

**Practicarvm Conclvsionvm Jvris In omni Foro
frequentiorum Dominici TT. S. Onvphrii S. R. E. Presbyt.
Cardin. Tvschi, Tomus ...**

Practicarvm Conclvsionvm Jvris In omni Foro frequentiorum Dominici TT.
S. Onvphrii S. R. E. Presbyt. Cardin. Tvschi, Tomus ...

Toschi, Domenico

[Coloniae Agrippinae], 1623

H.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95003](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95003)

H.

HABILITAS VERBORVM REQVIRITUR ad operationem. Concluf. 1.

HABILITAS ¶ verbarequiruntur ad hoc, vt testam-
tum transeat in contractum; ideo is, qui instituit
hæredem, & dicit, si non valet vt testamentum, va-
leat vt donatio inter viuos, nō potest transferre vl-
timam voluntatem in contractum, nisi ad sint verba
habilia, veluti si subiungat, prout, eo casu dono; quia institutio
hæredis non transit in contractum sine verbis habilibus ad con-
tractum, pulchre Signorol. Homod. *confil.* 171. n. 11. & seq. ¶ Exten-
de; quia verba referuntur, prout si dicatur, *reservato vtili dominio*
tali, non sunt habilia ad transferendum dominium, si nō habet,
sed bene si habet, ad referendum; quia reservatio non est apta
transferre. Crauet. *confil.* 70. n. 6. & *confil.* 127. n. 6. ¶ Exten-
de; quia verba contraxerunt, *gesserunt*, non pertinent ad testandi-
us, sed ad contractus. l. *verba contraxerunt*. ff. de ver. signif. ¶ Exten-
de; quia si Ecclesia renouat emphyteusum filii primi emphyteutæ, bene e-
rit renouatio; si vero tertio, & extraneo renouat, non potest ef-
fe renouatio; quia verba renouare non aptantur ad nouam cō-
cessionem penitus diuersam. Io. de An. *confil.* 84. nu. 2. ver. *quarto po-*
test. ¶ Exten-
de; quia constituere dotem vxori defuncti importat
dotem facere, vigore *auth. praterea*. C. vnde vir & vxor, non autem
potest importare restitutionem; quia valde differunt, & vnum
non est habile ad aliud. Caltr. *confil.* 150. v. *viso casu*, colum. 2. ver. *nunc est*
videndum, lib. 2.

Habilitas requiritur in omni dispositione. Concluf. 2.

STATVTVM ¶ disponens, quod vicini teneantur capere male-
factorem, intelligi debet de vicinis habilibus; quia infans, &
similis non cadunt in statuto loquente de captura. Bartol. in l. *si*
tertius, in fin. ff. de aqua plu. ar. cen. ¶ Exten-
de; quia etiam si addit dictio vniuersalis; tamen non includit
inhabiles, ne sequatur correctio legis, ita Roland. & Val. *confil.* 61. n.
43. & seq. lib. 1. secus si ab homine. ¶ Exten-
de; in statuto, quod agnati proximiores adhibeantur in alienatione rerum minoris;
quia intelligitur de habilibus; ideo, qui dicit non esse seruatum
solemnitatem, debet probare, quod essent proximiores habiles,
& præfentes, alias succumbit. Alexand. in addit. ad Bartol. in d. l.
¶ *tertius*, in fin. in ver. *aliter*, ff. de aqua plu. ar. cen. ¶ Exten-
de; in statuto super lucro dotis mariti, si vxor decesserit sine filiis; quia debet
intelligi, si est habilis ad habendum filios potentia, & actu, vt sit
raducta, & possit carnaliter cognosci propter qualitatem, si fin.
¶ *si filius decesserit*, ita Abb. *confil.* 1. n. 6. ver. *secundo principiter*, lib. 1. ¶ Ex-
ten-
de; in statuto, quod stetur iuramento denunciantis; quia in-
telligitur de habilibus; nam habilitas semper requiritur in omni dis-
positione, multo magis in statutaria, ita Anchar. *confil.* 417. Plures
ex prædictis, in princ. ver. *secundo præmittendum*. ¶ Amplia; quia lex
generaliter loquens, quod vnusquisque possit testari fauore pie
causæ, prout est l. *C. de Sacros. Eccles.* intelligitur de habili ad testa-
dum; ideo impubes, prodigus, cui facta est interdictio, vel fu-
riosus, qui caret consensu, non possunt testari ad piam causam
secundum communem, & magis * communem, de qua Clar. in
7. §. *testamentum*, quest. 5. per tot. vbi latiss. ¶ Amplia; quia dispositio,
quod legatarius possit esse testis in testamento, intelligitur dum-
modo alias sit habilis, & idoneus testis. Crauet. *confil.* 307. nu. 2. ¶
Amplia generaliter in omni dispositione, & termino; quia semper
intelligitur habilitas, quæ disputatur ex vno capite subesse ex al-
lio circumscripto capite disputabili. Crau. d. *confil.* 307. n. 2. & hoc
nē duplex surgat inhabilitas. ¶ Amplia; quia lex dubia habens
plures intellectus non potest allegari ad decisionem causarum,
l. *in l. 1. m. 20. & seq. ff. de transact.* ¶ Exten-
de; quia non valet assump-
tum ab eo, quod disputatur. Crauet. d. *confil.* 307. n. 1. ¶ Amplia;
quia si promittitur per debitorem solutio creditori, vel eius p-
curatori, intelligitur de procuratore habente mandatum suffi-
ciens, & sic de procuratore habili. Ioan. de Anan. *confil.* 3. n. 7. ver. *sic*
procuratori vero, clarius Ludouic. Bologn. ibi in apostill. in fin. ver.
sic praterea debet intelligi. ¶ Amplia in statuto vocante quoscunque
proximiores ad successionem defuncti; quia non inducit dispo-
sitionem, sed intelligitur de habilibus; ideo præfertur patruus
legitimus & naturalis fratri, vel forori spurii ex damnato coitu
punibili, item præfertur matri in successione filii spurii ex dam-

nato coitu punibili; quia isti inter se non succedunt, & licet sta-
tutum non valeat, quod spurii succedant aliis, bene valet, quod
spurii succedatur. Io. de Anan. *confil.* 95. ver. *circ. a vero secundum*, vbi
que in fin. quod erat subscriptum a Floriano de S. Petro, & ibi Bo-
logn. in apostill. idem tenet. ¶ Et est generale in omni dispositio-
ne. Crauet. d. *confil.* 307. n. 2. vbi, si admittendus sit legatarius in-
stem, intelligitur, si alias (excepta exceptione; quia est lega-
tarius) est habilis. ¶ Et l. 2. ff. de iust. rupt. testam. quæ vult, quod per
testamentum secundum reuocetur primum, etiam si secundum
non sit solemne, quando in eo sunt instituti venientes ab im-
stato, & in primo sunt instituti extranei, debet intelligi, dum-
modo testator sit habilis; quia licet relaxetur solemnitas quoad re-
stes, & numerum, & rogatum; non tamen censetur inhabilis
persona dispensata. l. *fin. C. de testam. milit.* ¶ Amplia; quia emphy-
teusis concessa pro se, & quibus dederit, intelligitur de habi-
bus, non de incapacibus, prout sunt naturales, nisi sit dictum a
specie, plene Gozad. *confil.* 25. per tot. plenius Gabriel. *confil.* 386. lib.
vbi in puncto hoc tenet, etiam si sit legitimatus ab Imperatore,
quando emphyteusis est Ecclesiastica. ¶ Limita in omni dispo-
sitione noua, tendente ad extensionem actus iam concessi; qui
non requiritur habilitas, neque patitur restrictionem ad habi-
les. l. 1. §. *nunciatio*, ff. de oper. noni nunciatio. ¶ Restrictio, cui ex nō re-
strictione resultaret absurdum, vel peccatū, aut illicitum. Alex.
confil. 53. Queritur, an stante n. 1. & seq. lib. 5. ¶ Limita in contractibus;
quia verba vniuersalia, quibus, cumque, qualescumque, nō restringun-
tur ad habiles; secus in legibus, vel statutis, plene l. *in l. 2. §. pro-*
tor aut, ff. qui testis. cog. vbi ponit decem exempla, quibus sit resti-
ctio ad habiles, postea n. 4. limita in contractibus. ¶ Limita quæ-
doque; quia verba generalia includunt inhabiles, vt si fiat edic-
tum; quod quicumque cepit bannum, habeat feudum, etiam
monachus incapax includitur, vide apostill. ad Rom. *confil.* 1. m. 1. ver.
quacunque, vbi ponit multa exempla. ¶ Ratio est; quia in his que
respiciunt publicam utilitatem, dispositio non restringitur ad
habiles. Bartol. in l. *si quis in gratia*, §. *virum*, ff. ad S. l. *nam in l. in la-*
lien. am., in princ. C. de procur. vbi dicitur * communem. ¶ Declara-
tio, nisi contraria esset mens disponentis, vel essemus in odio, vel
quando dictio vniuersalis esset annexa dictioni restrictionis; quia
istis casibus refertur ad habiles apostill. prædict. ad Rom. *confil.* 31. in
ver. *quacunque*, col. pen. ver. *hinc quoque*. ¶ Exten-
de; in dispositione ho-
minis magis de facili; quia tam vniuersalis sermo includit inha-
biles quam si dispositio sit legis. Roland. & Val. *confil.* 61. n. 43. & seq.
lib. 1. ¶ Declara; quia verba etiam vniuersalia ad habiles restringun-
tur, nisi in casibus a iure expressis, sed fallit fauore animæ, & fa-
uore quandoque publicæ utilitatis; vt declarat Petr. Gerard. *confil.*
13. l. *si quis*, vbi late. ¶ Exten-
de; in atrocioribus hoc procedat. l. 1. §. *C. de pre-*
ciis in pre- *offer*. Vide, Dispositio omnis intelligitur de habili. Con-
cluf. 505. Vide, Statutum habilitatis, vel inhabilitatis, extenditur. Concluf.
564. cū Concl. ibi proxima sequi. Vide, Verba vniuersalia restringuntur ad
habiles. Concluf. 131. Vide Concluf. prox. seq.

Habilitas personarum & rerum quo tempore inspicitur. Concl. 3.

TRIA ¶ sunt tempora, in quibus consideratur habilitas perso-
narum in successione bonorum ex testamento, nempe tempus tes-
tamenti, vt tam testator, quam hæres sint capaces; item tempus
mortis testatoris, & delatæ hereditatis, & tempus aditionis
plus hereditatis. §. *extraneis*, in *inst. de hered. qual. & diff. l. de delat.*
Sen. *confil.* 26. num. 5. ver. *sed in proposito*, & declaratiui col. fin. ver. *ad-*
endum. l. *si seruum*, §. *in extraneis*, ff. de hered. in *inst.* Caldes. *confil.* 292. nu.
ca fin. ver. *aut vult venire*, alias l. 4. de loca. Roman. *confil.* 442. ¶ *De delat.*
nem, num. 2. ver. *quod quidem probatur*. ¶ Declara, vt plene per Dan.
vt si succedatur ex testamento, in extraneis attendatur tria tem-
pora, in suis vero attenduntur solum duo tempora, videlicet
tempus institutionis, & mortis testatoris; quia tempus adio-
nis non attenditur in suis, ex quo sufficit, quod non abstinuit.
In *inst. de hered. qual. & diff. l. si autem*. Caltr. *confil.* 4. in princ. lib. 2. vbi, §.
in suis pure institutus non datur medium inter mortem testato-
ris, & aditionem heredis, & hoc, quando sunt instituti pure; si
vero sub conditione, attenditur tempus etiam euicentis con-
ditionis, ita Bart. d. l. *si seruum*, §. *in extraneis*, ff. de hered. in *inst.* ¶ Decla-
ras quia si quis instituitur pure; tunc capacitas requiritur tribus
temporibus; sed si instituitur sub conditione, sufficit capacitas tem-
poris.

potē conditionis existentis, ita Castren. *confil.* 301. *Prædicta dubia*
column. 1. in fine & seq. in princip. lib. 2. Vide concord. infra. *Habilitas* su-
 perueniens quando conualidet. *Conclusio.* 6. *num. 1. 9. cum sequent.* ↑ Con-
 trarium videtur tenere Romanus *confil.* 438. *in casu. num. 9. in fine*
vsque ad num. 13. quod imo etiam in institutione conditionalis at-
 tendatur tempus testamenti, & mortis; quia qualitas, sub qua
 vocatur vel maior natus, vel consanguineus, debet adesse dictis
 duobus temporibus; & allegat plura similia, quæ videas. ↑ De-
 clarat idem Romanus *dict. confil.* 438. *num. 13. vers. ita autem non refragantibus.* ubi dicit, quod quando instituitur, vel substituitur non
 vnus maior tantum, sed quilibet maior, vsque ad vltimum, vel
 quilibet proximior, & sic ordine successiuo, attenditur tempus,
 quo cedit dies; idem, si maior natus sub nomine appellatio, vi-
 delicet agnationis, & pariter idem, quando sub conditione; si
 veropure, tunc attenditur tempus testamenti, & mortis testato-
 ris. ↑ Si vero ab intestato succedunt, solum attenditur tempus
 mortis testatoris in suis; in extraneis tempus mortis, & additio-
 nis, vt ibidem. ↑ Si vero agitur de successione ab intestato, vt
 quia nullum fuit factum testamentum, pariter attenduntur tria
 tempora, videlicet mortis testatoris, tempus, in quo hereditas
 defertur, & tempus, quo hereditas agnoscitur, ita Roma. *d. con-*
fil. 442. *num. 2. vers. si autem succedatur, allegat leg. si quis*
exheredato filio, in princip. ff. de instit. & legat. testam. l. si quis
quod sufficit habilitas ad esse istis tribus temporibus copulatiue,
licet medio tempore inter testamentum, & mortem, vel additio-
nem defecerit, dummodo superuenierit, d. §. extraneis. Instit. de he-
red. qual. & diff. & omnino declaratur, vt per Bartolum in l. si alienum.
 ↑ *§. in extraneis. ff. de hered. instit. ↑ Declarat Calderi. d. confil.* 292. *circu-*
casum, vers. si autem venire, quod est l. 4. de locato, vt tria tempora
requirantur habilitatem heredis, videlicet testamenti, mortis tes-
tatoris, & aditæ hereditatis, ad hoc, vt hæres heredis dici possit
hæres primi testatoris. ↑ Declaratur, quod attendatur tempus mor-
tis testatoris, vt acquiritur monasterio legatum factum suo
monacho, quia licet transeat postea ad aliam religionem; tamen
acquiritur monasterio, si monachus adhuc erat professus tem-
pore mortis testatoris. Bald. d. confil. 332. *Præmittendum est, in princ. ver-*
ba. l. 1. a. ↑ Declaratur, quia in additione hereditatis attenditur
tempus additionis, videlicet, cui acquiritur perferuum, vel mo-
nachum hæredem institutum; quia iubenti, vt adeat, acquirit.
Feder. de Senis d. confil. 20. *In Civitate Perusi, col. 3. ver. præterea iure ca-*
atur, sequitur Bald. d. confil. 332. *in princip. vers. si autem alius, lib. 1. ↑*
Amplia in tantum habilitatem requirit tempore dispositionis, vt
si acquiratur electio post mortem ad aliquod commodum re-
stituendum, non valeat dispositio præoccupata, si eligatur in vita;
quia postea esse, quod electi non viuerent post mortem, & sic
redderet nulla dispositio. l. cum pater. §. si filia. ff. de legat. 2. vbi
plene Bart. declarat plene per text. in l. filiusfamilias. §. diuisi Severus.
 ↑ *§. de legat. 1. ↑* Extenditurque præterea, quod rogatus restituere pau-
 peribus, vel aliis incertis post mortem, non liberatur, si restituat
 ante mortem; quia potest esse, quod pauperes, quibus est facta
 restitutio, moriantur ante grauatum, & sic fraudantur illi, qui
 superfunt post mortem. Bartol. *d. leg. cum pater. §. si filia. ff. de leg. 2. &*
vide, quæ posuit ad Bartolum ibi pro contrario, & declarat apo-
stoll. ad Roman. d. confil. 452. ↑ *Declaratur plene, vt per Roman. d. con-*
fil. 452. quia aut restitutio est faciendæ incertis, & procedunt præ-
 dictæ, aut certis, & potest fieri restitutio ante conditionem, vbi
 apostoll. & plenius la. in l. post mortem. *Cod. de fideicom. vbi declarat,*
 & limitat quatuor modis, vide omnino eum. ↑ *Amplia, vt pro-*
 cedat in tantum, quod si tempore electionis esset habilis; tem-
 pore vero collationis esset inhabilis, consideratur tempus, quæ-
 sit acquiratur actu. Oldrad. *confil.* 118. *ver. secundum aptitudinem. Vide, Ha-*
 bilitas non consideratur ad actum. & *Conclusio.* 3. ↑ *Amplia; quia tem-*
 pore collationis requiritur clericatus, vt possit obtinere benefi-
 cium, nec sufficit si fuerit clericus post collationem statim. Abb.
 in c. ex literis. *num. 3. ver. ita nota, quod laicus, de transact. ↑* Extendit
 in presentiarum patrone ad beneficium; quia requiritur, quod sit
 clericus tempore presentationis, & non sufficeret, quod postea
 esset factus clericus. Lamb. *de iure patr. lib. 2. par. 1. q. 7. art. 2. in fin. &*
art. 7. per tot. ↑ Extendit in pensionem reservationis; quia debet esse cle-
 ricus tempore reservationis, nec sufficeret, quod postea efficeretur
 clericus. Gigas *de pens. q. 22. per tot. vbi extendit etiam n. 15. si re-*
 servatio fieret morti pro prio. ↑ *Extendit in obtinente mandatum*
de prouidendo de beneficio; quia requiritur, quod sit clericus

tempore datæ mandati. Feder. *de Sen. confil.* 290. *num. 8. ver. vlt. & ibi*
tex. ↑ Restringe tamen; quia habilitas præsumitur ex actu legiti-
 me facto; ideo clericus institutus in beneficio præsumitur cle-
 ricus, & in atate legitima. Soc. *confil.* 258. *nu. 2. vers. secundo inferatur,*
lib. 2. ↑ Idem in omni actu legitime facto; quia exhibitio testa-
 mento præsumitur testator legitime atatis, & habilis, & sic de
 aliis contractibus celebratis. Mandol. *in reg. 18. de erat. question. 3.*
num. 5. & 6. vbi ponit exempla. ↑ Amplia; quia in collationibus
 etiam plura tempora possunt considerari, primum in electioni-
 bus, secundum in collationibus, seu confirmationibus. ↑ *Item*
tempus datæ expectatiue, tempus presentationis factæ exequu-
toria, & tempus prouisionis. ↑ Tempus prouisionis attenditur ad
 considerandam habilitatem; ideo si in habilis eligatur, & tem-
 pore prouisionis fuerit dispensatus, vel habilis factus, potest con-
 firmari, & sibi conferri ab exequutore habente mandatum ad
 conferendum tali, si est canonica electio, ita Cal. *confil.* 47. *An con-*
firmatio, quod est l. de elect. & est conf. Gasp. Calder. ↑ Contrarium
 tenet lo. Calder. *d. confil.* 47. *in fin. ver. in contrarium, quod est l. de elec-*
tio, quia initium est spectandum, & ponit diuersa exempla. ↑ Li-
 mita in legatis; quia stante statuto, quod forensis non possit ac-
 quirere, neque habere bona in territorio, si fiat legatum forensi
 incapaci, sibi, & c. quod tempore acquisitionis legatarius sit factus ca-
 pax. Barba. *confil.* 70. *Illud in medium lib. 3. plene Decian. confil.* 33. *num.*
22. & seq. lib. 1. ↑ Limita; quia bene valet conditionalis acquisitio,
 prout legatum, hereditas, venditio, & alia, si & quando erit ef-
 fectus cuius, vel capax. Decian. *d. confil.* 33. *num. 22. & seq. per tot. lib. 1.*
 Cephal. *confil.* 56. *per totum. ↑* Limita, nisi statum heredis penderet,
 quia talis esse dicitur, qualis ab euentu fuerit declaratus. l. *fine-*
cem domini. §. si de portatus. ff. de bon. lib. 1. Feder. de Sen. confil. 26. *colu-*
penult. in fin. ver. nec isto habet. ↑ Limita in casu l. si seruus, l. 2. ff. de ac-
 quir. hered. vbi Bartolus; quia attenditur tempus additionis hære-
 ditatis, quando erat relictum seruo contemplatione sui, prout
 intelligit Feder. *confil.* 26. *in fin. ver. alia allegata non faciunt. ↑* Limita
 in successione ab intestato; quia habilitas succedentis attendi-
 tur tempore mortis eius, cui succeditur. Cuman. *confil.* 177. *Suppo-*
nitur statum, num. 2. Vide, Dispositio omnis intelligitur de actu valido, &
de habili. Conclusio. 504. *Vide, Habilitas superueniens quando conualidet ac-*
tum nullum, vel non. Conclusio. 6. *Vide, Nullum ab initio non conualdesit ex*
tempore. Conclusio. 42. *Vide, Testari non possunt multi ex propria culpa.*
Conclusio. 105. *Vide, Testamentum nullum conualdesit multis casibus, vel*
non. Conclusio. 129. *Vide, Verba vniuersalia restringuntur ad habiles. Con-*
clusio. 131.

Habilitas quando præsumatur, vel non.

Conclusio 4.

HABILITAS ↑ circa personam in dubio præsumitur. l. ab ea par-
 te. ff. de probat. cum iur. in l. de Im. *confil.* 114. *nu. 2. ↑* Amplia; quia
 qui facit professionem, præsumitur habere completos 14. an-
 nos; quia præsumitur atas legitima, & qui impugnatur, debet pro-
 bare. c. in presentia. de probat. lo. de Imol. *confil.* 114. *nu. 2. ↑* Extendit in
 eo, qui fecit testamentum; quia præsumitur habuisse atatem le-
 gitimam, & sic validitas testamenti præsumitur, & qui dicit con-
 trarium, debet probare. lo. de Im. *d. confil.* 114. *nu. 2. vbi casus. ↑* Am-
 plia; quia habilitas præsumitur in eo, qui canonicè ad aliquam
 dignitatem fuit promotus, in tantum, quod etiam si esset, vel re-
 periretur inhabilis, valebunt acta ab eo, tanquam si habilis fuis-
 set; quia in hoc error communis facit ius. l. Barbarius. ff. de off. pra-
 tor. ↑ *Declaratur tamen; quia procedit ampliatio, quando inhabili-*
tas est in persona; sed tamen præcedit canonicus titulus ad di-
gnitatem, ad quam erat respectu personæ inhabilis. Alexan. confil.
150. in causa. num. 13. ver. nam dico, lib. 6. vbi, quod licet sit vulgata
conclusio; tamen est notabilis, & ibi apostoll. in r. præcedebat, citat
eundem Alexand. confil. 137. *lib. 1. Vide, Actus in dubio validus inter pre-*
tatur, & extenditur. Conclusio. 136. *Vide, Præsumitur pro validitate actus*
multis casibus. Conclusio. 619. *Vide, Verba dubia intelligenda, vt actus vale-*
at. Conclusio. 99. ↑ *Et habilitas vnus quandoque sanat inhabili-*
tem alterius; ideo compromissum de re Ecclesiastica factum in
laicum, quod non valet, valebit, si laico associatur clericus.
 Abbas in cap. per tuas in 4. not. de arbit. *Vide, Con-*
 sequitur qui ex persona alterius, quod ex sua
 consequi non potest. *Conclusio.*
 758.

Habili-

prædicta lib. 2. vbi q. in casu statuti Bellunen. prohibentis forenses
acquirere posse, dicit fuisse, si est effectus civis post acquisitionem,
& post traditionem; quia habilitas superueniens conuati-
77 dat, sequitur Crauet. d. confil. 201. n. 2. 6. ver. fortius voluit. ¶ Imo suffi-
cit, q. superueniat ante sententiam. Bart. d. confil. 69. ¶ Vbi statuto lib. 1.
vbi, si statutum prohibeat alienari in non ciuem, nisi præstet cau-
tionem, p. pneribus, potest cautio præstari ante sententiam quan-
8 docunque, sequitur Crauet. d. confil. 201. n. 2. 7. ver. fortius. ¶ Exten-
de; quia datio curatoris, q. non valuit; quia non iuravit vilia fac-
ere, conuallidatur, si postea iuret quando cunque. Corn. d. confil. 69.
¶ Vbi nullus actus, n. 12. ver. item impingitur. lib. 1. sequitur Castr. d. confil.
9 201. n. 2. 6. ver. facit, quod Corne. ¶ Exten-
de, quia nullus possit agere p. procuratorem, nisi hoc impetrauerit per
priuilegium, valebit procuratorium, licet priuilegium ex post ob-
10 tineatur. Crauet. d. confil. 201. n. 2. 6. ver. sed magis. ¶ Exten-
de in statu prohibente instrumentum probare, nisi sit sigillatum; quia
sufficit, quod quando cunque sigilletur tempore, quo agitur. Cra-
uet. d. confil. 201. n. 2. 4. & seq. ver. venio ad quartum. ¶ Declarata ista
omnia procedere, quando non est data forma, vel non constat de
mente statuentis, quod habilitas superueniens non possit conualli-
dare; contraria in prima regula procedunt, quando constat de
mente; quia inducitur nullitas actus aliter genti, sic elicitur ex om-
nibus præmissis. Vide, Nullum ab initio non censetur, si ex tempore,
& quando sem. Concl. 142. cum Concl. lib. prox. seq.

Habitatio multiplex, & quis dicatur habitare. Con- clus. 7.

HABITATIO dicitur tribus modis, primo modo ponitur pro
lure, vel seruiente habitationis; secundo modo pro facultate
habitandi, prout inquilinus habet; tertio modo pro ipso actu
corporali, id est, pro ipso habitare corporaliter. Bald. d. confil. 23. 4. De
vitiis magni f. 1. in princ. lib. 1. ¶ Et dicitur habitatio tuum recep-
tulum & requies habitantis; quia ibi facit focum, lectum, bibit,
comedit, dormit, & facit omnia. Bald. d. confil. 2. 42. ¶ Quia veritas, n. 8.
lib. 1. ¶ Habitatio igitur vere, & proprie dicitur, q. recipit ibi personas
alibi pertinentes, & promiscue cum eis habitat. Baldus d. confil.
3. 14. in princ. ver. tertio modo, lib. 1. quia proprie ille dicitur habitare,
qui facit focum, tenet lectum, comedit, & bibit, & facit familia.
4 Bald. d. confil. 2. 42. ¶ Quia veritas, n. 8. ver. quantum, lib. 1. ¶ Et proprie di-
citur habitare, q. habitat cum sua familia, & facit ibi focum, & alia,
q. consueuerunt facere habitatores, ad hoc, vt statutum contra
habitantes habeat locum. Bald. d. confil. 198. Statutum ciuitatis, n. 3. ver.
¶ Item sit secundum, lib. 2. Vide, Incola quis dicatur, & quid sit incola.
¶ Concl. 72. cum Concl. lib. prox. seq. ¶ Amplia, vt etiam quis dicatur ha-
bitare in loco, vel domo, si in ea habitant, vel vxor, vel filii, vel fa-
milia sua, licet ipse seorsum habitet. Bald. d. confil. 23. 4. in princ. ver.
6 ceterum si seorsum, lib. 1. ¶ Et is, q. abest, puta causa studii, vel alia de
causa, animo reuertendi, dicitur habitare: secus, si esset abiens per-
petuo non reuertens. Alex. d. confil. 110. Circa primum, n. 12. ver. quid
7 respondeo, lib. 3. ¶ Exten-
de, vt etiam proprie, & corporaliter dicatur
quis seipsum habitare in casibus prædictis, quando habet fami-
liam, & seu vxorem, & seu filios, licet ipse promiscue habitet. Bald.
8 d. confil. 23. 4. circa med. ver. si vxo sumatur habitatio, lib. 1. ¶ Restringe,
vt non dicatur habitare, si seorsum habitat omnino, nec filii, nec
vxor, nec familia sua habitant. Bald. d. confil. 23. 4. ver. ceterum, lib. 1.
9 ¶ Amplia, vt etiam is dicatur habitare, q. habitat solum de die, vel
solum de nocte, vel aliqua temporis parte, quando non loquitur
de continuata habitatione; ideo decretum consouens habitato-
ribus de familia domini, ne possint expelli, comprehendit etiam
habitantem p. se, vel alium de die, vel de nocte. Bald. d. confil. 23. 4. per
10 tot. maxime in fin. ver. præterea manifestum, lib. 1. ¶ Amplia, quia is, qui
moratur pro famulo in loco, dicitur ibi habitare; q. ibi non dicitur
transire per hospitium. Bart. d. confil. 42. Vbi inquisitione, n. 2. ver. secundo
11 quia lib. 1. ¶ Exten-
de, q. probatio, q. quis Assinatensis, vel de As-
sili sit, pbat municipem Assili, & sic ciuem, vel incolam Assili.
Bart. d. confil. 42. n. 4. vbi apost. in ver. ciuem, vel incolam, dat. concl. lib. 1.
12 ¶ Amplia, q. esse de tali porta ciuitatis, importat habitationem in
ista porta. Bart. d. confil. 42. n. 5. ver. nam distinctio, lib. 1. ¶ Amplia, q.
is dicatur habitare, q. in loco cum familia habitat, & substat ibi
onera, ideo debet gaudere statuto loci habitationis, licet sit sub-
13 ditus origine, videl. natus in loco subiecto loci habitationis. Vide,
¶ Civitas concessa quid conferat. Concl. 276. n. 26. & 27. ¶ Amplia, quia
creatus civis, dummodo inhabitet in loco, in quo civis efficitur,
tenetur habitare; i.e. domicilium constituit in loco, q. h. abi-
tare, ff. de iis, qui deieci. vel eff. d. Rom. d. confil. 264. Vt in Nussinus, in princ.
vbi dicit, q. domicilium constituitur duobus modis, vel si maior
pars fortunatum suarum habeat in loco, vel si perpetuo habitat, &

Tom. 4.

ibi plenissima apost. in ver. requiruntur, in princ. & in ver. tertio quæro.
vbi, q. ex habitatione non constituit domicilium, nisi habeat ani-
mum perpetuo habitandi, l. ciues. C. de incol. lib. 10. ¶ Exten-
15 quitur, q. cum familia habitauerit, & non dicitur cum familia
habitare, qui cum vno, vel duobus famulis habitat, Rom. d. confil.
264. in fin. n. 4. ver. tertio vero. allegat tex. in L pronuntiatio. §. familia. ff.
de verb. signif. apost. ad Rom. d. confil. 264. in ver. requiruntur. ver. circa
tertium, circa med. ¶ Contrarium, quod is, qui habitat cum vno, vel
16 duobus, dicatur habitare, est tex. in l. 1. §. familia. ff. de vi. & vi armat.
Declarat apost. ad Rom. d. confil. 264. in ver. requiruntur, ver. circa re-
17 tium: vbi, q. non dicitur habitare ad effectum ciuitatis conse-
quenda, & in contrarium est casus specialis. ¶ Exten-
de, quia con-
18 tinuo habitare dicitur, qui aliquid quando ex iusta causa abiens fuit:
secus, si ex iusta causa abesset etiam paucio tempore. Rom. d. confil.
264. Vt in Nussinus, n. 3. ¶ Item, qui ab Vrbe ob negotia sua aliquan-
19 do discedit, apost. ad Rom. d. confil. 264. in ver. requiruntur, ver. circa
secundum. ¶ Item, si p. tres menses anni in rure habitat, d. apost. ad
20 Rom. d. confil. 264. ver. requiruntur, ver. circa secundum. ¶ Exten-
de, q. a
21 habitat, si habet familiam in loco, licet ipse absit, sed animo re-
uertendi. d. apost. ad Rom. d. confil. 264. in ver. requiruntur, circa fin.
ver. quarto quæro. ¶ Restringe, q. non dicitur habitare cum familia
22 is, qui habet familiam in loco, sed ipse abest animo non redeun-
di, apost. ad Rom. d. confil. 264. in ver. requiruntur, prope fin. ¶ Restrin-
23 ge, quia habitare non dicitur pegrinus, q. in hospitio habitat ani-
mo recedendi, apost. magna ad Rom. d. confil. 264. in ver. requiruntur
ver. secundo quæro. ¶ Restringe, quia non dicitur habitare is, qui
24 habitat ob negotia sua tractanda recessurus illis finitis, apost. l. ad
Rom. d. confil. 264. in ver. requiruntur, ver. tertio quæro. ¶ Limita; quia
25 habitatio sola non reducit forum, nisi sit vel p. decennium, vel si
minori tempore habeat ibi maiorem partem fortunatum suarum.
Ang. d. confil. 27. Pro decisione, n. 2. ¶ Limita in eo, q. habet meritorium,
26 videl. apothecam, in qua exercet de die artem, sed de nocte rece-
dit, clausis ianuis; quia proprie non dicitur habitare. Bald. d. confil.
23. 4. in fin. ¶ Item, nec dicitur istud, lib. 1. ¶ Et ideo fundacus, siue apotheca
27 ca differunt ab habitatione. Alex. d. confil. 50. Vbi, & opportune, in pr.
lib. 1. ¶ Declara tamen; quia ad effectum, vt factio incendio prælu-
28 matur causatum culpa habitantium, ita verificatur in habitante
continuo, sicut in habente custodiam, vel conuerfante. Alex. d. con-
fil. 50. n. 7. ver. ex prædictis, & n. 10. ad. per. ver. non obstant allegata, lib. 1.
vbi, q. siue habitat ad tempus, siue continuo, siue cum lumine,
vel sine, idem est. ¶ Limita in eo, qui habitat stationem, vel stabu-
29 lum; quia non dicitur in eo habitare. Bald. d. confil. 242. n. 2. ver. quia
propter, lib. 1. ¶ Declara, q. si extat decretum Principis, quod sui fa-
miliares, & officiales volentes soluere pensiones domorum, quas
30 habitant pro vsu suo, non possint expelli, tale decretum compre-
hendit omnem habitationem, modis præmissis, prout consiluit
Bald. d. confil. 23. 4. per tot. super decretum Ducis Papie, lib. 1. vbi est casus,
& d. confil. 242. Quia veritas stat, per tot. lib. 1. ¶ Exten-
31 de, vt maxime procedat, quando conductio est simpliciter facta; quia ad plenum
vsu censetur facta, si aliter non est dictum. Bald. d. confil. 242. Quia
veritas, per tot. lib. 1. ¶ Vides Laboratorum habitatores appellacione. Concl.
1. Vide, Origo, patria, & habitatio, ex quibus probentur. Concl. 203.

Habitationis verbum quid importet, & comprehen- dat. Concl. 8.

ADRVS, seu auditus domus continetur sub verbo, habitatio-
nis domus, ideo si domus legatur pro habitatione Congrega-
tionis, seu Con. raternitatis, & sub conditione, si Congregatio ibi
habitauerit, verificatur, si congregatio feruit se de domo legata
pro auditu ob alias domus. Bart. d. confil. 109. Factum tale est lib. 2.

Habitationem habens potest illam locare, & quando secus. Concl. 9.

HABENS habitationem, seu habitationis legatum, vel ius, re-
gulariter potest locare habitationem, l. cum antiquitas. C. de re-
fusi. vbi omnes secundum Soc. d. confil. 281. in causa Bernardi, in princ.
lib. 2. ¶ Restringe, quando non competit seuitus habitandi, sed v-
2 sus habitandi; quia tunc non potest locare. Soc. d. confil. 281. in pr.
lib. 2. ¶ Restringe, quando legaretur, vel deberetur habitatio si-
3 mul cum hærede, vel alio; quia intelligitur de vsu. Soc. d. confil. 281.
in princ. lib. 2. vbi idem, si competit vna cum aliis. ¶ Restringe, quan-
4 do relinquitur filia per partem redditus, & habitatio in domum;
quia intelligitur de vsu habitandi. Soc. d. confil. 281. n. 2. ver. se-
undo principaliter lib. 2. ¶ Et tale legatum reuertendi in domum patris, in
5 casu viduitatis non importat alimenta, sed solum habitationem.
Alex. d. confil. 72. Vbi processu, col. fin. ver. item reliquit, vbi, q. alimenta
est genus, habitatio species, lib. 5. & sententia, quod debeantur ali-
menta,

K

menta,

6 menta, est iniusta notorie. † Restringe, qñ relictus esset vñs habitandi, & postea testator legaret similiter habitationem alteri; quia verbum, *similiter*, restringit secundum præcedentem orationem. Soc. d. consil. 281. n. 3. lib. 2. † Restringe, quando constaret de mente, ut quia testator prohibuisset locari, & alienari. Soc. d. consil. 281. circa fin. ver. *verio*, & *ultimo*, lib. 2. Vide, *Vñs & habitatio in quibus differant*. Concl. 365. Vide, *Vñs fructuarii, seu Vñs quid possit*. Concl. 334.

Habitans domum alienam quando non teneatur ad pensionem. Concl. 10.

1 DOMINVS, † qui se contulit in domum vicini, quia domus propria comburebatur, si ibi habitavit, donec domum suam combustam restauravit, non tenetur soluere aliquam pensionem, nisi eam dominus domus esset solitus locare, & alter conducere. Alex. consil. 44. *Vñs facti*, n. 8. & 9. ver. *quo autem ad secundum* lib. 3. vbi, 2 qñ ita determinat Albertus Galeotti. † Idem in eo, qui habet domum communem cum alio, & inhabitat totam, quia cum habeat partem in qualibet parte, non tenetur ad aliquam pensionem. Vide, *Communio excusat, & multa operatur*. Concl. 533.

Habitus differt ab actu, & quando secus. Concl. 11.

1 HABITVS, † & actus differunt ab habilitate; quia non sequitur, est habitatus; ergo est talis, *Ia. in l. quamuis, in prin. C. de inoff. testam.* vbi ponit diuersa exempla, idem p alia ponit Oldr. consil. 76. in fin. vbi plura, q aliud esse exemptum, aliud habere priuilegium exemptionis, aliud esse talem, aliud habere priuilegium, q fiat talis, & dicit esse Brocardicum ex duabus legibus contrariis. 2 † Et locus diruptus, puta, Hospitalis destructum, licet actu non sit Hospitalis, habitu tamen secus est, donec subest spes reparationis. 3 Bald. consil. 368. *Nunc venio ad meritum*, in fin. lib. 1. † Amplia, quia potentia ad actum non infert; quia possum esse Papa potentia, non tamen sum actu, Vide, *Potentia, & potestas multiplex, & de qua intelligatur*. Concl. 460. Extende, q quia propterea potentia, anteq ad actum deducatur, conditioni equiparatur. Moron. q. 111. num. 15. 5 † Restringe; q in dispositione substinenda sufficit potentia, etiam si ad actum non deducatur, plene Decia. consil. 64. n. 40. lib. 2. vbi, q sermo pluralis in substitutione verificatur in vno, quia sufficit potentia, quod potuerit verificari, sicut in actu, licet ad actum non deducatur. † Simile de coadiutoria concessa cum futura successione; q licet moriatur is, cui datus est adiutor, ante captam adiutoriam valebit futura successio accessoria; quia sufficit, q potuerit valere, licet non valuerit, ita Rota dec. 285. lib. 2. in 3. vol. im. 7 pref. † Restringe; quia bene infertur, quando potentia habet necessariam consequentiam ad finem; quia tunc idem iudicamus de potentia, q de actu; ideo is, qui est ad mortem vulneratus, si faciat pacem, censetur facere pacem etiam de morte, si sequatur. Marf. sing. 46. plene Moron. de *trung.* & *pac. d. q. 11. in prin. & per tot.* 8 † Limita, quando potentia est deducta, proxima ad actum; quia habetur pro actu ipso. *Ia. in l. quamuis, n. 6. cum seq. ff. de inoff. testam.* vbi plura similia, q accingendus de proximo habetur p accincto. 9 † Limita, quia quoad effectum quandoq; operatur habitus idem, q actus; ideo confessio facta p reum carceratum psumitur metu tormentorum, licet non fuerit tormentatus propter promptum habitum torquendi, quem habent iudices criminales. Anchara. 10 consil. 24. num. 4. *versic. & ita est dicendum*. † Limita; quia quando habitus deducitur ad actum, tunc iudicatur de actu, non de habitu. Soc. consil. 150. n. 25. *v. postremo hanc partem*, lib. 1. vbi, q nepos ex filio viuo, qui non est suus aucto actu, sed potentia, si instituitur ab aucto, efficitur suus hæres, & exemplificat in aliis. † Limita in Ecclesia collegiata habitu, non actu; quia retinet priuilegia sua, sicut si actu esset collegiata; quia potest reuerti ad suam naturam actu; ideo in ea non cadit ius patronatus laicorum, sicut non cadit qñ actu est collegiata. Alexan. consil. 74. *Vñs puncto, in prin. lib. 4. vbi, q mortuis Canonici, & collegio, residet ius collegii in ipsa Ecclesia*. † Extende idem in Ecclesia Parochiali habitu tantum non actu; quia pariter retinet sua priuilegia, sicut si actu esset parochialis; quia potest de facili reduci ad actum; ideo iudicatur de ea, sicut de parochiali vera in actu; & ideo retinens parochialem habitum, & assequens aliam actu, si prima accedit actu; quia parochiani reuertantur, vacabit prima p affectionem secundam. Alex. d. consil. 74. in prin. ver. *& quod talis Ecclesia*, lib. 4. & iterum consil. 75. *Vñs, n. 4. & seq. ver. nec in hoc habet obstar*, lib. 2. ed. † Declara, quia bene parochialis, vel collegiata habitu tantum retinet priuilegia, sed non est verum, q operetur incompatibilitatem, prout si actu esset talis, bene operatur, q in impetratione debet fieri mentio, quod sit talis, alias gratia esset subrepticia, vt per apost. ad Alexan.

d. consil. 74. ver. *habitu*, lib. 4. vbi, quod ita omnes tenent. † Declara, Alexan. d. consil. 75. *Vñs, n. 4. & 5. ver. nec in hoc habet obstar*, lib. 4. vbi, quod si collegium non est destructum, Ecclesia collegiata habitu retinet collegii priuilegium; secus si collegium esset destructum, sic etiam parochialis si habitu retinet curam, reputatur curatus; habet locum e. de multa, de prob. & alia iura simpliciter de parochiali loquuntur, vbi, q regula Cancellaria habent locum loquentes de parochiali, etiam si solo habitu sit talis. † Contrarium apertum ibi d. consil. 75. num. 5. lib. 4. in ver. *Dominicus*. Vide, *factio differt a vñs, & tate in multis*. Concl. 217. Vide, *Habitus non consideratur ad actum faciendum, sed ad actum presentem*. Concl. 5. Vide, *Potentia, & potestas multiplex*. Concl. 460.

Habitus non facit Monachum, & quid operetur. Concl. 12.

1 HABITVS, † non facit Monachum, sed professio, & portatio, vbi plena gl'is. in ver. *non faciat*, & e. ex parte, de regul. † Limita; quia habitus facit præsumptionem, nam quis iudicatur talis qualem habitum, quem deserit, demonstrat, c. si iudex, de sent. excomm. 6. l. item apud. § si quis, ff. de iniur. Feder. de Sen. consil. 13. n. 3. ver. *talum non que*. † Et præsumitur professus, qui longo tempore habitum religionis portauit. Feder. de Sen. consil. 129. n. 3. ver. *an vero iste*. † Limita; quia habitum assumens sibi non debitum potest puniri potius falsi, & compellitur dimittere. Feder. de Sen. consil. 13. n. 3. ver. *item, iure da sola possess*. † Limita; quia qualis actus apparet in sui figura, talis præsumitur in sua essentia. Castren. consil. 261. *versic. & considerat in prin. lib. 2*. Hiero. Tortus in suo consil. post consilia Ant. de Butr. n. 20. ver. & ideo multum ad propositum. † Extende; quia contractus talis præsumitur, qualis in prima sui figura apparet. Decia. consil. 59. in fin. lib. 1. † Limita; quia Clerici incidentes in habitu seculari præsumuntur laici, & offendens eos, & interficiens, non est excommunicatus; quia ignorantia non ligat animam, l. si ignorans, ff. de iur. quem textum meliorem de mundo, dicit Hieron. Tortus d. consil. suo post consilia Ant. de Butr. n. 20. vbi plura in hoc allegat. † Limita, quando emittit professionem etiam sine habitu; qui compellitur, d. cap. porrectum, de regular.

Habitus, & reputatio quid operetur. Concl. 13.

1 HABITVS, † & reputatio licet non conferat ius; tamen constituit in quasi possessione, vt filiatio, & similia. Oldrad. consil. 24. q. 9. ver. *sexto apponebatur*. † Amplia; quia talis quis iudicatur, qualem habitum, quem deserit, ostendit. Feder. de Sen. consil. 13. n. 4. ver. *talum namque*, vbi habitus facit quem gaudere priuilegio clericali, & facit tex. in *Litem apud. § si quis, ff. de iniur. & l. si ea. C. de alibi*, in quibus locis habitus attenditur. † Amplia; quia licet is, qui debet haberi pro ciue ex conuentione in loco, vel ex forma statuti, non sit vere ciuis; tamen debet tractari, vt ciuis, prout sunt Perusini in Tudertino districtu. Bald. consil. 29. *Ordinamentum est*, lib. 1. Vide, *Filiatio ex quibus probetur legi*. imo. Concl. 347. Vide, *Opini. & reputatio communis multa operatur*. Concl. 157. Vide, *Passus in comoda multa*. Concl. 427.

Habitus determinatus quando dicatur. Concl. 14.

1 HABITVS, † determinatus dicitur, quando certus habitus est necessitate reuerentia, vel honestate præcipitur, seu ordinatur, sicut in Papa, Cardinalibus, Episcopis & similibus; † Amplia in Clericis; quia veste talari, & honesta, ac clericali indumentaria, vt per Guidon. Pap. dec. 138. *circaprima. Clerici, de vita, & honestate. c. index, de sent. excomm. lib. 6*. † Contrarium tamen tenet Alex. d. consil. 149. in causa, n. 12. ver. *nec etiam dici potest*, lib. 6. vbi, quod habitus clericorum debet esse honestus, sed non est determinatus, & si quæ iura loquuntur, vel disponunt de habitu clericali, debent modum consilii, non per modum præcepti. Hodie vero habitus clericorum certus est, & determinatus ex extraz. Sixti V. edita de anno 1589. † Item in religiosis ex eorum regula, seu instituto. c. *Deus, de vita & honest. cleric.*

Habitus religionis debet portari à Religioso publice. Concl. 15.

1 HABITVS, † religionis debet portari à Religioso, alias dimittitur; illud est excommunicatus. Oldrad. consil. 184. n. 12. & 13. vbi, etiam si efficiatur Episcopus, debet portare habitum. † Ratio, quia plures adducuntur, quare Religiosus debeat deferre habitum suæ religionis. Oldrad. d. consil. 184. n. 12. & 13. primo, vt cognoscatur; item ne offendatur, item ne euagari possit. † Amplia; quia tantum debet portare habitum, vt non sufficiat, si illum portaret occulte; quia paria sunt, non esse, & non apparere. Oldr. d. consil. 184. num. 12. & 13. *Vñs, in fin. consilij*. Hæc.

Hereditas quid sit, & in se contineat, vel non. Concl. 16.

HEREDITAS est ius succedendi, postq. v. est adita, non amplius est ius succedendi; q. iam successum est. Bald. *conf. 3. 12. Statutu communis Crema, circa pr. ver. item hereditas, lib. 3.* Et q. hereditas nihil aliud sit, q. ius successio; tamen quando applicatur substitutioni verbum, succedat, importat substitutionem fideicommissariam. Signor. *conf. 80. n. 3.* Est hereditas nomen iuris, q. non circumscriptur loco, sed ubiq. rem suam extendit. Anchar. *conf. 2. 75. Filio suo, n. 4.* vbi, q. non potest nomen heredis in suo p. bannum, & statutum. Et extendit, quia licet heredis nomen sit vniuersale ubique, & loco non circumscribitur; tamen potest cedere effectui certo in loco, de facto, puta, q. heres non succedat in locum bannimeti; sed tamen hoc opatur retentio nominis; q. si filius taceat, heres erit etiam in loco bannimenti contra substitutionem vulgarem, vel alium priuatum, q. non potest de iure filii opponere, pulchre Anchar. *conf. 2. 75. Filio suo, per tot. maxime n. 3. 4.* Et q. hereditas sit nomen iuris, vt constat, etiam si nulla bona adint. Abb. *conf. 18. n. 3. v. nam sibi bene in spiciatur, lib. 1.* Hereditas est nomen iuris, & repræsentat defunctum. Fulg. *conf. 1. 10. 5. circa med. ver. nec dicit quis, vbi, q. est repræsentatio per fictionem; ideo non habet locum in statuto, & loquitur in statuto Brixia, q. cause mercatorum coram consiliis cognoscantur; q. hereditas mercatoris iacens, vel si heres non est mercator, non subiacet dicto statuto. Declara, q. q. hereditas ibi dicitur, vbi maior pars bonorum; ideo si statutu excludat feminas ab hereditate, statibus agnatis, vel masculis, habet locum, quatenus in loco statuentium sit hereditas, videl. maior pars bonorum, q. repræsentat hereditatem. lo. de An. *conf. 4. 4. v. si statutu, n. 3. ver. circa vero, & n. 7. ver. subsequenter.* Hereditas nihil aliud est, q. successio in vniuersum ius, l. hereditas ff. de R. l. i. ff. de verb. signif. Sign. *conf. 18. n. 2. & conf. 18. 9. n. 2.* Et q. sit successio in vniuersum ius, q. defunctus habuit tempore mortis. Castr. *conf. 97. n. 6. in p. p. p. lib. 2. in pr. Et non potest dici hereditas viuentis, sed mortui, l. 1. ff. de her. vel act. vend. Fulg. conf. 18. n. 1. Crau. *conf. 1. 2. n. 9. Becc. conf. 3. 4. n. 2. o. tex. & ibi gl. in laurum. ff. de acqui. her. Et est hereditas ius vniuersale comprehendens sub se bona mobilia, & immobilia, iura, & actiones, litem ridendum. s. fin. cum l. seq. ff. de per. her. & non solum ea, q. mortis tempore fuerunt, sed etiam si q. postea augmentata hereditati accretuerunt, q. hereditas augmentum, & diminutionem recipit; sic etiam fructus veniunt, cum & ipsi dicantur augere hereditatem, siue ante aditam, siue post, litem veniunt. s. item non solum. ff. de per. her. vbi DD. Et q. hereditas sit quid vniuersale, & comprehendat necdum ea, que erant in hereditate tempore mortis defuncti, sed etiam ea, q. sunt postea acquisita, & subrogata loco eius, prout pecunia ex venditione partis bonorum; q. erit hereditaria. Alex. *conf. 19. v. pro processu, n. 4. ver. sed premisus, lib. 3. q. duplicatur, lib. 6. conf. 121. Et q. hereditas viuentis esse non possit, tenet Bald. conf. 437. Quadam puella, in princ. lib. 1. vbi, q. impossibile est prorum naturam, q. filius succedat in hereditate patris viuentis, & quod omnis dispositio de hereditate patris expectat mortem patris, & piuramentum non potest aliter disponi; q. in iis, q. p. rerum naturam sit impossibilia, iuramentum nihil operatur; ideo renuntiatio facta fratri de hereditate patris viuentis expirat, si frater, cui sit renunciatio, p. moritur patri, & idem dicit *conf. 115. in princ. lib. 1.* Amplia, vt hereditas in se contineat mobilia, vel immobilia, iura & actiones. Fed. de Sen. *conf. 12. in fin. pr. n. 6. ver. premissa procedunt.* Amplia; q. appellatio heredis, seu hereditatis intelligitur de directa in dubio. Ang. *conf. 136. In quæst. in pr. Amplia;* q. venit quandoq. hereditas appellatione bonorum, licet in se comprehendat bona. Oldr. *conf. 12. in princ. Vide Bonorum appellatione hereditatis venit bonorum possessor, & quilibet habens effectum heredis. Ang. conf. 136. In quæst. ver. tenet, in pr. Declara, q. hereditas in dubio accipitur p. iure intellectualem comprehensionem quid vniuersum, maxime in materia statuti facti à iure peritis; secus si esset statutum factum ab idiotis, vel de consuetudine aliter intelligeretur; q. tunc sumitur etiam hereditas pro bonis. Cald. *conf. 363. circa fin. ver. qualiter autem n. 3. q. est 34. de restam. vbi q. non circumscribitur loco, sequitur Alex. conf. 44. n. 6. lib. 5. & idem Alex. conf. 128. col. 3. v. Adducebat Salyc. lib. 1. Limita; q. ad ius viuentis non datur hereditas; quia viuentis non habet heredem. Fulg. *conf. 38. In proposita quæst. l. nihil aliud. ff. de ver. signif. l. nomenim, vbi glo. ff. de acqu. her. Crau. conf. 12. n. 9. late Becc. conf. 3. 4. n. 2. vbi late concludit, filium nullum ius habere in hereditate patris viuentis etiam respectu legitimæ, & n. 7. & seq. dicit communem.* Limita, q. hereditas non continet in se feuda, nisi sint heredi-******

Tom. 4.

taria; ideo filius repudiatus hereditatem, potest petere feuda, & petens feuda ipsa non dicitur petere hereditatem, put. neq. dicitur diuidere feuda cum fœminis, licet diuidat hereditatem. Dy. *conf. 2. v. si, & diligenter, per tot. vbi est casus.* Limita; quia hereditas non continet fideicommissum, quod non venit appellatione hereditatis. l. si Titius, la seconda. ff. de leg. 3. Corn. *conf. 9. 4. l. 4. Bart. in l. liberto. s. filium. ff. de ann. legat. Declara, vt proprie appellatione hereditatis non veniat fideicommissum, sed largo modo sic; quia fideicommissarius dicitur largo modo heres. l. si filiusfamilias. s. ff. quod cum eo. Commisaria vocatur quandoque hereditas, licet improprie. Fulg. *conf. 10. 5. circa princ. ver. qua commissaria, & Veneti vocant tutores Commisarios. Fulg. conf. 51. Viget in ciuitate.* Proprie tamen commissaria appellatur hereditas, quando instituti sunt pauperes dato commissario, qui est loco heredis. Fulg. *conf. 10. 5. in princ. ver. Que commissaria.**

Hereditas quandoq. sumitur pro adita, quandoq. pro adeunda, & qua sit differentia. Concl. 17.

DISTINGUITUR hereditas, quandoq. de adita hereditate, & quandoque de non adita secundum sermones. Bald. *conf. 12. Statutu Communis Crema, per tot. lib. 3. vbi ponuntur multa exempla, in quib. necessario quandoq. de adita, quandoq. de non adita intelligendum est.* Amplia, q. duplex est hereditas, adita, & non adita, nam hereditas respectu defuncti est, q. ab herede est separata, & ista repræsentat defunctum. Adita v. est, q. est in dominio heredis, vt quando heres vendit talem hereditatem. Bald. *conf. 393. Queritur v. rum. lib. 5.* In dubio, de qua hereditate intelligatur, an de adita, vel non adita in dispositione loquente de hereditate dicat, q. intelligitur de non adita, vbiq. dispositio respicit aditionem faciendam, vel ius deliberandi, vel hereditatem defuncti. Bald. *conf. 393. circa med. ver. & modo. lib. 5.* Restringe, q. si statutum recipit, vel dispositio loquitur de administratione, aut distributione, aut de translatione hereditatis; tunc intelligitur de hereditate adita. Ideo statutum Mediolani disponens, q. nulla mulier nubat extra territorium cum hereditate, intelligitur cum hereditate adita. Bald. *conf. 393. per tot. lib. 5. vbi est casus.* Contrarium tenet Roman. *conf. 4. 0. circa princ. vbi, q. dictum statutum non habet locum, si hereditas esset adita, antequam nuberet, vbi allegat Bald. in l. si mater vna. C. de sub. & legit. & hanc communem dicit apost. secunda ad conf. Rom. Restringe, q. quia vbiq. agitur de hereditate restituenda ex fideicommissio, intelligitur de adita; quia non adita non potest restitui. Corn. *conf. presentis consultatione. n. 8. lib. 2.* Proprie a. hereditas defuncti dicitur, quando non est adita; quando v. est adita, dicitur improprie. Ruin. *conf. 116. n. 3. lib. 2. Rom. conf. 4. 0. v. si, in princ. vbi apost. dat conc. Alex. conf. 4. 9. v. si pro processu, in princ. vbi, q. dicitur hereditas defuncti, q. reperitur in ea tempore mortis defuncti; ex hereditate vero, q. est acquisitum post mortem defuncti, & in fin. n. 1. o. ver. non obstat. lib. 3. dicit, q. etiam dicitur hereditas defuncti post aditam, ex mente & ex vsu communi loquendi. Et, p. p. hereditas patris mei mihi delata, postquam est agnita, non est amplius hereditas paterna, sed mea, ideo quoad fratrem delata erit fraterna. Alexand. *conf. 2. 9. quoniam abunde. n. 2. lib. 1. & Dec. conf. 687. n. 6. vbi, q. non habet vllam difficultatem, & conf. 265. in pr. incipit, Ad exclusionem. Alex. conf. 198. n. 7. lib. 6. Rom. conf. 168. Circa primum, in princ. Corn. conf. 150. In hac, col. 3. lib. 4. Dec. conf. 318. In causa, col. fin. & conf. 419. v. si eleganti. n. 1. o. & Castr. conf. 97. Ne impropris col. 2. in pr. lib. 2. Vide Hereditas dicitur antequam sit adita, post aditionem dicitur patrimonium aduentis. Concl. 19. Idem, si plures successiones ex diuersis mihi sint delatæ; q. p. aditionem efficitur vnica hereditas mea, & non amplius retinet nomen eorum, à quib. p. uenerunt. Sign. *conf. 181. Factum sic se habet, in pr. Castr. conf. 97. in pr. lib. 2. vbi, q. bona patris, seu hereditas patris confusa in hereditate filii non est quota hereditatis filii, sed qdam bona.* Et extendit, vt pcedat, siue hereditas patris, à qua excluditur filia, fuerit adita, siue non, p. filium; q. ex quo est transmissa, vt adeunda, dicitur fratris, non patris; & ideo ab ea non excluditur; quia de fraterna non loquitur statutum. Dec. *conf. 265. n. 2. & 3. vbi allegat Aret. conf. 161. In presentis consult. viden dū est, in pr. Capr. conf. 12. Et si v. si, & considerato, circ. si.* Restringe, quia imo ante aditionem, vel imixtionem hereditas remanet paterna, & non efficitur fraterna; ideo renunciatio facta p. filiam hereditati paternæ tempore, quo erat delata filio, sed non adita, & erat mortuus frater, qui non adiuit, comprehendit omnia. Dec. late d. *conf. 265. col. 2. v. Sed tamen sumptis minime obstantibus, v. si, in si. vbi respondit ad contraria.* Contrarium, q. hereditas patris, vel alterius etiam adita remaneat largo modo hereditas eiusdem defuncti. Alex. *conf. 49. v. si pro processu, in fin. lib. 3. Becc. conf. 84. n. 26. vbi n. 29.****

K 2

quod

& *confil. 392. Visi diligenter. n. 3. v. remanemus ergo.* Ant. de Butr. *confil. 78. Ad quæstia. in pr. q. est D. Ioseph. de Bonon. q. consiluit in eod. casu. Caltr. confil. 14. in fin. ver. concluditur. lib. 2.* Extende, quia non delata non potest transmitti ad suos, neq. à suis; q. ad hoc, vt sit locus transmissiõni, debet esse delata, licet non adita hereditas. Anch. *d. confil. 354. n. 7. & seqq.* Extende, vt idem sit in statuto, & omni dispositione, q. hereditas non adita transmittatur ad quoscunque, put. est Bononia; quia statutum debet semper intelligi, dummodo sit delata, licet non adita, Anch. *d. confil. 345. n. 7. v. q. in fin. & confil. 392. n. 3.* Ant. de Butr. *d. confil. 8. n. 2.* Declara; q. si hæres, q. non adiuit, decessit intra annum, si adhuc durat annus, transmittit ius deliberandi, *l. cum in antiquiorib. C. de iur. deliber. Caltr. confil. 14. in fin. l. 2.* Amplia, q. hereditas delata sub conditione casuali, antequam conditio existat, non potest dici delata; q. est incerta conditio non apparet, ideo non potest transmitti. Anch. *d. confil. 354. in pr. & 392. in pr.* Ant. de Butr. *confil. 78. in princ.* Vide, Transmitti non potest etiam ad liberos ius nondum competens. Concl. 372. ¶ Extende, etiam si conditio quoad naturam, & legem sit certa; q. sufficit, q. heres sit incertus, veluti si fiat institutio per testatorem, si vxor testatoris pgnans pariat fœminam, q. instituit in re certa; nam licet in vterotam sit certa fœmina tempore vitæ heredis, licet nondum nata, non dicitur delata hereditas; ideo non transmittitur. Anch. *d. confil. 354. in pr. & n. 3.* maxime si extat dictio, q. tunc, & o. casu in-
32 *stituatur, cum fœmina nata fuerit, & confil. 392. in princ.* ¶ Restringe, q. pgnans esset vxor viuente herede in 7. mensura, ita quod sciri, vel saltem vehementer opinari poterat fœminam esse, prout fuit; q. hereditas est delata, & licet moriatur, ante q. pariat, instituitur heres transmittit vigore statuti. Anch. *d. confil. 354. n. 4. & per tot. vbi est casus confilii & confil. 392. vbi est repetitio, & idem tenet Ant. de Butr. confil. 78. quod est D. Iosephi de Bonon. n. 3. & per tot. ¶ Et idem repetit confil. 392. n. 4. & seq. per tot. vbi, quod sufficit, q. matrona ita iudicauerit, & mulier pgnans dixerit scire, q. fœminam erat paritura; q. vehementer opinio cum veritate sublequuta sufficit; q. fœminam reuera peperit, licet post mortem instituti sub conditione, si fœminam peperisset, q. transmittit vigore statuti, q. hereditas non adita transmittitur, vbi multa ad hoc. ¶ Declara; hæc omnia Ant. de Butr. *confil. 78. n. 3. v. q. in fin. vbi, q. in transmissiõne, q. prouenit ex deliberandi actu, requiritur scientia eius, qui transmittit; si v. transmissio fiat ex actu delationis, vt quia fœmina incapax causat transmissiõnem; tunc non requiritur scientia adeuntes; quia sufficit delatio. ¶ Amplia, quia q. dicitur de hereditate non adita, vt non transmittatur; idem sit, q. si fuit adita, sed nulliter, puta à minore sine solemnitatibus; quia habetur, p. non adita. S. neg. inf. de auct. aut. Ruin. *confil. 23. lib. 5. ¶ Amplia, quia hereditatem non potest conseq. aliquis, qui non sit heres defuncto, & adiuuere legitime, videl. possit adire; ideo nepos non conceptus, neq. natus tempore mortis aui non potest conseq. hereditatem aui ex psona sua villo modo, neq. de iure ciuili priorio, l. i. i. i. cum l. seq. ff. de ius. & legit. Rom. *confil. 442. n. 3. Cor. confil. 165. post lib. 1. Dec. confil. 64. lal. confil. 206. lib. 2. plenissime Mandel. confil. 106. per tot. vbi de comuni attestatur. ¶ Extende, quia neq. ex psona patris potest effici heres aui, licet sit heres patris, cui erat delata hereditas aui, nisi doceat filium aui, & sic patrem suum adiuuere, quia si non adiuuit, non fuit heres, gl. & DD. * in §. fuerat. Inst. de ad. Soc. l. un. *confil. 14. n. 13. lib. 3.* & aditio non pluitur, nisi pbeatur. Bar. in l. p. test. ff. de acq. her. etiam si essemus in antiquis. Abb. *confil. 26. de ca. princ. col. 1. lib. 2.* Vide, Aditio hereditatis est quid facti, ideo debet
38 *probari. Concl. 186.* ¶ Extende etiam ex iure transmissio post lapsum
39 *annorum. ¶ Amplia, quia si plures sunt heredes instituti, & vnus decessat, non adita hereditate, accrescit alteri coheredi tota.* ¶ Extende, vt pcedat, etia si testator instituisse heredem vniuersalem, qui non adiuit, & mortuus est, quia accrescit etiam institutio in re certa. Caltr. *confil. 114. Procedendo breuiter. n. 3. & 4. lib. 1. ¶ Ex-*
40 *tende, vt pcedat, etiam si testator habens filias fœminas instituit heredem vniuersalem extraneum, & ipsius extranei heredes, instituta in re certa filia, quia si extraneus decessat sine filiis, nõ adita hereditate, accrescit institutæ in re certa, non a. hæres erunt extranei heredes ipsius instituti, q. illa verba, & illius heredes, sunt intelligenda de filiis, & descendeb. ipsius heredis extranei, ne videatur testator pferre filiabus suis semper extraneos, pulchre*
41 *Caltr. d. confil. 114. n. 3. & 4. lib. 1. ¶ Limita, quia licet hereditas non adita non transmittatur; tamen fuitatis beneficio transmittitur, videl. in descendeb. qui sunt sui, & heredes. Soc. in reg. 1. Hereditas non adita, vbi limitat tribus modis, q. sunt restrictiones ad limitationem; primo, nisi repudiasset; secundo, nisi filia sit exclusa à statuto, vel alias; tertio, nisi pendeat tempus deliberandi.* ¶ Extende, quia si hæres necdum transmittit hereditatem non****

Tom. 4.

aditã ad suos heredes, sed etia ad quoscunque; heredes etia extraneos. Soc. *reg. 6. Hæres suus*, vbi restringit septem modis notabilib. quos videas. ¶ Limita, q. licet hereditas non adita non transmittatur, sed deferatur venientib. ab intestato proximioribus; secus est in fideicommissio puro delato, quia transmittitur ad suos, licet non sit agnatum. Caltr. *d. confil. 114. in fin. lib. 2. ¶ Limita; quia licet*
45 *transuersales nõ transmittant hereditatem non aditam, si tamen is, qui non adiuit, esse minor, transmittit ius petendi restitutione in integrum. Capr. confil. 168. col. fin. ¶ Extende, quia licet hereditas transuersalium non transmittatur directe, bene transmittitur ius deliberandi, si decessit intra annum hæres. Caltr. *confil. 7. n. 3. lib. 2.* allegat *l. cum in antiquiorib. C. de iur. deliber. ¶ Limita in Monacho, cui*
46 *delata est hereditas, q. licet possit equipari fratri, vel filio, quo casu non transmittitur, tamen quia potius infanti equipatur; quia nõ habet velle, nec nolle, transmittit hereditatẽ non aditam monasterio. Bald. d. confil. 479. per tot. lib. 5. vbi p. vtraq. parte allegat, & dicit esse magnam quaest. & tenet hanc partẽ in omni hereditate. ¶ Declara tamen secundum Cynum in l. Deo nobis. C. de E-*
48 *pisc. & Cleric. vbi Iat. Butrig. quia si est hereditas delata Monacho pueniens ab ascendeb. transmittit monasterio, etiam si non est adita; si v. est hereditas transuersalium, non transmittit; sed tamen datur restitutio monasterio, sicut etiam refert Bald. d. confil. 479. in princ. licet ibi aliter examinet, & hanc eandem distinctionem, quod paterna hereditas non adita transmittatur in monasterium, fraterna vero non transmittatur, tenet Bald. *confil. 183. Fæ-*
49 *ctum proponitur tale. per tot. & latius confil. 439. S. Franciscus, n. 2. lib. 5. Vide, Transmittere ad suos heredes qui possint, & qui non. Concl. 370. Vide, Transmitti quæ possint, & quæ non. Concl. 369.***

Hereditas dicitur, antequam sit adita, post aditionem dicitur patrimonium adeuntis. Concl. 19.

HEREDITAS paterna, vel materna dicitur, antequam sit adita ab eo, cui deferatur, post aditionem non amplius dicitur hereditas, sed patrimonium adeuntis, *l. si plures. §. filia. ff. de vulg. & pupill. Rom. confil. 40. Visi ac discusso, in pr. vbi plena apost. in ver. appellare, dat plurimos conc. Alex. confil. 70. Magnificus, in fin. n. 12. ver. nec similiter. lib. 6. ¶ Extende in tantum dici, patrimonium adeuntis, vt licet petitio hereditatis competat heredi ante aditam hereditatem, non tamen competit, postq. iam adiuit, quia amplius non est hereditas. Apost. ad Rom. *d. confil. 40. in ver. appellari, ver. hinc dixit. ¶ Extende in tantum, vt stante statuto, put. Mediolani,*
3 *quod mulier nupta extra statum non succedat in Mediolanensi patrimonio, si antequam nubat, erat delata hereditas, & adita, non habet locum statutum. Rom. d. confil. 40. n. 3. v. ex quo eleganter. vbi Apostil. in ver. D. Bald. q. dat concord. & dicitur communem, & sequitur Corn. *confil. 30. n. 12. lib. 4. Contrarium Bald. confil. 393. lib. 5. ¶ Declara; quia licet hereditas dicatur vere & p. p. defuncti,*
4 *antequam sit adita, postea v. dicatur patrimonium adeuntis; tamen largo modo ¶ etia potest dici hereditas paterna, vel materna, aut fraterna, licet sit adita, & maxime ex comuni vsu loquendi. Alex. confil. 124. Super primo, in fin. n. 13. ver. non obstat, quod post, lib. 4. ¶ Amplia; quia hereditas est nomen vniuersale continens actiones, & iura, tam actiue, quam passiue. Alex. *confil. 222. Ponteratis, n. 4. ver. ita appellacione hereditatis. lib. 6. Vide, Bona. quando paterna, vel materna, aut fraterna dicantur. Concl. 108. Vide, Hereditas quandoq. sum-*
5 *mitur pro adita, quandoq. pro adeunda. Concl. 17.****

Hereditas quando adita censetur ad beneficium creditorum. Concl. 20.

FLORENTIA ¶ duæ sunt leges prouidentes, quod hereditates matris, & aliarum mulierum censentur adita p. filios, & alios, ad quos spectant, ad beneficium creditorum, vna est de An. 1477. alia de An. 1478. q. vario modo fuerunt intellectæ. ¶ Prima constitutio anni 1477. 29. Martii narrat de iure communi secundum communem opinionem hereditates posse post annum repudiari, & quod p. p. fraudantur creditores; quia repudiantes paciscuntur cum iis, quibus deferuntur, p. repudiationem: Idcirco statuit, quod hereditates mulierum, quæ deinceps deferentur ab intestato, seu ex testamento alicui masculo, si non fuerint repudiatæ infra annum à die delationis, & non fuerint notificatæ in palatio Dominorum, pertinent elapso anno ad creditores talium, quibus deferbantur, ac si adite fuissent; & idem quando repudiarentur, ac cessante etiam infra annum, si modo tempore repudiationis sit cessans, vel efficiatur infra quatuor menses. ¶ Secunda constitutio an. 1478. disponit, quod quicunque, ad quem hereditas mulierum ab intestato, vel ex testamento est delata, & post delationem contraxerit debitum, & delationi non renunçasset, intelligatur adiuuissse ad commodum creditorum, & delationi re-

K

3

nun-

nunciari non possit in eorumdem creditorum prejudicium. *Sup prima*, an prædicta interdictio 1477. quæ simpliciter loquitur de creditoribus, comprehendat tam creditores ante hereditatem delatam, an solum post delationem creatos? & vide ut, q. solum creatos post delationem; quia minus laeditur ius commune; & quia constitutio anni 1478. videtur hoc importare, quasi restringat, & declarat præcedentem, & ita fuit tentum p Rotam Florentiam, 14. Septembris. 1521. incip. D. Constantia, & est causa 235. lib. 4. f. 234. vbi, q. lex, seu reformatio anni 1477. non procedit in creditoribus ante delatam hereditatem; item neq; in fictis, neque in conditionalibus; quia est odiosa, & restringenda. *Declara*; quia constitutio anni 1477. necessario intelligenda est de creditoribus tam præteritis ante delationem, q. post; quia verba sunt indeterminata, & potius de præteritis, q. de futuris potest interpretari, vt intelligatur secundum tempus verbi, videlicet creditores sint tempore delationis, nec constitutio anni 1478. repugnat; quia illa loquitur de hereditatibus iam delatis de illo tempore, & sic prouidet in casu omisso à constitutione anni 1477. q. loquitur de deferendis. Vnde delata ante constitutionem non includebantur; ideo lex anni 1478. voluit includere etiam delatas tempore primæ legis; & q. hoc fit verum, elicitur ex narrativa legis anni 1477. q. narrat fraudes, q. committuntur ab istis debitoribus, q. intra 15. annos, & vltra non adieuerunt, debuerunt esse plures, qui de præterito delatas volebant adire; idcirco ordinatur, q. censetur adita quoad creditores post delationem, qui magis dicuntur fraudari, non a. corrigat aliam legem, sed casum omisum includit, alias sequeretur, q. esset correctus annus, q. non specificatur in secunda lege, & non est verisimile, & hunc sensum credo verisimum, & ita in causa compromissaria inter filios q. Donati Malagonella, & D. Raphaelis Malagonella patris, in quaterius electus fuit à Magnificis, & Excelli DD. Ioanne Venturio, & Alberto della Fioria compromissarii causa tenui. *Idem* est in vendente; quia sequuta morte vendentis ante aditam hereditatem matris, spectat hereditas materna ad sorores mortui, tanq. existentes in pari gradu, in quorum prejudicium non fit transmissio in extraneos secundum communem, & magis receptam Florentiam, vt dicunt Domini tres Rotæ Florentiæ in motiuis die 9. Martii 1562. vbi, quod emptor non potest venire ex legibus annorum 1477. & 1478. q. emptor licet habeat hypothecam, & regressum in casu euictionis, non est proprie creditor, sed conditionalis, qui non cadit in statuto, & lege. DD. in l. ff. si cert. per. Alexan. in puncto conf. 106. lib. 5. & allegant Anch. in terminis in conf. 37. Contra Ioannem in 3. dub. qui loquitur in debitor futuro, & illiquido; & idem est in creditore, quia sunt correlatiua. *Amplia*; quia vigore dd. legum si filius adeat hereditatem patris, & compellatur adire hereditatem matris, vel etiam adiungit ponte, non fit consilio iurium dotis matris in iudicium creditorum, habentium causam ab eis, & sic tertiorum possessorum; ideo præferuntur, ac si aditio facta non fuisset, vbi tangunt, & quod hypotheca non confunditur. l. si ex sextante. §. Latinus. ff. de except. rei iudic. l. eleganter, in princ. ff. de pignor. act. Bald. conf. 123. Quidam Alexander, lib. 1. Negul. de pignor. in primo membr. 5. partis princ. n. 49. & seq.

Hereditas iacens quid sit, & quæ retineat in se, & illi acquiratur, vel non. Concl. 21.

HEREDITAS nihil aliud est, q. successio in vniuersum ius, q. habuit defunctus. l. nihil. ff. de ver. signif. Bart. conf. 157. Super us, n. 5. ver. ml. aliud. lib. 1. *Et* dicitur hereditas iacens, donec est sine herede; quia repræsentat defunctum, non a. futurum heredem, l. si Titio. §. si Trepo. & ibi Bart. ff. de leg. 2. l. cum hereditas, & ibi Bartol. & DD. C. de pos. l. hereditas. ff. de acquir. rer. dom. In l. it. de stipul. seruo. in pr. l. mortuo. ff. de fideius. Bart. in l. usufructuarius. ff. de stip. seruo. Rom. conf. 158. Circa articulum, col. 1. ver. & hoc istis probat. *Et* in tantum est verum, q. non dicitur esse alicuius, vt statutum de damno dante in re alicuius non habeat locum in dante damnum in bonis hereditatis iacentis. Bart. in l. si ex re. §. fin. ff. de stipul. seruo. & in d. l. hereditas. l. vltima. ff. de acquir. rer. dom. *Subtinet* plonam defuncti hereditas iacens nondum adita, postquam v. est adita, subtinet personam heredis viuentis. Bald. conf. 312. Statutio Communis Crema, in 5. pr. ver. porro post aditam. lib. 3. Deci. conf. 442. In causa. n. 18. *Et* proprie dicitur hereditas iacere, donec est spes heredis, q. velit adire. Bart. in l. si quis heres instituitur, la grande. ff. de her. instit. *Et* extende, q. procurator datus etiam post mortem durat hereditate iacente. Angel. conf. 334. Mandatum collatum, per ror. *Et* extende in tantum hereditatem iacentem repræsentare defunctum, vt curator hereditatis iacentis fraudans creditores alienando ad commodum alterius dicatur vendere res suas, & sit locus interdicto fraudato-

torio generali, ff. de ijs, quæ in fr. aud. credit. quia repræsentat defunctum, & non est locus interdictio specialis in l. pupilli, in princ. ff. de se. l. ius. quia licet habeat locum, quando res aliena alienatur in fraudem creditorum; tamen oportet, q. fraud sit pro eo, qui alienat; secus, si pro alio. *Restringe*, nisi hereditas iacens definat esse hereditas, sed transeat in bonis vacantibus, quia tunc non subtinet personam defuncti, neq; heredis, neq; aliquid iuris. Angel. conf. 334. nu. 2. vbi, quod dicitur transitum fecisse in bonis vacantibus, quando facta diligentia, & citatione p. edictum non reperitur, q. velit esse heres. *Restringe*, quia hereditas iacens non datur, neq; que dici potest, vbi est heres, qui adiuit. Castr. conf. 393. *Restringe*, in princ. lib. 1. vbi, q. neq; possunt dici bona vacantia, quando heres adiuit, sed sunt bona propria, si adeuntur, & loquuntur in herede grauato ex fideicommissio post mortem. *Restringe*, quia vbi sunt sui, videl. filii, non potest, non datur hereditas iacens, gl. in l. cum hereditas, & ibi DD. C. de pos. l. Rom. conf. 65. Datio in statum in fin. l. ret. conf. 26. col. 3. m. 2. Ruin. conf. 65. in fin. lib. 4. vbi, quod non est necessaria immixtio in suo. *Et* ideo non valet proculum factus contra hereditatem iacentem, quando adit ius, videl. filius defuncti, qui erat in potestate. Bald. d. l. cum hereditas. C. de pos. *Contrarium* tenet Castr. & Salycet. d. l. cum hereditas. C. de pos. l. cum suis habeat beneficium abstinenti ex edicto praetoris, reducit ad instar emancipati. l. nam nec emancipatus. ff. de leg. 1. & licet hereditas delata filio emancipato dicitur iacere, donec doceatur de aditione, eodem modo in suo propter beneficium abstinenti, facit In l. it. de heres. qual. & diff. §. necessitas, q. & repugnetur tanquam extranei propter beneficium abstinenti. Dec. conf. 652. in fin. *Declara*, q. hodie requiritur animi declaratio ex ipso immixtione, quæ in facto consistit, l. as. qui hanc opinionem magis communem affirmat, in l. et, qui se non immixt. ff. de acqu. hered. Dec. d. conf. 652. qui dicit communem, & idem Ruin. conf. 652. in fin. lib. 4. etiam se declarat. Alex. conf. 34. n. 5. lib. 3. & conf. 7. col. 3. lib. 5. & ita communiter tenerat testatur Albas inc. 1. n. 3. de iur. Jacobin. in tract. feudor. c. qui quidem inuestiuit, n. 47. vbi, q. licet filius patre mortuo statim efficiatur filius heres à lege; tamen quantum ad onera non dicitur heres, nisi post immixtionem realem, adeo q. debet omnino probari, quod filius realiter, & cum effectu paterna hereditati se immiscuerit, quo non doctores imitantes non præiudicat. Vide, Aditio hereditatis in suis ex quibus indicatur. Concl. 191. *Amplia*; quia hereditas iacens retinet ea, q. sunt in corporalia, & q. sunt iuris, vt dominium, iurisdiccionem, & similia. Oldr. conf. 227. n. 7. ver. certum est. *Restringe* in iis, q. sunt facti, vt vel sunt corporalia, vt possessio, exercitium, & similia; quia ista non retinet hereditas iacens, l. cum heredes. ff. de acquir. poss. l. Oldr. d. conf. 227. nu. 7. ver. certum est. *Amplia*; quia hereditas iacens, & heredi futuro acquiritur per pactum, & confessionem liberatorem, & etiam p. Notarium stipulamentum, sicut alteri persone. Fulg. conf. 120. *Visti toto processu*, in princ. ver. circa primum. *Acquiri* potest hereditati iacenti, licet sit res inanimata, prout Ecclesia, vel Hospitali vacanti; quia futuro heredi, vel rectori acquiritur. Baldus conf. 309. Proponitur, quod Hospitali, circa princ. in contrarium v. dicitur, lib. 3.

Hereditas iacens cadit in commissum, & de quibus conueniatur, vel non, & coram quo. Concl. 22.

HEREDITAS iacens cadit in commissum, si non soluitur triennii priuato. Bald. in addit. ad Specul. tit. de totac. col. 3. quæ refert, & sequitur Iason in l. 2. in quæst. 10. n. 48. C. de iur. emphiteuticam Bald. in fin. in secunda lect. idem Iason in l. ad diem. §. de vend. ligat. cum alio in seq. extensione, *Et* extende; quia hereditas iacens, & netur ad collectas, datia, & tributa, & bona hereditaria possunt cadere in commissum, licet non habeant dominium, & iurisdictionem. Bald. in l. debitor, in 6. not. ff. de neg. gest. vbi, quod patitur penas, tam legales, quam conuentionales, & dicit esse mentientes, & idem sentit Specul. in tit. locati. §. nunc aliqua, ver. 20. item dicit Iason in l. ad diem. ff. de verb. oblig. *Et* extende; quia tempus hereditati iacenti, tam in fauorem, q. in præiudicium, & in emphiteusi, Bald. conf. 48. Inter cetera, lib. 1. *Idem* in præscriptioe, quia currit sibi tempus. Ruin. conf. 27. n. 10. lib. 4. *Et* extende; quia hereditas iacens potest constitui in mora per lapsum diei, & termini præfixi, quando est certus. Bald. in l. si pradio. ff. de iur. iudi. Alex. & Ial. in d. l. ad diem. ff. de verb. oblig. Castr. conf. 457. *Idem* minus Episcopus. c. 11. lib. 2. *Declara* vltimam extensionem; quia q. dicitur hereditatem iacentem non constitui in mora, vt per Bartol. in l. cui §. cessatum. ff. de in posses. legat. Bald. in l. licet in fin. C. de iur. delib. Illud est verum per interpellationem; quia non intellegitur de

debet; secus est p lapsum diei certe appositae in contractu cum defuncto. Bald. vbi supra. ¶ Limita. qd contra hereditatem iacentem non pceditur ex contumacia. & dolo ad secundum decretum nisi dato curatore; qd dolo non cadit in ea. Fulg. consil. 63. In causa. pen. v. illud quod praterea. Rom. consil. 158. col. 1. in fin. v. secunda. quia. vbi. qd secundum decretum requirit lationem; & sic dolo. lam. qd non cadit in hereditate iacente. ¶ Extende. quia hereditas iacens non incurrit moram; qd caret sensu. Bal. in l. licet. in fin. ver. bu. C. de iur. delib. glo. s. & DD. in l. cum hereditas. C. de pos. Castr. consil. 240. Effectus. col. 2. in fin. ver. nunc ergo. lib. 1. ¶ Extende. quia non praescribitur contra hereditatem iacentem. Vide. praescriptio currit contra hereditatem iacentem. & quando. Concl. 31. ¶ Restringe. quia bene patitur primum Decretum. Rom. d. consil. 158. in princ. v. secundum. ¶ Conueniri potest hereditas iacens Clerici coram iudice seculari. Fulg. consil. 106. ¶ Et statum Florentiae rubr. 29. ver. hereditas vero. lib. 2. non contradicit. quia quatenus dicit. eo modo pcedatur. quo contra defunctum. intelligi debet quoad ordinem procedendi. Corn. consil. 302. lib. 3. in fin. non tamen quoad forum mutatur dispositionem. ¶ Inventarium fieri non potest a creditoribus. & aliis habentibus interel. donec iacet hereditas. Vide. Inventarium. ad quibus consil. debeat. Concl. 347. n. 48. vbi hoc cauetur Florentiae per legem. Vide plenius in Concl. prox. sequente.

Hereditati iacenti quando curator dari possit. vel non. Concl. 23.

Curator dari potest hereditati iacenti. qn non adest persona heredis. vt qd non est facta aditio hereditatis. Bald. consil. 312. Statum communis Cremae. circa princ. ver. porro. lib. 3. vbi. qd hereditas iacens sublinet psonam defuncti. aditio vbi sublinet personam heredis. ¶ Vide plene Alex. consil. 4. in princ. lib. 2. vbi distinguit. & qd potest curator. ¶ Restringe in hereditate adita cum beneficio legis & inuentarij; quia si haeres pro suo credito vult petere iurum creditum. ne agat contra seipsum. potest petere dari curatorem hereditati iacenti. & petere ab eo. & valet. Chas. an. consil. 22. n. 14. & sequitur Rol. a Valle de inuentario. f. 105. in v. vtilitate. n. 7. & seq. ¶ Amplia. quia curator debet dari hereditati iacenti. quando haeres substitutus mortuo primo haere non est certus. an sit viuus. vel mortuus. Bald. consil. 267. Quislo testamento. n. 2. v. quia nasci. lib. 4. ¶ Extende. quia si haeres sit datus sub conditione incerta. vel substitutus vulgariter sub conditione incerta. puta. si sine filiis institutus. qd reperitur incapax. decessit pendente conditione. dari debet administrator. qd ab intestato succedit cum obligatione de restituendo. adueniente conditione. Ruin. consil. 97. n. 5. & seq. maxime n. 6. & 7. lib. 2. iuxta tex. in l. si quis instituitur. vbi Bart. & alii. ff. de hered. insti. Capra consil. 69. n. 1. ver. circa quia cadit. ¶ Amplia. quia citari non potest hereditas iacens de iure comuni. nisi dato prius curatore hereditati iacenti. qd conueniri. & citari possit. l. 1. ff. de curat. bonis dando. l. si dis. ff. ex quib. cau. in pos. eatur. licet hoc Florentiae non feruetur. ¶ Contrarium Florentiae ex forma statuti. lib. 2. Rubr. de hered. & hered. deb. c. 29. ver. hereditas vero iacens. ¶ Declara. qd debent omnia disposita in d. statuto feruari. alias actus est nullus. Alex. & Ias. in l. ex facto ff. de vulg. & pupil. & traditur in l. q. Roma. §. Flautus. ff. de ver. oblig. ¶ Et qd imo ipsum statum Florentiae. licet tollat. qd non est necesse dare curatorem hereditati iacenti. non tamen tollit. quin specialiter debeat citari is. quem tangit prima causa successione; quia hoc non est sublatum; ergo remanet. A. lex. consil. 107. Per speciem. in princ. & per tot. lib. 5. ¶ Amplia. quia curator debet dari hereditati iacenti. ad hoc. vt incurrit moram. quia hereditas iacens moram non incurrit Castr. consil. 240. Effectus. n. 3. lib. 1. vbi. qd non incurrit. neq; moram. neq; dolum committit. ¶ Restringe. quando ageretur solum de intimatione litis motae. p euictione consequenda; quia tunc non requiritur datio curatoris. ex quo ableni non fit intimatio. & pupillo si fiat. non datur ex necessitate curator; quia talis intimatio respicit solum conseruationem iuris emptoris. Castr. d. consil. 240. col. 2. v. super secundo. per tot. lib. 1. ¶ Amplia. quia non potest pcedi ad definitiuam sententiam contra hereditatem iacentem. neq; ad alium actum habentem vim definitiuam. nisi dato curatori ipsi hereditati iacenti. A. lex. consil. 100. n. 10. ver. & praesuppono. lib. 5. ¶ Extende. vt pcedat. etiam si agatur contra hereditatem iacentem ad effectum obtinendi mandatum contra fideiussorem. p defuncto. vel contra tertium possessorem. contra quos non potest agi. nisi prius discusso principali. quia etiam debet dari curator hereditati iacenti. Alex. consil. 100. n. 10. v. si dicitur. lib. 5. ¶ Extende. quia imo debet specialiter citari ille. que tangit prima causa successione. & non sufficit generalis citatio. Alex. d. consil. 107. Per speciem. in princ. lib. 5. ¶ Et procedit extensio. etiam stante statuto Florentiae. quod ad instantiam

creditoris possit procedi contra hereditatem iacentem. nullo dato curatore. vel defensore hereditati iacenti. sed sufficiat. qd fiat citatio generalis cum libello ad domum defuncti. & in vicinia. quia p hoc non tollitur. quin debeat citari is. quem tangit prima causa successione; & statum non tollit hoc. Alex. d. consil. 107. in princ. cum seq. ver. & dato. qd statum. lib. 5. vbi p plura hoc confirmat. ¶ A. 16. lienari possunt bona hereditate iacente iure creditoris per creditores. & valer alienatio dato curatore. vel alias seruata forma iuris. vel statutorum. nec minor postea haeres potest reuocare alienationem. nisi adit causa. ppter quam restitui possit in integrum. Bald. consil. 184. Ad intelligendum. in fin. ver. proponitur. lib. 2. ¶ Contrarium videtur velle Bald. quando possumus haeres fuit; quia si fiat alienatio eo nondum nato p exequutores. dicit. qd non valet. consil. 379. Vbi testamento. lib. 2. sed loquitur in diuersis terminis. qd exequutores non possunt. non adita hereditate. hoc facere; secus si detur curator. ¶ Extende. quia alienari possunt bona hereditati iacenti. etiam non dato curatore. quando adest curator constitutus a defuncto etiam post mortem; quia valet iudicium cum coagitatum. Ang. consil. 334. Mandatum collatum. per tot. maxime in fin. Vide. Mandatum finitur morti. & alijs modis. Concl. 65. ¶ Declara. vt pcedat extensio. nisi ex negligentia hereditas defuisset esse iacens. & transiisset in bonis vacantibus. qd est. quando fuit pmissa citatio p edictum. & nullus reperitur haeres. Ang. d. consil. 334. n. 2. ¶ Limita. quando adest infans. qui est suus; quia tunc ratione suutatis hereditas non est iacens. & non potest dari curator hereditati iacenti. sed debet dari tutor infanti. qd est remedium ordinarium. & datio facta de curatore hereditati iacenti est ipso iure nulla. siue sciuerit adeste infantem. siue ignorauerit. Bald. consil. 308. Vtrum possit dari. lib. 1. ¶ Et qd citari debeat nominatim filius ratione suutatis; quia extante suo. hereditas non potest dici iacens. Bald. consil. 340. Trium sunt. in princ. lib. 2. qd intelligit pcedere. quando filius est adultus; si v. non est adultus. debent citari agnati. & cognati illius. vt ibi in fin. ver. praterea. ¶ Extende idem in alio proximo agnato. cui hereditas est delata; quia nominatim debet citari. nec sufficit proclama. qd sit contra incertos. Fulg. consil. 190. Vbi toto processu. n. 2. ver. quidquid autem actum est. col. pen. circ. fin. ¶ Limita. quia curator datus hereditati iacenti. qd iam erat adita. non tenet. etiam si interuenit decretum iudicis. maxime si is. qui obtinuit. sciebat. vel quando is. cui erat delata hereditas. erat proximior cognatus. & non fuit citatus. Fulg. d. consil. 190. col. pen. ver. sed ex alio capite. ¶ Extende. quia imo non valet ipso iure datio curatoris hereditati iacenti facta. vel bonis vacantibus. quando iam adita erat hereditas; quia errabatur in causa. & talis error annullat decretum iudicis ipso iure. Castr. consil. 393. vt attingamus. in pr. col. 2. ver. ex quibus sequitur. lib. 1. Vide Concl. proximam praecedentem.

Hereditas transmissa consideratur tanquam adeunda. non tanquam adita. Concl. 24.

Hereditas transmissa consideratur tanquam adeunda. non tanquam adita; & ideo transmissio non curanda quoad effectum. vt destinare esse vacans. & iacens. antequam confiter de aditione. Dec. consil. 442. In causa. m. 4. ver. non obstat. quod viderur. plene Crauer. consil. 799. n. 7. & seq. vbi alios allegat. ¶ Extende; quia hereditas delata dicitur ius querendum. Paril. consil. 52. n. 15. lib. 3. Vide. Im adeundi quid sit. & importet. Concl. 574.

Hereditas repudiata non potest adiri per repudiantem. & quando secus. Concl. 25.

Hereditas si semel repudiatur hereditatem sibi delatam. non potest amplius eam adire tacite. neq; expresse. l. si cur. C. de rep. hered. quia non est locus penitentie. Fulg. consil. 42. in fin. ¶ Extende maxime. quando repudiatio fuit facta ad praesentiam coheredis. cui defertur p repudiationem. Fulg. d. consil. 42. in fin. ¶ Extende. siue haeres sit ex testamento. siue ab intestato; quia si semel repudiatur. non potest amplius adiri eam. etiam re integra. & non adita hereditate p subsequenter in gradu. nisi fuerit ius haeres. hoc est. in potestate patris. de cuius hereditate agitur. l. fin. C. de repub. hered. vbi Alex. & Ias. qui ponit regulam cum ampliationibus & limitationibus. ¶ Extende in casu conuersio multo magis; quia hereditas semel adita non potest repudiari. l. si cur. C. de repud. hered. vbi DD. Corn. consil. 61. Licet videatur. v. si cur. lib. 4. Vide. Haeres semel non potest desinere esse haeres. & quando secus. Concl. 46. ¶ Amplia. vt maxime pcedat. qn repudians hereditatem habebat coheredem. qd aduerat ante repudiationem; qd eo ipso. qd fit repudiatio. tota hereditas consolidatur in coherede. l. si C. de rep. her. cum ibi not. Bald. consil. 399. n. 8. v. circ. quartam. v. 3. in fin. lib. 3. & loquitur in quocunq; hanc.

- 6 hærede, & est conf. Ang. de Perusio. ¶ Declara, vt procedat solum in herede extraneo; secus in suo; quia in hereditate matris infra annum, & in hereditate patris infra triennium potest adire post repudiationem, non attentio, q. a coherede sit adita, quia reuocabiliter acquisiuit coheres. Bald. *confil.* 401. *Quia dictus. n. 4. v. q. in fi. lib. 3.* vbi multa. ¶ Extende, vt idem sit, qn hæres repudiens habebat substitutum, quia dicit post repudiationem, quia non poterit postea repudiens velle adire. Bald. *confil.* 399. *Iohannes Simonem. n. 8.*
- 8 *ver. circ. quart. lib. 3.* & hoc verum faceret. ¶ Declara, vt non pcedat extensio in suo, nisi esset substitutus vulgariter, alias secus; q. a, vt sup. potest infra annum maternam, infra triennium paternam iterum adire. Bald. *d. confil.* 401. *n. 4. lib. 3.* ¶ Extende, vt idem sit, qn hæres repudiens non habebat coheredem, neq. substitutum; q. a si pxiior sequens adiuit, non potest repudiens postea velle adire post repudiationem, & adita hereditate ab alio pxiore. Bal.
- 10 *d. confil.* 399. *n. 8. ver. circ. quart. lib. 3.* ¶ Limita, quia filius potest infra annum adire hereditatem maternam ab eo repudiatam, si interim ab alio, cui delata est, non sit adita. Bald. *d. confil.* 399. *circ. fin. v. filius*
- 11 *enim. lib. 3.* q. est Ang. de Perusio. ¶ Limita in hereditate paterna; quia filius potest eam adire infra triennium, non obstante repudiatione, si interim ab alio non sit adita, anteq. repudiens adeat.
- 12 Bald. *d. confil.* 399. *circ. fin. ver. filius enim. v. q. in fin. lib. 3.* Vide, *tus ad eundem. & immittendi præscribitur longissimo tempore. Concl.* 576. ¶ Et si filius, qui abstinuit, est effectus maior; q. erat minor, qn abstinuit, triennium non currit, nisi lapso quadriennio, q. datur ad petendam restitutionem; ideo poterit restitui, vt adeat, si bona non sunt alienata infra triennium, lapso quadriennio, Alex. *confil.* 11. *Viso processu. in pr. lib. 1.* ¶ Declara istas duas limitationes procedere in suo herede, etiam si hereditas fuerit adita p coheredem, vel substitutum quemcunq. excepto substituto vulgari; quia p aditionem istorum licet acquiratur eis hereditas; tamen acquiritur reuocabiliter, & comutabiliter, si suus voluerit adire. Bald. *d. confil.* 401. *n. 4. ver. restat videre. v. q. in fin. lib. 3.* vbi multa p vtraq. parte, & hanc tenet, tanq. veriore. ¶ Restringe declarationem, vt non procedat, qn hæres suus penitus, ac totaliter abstinuit, & exteralius filius, vel filia in potestate; quia etiam si sit ignatus abstinentie, statim ius desert illi hereditate; ideo non poterit postea volens adire p iudicare filia, q. adiuit. Bald. *confil.* 239. *Qui vltimus passus. in fin. n. 3. ver. venio ad alium. lib. 3.* ¶ Et licet filius, qui abstinuit, possit repudiare; quia non subest eadem ratio, vt p Salyc. in *l. suus*, & latius ibi Iaf. *C. de repud. hered. Cast. in l. scilicet. n. 2. eod. tit.* ¶ Contrarium, q. filius repudiens hereditatem patris non possit illam adire post, & saltem quoad sui præiudicium valeat repudiatio, videtur velle Bald. *confil.* 403. *Iohannes. in 3. dub. lib. 3.* q. est Ang. & latius comprobatur Cepol. *cautel.* 227. *qui adiuuit hereditatem. & videtur sentire gl.*
- 17 *in l. scilicet. C. de repud. hered.* ¶ Declara; quia si sumus in simplici repudiatione facta, nemine petente, & instante, aut recipiente, sed putat solum pro euitandis oneribus hereditatis; ita vt operari non possit vni contractus, de cuius natura est, vt concurrat p substantia consensu vtriusq. partis, *l. i. ff. de pact.* & tunc non obstat, quin possit acceptari, ita Bart. in *d. l. scilicet. C. de repud. hered.* quem ceteri sequuntur, prout refert ibi Alex. Bald. *confil.* 466. *Verba institutionis. col. fin. & confil. seq. lib. 1.* vbi non putat esse verum, q. repudiatio p iudicet facta post aditionem, nisi quando verba sonant in pactum, & promissionem, idem tenet Dec. *confil.* 14. *Et pro tenuis. col. penult.*
- 18 ¶ Declara; quia licet repudiauierit, si fiat compromissum, nec possit arbiter laudare, q. sit hæres; tamen poterit repudians adiudicare omnia bona hereditaria. Cast. *confil.* 72. *Dubitatio. n. 2. ver. super*
- 19 *secundo. li. 1.* ¶ Declara; q. si filius repudiauuit hereditatem patris expresse, & valide, postea reperitur possidere bona patris ultra assignata pro dote materna, præsumitur fraus, & extali fraude potest conueniri, vt hæres, non obstante repudiatione. Alex. *confil.* 183. *In causa. & lite. in princ. lib. 6.* vbi infert, q. necessario psumitur adiuisse; quia alias incidere in crimen expilatæ hereditatis; & ideo tenetur satisfacere creditoribus, etiam si non esset hæres maxime habentibus hypothecam generalem; quia ipsi possunt ex hypotheca bona auocare ex hypothecaria, vel vtrius Saluiano, & maxime, quando adest precarium; quia auctoritate ppropria potest
- 20 possessionem rerum apud tertium capere. ¶ Declara totam istam materiam, quia filius, qui est suus, & hæres necessarius, potest repudiare hereditatem, & nihilominus post repudiationem, intra triennium potest iterum adire illam, & erit hæres, quando interim intra triennium alius non adiuisset. Bald. *d. confil.* 399. *circ. fin. ver. filius enim. v. q. in fin. lib. 3.* Alex. plenius *confil.* 126. *Viso processu. n. 4. ver. modo dubium facit. lib. 7.* & hæc, quando est minor 25. ann. ¶ Si v. est filius maior 25. annis, potest quandocunq. hereditatem re-

putatam adire, vsq. quo fuerit ætatis annorum 32. *l. f. C. de repud. hered. Alex. d. confil.* 126. *n. 4.* ¶ Et dicitur reuocare repudiationem, si possideat bona hereditaria, vel faciat alium actum, qui non potest fieri citra ius, & nomen hæredis secundum communem, de qua Alexand. *d. confil.* 126. *n. 4. lib. 7.* vbi plene examinat.

Hæreditas vendi, & cedi potest. Concl. 26.

HÆREDITAS ¶ cedi, & vendi potest, *tot. tit. de hereditate. vel act. ne vendita.* ¶ Amplia; quia valet cessio facta p vnum ex coheredibus alteri coheredi beneficio inuentarii, pro qua promittunt alimentare cedentem, etiam si narretur, q. hæreditas non est solvendo, & propterea, vt liberetur cedens a molestiis, cedit; q. tenetur ille, cui facta est cessio, ad conuentam, & promissa. *l. oia. de im. confil.* 72. *per tot. tit. de hereditate.* ¶ Declara; quia licet cessionario pmiat, quod cedens non molestabitur, & quod ipsum indemnem conueniat, teneatur seruare conuentam; tamen potest a creditoribus molestari; quia per cessionem non desinit esse hæres. ¶ Limita, quia hæreditas dari non potest p donationem causa mortis. *l. licet. in Bar. & alii. C. de pact. Alex. confil.* 23. *lib. 3. DD. in l. fin. C. de pact. vbi plene in ver. Pactum circa futuram successionem mul. v. ex. Concl. seq.* ¶ Extende; quia contractus, & pactio dari non potest successio, & hæreditas vniuersalis, quia tolleretur facultas testandi. Abb. *confil.* 18. *in princ. & per tot. lib. 1.* vbi, quod bene dari potest successio et pacto reciproco. Vide, *Pactum circa futuram successionem, quando testat. vel non. Conclusio. 14.*

Hæreditas qualiter expilata dicatur, vel non. Conclusio 27.

Expilare ¶ dicitur hereditatem nondum aditam, qui p eumias, vel bona hereditatis sibi clam appropriat; quia si esset adita, esset furtum; si vero non est adita, est expilatio. Baldus *confil.* 472. *Super primo. n. 2. ver. supra quarto. lib. 4.* ¶ Limita, quando palam quis rem hereditariam recipit; quia tenetur illam restituere, non autem tenetur de expilata hereditate. Baldus *d. confil.* 472. *n. 2. lib. 4.* ¶ Limita in viro, & muliere; quia datur solum actio rerum amotarum, vt *tot. tit. rerum amotarum.* Vide, *ver. xxi. apud nos de domo vni. Concl.* 395. ¶ Declara tamen; quia procedit, antequam fiat condemnatio, sed facta condemnatione, si non exhibet, incipit effici expilatrix, & vxori denegatur actio dotis, nisi exhibeat, vt est *tex. in l. 1. C. de crimin. expil. hered. iuncta glo. in l. fin. C. eodem.* quæ loquitur, etiam si non est facta liquidatio; quia potest dari iuramentum in litem.

Hæreditatis petitio quibus detur, & ex quibus intentata dicatur. Concl. 28.

PETITIO ¶ hæreditatis datur hæredi vniuersali sine dubio. Alex. *confil.* 70. *Magnificus. n. 10. ver. quoad secundum lib. 6.* plenius *l. i. ff. de act. in S. actionum. n. 16. cum seq.* ¶ Extende; quia datur, siue hæres in totum, siue etiam pro parte, & quota hereditatis. Alex. *confil.* 70. *Magnificus. n. 10. ver. quoad secundum lib. 6.* vbi ponit formam libelli, q. narret se heredem in totum, vel pro quota, & aduersarium possidere, & petat se declarari talem, & aduersarium condemnari ad restitutionem totius, vel partis vna cum fructibus pceptis. ¶ Extende, quia competit etiam vltimo hæredi; q. cum sit hæres hæredis, dicitur hæres primi testatoris. *l. si d. s. adium. n. 186. & seq. In l. de act. ¶ Extende; quia competit etiam fideicommissario vniuersali. Bart. in litem videndam. S. fin. ff. de pet. her. Vide.* ¶ Hæreditatis petitio agens quid probare debeat. *Concl.* 32. *n. 27.* ¶ Extende; quia datur successor vniuersali, qui p priore non est hæres, pro ut filius, & succedens ex aliquo beneficio legis, vel statuti. *l. i. ff. de act. in S. actionum. n. 209. & seq. In l. de act. ¶ Inuenta dicitur hereditatis petitio, si narratur, quod defunctus iusto titulo possedit bona, de quibus agitur, & quod instituit agensem heredem, siue sit pro tota, siue pro quota, exprimat, q. reus detinet bona; ideo petit se declarari heredem, & dictum reum condemnari ad restituendum bona, & ius, & iustitiam fieri. Alexand. *confil.* 184. *Viso processu. in princ. lib. 5.* ¶ Et si non expresse, q. iusto titulo, ex quo bona fides oritur, debet exprimere, quod possedit bona fide tanquam sua, alias si non allegaret bonam fidem, non obtineret. Alexand. *confil.* 184. *num. 8. ver. sed in proposito. lib. 5.**

Vide plenius, Hæreditatis petitio ex quibus dicitur intentata. *Concl.* 31.

Hæ-

Hereditatis petitio non competit multis casibus, & quando secus. Concl. 29.

REGULA est, quod hereditatis petitio non potest intentari per eum, qui possidet, sed si molestatur, bene potest petere declarari se heredem, & licere vi, & frui, & reo non licere inferre molestiam aliquam, & imponi silentium. *Ial. consil. 112. ad fin. lib. 4.* Vide, *Hereditatis petitio contra quos non datur, & contra quos datur.* *Concl. prox. seq. num. 27. & seq.* Et est conuerso necessario debet agi petitione hereditatis, quando est questio inter plures de hereditate, & non potest incipi a tenuta, vel ab executione, *DD. in l. minorum ff. de iudic. & in l. non distinguemus. §. si. ff. de arbit. l. finali, in pr. C. de petit. hered.* quia particularia iudicia non possunt intentari inter eos, inter quos est controuersia de hereditate. *Amplia*, quia petitio hereditatis nunquam competit heredi, qui aliquando possidet, licet nunc non possidet. *Alex. consil. 89. v. 10. puncto, in princ. lib. 2.* vbi hoc declarat, puta si auius meus possidet, & pater meus heres possidet, non potest pater intentare petitionem hereditatis, quia semper possidet, plene *l. in i. de act. in §. actionum. n. 15. ver. vltimo, vbi, q. neq. datur petitio hereditatis ad res etiam particulares ei, qui semel possidet.* *Restringit*, quia quando mortuus est pater, bene possent filii agere petitione hereditatis in iudicio, quod illa bona erant in hereditate aui, quod est mirabile, quia plus iuris habet heres, quam defunctus. *Alex. consil. 183. v. 10. puncto, per tot. lib. 5. vbi, quod qui semel possidet heres, non intentat hoc remedium.* *Contrarium* dicitur *Alex. consil. 94. in causa & lite, n. 6. ver. ex quo infero, lib. 2. vbi, quod non potest competere petitio hereditatis, neq. interdictum quorum bonorum heredi, qui semel possidet rem, quam petit, neque etiam heredi heredis potest competere, quia ex persona heredis primi defuncti non i qua semel possidet; non etiam ex persona propria, quia bona dicuntur esse in hereditate defuncti, qui semel possidet, sed ista vltima ratio iudicio meo nihil facit, quia esto, q. bona sint in hereditate defuncti, tamen dominium transiit in heredem vniuersalem ex sola additione. *Alex. consil. 90. n. 8. lib. 2.* ista ratio non releuat, dicas igitur, quod si vult nepos agere petitione hereditatis ad bona aui, quae possidet semel, filius non potest, quia non sunt aui amplius, sed filii. *Alex. consil. 70. in fin. n. 12. lib. 6.* *Declaratio* iudicio meo; quia si agatur de possessione aui apprehensa, & semel possessa per filium, non poterit filius, qui semel possidet, agere petitione hereditatis, quia bona non amplius sunt in hereditate aui, sed filii, ita *Alex. consil. 70. Magnificus, in fin. n. 12. lib. 6.* & id eo si nepos vellet ex persona patris agere petitione hereditatis, sicuti filius est exclusus, ita nepos, sed si vellet agere petitione hereditatis ad bona filii, qui est pater nepotis, tanq. haeres filii, non aui, bene posset, quia nunquam possidet; si v. effemus in fidei commissio vniuersali, in quo bona non confunduntur, & peteret tanq. haeres aui ex fidei commissio, non ibi noceret, q. pater possidet, & ista est veritas. *Et quod non competit hereditatis petitio, neq. interdictum quorum bonorum heredi q. semel possidet, Alex. d. consil. 183. per tot. lib. 3. & consil. 70. Magnificus, n. 10. & 14. col. 1. lib. 7. Castr. in l. regulari. r. §. de petit. hered. Bald. in l. de petit. hered. l. in l. v. r. r. §. de transact. Alex. consil. 83. v. 10. puncto, in princ. lib. 3. & consil. 184. n. 2. lib. 5.* *Contrarium* tenet *Castr. consil. 6. in causa, qua vertitur coram locum tenente, alias 139. lib. 2. apud Alex. d. consil. 184. in princ. in ver. cum lib. 5. Ruin. consil. 54. n. 8. lib. 4. Castr. in l. 2. C. de petit. hered. l. in §. actionum. in l. de action. Et quod imo petitio hereditatis, rei vendicatio, interdictum quorum bonorum, & publiciana possint cumulari in eodem libello. *Crauet. consil. 16. nu. 8. vbi etiam, quod necessario sint probanda de vtroque.* *Declaratio*, quia aliquando potest cumulari, vt per Doctores in l. 2. in fin. C. de petit. hered. sed tamen in dubio non censetur facta cumulatio, licet in libello sint narrata multa, quod agens sit dominus, & quae important rei vendicationem, quia si in conclusione dictum sit, bona ad eum spectare vt heredem, & aduersarium condemnari ad illorum restitutionem cum fructibus, sola petitio hereditatis dicitur intentata. *Bartol. in l. ex diverso §. 1. in princ. ff. de rei vendic. Alex. consil. 184. v. 10. puncto, in princ. lib. 5. & consil. 70. num. 10. lib. 6.* quia inspicitur conclusio. *Vide*, quia procedit ampliatio reo opponente, alias secus. *Alex. consil. 89. v. 10. puncto. num. 2. ver. caueat, lib. 2.* & quod si reus non opponat, procedat cumulatio. *Aretinus consil. 103. Boeri. singul. in verb. cu-***

mulatio. *Declaratio*, quia possunt cumulari hereditatis petitio cum rei vendicatione, & publiciana tanquam actiones tendentes ad idem, licet originem habeant ex diuersis; ita tamen, quod si pars opponat, actor tenetur eligere, si non opponat, actor eligit illam, q. sibi magis expedit, stante maxime clausula, *omni meliori modo.* *Cast. consil. 391. In causa, qua vertitur, in pr. lib. 2. & Contrarium, q. in sum-* *14*
maris causis possint in eodem libello cumulari petitio hereditatis, & rei vendicatio, licet sint contraria remedia, tenet Aretin. d. consil. 103. vbi ponit tres limitationes, inter quas est ista, q. causa est summaria. Boer. sing. in ver. cumulatio. *Extende*, quia non pos- *15*
sunt cumulari, etiam si adit clausula, omni meliori modo. Rui. consil. 174. col. pen. l. 1. & Contrarium, q. imo si adest clausula salutaris, pe- *16*
tens, &c. & clausula, omni meliori modo, &c. q. aptae sunt substinere quemcunq. libellum, & p. quas censetur intentatum etiam reme-
dium q. potest elici ex narratis. Crauet. respons. pro genero. n. 215. & *217. Aret. consil. 103. Boer. sing. in ver. cumulatio. Marant. in prax. par.* *4. dist. 9. n. 33.* *Qualiter* a. cognoscatur, an vna solum, an ambe sint intentatae, vide *Bal. in l. 2. C. de per. her.* *Extende*, q. adest clausula, *Super quibus omnibus petit ius, & iustitiam ministri, quia operatur, q. potest obtinere.* *Vide, Clausula libellorum diuersa q. d. operentur. Con-* *19*
cl. 357. *Amplia*, quia actioni petitionis hereditatis praescribitur spatium 30. annorum sine titulo ex sola bona fide. *Ang. consil. 161. in princ. ver. de secundo, & ideo post 30. annos non est locus petitioni hereditatis. l. licet. C. de iur. delib. & q. praescribatur 30. annis contra hanc actionem de iure communi, est text. in l. hereditatis, & ibi glof. C. de per. hered. DD. omnes in l. fin. C. de edict. D. Adr. toll. l. vni-* *20*
ca. C. quando non per. parte. Bald. consil. 410. lib. 4. & consil. 62. lib. 5. Alex. consil. 73. lib. 5. Soc. consil. 64. col. 4. lib. 1. Paris. consil. 48. n. 11. lib. 3. Crau. consil. 312. col. 1. Tiraq. de retr. lignag. §. 36. glof. 2. n. 37. Alex. con- *21*
sil. 73. Punctus. n. 3. lib. 5. *Et est ratio*, quia sicuti non datur contra titulum possidentem, ita nec contra eum, qui praescripsit, quia prae- *22*
scriptio extat statutum, rubr. 73. lib. 2. p. q. praescribitur omni actioni. Extende, quia nedom praescribitur contra actionem petitionis hereditatis, sed etiam contra ius immiscendi praescribitur 30. annis, *l. licet. C. de iur. delib. vbi gl. & DD. Bar. in l. filio praeterito, col. ante-* *23*
pen. ff. de iniur. rupto. Castr. in l. si quis seruus ff. de iur. delib. l. al. consil. 19. lib. 1. vbi dicitur communem, & ab eam indicando, & consulendo non esse recedendum, & idem dicit in d. l. licet. C. de iur. delib. Tiraq. in l. si vnquam. §. reuertatur n. 312. C. de reuoc. donat. & in l. de retr. lign. *36. glof. 2. n. 37. Crau. d. consil. 312.* *Amplia*, quia cum titulo pra- *24*
scribitur inter praesentes spatium 10. annorum, & inter absentes spatium 20. annorum. Angel. d. consil. 161. in princ. ver. de secundo. De- *25*
claratio, nisi adit mala fides ex parte possessoris. *Bart. consil. 112. Quidam magister, in fin. lib. 2.* *Amplia*, quia non datur ei, qui legitime non adiuuit hereditatem. *Alex. consil. 167. v. 10. in princ. lib. 5.* *Exten-* *26*
de maxime, quando constat de testamento, in quo alii sunt haeres, & actor dicit se heredem ab intestato. *Alexand. d. consil. 176. in princ. lib. 5.* *Vide plenius in Concl. proxima seq.*

Hereditatis petitio contra quos non datur, & contra quos datur. Concl. 30.

PETITIO hereditatis non datur contra eum, qui aliquo titulo possidet. *Ang. consil. 133. Super primo. n. 2. ver. super hoc quem admodum.* vbi, quod melius est intentare rei vendicationem, quam petitionem hereditatis, idem *Ang. consil. 263. Statuto Pistoriensis, circa fin. vbi dicitur communem, & hanc partem tuetur Benim. decis. 35.* *per totam.* vbi, quod non datur petitio hereditatis contra titulum possidentem, sed bene datur rei vendicatio. *Alex. consil. 184. in princ. lib. 5. Natta consil. 400. col. fin. ver. fin. autem fideicommissarius agit. & ista est regula. Bald. in l. fin. in 1. oppos. C. de edict. D. Adr. toll. Alex. con-* *27*
sil. 83. v. 10. puncto. n. 4. ver. praeterea. lib. 3. & consil. 128. v. 10. puncto. n. 9. ver. accedit etiam. lib. 7. *Vide, Fideicommissarius qualiter probet fidei-* *28*
commissum, & quam actionem intentare possit. Concl. 277. *Et q. non datur petitio hereditatis contra titulum possidentem, quando titulus est habilis ad translationem domini, vel quasi, ex text. in l. hereditatem. C. in quib. caus. cessat long. temp. praescri. l. hereditatis. C. de per. hered. vbi Doct. Bart. in l. hereditas. C. de per. her. Corn. consil. 65. licet. lib. 1. col. 3. Curt. Iun. in l. fin. n. 20. & seq. C. de edict. D. Adr. Castr. consil. 138. In causa. n. 4. & consil. 166. v. 10. puncto, in princ. & consil. 391. lib. 2. Ang. consil. 84. n. 2. & consil. 161. in 3. dub. Alex. consil. 182. v. 10. puncto. n. 9. lib. 7. Bald. consil. 166. A libello incipiendum est, n. 1. lib. 4. Paris. consil. 48. Actores. n. 14. lib. 3. Soc. Iun. consil. 75. Quamquam. n. 7. & consil. 27. Licet in presenti consulatione. n. 157. lib. 1. & consil. 47. v. 10. puncto. n. 21. lib. 2. Castr. consil. 138. In causa, qua vertitur. col. 1. ver. sed hoc non obstante, li. 2. Alex. consil. 184. v. 10. puncto. n. 3. ver. & licet. & consil. 185. num. 2. lib. 5.*

Exten-

- 3 Extende, quod non datur contra titulum possidentem, etiam si titulus sit quasitus post mortem defuncti. Bald. in l. fin. C. de edit. D. Adr. toll. Contrarium, quod talis titulus non sit bonus, & non im-
- 4 pediat petitionem hereditatis, est communis opinio. Alex. consil. 184. v. *pro processu*. nu. 3. ver. *tamen*. communis opinio. lib. 5. vbi apost. ci-
- 5 tat Alex. consil. 73. eod. lib. & repetit communem consil. 186. n. 2. lib. 5. Declara, quia si reus habuit titulum ab eo, contra quem erat na-
- 6 ta petitio hereditatis, quoniam non habet titulum, & contrarium est ve-
- 7 rum; aut habebat etiam ipse titulum; quia contra eum non erat na-
- 8 ta actio petitionis hereditatis, quia non datur contra titulum possi-
- 9 dentem, & pedit opinio Bald. Alex. consil. 184. n. 6. ver. *tamen*. distin-
- 10 guit. lib. 5. Ratio est secundum DD. in locis predictis; quia agens pe-
- 11 titione hereditatis fundat se in titulo suo hereditario, & posses-
- 12 sione defuncti, & ille, qui possidet, fundat se in titulo, & possessione
- 13 similiter; ergo in pari causa potior debet esse conditio possi-
- 14 dentis, c. in pari. de reg. iur. Alex. consil. 73. Punctus n. 7. & 8. lib. 5. & ple-
- 15 nius consil. 184. n. 5. ver. *ratio*. lib. 5. & hanc communem dicit la. in
- 16 s. actionum. n. 195. v. & in terminis nostris quia sit ratio. in l. de act. vbi po-
- 17 nit duas alias rationes. Rationem aliam adducit Caltr. consil. 138.
- 18 col. 1. v. *sed hoc non obstante*. lib. 2. quia sicuti datur actio petitionis he-
- 19 reditatis ex eo solo, quod defunctus tempore mortis possederit etiam
- 20 sine titulo; ideo non debet dari contra eum, qui habet titulum.
- 21 Declara, tamen, quod dicitur petitionem hereditatis non dari con-
- 22 tra titulum possidentem, intelligi, quando titulus auctoris est legi-
- 23 timus, & validus. l. nec vllam. §. i. ff. de pet. hered. Aret. in l. de act. s. *sed*
- 24 *iste*. la. in s. omnium. in l. fin. eod. tit. Franc. Aret. consil. 109. col. 1. la. in l. li-
- 25 cet in rer. C. de pact. Quia, ut titulus excludat heredem a petitione
- 26 hereditatis, debet esse talis, qui auctorem quoque dantem titulum
- 27 alteri tueatur. l. fin. §. i. ff. ad Velleian. alias si auctor non potuisset se
- 28 tueri, minus potest succedere illius. Bart. in l. cogi. in fin. ff. de pet. her.
- 29 Aret. d. consil. 109. Barb. consil. 55. lib. 3. Ruin. consil. 54. lib. 4. Vide in l.
- 30 n. 63. & seq. n. 108. ver. *contrarium*, vbi conc. habentur. Declara, quia
- 31 quod dicitur non dari petitionem hereditatis contra titulum possi-
- 32 dentem, intelligitur, quando titulus est ab eo, qui possidet quemli-
- 33 bet agentem petitione hereditatis excludere, alias non. Ang. A-
- 34 ret. consil. 93. Nulli dubium. in fin. qui alios citat. Amplia, quia contra
- 35 possesorem titulum singulari a defuncto non procedit petitio
- 36 hereditatis, quia titulus singularis excludit petitionis principium
- 37 ab herede facti; quia possessor singulari titulo non negat here-
- 38 dem; ideo non est aduersarius, sed illum excludit. Bald. consil. 451.
- 39 Quid habeat. n. 2. v. *tertio sciendum*. lib. 3. per tot. Gabr. consil. 45. per tot.
- 40 Extende, ut pcedat, etiam si habens titulum singularem habeat
- 41 ab exequutore, vel tutore prolegatis solvendis a testatore, Bald.
- 42 consil. 451. in fin. lib. 3. Extende, quia petitio hereditatis non habet
- 43 locum, quando possessor primo dixit se possidere pro possessore,
- 44 postea reuocata confessione dixit possidere titulo particulari a
- 45 defuncto; quia si probat titulum, non attendit confessione erro-
- 46 nea, non datur petitio contra eum, alias secus. Ang. d. consil. 13. 6. in
- 47 princ. v. *sed incidenter*. Restringe, quod quando titulus singularis habe-
- 48 tur pro non titulo; quia paria sunt, non esse talem, vel non haberi
- 49 pro tali. Bald. d. consil. 451. circa fin. ver. *salut*. tamen. lib. 3. Vide, Titulus
- 50 invalidus reducit ad non titulum, & quando. Concl. 315. Restrin-
- 51 ge, quando titulus fuit quasitus post mortem eius, de cuius here-
- 52 ditate agitur. Cast. consil. 16. lib. 2. Bar. in l. etiam. §. si quis sciens. ff. de
- 53 pet. her. Affl. dec. 228. Cast. plene conf. 324. col. fin. ver. *tertio queritur*.
- 54 lib. 2. & consil. 93. col. 2. ver. *circa secundum*. eod. lib. & consil. 139. n. 4. &
- 55 391. col. 2. ver. *praterea*. lib. 2. Alex. consil. 73. ver. *si autem*. n. 5. lib. 5. vbi
- 56 hanc tuetur, & tollit omnia contraria. Contrarium, quoniam non
- 57 datur contra titulum possidentem habito post mortem testatoris,
- 58 communem dicit Alex. d. consil. 73. n. 5. lib. 5. & quod competit rei ven-
- 59 dicatio, non petitio hereditatis. Restringe, quoniam quis possidens
- 60 haberet titulum, & venditionem a tutrice; quamvis pberet cau-
- 61 sa, & solennitas non patrocinator. Bald. d. consil. 451. in fin. lib. 3. &
- 62 idem, si habet a tutore, quia titulus sine solennitate habetur pro non
- 63 titulo. Io. de Imol. consil. 73. n. 6. in fin. Idem, quando habet a ma-
- 64 tre vendente pro filio. Nat. conf. 448. Viri spectabiles. n. 23. sequitur
- 65 Pedem. dec. 56. n. 5. Vide, Vendere quilibet potest rem alienam. Concl. 53.
- 66 Restringe duobus aliis modis, quos refert Bald. notab. in l. here-
- 67 ditatem. C. in quib. caus. cesset long. temp. praes. Restringe, quando is, a
- 68 quo tertius, contra quem agitur, habet titulum, nullum ius ha-
- 69 beat, idem Nat. d. consil. 448. in fin. Declara, quod hoc, ut petitio
- 70 hereditatis procedat, debet esse certus, an sit haeres ex testamen-
- 71 to, vel ab intestato. Bald. d. consil. 451. in princ. lib. 3. Vide, Aditio hereditatis
- 72 debet esse certa. Concl. 184. Restringe, quia bene datur petitio hereditatis
- 73 contra habentem titulum putativum hereditarium. Cast. conf. 324. in fin. lib. 2. vbi quod datur contra eum, qui possidet pro
- 74 herede, vel pro possessore. Restringe, quia habens titulum po-

test conveniri petitione hereditatis, quando titulus non includit

necessario bona, de quibus consil. 136. in questione vtem. n. 2. Decla-

75 rari; quia licet in dictis casibus datur petitio hereditatis; tamen ad

76 tituli non impediens bene abbreviant vitam huic actioni aduen-

77 tius decem; quia cum excedat suos terminos, exceditur a iustis

78 terminis. Cast. d. consil. 324. in fin. lib. 2. vbi excipit minores. Amplia,

79 quia petitio hereditatis non datur contra eum, qui per 30 annos

80 possedit bona. Angel. consil. 84. in causa praedicta. n. 2. ver. *de quo*.

81 Alexand. consil. 147. v. *themat*. n. 3. lib. 7. Extende, quia neque si

82 datur ad rem mobilem, quando usufructus est completa. Alexan-

83 d. consil. 147. num. 3. lib. 7. Amplia, quia hereditatis petitionem non

84 datur possidenti, sed bene datur declaratio esse heredem, licet

85 vti, & frui, & non posse molestari. la. consil. 112. ad fin. lib. 4. licet

86 non datur eo casu petitio hereditatis, quando semel possedit, sed

87 desit ex quacumque causa possidere, sed datur rei vindicatio. Bart.

88 in l. 2. ff. de fideicom. hered. per. Alex. consil. 184. & consil. 83. in causa

89 pr. lib. 5. & consil. 70. in fin. & consil. 152. in causa, & l. re. in pr. lib. 6. la.

90 in l. vtr. et responsum. n. 2. C. de transact. Caltr. consil. 393. Pro eundem. ca.

91 ve. circa secundum, in fin. lib. 2. Extende in tantum non dari petiti-

92 nem hereditatis ei, qui semel habuit possessionem bonorum hereditari-

93 orum, ut licet sit spoliarus, vel ceciderit a possessione, non

94 possit amplius agere iudicio petitionis hereditatis, & si agat, de-

95 bet succumbere, & corrumpi iudicium. la. post Io. de Platea, & A-

96 ret. in s. actionum. col. pen. in l. de act. Alexan. consil. 84. n. 6. lib. 2. Con-

97 consil. 254. col. fin. lib. 4. Alex. consil. 84. n. 2. & 3. lib. 5. Soc. consil. 122. n.

98 13. lib. 4. Rol. a Vall. consil. 75. n. 21. lib. 2. Contrarium tenet Baldus

99 consil. 12. n. 5. ver. *alius passus*, & consil. 13. Super eo queritur, n. 5. ver. *quinto*

100 *queritur*. lib. 1. Ratio est; quia cum semel adeptus sit possessionem,

101 dicitur effectus dominus, & vnicum patrimonium suum, & p-

102 consequens non sunt amplius res hereditarias, sed proprie here-

103 dis. gl. in l. i. v. *reteres*. ff. de acq. poss. Bar. d. l. 2. ff. de fideicom. hered. per. vbi

104 quod propterea debet intentare rei vindicationem; quia cum non

105 sint amplius hereditariae, non potest applicari iudicium petiti-

106 onis hereditatis, quod solas res hereditarias complectitur. Roman.

107 fil. 40. v. *visis*, in pr. vbi prima apost. in ver. *appellari*, citat concord. hoc.

108 Alexan. consil. 70. in fin. & consil. 152. in pr. lib. 6. vbi adducit eundem

109 rationem. De veritate istius rationis, Vide, bona quando patru-

110 materna, vel fraterna esse dicantur. Concl. 108. Extende, quoniam non

111 test saluati tale iudicium preterit, quod iure familiaritatis possederit, quod

112 quando subest aliqua causa, propter quam quis censetur possi-

113 dere, propter illam censetur possidere, & non iure familiaritatis.

114 Caltr. consil. 393. in causa, quae vertitur, col. 3. ver. & hoc praesupposita. lib.

115 2. Crau. consil. 22. 6. col. 3. in princ. Vide, Possessio iure familiaritatis

116 & quando dicatur. Concl. 411. Bene potest dari rei vindicatio, etiam

117 iam si solum adiuvi; quia per additionem solum transit dominium, li-

118 cet non acceptet possessionem. Io. de Im. consil. 73. n. 6. Extende

119 in tantum esse verum, ut corrumpi iudicium; vt Marant. in pr. n. 4.

120 4. part. distin. 7. det pro cautela reo, ut probet, si potest, quod agens

121 petitione hereditatis possederit; quia hoc modo liberabitur ab

122 hac actione. Et probatur, quod possederit, si apparet in libello actio-

123 nis confessio, vel alia, quod hoc probant, si dicat inuenisse in herede-

124 tate talia bona, quia inuenisse est cepisse, vel si dicat, quod fuit spoli-

125 atus, & similia. Alexan. d. consil. 152. n. 2. lib. 6. Amplia, quia necdum

126 hereditatis petitio directam non datur contra titulum possidentem,

127 sed nec fideicommissaria. Angel. consil. 229. Ex themate, col. 1. in fin.

128 ver. *licet autem* potuerint. Extende, etiam si quis emerit rem, quae

129 subiecta fideicommissio; in qua non potest agere fideicommissarius

130 exequutivie contra talem tertium possessorem vigore statuti man-

131 dantis exequutivie procedi. Angel. consil. 263. Statuto possessoris, per

132 tot. Amplia, ut pcedat, etiam si conuentus possideat pro herede

133 alterius personae, qui sit defunctus, ex cuius persona actor venit. An-

134 gelus consil. 220. n. 2. ver. *sed quando actor*. Extende, ut procedat, etiam

135 si reus habeat causam hereditariam ab eo, qui confessus est

136 bona fuisse in hereditate defuncti, ex cuius persona actor agi-

137 tur, quia si non conuenitur tanquam haeres contentis, non datur actio

138 petitionis hereditatis, secus si tanquam haeres contentis conuenire-

139 tur. Angelus d. consil. 229. n. 2. ver. *hoc quidem dico*. Amplia; quia

140 non datur petitio hereditatis contra titulum nullo possidentem

141 quando ex illo titulo non tuetur se. Angel. d. consil. 229. circa fin. ver.

142 *non igitur*. Amplia; quia non datur petitio hereditatis possidente-

143 cum, qui dixit se nomine alieno, & iure familiaritatis possidere.

144 Alex. consil. 136. v. *pro processu*, in fin. lib. 7. ver. *illud autem certum*. Am-

145 plia; quia non datur petitio hereditatis ei, qui semel possedit, &

146 cecidit, vt per Ruin. consil. 25. Circa illud, de quo queritur. n. 2. & 4.

147 lib. 4. Amplia; quia pro titulo sufficit praescriptio Alexan. d. 44.

148 consil. 73. in princ. lib. 5. Amplia; quia non datur contra eum, qui

149 possidet bona permutata per heredem grauatum, vel quon-

ti ex permutatione cum bonis, quae fuerint defuncti, & postea alienata; quia ex quo non fuerint in bonis defuncti, non potest competere petitio hereditatis, etiam si fuerint subrogata. Alex. 46. *confil. 86. num. 3. & seq. ver. minus etiam. lib. 5.* ¶ Amplia, etiam si titulus sit donationis, dummodo non iure hereditario, puta, pro quota hereditatis. Alexand. *confil. 73. col. 2. vers. & licet de iure petitorio. lib. 5.* ¶ Declara; quia imo ex quo donatio est sine pretio, adeo quod agi non potest contra venditorem, seu donantem sine pretio, titulus donationis non releuat. Ruin. *confil. 146. nu. 17. lib. 3. in fin. & n. 8. vers. non obstat etiam dum postremo. Cuman. d. l. fin. §. fin. ff. de leg. 2. Alexand. in l. Marcellus. §. res, qua. n. 6. in 6. limit. ff. ad Trebellian.* ¶ Et q. titulus donationis ab alio, quam ab herede tueatur possidentem, ne possit conueniri petitione hereditatis. Ruin. *confil. 49. 174. m. 14. lib. 1.* ¶ Amplia; quia etiam iustus error inducit titulum, & contrarium iusto errore possidentem non datur petitio hereditatis. Alexand. d. *confil. 73. col. penult. lib. 5.* sed credo sequuta praescriptione intelligi debere. Extende; ¶ Et etiam titulus singularis putatus a minori herede excludat agentem petitione hereditatis, quando non constat, quod sciuerit vendentem, minorem; & ideo commissarius non obtinebit in hoc iudicio. Gabr. 51. *confil. 45. per tot. vbi latissime disputat, tuendo hanc partem. ¶ Con- trarium tenet idem Gabriel. confil. 32. in fin. ¶ Amplia; quia etiam sententia inducit titulum, vt non detur petitio hereditatis contra eum, qui tueretur ex sententia. Ruin. d. *confil. 174. ponderat. num. 13.* ¶ 14. *vis. in fin. lib. 1.* ¶ Amplia; quia non datur petitio hereditatis contra eum, qui emit nomine communi a pluribus vti heredi- bus, vel ab vno, qui vendidit nomine communi; quia non negatiuum coheredem; ideo competit potius actio negotiorum gestorum ad pretium. *Lin. familia. C. famul. heredes. Alexand. ple- ne confil. 56. in causa Iacobi, lib. 7. per tot. ¶ Amplia, vt quod dicitur non dari petitionem hereditatis contra titulum possidentem, proce- dat etiam in possessione bonorum, quae non datur pariter. A- lexand. confil. 184. cir. a. fin. lib. 5.* ¶ Amplia; quia petitio hereditatis non datur contra extraneum possidentem rem singularem, & ti- tulo singulari, sed bene datur filio rei venditico, eo ipso, q. probat patrem suum esse dominum rei, quam vendicare vult filius. Baldus *confil. 486. Quidam Dominus Brasianus, n. 2. ver. secundo prae- mittendum. lib. 1. Signorol. confil. 261. in fin. vbi, quod fragile remedium est petitio hereditatis; ideo intentanda esse rei venditico, quan- tum timeretur titulus. ¶ Vide regulam cum fallentis per Iaso. In fine. §. actionum, in pen. charta, vbi late, & eundem in l. i. C. de inoffic. testam. ¶ Amplia; quia petitio hereditatis non datur contra titulum possidentem; & est ratio; quia habens titulum habilem ad trans- lationem domini, cum sit reus, habet ius potentius, quam is, qui allegat se quasi dominum, prout haeres, qui praetendit rem ad se spectare; quia effect in hereditate tempore mortis. Alexand. *confil. 161. Viso puncto, col. 2. ver. super terro. Bart. in l. hereditatis. C. de per. her. Castr. confil. 138. In causa, qua. col. fin. lib. 2. & in l. fin. ad fin. C. de edict. D. Adriani roll. sequitur Alexand. confil. 184. Viso processu, col. 1. in fin. ver. tandem distinguat. lib. 5. vbi dicitur communem Barbat. confil. 65. Circa dubium lib. 2. Afflict. dec. 128. Quidam agit. Ruin. confil. 54. Viso pro- cessu, in fin. lib. 4. Ia. in l. i. in quinta limit. C. de inoff. testam. Bald. in l. per diuersas n. 4. C. mandata. Alexand. confil. 90. n. 8. lib. 2. & confil. 182. n. 9. ¶ Confil. 147. col. 2. lib. 7. ¶ Extende in tantum exceptionem rei con- uenti, & habentis titulum excludere agentem petitione heredi- tatis, vt impediatur litis contestationem, sed sunt faciende proba- tiones hoc casu ante litem contestatam super ista exceptione im- pediente litem contestari. Angel. d. *confil. 161. col. 3. ver. venio ad vlti- mum. Vide, Exceptiones impediens litis contestationem quae sint. Concl. 59. 4.* ¶ Extende, quando is, qui possidet, habet titulum ante mor- tem defuncti, quia contra eum non datur petitio hereditatis. Narr. *confil. 14. n. 1. & confil. 15. in princ. Rol. a. Vall. confil. 48. lib. 1. Castr. confil. 91. col. 2. ver. praeerea. lib. 2.* ¶ Extende; quia non datur contra ti- tulo possidentem habito a defuncto, de cuius hereditate agit. Bald. & Castr. in l. fin. C. de edict. D. Adriani roll. Alexand. *confil. 184. lib. 5. Castr. confil. 24. lib. 2. Ruin. confil. 54. lib. 4. & confil. 174. lib. 1. Bald. confil. 404. lib. 5. & in l. hereditatis. ff. de per. hered. vbi ponit rationem. Extende; ¶ vt pcedat, etiam si habeat titulum ab herede post obitum defun- cti; quia contra talem tertium licet possit agi aliis remediis, non tamen agi potest petitione hereditatis, secundum magis com- munem, de qua Benint. dec. 35. per tot. Sal. c. in l. f. C. de edict. D. Adriani. ¶ Communem dicit Alex. *confil. 73. Punctum talis est, col. 2. circa fin. & confil. 184. Viso processu, col. 1. & confil. 186. Omisse disputatione. lib. 5.* a quatin iudicando non est recedendum. Gozad. *confil. 50. n. 13. Ruin. confil. 140. n. 2. lib. 5. Paris. confil. 48. n. 14. lib. 3. Affl. dec. 228. Alex. confil. 90. lib. 2. & confil. 172. n. 6. lib. 7. Corn. confil. 23. n. 2. & confil. 207. lib. 2. & hanc partem tueretur Ia. in l. fin. col. fin. C. de edict. diu. Adriani roll. com-*****

mune dicit Ruin. *confil. 22. n. 2. & confil. 174. n. 14. lib. 1. vbi, q. in iudicando ab hac non est recedendum, & confil. 160. n. 1. lib. 5. Con- trarium ¶ tenuit Bald. in d. l. fin. in 9. oppositio. C. de edict. D. Adriani. ¶ sequuntur multi, quos late Barb. confil. 65. vol. 2. col. fin. q. dicit hanc partem Bononiae praticari. Calcan. *confil. 77. Affl. dec. 228. vbi A- postillantes multos allegant, q. videri possunt, Dei. Pedemont. 56. n. 4. vbi, q. pro hac parte iudicauit Rol. confil. 48. n. 11. lib. 1. Kirchou. lib. 14. commun. opin. in decima comm. opinione, incip. Petitio hereditatis, fol. 196. in 2. Tom. Marth. Cheria. in suis comm. opinion. opin. 40. incip. Petitio hereditatis, f. 196. Alex. 100. n. 4. Videretur, col. 2. li. 2. ver. unde, aut Lipus, vbi, q. ita tenent omnes ¶ Doctores. Castr. *confil. 393. Pro eui- dentia dicendum. ver. circa secundum, & confil. 324. Queritur primo, in tertio dub. lib. 2. Alex. confil. 182. n. 6. lib. 7. Affl. & dec. 119. in fin. Bald. confil. 404. lib. 5. Alex. confil. 184. lib. 5. per tot. vbi dicitur communem ¶ esse in contrarium, quando titulus acquisitus post mortem habuit originem, aut causam ab eo, de cuius hereditate agit; ergo secus, si non habet causam a defuncto, & hanc communem ¶ dicit Pedemont. dec. 56. per tot. vbi plurimos allegat. Castr. *confil. 391. col. 2. circa medium, ver. praeerea, lib. 2. ¶ Declara; quia si non datur petitio hereditatis, bene datur interdictum ex edicto D. Adriani, & de veritate infr. n. 125. ver. limita, vbi videas. ¶ Declara, quia si possessor ¶ conuentus habuit titulum post mortem defuncti ab eo, q. pariter potuisset conueniri petitione hereditatis; tunc datur contra hu- iusmodi titulum possidentem, cum alias facile esset titulum quære- re a nullum ius habente, & fraudibus euitare petitionem heredi- tatis, ¶ non est admittendum. Castr. in l. si rem ¶ pretium. ff. de peti- hered. late Barb. *confil. 65. col. 3. in princ. lib. 2. a. Ruin. confil. 54. circa fi. lib. 4. plene Castr. confil. 138. In causa, qua. veritur. n. 4. lib. 2. vbi tueretur hanc declarationem. Vide tamen infr. n. 84. & 85. & plenius n. 108. vbi habes contraria. ¶ Declara; quia quando titulus est habi- tus ab eo, contra quem erat nata actio petitionis hereditatis, vt ab eo, qui non habebat titulum, & pcedit contrarium, alias secus. A- lex. *confil. 184. col. 2. & seq. lib. 5. ver. tandem, allegat Castr. & alios, vi- de etiam infr. n. 109. ¶ Declara; igitur; quia concurrentibus duo- ¶ bus, q. titulus sit acquisitus post mortem defuncti, & ab auctore vitioso, de cuius titulo, & possessione non doceatur, tunc pcedit contrarium; si v. titulus habet causam ab ipso defuncto, procedit extensio, ita comunem ¶ dicit Alex. d. *confil. 184. li. 5. & idem, si titulus est ante mortem defuncti. Ia. in §. actionis. n. 217. v. contra quem autem detur, In fine. de act. & confil. 15. lib. 1. ¶ Extende contrarium, q. ¶ detur petitio hereditatis contra eum, q. habet titulum post mor- tem defuncti, etiam si cum tali titulo concurrat pscriptio decem, vel 20. annorum; quia requiritur pscriptio longissima 30. anno- rum, & si esset decursa contra minorem vigintiquinque annis, com- petit sibi restitutio in integrum. Castr. *confil. 393. Pro euidencia, col. 2. ver. nec obstat titulus. lib. 2. ¶ Extende, vt procedat etiam in re sub- iecta fideicommissio vendita ab ignorante ignorant; quia talis ti- tulus impedit petitionem hereditatis. In §. ff. de leg. 2. vbi Bart. & alii. Alex. in l. Marcellus. §. res, qua. ff. ad Treb. n. 4. vbi Castr. Ang. & Ruin. Bar. Ia. & alii in l. fin. §. fin. autem sub condicione. C. comm. de leg. & est communis ¶ opinio Ioan. Dilect. de art. testam. tit. 8. cautel. 9. n. 1. Alexand. *confil. 3. n. 3. lib. 3. qui dicitur comunem, & confil. 186. lib. 5. Castr. confil. 94. Clarum est, in princ. lib. 2. Corn. confil. 133. n. 4. lib. 4. Palet. confil. 109. col. 1. ver. dico, & sic requiritur ignorantia ab vtro- que, & sufficit scientia vnus, vt non procedat extensio. Soc. *confil. 75. in fin. lib. 1. licet contrarium teneat Rol. confil. 81. n. 22. vbi quod vterq. debet ignorare. lib. 2. vbi dicitur comunem. ¶ Adde; quia, ¶ vt sit locus l. fin. §. fin. ff. de leg. 2. quod valeat alienatio fideicommissi, requiritur ignorantia vtriusque partis, & non sufficit, quod vnus ignoret. Rol. a. Vall. d. *confil. 81. Sicut in iure tutum. n. 22. lib. 2. vbi, q. scientia vtriusq. probari debet. Soc. in l. iure tutum. n. 22. lib. 2. vbi, q. Contrarium, ¶ q. sit exorbitans, & requiritur ignorantia vtrius- que, ita quod scientia vnus non releuat ad validandam aliena- tionem. Soc. d. *confil. 75. in fin. lib. 1. ¶ Imo, quod scientia sola here- dis requiritur; quia si sciuit haeres fideicommissum, non valeat alie- natio, si ignorauit, valet, tenet Curt. Iu. *confil. 88. n. 5. & comunem ¶ dicit Martil. sing. 31. valet alienatio. ¶ Probatur a. scientia, si haeres ¶ soluit legata, vel si haeres est extraneus, vel si faciat mentionem de testamento. Rol. a. Vall. d. *confil. 81. n. 10. & seq. lib. 2. Vide, Fideicom- missum non potest alienari. & quando secus. Concl. 283. ¶ Et ignorantia ¶ presumitur secundum Angel. in d. l. Marcellus. §. res, qua. n. 2. ff. ad Treb. ¶ Intellige vltimam extensionem de ignorantia causata facto te- statotis, Bald. d. l. fin. ff. de leg. 2. vbi Cum. & Alcia. ¶ Contrarium te- nent Alex. in d. l. Marcellus. §. res, qua. n. 5. ad Treb. ver. quinto limita, vbi de comuni ¶ contra Bald. Soc. *confil. 49. n. 12. v. nec dicat aliquis. lib. 1. ¶ Corn. confil. 133. n. 5. lib. 4. ¶ Intellige vltimam extensionem sex mo- dis restrictius, de q. bus Alex. & Soc. in d. l. Marcellus. §. res, qua. ff. ad Trebel-***************

- Trebellian. & aliis modis per Iulianum. *fin. s. sed quia. C. de leg. Re-*
 77 *fringe.* quia datur contra titulum possidentem, quando titulus fuit
 procuratus a possessore mala fidei, seu cum mala fide, siue pen-
 dente lite, siue ante, veluti si quis emit, cum erat fama in loco, quod
 bona ad alium spectabant. *Rom. conf. 4. 2. 4. Circa propositum, in princ.*
 78 *Restringe.* quando titulus reducitur ad non titulum, veluti si fi-
 deicommissarius sciens vendidit bona subiecta fideicommissio;
 quia tunc datur petitio hereditatis contrarialem, vel quando e-
 mens sciuit, quia reuocatur alienatio adueniente conditione, *l. nec*
villam. §. omnibus. ff. de pet. hered. vbi DD. & in l. fin. §. fin. autem. C.
comm. de leg. Gabr. conf. 4. 5. n. 10. & seq. qui alios allegat Ruin. conf.
5. 4. in fin. lib. 4. l. nec villam, vbi DD. & Bart. in l. etiam. §. si quis sciens. ff.
de pet. hered. Affl. dec. 22. 8. gl. & Bart. in d. l. nec villam. §. 1. ff. de pet. hered.
in ver. sciens. Alex. conf. 1. 4. 7. V. i. s. o. them. n. 3. lib. 7. Bald. conf. 4. 5. 7. Quid
 79 *habet probare. n. 3. lib. 3. q. est repetitum conf. 4. 0. 4. lib. 5. Ideo quan-*
 do titulus reducitur ad non titulum ex quavis causa; quia reuera
 talis possessor in effectu possidet sine titulo. *DD. in l. 2. C. de pet. he-*
red. Alex. conf. 1. 4. 7. V. i. s. o. them. n. 3. lib. 7. gl. & DD. in l. hereditatem.
C. in quib. caus. d. l. nec villam. §. in omnibus, & ibi gl. Bart. & Caltr. ff. de
 80 *pet. hered.* Idem multo magis, quando titulus esset nullus ab ini-
 tio, vt p. omnes in d. l. nec villam. §. omnibus. ff. de pet. hered. *Ang. conf.*
 81 *8. 4. col. 2. v. in pposita autem qu. Io. de Im. conf. 7. 3. n. 6. in fin. Et pro-*
 cedit etiam in donatione nulla, de quo vide Rotam Florentiam in
 82 motu; 30. Maii 1575. in causa mota. Idem in eo, q. ex ad iudica-
 tione nulla, vel alio decreto iudicis nullo possidet rem, q. potest
 conueniri, & etiam tenetur ad fructus, quia dicitur in mala fide.
 gl. & Bart. in l. ad fin. C. de fid. insul. & iure h. a. lib. 10. gl. & Bart. in l.
 quemadmodum. C. de aggr. & cens. lib. 10. late Pedemonte. dec. 160. vbi di-
 citur communem. *Affl. dec. 218. ita Gabr. Barbilo. 4. Februarii 1571.*
 83 *Restringe etiam, quando habens titulum emit ab eo, qui publi-*
 ciana conueniri poterat, & nullum titulum habebat; q. plus non
 conceditur emptori, q. auctori. *Ruin. d. conf. 5. 4. col. fin. ver. tertio*
etiam dicitur lib. 4. Rom. conf. 4. 2. 4. Circa propositum, in princ. Idem,
 84 *si quis emat ab habente titulum, qui poterat conueniri peti-*
one hereditatis. Ruin. d. conf. 5. 4. circa fin. lib. 4. Caltr. conf. 3. 91. In
causa, qua vertitur. col. 2. ver. nec etiam obstat. li. 2. vide sup. n. 6. 4. Con-
 85 *trarium t. tenuit Ruin. conf. 10. 9. n. 2. 5. & seq. lib. 2. q. emens ab eo,*
 q. emerat a fideicommissario sciens, dicitur habere titulum, con-
 tra quem non datur petitio hereditatis fideicommissi, quando in
 secunda venditione ignorantes fideicommissi fuerunt tam em-
 86 ptor, quam venditor. *Gabr. conf. 31. in pr. Restringe, quia semper*
 titulus reducitur ad non titulum, quando fideicommissarius alien-
 nat rem prohibita expresse alienari, siue sciat, siue ignoret; quia
 isto casu, quando duplex prohibito legis, & hominis concurrunt,
 non habet locum *l. fin. ff. de leg. 2. ita Soc. conf. 7. 5. lib. 1. in fin. Ruin.*
 87 *conf. 9. 8. n. 18. lib. 2. & declarat conf. 10. 9. n. 2. eod. lib. 2. Contrarium*
 tenent aliqui allegati p. *Rol. conf. 81. lib. 1. in princ. licet ipse teneat*
 88 *contrarium n. 17. Restringe, quia datur petitio hereditatis here-*
 ditibus vxoris contra maritum, qui possidet res vxoris, quia si non
 docet de titulo, presumitur iure familiaritatis possidere. *Caltr. d.*
conf. 3. 91. In causa, qua vertitur. n. 2. ver. item non obstat statutum, lib. 2.
 89 *vbi q. statutum de prescriptione decennalis possessoris non ha-*
 bet locum in possessore iure familiaritatis. Idem, si maritus ultra
 possessionem posuit bona vxoris ad extimum proprium, q. si con-
 stat, q. sunt vxoris, iste titulus non releuat, etiam si viuent vxore
 90 posuit ad extimum. *Caltr. d. conf. 3. 91. col. 2. in fin. lib. 2. Restringe;*
 quia petitio hereditatis non datur contra titulum possidentem, vt
 fiat restitutio, sed bene valet libellus, q. fiat missio in possessionem.
 Io. de An. conf. 100. *V. i. s. o. p. tione, in pr. vbi q. ex quo non concludi-*
 tur contra titulum possidentem, necessario libellus procedit in mis-
 sione, & substat, quia missio contra titulum possidentem non est
 91 prohibita, prout restitutio. Restringe, quia habens titulum ab eo,
 qui cessit iura, q. habet, non releuatur, nisi doceat de iure cedentis.
 92 *Ang. d. conf. 161. col. 2. circa fin. ver. verum dubitari potest. Restringe, q.*
 bene datur contra heredem putatum, & sic possidentem, p. ha-
 93 *rede secundum magis communem, de qua Alex. & Iul. in l. fin. in fin.*
C. de edict. diu. Adr. toll. Declara tamen istas restrictiones, quia q. di-
 citur titulum reduci ad non titulum, potest replicare, imo titulus va-
 let, & hoc p. bare, & si docetur de validitate, succumbit allegata re-
 ductio ad non titulum. *Alex. conf. 1. 81. V. i. s. o. processu. n. 10. & seq. ver.*
 94 *nec obstat. lib. 7. Amplia, quia non datur petitio hereditatis contra*
 habentem titulum, etiam ab eo, qui pro herede, vel pro possessor-
 re possedit, quando titulus est singularis, puta, quia emit rem ali-
 quam. *Benint. d. dec. 3. per tot. vbi hoc disputat, & dicit hanc magis*
 * communem. *Ruin. conf. 2. 5. n. 2. & seq. lib. 4. vbi q. neq. datur publi-*
 * ciana, vel aliud remedium, communem dicit *Alex. conf. 7. 3. ver.*
 * *nec huc haberet, & conf. 1. 8. 4. col. 2. lib. 5. vbi quoq. dicitur communem.*

Et q. non deur contra eum, qui habet titulum post mortem de-
 functi, & sic ab herede, quando est titulus particularis. *Ruin. con-*
fil. 2. 2. in pr. lib. 1. vbi dicitur communem reprobat Bald. contrarium
tenente in l. fin. C. de edict. diu. Adr. toll. & hanc veriorum dicit Gabr.
conf. 4. 5. n. 13. & seq. vbi late disputat, & q. communiter reprobat
Bald. & de comuni Alex. conf. 1. 8. 4. in pr. lib. 5. & conf. 1. 8. 6. in pr. ad.
lib. 7. Bene datur remedium l. fin. C. de edict. diu. Adr. toll. secundum
Ruin. conf. 1. 50. in causa, & l. n. 19. lib. 3. & pcedunt a pari h. d. duo
 remedia, nisi q. in edicto probatio debet esse incontinenti, in pe-
 titione hereditatis quando cuncte. *Ruin. conf. 1. 40. n. 7. lib. 5. Ex*
 tende, quia non datur contra titulum possidentem, etiam si habens
 titulum non voluit respondere interrogatoriis, p. paratoris, & du-
 bita sunt pro confessatis, q. possideret pro herede; quia si docet
 de titulo etiam post confessionem fictam, & post litem contesta-
 tam, debuit absolui; si v. docuit de titulo ante litem contestatam,
 debuit auctor repelli a limine iudicii. *Caltr. conf. 1. 66. V. i. s. o. per*
tot. lib. 2. vbi late. Extende, quia non datur contra titulum possidentem
de regulariter, ff. de pet. her. l. regulariter. C. de d. hereditate. Alex. conf.
7. 3. lib. 5. Crauer. conf. 4. 6. n. 11. Extende, quando titulum habet
 conuentus ad defuncto; quia tunc non est difficultas. *Crauer. conf.*
4. 6. n. 11. nisi esset titulus legati, vel fideicommissi, ex quo legitima,
 vel Trebellianica esset deducenda; q. debet capere de manu ha-
 95 redis. *Ruin. d. conf. 1. 40. n. 10. lib. 5. Restringe duobus modis, quan-*
 do fuit facta venditio modico pretio, & quando venditor non re-
 puit, & contra eum in subsidium agatur ad pretium. *Ruin. conf.*
1. 4. 6. n. 18. lib. 3. vbi dicit non repuit venditor, quando sine pretio
 transiit, puta donando. Restringe 10. modis, de quib. p. *l. fin. in*
l. 1. C. de iussu. t. Restringe, quando res redit ad heredem, q. alle-
 96 *nauit cum pacto redimendi; quia talis titulus non suffragatur.*
Gabr. d. conf. 4. 5. n. 18. Extende, vt procedat etiam quoad vendi,
 quando is, q. vocatur ad feudum, possidet; quia dicitur possidere
 cum titulo. *Ruin. conf. 2. 2. V. i. s. o. & intellectu. lib. 1. in pr. Restringe*
 in titulo diuisionis inter heredes; quia non suffragatur. *Gabr. d.*
conf. 4. 5. n. 19. Restringe, vt non procedat, q. habet titulum ab
 herede vniuersali, vel pro quota hereditatis; quia tunc datur pe-
 titio hereditatis contra eum, sicut contra suum auctorem. *Benint.*
d. dec. 3. 5. Alex. d. conf. 1. 8. 4. lib. 5. Restringe, q. emptor, vel habens
 titulum ab herede, vel possessore singulari, non habet in p. d. i. i.
 litis mota vel mouenda; quia tunc non suffragatur. *Benint. d. lib.*
3. 5. per tot. Gabr. d. conf. 4. 5. n. 17. & 18. Restringe, q. titulus redit
 97 *ad non titulum, Ruin. conf. 1. 4. 6. in causa, de qua queritur, in fin. lib.*
3. & clarius conf. 1. 4. 0. n. 10. lib. 5. vbi q. titulus fideicommissi vel le-
 98 *gati, ex quo Trebellianica debet deduci; quia refectur, & debet*
 capere de manu heredis, dicitur reduci ad non titulum. & clarius
Ruin. conf. 4. 2. n. 12. lib. 1. vbi q. si titulus non est validus in hoc
 99 *ficit, vt datur petitio hereditatis, & ita etiam Bar. conf. 112. Quidam*
Magister, per tot. maxime in fin. lib. 2. Contra principalem Cont.
 q. imo habens titulum pro herede, vel pro possessoris reme-
 dius rei singularis, siue rei particularis, possit ita conueniri peti-
 tione hereditatis, sicut auctor poterat, tenet *Bald. in l. fin. n. 9. & 10.*
oppo. C. de edict. diu. Adr. toll. Caltr. ibi declarat hoc procedere, q. n.
 q. dedit titulum, poterat conueniri eodem iudicio, idem *Caltr. conf.*
6. in antiq. quem refert, & sequitur Affl. dec. 22. 8. vbi q. sufficit
 titulus est vel nullus; q. reducitur ad non titulum; vel si calculat
 post mortem defuncti. *Barb. conf. 6. 5. col. fi. lib. 2. qui dicit ita sentiri*
 100 *de consuetudine Bonon. dec. Pedemonte. 56. allegat Cor. conf. 2. 2. 7.*
col. 3. vbi amitto. lib. 1. Dec. conf. 5. 88. n. 12. cum sequitur dec. Affl. in
Crauer. conf. 2. 77. In hac causa, col. 2. in fin. ver. similiter quia titulus Rol.
Vall. conf. 4. 8. n. 1. plenius, ex professo Sim. de Pre. conf. 1. 27. n. 1. &
seq. vbi multos allegat, & dicit hanc veriorum, & videtur articulus
 hanc communem ex *Soc. conf. 1. 1. in fin. lib. 3. & et ratio; quia nem-*
 101 *plus iuris, & c. Bart. d. conf. 1. 12. in fin. lib. 2. Declara; q. si titulus*
 est habitus ab eo, contra quem erat nata petitio hereditatis, vt
 eo, q. non habebat titulum, & tunc vera sit secunda opinio, q. con-
 peti petitio hereditatis, aut ab eo, q. habebat titulum, vt q. erat
 ab aliquo habente titulum, & secus. *Alex. in conf. 1. 8. 4. col. 2. & 3. lib.*
lib. 5. ver. tandem distinguit, vbi allegat Caltr. & alios, & ita etiam
 102 *quitur Bart. d. conf. 1. 12. Quidam magister, col. 2. ver. ex probat etiam*
in pr. n. 6. 4. & multis seqq. Tamen Gabr. conf. 4. 5. per tot. reprobat etiam
 distinctionem *Caltr. praedictam. Amplia, q. petitio hereditatis non*
 non datur contra eum, q. non possidet; ideo contra detinentem non
 datur, sed solū datur contra possidentem p. herede, vel p. posses-
 103 *fore. Alex. conf. 1. 52. in causa, & l. n. 4. v. tertio nam certum. lib. 6. An-*
 104 *plia; q. quia in omnibus casibus, in quibus intentata est petitio her-*
 105 *editatis, q. non competit, dāda est absolutio ab obseruatione iu-*
 106 *dicii cum condemnatione expensarum in tantum, q. si constat*
 libello non competente, si sententia super tali inepto libello ter-

tur, est ipso iure nulla. Alex. d. conf. 152. in princ. lib. 6. vbi loquitur quando intentatur heres petitione hereditatis ad bona, quae semel possedit, sed fuit spoliatus; quia constat non competere. Alex. conf. 136. Vbi processu in fi. lib. 7. Amplius quia cautela est, quod petitio hereditatis nullo modo intentanda est, quando timetur, quod reus conuentus habeat titulum ad defuncto, sed intentanda actio, per quam heres petat declarari se dominum, vel quasi, & restitui ex remedio implorati officii iudicis. Signor. conf. 261. in fi. ver. item d. 14. huiusque in fi. Et propter interrogationes, quae sunt ad praeparandum, quae diutius protrahunt iudicium in petitione hereditatis; quia requiritur declaratio. Sign. d. conf. 261. in fi. vbi, quod in Civitate Verellarum per triennium duravit emergens interrogatio, & quod sit necessarium interrogare, alias si non possidet pro herede, vel pro possessore, non coepit hereditatis petitio, & danda est absolutio ab observatione iudicii. Alex. conf. 152. n. 4. ver. 3. n. 1. certum, lib. 6. Vide Socin. reg. 18. petitio hereditatis contra titulum possidentem non intentatur, vbi limitat sex modis. 1. Limita; quia datur contra titulum viuentis possidentem, prout contra eum, qui emit hereditatem. Alex. conf. 73. Punctus talis n. 5. ver. nec hinc lib. 5. 2. Limita; quia datur bene petitio hereditatis contra habentem titulum nullum, & si possidet per 10. ann. cu dicto titulo nullo, veluti si quis tanquam heres possideret ex testamento, in quo pater praeerit filium; quia decennalis possessio nihil releuat. Ang. conf. 84. n. 2. ver. de quarto, & quandoque; non est completa praescriptio, datur petitio hereditatis contra habentem titulum nullum. Alex. conf. 147. n. 3. lib. 7. Idem; quia datur vtilis petitio, hereditatis fideicommissariae substitutionis. Bar. conf. 112. Quidam magister in fi. lib. 2. 3. Limita; quia petitio hereditatis datur, siue quis sit heres in totum, siue pro parte, & siue coheres possideret totum, siue partem pro indiuiduo; quia actio datur, ut liceat vti, & frui pro rata, & pro indiuiduo. l. 1. §. si ego, & ibi Bart. & Cast. ff. si pars heres, per. 4. Limita; quia bene datur contra titulum possidentem pro herede ab eadem persona, quia simul configuntur haec iura, & istae actiones. Ang. conf. 229. n. 2. ver. nec obstat. 5. Extende; quia datur contra titulum possidentem pro herede, vel pro possessore. l. in §. actionum. n. 19. 4. §. seq. ver. contra quem autem datur. Inst. de act. 1. Limita; quia datur etiam petitio hereditatis contra eum, qui non possidet, sed vendidit bona hereditaria; quia petitio in hoc iudicio succedit loco rei. Cast. conf. 39. Pro euidentia. 6. Limita multis modis, de quib. l. in §. actionum. n. 19. 5. ver. & per istam rationem, cum seq. Inst. de act. vbi, quod Bald. gloriatur, quod non valet titulus quaesitus post mortem testatoris, & possessionem heredis, licet l. reprobet, aliam limitationem ibi n. 19. 6. quando titulus esset quaesitus post possessionem heredis, quam pariter videtur l. reprobare. 7. Limita igitur; quia datur contra titulum possidentem ab eo, qui potuisset excludi ab herede petitione hereditatis. l. in §. actionum. n. 19. 7. ver. aliam singularem. 8. Limita, quando titulus esset quaesitus post mortem litis in iudicio; quia datur petitio hereditatis. l. in §. actionum. n. 19. 8. 9. Limita tamen; quia licet non detur contra titulum possidentem petitio hereditatis, etiam si titulus sit post mortem defuncti, bene datur interdictum l. si. C. de edict. diu. Ad. toll. Rui. conf. 150. in causa, & l. in n. 19. lib. 3. Alex. conf. 73. Punctus talis est, col. pen. ver. unde remanebit vera con. lib. 5. vbi, quod multa privilegia possessorii allegat, latif. Gab. conf. 46. per tot. Alex. conf. 4. Videtur, col. 7. v. unde aut Lipus. lib. 2. vbi, quod omnes ita tenent, Arct. conf. 37. Sequendo ordinem, in fi. dicitur, quod competit remedium d. l. si. quando emit ab alio, quam ab herede, vel defuncto; si vero a defuncto, nullum remedium competit, si ab herede in fraudem, competit vtilis rei vindicatio, plenius sup. n. 61. & seq. Vide Concl. pro. prae. Hereditatis petitio ex quibus dicatur intentata, vel non, & quando pereat actio. Concl. 31.

HEREDITATIS petitio dicitur intentata, si in libello quis dicit se heredem, & petit se talem pronunciari, & bona tanquam hereditaria ad eum pertinere declarari. Ang. de Pet. conf. 161. Vbi processu predicto, in pr. ver. venio ad primum, & conf. 136. in pr. Alex. conf. 184. Vbi processu, in pr. lib. 5. & conf. 70. n. 10. lib. 6. Ant. de But. conf. 63. in princ. & n. 3. Cast. conf. 391. in causa, quae vertitur in pr. lib. 2. Alex. conf. 183. Vbi processu, in princ. lib. 5. Bar. in l. licet, ff. de pet. hered. 1. Extende, etiam si agens sit heres heredis, licet dixerit solum se heredem primi defuncti. Vide, Heres heredis testatoris est heres, & quando. Concl. 64. 2. Extende, etiam si in narratiua fuerint narrata multa, quae aliam actionem importarent; quia si in conclusione petitur condemnari ad restituendum bona sibi tanquam heredi cum fructibus, dicitur intentata sola petitio hereditatis; quia cumulatio non praesumitur, & quia conclusio attenditur. Vide in ver. Concl. potius attenditur, quam facti narratio. Concl. 58. 3. Extende, ut dicatur intentata, quando actor in exceptionibus, hoc expresse dicit, Alex. conf. 152. in

Tom. 4.

causa, & l. in pr. lib. 6. 4. Amplius; quia hereditatis fideicommissariae petitio dicitur intentata, si hoc sit narratum in libello. Ang. conf. 229. Ex themate supradicto, in pr. ver. super eo. 5. Extende, ut procedat, etiam si esset conclusum in libello alio modo quando extat narratio, ex clausula, super quibus, & c. & omni meliori modo. Ruin. conf. 54. per tot. lib. 4. vbi loquitur in libello petitionis hereditatis, in quo concluditur defunctum fuisse dominum, ut sufficiat fuisse possessorem ex illa clausula. 6. Amplius; quia hereditatis petitio fideicommissariae datur, quando probata est possessio coeuenti. 7. Declara; quia imo et non probata possessione coeuenti potest iudex declarare bona spectare, sed non condemnare reum coeuentum. Bald. in l. licet, ff. de pet. hered. vbi pro, & contra. 8. Amplius; quia hereditatis petitio dicitur intentata, licet actor dixerit se dominum rei, & aduersarium compelli ad restituendum bona sibi tanquam heredi talis; quia attenditur conclusio libelli, & dato, quod possit dici intentata rei vindicatio, et erit intentata petitio hereditatis, quae possunt cumulari, & sufficit, quod obtineat in vna. Cast. conf. 138. per tot. lib. 2. 9. Contrarium de directo tenet Alex. conf. 24. Circa processum, in princ. lib. 7. vbi, quod si narratur, & concluditur, quod bona spectant iure dominii, vel quasi ad defunctum, & hodie spectant ad agentem tanquam illius heredem iure praedicto, & ita declarari petit, dicitur intentata rei vindicatio, & publiciana, non autem petitio hereditatis, quae neque potest cumulari cum rei vindicatione. 10. Declara; quia dicitur intentata petitio hereditatis, si in libello hoc asseritur, licet concludatur de dominio inferente ad rei vindicationem; quia adest clausula in libello, super quibus, Ruin. conf. 54. lib. 4. per tot. 11. Limita; quia vbiq; heres semel apprehendit bona, non potest agere petitione hereditatis. l. 2. c. de fidei. her. Ant. de But. conf. 63. in pr. ver. item videndum, vbi, quod apprehensa possessione bonorum hereditario non coepit amplius hereditatis petitio; quia definit esse hereditas. Alex. conf. 183. Vbi processu. n. 2. & conf. 185. In causa appellationis, n. 2. ver. quia respondeo lib. 5. & plenius, conf. 12. In causa, & l. in pr. lib. 6. vbi reddit rationem; quia facta semel apprehensione, amplius non sunt bona hereditaria, & ibi apost. in ver. nunquam, dat con. & conf. 182. Vbi, n. 8. ver. nec etiam potest lib. 7. 12. Extende; quia quod dicitur de petitione hereditatis, quod non datur, quando semel fuit capta possessio, procedit et in interdicto quorum bonorum. Alex. conf. 182. n. 8. ver. nec etiam potest lib. 7. 13. Declarat Ant. de But. d. conf. 63. ver. mihi videtur, quod licet non coepit hereditatis petitio; quia non amplius res hereditariae dicuntur apprehensa possessione; tamen negari non potest, quin hereditatio nomine, & pro herede possideantur, & sunt ista simul, non amplius est hereditas, & heres possidet hereditario iure, & propterea si libellus potest sustineri, in dubio ad actionem trahi debet, maxime stante clausula, omni meliori modo, & ius, & iustitiam, & c. ideo potest coepere publiciana actio, quod ad heredem spectet iure hereditario. 14. Declarat melius Alex. conf. 183. In causa appellationis, n. 3. ver. ergo eis non competit, lib. 3. cum seq. vbi, quod potest coepere remedium restitutorium in spolio, sed quia est possessio, debet concludere ad restitutionem possessionis, non rei, alias non potest dici spoliatio intentata, sed petitio hereditatis, quae non datur, & idem repetit Alex. conf. 184. n. 9. eod. lib. ad aliud propositum; quia aliud est res, aliud possessio. 15. Limita; quia petitio hereditatis, & interdictum quorum bonorum non possunt competere, si non constat, quod defunctus possideret tempore mortis suae. l. 1. c. quorum bonorum. Alex. conf. 182. n. 8. ver. aut nos volumus lib. 7. Vide, Hereditatis petitio quibus datur, & ex quibus intentata dicatur. Concl. 28.

Hereditatis petitione agens quid probare, vel narrare debeat. Concl. 32.

Primo petitio defuncti debet probare, ad cuius hereditatem quis vult admitti, l. qui hereditatem, ff. de acq. hered. ratio est; quia viuentis hereditas non datur. l. qui superstitibus, ff. de acq. hered. 1. Agens petitione hereditatis debet probare, se agnatum certo gradu, & ideo ad eum spectare hereditatem; non tamen tenetur probare non adesse alium proximiorum; quia qui dicit adesse proximiorum, debet probare. Rom. & Alex. l. in l. si potest, ff. de acq. her. Alex. conf. 179. lib. 7. Tiraq. de retrat. §. 11. gl. 1. 2. Extende, ut procedat, et si probetur olim adfuisse proximiorum, quam sit agens; quia qui se fundat in vita alicuius certo tempore, debet probare illud eo tempore in humanis esse, nec sufficit probare aliquando fuisse. l. spadonem, §. qui absolutus, & ibi gl. ff. de excusat. iur. Bat. in l. si quidem, ff. solut. mat. Alex. conf. 27. Consideratis ver. aliarum ratione, lib. 7. Vide, & l. 1. maior, & minor debet probari ab asserente. Concl. 44. Vide, Viuere quilibet praesumitur usque ad centum annos, & quando secus. Concl. 226. 3. Extende idem in fideicommissio relicto proximiori de familia; quia probans se de familia certo gradu non tenetur probare non adesse alium proximiorum; quia qui dicit adesse alium, probare debet, quod

I

quod declaratur, ut verb. *Fideicommissarius sub conditione quid probare tenetur.* Concl. 280. & Concl. in prox. seq. ¶ Restringe, seu declaratur quia agens petitione hereditatis tanquam descendens, & successor aliius, & non pbanus de sua successione debet succubere. Bart. in l. in iurisdictione. §. si liberi. ff. de oper. liber. & per scribentes in l. q. dicitur. ff. de verb. oblig. Nam quando talis qualitas est fundamentum intentionis agendis debet articulari, & probari secundum Ang. in l. non ignorat. C. qui accus. non poss. & Florian. in l. quidam. ff. de probat. in puncto Dec. conf. 231. n. 2. ¶ Tertio debet probare agens petitione hereditatis, quod adiuvetur. l. 1. 2. & 3. ff. de pet. hered. & sic quod sit heres sine ex testamento, siue ab intestato, ut ibi Bart. & Bald. in l. hereditatis petitio. C. de pet. her. vbi, quod hac actio fundatur in possessione defuncti, & in titulo heredis; & quia is, cui delata est hereditas, antequam deat, nihil petere potest. l. pretiarum. §. 1. vbi gl. & scribentes. ff. ad l. falc. Bar. in l. 3. ad ff. de bon. poss. vbi dicit, quod sunt tria diuersa subordinata, videlicet hereditas, prout defertur, eius acquisitionis per aditionem, & ius petendi, videlicet petitio hereditatis. ¶ Sufficit tamen, quod sit heres pro quota, vel parte, ut dicitur petitione hereditatis pro parte. l. 1. §. ego, vbi Bar. & Caltr. ff. si pars her. ¶ Item heres heredis habet petitionem hereditatis, licet non exprimat medietatem personam, sed agat ut heres; quia sufficit, quod probet se heredem heredis, ut obineat. d. l. 1. 2. & 3. ff. de pet. hered. quia heres heredis primi defuncti est heres. l. fin. & ibi Doct. ff. de her. inst. plene Aret. in §. actionum. n. 64. & seq. Instit. de act. ¶ Quarto debet probare, quod rei conuenti teneant, & possideant bona ad hoc, ut per iudicem condemnari possint ad dimittendum, & relaxandum. l. licet. l. non tantum. §. veniant. ff. de pet. her. tex. in l. generaliter, vbi Caltr. ff. de pet. her. l. in §. actionum. n. 195. vbi Aret. n. 66. Bald. conf. 86. in §. lib. 5. & conf. 88. lib. 4. ¶ Extenditur quia non probata possessione rei conuenti ille debet absolui, quia hoc remedium non datur, nisi contra possidentes pro herede, vel pro possessore. l. regulariter. l. licet. ff. de pet. her. Alex. conf. 184. lib. 5. & 182. in causa, ver. ¶ Et non daretur hac actio heredi, qui possidet, licet molestetur, sed bene possit petere se declarari heredem, licere uti, & frui, & non possit molestari. l. al. conf. 112. ad fin. lib. 4. Vide, Hereditatis petitio contra quos ¶ non datur. Concl. 30. n. 25. & seq. ¶ Declaratur quia si esset cumulatū iudicium, quod iudex declararet heredem actorem, & condemnaret possessorem ad relaxandū bona, licet non probetur possessio rei conuenti, bene possit iudex declarare heredem actorem, & absolueri reum a relaxatione bonorum. l. si a te. §. 1. ff. de except. rei iudic. ¶ lexan. in l. 1. col. 3. ver. intelligas. ff. de eden. ¶ Et non solum possessio rei probanda est, sed et identitas bonorum, videlicet quod sint eadē bona, quae possidebat defunctus. ¶ Et debent bona specificē terminari, quia quā sunt incerta ratione loci, & quotā, nec tradi, nec cōsignari possunt. l. 3. in certam. ff. de acq. poss. l. locus. cod. tit. ideo debent confiniis, & aliis demonstrationibus declarari, & quod saltem duob. confiniis verificentur. l. forma. ff. de censib. Bart. in l. demonstratione. in pr. ff. de cond. & demonstr. maxime, quia praesumitur pluralitas, & non identitas. Alex. conf. 134. in causa, & l. 2. n. 3. Fel. in c. cum Ioannes. de fid. instr. & identitas probatur per confiniis, & demonstrationes. Io. And. in c. auditis. de prescr. Vide, Identitas rerum, & corporum probatur multis modis. Concl. 4. n. 17. & seq. ¶ Restringe tamen; quia licet possessio, & identitas bonorum non sit plene probata; potest tamen ferri sententia generalis contrarium eodem modo cum ad restitutionem bonorum hereditatis in executione melius liquidandorum, prout in simili de interesse dicunt Doct. in l. quanquam. vbi Bart. C. de sentent. quae sine cert. quantitat. & in l. creditori. col. si. C. de pignor. nec est absurdum; quia ex causa talis sententia ferri potest. Bald. in l. peremptoria. col. 3. ver. quero iudex tulit. C. sentent. rescindend. non posse. Fel. in c. quoad consultationem. de re iudic. Imola post Ang. in l. iudex postquam. ff. de re iud. & Ang. in l. non quem admodum. ff. de iudic. videtur velle, quod sententia condicionalis valeat, quando talis conditio apposta est in potestate eius, pro quo sententia fertur, puta si iuraueris, vel quando non est in potestate eius, potest impleri ex interuallo; item quia in iudicio vniuersali ¶ sententia generalis valet. Vide, Hereditatis petitio est iudicium vniuersale. Concl. 34. ¶ Et quod non sufficiat dicere in genere, quod remanserunt in hereditate defuncti plura bona mobilia, & immobilia, sed opus sit exprimere res & corpora bonorum, quae remanserunt in hereditate. Bart. in l. 3. & in l. licet. ff. de pet. her. & in l. Lex dixerit. §. 1. ff. de rei vend. & est tex. in litem videndum. §. si cum l. seq. ff. de pet. her. Aret. & l. in §. actionum. Instit. de act. n. 209. Alex. conf. 75. lib. 5. & conf. 183. vbi in §. eod. lib. Aret. conf. 102. & non solum exprimere in indiuiduo, sed etiam probare debet plene; quia plenae probationes requiruntur. Bart. in l. 1. C. quorum bonor. Gozadin. conf. 50. n. 17. ¶ Contrarium, quod possit sententia generalis ferri reuerata

liquidatione in executione, vide sup. proxime ver. ¶ Quinto, quod dicta bona remanserint in hereditate defuncti, quod sufficit non probato aliter domino. Bart. & Bald. in l. hereditatis petitio. C. de pet. her. vbi, quod iudicium fundatur in possessione defuncti, & ibi Bart. in litem videndum. §. fin. vbi Ang. & in l. contra bona, quae defunctus non possidebat tempore mortis, nec Aret. conf. 102. in causa, col. 3. & conf. 103. & conf. 110. Caltr. conf. 138. in causa, quae vertitur. lib. 2. & in l. 2. C. de pet. her. Alex. conf. 75. Punctus lib. 5. & conf. 182. vbi in §. processu. nu. 9. lib. 8. Corn. conf. 214. l. in hac. col. si. lib. 1. Et ¶ identitas bonorum, quae remanserunt in hereditate, specificē narrare, & probare debent, ut supra in 4. requisito, & nu. 9. & seq. Ratio est, quia petitio hereditatis est actio realis, & necessario probari debet, quod res fuerit in bonis defuncti, & quod per reum possidetur, vel occupetur. l. regulariter. vbi Caltr. l. si autem. §. sed, & ius ff. de pet. her. Bart. in l. sed si ego. §. petitio. ff. eod. Aret. & l. ad §. actionum. Instit. de act. Alex. & l. al. conf. 12. lib. 5. Vide, Hereditatis petitio an sit realis, personalis, vel mixta. Concl. 32. ¶ Extenditur quia imo sufficit probare, quod aliquando defunctus possedit; quia praesumitur continuatio possessionis, & sic possessio praesumpta tempore mortis. Ant. de But. in c. cum ad sedem. de restit. spol. & ibi Abb. l. mol. & Aret. conf. 102. in causa, & quest. in d. b. Rota dec. 124. quae est 4. de probat. in no. incip. Si probatur. ¶ Item probari debet, quod res fuerint penes defunctum; quia licet non fuerint defuncti; tamen datur petitio hereditatis. Alex. conf. 92. n. 10. ver. comprobatur. lib. 1. & plenius n. 12. & 13. vbi, quod ita de iure emphyteusis possessa per defunctum venit in petitione hereditatis, si possessor non habet ius in emphyteusi. ¶ Et quod in petitione hereditatis veniant bona aliena, quae erant penes defunctum. Caltr. conf. 391. col. 2. ¶ Contrarium, quando alius nunc possidet. Bart. in l. si in vit. col. C. de edict. D. Adr. sequitur Alciat. de praesump. reg. 2. praesump. 21. Aret. in l. Pomponius in §. si ff. de acq. poss. Alex. conf. 183. vbi in §. puncto. lib. 5. n. 7. in §. & seq. ¶ Declaratur, quod probatio praecedat plena, secus si privilegiata, Corn. conf. 23. n. 7. lib. 4. Hier. Gab. conf. 21. n. 10. ¶ Declaratur, quia extensio procedit, nisi alius repetitur possidere post, vel aliter, nisi praesumptio esset officiosa. Bart. in l. si col. si. C. de edict. D. Adr. toll. Alciat. de praesump. reg. 2. praesump. 21. item procedit extensio, & praesumptio, quando fuisset allegata, quod defunctus tempore vitae, & mortis possideret, alias secus. Bart. & alii in l. siue possidetis. C. de prob. & in l. Celsus. col. pen. ff. de vi. Alex. in l. certum. §. 1. ff. de confess. ap. Bart. in l. cum qual. ff. de iur. per. & est communis opinio. Alciat. reg. 2. praesump. 21. Vide, Possessio quando praesumatur continuata, vel non. Concl. 47. Et ¶ nedum debet probare, sed et narrare in libello, quod defunctus possidebat, sed saltem detinebat bona tempore eius mortis, & quod remanserunt in hereditate ipsius. litem videndum. §. si. & l. non tantum. in pr. ff. de pet. her. & ibi Ang. & ideo nisi narrentur, & probentur, non competit hac actio. Alex. conf. 184. vbi in §. puncto. in pr. lib. 5. & conf. 184. in pr. Aret. §. actionum. Instit. de act. vbi etiam l. al. Corn. conf. 1. in pr. sent. col. si. lib. 3. Ang. conf. 161. vbi in §. puncto. in pr. ¶ Extenditur de hereditatis fideicommissariae petitione Bart. d. l. item videndum. §. si. ad l. seq. ff. de pet. her. Caltr. in rubr. de fideicom. her. petit. late l. al. §. actionum. col. antepen. ver. videmus in superiorib. Instit. de act. nu. 209. quia licet intentetur petitio hereditatis directa, siue fideicommissaria, semper debet probari bona fuisse in bonis defuncti tempore mortis saltem respectu plenae possessionis. Bald. conf. 352. Materias fideicommissariae. col. si. lib. 1. & conf. 4. in causa Basilii. in pr. lib. 4. Caltr. conf. 94. Clauis in iure. in fin. lib. 2. Alex. conf. 82. Prospectus in col. fin. in pr. lib. 2. Corn. conf. 207. Quoniam de multis col. 2. lib. 1. ¶ Et ideo non datur petitio hereditatis, puta si heres fideicommissarius permutauit bona subiecta fideicommissio in aliis bonis, postea illa bona quaerita ex permutacione alienauit; quia cū non fuerint in bonis testatoris, cōmemptorē non potest cōpetere petitio hereditatis. Alex. conf. 186. nu. 3. & seq. ver. minus etiā. lib. 5. ¶ Imo neq. datur rei vendicatio, vel publiciana fideicommissario, ex quo nō fuit in bonis defuncti, ideo ad talē rem non potest agere. Alex. d. conf. 186. nu. 3. & seq. ver. minus etiā. lib. 5. ¶ Et dato, quod talis res alienata per grauatū fuisset in bonis testatoris, non daretur rei vendicatio, vel publiciana, nisi probaretur scientia alienantis. Alex. d. conf. 186. nu. 3. ¶ Sed, si quis velit in hoc iudicio etiā fructus percipere, & conuenire, debet quantitatē fructuum probare, ut illos consequi valeat; quia et fructus veniunt in hoc iudicio petitionis hereditatis, nec bona fides exculat. l. item veniunt. §. fructus. ff. de pet. her. quia contra iudicium supra proxime loquitur in iudicio particulari rei vendicacionis. Vide, Fructus quando lucratur possessor bona fidei. Concl. 49. ¶ Contrarium, quod possessor bona fidei lucratur fructus, nec eodem modo, nisi a die litis contestata, quo tempore male fidei effectus est.

inter s. fructus ff. fam. l. her. c. & ibi not. l. sed & si lege. s. fructus cū seq. ff. de pet. her. vbi et habetur, quod bona fides sumitur et stante errore iudicis in dicta diuturna taciturnitate eorum, ad quos pertinet, deacquirendo illud, q. alius possidet, & ita vide infra n. 36. v. de la-
 33 ra. Extende; quia non solum fructus percepti veniunt in hoc iudicio petitionis hereditatis, sed et percipiendi iudicio pendente, d. litem veniunt, s. non solum, ver. fructus autem omnes, ff. de pet. her. & ibi Bar.
 34 Cast. Aret. in l. qui liberis, col. 2. v. tertio not. ff. de vulg. & pupil. Extende; quia non requiritur specificatio dictorum fructuum, Innoc. in c. ad sedē, de rest. spol. & in c. rana, de exc. pralat. Rot. dec. 24. Fuit dubit. 4. in no. quare est 4. de rest. spol. & idem et Afflict. dec. 240. in l. dub. Item neq. aliarum rerū; quia veniunt omnia, et si accrescant conueto, pendente hoc iudicio vniuersali. litem videndū. s. item si quis cū petetur, & l. si quo tempore, ff. de pet. her. & debentur res, non extimatio, si extant. l. mixti, ff. de pet. her. Item declaratio, seu restringe, nisi conuētus doceret de aliquo titulo, seu bona fide; quia tunc bene excusatur a perceptis ante litem motā, secus a die litis contestata. Bar. in l. ex diuerso, §. de rei vend. & in l. domū. C. eod. quia illud, quod suum non erat, debuit cogitare ad alii pertinere. l. fin. C. vnde vi. Bar. in l. Celsus, col. 3. in ff. de vscap. secus si esset in bona fide; quia, vt supra, non condemnatur ante litē. Vide, Fructuum condemnatio etiam con-
 35 sumptis, vel extantibus fieri debet, & quando secus. Concl. 303. Item de idē in eo, qui cōuenitur tanquā possessor domus hereditaria; quia licet pretendat se heredē, si succumbat, condemnari debet et ad pensiones domus a die litis contestata; quia efficitur male
 36 fidei, sed si lege. s. quod si ab initio, ff. de pet. her. Contrarium vide in ver. fructus quando lucretur possessor bone fidei, vel non. Concl. 490. vbi, quod in iudicio vniuersali non lucrat fructus bone fidei possessor, si actus est petitione hereditatis; sed si iudicio particulari, puta rei vindicatione, vide ibi. Item q. requirantur ista omnia, mors defuncti, hereditas delata, aditio heredis, bona, ad que agitur, remansisse in hereditate defuncti, occupatio rei cōuenti, & iis probatis, debeat actor obtinere, non alias, Bar. & Bald. in l. hereditatis, C. de pet. her. Aret. conf. 103. In causa, & questione, col. 3. v. venio ad tertium, latius Corn. conf. 207. Quoniam de multis, col. 2. ver. denique ad quinquaginta, lib. 5. Et quod dicta quinq. requirantur, vt supra, vide Aret. & post eū l. in s. actionū, in l. de act. Corn. conf. 1. col. si lib. 3. & que necessarii sint, pbanda in hoc iudicio, late Corne. conf. 1. in si lib. 3. Alex. conf. 73. Punctus, & conf. 184. lib. 5. & conf. 70. n. 4. & conf. 152. lib. 6. Et que narrare, & pbare debet agens petitione hereditatis ad hoc, vt possit obtinere. Aret. & l. post l. de Platea, in s. actio, d. n. in l. de act. Item Septimo agens petitione hereditatis debet dicere, seu ex primere, an sit heres ex testam. vel ab intestato. l. si aui fra-
 37 ter. C. de success. edict. Contrariū tenet l. in d. l. si aui frater, col. 3. C. de success. edict. & libellus alternatiuus admittitur, qn̄ siue ex testamento, siue ab intestato concurrit successio ad fauorē agentis, licet alias libellus alternatiuus non procedat; quia est in potestate actoris eligere, ex qua causa velit agere. l. 1. §. quid autē si, quorū leg. Vide, libellus alternatiuus, & contrarius procedit, & quando secus. Concl. 113. Item Declara; quia instante, & opponente reo conueto actor cōpellitur, & debet respondere, & exprimere, an sit heres ex testamento, vel ab intestato. Aret. in l. si is, ad quē ff. de acqu. hered. Item Declara; quia imo probare debet se heredem. Vide supra n. 2. v. secundum
 38 40. Probare debet agens petitione hereditatis se heredem, alias succumbit; sufficit tamen si probetur, qd defuncto non erat alius proximior, neque equaliter proximior. Fulg. conf. 163. In causa, & questione, in pr. Item Quare autem requirantur in interdico quorū bonorum, quod datur, qn̄ bona occupata fuerunt hereditate iactate, & de requisitis in eo, l. in §. quadrupli, in l. de act. Afflict. dec. 14.
 39 Hereditatis petitio an realis, vel personalis, aut mixta.

Concl. 33.

1 Petitio hereditatis regulariter est actio realis. l. si autē, §. sed ex in §. de rei vend. Bart. in l. sed & si lege. s. petitio ff. de pet. her. Et ideo regulariter competit contra possessorem rei, l. regulariter. & ibi Cast. ff. de pet. her. l. post alios in s. actionū, in l. de act. & hac est
 2 ratio, quod possessio rei cōuenti necessario est probanda. Item datur regulariter hac actio ad bona, & corpora hereditaria. l. i. itē
 3 videndum, §. si cum l. seq. in pr. ff. de pet. her. Item Declara tamen; quia ali-
 4 quando hac actio est personalis mixta cum reali, prout qn̄ datur pro iis, quae exacta sunt a debitorib. hereditariis. d. l. sed & si lege. s. petitio, ff. de pet. her. Item An autem detur ad pretiū redactum ex re hereditaria vendita contra venditorem; quo casu agens ad pretium videtur ratificare venditionem, vide Bar. Bald. & Cast. d. l. sed & si lege. s. item si rem. ff. de pet. her. facit tex. in l. nec vllam, §. si autem, & in l. etiam putauit, §. quod si quis, & §. si quis sciens, & litem veniunt, §. ceterū.
 5 6 eod. tit. l. Limita, si agatur de petitione hereditatis fideicommissaria; quia competit actio personalis ex testamento ad fideicom-

Tom. 4.

missum, sicut & ad legatū contra heredem grauati. Cast. conf. 409. Quia hic occurrunt, in pr. ver. quarto dico, lib. 1. vbi plene, Vide, Fideicommissarius qua actione compellatur restituere, Concl. 274.
 Hereditatis petitio est iudicium vniuersale, & quid veniat in eo. Concl. 34.

1 Petitio hereditatis est iudicium vniuersale, & in eo potest vniuersaliter pronunciari, videlicet bona hereditaria pertinere ad heredem, l. licet, ff. de pet. her. Bar. & alii in l. 1. ff. de eden, & in l. ex diuerso, §. 1. ff. de rei vend. Fel. in c. quoad consultationē, col. 1. de re iud. & quod sit iudicium vniuersale. Bar. in l. i. veniunt, §. item non solum, & in §. fructus, ff. de pet. her. l. in s. actionū, in l. de act. n. 212. Et maxime procedit, qn̄ non est deuentum ad probationē rerum singularium. Afflict. dec. 35. s. actum, post med. Contrarium, q. non facta probatione rerum particulariū contra tertium possessorē is debeat absolui. Vide, Hereditatis petitione agens quid probare debeat. Concl. 32. n. 9. & seq. ver. quarto debet. Item Extende; quia sufficit, quod fiat declaratio super hereditate; quia in consequentia bona hereditaria veniunt cum fructib. relaxanda. Bar. in l. 1. vbi omnes, ff. de eden. l. 1. in l. de act. s. actionū. Item qn̄ fructus in iudicio non sunt bene liquidati, potest ferri sententia condēnatoria ad fructus in executione melius liquidandos. Bart. in d. l. 1. §. 1. ff. de eden, & in l. ex diuerso, §. vbi autē, ff. de rei vend. Alex. in l. si marito, §. si ff. solut. matr. Socin. conf. 251. col. si lib. 2. & conf. 82. col. pen. lib. 4. Et possunt res in executione liquidari, & sententia solū declaratoria habet executionē pro reb. quibuscunq. possessis, etiam si in sententia non declaratur, vel fieret relaxatio, ad relaxandū, vt in locis praallegatis. Afflict. dec. 240. in primo dub. Item res alienae, quae erāt penes defunctum tempore mortis, veniunt in petitione hereditatis. Cast. conf. 391. In causa, quae vertitur, col. 2. in pr. lib. 2. Item Extende; quia quod in hoc iudicio veniant fructus, est text. in l. item veniunt, §. prater hac multa, ff. de pet. her. & in l. ex diuerso, §. vbi autē, ff. de rei vend. Corn. conf. 18. In presentis, col. 1. lib. 3. & est tex. in l. sed & si lege. s. sed & fructus, ff. de pet. her. & in l. 2. C. eod. t. gl. in §. 1. in l. de offic. iud. l. in s. actionū, n. 211. post Aret. ibi. In l. de actio. Alex. conf. 69. in secundo dub. lib. 1. & in l. si marito, §. si ff. solut. matr. & si rei sunt in mala fide, veniunt a die mortis defuncti, si autē sunt in bona fide, veniunt a die litis cōtestatae, d. l. sed & si lege. s. etia si ante, ff. de pet. her. Vide, Fructus augent proprietatem, & quando secus. Concl. 487. Et quod in hoc iudicio veniant fructus, si extant, si minus, eorū pretium; quia petitio hereditatis augetur fructuum aestimatione, l. si rem, & pretiū, ff. de pet. her. Bar. d. l. ex diuerso, col. pen. in fin. ff. de rei vend. Ideo possessor tenetur ad perceptos, ad percipiendos, & qui percipi potuerunt, d. l. sed & si lege, s. sed fructus, ff. eod. tit. l. ad d. s. actionum, n. 212. in l. de act. Item maxime sit condemnatio, qn̄ ex fructib. reus est effectus locupletior, nisi constet de contrario. Alex. in l. mulier, §. cū proponeretur, ff. ad Trebell. & conf. 63. Super l. dubio, lib. 2. Dec. in l. ex penalib. ff. de reg. iur. Item Quia tali casu, et si esset bona fidei, tenetur restituere fructus, quando est effectus locupletior. Bart. in d. l. sed & si lege, s. scire, ff. de pet. her. Ang. conf. 160. in si. Item Et quod in iudicio petitionis hereditatis veniant fructus in condemnatione, et si bona fide sunt percepti, est tex. in l. i. veniunt, §. fructus, ff. de pet. her. Afflict. dec. 36. n. 3. Soc. conf. 93. col. 8. lib. 1. l. in s. actionum, col. antepen. nu. 233. in l. de act. Item Contrarium, quod imo non debeantur, qn̄ possessor probabiliter potuit ignorare, quod ad agentes pertineant bona, de quib. agitur, et si error esset iuris; quia sufficit ad excusandum quem a restitutione fructuum. Bar. d. l. sed & si lege, s. scire, ff. de pet. her. Alex. conf. 73. in si lib. 2. & conf. 17. n. 11. Et sine titulo p̄supposita bona fide, vt latissime per Curt. Sen. conf. 21. Fel. in c. de quarta, n. 34. de prescrip. Item Declara; quia in minore, & muliere praesumitur iustus error, et si sit error iuris. Alex. conf. 214. n. 7. lib. 6. l. in s. lib. 6. l. 4. & sic in eis procedit contrariū. Item In aliis debet probari iustus error, sed tamen cōiecturis probatur. Curt. Sen. conf. 71. seu 72. n. 15. Item Cessante iusto errore, debentur fructus a die mortis defuncti. Doct. in l. non est ambiguum, C. fam. l. her. c. Afflict. dec. 240. Ruin. conf. 24. lib. 1. Aret. in s. actionū, n. 68. in l. de act. Item Declara tamen; quia is, qui habet ex adiudicatione nulla declarata, dicitur male fidei possessor; ideo omnino tenetur ad fructus secundum * communem, de qua
 17 Pedemon. dec. 160. Afflict. dec. 218. Vide, Hereditatis petitio contra quos non detur. Concl. 30. n. 82. ver. item in eo. Item Extende; quia veniunt fructus in hoc iudicio, quos possessor percepit, et si agens eos percepturus non fuisset, l. cum hereditas petita, quae est antepen. ff. de pet. her. vbi Bart. & Bald. l. veniunt, §. fructus, ff. eod. vbi Bart. Ang. & alii. Item Restringe, seu declara tñ; quia ex fructib. debent deduci grauedines, & onera soluta per possessorē; quia spectant ad fructus percipientē, itē perdita bouū, vt gl. & Doct. in l. quorū ff. de vscap. leg. Item annus belli, quo tempore sine culpa possessor nō habuit fructus, l. si quo tempore, v. ex diuerso, ff. de pet. her. l. ex conducto, §. si vis tem-

L 2

petitis,

tantum, ut non comprehendantur ascendentes in substitutione heredium legitimorum, nisi constet de mente, quae attendenda est. Guid. Pap. d. de off. 457. per tot. ¶ Declara; quia in ultimis voluntatibus appellatio heredis legitimi intelligitur de descendente; in contrariis vero de quocumque directo succedente, ita Guid. Pap. d. de off. 457. & plenius de off. 591. ubi ita distinguit. Vide, *Hereditatem appellatio intelligitur de omnibus etiam extraneis*. Concl. 80.

Haeres potest compelli adire, vel non. Concl. 37.

REGULA ¶ est, quod haeres potest repudiare hereditatem, si vult. Concl. prox. seq. Et in ver. *Haeres repudians hereditatem non potest molestari*. Concl. 39. ¶ Limita, quando esset grauatus alteri restituere; quia tunc compellitur adire, & restituere, & eo casu perdit commodum Trebellianicæ, & Falcidia. Vide plenius, *Haeres potest repudiare hereditatem, & quando secus*. Concl. prox. seq.

Haeres potest repudiare hereditatem, & quando secus. Concl. 38.

HERES ¶ potest repudiare hereditatem non aditam, & valet repudiatio, ita quod non tenetur ad aliquid post repudiationem. Bald. conf. 189. *Creditor cum filio, in pr. lib. 2.* ¶ Declara tamen, quia ad hoc, ut valeat repudiatio, requiritur, prout in additione, quod repudians sit certus, an sit haeres ex testamento, vel ab intestato. Bald. conf. 31. *Angelus habet, lib. 2. & conf. 145. Punctus quaestiones, in prim. lib. 4.* Vide, *Aditio hereditatis debet esse certa*. Concl. 184. ¶ Item, si esset filius, qui adit, vel repudiat, necesse est, quod sciat, esse suum, & necessarium heredem, & quod in repudiatione hoc exprimat, & in additione, alias aditio, & repudiatio est nulla, quando filius est minor, quia praesumitur ignorare iura. Alex. plene conf. 126. *Vid. pro. conf. 5. & seq. v. plus etiam videtur, ubi latissime, per tot. lib. 7. ubi ponit plura verba, quae an importent, vel non scientiam, & dicit Alex. quod debet in hoc esse cautus haeres.* ¶ Contrarium tamen ibi ad Alex. d. conf. 126. n. 5. lib. 7. tenet apostolus. in ver. *cautus*, qui dicit has scrupulositates abiisse, licet nihil alleget. ¶ Amplia; quia valet repudiatio hereditatis aditam, quando haeres ignorauit hereditatem esse delatam ex testamento; quia cum non valeat aditio, valebit repudiatio, si in repudiatione sciuit, quo iure sit delata. Bald. conf. 399. *Ioannes Simonem, n. 7. & 8. v. circa tertium.* ¶ Conf. 401. *Quia dictus, n. 3. ver. prae supposito, lib. 3.* ¶ Extende; quia etiā si aditio esset valida; quod casu non potest semel haeres repudiare, quin sit haeres, valebit tamen in praedictum repudiatio. Bald. d. conf. 399. n. 7. & 8. *ver. circa tertium, lib. 3.* Amplia; ¶ quia valet repudiatio hereditatis aditam per minorem, si restitueretur aduersus additionem damnum, tamen non reuocantur gesta cum tali herede, maxime iudicialia. Ang. conf. 334. *Mandatum collatum, n. 2. ver. non obstat.* Vide, *Haeres semel non potest desinere esse haeres, & quando secus*. Concl. 46. ¶ Amplia; quia licet Ecclesia non possit alienare bona Ecclesiae, bene potest repudiare hereditatem delatam; quia aliud est nolle acquirere, & aliud alienare. Ang. conf. 384. *Paxinus quondam, in pr. & n. 2.* ¶ Retringe; quia solus Praelatus sine consensu aliorum non potest repudiare hereditatem, sicut nec solus tutor. Ang. d. conf. 84. n. 2. ¶ Amplia; quia haeres pro dimidia, vel alia quota, si adeat hereditatem, & cohaeres postea repudiet; quia sit cōfō, quae de iure tota accretisset illi, qui adiuit, licet quoad se non possit tota repudiare, neque partē, bene potest volentib. creditoribus, vel legatariis, qui dicuntur creditores, & sic consequitur ex persona creditorum, quod non consequeretur ex persona sua, *nam hereditatem, ubi Bart. n. 5. & seq. de acq. her. Castr. plene conf. 323. V. supposito, n. 4. & seq. lib. 1.* ¶ Extende, ut procedat etiā ad diminutionem legata alimentorum. Castr. d. conf. 323. *circ. fin. lib. 1.* ¶ Amplia; qui filius institutus in re certa dato herede vniuersali extraneo, si haeres vniuersalis est mortuus, viuo testatore, per ius accrescendū efficitur haeres; sed tamē potest repudiare hereditatem ex testamento, & velle esse heredem ab intestato, *l. illud, & l. si is, ad quem, ff. de acq. her. Alex. conf. 177. V. supposito ad fi. col. si. n. 11. ver. & ideo concludendum, lib. 2.* ¶ Extende; quia etiam si adit clausula codicillaris, non tenetur restituere haeres ab intestato ex fideicommissio, quia haeres mortuus, viuentē testator, non; quia mortuus est, antequā cessaret dies; alteri non; quia non potuit transmittere, cum sit mortuus ante diem. Alex. d. conf. 177. n. 11. ver. & ideo, lib. 2. ¶ Extende; quia etiam pendente iudicio, seu copromisso potest repudiare, & obtinebit sententiam tanquā haeres ab intestato, absq; eo, quod nouū iudicium incipiat, quia ius superueniens est de praeterito, & non comalidat iudiciū praesens inchoatum. Alex. d. conf. 177. n. 12. ver. vnde in proposito, lib. 2. sequitur Rot. Janua dec. 198. in fi. l. in §. omnium, n. 68. In fin. de act. ¶ Imo in fortioribus Alex. d. conf. 177. in fi. lib. 2. dicit Bart. de Imol. obtinuisse, quod haeres, qui antequam adiuisset, inceperat iudicium contra hereditarium conductorem; & quia erat nulla aditio; iterū

Tom. 4.

pendente iudicio ante conclusum in causa potest obtinere sententiam fauorabilem; quia ius est superueniens de praeterito. ¶ Limita; quia tutor solus non potest repudiare hereditatem infanti delatam. Ang. conf. 384. n. 2. ¶ Limita, quādo statutum disponit, quod haeres, qui semel adiuit, teneatur ad debita de suo, etiam si adiuisset cum beneficio legis, & inuentarij, prout Florentia. Ang. 386. *Statuto Florentia.* ¶ Limita; quia haeres grauatus fideicommissio ex Trebelliano, compellitur adire, & restituere inuitus. Signo. conf. 238. n. 10. *l. quia poterat, ff. ad Treb. vbi, quod fideicommissario instante compellitur adire, & restituere.* Vide, *Renunciare potest quilibet iuri suo, & quando secus*. Concl. 170. cum duab. conclusionibus ibi proxime seqq.

Haeres repudians hereditatem non potest molestari. Concl. 39.

HERES ¶ ex testamento, si repudiat hereditatem, non potest conueniri. Alex. conf. 177. *V. supposito, ad fi. n. 11. ver. & ideo concludendum, lib. 2.* ¶ Et quod quilibet haeres possit repudiare hereditatem; quia nemo compellitur inuitus esse haeres, & facta repudiatione non tenetur ad aliqua debita. Alex. conf. 141. *V. supposito, n. 2. ver. praeterea, lib. 6.* ¶ Amplia idem esse in herede ab intestato etiam filio; quia si repudiat hereditatem paternam, non potest conueniri pro debitis paternis. Bald. conf. 189. *Creditor cum filio, in prim. lib. 2.* ¶ Extende in casu conuersio; quia sicut non potest conueniri filius, qui abstinuit ab hereditate paternā; ita repelli potest, si agat tanquam haeres. Io. de Anan. conf. 45. *V. supposito, in prim. lib. 2.* ¶ Declara; quia filius licet repudiet hereditatem patris, non excluditur simpliciter, & absolute. *l. si quis suus, ff. de iur. delib. Castr. conf. 72. Dubitatio, n. 2. ver. super secundo, lib. 1.* ¶ Limita; quia bene potest filius, qui repudiavit hereditatem paternam, conueniri hypothecaria, prout quilibet tertius possessor si possidet bona patris. Bald. d. conf. 189. in pr. n. 2. ver. & praemittit, lib. 2. ¶ Limita, quando repudiatio fieret postquam semel adiuerat; quia licet valeat repudiatio quoad repudiantē; non tamen valet, quin possit à creditoribus conueniri. Bald. conf. 399. *Ioannes Simonem, n. 7. ver. circa tertium, lib. 3.* Vide, *Haeres semel non potest desinere esse haeres, & quando secus*. Concl. 46. ¶ Limita; quia filius, etiam si repudiavit hereditatem patris, potest tamē conueniri pro principalis administratione patris, & est casus specialis, *l. si. C. de primipilar. lib. 12.* Alex. d. conf. 141. n. 2. lib. 6. Vide Concl. proximam praeced.

Haeres ex quibus dicatur repudiassse hereditatem. Concl. 40.

HEREDITAS ¶ dicitur repudiata per heredem, si antequā adiret, renunciet hereditati praedicta delata, & haec renuntiatio habet vim repudiationis, & confert successionem proximioribus post repudiantē. Castr. conf. 228. *Pro declaratione, in pr. lib. 1.* Vide, *Renunciatio quid sit, & quam solemnitatem requirat*. Concl. 160. ¶ Si vero fiat renunciatio, seu repudiatio post aditam hereditatem ad fauorem certae personae, licet renunciāns non desinat esse haeres; tamen habet vim donationis. Castr. d. conf. 228. in pr. lib. 1. ¶ Declara; quia habet vim donationis, si ex causa lucratua fiat; secus, si constet, quod ex causa lucratua non voluit renunciare; quia non potest habere vim donationis. Castr. d. conf. 228. in pr. lib. 1. v. aut si dicatur. ¶ Amplia; quia repudiatio inducitur, si haeres pro dimidia dicat, se nolle aliquid de praedicta hereditate, sed quod tota spectet ad coheredem. Fulg. conf. 42. per tot. vbi in fi. dicit, quod et sola verba, quod nihil vult ex hereditate habere, videntur sufficere pro repudiatione. Vide, *Repudiatio quid sit, & quando valeat, vel non*. Concl. 202. ¶ Et quod filius, vel alius, cui delata est hereditas, si negat se esse heredem, non dicatur repudiare. Bart. in *l. si quis suus, ff. de iur. delib. quae sequitur Alex. conf. 126. V. supposito, in fi. lib. 7.* ¶ Limita; quia si filia renunciauit hereditatem patris sibi delatam matri, & postea mater egit contra filium uti heredem, videtur non voluisse, neque acceptare renunciationem, & filia poterit esse haeres. Castr. d. conf. 228. in pr. v. praeterea si fuisset, lib. 1. ¶ Limita; quia repudiatio facta per fideicommissarium de hereditate sibi restituenda ipsi non nocet, si errat, puta, quia renunciat, quasi hereditas sit iacens; cum tamē esset per grauatum adita, & propterea si petiit dari curatorē tanquā hereditati iacenti; quia non volebat hereditatem, quam repudiabat, sed pro solis creditis volebat agere, non sibi praedudat; quia errabat, & sicuti datio curatoris est nulla; ita repudiatio. Castr. conf. 393. *V. uttingamus, col. 2. in pr. ver. ex quib. sequuntur, lib. 1. & n. 2. v. tertia est, vbi, quod error non habet consensum.* ¶ Extende; quia in herede non directo, sed per fideicommissum non operatur sola repudiatio facta absq; grauato; quia ex quo inter eos est actio personalis, quae non extinguitur, nisi consensu amborum, necesse est, quod fuerit facta in praesentia, vel per nuntium, aut epistolam, ut praedictet repudianti. Castr. d. conf. 393. *V. uttingamus, circa med.*

L 3 r. pro

quam adiuuit etiam tacite, si vult impugnare testamentum, ex quo
adeundo illud probatur. l. si ut proponis. §. si hereditatem. & ibi Bar. &
Ang. ff. de inoff. testam. per regulam l. Pomponius scribit, & ibi Bart. col.
4. ff. de neg. gest. Old. conf. 18. Circa primum, in prin. ¶ Amplia, ut pro-
cedat, et si hereditatem alteri cesserit, & conuentum sit, quod ipse
non possit conueniri, sed cessionarius; quia adhuc ipse prius pos-
test, & debet conueniri. l. 2. C. de hered. vel actio vend. Petr. de Anchor.
conf. 5. in prin. §. & seq. ver. si vero venio. Vide, Hereditas vendi, & cedi po-
test. Concl. 26. ¶ Amplia, quod propterea si statutum excludat filia
femina dotata, non eam excludit, si tempore mortis non est do-
tata; quia cum semel sit haeres, licet postea dotetur, non potest de-
finere esse haeres. Anch. conf. 30. o. Postet. in prin. ¶ Amplia, ut pro-
cedat, quia neq; per mortem naturalē definit esse haeres; quia li-
cet quoad se definat; tamen quia ad heredem suum transmittit no-
men heredis iuris fictione, non definit esse haeres. Bald. conf. 54.
¶ Primum questionis. n. 4. per mortem autem naturalem. l. 4. ¶ Amplia; quia
si semel haeres non potest definire esse haeres, ita semel repu-
diatus non potest velle esse haeres, nisi sit suus haeres. Declara intra,
Hereditas repudiata non potest adiri per repudiante, & quando fecus. Concl.
8. 25. ¶ Amplia; quia postquam semel adita hereditas fuit, non potest re-
pudiari, & repudiatio non facit definire esse heredem. Bar. in l. fi-
lius famulus. n. 5. ff. de her. inst. Paris. conf. 77. v. ff. de consideratis. n. 1. lib.
1. & conf. 19. n. 17. 6. lib. 2. cum aliis cumulatim per Cephal. conf. 133. n.
8. Cast. d. conf. 228. in prin. lib. 1. ¶ Amplia; quia hereditas ex testam.
semel adita non potest amplius reduci ad causam intestati. Bald. conf.
267. Proponitur, quod. n. 4. v. & videtur primo lib. 5. Vide, Testati causa
facit cessare causam intestati, & quando fecus. Concl. 95. ¶ Amplia, etiam si
esset latu laudis; per quod annullaretur aditio; quia non potest
laudis facere, & semel haeres definat esse haeres. Cuna. conf. 142.
¶ Amplia; quia haeres semel declaratus et quoad vnum credi-
torem dicitur heres quoad omnes, & idem in confessione facta in
iudicio super interrogatorijs, preparatorijs. Capol. cant. 102. per
l. 9. herede, in prin. ff. de acq. her. plene Ang. Aret. conf. 24. Viso dicto the-
mate, per tot. bi tollit contraria. Vide, Sententia lata contra vnu quan-
do alteri praedict. Concl. 174. ¶ Contrarium dicit Cast. in herede ex
confessione in iudicio facta positionibus; quia quoad illu credi-
torem; qui facta est confessio, sibi praedict, fecus quoad alios, si ve-
renō est haeres, sed bene per aditionem factam cu vno creditore
sibi praedictat quoad omnes, conf. 252. Viso puncto, col. 2. in prin. v. non
rem. lib. 1. ¶ Declara; quia confessio facta in iudicio, & post haeres
secundum l. si ff. de interrog. actio. solum praedictat quoad illum, cui
fit confessio. q. declaratur, & restringitur, qn filius prius repu-
diasset, vel secundum illa tempora, pcedebat in filio emancipato,
qui simpliciter non poterat esse haeres, hodie aut fecus, ita Ang.
Aret. in conf. 4. Viso dicto themate, per tot. vbi p vtraq; parte, & hanc
tenetur, & ad. si ff. de interrog. act. respondet, v. sup. lib. 9. & seq. v.
¶ Amplia; quia haeres sub modo non definit esse haeres,
licet modum non impleuerit, sed priuatur; quia alteri debetur ha-
reditas ex fideicomisso. Cast. conf. 5. Quicquid dicitur. n. 6. lib. 1. Vide,
Herede ob non implementu priuato, vel alias, cui debetur hereditas. Concl.
16. ¶ Extende; quia si est aditio facta, saluo iure repudiandi, vel cu
conditione, q. possit repudiare, talis conditio, vel restrictio nihil
operatur, & habetur pro non appositā. l. si. C. de repud. her. Bald.
in l. appellatione. C. de appell. verb. & not. a hic. ¶ Extende idē, si aditio fiat
sub condicione, ne teneatur creditorib; hereditarijs; quia nihil re-
leuat non confecto inuentario; quia talis obligatio est consec-
quua actus aditionis. l. apud l. l. §. si ff. ex quib; caus. m. i. i. quia non pot
velle qui contra leges, ne habeant locu in sua dispositione. l. nemo
17. potest. ff. de leg. 1. ¶ Declara; quia licet semel haeres nō possit define-
re esse haeres; tamē si esset sub condicione haeres, definit esse in casu
conditionis, & fingitur, ac si haeres non fuisset vnq. Ang. de Perus.
conf. 42. Porcū fuit in si. v. itē non obstat. Ang. conf. 198. Testator in om-
nibus. n. 3. v. pper. tertio. vbi, q. censetur dari haeres sub condicione,
si est phibitus alienare sub pōna priuationis, quasi sit datus ha-
res, si non alienauerit. ¶ Amplia; quia is, qui est haeres institutus in
plurib; testamentis, si adeat omni meliori modo, ex quo semel est
haeres, non potest definire esse haeres, et si declararet postea adiuuile
ex testam. secundo, non ex primo, quia licet testam. secundum sit
nullu, non definit esse haeres, ppter declarationē. Anch. conf. 203.
n. 5. q. est subscriptum a sex Doctor. sequitur Dec. conf. 14. n. 4. Feli.
19. in c. cum super. in si. ff. de off. deleg. ¶ Amplia in filio, qui post immixtio-
nem non potest repudiare; quia semel haeres, semper est haeres, l. ne-
cessarius. ff. de acq. her. Ang. Aret. conf. 24. Viso dicto themate, per tot. ma-
xime, n. 11. & seq. v. nec obstat, quod dicitur. ¶ Restrige in casu con-
trario; quia filius, qui abstinuit, bene potest reuocare abstinuit,
& velle effici haeres, l. fin. C. de repud. her. l. si quis suis. ff. de iur. delib.
quod est veru, d. modo infra tres annos post repudiationē adeat.

Ang. Aret. conf. 24. n. 11. & seq. ver. nec obstat. maxime n. 19. v. preterea.
Vide, Hereditas repudiata nō potest adiri per repudiante, & quando fecus.
Concl. 25. ¶ Ratio diuersitatis est; quia primo casu fieret praedi-
cium creditoribus, secundo casu nō. Salyc. in l. sum, vbi l. C. de re-
pud. her. Cast. in l. si. C. de iur. i. ¶ Ratio est; quia repudiatio est o-
diofa, aditio fauorabilis; & quia a pari non pcedunt; quia multi
possunt adire, qui non possunt repudiare. Ang. Aret. d. conf. 24. ver.
nec obstat, q. dicitur, n. 11. & seq. vbi plura. ¶ Amplia; quia confessio
heredis, q. sit haeres, sibi praedictat, ut non possit reuocare con-
fessionem quoad eum, cui confessus est, qn ex certa scientia con-
fessus est. Ruin. conf. 10. nu. 12. & seq. maxime n. 18. lib. 3. ¶ Extende;
quia lex fingit esse heredē quoad eū, cui confessus est; ideo nō de-
finit esse haeres quoad eū, licet vere haeres esse nō possit, nisi aliter
iudici videatur ex pbatis. Ruin. conf. 3. n. 6. & 7. lib. 3. ¶ Extende et
si enunciatue confessus sit in iudicio, de quo sunt opiniones. Vi-
de, Confessio in iudicio facta approbat, & operatur multa. Concl. 64. ¶ Ex-
tende; quia confessio facta in iudicio, puta respondendo positio-
nibus, quod respondens sit haeres debitoris, operatur verā probatio-
nem in fauorem actoris. Rom. conf. 70. Viso themate. nu. 26. in si. v. 3.
Soc. conf. 97. In presenti consultatione, col. 2. n. 6. lib. 4. Alex. conf. 44. Viso
& dis. c. in prin. lib. 2. Cald. conf. 4. An respondens positionibus sit de confessi-
alias est sub n. 152. Dec. conf. 252. Agitur causa, & conf. 647. Requisitus
n. 6. Crau. conf. 218. Fuit in reru natura. n. 9. & conf. 230. Deferens iura-
mentu. n. 8. ¶ Extende in casu contrario; quia licet ego non sim he-
res, & probē ex lectura testamenti, quod in eo nō sum nominatus;
tamen quia aduersarius confitetur me heredē, quoad eum, & in
iudicio contententis tantu ero haeres. Rom. conf. 39. v. i. preposita.
n. 7. v. hoc probat. ¶ Declara totā istam materiā, quia quod confessio
facta in iudicio, q. sit haeres, non possit reuocari, sed noceat quo-
ad omnes, procedit, qn confessio est iudicialis post litē contesta-
tam, vel habitā pro contestata; fecus si ante litē contestatā, item
pcedit non docto de errore, sed si doceatur de errore, bene con-
fessio potest reuocari, ita plene Ang. Aret. conf. 24. Viso d. themate, vbi
plura, p vtraq; parte, & ita declarat in si. n. 19. & seq. per tot. v. nec etiā
obstat. ¶ Amplia in tantu, quod si dati sunt duo heredes, pro parte
dimidia quilibet, & vnus pure, alter sub condicione, non potest pen-
dente condicione haeres pure esse haeres in solidu; quia si adueniret
conditio, non posset definire esse haeres. Ruin. conf. 17. n. 10. lib. 3. ¶ Li-
mita; quia haeres vlturij ex testam. licet fuerit heres, & soluerit le-
gata, potest penitere; quia qn nullitas testamenti prouenit ex iure
publico, potest haeres penitere. Cald. conf. 330. alias r. de testam. Li-
mita; ¶ quia licet nō valeat renunciatio hereditatis semel adita,
valet tñ pactu de nō perēdo, l. si. C. de repud. her. Bal. conf. 46. Ver-
ba institutionis. n. 3. v. certu est autē, lib. 1. & conf. 47. n. 2. v. sed p. suppo-
siti. eod. lib. 1. ¶ Limita; quia bene potest renunciare fideicommissarius,
& valet renunciatio, qn fideicommissum est questu comutabiliter.
Bald. conf. 46. n. 3. v. certu est autē, lib. 1. & conf. 47. n. 2. v. sed hoc p. suppo-
siti. lib. 1. ¶ Limita; quia ante q. sit adita hereditas, potest repudiari,
et per filia cum consensu patris, licet patri acquiratur, nec requi-
ritur causa in repudiatione, Bald. conf. 144. per tot. lib. 2. ¶ Limita in
herede cu beneficio legis, & inuentarijs; quia licet nō definat esse
haeres nomine, bene definit effectus; quia neq; confundit suas ac-
tiones, neq; prohibetur, licet sit haeres, deducere suam legitimā,
& sua credita. Ang. Aret. conf. 67. Quantu ad primu, per tot. ¶ Limita;
quia haeres semel potest definire esse heres per legale priuationē.
Bald. conf. 54. Punctus quest. 1. alis est. n. 4. ver. sequitur videre, lib. 4. ¶ Ex-
tēde, si extat statutū, quod nisi haeres intra certu tempus soluerit
gabellā, perdat hereditate, vel non sit haeres; quia statim, quod la-
bitur tēpus, & nō soluit, definit esse haeres. Bald. in l. cum mulier. ff.
solut. matr. quē sequitur Cast. d. conf. 259. col. 2. circa med. ver. ad quod
lib. 1. ¶ Limita; quia ppter status annihilationē haeres semel potest
definere esse heres, Bald. d. conf. 54. ver. itē propter status. lib. 4. ¶ Limi-
ta in milites, l. miles ita herede in prin. ff. de milit. testam. vbi potest dare
heredem ad tempus, & aliū heredem ad aliud tempus. Ang. conf.
168. col. pen. v. hinc descendit. n. 3. ¶ Limita; quia potest quis dari ha-
res in vita sua, & alius haeres post mortē primi haeredis; quia sicut
hoc potest penalis dispositio; multo magis potest fauorabilis; quia
fauor facilius producit effectū, q. odium. Bald. d. conf. 54. n. 5. ver. dubi-
tatur, vtrū testator lib. 4. vbi est casus. Vide, Heredis institutio quando,
& quib; fieri possit sub condicione, vel ad tēpus. Concl. 84. ¶ Contrariu, q.
testator non possit facere aliquem heredem ad tempus, & post il-
lud tempus aliū heredem directo; quia decederet pro parte te-
statu, pro parte nō Cast. conf. 259. Omnis difficultas, in prin. lib. 1. quod
est Matthai Feliciani, de Perus. ¶ Declara; quia datio haeredis di-
recto post mortem alteri haeredis substat in vim fideicommis-
si, & in fideicomisso admittitur, quod definit esse heres quoad fi-
deicommissum Alex. conf. 162. Circa primu, n. 6. & seq. lib. 2. ¶ Extende;
quia

- quia potest heres semel definire esse post tempus incertū ex cau-
 43 *la. Bald. d. conf. 54. n. 5. v. quod cū causa. lib. 4. ¶* Imo etiā legatarius v-
 niuersalis in vita sua nullo dato herede, nisi post mortē legatarii,
 dicitur heres institutus in tempus vitæ suæ. *Bald. conf. 80. Punctus*
super quo. lib. 4. vbi, quod vxor relicta usufructuaria omnium bo-
 44 *norū instituto filio testatoris herede vniuersali post mortē vxor-*
is in vita sua est heres deducta legitima filii. ¶ Declara; quia se-
 mel heres potest definire esse heres iudicio testatoris, vel in pe-
 nam, si non obleruat, saltem; quia alius datus heres non erit dire-
 ctus, sed utilis, & seu per fideicommissum secundum aliquos, &
 secundum alios erit absolute priuatus, & venit secundus. *Castr. d.*
conf. 259. lib. 1. in pr. ¶ Limita, quando heres semel decedit sine he-
 rede; quia tunc absolute definit esse heres. *Bald. d. conf. 54. n. 5. v. sed*
 45 *facto natura. lib. 4. ¶* Limita; quia heres semel potest ex penali dis-
 46 *positione testatoris definire esse heres. l. 1. ff. de iis, que pen. nomine.*
Bald. d. conf. 54. n. 5. v. cum enim hoc posuit. lib. 4. & plene Ang. conf. 168.
nu. 3. v. porro. & si non esset, vbi, quod ex quo lex assistit dispositioni
testatoris, potest definire esse heres ille, qui sub pena priuationis
 47 *certo casu est datus, sequitur Castr. conf. 259. Omnis difficultas. n.*
1. lib. 1. ¶ Limita; quia licet semel heres non possit per repudiatio-
 nem definire esse heres, id procedit quoad creditores; secus est
 quoad cō modū repudiantis; quia si alius, cui spectet ex repudia-
 tione, adeat, quoad repudiantem, & heredes, valebit repudiatio,
 quæ alias esset nulla, & inualida. *Bald. conf. 339. 9. Ioannes Simonem. n.*
 7. & 8. v. circa tertium. lib. 3. Vide, *Heres potest repudiare. & quando secus.*
 48 *Concl. 8. ¶* Limita, quando minor adiuuisset, & laesus restitueretur
 aduersus donatam additionē; quia nō obligaretur, neq; tenere-
 re; sed tamen non reuocantur acta iudicialia interim gesta, &
 sententia lata respectu hereditatis. *Ang. conf. 334. Mandatum col-*
 49 *latum. n. 2. v. nec obstat. l. necessarius. ff. de acq. her. ¶* Limita; quia licet is,
 qui fecit actū simpliciter inducentē additionem, censetur adiuu-
 simpliciter; si tamen intra tempus debitum postea conficiat in-
 uentariū, gaudebit beneficio inuentarij, & sic non erit heres sim-
 pliciter. *Paul. de Castro conf. 275. Passus, de quo queritur, per tot. lib. 1.*
 50 *¶* Limita; quia heres decocti pro medietate, vel alia quota, si ad-
 eat, & coheres repudiet postea; potest tamen repudiare volenti-
 bus creditoribus nedum partē cohæredis repudiatā, & quæ per
 ius accrescendi accedit portioni adite, sed et potest totam repu-
 diare, videl. partē suam, & accrescentem, quatenus creditores he-
 reditarij consentiant, alias secus. *Bar. in l. cum hereditate. n. 5. ff. de he-*
 51 *red. instir. ¶* Extende, vt idem sit consentientib. legatariis quando
 excedūt legata vires hereditarias; quia creditores dicuntur. *Bart.*
d. l. cū hereditate. n. 8. ff. de her. instir. sequitur Castr. conf. 323. V. i. p. puncto.
 52 *n. 5. v. breuiter istud dubium. lib. 1. ¶* Restringe, quando essent plures
 heredes vulgariter substituti; quia si vnus adiuu, alter repudiavit,
 compellitur adire ex vulgari, & non potest dicere velle partē, quæ
 accrescit iure accrescendi, nec tunc potest repudiare volentibus
 creditoribus, seu legatariis. *Castr. d. conf. 323. num. 3. v. sed & tertio.*
 lib. 1. quia tunc non potest dici ex improuiso obuenire, cum sciret
 a desse substitutionem.

**Heres quando sibi præiudicat adeundo ex iure non
 competentem, & quando secus. Concl. 47.**

- 1 **H**ERES ¶ institutus ex testamento valido, & postea ex testa-
 mento nullo, si sciens adeat ex testamento nullo, repudiare
 præsumitur aditio e ex valido; ideo sibi præiudicat, ne possit adire
 ex valido. *l. Clodius. ff. de acq. her. & ibi Bart. qui plene distinguit.*
 2 *¶* Amplia, vt procedat, et si ignorauit à principio, quando non
 stetit in finib. erroris, sed processit in iudicio ex testamento nul-
 3 *lo. Bald. conf. 142. Queritur, an frater. lib. 3. in prin. ¶* Amplia in tantū,
 quod is, qui adiuu ex iure non competentem, si moriatur, interim
 nō transmittit hereditatē, licet ex alio iure potuisset valide adire.
 4 *gl. in d. l. Clodius. ff. de acq. her. vbi Bart. in fi. Bald. conf. 142. n. 2. v. qua-*
ritur, si possedit. lib. 3. ¶ Extende; quia pater adeundo nulliter hære-
 ditatē filio delatam sine consensu filij, qui est supra infantia, non
 restituitur in integrū, neq; consequitur hereditatē mortuo filio.
 5 *Anch. conf. 362. De viribus. per tot. ¶* Limita, qñ errasset heres in fa-
 cto, vt quia ignorauit testamentū, & adiuu ab intestato; quia ex-
 6 *cusatur. Bald. d. conf. 142. in pr. lib. 3. ¶* Limita in suo herede; quia cū
ratione suarū omnino sit heres, nisi expresse abstineat, quo-
cunq; modo adeat, transmittit, & non celsetur repudiare. Bald. d.
conf. 142. n. 3. v. queritur an valeat. lib. 3. Bart. d. l. Clodius. circa fi. ff. de acq. her.
Heres sortitur forum defuncti, & quando secus. Con-
clus. 48.

- 1 **H**ERES ¶ clericus succedēs laico quoad causas introductas co-
 ram seculari viuentē defuncto eundē iudicem, & forum sor-
 tiri debet. *Bald. conf. 340. Tria sunt, in prin. v. item quia dicitur. lib. 2. vbi*

secus dicit, si lex nō erat excepta; quia sortitur clericus forū suū,
 & non defuncti. ¶ Extende in quocunq; alio priuilegiato; quia
 heres sequitur forū defuncti quoad ea, quæ contracta sunt secus
 quoad contrahenda. *Castr. conf. 8. Ista bonapaterna. n. 2. & c. lib. 1.*
item non obstat. lib. 1. ¶ Declara; quia heres potest cōueniri in loco,
 vbi defunctus cōueniri posset, qñ ibidem reperitur, et si instantia
 non sit cum defuncto inchoata; si v. cum defuncto sit inchoata,
 tunc potest ibi cōueniri, et si ibi non inueniatur. *Rom. conf. 300.*
In casu proposito. n. 2. v. secundo, quia, vbi apost. in ver. conueniri, refe-
ctiue, & relatiue declarat. ¶ Amplia; quia si defunctus se obligat
 uir posse cōueniri vbiq; ratione pacti, heres vbiq; cōueni-
 ri poterit. *Bald. conf. 416. Premittendum est, lib. 2. in fi. ¶* Amplia in fi-
 lio, & herede, maxime quia censetur eadē persona, & non mutatur
 forum defuncti. *Anch. conf. 244. Quia questio. nu. 2. & n. 9. v. ad fi-*
cundum, vbi, quod est perfectio, & non procedit, qñ forū respici-
ceret aliqua speciali ratione defuncti. ¶ Amplia; quia quoad ob-
 8 *ligationē defuncti non mutantur ex persona heredis. Castr. conf.*
8. lib. 1. n. 2. ¶ Declara secus esse in obligatione contrahenda. *Castr.*
d. conf. 8. col. si. v. item non obstat. lib. 1. ¶ Limita in feudatario, & in illi-
 quæ competunt filiis vt filijs, non vt hæredib. quia obligatio de-
 functi non transit in filium, qui non habet iure hæreditario fo-
 dū, vel emphyteusim. *Bald. conf. 217. Orta guerra. n. 3. in fi. n. am. quæ*
dā sunt, & n. 4. lib. 3. ¶ Limita in litibus mouendis; quia si extat in-
 tuitu, prout Brixia, quod causa mercatorū cognoscitur corā con-
 sulibus mercatorum, defuncto mercatore, heres non mercator,
 & hæreditas iacens mercatoris, licet repræsentet defunctū, ta-
 men non possunt cōueniri corā consulibus; quia repræsentatio
 est fictio, quæ non habet locū in statuto. *Fulg. conf. 105. In propo-*
si. questione. ¶ Extende; quia si instituat heres clericus, non poterit
 cōueniri a creditore defuncti laici coram iudice laico. *Fulg. d.*
conf. 105. circa med. ver. nec dicit quis. Vide Concl. proxima, vel non.

**Heres in quibus repræsentet defunctum, vel non.
 Concl. 49.**

HERES ¶ repræsentat defunctum, & ideo dicitur ad eundem per-
 sonam, & in eum transiunt omnia iura actiue, & passiue. *l. herede-
 dem, & l. hereditas. ff. de reg. iur. ¶* Et dicitur eadem personam, cum de-
 functo heres. *ant. de iur. iur. a moriente præf. §. 1. vbi Bart. Vide.*
Heres non potest venire contra factum defuncti, & quando secus. Concl. 49.
 ¶ Declara tamen, vt per Soc. conf. 293. lib. 2. Dec. n. l. hereditas. in
 prin. ff. de reg. iur. & conf. 502. ¶ Amplia; quia filius, & heres quicunq;
 que dicitur habere eundē titulum, quē habuit defunctus, & ean-
 dem bonam fidē. *Dyn. conf. 28. Thema tale est, quidam venimus in prin.*
 ¶ Amplia; quia statuti concedens executionē pte legatō ad fa-
 uorem eius, cui sit legatum, habet locum et ad hæredem heredis
 legatarij. *Castr. conf. 91. In causa appellationis. n. 3. v. vni. ad finem.*
lib. 1. vbi plura, quod statutum habet respectum ad causam, non ad
personam; & ideo in odiosis et procedit. ¶ Extende in conditionali
 Castr. d. conf. 91. n. 3. in fi. lib. 1. ¶ Extende, vt procedat, et non est in-
 cta probatio, quod sit heres; quia si sit, quod ista limitatio sit
 antequam relaxetur executio; quia antequam agat, fieri nō po-
 test. *Castr. d. conf. 91. n. 5. & 6. lib. 1. v. tertio dicitur. ¶* Extende, etiam si
 sit femina, quæ ex forma statutorum non possit adire sine con-
 sensu proximorum; quia nō potest reus opponere, quod non
 non possit acquirere, licet in consequentiā veniat obligatio quia
 statutum dicitur fauore mulierum; ideo reus debitor nā excipit
 de eo. *Castr. plene d. conf. 91. nu. 5. v. secundo dicitur. lib. 1. Amplia;*
 quia heres debet eiūdem iuris, & potestatis esse, cuius sit debitor,
 & non maioris. *Dyn. conf. 49. Thema questio. in prin. v. p. p. p.*
terea heres. ¶ Amplia respectu fori; quia sortitur forū defuncti
 in causis & obligationib. contractis. Vide, *Heres sortitur forū de-*
functi, & quando secus. Concl. 48. quæ est proxim. præced. ¶ Amplia
 quia instantia cepta cum defuncto transit necdum in herede, sed
 etiam in singularē successorem quando est realis. *Socius. conf. 14.*
n. 13. lib. 3. vbi dicitur * communem. ¶ Restringe; quia licet instantia
 cepta cum defuncto transeat in heredem. *l. si cum bonorum. ff. de*
de iussor. l. seruus. ff. de iussor. tamen secus est in iis, quæ competunt
prorogauit iurisdictionē Regis, cui non suberat tunc non transi-
instantia in filium. Bald. conf. 217. Orta guerra. nu. 3. in fi. & n. 4.
ver. nam quidam sunt. lib. 3. ¶ Amplia; quia heres adeundo acquirit
 omnia credita defuncti, ita vt possit ipse quoq; dicere creditor, licet
 ti poterat defunctus, siue creditum consistat in pecunia, siue in
 aliis rebus. *Alex. conf. 12. Attentius narratis, in fin. lib. 7. ¶* Amplia; quia
 si statutum disponat, quod debitor capi possit pro debito, habet
 locum etiam in herede debitoris; quia censetur eadem persona.
Alex. conf. 18. nu. 16. lib. 5. vbi apost. in ver. cap. dat. concord. Bart. &

Cast. in l. postulantem in prim. ff. ad Treb. vbi. quod procedit etiam si de herede non est facta mentio. & Dec. in l. heredem ff. de reg. iur. & alii infra. Mandol. de monitor. q. 2. n. 3. in fin. & n. 4. Catel. Cotta in memor. ver. heres censetur. Cast. conf. 91. nu. 4. lib. 1. Vide Statutum circa executionem instrumentorum multiplex. Concl. 532. ¶ Extende idem, si statutum dicat, quod promissor, & fideiussor possit carcerari, si statutum dicat, quod poterit etiam heres illius. Alex. d. conf. 18. nu. 16. lib. 5. ¶ Extende; quia instrumentum habens executionem paratam contra delictum in instrumentum habet etiam contra heredem delictum. Alex. d. conf. 18. nu. 16. lib. 5. Bar. & Cast. d. l. postulantem in prim. ff. ad Treb. Dec. conf. 53. 6. & latius in l. heredem ff. de reg. iur. la. in l. si cui legetur 3. i. ff. de leg. 1. Abb. conf. 8. nu. 4. lib. 2. Alex. conf. 88. nu. 2. lib. 2. Socin. conf. 29. lib. 2. ¶ Extende; quia pactum appositum instrumentum garantigato, quod ex forma statuti habet executionem paratam, si potest oculis perspicui, & sic liquidum, & non incertum, neque conditionale, sicut potest exequi, & ad illud statutum extenditur. Bar. in l. si de iis, que in testam. delin. Socin. conf. 54. ¶ Prestantissime n. 3. lib. 1. Ita etiam contra heredem, & exequi potest. la. in l. 1. § si heres ff. ad Treb. Soc. conf. 2. 4. col. 2. lib. 2. ¶ Extende in laudo contra debitorem. Bald. in l. post rem iudicatam, circa si ff. de transact. vbi, quod potest exequi contra illius heredem, quod procedit, etiam si in laudo nulla sit facta mentio heredis. Bar. & Bald. in l. diem pro- ¶ fere 3. i. ff. de arbit. ¶ Restrige; quia non habet locum contra tertium, qui non est heres, nec nominatus in instrumento. Felin. in c. cum super n. 13. de iud. ¶ Amplia; quia exceptiones, quae obstant defuncto, obstant etiam heredi. Anch. conf. 2. 4. 4. Quia quastio in pr. ¶ Vide, Exceptio competens principali debitori quando competit fideiussori, & singulari successori. Concl. 415. & concl. ibi prox. seq. ¶ Extende, siue persona succedat in locum personae, siue res locorei, siue actio subrogetur loco actionis; quia semper est verum, quod si non admittitur, cuius author repellitur. Anch. d. conf. 2. 4. 4. in prim. Re- ¶ stringe; ¶ p. non procedat in exceptionibus coherentibus personae, neque in penibus, sed solum in exceptionibus realibus, vel in rem scriptis; & ideo licet usufructus manifestus repellatur a iudicio, ne possit agere, secus in filio, & herede, vel tutore illius; quia bene potest agere, dummodo non ex contractu usufructu. Anch. d. conf. 2. 4. 4. nu. 3. & seq. vbi late, maxime n. 8. ver. restat breuiter. ¶ Amplia; quia defunctus, & heres, maxime filius, censentur eadem persona, & non mutat forū heres, & vitia personalia in eum transeunt. Anch. d. conf. 2. 4. 4. n. 2. ¶ Extende; quia promissio facta pro dato, & factio suo tantum, etiam factum heredis continet; quia taxatiua solum excludit personas extraneas, non heredes, vel successores, Bald. in l. si. C. de aut. emp. Alex. conf. 18. Attenis narratis lib. 5. Dec. conf. 53. 6. & latius in l. heredem ff. de reg. iur. la. in l. si cui legetur 3. i. ff. de leg. 1. vide infra n. 33. ¶ Extende; quia heres, & defunctus censentur eadem persona, & est eadem causa, & simulationes eadem tam aditus, quam passivae. Egid. Bell. conf. 12. nu. 5. & quia heres. ¶ Restrige; ¶ v. non procedat, quia non vult heres niti ex persona defuncti, secus si natiur ex persona defuncti, ut quia velit usufructu, praescribere, & quid simile; quia tunc sibi nocet mala fides defuncti, alias secus. Anch. d. conf. 2. 4. 4. n. 9. v. non obstat, quod dicitur, quod vitia. Am- ¶ plia; ¶ quia filius petens collationem bonorum sibi fieri, & non volens ipse conferre, repellitur, & idem in herede ipsius. Anch. d. conf. 2. 4. 4. n. 2. ver. tertio. ¶ Extende; quia si defunctus impetravit ius iniunctum, si tunc queritur in eum, ita & in heredem. Anch. d. conf. 2. 4. 4. nu. 2. in si. ver. item si defunctus. ¶ Amplia; quia eligendi facultas, & redimendi, seu relucendi bona competens defuncto, competit heredi illius. illud, aut illud ff. de opt. leg. vbi Bart. ¶ Extende; quia heres eidem vinculis, & iuribus ligatur, quibus defunctus, l. non de- ¶ bit ff. de reg. iur. Anch. conf. 36. nu. 3. & conf. 112. col. 2. Soc. conf. 83. nu. 3. lib. 3. ¶ Amplia; quia etiam poena l. si quis maior, transit in heredem non ¶ deruante, licet reatus pertineret in defuncto causati secus sit. Vide, l. si quis maior, in quibus casibus habeat locum, vel non. Concl. 284. ¶ ¶ Amplia propterea illa verba, quae apponunt Notarij in instru- ¶ mentis, dum dicunt, quod Titius per se, & heredes, & successores suos, vendit; quia in sunt, etiam si simpliciter diceret, quod Ti- ¶ tius vendidit. Spec. tit. de emp. & vend. §. n. 3. ¶ Amplia; quia obli- ¶ gatio simpliciter facta per Titium, comprehendit, & transit etiam ad heredes, licet de eis non sit facta mentio. Alex. conf. 18. Attenis ¶ narratis nu. 1. 4. lib. 5. ¶ Et obligatio de euictione facta pro dato, & factio Titij tantum comprehendit etiam datum, & factum eorum, quibus Titius fuit heres; quia censetur eadem persona cum eis, & ¶ pariter factum heredum Titij; quia censentur & ipsi eadem per- ¶ sona cum eo. Alex. d. conf. 18. nu. 15. vbi post. declarat. ¶ Limita; quia si quis cedat certum debitorem, qui mortuus est, emptor potest ¶ agere ad restitutionem pretij, etiam si extet heres debitoris de- ¶ functi, nisi venditor probet heredem aequum idoneum fuisse tem-

pore cessionis, prout erat defunctus. Cuman. conf. 53. Titius vendi- ¶ dit, per cor. ¶ Limita; quia personalia non transeunt ad heredem, ne- ¶ que heres dicitur defunctum representare; ideo conditio respi- ¶ ciens personam, prout est liberatio tutoris, non transit ad herede- ¶ dem, neque impleri potest per heredem conditio personae defun- ¶ cti respiciens. Fulg. conf. 10. 2. n. 1. ver. secunda ratione. ¶ Extende; quia ¶ conditio implenda in personam defuncti, non potest impleri in per- ¶ sona heredis; quia alia persona defuncti, alia heredis. Cast. conf. 63. in si. lib. 2. ¶ Limita; quia possessio heredis capta de bonis de- ¶ functi, non est eadem possessio defuncti. Anch. conf. 127. Ad dubia ¶ elicitur nu. 5. v. sed subtilius, & est tex. in l. cum heredes ff. de acq. poss. Bald. ¶ in l. de eo §. si quis ff. ad exhiben. ¶ Declara; quia non est eadem posses- ¶ sio quoad factum, sed bene est eadem quoad iuris effectum. Cast. ¶ conf. 439. Ad eundem in pr. lib. 2. vbi, quod in substantia, & qualita- ¶ te est eadem, & conf. 440. col. 2. v. nec obstat si dicitur lib. 1. ¶ Limita in ¶ dispositionibus qualitatibus; quia cum respiciant personam qualifi- ¶ catam, prout quod consanguineus sit, vel magistratus habens, nunquam ¶ exceptio, vel dispositio transit ad heredem non qualificatum. Anch. ¶ d. conf. 2. 4. 4. n. 4. & seq. vbi reddit rationem; quia perempta qualita- ¶ te perimitur dispositio. ¶ Limita; quia heres dumtaxat reprae- ¶ sentat personam defuncti in iis, quae actiue, & passivae sunt for- ¶ matae in personam defuncti, alias secus. Aret. conf. 123. in causa, quae ¶ vertitur n. 4. sequitur Rol. à Vall. conf. 50. n. 8. lib. 2. plene Rim. lun. ¶ conf. 303. in si. n. 39. Vide Conclusionem proximam praeced. Vide, ¶ Heredes censentur nomen in omni dispositione. Concl. 75.

Heres praesumitur bona defuncti habuisse, & quando. Concl. 50.

Bona, quae fuerunt penes defunctum, praesumuntur perue- ¶ nisse ad eius heredem vniuersalem. gl. in c. si Episcopum, in ver. red- ¶ dantur, circa med. 16. q. 6. late Alciat. reg. 2. praesumpt. 21. n. 7. Aret. conf. 120. vbi ponit hoc p. regula licet limiter, vbi ibi Capr. conf. 2. n. 8. & ¶ conf. 161. in pr. ¶ Extende, etiam si agatur de rebus subtractis per de- ¶ functum; quia heres illius tenetur ad restitutionem; quia praesum- ¶ untur ad illius manus peruenisse. gl. d. c. si Episcopum, n. 6. q. 6. ¶ Re- ¶ stringe, vt per Aret. conf. 120. Procedendo breuiter, vbi plures allegat, ¶ & conf. 31. Alex. conf. 82. lib. 2. quando heres iuraret non habuisse, ¶ quia tunc asserens contrarium debet probare, & ita Ant. de But. & ¶ Abb. in c. cum ad sedem, de restit. spol. ¶ Restrige, si non constaret, quae ¶ bona fuerint defuncti; quia si heres dicit plura bona non rema- ¶ nisse in hereditate, asserenti plura incumbit onus probandi. Deci. ¶ conf. 519. col. si. l. cum de lege, & ibi gl. communiter * recepta ff. de prob. ¶ Bart. la. & alii in l. si constante q. 1. principali ff. solut. matr. Cast. conf. 212. nu. 2. lib. 1. Rom. conf. 222. in si. & conf. 276. in si. Crauet. conf. 225. ¶ conf. vbi plurimos allegat, & dicit * communem. Nam alia bona ¶ non extare ex eo constat, quod contrarium non probatur. Cast. ¶ conf. 8. col. si. ver. & hoc videtur probari lib. 2. ¶ Restrige, quod credita ¶ & pecunias; quia antequam exigantur, non praesumuntur perue- ¶ nisse ad heredem, neque heredis. Ruin. conf. 97. Circa primū, n. 12. & ¶ seq. lib. 5. Alciat. reg. 2. praesumpt. 21. licet dicat, quod praesumitur per- ¶ uenisse; non tamen illico, sed potest, & debet intelligi, postquam sunt ¶ exacta, & iura per eum allegata non probant, & contrarium tener ¶ Aret. conf. 120. Procedendo breuiter, vbi plures allegat tenentes, quod ¶ res, quae erat penes defunctum, non praesumitur peruenisse ad herede- ¶ dem, nisi probetur, & idem Aret. conf. 31. Alex. conf. 82. lib. 2. Am- ¶ plia; ¶ quia bona possessa per filium praesumuntur eidem deue- ¶ nisse ex hereditate paterna alio non docto. Fulg. conf. 145. col. 2. ver. ¶ pono, si aliunde acquisitionem ipsi, vel eorum parentes, quam ex successione ¶ d. restitutoris, facile acquisitionem prediorum probassent. facit tex. in l. leius, ¶ vbi Bald. C. de patr. potest. gl. in l. cum oportet, v. & ex eius, & ibi Bart. C. de ¶ bon. que liber. Crau. in rubr. ff. de legat. 1. n. 43. vbi, quod filius non praesumitur ¶ habere alia bona, quam paterna, & qui vult dicere contrarium ¶ tenetur probare, & est tex. in c. vbi est casus, de success. frat. in vbi feud.

Heres adeundo obligatur, & qualiter. Concl. 51.

Heres ¶ adeundo hereditatem dicitur quasi contrahere cum ¶ defuncto; & ideo tenetur ad omnia disposita a defuncto, & ¶ ad debita illius. Fed. de Sen. conf. 21. Nunquid heres n. 3. v. vnde de sen- ¶ te, vbi, quod et tenetur in foro conscientiae, & ¶ teneatur, est tex. ¶ in auth. de her. & Falc. §. hinc nobis. v. si vero non fecerit. ¶ Et quod adeun- ¶ do heres dicatur quasi contrahere cum creditoribus, & legatariis, ¶ & iudicium defuncti ratum habere. Cast. conf. 259. Omnia difficultas, ¶ in pr. lib. 1. quod est Matth. Felicia de Perus. ¶ Et in tantum heres ob- ¶ ligatur solum ex aditione, vt ante quod adierit, nullum ius habere dica- ¶ tur, sicut neque ad aliquid obligatur Dyn. conf. 28. Thema tale est, qui- ¶ da, in si. n. 6. v. iure & si erit. ¶ Extende in tantum, vt hereditas piuma- ¶ tur opulenta, & soluendo; ideo tenetur de suo. Dida. Cou. in c. si ha- ¶ redes n. 9. v. quoniam, ni fallor, de testa. vbi dicit magis * comunem. ¶ Contra-

notum, puta medietatis; nam intelligitur, deducto are alieno, & sic non potest legatarius pretendere aliquid ab herede ultra deductionem are alieni, ut habeat medietatem vñsfructus residui. *Cuma. conf. 30. n. 4. ver. circa secundum. vñque in fi. l. Limita;* quia si fideicommissarius instituitur heres a grauato in medietate bonorum stabilium, ac in bonis mobilibus, & actionibus, testatoris alio coherede dato in alia medietate stabilium, & testator iubet haeredes intra mensem approbare testamentum, non censetur renunciasse fideicommissio per approbationem talis testamenti. *Cuma. conf. 109. Testator instituit, ver. ad secundum, vñque in fi. ideo poterit deducere fideicommissum, vt ibi tenet; quia ex quo debetur post mortem grauati, & testamentum sit de bonis propriis, in alio non grauat haeres, nisi quia perdit Trebellanicam. Vide, Haeres non potest venire contra factum defuncti, & quando secus. Concl. 53. l. Limita in haerede, qui simpliciter fecit actum in indicem ad additionem; quia si postea intra tempus legitimum conficiat inuentarium, gaudebit beneficio inuentarii. Paul. de Cast. conf. 275. Punctus, de quo queritur, lib. 1. per tot. l. Declara; quia non procedit limitatio, quando expresse via directa adiunxit simpliciter cō assertionem, quod erat certus de virib. haereditatis lucrosae; quia tunc confectio inuentarii posterior non proderet. Castr. conf. 275. per tot. lib. 1. l. Contrarium tenet Io. de Im. conf. 99. n. 2. v. secundum dubium, quod licet tutor adeat non confecto inuentario, si conficiat postea, non vitiat decretum tutela; imo valet, & dicit maxime procedere pro pupillo; quia non est necesse, quod inuentarium fiat in actu aditionis, si fiat post, non longo tempore, sed incontinenti. l. Limita; quia aditio ficta, quae fit ex praesumulo necessario, licet faciat haeredem adiunctum non tamen obligat eum creditoribus, & legatariis, veluti quando haeres, antequam adeat, renunciat haereditatem alteri, vel quietat aliquem; quia cum renunciatio supponat habitum, includit fictam aditionem. Castr. conf. 252. col. pen. ver. praeterea dicit ipse lib. 1. Vide, Aditio hereditatis quae effectum habeat, & operetur. Concl. 187. Vide, Haeres adeundo simpliciter confundit suas actiones. Concl. prox. seq. Vide, Haeres cum benigne legat, & inuentarium non obligatur ultra vires, & quando secus. Concl. 59.*

Haeres adeundo simpliciter confundit suas actiones, & quando secus, Concl. 52.

HAERES creditor testatoris simpliciter adeundo extinguit, & suas actiones personales confundit cum haereditate defuncti; quia non potest esse sibi debitor, & creditor, l. debitor. ff. ad Trebell. Bald. conf. 415. Quod domina, lib. 5. l. debitor. C. de pact. glo. lib. 1. magistralis, & melior in toto iure secundum Ang. ibi, & Alex. & laf. & ponit pro regula cum suis ampliat. & limit. Negul. de pign. in 1. memb. quintae part. Castr. conf. 186. Dubium facit, in pr. lib. 2. Alex. conf. 149. vñque prosequi, n. 3. v. vide videmus. lib. 2. l. Extende; quia confusio medium extinguit actionem personalem, sed et hypothecariam. l. cū liberatur. §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. soluitur, quia tali casu fingitur, quod haeres sibi soluerit, vt dicitur in l. Stichum. §. si creditor, ff. de solut. Castr. in l. in omnib. in ff. eod. vbi bonus tex. quod quando principalis obligatio tollitur, tolluntur et accessoriae tam personales, & reales, & sic liberantur fideiussores, hypothecae, & pignora; vt ibi dicitur, & vide late per Negul. de pign. in 5. par. in 1. memb. vñque casus, & ver. in hac tamen materia, & vide Castr. conf. 19. lib. 2. & conf. 86. eod. lib. Soc. conf. 84. in fi. lib. 4. Vide, Hypotheca dicitur accessoria ad personalem, & qualiter. Concl. 113. l. Ratio manifesta est; quia quis non potest esse creditor sui ipsius; quia actio, & passio in eodem subiecto non concurrunt. Bald. in l. si vxor, in pr. in 2. not. C. de bon. auth. ind. post id. & inter debitorem, & creditorem debet esse distinctio personarum. l. 1. ff. de stipul. seruor. c. si extra, de inst. Alex. d. conf. 149. n. 3. & seq. lib. 2. vbi, q. propterea isto casu fit compensatio pro iure. l. Alia est ratio; quia ipsemet creditor adeundo sibi ipsi videtur satisfecisse, d. l. debitor. C. de pact. l. Stichus. §. aditio. ff. de solut. l. 1. §. si debitor. ff. ad l. falc. Bart. & Castr. in l. Vranus. ff. de fideiuss. l. Item; quia successio habet vim solutionis. Castr. conf. 120. Notandum, n. 3. lib. 2. l. Declara; quia quando creditor succedit vni ex duob. coheredibus debendi, tunc non potest militare ratio, quod additio habeat vim solutionis; sed tamen confusio; quia persona tantum eius, cui succeditur, & eius haereditas eximitur ab obligatione, & alter coheres remanet obligatus, dicitur l. Vranus. §. sed cum duo ff. de fideiuss. Afflict. dec. 237. post Castr. d. conf. 120. Notandum, lib. 2. l. Extende; quia allegans se heredem pro parte, & habere coheredem, debet probare quia praesumitur in solidum haeres. Bald. conf. 168. Allegationes hinc inde post med. ver. series autem, lib. 4. l. Restringe, quando haeres coactus adiuit quia non extinguitur naturalis actio; & ideo potest retinere ex obligatione naturali bona haereditatis tanquam creditor. Bart. in d. l. debitor. ff. ad Treb. l. Amplia; quia extinguitur etiam hypotheca dotalis, quando adessent alii creditores quia si mulier

simpliciter adeat haereditatem mariti, confunditur actio suae hypothecae; quia per aditionem fingitur satisfacta; ideo in concursu cum aliis creditoribus nihil poterit deducere haeres. *Cuma. conf. 37. n. 3. v. ad tertium, in fi. l. frater a fratre. ff. de cond. indeb. d. l. Vranus. §. haeres a debitore. §. quod si stipulatur. ff. de fideiuss. vbi, quod quis non potest esse sibi debitor, & creditor. Negul. de pign. in 1. memb. 5. par. in vlt. charta. ver. quantus casus. Vide supra n. 2. & infra n. 38. & seq. vbi declaratur. l. Contrarium in hypotheca, quod non confundatur, tenet Rol. a Val. conf. 65. n. 13. lib. 2. l. debitor. ff. ad Treb. Roman. conf. 276. vñque in prin. qui loquitur in vxore haerede. Capr. conf. 53. & hanc communem tenet Grat. conf. 63. vñque n. 14. & conf. 86. Commendabilis, n. 24. lib. 2. quos citat apostolus ad Rom. d. conf. 276. in pr. ver. quod non, sed intellige contrarium quando est grauatus restituere, prout Romanus loquitur, & infra n. 38. ver. limita quia. l. Declara; quia actiones confunduntur pro rata; ideo si quis est haeres pro tertia, vel medietate, confusio actionum fit pro eadem rata, & non ultra. Bald. conf. 145. Punctus questionis, n. 2. ver. super secundo lib. 4. l. fin. §. in computatione. C. de iur. deliber. l. Declara; quia Florentia procedit ampliatio, stante statuto, de hered. & hered. debitoris conu. rubr. 29. lib. 2. vbi haeres tenetur soluere debita, & legata, & non potest quoquo iure se, & bona defendere, & statuto de precept. de disjunct. rub. 58. post prim. v. hoc tamen non possit. vbi denegat remedia concessa ingumbranti, vt non cōpetant debitori, neq. heredi, & ita fuit iudicatum per binas sententias conformes referuatis mulieri iuribus in petitorio, & facit et, quia ex forma statuti Florentiae mulier potest capi pro debitis, & legatis defuncti. l. Ratio est; quia pro ea parte, pro qua est haeres, hypotheca extinguitur. l. ex sextante. §. Latinus. ff. de except. rei iud. l. neq. pignus. ff. de reg. iur. pro vero, pro qua non est haeres, reputatur extraneus. l. 2. §. ff. de prae. stipul. Amplia; quia licet vxor possit agere contra emptores bonorum dotalium venditorum a marito post mortem mariti; tamen si mulier extitit haeres marito, alienatio cōualidatur ex iure superuenienti. Bald. conf. 185. Res alienatae, lib. 4. l. Amplia, vt procedat et in haerede instituto ad certum tempus, prout in vxore instituta, donec vitam vidualem seruauerit; quia adeundo simpliciter confundit suas actiones. Bald. conf. 415. lib. 5. l. Amplia, vt procedat et in haerede pro certa quota, puta pro tertia; quia confundit actiones suas pro eadem tertia, vel quota, licet quoad alios coheredes secus sit. Ang. conf. 209. Petrus de Saona, post med. v. si autē hoc non constat. Rom. conf. 218. vñque facti, circa fi. vbi apostolus in ver. haeres, dat alios conuoc. l. Extende; quia confusio fit in totum, si est haeres in totum, si, p. parte, confusio fit pro parte. l. licet. C. ad l. falc. l. si vxor. vbi Bald. & in l. si ad l. a. C. de her. act. Alex. & laf. in l. debitor. C. de pact. plene Negul. qui ponit regulam cum ampliat. & limit. de pign. in 1. memb. 5. par. l. Amplia; quia per aditionem haereditas definit esse haereditas paterna, vel materna, & efficitur proprium patrimonium filii adeuntis. Rom. conf. 40. in pr. vbi apostolus l. Amplia; quia filius, qui est haeres matris, si adeat haereditate patris debitoris haereditatis matris, dicitur confundere istas actiones, & haereditates in tantum, quod amplius non possit haereditas materna adiri. l. debitor. C. de pact. l. Amplia; quia si debitor succedat creditori, inducitur quaedam ficta solutio, quae habet vim verae solutionis, qñ haereditas deuinit ad debitorem irrevocabiliter; secus si reuocabiliter. Castr. in l. debitor. ff. ad Treb. Afflict. dec. 237. Nobilis Capitanei, n. 5. & est ratio; quia quoniam quis est debitor, & creditor sui ipsius, dicitur confusa actio, & non potest agere. d. l. debitor. C. de pact. vbi Dec. in prin. dicit, quod habet locum d. confusio nēdum in haerede, & fideicommissario, sed in omni alio, in quē transeunt actiones actiuae, & passivae. l. Contrarium in fideicommissio vniuersali; quia licet confundantur actiones non confecto inuentario; tamen deducit sua credita. l. cū hereditas ex fideicommissio. §. ita tamen. ff. ad Treb. l. 2. §. cū quis. ff. de her. vel act. ven. Castr. in l. ab omnib. ff. de leg. 1. §. ff. l. Vide infra n. 63. & multis seqq. vbi declaratur. l. Extende; quia si sunt duo rei debendi in solidum obligati, & vnus ex debitoribus succedat creditori, quoad ipsum dicitur confusa actio, l. deducta, in pr. ff. ad Treb. in pr. Non tamen alii obligati liberantur per talē confusionē. l. Vranus. vbi Bar. & Castr. ff. de fideiuss. l. Declara; quia qñ vnus solus est debitor, & succedit creditori, successio habet vim solutionis; secus quando sunt plures debitores, & vnus solus succedat, ita Io. de Im. d. l. Vranus. ff. de fideiuss. l. Limita in haerede pro certa quota; quia licet quoad suam quotam confundat actiones pro quota; tamen secus est quoad quotas aliorum coheredum, Ang. conf. 209. circa fi. ver. sed pro aliis partib. Bald. conf. 245. n. 2. lib. 4. Crauet. conf. 131. Ad primum, n. 6. & 7. l. si vxor. C. de bon. auth. ind. post id. l. licet. C. ad l. falc. Alex. conf. 12. ad fi. lib. 7. laf. d. l. si debitor. C. de pact. vbi post Alex. ibi ampliat, & limitat reg. Negul. de pign. in 1. memb. 5. part. Corn. conf. 92. Licet in hac consultatione, in fi. lib. 4. Castr. plene conf. 19. Vltra ea, in pr. lib. 2. vbi, q. pro tanta rata extinguitur*

guitur agendi, pro quota est hæres, & plenius *conf. 120. Notandum. n. 2. & seq. lib. 2. per tot. vbi* respondet ad omnia contraria, quæ possent obstaré de non confecto inuentario, & de alii exceptionibus. Vide, *Hæreses duo non obligantur in solidum, sed pro rata. Concl. 72. †* Extende, seu declara; quia licet hæres pro rata extinguat actionem sui crediti pro rata; tamen in casu restitutionis ex fideicommissio poterit filia exclusâ à statuto per masculû, quæ debet dotari, si successit fratri debitori in medietate, retinere medietatē suæ dotis in casu restitutionis ex fideicommissio, nec cōpensat fructus bona fide perceptos, & consumptos, secus si extarent, & possunt agere hæreses mulieris contra cohæredē pro alia medietate. *Caltr. d. conf. 19. n. 2. & 3. lib. 2. †* Imo poterunt hæreses mulieris retinere totam dotē in medietate mulieris, si restitutio esset facta de alia medietate ultimo substitutos, *Caltr. d. conf. 19. n. 3. v. quinto loco. lib. 2. †* Extende; quia cohæres pro medietate deduct dotes maternas contra aliū cohæredem pro dimidia, & parta sunt, vel deducere totā dotem ex hæreditate, & residuū diuidere, vel totā hæreditatē abiq; deductione diuidere, & postea medietatē à cohærede repetere. *Caltr. d. conf. 120. n. 3. & per tot. lib. 2. †* Extende, vt procedat etiā in hypotheca. *l. 1. §. fi. c. commun. de leg. Bart. in l. legatorum. in pr. ff. de leg. 2. & ideo quilibet hæres potest agere hypothecaria ad consequendū illud, quod sibi debetur, & q. non est confusum contra quemlibet possessorē. l. 1. vbi gl. & Doct. c. de hered. actio. Negul. de pign. in 1. memb. quinte partis. vbi ponit regulā cum ampliat. & limitat. †* Limita, nisi hæres possit vendicare aliqua bona defuncti; quia non confunditur rei vendicatio. *Dec. in l. debitori. c. de pact. nu. 7. †* Limita; quia deducuntur dotes filie vnius ex sociis, quando dotata fuit de cōmuni duorum fratru sociorū; quia hæres fratris socii petit ab herede alterius, cuius filia est dotata, etiam si filia dotata mortua reliquerit hæres ipsos socios; quia nō petitur tanq; creditor filie dotata, sed tanq; hæres socii creditoris. *Alex. conf. 133. Vnio ad primum. n. 2. ver. nec huic de c. lib. 2. †* Limita idē esse in hypotheca, quæ cōpetit hæredi; quia non confunditur, sicut neq; fideicommissum. *Rol. a Vall. conf. 63. n. 13. lib. 2. & est magis com. †* opinio, vt attestatur *Cephal. conf. 393. nu. 155. facit tex. in l. si ext. ante §. l. titius. ff. de except. rei iud. l. eleganter, in pr. ff. de pign. act. Bald. conf. 122. Quidā. Alex. lib. 1. Negul. de pigno. in 1. memb. 5. part. n. 49. & seq. †* Declara plene, vt per *Cephal. conf. 393. nu. 154. & multis seqq. ver. neq; resistit, vbi* ponit quinq; casus, & in tacita hypotheca dicit confundi per aditionē, in expressa vero dicit non confundi, quin detur retentio; item quin detur etiam actio, quando non venit contra factū defuncti; secus si veniret contra factum defuncti. † Declara, vt plene per *Negul. de pigno. in 3. memb. quinte partis. n. 49. & seq. vbi*, quod hypotheca non confunditur, & dicitur communē; sed tamen in concursu cū alio est sine effectu; quia tenetur hæres ad debita defuncti, & solū habet effectū retinendū, ac tuendi se ab alio, qui nō habet causam à debitore; ideo facit quinq; casus, in quib. operatur, & non operatur, vide eū omnino; quia plenissime disputat. † Declara, vt per *Menoc. conf. 89. n. 153. & seq. quia* si est hæres directus, & confunditur hypotheca; secus cū beneficiarius est hæres. † Limita in hærede; qui adiuit cū beneficio legis, & inuentarii; quia conseruat omnes suas actiones, quas habet tanq; creditor. *l. fi. c. de iur. delib. Ang. conf. 209. circa fi. ver. illud tamen, quod dixi. Caltr. conf. 392. Pro euidencia, in prin. lib. 2. Rom. conf. 28. in fi. vbi apostil. fin. in ver. confusa est, & conf. 276. Vitis dubius. n. 2. ver. quoad secundū. Vide, Hæres cum beneficio legis, & inuentarii non obligatur ultra vires hereditarias. *Concl. 59. †* Extende, vt procedat limitatio etiā in terris Ecclesiæ, si fecit hæres inuentariū de iure Canonico, quando hæres est per fictionē. *Bald. conf. 145. n. 4. ver. super quarto. lib. 4. Limita; quia licet cōfundantur actiones hæredis per aditionē; tamen si hæreditas debet restitui ex fideicommissio, tunc actiones durant. Cuman. conf. 37. Quidā legauit. n. 3. ver. ad tertium, vbi*, quod eo casu durat hypothecaria, & mulier hæres grauata fideicommissio deduct dotes suā, & idē tenet *Bald. conf. 415. Quod domina Contesina. lib. 5. vbi*, q. hoc ideo est in fideicommissio; quia intelligitur deducto ære alieno, & vide rationē plene discussam per *Caltr. conf. 186. Dubiū facit. lib. 2. in pr. vbi idē in proprio credito hæredis grauati, vel in solutione facta pro ære alieno, vel in expensâ funeris, pro quib. etiam *Rom. conf. 276. in 7. dubio. Alex. conf. 124. Viso processu, in fi. lib. 7. Afflic. dec. 237. vbi plene Ang. conf. 31. Viso laudo. nu. 4. & seq. & plenius Crauet. qui plures allegat conf. 144. n. 5. & communem * dicit *Caltr. conf. 19. in prin. vbi*, quod non perdit ius retinendi, q. sibi debetur. idem *Caltr. conf. 77. & confil. 188. col. 2. ver. super secundo. lib. 2. Alex. conf. 67. lib. 4. Caltr. d. conf. 19. in pr. ver. secundo queritur. lib. 2. vbi* vide concord. quod licet perdat actionem pro rata, pro qua est hæres; non tamen perdit retentionem. *Crauet. conf. 144. n. 5. Marzar. conf. 25. n. 3. & 4. vbi*, quod ita fuit***

Florentiæ iudicatum, & vide supra n. 9. & seq. Vide, *et aliter dicitur* semper deducti, & qualiter. *Concl. 33. 3. Vide, Fideicommissum intelligitur deducto ære alieno. Concl. 276. †* Extende etiam; quia pro simplici debito in personali contra fideicommittentem datur retentio heredi fideicommissario vniuersali, quantumcunq; dici possit contra actio; quia excludit agentē, non retinentem, & excipientem. *Bart. in l. debitor, in fi. ff. ad Treb. vbi etiam Caltr. & alii. Alex. in l. i. tit. men. §. ex Trebelliano. ff. ad Treb. Bald. conf. 421. Quod domina Contesina. lib. 5. Soc. conf. 44. Non est parua difficultas, per tot. lib. 3. †* Extende, quia non cōpensat fructus perceptos medio tempore, pendente conditione, in extinctionem crediti, nisi testator expresse vel tacite hoc mandasset, puta rogando, quod bona et heredis restituantur ita *Bar. in l. cum pater, §. Titio. ff. de leg. 2. ver. oppono, quod etiam fuit hereditatis, & ibi Alberic. & Cuman. Ang. in l. quod de bonis, quod aui. vbi Alex. ff. ad l. Falc. Ruin. conf. 112. Super primo ad fi. lib. 2. & clarius conf. 115. Dubium, quod proponitur, col. fi. n. 13. eod. lib. 2. & hanc tenet gl. in l. mulier cum proponeretur. ff. ad Treb. cum qua *Bar. & alii* idem *Bart. in l. balista. ff. eod. Angel. conf. 331. & communem * dicit Rol. a Vall. conf. 68. lib. 2. Crauet. conf. 295. Soc. l. un. conf. 170. lib. 2. Caltr. conf. 19. lib. 2. & hanc veram, & communem * dicit Marzar. conf. 25. in prin. vbi citat plurimos, Vide, Fideicommissarius tenetur restituere fructus perceptos, & quando secus. *Concl. 278. n. 43. vbi * de magis communem. †* Contrarium, quod fideicommissarius debet compensare fructus per eum perceptos cum credito ipsius, et gl. in l. in fideicommissio. ff. ad Treb. & ibi *Bart. in summario. Caltr. & alii. Vinc. Herculan. in d. l. quod de bonis §. quod autem, ff. ad l. Falc. Doct. in d. l. mulier. §. cū proponeretur. ff. ad Treb. Paris. conf. 25. n. 4. lib. 2. Soc. l. un. conf. 7. n. 13. & seq. lib. 3. vbi dicit hanc esse * communem, licet contrarium tenet *Ruin. per eum* post alios ibi relictos *col. fin. & conf. 115. col. fi. lib. 2. & ideo cum sit magis * communis, & habeat* tex. pro se in d. l. quod de bonis. §. quod aui. ver. plane si conditio. ff. ad leg. Falcid. ab ea non est recedendum. *Bart. in l. fi. c. de pen. adu. qui male iudic. cum congestis per Barbat. conf. 63. Sapienter scribit, ad pen. lib. 1. la. Conf. 155. in causa, & lite, col. fin. lib. 4. Socin. l. un. conf. 1. col. fin. & conf. 3. col. fin. lib. 1. Caltr. & Alex. in d. l. quod de bonis §. quod aui. ff. ad l. Falc. Boer. dec. 44. Paris. conf. 25. lib. 2. Rip. in d. l. in fideicommissio. ff. ad Treb. † Declara; quia quando fideicommissum est vniuersale, non refert, an hæres confecerit inuentarium, vel non; quia non potest teneri ultra id, quod est secus si esset particulare, vel legata particularia; quia hodie de iure authenticorū reduciuntur ad iustitiam creditorū, vt illis teneatur hæres de iure nouissimo, prout tenebatur creditorib. de iure antiquo; secus quando est fideicommissum vniuersale, pulchre *Caltr. conf. 186. col. 2. in pr. & conf. 188. col. pen. lib. 2. Plene Soc. conf. 44. lib. 3. & plenius, q. alius Caltr. conf. 77. vbi facti narratione, col. 1. vbi*, quod reddit rationē diuersitatis, quia fideicommissum vniuersale non potest excedere vires hereditatis particulare sic, & q. de iure antiquo, medio, & nouissimo plures allegat *Crauet. conf. 144. n. 5. & seq. †* Extende; quia de datione legitima, & debitum competentis grauato ex fideicommissio vniuersali, licet adiuuerit simpliciter. *Caltr. d. conf. 19. in pr. lib. 2. vbi de comuni, * & conf. 188. col. fi. vbi*, quod ista opinio est veraciter quilibet alia opinio. † Extende in tantum, q. si hypotheca hæredis est specialis, quando est institutus cū onere restituendi, potest retinere bona specialiter hypothecata, donec satisfiat i. v. hypotheca est generalis, potest retinere totā hereditatem restituendam *Man. conf. 276. Vitis dubius, in pr. †* Extende in tantum, quod potest retinere etiā si fideicommissarius, cui faciendā esset restitutio, vellet partē soluere, vel soluisset, quia adhuc potest retinere, & particularem solutionē recipere non tenetur, & si recipit nō amittit retentionē, donec totū integrum sibi soluat. *Rom. d. conf. 276. in pr. †* Extende generaliter in grauato restituere hæreditatē, qui non confundit suas actiones, sicut neq; hæres cū beneficio inuentarii; quia à pari procedunt, vel q. fecerit hæres inuentariū, vel obligatus ex fideicommissio restituere. *Rom. d. conf. 276. n. 2. ver. quoad secundū, vbi apostil. in ver. de secundo. dat concord. †* Item equitatem hæres grauatus, & possessor hæreditatis alienæ, qui retinet bona possessa, donec sibi satisfiat. *Rom. d. conf. 276. n. 3. ver. quoad quoniam, †* Extende; quia hæres grauatus si soluit de suo legata, vel debita hereditaria, pōt soluta de suo retinere, anteq. restituat, vel facta restitutione potest reperere. *Rom. d. conf. 276. n. 6. ver. quoad quoniam, vbi idē dicit de solutione expensarū pro funeribus, itē pro inuacano confecto, concord. Caltr. conf. 19. & conf. 77. plenius conf. 188. lib. 2. † Declara; quia si soluit pro melioramentis ad perpetuū rei vti, & tate, retinet, vel repetit, si v. ad temporalē, secus est. *Rom. d. conf. 276. n. 6. in fi. †* Restringe; quia vxor instituta hæres à marito, & grauata de restituenda hereditate non pōt deducere contra hereditatē creditū, q. prætendit ex eo, quod maritus vendidit bona*****

vxoris, quando ipsa non consentit; quia debet agere contra em-
 porer; secus si ipsa ratam habuit venditione; quia tunc potest reti-
 nere creditum suum. Rom. d. conf. 276. n. 3. ver. quoad tertium. ¶ De-
 clarat; quia si haeres grauatū vēdidit bona hereditaria; & sit cre-
 ditor ex alia causa, tenetur excomputare creditū suum in bonis
 alienatis. Rom. d. conf. 276. n. 4. ver. quoad quintū. & est * communis
 opinio, vt per Aret. conf. 18. n. 15. Ceph. conf. 346. n. 7. vbi ambo de
 * 12 communi * attestantur. ¶ Limitat; quia licet filius adeundo sim-
 pliciter hereditatem patris confundat suas actiones; tamē si est
 grauatū restituere alteri post mortē ex fideicommissio, retinet
 donationē propter nuptias sibi à patre promissā; quia in dote &
 donatione prædicta est capax sine patre. Caltr. conf. 388. Pro declara-
 13 tione. in pr. lib. 1. ¶ Extende in tantū, vt et si restituit donationem
 propter nuptias sibi debitam, vel aliud sibi debitum, prout Tre-
 bellianicam, vel aliud, quod poterat retinere, & non retinuit, il-
 14 lud repetat. Caltr. d. conf. 388. in pr. lib. 1. ¶ Extendes quia potest de-
 ducere legitimam sibi debitam, itē simul & donationem propter
 nuptias, quae debuisset computari in legitima, quādo pater gra-
 uando filium haeredem ad restituendam hereditatem post mor-
 tem ex fideicommissio nullam fecit mentionem de donatione, p-
 15 per nuptias promissā. Caltr. d. conf. 388. n. 3. ver. præmissa. lib. 1. ¶ De-
 clarat; quia si pater fecit mentionē de eo, quod ipse debebat pro
 donatione propter nuptias filio, vel filiae pro dote, aut pro alia
 causa mandauit nihilominus omnia restitui post mortem ex fi-
 deicommissio, vel prohibuit retentionem, vel deductionem fieri,
 quod potest prohibere; tūc filius adeundo simpliciter nō deducit
 16 nihil legitimam & Trebellianicam legitimam statim, Trebelli-
 anicam vero adueniente restitutione, & sic medietatē in totum.
 Caltr. d. conf. 388. n. 3. ver. nunc aut lib. 1. vbi, quod tunc bene fit con-
 fusio, & non potest deduci, vel retineri qd sibi debetur. ¶ Extende vt
 procedant dictae deductiones ad fauorem grauatī, et si testator
 in suo testamento dixisset se satis fecisse heredi de omnib. promissis;
 quia talis confessio pro se ipso facta non præiudicat, aliunde
 17 non constat. Caltr. d. conf. 388. in pr. lib. 1. ¶ Qualiter autem fiat ista de-
 ductiones legitimae, & Trebellianicae per haeredes grauatī, vide
 Caltr. d. conf. 388. Pro declarat. circa med. ver. ad solutionem ergo, lib. 1. vbi
 si grauatī haeredes possident, deducunt per viā retentionis, si pos-
 sident fideicommissarius, repetunt, si verō; possident, partem retinet
 in parte possessa, nec possent dicere haeredes grauatī, volumus in
 bonis, quae possident fideicommissarius, et præterea, quod non re-
 18 cepit de manu grauatī. ¶ Ratio, quare haeres et sine inuentario,
 licet confundat suas actiones adeundo; tamē qd est grauatū o-
 nere fideicommissi vniuersali, deducere potest sua credita particu-
 laria per prius confusa, et; quia de iure antiquo haeres adeundo
 simpliciter confundebat omnes suas actiones, & tenebatur
 creditorib. et de suo ultra vires, sed quoad fideicommissū vniuer-
 sale deducebatur suū. L. debitor. ff. ad Trebell. & et deducebat contra
 legatarios, seu particulares fideicommissarios, qui quasi legatarii
 sunt. L. in imponenda. C. l. vlt. C. ad l. Falcid. Hodie de iure nouissimo
 aliud est; quia si fiat inuentarium, sit confusio, sed in effectu non
 tenetur et creditorib. nisi vsq. ad vires hereditarias, si nō fiat in-
 uentariū, tenetur ultra vires, nedū creditoribus, sed et legatariis,
 quoad fideicommissum vniuersale nihil aliud est innouatū; ideo
 deducit propriū creditū in restitutione, ita Caltr. clare d. conf. 77.
 Vsa facti in pr. lib. 2. vbi et redditione rationis, ita Caltr. clare d. conf. 77.
 19 missio vniuersali non exceduntur vires hereditatis, in particula-
 ri vero excedi possunt. ¶ Restringe; quia filia vltimi grauatī non
 deducit dotē, qd ex persona patris deduxit legitimā, & Trebelli-
 anicā, vel legitimā tantū, si est sufficiens ad se dotandum; secus si
 considerata qualitate personarum non esset sufficiens; quia de-
 20 duceat illud, quod deficit ad dotē concedentē. Caltr. d. conf. 388.
 n. 6. ver. super octauo, lib. 1. ¶ Limitat; quia filius grauatū onere fidei-
 commissi potest detraxe omnia, quae sibi debentur, & quae nō
 habuit à patre, & solū tenetur restituere ea quae fuerunt testatoris
 L. coheredi. s. cum filio. ff. de vulg. & pupill. L. debitor. ff. ad Trebell. Caltr.
 conf. 77. Vsa facti. & conf. 386. Dubiū facit. & conf. 168. Quia lib. 2. Alex.
 21 conf. 220. Ponderatis. n. 7. lib. 3. Soc. conf. 218. lib. 2. Dec. conf. 218. n. 5. ¶ Ex-
 tendes quia potest detraxere legitimā, & Trebellianicam, qd est
 * grauatū sub conditione, vt per * omnes in l. iubemus. C. ad Trebell. si
 lib. 1. qd. h. abent. C. fam. l. heretice. Canon. in c. Rayn. & in c. Raynald. de
 22 test. vbi Lanfr. dicit, quod ista opinio obseruatur per vniuersum
 * orbem. ¶ Vide, Legitima, & Trebellianica simul deducuntur ex fideicom-
 missio, & quando secus. Concl. 222. ¶ Limitat; quia si filius adeat hære-
 ditatē patris, qui recepit dotē vxoris filii, nō confunditur hypo-
 theca pro dote cōpetens. Bart. & alii in d. l. debitor. ff. ad Trebell. & in
 23 l. cum quis. s. si. & ibi Bart. ff. de solut. Soc. & alii in l. debitor. C. de pact.
 Negul. in l. memb. quinte part. n. 54. vsque ad fin. Bald. in l. si debitor. C. de pact.

Tum. 4.

bonis. auct. iud. possid. ¶ Limitat; quia haeres sine beneficio inuenta-
 24 rii, qd est grauatū fideicommissio à patre, deducit dotem matris.
 Soc. in d. l. debitor. in fi. C. de pact. vbi Curt. lun. n. 14. Caltr. conf. 164.
 Vsa facti, in pr. col. 2. Cum. conf. 176. col. si. ver. ad secundum. Nart. conf.
 255. n. 6. ver. venit et deducenda. Aret. conf. 147. n. 1. in fi. ver. Dotes mater-
 nas, iuncto n. 5. Alex. conf. 124. n. 6. ver. dos data per matrem. lib. 7. Alea. d.
 l. debitor. col. pen. ver. hic à quibusq. Mantua. conf. 291. n. 3. ver. dos mater-
 na. Grat. conf. 160. n. 51. ver. 5. dubitatur. lib. 1. vbi dicit hanc esse verita-
 25 tē, licet aliqui teneant contrarium. Ruin. conf. 112. n. 19. ver. quoad
 secundum, lib. 2. & est communis * opinio, & in practica seruatur, *
 vt per Crau. conf. 144. n. 5. in fi. Mant. d. conf. 291. n. 3. Marza. conf. 25.
 n. 3. & 4. vbi citat infinitos, supra n. 20. & seq. ¶ Contrarium, quod 64
 imo in dote matris adeundo filius hereditatē patris confundat
 actiones. Ruin. conf. 151. n. 2. lib. 3. quia effectū est vnicū patrimonii
 adeuntis. I. sed si plures. §. filio. ff. de vulg. & pupill. gl. & Doct. in d. l. debi-
 26 tori. C. de pact. Bart. in l. haeres à debitor. §. si. ff. de fidei. vbi non potest esse
 debitor, & creditor. Caltr. conf. 77. Vsa facti narratione. in pr. lib. 2. Et pro
 27 contratio facit; quia in tantū confunditur actio dotis ma-
 ternae, qd filius creditor dotis est haeres patris, vt et si repudiasset
 hereditatē patris, & obtinisset sibi dari tenentā, & ad iudicari tot
 bona patris pro dote, si postea ex sententia declaratur haeres pa-
 tris; quia se immiscuit; quia trahitur aditio ad principium tēporis
 mortis patris, l. haeres quando cumq. ff. de acq. hered. l. omnia fere. & l. om-
 28 nis. ff. de reg. iur. ideo talis sententia dationis in solutū fuit nulla;
 quia inducit confusio actionū. I. Stichum. §. aditio. ff. de solut. d. l. de-
 29 bitor. vbi * omnes. C. de pact. Ideo cū filius fecerit tenentā super eo, *
 quod nō erat debitū, primū decretū fuit nullū, ergo & secundū.
 Bart. in l. si non sortē. §. si centū, vbi * omnes. ff. de cond. in lib. ¶ Decla-
 30 rat; quia actio dotis confunditur per filii adeuntē hereditatē pa-
 tris simpliciter, qd dos debita filio adeunti consistit in pecunia;
 secus si in bonis mobilibus, seu stabilibus, quae possunt vendica-
 31 ri; quia nō sit confusio. Caltr. conf. 393. Pro euidentiali lib. 2. ¶ Declara-
 32 hanc materiā, & teneas; quia qd quis, qui adiuit, tenetur restituere
 ex fideicommissio vniuersali, licet nō confecerit inuentariū, dedu-
 cit nedū dotes maternas, vt per Caltr. conf. 77. Vsa facti, in pr. lib. 2.
 sed et deducit soluta creditorib. & legatariis, Caltr. conf. 186. Dubiū
 33 facit, col. 2. lib. 2. Rom. conf. 276. n. 6. & communē * dicit Caltr. conf. *
 19. in pr. lib. 2. & verā opinionē * dicit in conf. 188. col. si. eod. lib. 2. & est *
 34 tex. in l. sequens quast. ff. de leg. 2. d. à filio, in pr. & l. Lucius. §. maritus. ff. ad
 Trebell. Alex. conf. 200. col. 3. lib. 3. l. coheredi. §. cū filio. ff. de vulg. & pupill. Nart.
 35 conf. 255. n. 7. ¶ Imo neg; ipsa vxor instituta haeres à marito cōne-
 36 re fideicommissū, licet nō fecerit inuentariū, per additionē non
 confundit suas dotes, & poterit illas petere, & illius et secularis
 37 successior. l. l. conf. 28. lib. 3. ¶ Extēde, et si causa fideicommissi præ-
 cedat dotē matris. Soc. conf. 23. ver. quarta lib. 3. vbi dicit exere proba-
 38 bili dubitatione, & ita contra Ang. fuisse consultū per * omnes *
 39 Aduocatos Florentinos, & hanc communē * dicit Dec. conf. 376. *
 col. 2. ¶ Declara; quia licet extingatur actio per additionē factā ab
 40 haerde, videlicet in totū, si haeres est in totū, & pro parte, si haeres
 est solū pro parte; quia non debet esse actio, & passio in eodē sub-
 41 iecto; tamē non extinguitur retentio, ita declarat pulchre Rom.
 42 conf. 276. Vsa dubiū. Caltr. conf. 19. Vltra ea que, in princ. lib. 2. in 3. dubio.
 plurimos allegat Menoch. conf. 183. n. 33. & seq. vbi, quod datur re-
 43 tentione p. dote matris, & legatis solutis contra fideicommissum.
 Caltr. conf. 43. Substitutio prædicta. & conf. 19. Vltra in 1. dubio. & conf.
 44 120. Notandū est ad euidentiali, lib. 2. quod procedit in fideicommissio
 vniuersali, et si nō confecerit inuentariū. Caltr. conf. 186. Dubiū
 45 facit. & conf. 188. Quia dubia, col. 2. lib. 2. Alex. conf. 124. Vso processu in fi.
 lib. 7. Soc. conf. 44. Non parua difficultas, lib. 3. Ruin. conf. 57. lib. 2. Crau.
 46 conf. 144. Magnus quis quid. ¶ Contrariū; quia qd fideicommissarius 72
 fuit haeres simpliciter, & absolute absq. beneficio inuentarii, nō
 possit vt retentione p. suo credito, qd restituit fideicommissum;
 quia in totū quoad eū est confusa actio. Caltr. conf. 77. Vsa facti, lib.
 47 2. & conf. 188. Quia dubia, col. 2. ver. super secundo, lib. 2. Ruin. conf. 57. De
 trib. lib. 2. Alex. conf. 67. Vsa lib. 4. & loquuntur et in filio, et quoad
 48 dotē maternā, et quoad retentionē; quia si nō fecit inuentariū,
 sibi imputet. ¶ Declara; quia pro legitima re secl. clara, quod filius 73
 illā deducit ex fideicommissio; ergo idē est in dote, qd succedit loco
 legitimae, Caltr. conf. 19. lib. 2. in 3. dubio, vbi * dicit cōmunem. ¶ De-
 49 clara, vt procedant limitationes, quando haeres est grauatū si-
 deicommissio vniuersali, secus si particulari, vt declarant Doct.
 50 vt sup. n. 70. & quando dicatur vniuersale, vel particulare, Vide,
 Fideicommissū vniuersale, & particulare qualiter cognoscatur. Concl. 229.
 51 ¶ In hac materiā dicitur fideicommissum vniuersale, et si testator
 medietatē bonorū suorū restitui mander. Caltr. conf. 186. col. 2. ver.
 52 & semel vidi, lib. 2. ¶ Declara; quia si filius esset haeres matris pro
 53 maiori quota, qd sit haeres patris sine grauamine fideicommissi, cō-
 54 funderet

M

funderet

in d. l. cum a matre. C. de rei vend. sequitur Soc. in l. frater a fratre, in 12.
 w. ff. de cond. indeb. Curt. l. un. conf. 155. nu. 10. vbi latiff. Dec. conf. 547.
 2. Vbi p. d. sol. 2. Vide plenius infra n. 31. & seq. ¶ Contrariū, q. haeres
 ex persona sua, & iure suo veniens possit contra factū defuncti ve-
 nire. Cast. conf. 199. Vbi dubitatur totū lib. 1. Dec. conf. 185. in causa illorū
 3. nobilitū patrū. ¶ Declara, quia qñ fideicommissum expresse est prohibi-
 tū alienari, ex quo alienatio est nulla ppter duplicē prohibitio-
 nē. l. ff. sed quia nos frater vbi Cast. C. comm. de leg. Gramm. decif. 93. in
 pr. Ceph. conf. 272. n. 53. ideo nō solū haeres alienantis, sed ipsemet
 alienans possunt reuocare, & pœnitere, vt per Gramm. & Ceph.
 vbi supra. Crau. conf. 200. n. 7. Grat. conf. 91. lib. 1. Nat. conf. 470. n. 12.
 vbi sic dicitur lib. 2. heres nō tenetur approbare factū defuncti
 de iure reprobatur, & q. ipsemet, qui fecit, retractare possit. Af-
 fici decif. 240. n. 7. & 8. Thobias Non conf. 39. per tot. maxime n. 7.
 allegat Crau. conf. 448. n. 7. ver. tertio facit lib. 2. ¶ Amplia, quia ha-
 res tenetur seruare facta a defuncto, ideo nō possit dēns rē con-
 cessam a defuncto nō pōt molestari ab herede defuncti, alias
 potest agi contra eū de vi turbatoria. Bald. conf. 943. Or. data licentia
 lib. 2. & repellitur et in spolio intentato haeres contra factum de-
 functi. Alex. conf. 188. lib. 2. & conf. 9. lib. 3. Paril. conf. 98. n. 26. & seq.
 4. lib. 2. ¶ Extēde, quia haeres obligatur ad id, q. defunctus obligatus
 erat, l. q. obtrinet. C. de probat. l. 1. C. si cert. per late Soc. conf. 293. Pre-
 sens consultatio col. 1. ver. quib. p. remissis lib. 2. Corn. conf. 337. lib. 1. lat. in
 §. ad iudic. in pr. in l. i. de actio. Ratio est, quia actiones a iure, & pas-
 sine transiunt in heredē, l. pro hereditariis. C. de hered. actio. & quia
 repræsentat defunctū. Vide, Haeres in quib. repræsentat defunctū. Concl.
 49. ¶ Amplia maxime in contractu, vel transactione mutata: quia
 veniendo contra incurrit pœnā conuentā, licet nō incurrat pœ-
 nā perituri. Ang. conf. 326. Ex thematē, & d. in pr. Vide, timentū
 16. est personale, & nō transiit ad heredes, & quando secus. Concl. 518. ¶ Am-
 pliā quia si pater instituit tres filios heredes, eorūq. inuicē substi-
 tuit, & onere fideicommissi grauauit de restituendo filiis suis, &
 descendentibus, si stultum in quartū heredē patrū tanq. ad-
 mitte dū, eidemq. assignant quartam partem hereditatis pater-
 nalē liberam, & se obligant nō contrahere per se, vel heredes,
 nō poterunt filii fideicommissarii post mortem trium heredum
 vendicare a patrū, si fuerūt heredes parentū, siue cū beneficiis,
 siue nō, qñ filii potuerunt deducere, & habuerunt propriū pro
 legitima, & Trebellianica plus qñ sit alienatū Fulg. conf. 67. Pater-
 7. filii n. 3. & seq. per tot. ¶ Extēde, vt procedat, et si nō tenentur
 filii de euictione, quia satis est, quod factum defuncti, cui sunt
 8. heredes, impugnare nō possunt. Fulg. d. conf. 67. n. 3. ¶ Extēde,
 vneq. ex iure de p. r. l. i. neq. defuturo. & quæsitū post filii si-
 deicommissarii possunt euincere, vel vendicare bona, qñ defun-
 ctus, cui sunt heredes, promissit habere licere, nec contrahere
 per se, vel heredes, quia ius futurū cōprehendit. Fulg. d. conf. 67.
 4. qui declarat, quando nō fecerunt inuentariū, vel si fecerūt,
 13. heredes est soluendo. ¶ Amplia, quia si pater fecit legitimare
 filii spūritū, quē instituit heredē pro medietate, pro alia medietate
 cōsanguineos, ii nō possunt impugnare legitimatōes, quia
 nō possunt venire contra factū defuncti. Anch. conf. 335. Vbi d. li-
 10. genter in pr. ¶ Amplia in declaratione dotis filia facta per defun-
 ctū, quia licet defunctus potuisset reuocare, nunq. haeres reuo-
 cat, quia præsumitur decessisse firma declaratione. Dec. conf. 35. n.
 10. vbi d. in pr. & esse speciale in herede hoc casu dicit n. 16. vbi
 3. de cōmuni. ¶ Amplia, quia quod haeres nō possit venire cōtra
 factū defuncti, et si defunctus alienasset rē heredis, vel fideico-
 missum spectans ad heredē, tenet Ceph. conf. 392. nu. 26. & seq. per
 tot. vbi allegat plurimos, videlicet Cast. conf. 370. Quia in suprad.
 11. n. 2. lib. 2. Fulg. conf. 67. col. 2. Rom. conf. 18. in si. vbi plena apotil.
 citat concord. & conf. 457. col. 2. in si. ver. quoad tertium. Alex. conf. 3. in
 pr. & conf. 23. in si. & conf. 32. in si. lib. 3. & conf. 170. n. 7. lib. 5. Curre. Sen.
 conf. 63. col. pen. Bolog. conf. 3. Corn. conf. 304. nu. 18. lib. 3. & conf. 133. lib.
 4. Soc. conf. 290. n. 3. lib. 2. Bertrand. conf. 228. in pr. lib. 2. Ruin. conf. 7.
 11. n. 39. & conf. 13. in si. lib. 1. Rube. conf. 42. in fin. & conf. 63. in fin. Gozad.
 conf. 94. n. 19. Dec. conf. 38. n. 5. ver. 2. & conf. 97. nu. 3. Tiraq. de retract.
 lign. §. 1. glo. 9. n. 47. & seq. maxime n. 49. vbi post alios allegat tex.
 in l. filiusfamilias. §. cū pater. ff. de leg. 1. Durant. de arre rest. an. tit. 1. cau-
 12. tel. 8. au. Paril. conf. 33. n. 13. lib. 1. & conf. 34. in si. lib. 2. & conf. 48. n. 3. lib. 3.
 Soc. l. un. conf. 124. lib. 1. quia haeres tenetur factū defuncti seruare.
 Ceph. d. conf. 392. n. 36. vbi multos allegat. Roland. à Vall. conf. 71. n.
 36. lib. 2. Ludou. Alberg. inrer conf. vlt. volunt. 73. n. 23. Alciat. conf. 600.
 in si. plenissime Menoch. conf. 89. per tot. n. 34. & seq. vbi tuetur hanc
 partē, & responder ad contraria n. 59. & seq. citat plurimos tenen-
 tes hanc partē, plenissime Marzar. qui pro vtraq. parte allegat, &
 hanc tenet in epist. fideic. q. 46. vbi infinitos allegat pro hac parte.
 Soc. l. un. conf. 107. n. 58. lib. 3. Crauer. conf. 668. n. 7. Surd. conf. 73. n. 34.
 Tom. 4.

¶ 35. vbi citat infinitos. ¶ Et haeres eius, qui renunciauit fideico-
 missio, nō potest contrahere, quia factum defuncti illi nocet.
 Bald. conf. 89. in si. ver. circa vltimū lib. 1. plenissime Surd. conf. 284. lib.
 2. vbi citat infinitos ¶ Extēde, et si fideicommissum sit expresse p-
 33. hibitū alienari. Ceph. conf. 392. n. 27. & seq. allegat Tiraq. de retra-
 lign. §. 1. glo. 9. n. 94. qui plurimos ad hoc allegat. ¶ Decian. conf. 55.
 34. n. 87. & seq. lib. 3. vbi loquitur, quando aderat expressa prohibitio,
 & dicit * communē n. 90. & seq. sed loquitur, quando inter voca-
 35. tos erat facta diuisio, quæ impugnabatur, quia volebāt haeres
 mortuo diuidente reuocare. ¶ Et conf. 121. n. 34. lib. 3. vbi loquitur,
 36. quando erat pmissum per se, & haeres. ¶ Menoch. conf. 89. per tot.
 loquitur, quando fideicommissum erat simplex, nō autē quādo
 aderat expressa ¶ prohibitio. Crau. conf. 668. n. 7. licet loquatur in
 37. fideicommissio, quando erat alienatio prohibita; tamen in argu-
 mentū loquitur, nō de iure principaliter, & idē Roland. à Vall.
 conf. 71. n. 35. & seq. lib. 2. ¶ Contrariū, quod imo haeres possit recu-
 38. perare fideicommissū alienatū per suū patrē, cui est heres, plures
 allegat Ceph. conf. 393. n. 25. & seq. ver. decimo tertio. vbi et allegat se-
 ipsum conf. 282. & vide infinitos, quos allegat decif. Pedemont. 180.
 per tot. vbi n. 5. & seq. dicit, quod quādo factū patris tendit ad p-
 bandū filium heredem, eo quod sibi debetur à lege, vel proui-
 dentia maiorū, nō ex facto defuncti, nō obligat heredē, & dicit
 * cōmunē, quia præsumitur in fraudē facere ex magno exce-
 39. ssu, plene Gramm. decif. 93. per tot. vbi alios allegat, & arguit in simi-
 li de feudo ad fideicommissum, quādo est maiorum filiorū ex prou-
 dentia, prout quod valeat argumentum de feudo ad fideicom-
 missum, a iurāt et tenentes partē contrariā, vt per Menoch. conf.
 89. n. 65. & seq. Calcan. conf. 8. n. 16. vbi, quod à pari procedunt, fa-
 ctum contra legē, & factum contra dispositionē testatoris, vt et
 dicit Crau. conf. 274. n. 3. & Dec. conf. 445. n. 56. vbi late, quod res
 prohibita alienari, si alienetur, nō obligat heredē, quando ven-
 40. nit ex persona sua, & est communis opinio, vt dicit d. decif. Pedem.
 180. per tot. & dec. 181. n. 16. & seq. vbi infinitos citat, plene Alex. conf.
 109. n. 4. & seq. lib. 4. quē sequitur Dec. conf. 184. nu. 8. aliquos citat
 Marza. mep. fideic. q. 46. in pr. licet plures adducat pro contraria par-
 te, quos videas, Tiraq. de retract. lign. §. 1. glo. 9. n. 46. & seq. vbi latissi-
 me allegat pro vtraq. parte: tamen in argumentum, quod ipsemet
 alienans possit recuperare, quando aderat prohibitio expressa, i-
 41. dē teneri lib. 2. §. 29. n. 6. ¶ Declara primo, quia in iis, quē defun-
 ctus fecit in fraudē legis, potest haeres contrahere, prout si fi-
 lio minus legitima relinquit, si in fraudem filiorum primi ma-
 trimonii plus legat nouerit, & quid simile, vt declarat Ceph. conf.
 393. n. 110. & seq. lib. 3. plures alleg. Menoch. conf. 89. n. 10. & nu. 85.
 & seq. vbi exemplificat, quando fauore publico lex aliter disponit, &
 testator in fraudē aliter disposuit, vsq. ad n. 103. Crau. conf. 200. per
 tot. & ista est verior, pro qua Surd. sibi contrarius conf. 237. n. 20. v-
 bi plures citat reprobatis contrarium tenentibus. & conf. 96. nu. 55.
 42. & seq. ¶ Contrariū tenet idē Surd. conf. 91. n. 12. & seq. alleg. Dec.
 conf. 9. col. pen. ver. nec obstat q. s. l. i. mortua. l. de amic. conf. 3. n. 13. &
 seq. Bell. conf. 13. n. 22. Phan. de lucro dot. glo. 5. n. 40. ¶ Declara, quia quā-
 do concurrit expressa prohibitio testatoris cum prohibitione le-
 43. gis, alienatio fideicommissi est nulla, & ideo nō valet, & haeres
 potest venire contra factum defuncti nullum, ita declarat Ceph.
 d. conf. 393. n. 128. & seq. vbi alleg. gl. in l. cum pater. §. libertis. ff. de leg. 2.
 Bar. in l. filiusfam. §. diui. col. ff. de leg. 1. vbi Rip. post alios n. 11. Caltr.
 l. qui Roma. ff. de ver. obli. s. coheredes. vbi et Alex. col. prope si. & idē A-
 lex. conf. 23. col. pen. ver. non obstat, lib. 1. Soc. conf. 43. col. si lib. 3. Ruin. conf.
 109. n. 23. & 27. & conf. 112. n. 2. lib. 2. & conf. 69. n. 17. lib. 3. & conf. 23. n. 15.
 lib. 5. Dec. conf. 369. n. 4. Bero. q. fam. 41. ad si. Marza. in epist. fideic. par. 2. q.
 37. Durant. de arre rest. tit. 8. cautel. vlt. Gramm. dec. 93. num. 7. & per tot.
 Grat. conf. 91. n. 12. & seq. lib. 1. dec. Pedem. 180. in pr. Bar. in l. post mortem.
 ff. de adopt. qui tenent et alienantē posse contrahere Alciat. d. l.
 filiusfamilias. §. diui. circa si. ff. de leg. 1. Dec. conf. 185. n. 6. Calca. conf. 8. n. 16.
 latiff. Surd. conf. 196. n. 54. & seq. vbi infinitos citat, quod quādo a-
 ctus est nullus, potest haeres contrahere. ¶ Contrariū facit tex.
 42. in d. l. filiusfam. §. cū pater. ff. de leg. 1. quē ad hoc citat Tiraq. de retract.
 lign. §. 1. glo. 9. n. 49. Ceph. conf. 392. n. 28. late Menoch. conf. 89. per tot.
 vbi responder ad contraria. ¶ Declara, quia retinēdo admittitur
 43. fideicommissarius contra factum defuncti & permittitur potius
 q. agendo, & hanc esse * communē solutionē dicit Ceph. conf. 393.
 n. 74. & seq. quia facilius est retentio, & exceptio, q. petitio, & a-
 ctio, vt ibi ponit exempla ex Soc. conf. 170. n. 1. lib. 2. Rol. à Vall. conf.
 65. n. 13. lib. 2. Emil. conf. 44. n. 7. Crau. conf. 165. n. 3. ¶ Declara, quan-
 44. do quis ex necessitate efficitur haeres, & seq. citat plurimos tenen-
 tes hanc partē, plenissime Marzar. qui pro vtraq. parte allegat, &
 hanc tenet in epist. fideic. q. 46. vbi infinitos allegat pro hac parte.
 Soc. l. un. conf. 107. n. 58. lib. 3. Crauer. conf. 668. n. 7. Surd. conf. 73. n. 34.
 Tom. 4.

- 46 tenetur tamen de euictione. Dec. conf. 185. † Declara; quia licet haeres possit contravenire ex persona sua tenetur tamen ad pretii restitutionem; ita Rip. in d. l. qui Romae. §. duo fratres. n. 8. §. de ver. ob.
- 47 h. Corn. conf. 329. n. 12. lib. 1. † Contrariū, quia fuit emptor sciens, & res et alia aliena; nec fuit deceptus; quia non fuit promissa libera. Alex. conf. 109. n. 4. & seq. lib. 3. plene Menoc. conf. 418. n. 14. & seq. v.
- 48 bi plures allegat. † Intellige declarationem, quando vnus tantum consentit remissioni, vel alienationi rei subiecte fideicommissio; fecus, siambo reciproc. Gabr. conf. 125. n. 18. ver. nec ad rem pertinet.
- 49 † Declara; vt plene Castr. in l. rem aliena. ff. de pig. act. n. 4. quia si promissit vendens de euictione; haeres, licet vendicet, tenetur, si emptor ignorauit, si non obligatus est de euictione, non tenetur, nisi per viam excipiendi ad interesse, si emptor sciuit, non tenetur. Declara; † quia imo haeres simpliciter potest venire contra factū defuncti petendo fideicommissum, quia fideicommissarius grauatus, & debitor passus est executionem rei iudicatā; & creditor sciens ius fideicommissi fecit sibi adiudicare bona fideicommissaria; quia ex quo sciuit, videtur remissio ius suū; fecus si ignorauit; quia tunc haeres obligatur, & repellitur exceptione, ita declarat Castr. conf.
- 50 352. Pro fundamento. col. si ver. pro istius euidentia. lib. 1. † Extende, vt procedat, et si defunctus vendidisset bona eius, qui postea sibi fuit haeres; quia non potest venire contra factū defuncti imo adeundo censetur rari hanc venditionem rei suae. Alex. conf. 92. Viso n. 3. &
- 51 4. ver. confirmatur. lib. 5. vbi apost. in ver. rati, dat concord. † Extende; quia potest testator donare bona prouentura ex fideicommissio ad heredem, & haeres non poterit venire contra, late Menoc. conf.
- 52 489. n. 16. vbi plures allegat. † Extende in feudo antiquo alienato; quia si haeres est alienantis, qui poterat renouare, non potest venire contra factum defuncti. Ceph. conf. 392. n. 27. † Contrariū est verius; quia si feudum est antiquum, non potest alienari in praedictum vocatorū, qui et si sint heredes alienantis, possunt recu-
- 53 petare, plene dec. Pedem. 180. per tot. vbi dicit * cōmunem; & Dec. conf. 181. n. 16. & seq. vbi infinitos citat, quando est heres ex necessitate, vt quia inuestitura est in filios, & heredes. † Declara plures
- 54 casus, vt per Menoc. conf. 39. n. 10. 4. & seq. † Extende, et si haeres veniat ex persona propria, non vt haeres. Cephal. d. conf. 392. n. 31. allegat Tiraq. de retr. act. lign. §. 1. gl. 9. n. 47. † Extende, et si alienasset rem propria heredis. Rui. conf. 42. Proponitur n. 12. lib. 1. Chassa. conf.
- 55 47. col. pen. Nat. conf. 21. 4. n. 1. Cephal. d. conf. 392. n. 32. † Extende, et si haeres inuentariū fecerit, dummodo hereditas non sit exhausta. Ceph. qui plures allegat. d. conf. 392. n. 37. ad plenissime Marz. in epit. fideicom. par. 2. q. 46. ver. aduertendū est, vbi, quod inuentariū non est herba bizonica, vt multi credunt; ideo non teneat, si ad sunt bona hereditatis sufficientia, & cui inebat onus probandi, ibi explicat optime, late Gabr. conf. 125. n. 9. & seq. vbi pro vtraque parte, & dicit magis * cōmunem, quod si hereditas est soluedo, inuentariū nō releuat heredem, & n. 12. dicit, quod releuat, ne patiatur dā-
- 56 nū heredi ideo si pateretur dānū in aliquo, et quod bona hereditaria adessent, nō obligatur de suo. † Amplia nēdū in primo herede, sed et in herede heredis; quia nō potest venire contra factum defuncti. Cephal. d. conf. 392. n. 37. & seq. vbi, quod est heres vere, & proprie. Vide, Heres heredis primi testatoris est heres, & quando procedat. Concl. 64. † Amplia in quocūque habere causam ab alio; quia non potest venire contra factū authoris sui. Vide, Confessio authoris quando noceat successor, vel non Concl. 663. Vide, Impugnatio facti proprii non admittitur. Concl. 58. Vide, Successori singulari quando obstat exceptio authoris. Concl. 381. † Amplia; quia tenetur stare assertioni testatoris in iis, in quibus potest testator praedictare heredi asserendo, vel disponendo, veluti si instituat extraneū, & dicat bona sua valere mille, & leger totū extraneis; quia censetur velle prohibere Falcidii, q̄ potest prohibere; & idē, si aliud asserat in praedictū heredis. Castr. conf. 177. Viso supra dicto. n. 2. in si. ver. sed contra hoc.
- 57 4. n. 1. † Limita; quia assertio testatoris, quod bona sua valeat tantū, quod deductis legatis remaneat legitima filiis, vel nepotibus, debita hereditibus institutis, nō probat contra eos; quia possunt dicere sibi non remanere legitimā, & illā velle deducere, & probatio incūbit legatis; quia talis assertio nēdū nō probat in iis, in quibus testator non potest praedictare, sed neq; transfert onus probandi in heredem. Castr. d. conf. 177. n. 2. ver. & ex iis sequitur, & per tot. lib. 1. † Limita, quando defunctus solū consensit alienationi.
- 58 † Surd. conf. 10. 4. n. 40. vbi dicit * cōmunem, et si agatur de re libera, vel feudo; quia hoc casu haeres non venit contra factū defuncti, qui nihil promissit, sed consensit alienationi. † Limita in herede cū beneficio legis, & inuentariū; quia assertio defuncti sibi nō nocet; imo contrariū probare potest, sicut alius extraneus; Bald. d. cōf. 89. n. 3. ver. sed tamen vni. lib. 1. imo potest venire contra factū defuncti. Dec. in l. debitor. n. 9. C. de pati. quod intellige, nisi hereditas sit sol-

uendo. Vide, Haeres cū beneficio legis, & inuentariū non obligatur vltra. res. Concl. 59. † Declara, vt per Gabr. conf. 125. n. 9. & seq. vbi dicitur, q̄ esse verū, dummodo affectionis, & affirmationis causa bona haeres nō essent magis cara. † Restrige; quia haeres cū beneficio legis, & inuentariū nō potest venire contra factū defuncti, q̄n hereditas est soluedo. Crau. conf. 225. in si. n. 12. vbi alios allegat Dec. an legatū persona. ff. de reg. iur. vide apost. ad conf. Dec. 184. in pr. l. iura. R. que ponit concordantes reprobantes Dec. ibi tenentē contrariū. Fulg. conf. 67. in si. ver. ad allegata vero, & n. 3. ver. q̄ tamen ita verū. & hanc cōmūne * dicit Grat. conf. 91. n. 37. lib. 1. vide omnino Gabr. d. reg. iur. concl. 11. n. 9. & seq. Ceph. 392. n. 58. ver. nec mouet. † Contrariū, quia q̄ do agit filius haeres cū beneficio ad emphyteum, seu feudū tunc ex prouideria suorum maiorū spectans. Bald. in l. qui se patris. ad C. unde lib. quēbī sequuntur magis * cōmuniter Doct. & idē Bald. conf. 465. col. si. lib. 5. dices, q̄ hoc casu nō tenetur de euictione, quia dō est haeres cū beneficio inuentariū, & bona non sunt solueda. † Et idē tenet Dec. in casu feudi concessi pro se, & heredibus filiis; quia illi filii poterūt stare inuentario venire contra factū defuncti. in conf. 184. col. 1. & 2. † Declara; quia quādo haeres cū dicto beneficio venit contra factū defuncti, potest, sed tamen tenetur oblatore factū defuncti, pro quanto se extendit vires hereditatis. 4. §. in cōputatione C. de iur. delib. Dec. in d. l. debitor. n. 20. C. de pati. Crau. conf. 22. n. 12. vbi plures allegat. † Imo tenetur ipse heres, qui fecit inuentariū, probare, quod hō sint bona aequialia Ceph. conf. 392. n. 8. ver. nec mouet. † Limita in feudo concessi pro se, & de i. scēdētib; vtriusq; sexus heredibus; quia si femina vocata in primis inuestituris esset exclusā in aliis receptis per patrem potest impugnare factū patris, licet vocetur ad feudū ex primis inuestituris, vt heres; quia haeres potest venire contra factū defuncti, quādo venit ad fraudatū heredem a beneficio legis. Bald. conf. 25. Proponitur q̄. col. 2. in pr. ver. & si dicatur, lib. 2. vide et Castilio. conf. 10. n. 3. & seq. & conf. 24. n. 3. & seq. vbi, quod licet nō possit testator grauare in feudo; ita tamen plus honorat, q̄ grauare, causatiue valebit grauamen. † Vnde in feudo hereditario absolute nō potest haeres venire contra factū defuncti; fecus si secundū quid, declara, vt plene studius conf. 108. per tot. † Limita, quādo defunctus nō tenebatur nec in eū dabatur actio; quia tūc haeres potest venire contra factū defuncti. Surd. conf. 107. n. 18. & seq. vbi late. † Limita; quia si defunctus emittit bona supposita fideicommissio restituit da Titio, & postea herede instituat Titium fideicommissariū, poterit retinere bona fideicommissi, vt fideicommissarius, & tūc haeres passus euictionē lēpō vti fideicommissario agere ad pretiū contra heredes videntur. Cuma. conf. 333. Quia, ponamus, quod est Benedictus de Platinio, Signoroli Homocidi; Raphaelis Fulg. & Raphaelis Cumanis quoniam mnes * cōcordant, quia nō venit contra factū obligatorii defuncti, cui est heres. Vide, Es alieni debet semper delicti, & qualiter. Concl. 333. Vide, Haeres ademptio obligatur, & qualiter. Concl. 41. † Extende, q̄n haeres bona fideicommissi a grauato ex donato ante purificationē conditionis quā purificatione mutatur causa domini. Castr. conf. 340. Circa bona in pr. idē, si ex titulo legatū, idē Castr. conf. 391. Primo de iud. lib. 1. † Limita in iis, quae sunt personalia, prout si feudatarius iurauit fidelitatem alicui Principi recognoscendo feudum ab eo, quia non praedictat successor in feudo et heredis quia inueniunt, & recōgnitio est personalis, nō realis. Anch. conf. 310. vbi dicitur. n. 4. & 5. iuncto n. 6. ver. nō obstat lex. † Limita; quia si heres grauatus restituere fideicommissum instituat heredem suū ipsum fideicommissariū, & fecit otlegatā, quae absorbet fideicommissum, licet haeres acceptet testamentū, & adeat, nō tamen priuatur suo fideicommissio, sed ex hereditate testatoris obligatur ab sig. de dēditione Treb. vel Falcidia. Cuma. conf. 109. Testator instituit, vt ad secundū, v. §. in si. & ita Castr. conf. 197. Viso dubius. lib. 2. q̄ est cōmū. D. Sallustius de Monte Morcini, & Abbas Stenali, sequitur Nat. conf. 470. n. 17. & Castr. conf. 448. lib. 2. Vide, Fideicommissum prohibet alienari; si alienetur, qualiter detur rei vendicatio. Concl. 26. 4. † Extende, quia nō est testator, p. l. c. & heredibus * obligasset bona debita filiis et aliis nō fideicommissio, licet sint haeres patris; tamen possunt venire contra factū defuncti, ex quo, vt filiis debetur, nō vt hereditas, & testator illis praedictat vt filiis, sed vt hereditas. Castr. d. conf. 197. in pr. lib. 2. Vide, Diuisio non praedictat fideicommissio, & quādo sit cōmū. n. 543. † Contrariū tenet Ceph. conf. 392. n. 26. & seq. vbi inuitos allegat, & reprob. Castr. n. 52. & seq. vbi, quod haeres obligatur a minino, † Declara, vt limitatio, pcedat, q̄n haeres grauatur testatō legauit, vel instituit de bonis suis; quia nō cēletur legatū fideicommissio; sed si legasset certa bona; quia tūc tenebatur ad illa bona. Cum. cōf. 109. in si. ver. nō obstat, q̄ cōsentit dō. † Limita; quia factū defuncti nō nocet heredi habenti p. priu. titulū. Bald. d. cōf. 452. Hereditas habita in pr. lib. 5. alleg. in vitiū. §. ex facto. ff. de iur. a. p. p. §. 1. Limita in cōf. 4.

hanc errorne: quia sicuti potest reuocari per defunctum; ita per haereditem; & ideo haeres non dicitur venire hoc casu contra factum defuncti. Rom. conf. 520. n. 9. & seq. Afflicti. decis. 240. n. 7. ver. item quia filius.

83 Limita, quoniam filius reuocaretur si filius; quia si tantum filio debere-
tur, veluti si pater in preiudicio filiorum ex primo matrimonio, vel
in preiudicio filiorum legitimorum & naturalium relinqueret fi-
lius secundum matrimonium, vel spurium, aut naturalibus. Nam filii re-
uocant, vt filii, & possint multa exempla dari. Crauet. conf. 200. n.
5. & seq. maxime n. 7. ver. postremo confidero. Cephal. conf. 393. n. 110. &
84 seq. Extende, quia filius natus post donationem patris reuocat do-
nata ex l. si vnquam. C. de reuoc. donat. Et si ipse filius sit haeres patris. Cal-
85 conf. 435. super hoc puncto, in fi. lib. 2. Limita in haerede eius, qui co-
sentit alieno contractui; quia licet consentiens iura sua perdat,
ita triplex, vel haeres eius ex persona consentientis non possunt con-
trauenire; tamen haeres consentiens potest contrauenire ex per-
sona sua. Fulg. conf. 67. Paterfam. col. 3. n. 4. ver. pro patre vero. Vide, Co-
86 sensus quando praedicti consentienti, vt perdat sui ius. Concl. 752. Idem in
consentiente, quoniam superuenit, quia consentiendo non cen-
87 surenunciare iuri ignorato. Fulg. d. conf. 67. n. 5. Extende idem in
fideiussore; quia licet teneatur de euictione rei; tamen si illa res
deueniat ad fideiussorem alio iure, poterit ipsam rem vindicare;
licet teneatur de euictione; & idem in haerede fideiussoris; quia
poterit vindicare, si iure suo; quia ex quo consentit pro iure de
futura fideiussor non censetur renunciare. Fulg. d. conf. 67. n. 4.
88 verum sicut committitur. Cephal. conf. 392. n. 47. & conf. 393. n. 52. & seq. co-
munis dicit Menoch. conf. 89. n. 111. & seq. Restrige, nisi consen-
tens vltimus processisset promittendo non contrauenire per se,
89 vel haeres. Fulg. d. conf. 67. col. 3. circa fi. ver. & qui forsitan. Limita,
quod defunctus primo improbasset factum suum; quia haeres pariter
90 potest improbare. Decia. conf. 121. n. 6. lib. 3. Limita; vt procedat
solutio, non potest impugnare pro rata, pro qua est haeres, non aut
pro toto, quoniam esset solus haeres pro parte; quia poterit impugnare p
partibus, pro quibus non est haeres. Bart. in l. aius, col. 1. ad med. ff. de pact.
Cor. conf. 92. l. i. in hac ad fi. lib. 4. Crauet. conf. 131. n. 7. Alex. conf. 30.
91 n. 1. lib. 6. Corn. conf. 104. n. 6. lib. 3. & conf. 92. in fi. & conf. 220. n. 5. lib. 4.
vbi dicitur communem esse rationem, quod pro parte, pro qua est
haeres, pro ea est defunctus representant. Caltr. conf. 197. n. 2. ver. quo-
ad secundum, lib. 2. quod est Domini Salutis, & D. Abbatis Siculi. Li-
92 mita; quando testator aliquid iussit contra legem, vel decretum;
quia tunc potest venire haeres contra factum defuncti. Crauet. conf.
735. n. 10. Gramm. decis. 93. Et ideo non tenetur filius haeres ap-
probare factum defuncti, si est contra formam l. haec dicit. C. de secu-
da nupt. vel contra auctoritatem. C. de natura. lib. Crauet. conf. 200. n. 5.
93 Gramm. d. decis. 93. n. 9. latissime. Crauet. qui ponit multa exempla d.
94 conf. 393. n. 110. ver. ad septimum cum seq. Idem in iis, quae gratia haere-
dis sunt demandata a testatore. Grauet. d. conf. 735. n. 11. & conf. 99.
95 n. 2. vbi, quod non implendo modum concernentem fauore he-
redis non priuatur. Idem, si testator instituit spurium cum filio
legitimo, vel naturalem, quia legitimus, & naturalis ad eundem fi-
96 binum praedictat, ex quo testator contra legem testatur. Crauet. d. conf.
97 100. n. 3. Idem in vxore ad eundem haereditatem mariti; quia poterit re-
cupere fundum dotalem alienatum contra legem per maritum. Crauet.
98 d. conf. 200. n. 5. Idem, si testator prohibuit cautionem praestari
ab usufructuario; quia haeres non obligatur ad eundem, ex quo fa-
99 ctum testatoris est contra legem. Crauet. d. conf. 200. n. 5. ver. si vltimus
100 erit. Et est generale, quod generalis dispositio nunquam trahitur
101 ad ea, quae in specie prohibentur. Crauet. d. conf. 200. n. 6. Idem in
filio, qui licet adeat haereditatem ex testamento patris; non ta-
men sibi praedictat in legitima, cui pater non potest praedicta-
102 re contra legem. Crauet. d. conf. 200. n. 6. ver. facit, quod dicitur. Et idem,
si accipiet legatum de re sibi debita ex fideicommissio aui; in quo
pater mactat compensari legitimam. Caltr. conf. 391. Primo videndum.
103 lib. 1. Idem, quia aditio censetur facta secundum quod lex disponit;
ideo haeres detrahit Falcidiam, et quod testator voluerit integra
legata perfolui; quia lex prohibet grauari haereditatem. Crauet. d. conf. 104.
104 200. n. 5. ver. ad id. Idem, quia aditio semper censetur facta, & de-
bet intelligi in iis, quae defunctus facere potuit, non in prohibi-
105 tis. Crauet. d. conf. 200. n. 8. ver. rursus. Idem, si factum defuncti esset
contra iuris dispositionem. Crauet. conf. 391. Limita, quoniam haeres non
habet ad defuncto, vel defunctus tenebatur omnino relinquere
106 ipsi haeredi, Menoch. conf. 104. n. 5. lib. 1. Gramm. decis. 93. Crauet. d.
107 conf. 200. n. 5. & seq. Caltr. conf. 448. in fi. lib. 2. Extende in tantum,
vt testator habens feudum debitum agnato, instituit heredem agna-
tum, & mandat ex feudo satisfieri creditoribus, & prius agnatum
haereditate sua, quatenus feudum petat, vel voluntate sua circa feudum
impugnet, potest nihilominus agnatus adire haereditatem eius di-
cto beneficio, & petere feudum, nec priuabitur haereditate; quia

Tom. 4.

non potuit testator contra legem disponere. Cuius. conf. 163. Guar-
nerius. in fi. ver. ad quartum. Et ideo assertio testatoris, quod boni
135 sua sufficiant pro legitima filii, deductis legatis, nedum non probat
sed neque; transertur onus probandi contrarium in filium. Caltr. conf. 177.
Vbi supra dictum. n. 2. & per tot. lib. 1. Limita; quia haeres venit contra
106 factum defuncti in iis, quae principaliter tendunt in perniciem haere-
dis. Crauet. conf. 366. n. 21. & sunt in fraude illius facta, Curtius Se-
nior conf. 1. in fi. Crauet. d. conf. 200. Limita, quoniam factum defuncti est
107 sit sine praedictio tertiis; quia non praedictaret haeredi, Bero. conf.
110. n. 1. lib. 1. Limita in onerosis, & propriis filii ex debito legis,
108 vel hominis; quia in lucrosis tenetur approbare factum defuncti,
non in aliis, ita Caltr. conf. 448. n. 3. lib. 2. Limita, quoniam factum defuncti
109 erat nullum, quia sicut defunctus poterat dicere de nullitate; ita et
haeres Hier. Gabr. conf. 125. n. 5. & seq. Menoch. conf. 89. n. 6. lib. 1. late
Crauet. d. conf. 200. n. 7. ver. amplius si pater. Idem in omni casu, in quo
110 defunctus potuisset contradicere; quia multo magis poterit he-
res. Menoch. conf. 89. n. 8. & 9. lib. 1. & ideo potest opponere enormem
lesionem, dolui, metu aduersus contractum defuncti; prout pote-
rat defunctus. Crauet. conf. 142. n. 29. & conf. 200. n. 7. Extende; quia
111 venditio nulla; quia prohibita, per concedentem facta a defuncto
non praedictat filio haeredi, quin possit reuocare. Bald. in l. quor-
es, la prima, n. 10. C. de fideicom. Alex. conf. 93. vol. 2. Bald. in l. cum a matre.
C. de rei vend. Aret. conf. 123. n. 7. Soc. conf. 79. n. 47. lib. 1. Grauet. conf. 91. n.
21. Gramm. decis. 93. n. 8. Afflicti. decis. 240. n. 8. Tiraq. de viros. retr. art.
§. 26. gl. 2. n. 6. vbi loquitur in alienatione contra prohibitionem tes-
tatoris. Vide plenius Tiraq. §. 1. gl. 9. nu. 46. & seq. vbi plenissime.
112 Declara in omnibus casibus, in quibus quis admittitur contra fa-
ctum defuncti, tenetur relaxare bona defuncti, prout in haerede cui
dicto beneficio, Crauet. conf. 22. n. 12. vbi plures citat. Restrige; 113
nisi actus nullus morte consumitur. Crauet. d. conf. 200. n. 7. ver. ad
do Aret. Limita, quoniam defunctus in fraude haeredis, vt priuaret
114 eum portionem sibi debitam, aliter, quod debuisset, deposuisset. Idem Gabr.
d. conf. 125. n. 8. Crauet. d. conf. 200. n. 5. & seq. maxime nu. 7. ver. similiter
Bart. Cephal. d. conf. 393. n. 110. & seq. vbi late Caltr. conf. 197. in pr. lib. 2.
115 & conf. 448. in fi. lib. 2. Et propterea in legitima debita, vel alia por-
tionem a lege, & statuto reseruata filio non praedictatur, licet sit
haeres. Caltr. conf. 448. Tria sunt, in fi. lib. 2. sequitur Narr. conf. 470. n.
17. Cephal. d. conf. 393. n. 110. & multis seq. Caltr. conf. 197. in pr. lib. 2. De-
claratur; vt procedat, quoniam fraus contra haereditatem esset; quia quod
116 sibi debetur a lege, vel statuto, non consequeretur, secus si debe-
retur ex hominis dispositione, ita videtur declarare Decian. conf.
55. n. 84. & seq. ver. superest vltimus. maxime n. 99. lib. 3. Limita; quia
117 non tenetur haeres approbare factum defuncti, nisi in iis, in quibus
defunctus libere disponere potuit. Crauet. d. conf. 200. n. 7. vbi mul-
tos casus enumerat, ad hoc, quod haeres non teneatur approba-
re factum defuncti. Limita, quando is, qui renunciauit fidei-
118 commisso, non fecit mentionem de haeredibus, sed de se tantum;
quia tunc non praedictat haeredi, quin possit adueniente condi-
tione venire ex propria persona. Bald. in l. qui se attris. nu. 12. ver. tu
ergo confidera. C. unde liber sequitur Alex. conf. 18. nu. 12. ver. aut filii lib.
5. Ruin. conf. 138. n. 10. lib. 2. Alba. conf. 74. in pr. Decian. conf. 33. nu. 108.
119 & seq. lib. 1. & ita videtur tenere Paris. conf. 71. qui nititur super ex-
pressionem haeredum n. 3. lib. 3. ver. vltimus est aduertendum. Contra-
rium tenet expresse Alex. conf. 137. n. 7. & seq. ver. non obstat. lib. 5. vbi, quod
siue sit facta mentio haeredum, siue non, obligatur haeres, sequitur
Dec. conf. 184. in causa col. 2. ver. & est verum. & plenius conf. 213. n. 16. &
seq. vbi, quod semper haeres continetur in omni obligatione de-
functi. Declara, vt per Gabr. d. conf. 123. n. 12. ver. si ita se habenti-
bus. & n. 13. cum seq. quia si sumus in simplici remissione fideicommissi,
& remissio est personalis, vt ipse tenet in principio codicilli, aut vlti-
tra remissione simpliciter facta est couentio, vel promissio, quod sit
res libera, vel si adest obligatio generalis bonorum pro obseruan-
tia; quia tunc transit ad haeres, licet non sit dictum. Vide Ant. Gabr.
lib. 6. tit. de regulis iuris. Cod. 1. Haeres non potest venire contra factum defuncti.
Haeres non implens voluntatem defuncti quando pri-
uetur. Concl. 54.

HAERES iussus aliquid implere a testatore, si iussus, vel moni-
tus fuit per iudicem, & per annum non impleat, priuatur como-
do haereditatis. auct. de hered. & falcid. §. si quis aut. colla. 1. & est co-
munis opinio, dicit Rim. Jun. conf. 292. nu. 2. & 3. Caltr. conf. 397.
Primitenda sunt, col. fi. ver. de illo vero lib. 1. Abbas conf. 40. in fin. vbi, quod
si agitur de priuatione post annum, sufficit vnica monitio, si ante
annus plures. Amplia in haerede iussu non nubere sine consilio
parris sub pena priuationis; quia si contraueniat, priuatur haere-
ditate. Aret. conf. 67. in pr. plene Crauet. conf. 1. in pr. Amplia, vt pri-
cedat et, quando adest constitutio synodalis, quod haeres non
implens legata ad pias causas, censeatur monitus, & priuatus post
annum.

M 3

annum

Alba. conf. 57. n. 19. ¶ Extende; quia contrauentiens heres testamē-
to non potest ex illo inuari. d. cū pater. §. libertis. ff. de leg. 2. Curt. Sen.
conf. 63. col. 5. ¶ Restringe, quādo hereditas non est relicta sub cō-
ditione; quia tunc non inest necessitas implendi in forma speci-
fica. Crau. conf. 59. vide infra. n. 7. ¶ Amplia; quia ino testator po-
test adimere hereditatem ei, cui eā concessit, in penam nō obe-
dientis, & illā dare alteri obseruanti. Paris. d. conf. 59. n. 33. & seq. lib.
2. Amplia, ¶ vt procedat et respectu legitima prohibita alienari
vltq; ad certū tempus, veluti si testator phibuit filios possē aliquid
alienare, quia voluit bona conservari in familia perpetuo, etiā si
prohibito comprehendat legitimā vltq; ad certū tempus; quia fa-
cta alienatione et de legitima, licet non priuatur legitima, bene
priuatur alia medietate, ita Crau. conf. 77. Visi, & consideratis, q.
duplicatur conf. 303. lib. 1. ¶ Extende, et si post edictatē causatā
heres postea alienet in casu a testatore permisso; q. poterit voca-
tus in casu edictatis reuocare alienata post caducitatē in casu
permisso. Crau. d. conf. 77. n. 2. in fi. ver. concludo ergo. n. 4. lib. 1. q. dupli-
catur conf. 303. lib. 1. ¶ Amplia; quia si pater priuauit filios, si alie-
nauerint quia voluit bona perpetuo cōseruari in familia, si con-
tingat alienatio siue portionis, p. p. r. siue coheredis, cui succe-
dit in dicitur priuatio. Crau. d. conf. 77. n. 5. ver. circa primū, lib. 1. q.
duplicatur conf. 303. lib. 1. ¶ Extende; quia priuatur cōtrauenti-
do nō parte, p. p. r. in qua cōtrauenit, sed et parte coheredis in
quādo cōtrauenit, & idē in casu cōverso. Crau. d. conf. 77. n. 5. in
fi. ver. super secundo, lib. 1. ¶ Amplia, q. si testator instituit fratres, si in-
tra certū tempus venerit ad habitandum cum familia in patria,
quia valet conditio, q. enim nō est turpis, neq; impossibilis, po-
test a testatore imponi. I. vnica. C. de iis, q. pen. nom. & conditio de re-
ducendo ad patriā non dicitur turpis, neq; impossibilis. Bart. in
l. qui concubinā. §. vxori. ff. de leg. 3. maxime, q. imponitur fauore ali-
cuius. Bar. & Imā. l. Titio centum. §. Titio centum. ff. de cond. & demon-
strat. d. si nō paruit, debet priuari. ¶ Cōtrariū videtur velle tex.
in d. Titio centum. §. 2. ff. de cond. & demonst. quia conditio tollit liberā-
tatem libero homini. ¶ Declara; quia valet conditio, & dicitur
impleuisse, q. cōduxit bona, & familiā animo habitādī, licet post-
ea recesserit. Bar. in l. p. r. ad i. §. affini. ff. de fund. inst. ¶ Declara; quia ex-
cūctur; si nō possit venire iusto impedimento, puta facto iudicis
p. p. r. p. r. i. l. Titius, §. si tatus. vbi Bar. & Crau. ff. de cond. & demonst.
Bar. in l. in testamento, la. 2. ff. de test. Restringe in minores, quia ex ne-
gligentiā heres cōseruatur illeceus. In. C. ad iud. delict. l. i. C. in quibus
causis, in integ. nō est necess. ideo talis conditio habet locū, postquā
habilis erit. Crau. conf. 47. Vltima, §. superius, lib. 2. & cōpetit resti-
tutio semper aduersus negligentiam minori. Aretin. conf. 67. n. 8. in
4. dubio. & conf. 71. col. 2. imo nedū minor, sed heres minoris de-
bet restitui aduersus negligentiam minoris. Rui. conf. 33. n. 8. lib. 3.
Nat. conf. 269. n. 4. Barba. conf. 32. illud in mediū, lib. 3. ¶ Declara; Bar-
ba. d. conf. 32. lib. 3. dūmodo minor non petat restitutionē contra
Ecclesiā. Restringe, ¶ q. p. r. p. r. nō fuit intentata contra nō obe-
dientē, quia nō transit ad heredes. Abb. conf. 3. in q. 9. lib. 2. Bart. conf.
59. Propositur lib. 1. Crau. conf. 59. ¶ Limita; vt nō procedat, quan-
do testator iussit aliquid phibitū a lege, aut. d. de hered. & falcid.
§. si igitur. c. 1. Crau. conf. 59. Quicquid dicitur n. 4. & conf. 77. n. 2. ver.
nec obstat. l. i. Vide, Penā imposta a priuato non debetur. Concl. 207. Vi-
de, Voluntas testatoris seruanda, & quando secus. Concl. 287. ¶ Et idem, si
testator instituit heredem magnatū, qui debetur feudū cum one-
re, quod nō possit circa feudū impugnare testamentū, alias pri-
uatur hereditate; quia potest adire cū beneficio, & obtinere feu-
dum, & non priuatur hereditate; quia testator non potuit con-
tra legē grauari. Crau. conf. 163. in fi. ¶ Limita; nisi si, cui debet fie-
ri implementū, ratam habeat moram, vt quia consensit, aut. d.
hered. & falcid. §. si igitur. ¶ Et ideo si tertius, ad cuius fauorē debet
fieri implementū, nō velit penam esse incursum, alius nō potest
opponere. Anch. conf. 79. Subtiliter. in fi. Rui. conf. 89. n. 29. lib. 2. ¶ Li-
mita; quia si heres sit iustus a testatore non possit se immiscere in
hereditate, donec legata fuerint soluta ad pias causas sub p. r. a
priuationis, substituta pia causa, si heres exegit ab aliquo, credi-
torib. sponte soluentib. absq; impedimento exequutorū ad pias
causas nō debet priuari de iure Canonico; quia causa est, ne im-
pediantur exequutores. Pet. de Anch. conf. 47. Pro clariore, per tot. ¶
Extende idē, quādo testator dedit exequutores in testamēto ad
exequendū omnia disposita; quia videtur disposuisse, q. heres
non se intromittat, licet possit a legatariis conueniri; ideo vide-
tur excusari eo casu ab omni priuatione, & p. r. a. Bar. conf. 137. Sta-
tura Communis. n. 2. ver. super secundo, lib. 1. vbi loquitur et stante statu-
to Gualdi, q. heres sit monitus. ¶ Extende maxime, quādo perso-
na Ecclesiastica, vel pia causa agit ad penā, quia nimis rigor re-
pellitur in persona Ecclesiastica. Pet. Anch. d. conf. 47. in fi. maxime,

quando contrauentio est maxima. ¶ Limita; q. illud, q. iubetur
a testatore, respicit solā heredis vtilitatē. Dec. conf. 238. in fi. Vide,
Legatarius quando priuatur ob contrauentionē, vel non. Concl. 150. ¶ Li-
mita; in herede ignoratē testamentū; quia ignorans nō est in mora,
neq; incurrit penā. Crau. conf. 47. in pr. lib. 2. Alex. conf. 110. Circa pri-
mū. n. 8. lib. 3. ¶ Extende, et si testator mandauit expresse, q. nisi ha-
res scriptus intra annum a die mortis testatoris impleuerit, puta
construxerit aliquid, et plium, sit ipso iure priuatus; quia necessa-
rio debet intelligi a die scientiā heredis, plene Rom. conf. 409.
Quoad primū, in prim. vbi apost. i. in ver. scientiā, dat conc. & rationē
adducit Rom. libi. n. 2. & seq. quia ignorantia causat iustū impedi-
mentū. Vide, ignorans nihil agit neg. conf. 17. ¶ Limita; q.
non constat clare, quod cōtrauenit. Rim. Iun. conf. 23. n. 244. &
seq. ¶ Limita; q. si heredi iubetur plura copulatiue, prout stare in
communione, cōmunicare, & non petere diuisionē; quia vt in-
cidat in penam, requiritur, quod cōtrauenit in omnibus co-
pulatis, plene Alex. conf. 112. Circa primū, in prim. lib. 3. vbi pro vtraq;
parte hanc tueretur ad penā euitandam; quia omnia copulata de-
bet concurrere, maxime n. 11. & seq. ver. alio et fundamento, vbi tollit
contraria. ¶ Extende; quia heres iustus communicare coheredi
sub p. r. a priuationis, non incurrit penā, si non communicauit;
quia nihil superfluit, deductis necessariis, & qui dicit superfluisse
vlt. necessaria, vt sit locus penā, debet probare. Alex. d. conf. 110.
n. 6. ver. nec dici potest. lib. 3. ¶ Extende; quia et si superfluis reddi-
tus vlt. necessaria non cōferendo, non incurrit penā, si nō fuit
interpellatus; quia collatio fieri non debet, nisi petatur. Alex. d.
conf. 110. n. 7. ver. preterea. lib. 3. ¶ Extende; quia communicatio non
habet locum, et iusta per testatorem sub p. r. a, q. socius, cui de-
bit fieri, est mortuus; quia societas nō transit ad heredes. Alex.
d. conf. 110. n. 9. ver. & postea, q. habuisset. lib. 3. vbi loquitur, et si habuit
scientiam testamenti. ¶ Limita; quia heres non soluens legata,
neq; implens voluntatē defuncti; non priuatur, q. nō possidet
hereditatē, & per eū non stat. Crau. conf. 47. n. 2. in fi. ver. cum ergo pe-
nes. lib. 2. Vide, Feudatarius quando tenetur petere nouam inuestiturā
feudi. Concl. 124. ¶ Limita; quia in omnib. casibus, in quibus heres
contrauentiens priuatur in casu contrauentionis post aditā ha-
reditatē; quia non potest definire esse heres facto hominis, &
priuatur per fideicommissum. Crau. conf. 1. n. 6. ver. quoad secundum.
vbi dicitur communē. ¶ Limita; in minores; quia si deliquit negli-
gendo, & committendo, cōseruatur illeceus ipso iure, nec incurrit
penā, si v. contrafaciendo, indiget restitutione in integrit. Crau.
conf. 47. in pr. lib. 2. ¶ Limita; quia heres, qui aliquid faceret tenetur
sub p. r. a, ita demū priuatur, si fuit monitus a iudice, iuxta not. in
auth. hoc amplius. C. de fideicom. Dec. conf. 2. n. 3. Crau. conf. 193. n. 4. Mā-
del. conf. 48. maxime, q. sumus in omittendo. Vide, Monitio vbi re-
quiritur, sufficit generalis per constitutionē. Concl. 355. Vide, Terminū as-
signato si exprimitur, quando debeat duplicari, vel non. Concl. 72. ¶ Extende;
q. si testator instituat heredē extraneū, & filiae relinquat bestia-
mina, q. habet ad fociā penes diuersas personas, quorū curā, &
guberniū mandauit heredē, vltq; quo filia maritaretur, & q. be-
stamina de feruire habeat, p. dote filiae tempore nuptus sub p. r. a
priuationis hereditatis, animalia iuerunt in pditionē quasi pro
maiori parte, egit filia ad priuationē, fuit heres absolutus, quasi nō
sit in aliqua culpa. Abb. conf. 40. n. 3. & 4. lib. 1. In fi. in d. auth. hoc ampli-
n. 6. C. de fideicom. eo quia nō erat in sola voluntate heredis, ex quo
apud alios erat, Felin. in c. 2. de magist. & quia hereditas nō est sub
conditione, vt teneretur in forma specifica. Crau. conf. 59. & quia
filia nō interpellauit, nec monuit, vt curā bestiaminū haberet, se-
cundū formā testamēti, q. monitio requiritur, vt priuatur, vt su-
pra in limitatione, n. 73. ¶ Contrariū tenet Soc. conf. 33. lib. 1. Patiti.
conf. 9. lib. 2. vbi, quod heres tenetur, cū primum potuit, et si dies
nō sit appositā certa, & si nō facit, quod debet, dicitur contrariū
facere. l. qui non facit. ff. de reg. iur. quā dicunt pcedere in penalib.
& priuatione hereditatis. Corn. conf. 91. lib. 1. in quibus et morā ir-
regularē locum habere dicunt, & idem tenet Soc. in l. de diuisione,
in fi. ff. solui. mat. ¶ Declara; totā istam materiā, quando requiratur
monitio, vel nō; quia si est appositū certum tempus ad faciendū,
& p. r. a, non requiritur monitio; quia dies certa interpellat pro
homine; idē, si est appositā p. r. a, & nō dies; quia nō requiritur
monitio, sed sufficit requisitio; si v. appositus est dies, & nō p. r. a,
requiritur monitio iudicis, prout requiritur semper, q. nō ap-
positus dies, neq; p. r. a. Crau. conf. 292. Circa primū, in fin. n. 9. ver. su-
per octauo. lib. 2. ¶ Restringe, vt nō procedat in facto negatiuo, pro-
ut si prohibet alienare, vel facere; quia statim, q. contrariū facit,
incidit in penā absq; interpellatione. Crau. conf. 293. n. 4. quia ex
non implemento non incurrit iusto iure in penā, sed bene ex cō-
trauentione. Bal. Salyc. In fi. & alii in d. auth. hoc amplius. C. de fideicom.
Declara;

disiunctio loco fisco; ita Ang. conf. 168. n. 4. & hanc communem
dicta apost. ad Bar. conf. 29. lib. 1. in ver. non sunt necessaria, ver. circa se-
cundum, quod prius applicatur substitutis, quia coheredes, ubi est
alia apost. lib. 1. ver. dicitur hereditas, quae non distinguit, cui prius, sed
de coheredibus, de substitutis & de venientibus ab intestato lo-
quitur, & omnino vide Bald. conf. 346. Quando quis priuatur. lib. 4. v-
bi, quod si testator applicat alicui statum testamenti, si minus, pri-
mo substitutis, secundo coheredibus et in re certa, plenius Pa-
ris. conf. 19. n. 100. & seq. lib. 2. Sed tamen omisit Ang. venientes ab
intestato, quibus applicatio debet fieri, quando non extat substitutis,
neque coheredes, ut ipse dicit conf. 154. Andreas Petri, ubi dicit, quod
propterea non habet locum isto casu, quia testator decederet p-
parte testatus, & pro parte non, ita Alex. conf. 138. Opportune, in
lib. 1. ubi, quod primo substituto, secundo coheredi, tertio veni-
entibus ab intestato applicatur. Declarat quia odiosus, &
contrauentibus non fit applicatio. Alex. d. conf. 138. col. fin. n. 13.
& seq. lib. 1. Vide Cast. conf. 221. Antequam veniam. n. 3. & seq. vers. sed
et ratio, lib. 2. ubi, quod si testator mandat, quod heres non molestet
votum usufructuaria, alias priuatur eum hereditate, & non declara-
re, cui applicari debeat, si heres habet substitutum vulgare, ap-
plicatur substituto; si non habet substitutum vulgare, applicatur
coheredi, non autem usufructuariae, sed si usufructuaria est co-
heres, applicatur usufructuariae coheredi; quia concurrunt
duae causae, quod est coheres, & illius contemplatione fit priuatio, &
ita et Alex. d. conf. 138. in fin. lib. 1. Et requiritur declaratio priua-
tionis, antequam fiat applicatio, quando adest dubium iuris, an sit pri-
uatus, vel ne. Cast. d. conf. 221. col. 3. ver. ad secundum vero, lib. 2. & ita
est communis opinio, ut dicit apost. ad Bar. d. conf. 29. lib. 1. in ver. non
sunt necessaria circa secundum. Contrariū dicit eadem apostilla, quod
tenet Bald. quod imo ipso iure priuatur. Effectus est magnus;
quia si priuatur filius ipso iure deducit solam legitimam, non autem
Trebellianicam; quia pure tenetur restituere, alias utraque, p-
ut considerat apost. ad Bar. d. conf. 29. lib. 1. in ver. non sunt necessaria
circa finem. Et monito bina, seu tria requiruntur, quando ante
annū petitur solutio, post annū sufficit vna monitio. Abb. conf.
40. in fine. lib. 1. Declarat tamen quia ad hoc, ut fiat applicatio coherede-
bus, vel aliis, ipsi tenentur primo idonee cauere de implenda
voluntate defuncti, & ideo ante talem cautionem non possunt
esse heredes, neque tales succedere alteri. Bald. conf. 346. Pollonius
Montis, lib. 4. in fine. Angel. conf. 168. col. 2. in princ. vers. imo recte infici-
endo. Vide, Causio fideiussores quibus casibus precise fit praestanda. Concl.
174. Contrarium tenet Signor. Homod. conf. 214. in qua, ver. veni-
entibus, ubi, quod cautione non praestita non impeditur aditio ha-
reditatis, neque cessio sub conditione cautionis; quia cautio non
respicit ita, sed respicit, quod ante ius non acquiritur, sed bene ius in
ipse, vel sub conditione cedat, ubi, quod valuit cessio facta in muliere
pro dote ab eo, qui propter non implementū debuit esse he-
res ante praestitam cautionem. Amplius, quia quoniam causa, propter quod
quis priuatur hereditate, respicit commodum tertii, tunc priuatio
applicatur illi, cuius commoditas est. Bar. d. auth. de hered. & Val-
dis. §. qui, n. 6. ver. regula fallit. Et ideo si testator iussit constitui
capellā, & heredes iussit, & monitus a iudice intra annū non con-
stituit, & priuatur hereditate, applicatio fit capellae constituendae.
Bald. conf. 480. Testator instituit, n. 5. ver. quartū dubiū lib. 1. Contrariū
videtur velle Bal. conf. 219. Popus Nicolai, in princ. col. 2. ver. amplius co-
siderandū lib. 2. ubi bene concordat, quod fideicommissum relictū sub
modo, vel conditione pia implenda si non impletur, nec potest
impleri, pia causa non applicatur, quoniam pia est a primo herede
instituta, & sic est limitatio fauore institutae pia causa. Declarat
pulehre Abb. d. conf. 40. Penio ad primū, in fin. lib. 1. ubi, quod applicatur
heredi, vocatis, vel substitutis, ex auth. hoc amplius. C. de fideicom. &
vide sumitur auth. de hered. & Valdis, tamē contrariū dicit esse tex.
in auth. de Ecclesiis. §. si autem qui hoc facere, & dicit, quod quidā Do-
ctor ingenio praestantissimus dicebat, applicari pia causa, non
heredi, vocatis, si non fuit impleta causa pia intra annū post v-
nicam monitionē, cessante pia causa, heredi, vocatis, & sibi
placet. Amplius, quia quod dicitur de priuatione in casu iuris com-
munis post annū a die monitionis, procedit et sine monitione,
quando testator appositum alium terminum priuationis; quia si non
impleatur voluntas testatoris, inducitur priuatio secundū illius
mentem. Bald. conf. 346. Pollonius Montis, lib. 4. circa fi. ubi, quod etiam isto
casu deferretur hereditas iis, quibus deferretur per priuationē legis.
Amplius, quia si testator iussit aliquid fieri per substitutū fidei-
commissarium post restitutā hereditatē ex fideicommissio intra cer-
tum tempus, sub poena priuationis, & heres substitutus non im-
pleat, dicitur priuatur, & hereditas spectabit ad heredē heredis,
cui datus fuit substitutus, quando applicatio non est facta alicui.

Bald. conf. 417. Magister Benedic. lib. 4. Amplius, quia si statum con-
templatione filiorum masculorum, & faminarum excludit oēs alios
in bonis maternis, necessario applicatur bona matris filiis tam
masculis, quā feminis; quia hoc est regulare, quod applicatio fit
atque, quod contemplatione fit dispositio. Cast. conf. 428. Inhe-
rendo, col. fin. ver. praeerea statum lib. 1. Amplius, quia ubique lex,
vel statutum priuatur aliquem propter alium, vel ut si priuatur soror
successione fratris propter masculos fratres, illius portio appli-
catur iis, qui sunt causa priuationis; ideo mortuo fratre super-
stite altero fratre, & duobus sororibus, & matre, licet mater non sit
exclusa; tamen non succedet eum fratre aequaliter, sed mater habe-
bit quartā, frater res quartas; quia portio sororū fratri debetur.
Bald. conf. 157. Gypius, in princ. lib. 3. Extēde; quia si pater relinquat
fratrib. Carmelitans certū suū redditum cum onere, quod non
possint vendere, nisi heredi testatoris, alias deuoluatur legatum
ad fratres Praedicatorum in casu contrauentionis, filius heres non
potest praetendere fideicommissum; quia licet sui contemplatione
phibeatur alienatio, & in eodē permittatur; tamen quia applicatio
fit fratrib. Praedicatoribus, filius nihil habere debet. Cūma, conf.
152. Ioannes dicitur Pola, per tot. Vide pulchrū casum per Ang. Arer.
conf. 58. Nulli dubiū, ubi testator phibuit bona sua perpetuo alienari,
vel ultra duos annos locari, & si contrariū fiat, deueniunt in fi-
lios filiorū, & ipsis non extant in filios filiarū, enenit, quod vltimū
filius masculus alienauit, extat filia femina, & filii masculi fili-
arū, arguit, quod filia applicetur tanq̃ proximior; & quia si vocatur fi-
lii filiarū, ergo magis filiae; contrariū decidit; quia videtur solos
masculos vocasse, ex quo de eis solis mentionē fecit. Priuatio a.
quae surgit ex contrauentione praeepto testatoris, an fiat ipso iure,
& sic iure directo, an p fideicommissum, vide plene Cor. conf. 158
n. 12. lib. 4. ubi dicit, quod Bar. tenet, quod per fideicommissum Bald. contra-
riū, ipse tamen soluit, quod si poena est in codicillis, necessario sit vera
opinio Bart. per fideicommissum. Imo siue priuatio fiat in codi-
cillis, siue in testamento, priuatio fit p fideicommissum, non ipso iure
Cast. conf. 292. Circa primū, n. 6. ver. super eo lib. 2. ubi allegat iura tam
p opinione Bar. quā Bald. & dicit Bald. inducere leges, quae lo-
quuntur in priuatione legis, non hominis. Et priuatio, quae fit de
vno herede non implente, vel contraueniente in alium vocatū, est
quedā translatio eum eisdē honorib. & onerib. put erat penes pri-
mū priuatum. I. Caio, in princ. ff. de alim. & cib. legat. Cast. conf. 327. n.
2. ver. de secundo, lib. 1. Declarat, nisi translatio esset inutilis, ut quā
cōpleto onere nihil in pesser. Cast. d. conf. 327. n. 2. lib. 1. Limita, quā
applicatio nunquā fit heredi, institutis simul, quod sunt in re cer-
ta instituti, & testator iussit, quod plus petere non possint. Bald. d.
conf. 180. in fin. lib. 1. & conc. idē Bald. conf. 150. n. 3. & conf. 151. in fin. lib. 4.
plene conf. 186. n. 3. ver. dicit alius, & hanc partē tenet Cor. conf. 18. n. 11
lib. 4. Vide, ius accrescendi qd sit, & in qb. habeat locū. Concl. 564. Con-
trarium tenet expresse Ang. conf. 168. Testator in omnib. n. 4. ver. super
quarto, ubi, quod ex iure supuenienti non censetur iussus plus pe-
tere, ideo priuato herede vniuersali, filia heres in re certa iussa
pl⁹ non petere succedat prius accrescendi, quā priuatio est ex mē-
te testatoris, & in hanc partē inclinat Bald. conf. 379. n. 2. ubi dispu-
tat ad partes, & in fine inclinat in hanc partē lib. 4. Extēde; quia
nūq̃ sit applicatio contra mentē testatoris, videl. in iis, quos tes-
tator noluit posse succedere, auth. de her. & Valdis. d. §. si quis aut. ver.
exheredatos aut. col. 1. Restringe limitationē, ut non procedat, quā
coheredes in re certa non sunt phibiti plus petere; quia tūc ipsi
succedunt, & ad eos deferretur hereditas per priuationem, quā non
adeat substitutus et exclusis venientibus ab intestato. Bald. conf. 346.
per tot. lib. 4. maxime circa fi. ver. modo in casu. Bart. conf. 29. Proponitur,
in fin. lib. 1. & conf. 98. Testator, in fin. lib. 2. Limita; quia applicatio
nunq̃ sit contrauenti, & ei, qui incidit in commissum. Vide, Cō-
trauenti nunquā applicatur res, quod incidit in commissum. Concl. 1016. Vide,
Prohibitus alienare, si alienat, cui, & qualiter bona applicentur. Concl. 902

Heres ingratu, vel delinquens in testatorem, quando
priuatur. Concl. 57.
Heres si post institutionē interficiat testatorem, priuatur co-
modo hereditatis, quae applicatur heredi legitimis, si ex-
tant, si minus, fisco. Bal. conf. 26. Punius infra scripti, circa fi. n. 4. vers.
quoad secundū lib. 3. Vide, Successio an, & qualiter deferatur, vel non, filius,
qui interfecit defunctū. Concl. 867. Extēde; quia necdū homici-
da priuatur successione, si defunctū interfecit, sed etiā priuatur
filii homicidae, qui sunt culpabiles; secus si non sunt culpabiles.
Alex. conf. 136. Vso processu, n. 6. ver. praeerea dicit Bal. lib. 7. ubi, quod non
ponit p absolutū. Contrariū, quod imo succedat fisco, qui aufert
tanq̃ ab indigno. Alex. d. conf. 136. n. 5. ver. & posito lib. 7. ubi, quod nullus
pōt opponere iure fisci ante factā priuationē, nisi fisco, & apost.
in vers. fisco, dat conc. Amplius, quia heres negligēs testatorem inhi-

mum curare, tanquam indignus priuatur hereditate. l. si ab hosti-
bus. §. si vir uxorem cum ibi not. ff. solut. matr. Bald. d. conf. 26. in fin. n. 4. ver.
nam testatorem lib. 3. ¶ Extende; quia imo si non adhibuit medicos,
qui curarent defunctum, cum potuerit adhibere, priuatur suc-
cessionem. Alex. d. conf. 136. V. so processu. n. 2. ver. nec obstat quod pro parte
lib. 7. alleg. 1. ab hostibus. §. si ff. solut. matr. l. indignum. ff. de iis, quib. vt
indigni. quod tamen intelligit, quod fuit probatum, quod non ad-
hibuit, & probatio sit plena, & concludens. ¶ Declara; quare
quiritur sententia. Bald. d. conf. 26. in fin. ver. & iste tamen maritus lib.
3. ¶ Restringe; quia si vnus ex heredibus non adhibuit medicos,
& priuatur; non tamen priuantur alii, qui non fuerunt culpabi-
les. Alexand. d. conf. 136. n. 6. ver. prater ea dicit, lib. 7. vbi, quod istud
non ponit pro constanti, & supra n. 5. dixit, quod fiscus aufert ta-
quam ab indigno, nisi intelligas pro parte, quae spectat ad indi-
gnum. ¶ Amplia; quia imo inferens metum testatori, vt instituat
eum heredem, non potest succedere; quia testamentum est ipso
iure nullum. Bald. d. conf. 26. per tot. vbi est casus, lib. 3. ¶ Extende; quia
prohibens testatorem libere testari, non potest succedere. Vide,
¶ Testari prohibens quibus panis afficitur. Concl. 147. ¶ Amplia; quia ha-
res institutus in testamento, si prohibet testatorem mutare testa-
mentum, vel aliter testari, priuatur successione, quae defertur pro-
ximiori agnato testatoris; si vero haeres institutus esset proximi-
or, defertur fisco. Angel. conf. 316. Factum, super quo consilium. ¶ De-
clara; quia debet sequi declaratoria super priuatione, & antequam
sequatur, non debet amoueri ab hereditate. Angel. conf. 316. in fi-
ne. ¶ Amplia; quia in dubio fauendum est testamento contra he-
redes, qui fecerunt, vel quando eorum intuitu facta est dili-
gentia, & strepitus, ne testetur. Cast. conf. 457. V. si, & ex amma-
tio. in fi. lib. 1. Vide, Fiscus succedit, quando indigni instituntur. Concl. 394
¶ Vide, Indignus redditur non seruans voluntatem defuncti. Concl. 92. ¶ Limi-
ta; quia filius accusans testamentum patris ex delicto patris, prout
quia sit vltimarius, non perdit legitimam suam, neque successione.
¶ Vide, Testamentum accusans nullum ex delicto testatoris, &c. Concl. 148.
Heres inuentarium non conficiens obligatur de suo,
& quando secus. Concl. 98.
¶ Haeres si scriptus rogatus de restituendo vniuersum sub die,
vel conditione tenetur conficere inuentarium, & non con-
ficiens obligatur creditoribus. Oldrad. conf. 134. Satiscredo. Bald.
conf. 67. Quidam nomine Maximus lib. 4. vbi, quod de iure Concl.
non conficiens inuentarium tenetur ad debita in solidum, & ad legata
pro viribus; de iure vero Auth. tenetur ad debita, & legata in so-
lidum. ¶ Ratio est propter contemptum legis. Anchar. conf. 411. Et
¶ prima facie n. 8. ver. sexto ponderanda. ¶ Ratio, quare ad inuentum fue-
rit inuentarium, est, ne per subtractionem rerum haereditarium
falcidia induceretur. Oldrad. conf. 24. n. 9. colum. final. ver. sed ad i-
stus & conf. 134. n. 2. ver. prater ea dicit inuentarium inductum, vt fa-
cilior sit redditio rationis. l. cum tunc. §. 1. ff. de cond. & demonst. Anchar. d.
conf. 411. n. 8. & q. praesumatur subtractione, qui non fecit inuenta-
rium. Afflict. dec. 44. n. 33. In fin. l. final. §. si praesumatur. n. 2. C. de iur. de-
lib. vbi, q. est praesumptio iuris, & de iure, & ibi Alex. in rubric. ff.
¶ de acquir. hered. n. 6. vbi, q. non admittitur probatio in contrarium. ¶
Ratio est, ne haeres possit celare res haereditarias in praedictum
alterius, & contra non conficientem inuentarium, vel non legiti-
me conficientem praesumitur dolus, & est praesumptio iuris, & de
iure, & habet locum, etiam si conflet de non subtractione. Bald.
conf. 221. Factum sic debet proponi, in prin. lib. 4. Anchar. conf. 365. In the-
mate n. 5. Alexan. conf. 70. Considerandum est, lib. 4. in prin. ¶ Declara, nisi
constaret de contrario ex confessione partis, vel per facti noto-
rietatem. Rom. conf. 350. n. 19. Felin. in c. quanto n. 5. de presump. Alex.
in l. in ratione. §. quod vulgo. n. 13. ff. ad l. Falcid. ¶ Ratio inuentarii est,
vt videatur ratio eorum, quae testator dimisit in hereditate tem-
pore mortis, vt haeres malignare non possit. Bartol. Conf. 51. Bona-
uentura n. 1. ver. prater ea, lib. 1. ¶ Amplia; quia filius omittens con-
fessionem inuentarii obligatur creditoribus, & perdit legitimam.
¶ Oldrad. d. conf. 134. Satiscredo, ver. sed an filius. ¶ Contrarium tenet Old-
rad. conf. 42. circa fin. n. 9. ver. tertio obicitur, vbi dicit * communem opi-
nionem. Cuman. conf. 70. Quidam ser Petrus, col. si. ver. secundo moue-
tur vbi dicit communem * in Trebellianica, multo magis in legiti-
tima. Bald. conf. 221. Factum sic debet proponi, in prin. lib. 4. & in Trebel-
lianica, q. non perdat per non confessionem inuentarii. Bald.
conf. 97. Super primo quaesito n. 2. lib. 4. vbi, quod licet verior de iure
sit contraria; tamen de aequitate Canonica * communiter ista pars
seruatur de consuetudine. ¶ Declara; quia si etiam confecit inuen-
tariū, quoad veros creditores non conficitur legitimā; quia eis
alienū primū deducitur, secus quoad legatarios, ita Nat. conf. 214.
n. 4. Crauet. conf. 225. n. 12. Alba. conf. 76. in fi. & n. 6. Ang. Arret. conf.

67. Quantum ad primum n. 6. & 7. ver. & praedicta confirmantur. ¶ An-
plia; quia haeres non conficiens inuentarium perdit Trebellian-
cam; quia tenetur soluere integra legata et ultra vires. Bart. conf.
234. Lena Maftarelli. per tot. & ista esse * communem opinionem de
magis * communem ostendit apostil. ad Bart. conf. 2. lib. 1. an ver. 45.
traria parte, vbi multos allegat, & hanc partē tenet Bald. conf. 403.
Punctus talis lib. 2. n. 2. ver. hic reuertor, vbi dicit hanc veriorē de iure,
licet contraria sit * communior. Bar. et d. conf. 51. Bonauentura n. 1.
prin. lib. 1. vbi apostil. in ver. Trebellianica, & loquitur Bar. in filio. Vi-
de, Trebellianica an perdat ob non confessionem inuentarii. Concl. 539.
¶ Contrariū, q. imo haeres non conficiens inuentarium non perdat in
Trebellianica, tenet expresse Bart. d. conf. 2. Ioan. Arduum. per tot.
lib. 1. vbi habes apostil. ad Bart. quae allegat plures dicentes hanc esse
communem * opinionem, & veriorē, & in practica obferuari; & q.
licet sit contrariū in Falcidia, & militet eadē ratio in Trebelli-
anica; tū non fit extensio in correctoriis, & hanc magis * commu-
nem, & de consuetudine obferuari, dicit Bald. d. conf. 403. Punctus
talus est, circa fin. lib. 2. licet dicat contraria de iure veriorē in fine,
tū adducit fundamentū pro ista opinione magis * communem, vi-
del. quia imputandū est fideicommissario, si non petit cautionem
Angel. in l. fin. in prin. n. 3. ver. sed hic restat. C. de iur. delicti. Cuman.
conf. 70. col. fin. vbi dicit * communem. Bald. conf. 97. n. 2. lib. 4. vbi q.
licet contraria sit * verior de iure; tamē ista seruatur de consue-
tudine * communiter. ¶ Declara; quia prima opinio, q. perdat in
procedit, q. haereditas venit restituenda ex interuallo, & secus si
in continenti; quia fraudis ita non committitur, neq. praesumitur, ita
declarat 2. apostil. ad Bart. in d. conf. 2. lib. 1. in ver. non perdat in fin. ¶
Declara; vt prima procedat, quando fideicommissarius petit cau-
tionem de restituendo de fideicommissio; quia tunc haeres non con-
ficiens inuentarium praesumitur in dolo; secus si non est petita cau-
tio; quia tunc cū non praesumatur dolus, non perdit Trebelli-
anica. Bald. d. conf. 403. in fi. lib. 2. ¶ Extende; q. haeres perdit Trebel-
lianica, si non confecit inuentarium, licet adierit cū beneficiolo-
gis, & inuentarii; quia debet constare, q. inuentarium confeci-
rit. Bart. d. conf. 234. circa fin. lib. 1. ¶ Restringe, vt non procedat in
minore, muliere, vel milite, in quib. dolus, vel delictum nō pre-
sumitur. Bald. d. conf. 3. 03. prope fin. ver. si autē esset minor, lib. 2. & conf. 57.
Super primo n. 2. lib. 4. ¶ Restringe; quia haeres non conficiens in-
uentarium non perdit legitimam libi debitam iure naturae. Angel.
fin. in prin. n. 1. 4. ver. subsequenter est videndum. C. de iur. delib. ¶ Amplia in
tantū haerem obligari de suo, si non conficit inuentarium, vte-
neatur et ad fideicommissa, & substitutiones factas in bonis ha-
redis, si simpliciter adiuit; quia videtur accommodasse consensum
defuncto. Anchar. conf. 365. V. so themate. n. 7. & seq. ver. de fideicommissis.
Bart. conf. 51. Bonauentura n. 1. in fin. lib. 1. ¶ Amplia; quia perdit Falcidia
haeres non conficiens inuentarium. Bart. d. conf. 134. Lena Maftarelli.
n. 2. ver. prater ea, lib. 1. Angel. in l. fin. in prin. n. 13. ver. sed hic restat. vbi
quod de Falcidia est expressū, de Trebellianica secus. Bald. conf.
97. n. 2. circa prin. lib. 4. Bart. conf. 2. in prin. & conf. 51. Bonauentura n. 1.
prin. lib. 1. & in hoc nullus discrepat. ¶ Amplia, et in testator libe-
rasset haerem a confessione inuentarii; quia non releuat. An-
char. conf. 365. V. so themate. n. 4. & seq. ver. item in iur. vide. Liberator
relictus per restatorem tutori generaliter. Concl. 328. ¶ Amplia; quia haeres
non conficiens inuentarium infra tempus debuit tenetur de suo
etiam in terris Ecclesiae, quoad creditores, & legatarios. Abb. d.
conf. 73. Circa primum n. 3. ver. nec obstat si dicitur lib. 2. ¶ Contrarium, q.
q. in terris Ecclesiae non habeat locum dispositio iuris ciuiliis, q.
immo haeres non conficiens inuentarium non obligatur ultra vi-
res haereditarias, expresse tenet Bald. conf. 147. Inuentarium haeredit.
n. 2. ver. item in terris Ecclesiae lib. 4. Porcell. in tract. de inuent. n. 4. lib. 1.
ver. sed quoad ad practica, quia ius Canonicū non cognouit hoc be-
neficiū. Bald. conf. 278. lib. 1. in fin. incipit, Factum tale est, & conf. 141.
Punctus quaestio n. 4. lib. 4. ¶ Extende, vt imo etiam sollemniter
inuentarii omiffa ab Ecclesiastica persona, imo ab Ecclesiā haere-
de, operetur, q. teneatur in solidum; quia non reperitur de iure.
Canonico contrariū dispositū. Abb. d. conf. 73. n. 3. & 9. vbi dicitur
cōmuniter * teneri lib. 2. ¶ Contrarium, q. imo de iure Canonici
co haeres nunquam teneatur ultra vires haereditarias, etiam si soli-
lum confecit inuentarium. Bald. conf. 67. Quidam nomine Maximus
lib. 4. & conf. 145. n. 4. lib. 4. vbi dicit de iure Canonico non obligari,
& in terris Ecclesiae seruatur ius Canonicum, maxime q. ha-
res est per fictionē. ¶ Restringe, vt non perdat in hereditate de-
lata Ecclesiae, in qua sit speciale, tenet Abb. d. conf. 73. n. 3. ver. quoad
imo. lib. 2. ¶ Item, quando est haeres per fictionē; quia statuitur in-
git eū haerem ex necessitate; quia in terris Ecclesiae non tene-
tur ultra vires haereditarias. Bald. d. conf. 145. n. 4. lib. 4. ¶ Amplia in mi-
lites; quia hodie si nō conficiat inuentarium, tenetur ultra vires ha-
redit.

non teneatur ultra vires hereditarias, dummodo subfinit Imperio Romanorum. Bald. conf. 83. *Quaritur, an signum. n. 4. ver. item beneficium inuentarii lib. 1. f. Amplius, quia operatur inuentarium, q. iura, & actiones non confunduntur, & separatione bonorum in tantum, q. ultra commodum, q. ex hereditate percipitur, habetur hereditas, p. non adita. l. f. s. f. p. f. a. f. a. f. s. in c. p. t. a. t. i. o. n. e. & ibi l. a. l. p. o. s. t. a. l. i. o. s. C. de iur. delib. Rom. conf. 18. n. 4. Crauet. conf. 225. n. 12. cum aliis adductis per Boer. dec. 23. n. 2. Arius Pinellus in l. 1. in 3. p. a. t. e. n. 7. 6. C. de bon. mat. ver. ampliat. septimo. lo. Dilect. de arte testat. tit. 11. caut. 8. ad f. f. Amplius, quia beneficium inuentarii confecti per heredem tranfit etiam fideicommissarium, cui hereditas est restituta, si tale beneficium specificet, vel p. verba idem importancia cessit, alias non. Ang. de Peru. conf. 31. *V. lo. laudo, in pr. ver. hoc quidem beneficium, quilo-* quitur, q. n. fideicommissarius inuentarium non confecti. f. Extende; q. hoc beneficium inuentarii competit fideicommissario, si ipse fideicommissarius confecti inuentarium, et si heres, qui restituit hereditatem, illud non confecisset. Ang. d. conf. 31. n. 5. & f. q. ver. nec minus si fideicommissarius. Declaras quia licet fideicommissarius confecit inuentarium post restituta hereditatem, si ex laudo postea laudum fuit condemnatus ad conferendum indemnem heredem, qui restituit, praestitit ab aliqua obligatione teneatur de suo, etiam si obligatio sit ex causa hereditaria, quia ex nouatione tenetur, in qua beneficium inuentarii non censetur repetitum. Ang. d. conf. 31. n. 6. ver. secundum inuentum, v. g. in f. sequitur Dec. d. conf. 137. n. 7. & conf. 496. n. 12. vbi alios allegat. f. Amplia in tantum heredem cum beneficium inuentarii non teneat ultra vires hereditarias, v. imo ipse tanquam creditor concurrat cum aliis creditoribus, neq. eius conditio in aliquo effecta est deterior. l. scimus. s. f. p. f. a. f. a. f. s. f. v. r. o. & ipse. C. de iur. delib. Bald. in l. cu. a. m. a. t. r. e. C. de rei vend. Ang. Arcin. in tract. de testam. in glo. in ver. qui B. ciens se a patre instituit, vbi plene tractat marcia inuentarii ponens omnia comoda, quae heres consequitur ex inuentario, & incomoda, quae ex omissione patitur. f. Amplius, quia non teneatur ultra vires et ad fauorem legatorum priorum. Caltr. conf. 212. *Supradicta omnia in pr. lib. 1. Vide Socinum reg. 3. Hereditarium non conficiens, vbi ponit casus 21. in quibus non teneatur ultra vires hereditarias, licet inuentarii non fecerit. f. Limita;* heres omisit conficere inuentarium, quia dicitur quasi contrahe- re, & teneatur de suo et ultra vires hereditatis, ex quo legis beneficium despicitur, eodem vti non debet, vt per Feder. de Sen. conf. 21. *Nunquid heres. n. 3. ver. unde defende res, vbi, q. teneatur et in foro scientiae. Vide, Heres adeundo obligatur, & qualiter. Concl. 51. Et quod* in foro conscientiae non teneatur heres, nisi pro viribus hereditatis, etiam si non conficit inuentarium. Abb. conf. 73. n. 10. lib. 2. vbi dicitur c. o. m. & reddit rationem, quia presumptio in foro animae non habet locum, quia creditur contenti de omnibus. Extende; f. q. etiam si effemus in terris Ecclesie, heres non conficiens inuentarium non gaudet beneficio inuentarii, sed tenetur creditoribus in solidum, quia istud est beneficium iuris, non p. na. & qui non seruat legem, non consequitur beneficium legis. Abb. conf. 73. *Circa pri-* mum, conf. penult. n. 9. ver. nec obstat, si dicitur lib. 2. f. Extende, vt idem sit in clerico herede. Abb. d. conf. 73. n. 9. ver. nec obstat lib. 2. f. Extende, vt idem sit quoad Ecclesiam heredem, quia si non conficit inuentarium obligatur creditoribus in solidum, & in totum, quia est beneficium legis, & antiquitus ita erat dispositum. Abb. d. conf. 73. n. 9. ver. nec obstat lib. 2. f. Extende, vt procedat etiam in foro Ecclesiae in clerico, & in Ecclesia heredibus quoad legata, quia licet antiquitus heres non conficiens inuentarium non teneatur ad legata ultra vires hereditarias, neq. perderet falcidiam, tamen hodie ex l. fin. C. de iur. delib. teneatur ultra vires secundum c. o. m. de qua Abb. d. conf. 73. *col. pen. circa med. ver. sed respectu legatorum lib. 2. vbi, q. licet sit p. na. t. ex quo respicit tam fauorem, q. odium clericorum, & Eccle-* siarum, ligat omnes. f. Declara; quia licet procedat extensiones in omnibus, tamen in Ecclesia herede, quae non conficit inuentarium, non procedunt, quia non potest habere hereditatem onerosam, & non teneatur de suo, quia induceretur alienatio, ita Abb. d. conf. 73. n. 11. ver. quoniam lib. 2. f. Restringe; quia de iure Canonico heres non conficiens inuentarium non obligatur ultra vires hereditarias, sed solum de iure Ciuili. Bald. conf. 278. *Factum tale est, quidam.* lib. 1. vide infra n. 33. f. Contrarius, q. etiam in foro Canonico sit vera conclusio, quod non conficiens inuentarium teneatur de suo, c. o. m. dicit Abb. d. conf. 73. *Circa primum, n. 9. in fine lib. 2. f. Declara* tamen hanc limitationem, vt procedat in foro fori indistincte; secus in foro poli, quia heres non conficiens inuentarium non teneatur in foro conscientiae in iis, quae descendunt ex delicto, vt in herede usufructuaria non teneatur restituere usufructum, si hereditas non est soluendo. Feder. d. conf. 21. per tot. circa f. n. 5. ver. in casu autem proposito, quia ultra ex delicto restitui debet; secus si in iis, quae restitui debent*

Tom. 4.

ex obligatione; quia in foro conscientiae etiam obligatur; rationem adducit, quia ea, quae ex delicto proueniunt, non afficiunt herede. l. vnica. C. ne ex delicto defuncti. Vide, Heres non teneatur ex delicto defuncti. Concl. 68. f. Limita; quia beneficium legis, & inuentarii de iure Canonico non est cognitum; ideo in causis Ecclesiasticis, vel vbi agitur de causa pertinente ad forum Ecclesiasticum, nunquam heres teneatur ultra vires hereditarias, et si inuentarium non confecerit. Bald. d. conf. 278. lib. 1. in f. & conf. 145. *Punctus questionis n. 4. lib. 4. vbi* maxime firmat in herede ficto, qui fingitur adiuuile ex forma statuti. Vide, Heres inuentarium non conficiens obligatur de suo, & quando secus. Concl. 58. f. Imo in foro conscientiae & de iure Diuino heres non teneatur ultra vires hereditarias. Caltr. conf. 212. *Supradicta omnia, in pr. lib. 1. vbi, q. lex diuina non affumit hereditatem eo mo-* do, quo lex humana. f. De iure autem ciuili antiquo quoad debita heres obligabatur non conficiens inuentarium, sed quoad legata non tenebatur de suo, siue confecisset inuentarium, siue non. l. f. s. si vero postquam. C. de iur. delib. Bald. d. conf. 278. lib. 1. & Caltr. conf. 212. in pr. lib. 1. vbi quoad legata priuabatur falcidia, sed non tenebatur de suo. Abb. d. conf. 73. *Circa primum, n. 9. ver. nec obstat lib. 2. f. Hodie* vero quoad legatarios particulares, si non conficiat inuentarium, teneatur ultra vires de suo, proprio, prout creditoribus; secus si legata sunt vniuersalia. Caltr. conf. 186. *Dubium facit, in pr. ver. sed aduertendum.* lib. 2. & quoad legatarios c. o. m. dicit Abb. d. conf. 73. n. 9. in f. lib. 2. f. Contrarius, q. de iure authenticorum heres non conficiens inuentarium quoad omnia obligetur de suo proprio; quia presumitur subtraxisse. Bald. d. conf. 278. ver. sed de iure auth. lib. 1. & hac praesumptio iuris, & de iure non admittit probationem in contrarium. Bald. conf. 250. *In questione D. Milani. n. 16. ver. item si f. lib. 1. f. Ite* de iure antiquo heres contra creditores non deducebat legitimam, nec funus impenfam, nec aliud quicquam, sed contra legatarios, & fideicommissarios particulares deducebat ista omnia, & sua credita, & idem in legatariis, & fideicommissis vniuersalibus. Caltr. d. conf. 186. in pr. ver. nunc ad propositum lib. 2. f. Hodie vero de iure authenticorum in fideicommissario, & legatario vniuersali seruatur idem, q. de iure antiquo seruabatur indistincte in legatariis, quod heres, etiam si adiuuile sine inuentario, possit deducere iura sua, credita, legitimam, & expensas funeris, quia non teneatur ultra vires hereditarias ad legata, & fideicommissa vniuersalia. Caltr. d. conf. 186. col. 1. & f. q. ver. sed in fideicommissis vniuersalibus lib. 2. f. Declara; quia minor habet restitutionem in integrum, vel vt abstineat ab hereditate, vel vt inuentarium conficiat. Bald. d. conf. 278. lib. 1. ver. saluo, quod minor. f. Limita; quia si contra heredem est relaxatum mandatum simpliciter, vel data sententia, et si p. duxit, vel allegauit beneficium inuentarii, non sibi suffragatur; quia videtur reiecta exceptio inuentarii, si est probata; si vero non est probata, post sententiam auditur. Bald. conf. 219. *Statuto Ciuitatis Papiae, in pr. lib. 1. f. Limita;* quia heres cum beneficio, licet contrahat tanquam talis, si obligat bona sua in solidum, teneatur de suo. Crau. conf. 214. n. 7. qui dicit, quia illa verba, vt heres cum beneficio, stant demonstratiue. f. Limita; nisi ad sit statutum, q. hereditas non possit adiri cum beneficio legis, & inuentarii, prout est Papiae; quia tunc non potest vti beneficio inuentarii, neq. quoad bona loci, vbi est statutum, neq. quoad bona alibi sita; quia solida obligatio contrahitur in loco, vbi simpliciter adiuuile. Bald. conf. 219. *Statuto Ciuitatis Papiae. n. 2. ver. secundus articulus lib. 1. & latius in f. ver. item additur,* vbi maxime procedit, q. n. heres est oriundus in loco statuti, & ibi adiuuile hereditatem. f. Extende, vt idem sit Florentiae, vbi statutum disponit, q. si filius maior 18. annis possederit p. 15. dies bona hereditatis, teneatur de suo, non obstante inuentario. Ang. conf. 386. *Statuto Florentiae, vbi, q. est odiosum statutum, & non ha-* bet locum, si filius possedit iure dotis suae matris. f. Extende, vt procedat, et si heres conuenit cum legatario de recipiendo minus, q. sibi sit legatarius, quia adiuuile heres cum inuentario, quia si postea reperitur, q. heres non fecit inuentarium, vel etiam si fecisset, non releuaretur, ppter statutum, prout Florentiae vigore statuti lib. 2. rub. 29. de hered. & hered. debi. poterit tunc legatarius petere totum, & agere actione prima contra heredem. f. Limita; q. n. heres cum beneficio occultauit aliqua bona, quia illa non posuit in inuentario; quia non potest vti beneficio inuentarii, nec pro rebus non inuentariis, sed et pro inuentariis, quia perdit beneficium in totum, non autem pro quantitate rerum, quas occultauit. Bald. conf. 219. n. 3. ver. tertio queritur lib. 1. & conf. 143. *In causa, quae vertitur n. 6. lib. 5. quilo-* quitur etiam q. n. heres negabat res omillas hereditarias, hanc partem tenet Abb. conf. 73. *Circa primum, n. 6. lib. 2. qui hoc requisitum pro* solenitate ponit, alias corrumpit inuentarium, maxime in pr. praeter ea non fuerunt descripta, vbi etiam, q. praesumitur scientia, gl. in auth. de hered. & falcid. s. sancimus, sequitur Bar. in l. rescripto. ff. de iis, quibus, vt in d. g. & in l. Paulus. ff. ad l. falcid. Bald. in auth. sed cum restator, col. pen. C. cod.

N

Aff. dec. 26. n. 3. Vñ in addit. ad Aff. dec. 237. nu. 5. Soc. Iun. conf. 107. in fi. lib. 3. Alexan. plene conf. 60. lib. 3. quod duplicatur conf. 30. lib. 6. Vñ si dubitaueris. n. 6. ver. & dato, quod filii. plene Paris. conf. 33. n. 81. lib. 3. Gozad. conf. 25. n. 20. ver. decimo etiam, plene Marzar. in epit. fidei comm. q. 46. n. 6. in fi. ver. aduertendum, vbi plures allegat, & dicit multos errare contrariū credentes, plenissime Natt. conf. 214. n. 4. & seq. lib. 1. vbi quod est cōis opinio, qñ heres cum beneficio habet tantum ad testatorem, sequitur Menoc. conf. 125. n. 6. & 7. vbi plurimos. lib. 2. & declarat Fulgos. conf. 67. col. 2. ver. quod tamen. ita vt procedat pro rata, qñ habet tantumdem, sequitur Tirac. de retract. lignag. §. 1. gl. 9. n. 4. 7. in fi. plurimos allegat Surd. conf. 7. n. 34. & seq. late Marzar. in epit. fidei. p. 2. d. q. 46. ver. aduertendum, vbi qñ nihil releuat hoc casus, qñ non est herba bethonica. ¶ Declarat Alex. d. conf. 30. n. 7. lib. 6. vt si defunctus diuisit feudum antiquum, & promisit non contrahere sub pena, filius heres cū beneficio, licet sit contractus post patrem, si hereditas est opulenta, non potest contrahere. ¶ Et facit, quia etiam in re p̄pria heres grauius tenetur seruare voluntatē defuncti, pro quanto honoratur. Corn. conf. 4. videretur, in fi. lib. 2. ¶ Et non petit heres creditum suum, si vires hereditariae suppetunt, & pro quanto suppetunt. Surd. conf. 7. n. 33. & seq. lib. 1. ¶ Idem in fidei commissario, qui non repetit fidei commissum, hoc casus, qñ alia bona hereditatis suppetunt. Marzar. d. par. 2. fidei comm. q. 46. ¶ Incumbit autē p̄batio heredi cum beneficio, qñ hereditas non sit soluendo. Natt. d. conf. 214. n. 5. ¶ Contrarium, quod ille, qui dicit heredem habere bona, ex quibus potest soluere, debet p̄bare, gl. in l. cum de leg. ff. de probat. Bart. in l. fin. §. licentia, C. de iur. d. lib. & in l. decem. ff. de ver. oblig. Decius conf. 519. ¶ Declarat, vt per Marzar. in epit. fidei comm. par. 2. q. 46. ver. cui vñ, n. 62. vbi pro vtraq; parte allegat, & distinguit, actori incumbere. ¶ Declarat, quia inuentarium probat, quid, & quantum sit in hereditate, cui statim. Craud. d. conf. 225. in fi. vbi latissime concordat, allegat. ¶ Limitat, quia si heres capit aliquod lucrum, licet non sufficiat pro legitima heredis filii, tenetur tñ satisfacere creditoribus eatenus, quatenus lucrum sentit. Ias. in l. §. in computatione, C. de iur. delib. n. 9. Natt. d. conf. 214. n. 4. Crauet. conf. 225. n. 12. Alba. conf. 76. n. 6. & in fin. ¶ Limitat, quia vbi cumque heres cum beneficio inuentarii se obligat in solidum, non gaudet beneficio inuentarii, quod excludit in solidum heredem obligat. Corn. conf. 31. n. 11. & seq. lib. 3. ¶ Limitat in feudo recepto pro se, & heredibus, quia licet sit antiquum, si tñ fuit per partem alienatum, non poterit filius heres etiam cum beneficio inuentarii venire contra. Alex. conf. 19. Super eo, nu. 11. & seq. conf. 28. nu. 18. lib. 5. & hanc cōem dicit Dec. conf. 184. in prin. ¶ Extendit, etiam si feudum sit receptum pro se & filiis, & heredibus. Alex. d. conf. 19. & 28. lib. 5. vide omnino apost. ad Dec. d. conf. 184. in ver. liti. etiam, vbi dat concord. reprobato Decio, ibi, dum imputat Alexandrum de varietate, quia dicit, qñ non variat, sed diuersis casibus loquutus est, & se allegat apost. in iis, quae dixit ad Alex. conf. 120. lib. 1. ¶ Contrarium tenet Dec. d. conf. 184. in causa istius, per tot. vbi dicit veriorē, & qñ Alex. conf. 124. lib. 4. variat, qñ tenet hanc partem, & idem Dec. in l. ex qua persona, ff. de reg. iur. ¶ Declarat, quia qñ feudum est simpliciter hereditarium, additio etiam cum beneficio non releuat, & male loquitur Deci, prout etiam reprobatur Grat. conf. 2. n. 32. & seq. lib. 1. & ita debere intelligi, & loqui Grat. dicit apost. ad Dec. d. conf. 184. in ver. masculi. vbi dicit * comunem contra Decium, quando est receptum pro se, & filiis, & heredibus, quia non est simpliciter hereditarium, plene Menoc. conf. 89. nu. 25. lib. 1. vbi plurimos allegat. ¶ & seq. Vide, inuentarium releuat heredem in multis. Concl. 351. Vide, inuentarium non debet patrocinari heredi multis casibus. Concl. 352.

Heres cum beneficio legis & inuentarii non compellitur quoad multa. Concl. 60.

Heres tñ cum beneficio inuentarii non compellitur vendere bona, sed potest dimittere omnem curā creditoribus, comunem dicit Phanuc. in tract. de inuent. p. 5. n. 152. Alex. in l. §. 1. in fi. n. 10. C. de iur. delib. vbi recitat opin. pro vtraq; parte, ¶ Restringe; quia compellitur ad commodare nomen venditioni, dummodo non obligetur de euictione, neq; ad aliud, quasi teneatur facere, quod si bi non nocet, & alius prodest. Phanuc. vbi sup. n. 153. ¶ Declarat, quia si praestat consensum creditoribus, vt ipsi vendant, sufficit, vt ibi, n. 53. vbi etiam dicit, quod non est necessaria subhastatio. ¶ Amplias, quia facta venditione plena securitas acquiritur emptori, ne possit a quoquā molestari praetextu anterioris hypothecae, quod notandum dicit Ias. in d. l. §. & si praestat. C. de iur. delib. ¶ Declarat, vt procedat ampliatio, quando res venditur ab herede causa satisfaciendi creditoribus, & re vera pretium est conuersum in satisfactionem, & hoc constat, alias autem si dicta non probantur, non est tutus emptor, vt pulchre declarat Phanuc. de inuent. p. 10. m. 4.

5. n. 154. & seq. vbi dicit * comunem, & dat cautelā, quod fiat instrumentum praesente herede de solutione, vbi n. 158. & seq. quod etiam praesumptua probatio sufficit, & idem Rol. à Vall. in d. tract. fol. 98. ver. quid si heres, cum seq. ¶ Extendit ampliationem, vt procedat, etiam si heres ipse cum beneficio in solutū sic acceperit; quia erit tutus, prout alius, secundum * cōem, Phan. de inuent. p. 5. n. 159. allegat Berro. q. fam. 63. ¶ Restringe, vt non procedat ampliatio in eo, qui emerit, vel in solutum acciperet pro suo credito; quia sicuti potest ab alio anteriore molestari, si esset satisfactus, similiter si re emat pro suo credito, secus si pro credito alteri creditori soluendo. Phanuc. d. tract. n. 159. ver. aduerte circa hoc cum seq. Rol. à Vall. d. tract. fol. 101. ver. creditoribus tamen. ¶ Restringe; quia nullus emptor erit tutus respectu domini, quod esset alterius, vt * omnes in d. l. §. & si praestat. C. de iur. delib. Phanuc. d. tract. de inuent. p. 5. n. 161. vbi, quod etiam heres posset vendicare, si res esset sua. ¶ Restringe, quando hereditas esset soluendo, de quo ibi relatiue Phanuc. n. 162. ¶ Restringe, qñ alius creditor hypothecarius, quā à defuncto, veniret; quia emptor non est tutus, nisi ab hypotheca defuncti. Phanuc. d. tract. de inuent. p. 5. in fin. nu. 163. & seq. ¶ Restringe, nisi pro minori pretio vēdidisset. Rol. à Vall. de inuent. fol. 102. ver. quid si minori. ¶ Amplias, quia non potest personaliter capi, vel compelli, etiam stante statuto, quod heres debitoris capi possit, vt plene per Phanuc. de inuent. p. 5. n. 127. cum seq. vbi declarat procedere, si producit legitimum inuentarium, vt posset carcerari, & contra eum procedi exequutiue, si bona occultaret, vel consumpsisset. ¶ Extendit; quia habet plenissimam securitatem persona quando fecit solemne inuentarium, d. l. §. & si praestat. C. de iur. delib. plene Roland. à Valle in tract. de inuent. in 3. parte in prin. vbi infinitos allegat.

Heres cum beneficio inuentarii an sit vere heres.

Concl. 61.

Heres tñ cum beneficio legis, & inuentarii non dicitur heres simpliciter, & absolute, sed secundū qd hoc est, cū beneficio inuentarii, l. §. si vero postquam, C. de iur. delib. vbi, si non seruatur inuentarii confectionem, dicitur heres omnino, ergo à contrario sensu secus est, vide pro vtraq; parte Phanuc. de inuent. p. 5. in pr. vbi multa hinc inde. Vide, Qualitas diuersa quando actum principalem diuersum reddat. Concl. 3. ¶ Gloss. vero in d. l. §. C. de iur. delib. §. in computatione, in ver. confundantur, appellat heredem cum beneficio quasi heredes, vbi Bald. col. 3. ver. secundo quero, dicit, qñ heres cum beneficio non habet merum nomen heredis, & ibi Bar. in fin. dicit, qñ statutum disponens aliqd contra heredem non habet locū in herede cum beneficio, & dicit notādum, ¶ Extendit, quia statutum disponens, qñ heres teneatur in solidum, vel quod contra factū defuncti non possit venire, vel quod heres possit capi, non habet locū in herede cum beneficio, Phanuc. late de inuent. p. 5. n. 94. & multis seq. plenius Rol. à Vall. in eod. tract. fol. 95. ver. septima utilitas, vbi dicit * comunē. Vide, Heres quis dicatur proprie, & quis legitimus heres. Concl. 36.

Heres cum beneficio legis & inuentarii potest multa.

Concl. 62.

Heres tñ cum beneficio legis & inuentarii potest soluere creditores, vel legatarios, qui primo comparuerunt, quia licet non p̄iudicetur iuribus aliorū soluendo; tñ ipse liberatur, ne possit conueniri. Ias. in l. §. & si praestat, in pr. C. de iur. delib. vbi * omnes. Rol. à Vall. conf. 14. n. 20. lib. 1. & cōem dicit Phanuc. de inuent. in 5. par. n. 135. fol. 142. Cast. conf. 212. Supradicta omnia, in fi. lib. 1. ¶ Restringe, qñ heres sciuit alios adesse creditores priores, vel pares, & non petiit cautionē, gl. Bar. Castr. Salyc. & Ias. in d. l. §. & si praestat. C. de iur. delib. ¶ Contrariū Phanuc. de inuent. p. 5. n. 137. vbi allegat Anch. in c. peccatum. col. pen. ver. sed vltimus quero, de reg. iur. in 6. Alciat. conf. 41. lib. 2. allegat Corn. & alios, & Corn. d. l. fin. §. & si praestat, in 3. utilitate, n. 4. vbi dicit contrarium esse verum de rigore, & tenet et ibi Bald. sed qñ sequendo Bar. debet exigere cautionem. ¶ Restringe, vt non procedat, qñ essent plures legatarii certarum specierū, quae sunt in hereditate, & alii essent legatarii quantitarum extra hereditatem, quia si soluit quantitates, & velit retinere contra legatarios specierum, preterea, qñ soluerit de suo, & sufficiant vires hereditariae, non potest. Bald. conf. 134. In causa, quae vertitur, n. 3. ver. secundo praemittendum, lib. 5. ¶ Restringe, qñ soluit ei, qui exceptione poterat submoueri, sciens. Phanuc. de inuent. p. 5. n. 137. in fin. ¶ Restringe, qñ creditor veniens primo liquidauit creditū suum, alias non. Aleia. d. conf. 41. lib. 2. Phanuc. d. tract. de inuent. p. 5. n. 138. ¶ Imo, quia tenetur satisfacere primo venientibus, si excludit primum, & satisfecit secundo venienti posteriori, rē de suo. Abb. conf. 73. Circa primum, in fi. lib. 2. ¶ Restringe, vt non procedat in restitutione ne vlturum. Phanuc. d. tract. p. 5. n. 139. ¶ Declarat, quia licet possit soluere primo venientibus; non tamen prauidetur prioribus, neq;

neq; aequalibus, quin possint recuperare facta excussione, vt plenissime Phanuc. de inuent. par. 5. n. 140. & seq. & hac est ratio generalis, vt dicit Corn. in d. §. & si prefatam, n. 7. ¶ Declara, vt per Cast. conf. 21. n. 4. lib. 1. quia sibi prædicat quoad Falcidia, qñ esset facienda refectio legatorum, alias secus, nisi dolose fecisset, vtrius noceret, & in fin. quod alii agunt vtrius actione sine cessione contra eum, cui solutum fuit. ¶ Amplia; quia soluere potest in tot bonis creditoribus in quantitate et inuitis; quia non tenetur vendere, & se obligare de euictione. Ias. in d. l. §. & si prefatam, C. de iur. delib. * Ang. de Perul. conf. 31. Viso laudo, in prin. & est cõis * opinio, vt per 12 Phan. de inuent. p. 5. n. 149. ver. vltimū est. ¶ Extende, vt procedat etiā contra dotem, & in causa dotis consistentis in pecunia; qā potest 13 dare bona. Alcia. conf. 30. lib. 3. sequitur Phan. vbi supra n. 149. ¶ Extende; quia potest soluere hæres cum beneficio tam bona corporalia, quā incorporalia, vt iura & actiones. Phan. d. tract. p. 5. n. 149. 14 ¶ Restringe, vt non procedat, qñ hereditas est opulenta. Phan. d. tract. n. 151. ¶ Restringe, quando pecunia, vel species debita esset in 16 hereditate Phan. vbi supra n. 151. ¶ Restringe, qñ bona sunt in hereditate, & penes hæredem; secus si dedit alteri creditori, Phan. vbi supra n. 150. ¶ Amplia; quia potest sibi debita legitimā, & alia sibi debita retinere, quæ legitima præfertur legatariis; non tamen præfertur creditoribus defuncti. Ang. Aret. conf. 67. Quantum ad primum, n. 5. & seq. vbi n. 7. ver. cum ergo, extendit et contra mentem testatoris. ¶ Retinere potest in computatione patrimonii expensam funeris patris; item expensam confessionis inuentarii, & quicquid soluit legitimis creditoribus, cū illud facere sibi permittatur de iure, 19 d. l. §. in computatione, vbi Doct. C. de iur. delib. ¶ Amplia; quia vendere potest bona hereditaria, vt de pretio satisfaciat creditoribus, & nō tenetur ipse, neq; emptor ad aliquid facere creditoribus. d. l. §. & si prefatam, C. de iur. delib. ¶ Restringe, dummodo pretium soluat; quia alias non esset tutus hæres. Bar. in d. §. & si prefatam, vbi Cast. & in ver. licentia, in fi. & Corn. ibi n. 7. & alii dicunt, quod non esset 20 tutus emptor, si pretium non soluitur, & est communis * opinio, de qua Phan. de inuent. in 5. p. n. 154. Vide Concl. prox. seq.

Hæres cum beneficio inuentarii deducit multa. Concl. 63.

HÆRES cum beneficio legis & inuentarii præfertur omnibus creditoribus circa impensā funeris defuncti. Ceph. conf. 762. n. 17. & seq. vbi, quod etiā cōtinentur expensæ in infirmitate factæ. 2 Rom. conf. 276. n. 6. ¶ Et appellatione impensæ funeris cōtinentur vestes mortiferae, merces ferretæ, feretrumq; gestantiū, cerei, seu funalia, & quæ ad pompā funeris, exequiasq; parandas requiruntur. Ceph. d. conf. 762. n. 21. ¶ Declara; quia expensæ funeris, & aliæ intelligi debent, si sunt rationabiles, & quilibet paterfamilias eas fecisset, alias secus. Corn. l. §. in computatione, nu. 4. C. de iur. d. lib. ¶ Extende; quia expensæ testamenti releuati deducit, & præfertur omnibus, siue esset publicatū, siue non. Ceph. d. conf. 762. n. 23. & seq. 5 ¶ Extende in expensis inuentarii citationis, & similis. Ceph. d. conf. 762. n. 3. ¶ Extende in expensis exemptionis impetratæ, vel alterius priuilegiij, per qd ditiore facta est hereditas. Ceph. d. conf. 762. in fin. ¶ Extende in expensis hīs hereditariæ, & si nomine hæredis. 8 Ceph. d. conf. 762. n. 29. & seq. ¶ Amplia; quia procedit etiā quod ad debita de suo soluta; quia cum sit facta ditiore hereditas, deducit, ne de suo patiarur per retentionem. Ceph. d. conf. 762. nu. 22. & seq. vbi, qd præfertur aliis et prioribus, per retentionē, & ita per plura Be- 9 ro. q. 63. per tot. ¶ Contrarium credo verius, qd non præferatur aliis creditoribus; quia licet etiā si non confecisset inuentariū, quando tenetur restituere ex fideicommissio hereditatem, possit per retentionem sibi satisficere de solutis ad cōmodum hereditatis, vt per Cast. conf. 19. in pr. lib. 2. & conf. 77. in primo dubio, & conf. 186. col. 2. eod. lib. Rom. conf. 176. n. 7. illud ideo est; quia hereditas est soluendo; quod casu nō est mirum, si grauius restituere tenetur illud, quod ipse soluere teneretur, si non esset solutum; ideo non valet hoc argumentū, vt multo magis permittatur in hærede, qui fecit inuentarium; quia fateor quod si fecit vtile negotiū hereditatis, retinet solutum. ¶ Probat contrarium ex tex. ad literā in d. l. §. & si prefatam, ver. si vero hæredes, C. de iur. delib. à contrario sensu ibi dicitur, quod si hæres dederit res hereditarias in solutū creditoribus hereditariis, vel p. dationē pecuniarū eis satisfecerit, liceat prioribus agere contra illos, quibus est satisfactū, contra hæredem, qui quantitatē rerum hereditariarū expendit, nulla actio extendatur, nec aduersus emptores rerum hereditariarū, quas hæres vendidit pro soluendis debitis hereditariis, ergo à contrario sensu, si nō soluit de quantitatibus hereditariis, nō habet aliquod priuilegiū; vide plenum consilium meum, in quo ostendo legem esse forma-

lem, & ab ea non esse recedendum, neq; pati extensionē et identitatem, neq; ex maioriore rationis, & ita in puncto iudicanti Senatus Neapol. vt per Franch. dec. 272. Phan. de inuent. p. 5. nu. 92. & probatur ratione viua; quia solemnitas dictæ legis occuparet memoriam, cui hæres soluit de bonis hereditariis; tamen intelligitur, dummodo sit facta excussio contra hæredem, & donec ipse habet aliquid, contra eum agi debet. Vide Concl. prox. præced.

Hæres hæredis primi testatoris est hæres, & quando secus. Concl. 64.

HÆRES hæredis testatoris est hæres, l. §. C. de hered. insti. & ita Cast. conf. 152. Viso puncto, col. 2. ver. nec ex persona, lib. 2. vbi, quod ista est prima regula. Ang. Aret. conf. 93. Nulli dubiū, n. 10. Alex. conf. 172. in causa, n. 12. ver. sed ius, lib. 6. ¶ Et talis hæres habet, qualis est is, per quem hæres efficitur, l. qui aliena, §. interdict. ff. de acqu. her. Cast. d. conf. 152. col. 2. ver. nec ex persona, lib. 2. vbi dicit hanc secundam regulam Angel. Aret. d. conf. 93. num. 10. vbi, quod eo modo sūm hæres, quo erat ille, cui succedo, videlicet ex testamento, vel ab intestato, prout erat ipse. ¶ Et qñ testator nominat, qñ res supposita deuenit ad vxorē in vltimū fructu, & post eā ad ipsius hæredes, intelligitur de hæredibus testatoris, nō autē de hæredibus usufructuaria. Alex. conf. 56. Consideratis verbis, n. 2. lib. 1. ¶ Et est tertia regula secundum Cast. d. conf. 152. col. 2. ver. nec ex persona, lib. 2. quod si ille ego hæres Titij dixeris, ergo sūm hæres cuiuscunq; alterius, cui Titius fuit hæres, & si alio iure fuit hæres. ¶ Declara; quia is, qui succedit alicui, hæredi Titij, dicitur hæres Titij, qñ vltimus succedens fuit capax trib. temporib. videl. tempore testamenti, tēpore mortis, & tempore aditionis, alias secus; quia tunc est hæres hæredis, sed nō primi testatoris. Cald. conf. 29. circa si. ver. aut vult venire, alius 14. de legato. ¶ Amplia; quia petens hereditatē tanq; hæres Titij simpliciter, licet sit hæres hæredis, & sic mediante persona alterius debet obtinere, licet nō fecerit de media persona mentionē; quia hæres hæredis primi defuncti vere est hæres Bar. in l. qui filij, §. in omni, ff. de acqu. hered. l. paterfamilias, §. cum in tabulis, ff. de vulg. & pupil. ¶ De clara, dummodo actor postea probet hē heredem mediante persona alterius. 3. §. ex plurimis, & ibi Mod. ff. de acqu. poss. Aret. in l. qui aliena, §. in omni, ff. de acqu. her. ¶ Amplia in hærede veniente ex substitutione pupillari expressa; quia dicitur heres directo testatoris, ideo si testator reliquit vxori vltimū fructum, dummodo cōmunicet hæredi suo, non minus tenebitur cōmunicare hæredi secundo ex substitutione pupillari. Bald. conf. 60. Viso testamento, in fi. lib. 1. ¶ Amplia in tantū hæredem hæredis primi testatoris esse heredem, ut testator instituit eius filium hæredem vniuersalem, & eius filij hæredes, & si dictus filius sine filiis decessat, substituit alios; tunc filij eiusdē primi heredis in trā sunt primi testatoris heredes, vbi teneantur ad debita eorū patris, si volunt capere ex fideicommissio. Bald. conf. 189. Casus talis est, Petrus, lib. 1. Vide, Fideicommissum vniuersali dicitur hæres primi testatoris grauiatis, non grauiati. Concl. 26. cum Concl. ibi proxima seq. ¶ Declara Alex. conf. 64. Difficultas, in prin. lib. 5. quia is, qui succedit alteri ex fideicommissio, vel ex vulgari, dicitur hæres testatoris non grauiati, sed is, qui succedit grauiato, dicitur hæres grauiati, & etiā hæres cuiuscunq; alterius, cui grauiatus successit. ¶ Amplia; quia fideicommissum prohibuit alienari extra familiā, sed debet peruenire ad heredes suos, intelligitur de hærede hæredis in infinitum descendente. Alex. conf. 56. in pr. nu. 2. & in fi. ver. hoc etiā apparet, lib. 1. ¶ Et qd testator substituit de heredes ceteros, seu substituit omnes heredes, & sic heredes heredis, seu heredes hæredum quoscuq; est, text. in leg. in annalib. C. de legat. ideo si primus hæres moritur ante mortē legatarij, mortuo legatario, perueniet legatum ad hæredem primi heredis defuncti, vniuersale legatario, & ideo secundus hæres non habebit vigore fideicommissionis, sed vigore temporalitatis in herede primo legato, qñ tempore finitur. Alex. plene conf. 173. Visa facti, in pr. lib. 5. ¶ Contrarium regulariter; quia si Titius hæres grauiatur dare fundum Scio, ea cōditione, qd si Scius moriatur sine filiis, restituat fundum heredi, & cōtingat herede primū decessere ante legatariū, non restituet heredi hæredis; quia tanq; cōditionale nō transmittitur. L. iura, §. si autē aliquid sub conditione, C. de cad. tol. Alex. d. conf. 173. in pr. ver. idem tenet, lib. 5. & ibi apost. in ver. heredi, dat. conc. ¶ Declara; quod si aut legatum fuit ad tempus relictum, puta, lego tibi quousq; vitæ, & censetur legatum temporale ad vitā legatarij, & isto casu quando moritur legatarius, legatū reuertitur ad hæredem, siue priuum, siue heredem heredis primū, vel secundū; quia tēpore relictum legatarij; aut legatum fit simpliciter legatario, & grauiatur sub cōditione, vt post mortē restituat hæredi, & seu alteri, & isto casu si legatarius superuiuat heredi, vel substituto, nō fit cōmissio ad hæredē hæredis, in causa, la secunda, §. Pōponitur, ff. de min. ita dicitur Alex. d.

15 *l. conf. 173. n. 2. ex mente Castr. lib. 5. f. Amplia etiam in eo, qui esset incapax heredes primi testatoris, vel defuncti; quia si succedat tandem alteri, qui esset heres primus, ipse quoque; erit heres primus, veluti in spurio, qui non potest succedere patri, tantum legitimis, mortuo patre succedunt legitimis, mortuis legitimis, succedit mater, quia si moriatur instituto spurio primi defuncti, erit illius heres, & poterit facere pacem, ut verus heres. Io. de Imol. conf. 71. per tot.*
 16 *† Declara, quia heres heredis dicitur testatoris heres ex dispositione legali, d. l. si. C. de hered. inst. aliquando iudicio testatoris heres heredis testatoris, est heres, & quando concurrunt, praefertur ille, qui iudicio testatoris est heres. Castr. conf. 49. prope si. lib. 2. f. Declara, quia heres heredis licet sit testatoris heres, intelligitur mediatum heres, & sic non dicitur immediate, neque directo heres.*
 17 *† Cal. conf. 239. Pro declaratione, n. 2. ver. secundo quia, lib. 2. f. Amplia; quia quod dicitur heredem non posse venire contra factum defuncti, habet locum et in herede heredis, quia propter, & vere est heres primus testatoris. Ceph. conf. 392. n. 37. & seq. n. 55. & 56. & est cois* opino. Ceph. conf. 393. n. 64. & seq. Meno. conf. 89. n. 127. & seq. f. Extende et in materia statuti, & penali, & prohibitione facta heredibus, ut habeat locum in herede heredis in iis, quae sunt transitoriae, licet requiratur, quod vere, & propter verba intelligatur. Ceph. d. conf. 392. n. 40. & seq. f. Extende et in dispositione hominis secundum omnes, ut declarat idem Ceph. d. conf. 392. n. 57. & seq. vbi dicitur, si secus esse, quando affectione personae heredis testator aliquid disponit. f. Restrige in herede heredis praeter voluntatem primi defuncti, prout si pater habens filios masculos, & feminas instituit heredes masculos, qui mortui sunt sine filiis, & sorores succedunt ab intestato fratribus, certe ita heredes heredis extra voluntatem primi testatoris possunt venire contra factum defuncti. Ratio est, quia ista regula procedit, quia fictione heredes censetur eadem persona cum defuncto, sed fictiones, & specialia non multiplicantur. Castr. conf. 197. vbi dubium, n. 2. ver. sed ulterius, lib. 2. & conf. D. Salust. & D. Abb. Siculi. Vide, Heres non potest venire contra factum defuncti. Concl. 53. f. Amplia in tantum heredem heredis esse testatoris heredem, mediante transmissioe, ex persona primi heredis, ut si cui primus heres est heres ab intestato, siue ex testamento, ita etiam heredis heres. Castr. conf. 241. super hoc puncto, col. 2. ver. hinc dicitur. lib. 2. f. Limita, quia heres heredis non est testatoris heres, quando obstat iudicium testatoris, prout in grauato restituitur ex fideicommissio; quia succedens in fideicommissio non dicitur succedere grauato, sed primo testatori. Castr. conf. 64. in pr. lib. 2. f. Limita, quia heres heredis non venit, quod dictum fuit, infra scriptos heredes, vel quando de herede testatoris sit mentio. Alex. conf. 173. in si. lib. 5. f. Limita in herede fideiuloris, quia est speciale, quod possit venire contra factum defuncti, & vendicare rem suam alienatam a fideiussore, cuius est heres; quia hoc casu est speciale. Ceph. d. conf. 292. n. 46. & seq. Curt. Jun. conf. 155. n. 10. vbi reprobat Dec. qui tenuit non esse speciale, sed quemlibet heredem posse agere.*
 18 *† conf. 185. n. 5. f. Limita, quando aliquid in fraudem legis fuit per defunctum alienatum; quia heres non obligatur, neque habet locum. Item a matre. C. de rei vendic. Vide Concl. prox. seq.*
 19 *Heres heredis quando representat testatorem, ita ut unus primi heredis transeat in secundum. Concl. 65.*
 20 *Heres f. heredis, licet sit etiam testatoris heres; tamen in fideicommissio iniuncto per testatorem, quod deficientibus heredibus suis sine filiis masculis, & c. non intelligitur de herede heredis, nisi sit expressum; sed de primis heredibus. Oldr. conf. 21. per tot. f. Declara, ut per Alex. conf. 165. Consideratis verbis, lib. 2. Vide Concl. prox. praecedentem.*
 21 *Heres obligatur ad multa. Concl. 66.*
 22 *Heres f. tenetur curare, quod legatarius possit consequi legatum, finito usufructu, petendo ab usufructuario cautionem de vendendo, & fruendo arbitrio boni viri, & non dissipando rem legatam, alias tenetur de culpa etiam leui & leuissima. Item te. s. culpa. f. de leg. 1. vbi Bar. & Castr. f. Extende, ut procedat, etiam si heres esset homo negligens in rebus propriis. l. mulier. s. sed etiam. ff. ad Trebell. quem tex. tanquam singulariter notat ibi Claud. sub s. si heres. n. 3. ver. vltimo nota, facit tex. in l. 1. s. si quis sub conditione. ver. sed si conditione. ff. de legat. nomin. caueat. facit tex. in l. Iulianus. s. si frem. ff. ad exhiben. f. Declara praedicta procedere, supposita scientia legati per heredem, quae tamen in dubio presumitur, iuxta not. in l. eius qui. ff. si cert. petat. maxime, quando soluit alia legata. f. Amplia; quia heres obligatus deponere dotes fororum legatas a testatore patri communi, & quod ex usufructu denariorum debeant alimentari, si heres nunquam deposuit, quia non fuit interpellatus, si alimentauit sorores, non tenetur ad aliquid interesse, licet pecuniae potuissent fructuare su-*

pralimenta fororum. Castr. conf. 125. vbi testamento, in prin. lib. 1. vbi secus esse dicitur, si heres fuisset interpellatus, & constitutus in mora. f. Amplia; quia tenetur exonerare animam defuncti. Vide, Heres quando tenetur exonerare animam defuncti. Concl. 42.

Heredi, & in heredem ius defuncti transit. Concl. 67.

1 *† Vs f. competens defuncto competit etiam eius heredi. Vide, Transmitti ad suos heredes quae possint, & quae non. Concl. 370. f. Amplia; quia ius redimendi competens ex statuto competit etiam heredi; quia potest cedi, ergo & transmitti. Castr. conf. 249. Statutum Padua, col. 2. ver. sed praedictum, lib. 2. quod est Io. Baptista Roselli. f. Ex-*
 2 *tende, etiam si de herede non faciat statutum mentionem; quia licet sit stricti iuris, & non extendatur; tamen recipit passiuam interpretationem a iure communis, quae extendit. Castr. d. conf. 249. n. 2. lib. 2. f. Amplia multis casibus tam actiue, quam passiuue; quia*
 3 *praemium, quod debetur defuncto, debetur etiam heredi, & carceratio, quae pro debito ciuili potest fieri contra defunctum, potest fieri contra eius heredem. Castr. d. conf. 249. n. 2. vbi multa iura, & exempla allegat, lib. 2. f. Limita; quia licet ius competens defuncto transeat in heredem; non tamen transit possessio. Vide, Statutum diuersorum locorum circa possessionem defuncti, ut continetur in herede. Concl. 624. f. Extende in tantum, quod licet heres esset in domo testatoris post mortem testatoris, & in ea habitauerit; non tamen efficitur possessor aliorum bonorum hereditatis, quorum possessionem non apprehendit. Alex. conf. 70. Magnificus in fin. lib. 6. Vide, Heredes censentur nominati in omni dispositione. Concl. 75. Vide Conclusionem prox. seq.*
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Heres non tenetur ex delicto defuncti, & quando secus. Concl. 68.

1 *Heres f. non tenetur ex delicto defuncti. l. vnica. C. ne ex delicto defuncti. & hoc, siue fecerit heres inuentarium, siue non. Fede-*
 2 *de Sen. conf. 21. in si. n. 5. & 6. f. Declara, ut procedat, si non esset co-*
 3 *testata lis cum defuncto; quia non transit poena ex delicto defuncti in heredem, alias secus. Ang. conf. 340. in princ. f. Amplia; quia*
 4 *actio ad poenam competens contra defunctum non transit contra heredem, Cuman. conf. 164. Prelatus certa Ecclesia, n. 3. f. Extende,*
 5 *ut idem sit in emphyteuta; quia si cecidit propter canonem non solum, non facta declaratione contra defunctum, non potest declarari contra heredem. Cuman. conf. 164. n. 3. f. Extende idem in*
 6 *seculo deuoluto contra defunctum, ut deuolutio non possit declarari contra heredem. Cuman. d. conf. 164. n. 1. ver. non obstat etiam. f. Restrige, ut non procedat, quando caducitas esset ipso iure causata; quia ex quo non requiritur declaratio, tunc transirat heredes, & contra heredes. Decian. conf. 4. n. 20. & seq. lib. 1. vbi, quod inducitur ipso iure, quando concurrunt geminata promissio, vel pactum de soluendo, de non alienando, & c. vel quando concurrunt legis, & hominis promissio simul, vide plene Gabriel. lib. 7. criminal. conf. 25. per tot. f. Limita; quia licet heres non tenetur ex delicto defuncti ad hoc, ut ex delicto oriatur actio contra heredem; tamen si oritur exceptio, transit ad heredem; licet orta sit ex delicto defuncti, Ang. conf. 340. Magister Iacobus, in princ. Vide, Exceptio datur facilius, quam actio. Concl. 374. f. Limita de iure Canonico; quia heres tenetur ex delicto defuncti, etiam si nihil ad eum peruenit ex dicto delicto; quia tenetur exonerare animam defuncti, iuxta not. in c. si de sepult. Feder. de Sen. d. conf. 21. in si. n. 6. vbi, quod siue lis sit contestata cum defuncto, vel non, heres tenetur soluere, & restituere male acquisita; sed tamen cum temperamento, vbi ad vires hereditarias, & non ultra, siue fecerit inuentarium, siue non, cap. in litteris, de vsur. & c. 2. eod. tit. lib. 6. idem tenet Gemin. conf. 3. n. 6. ver. nisi de iure ciuili. Anch. plenif. conf. 411. Et prima facie, per tot. vbi latiff. Vide, Heres quando tenetur exonerare animam defuncti. Concl. 42. f. Limita, nisi esset factus locupletior heres, & quatenus ad eum peruenit. Anch. conf. 158. nu. 19. ver. sic & heres. f. Limita; quia tenetur heres ad restitutionem rerum subtractarum per defunctum, si pro iure. s. i. ff. de cond. furti. A retin. Instit. de obligat. quae ex delicto. s. si vbi etiam gloss. & alii. Negul. de pignor. in 4. memb. 2. partis princ. nu. 124. Capra conf. 67. n. 23. & communem dicit Ant. Gomez. de delict. c. 1. nu. 81. prope fin. Valqu. de controuer. illustr. lib. 3. c. 96. n. 24. Vide, Heres quando tenetur exonerare animam defuncti. Concl. 42. Vide, Poena non transit ad heredes, & quando secus. Concl. 256. Vide Conclusiones duas proximas praecedentes.*
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Heres non potest multa, quae poterat defunctus. Concl. 69.

1 *Heres f. non potest regulariter ea, quae poterat defunctus ex ipsius defuncti industria; quia electa industria personae aliqua non transeat ad heredem. Vide, Industria personae quando dicitur electa.*
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

2 electa, ut per alium fieri non possit, vel contra. *Concl. 105.* † Extende; quia officia, & privilegia personalia non transeunt ad heredem. *Vide, Privilegiū personale extinguitur cum persona, & non transit ad heredes, & quando secus. Concl. 746.* † Restringe; quia multa sunt personalia, prout actio directa, quæ inhaeret ossibus, & transit ad heredem. *la. in l. si stipulatus fuero. n. 3. ff. de verb. oblig. vbi dat plura exempla.* † Amplia; quia ius declarandi non transit ad heredem regulariter; quia est quid personale. *glos. Bart. Alex. Ias. & alii in Linter stipul. §. 1. ff. de ver. oblig. l. idem Pomponius scrib. §. si ff. de rei vendic. vbi Bar. Bal. & Ang. Dec. in l. heredem ff. de reg. iur. Vide, Declaratio an possit fieri post mortem, & per quos. Concl. 101.* † Extende maxime, quoniam substantia dispositionis est collata in voluntatem defuncti, & non exequutio; quia nunquam transit ad heredem. *la. in l. post dotem. n. 38. ff. solut. matr. quia voluntas morte finitur. Socin. Sen. conf. 77. lib. 3. Ruin. conf. 114. lib. 5. Gozad. conf. 22. Socin. lun. conf. 63. vol. 2.* † Amplia; quia licet ius eligendi competens defuncto circa alternatiuam, antequam elegerit, transeat ad illius heredem; tamen fallit tribus casibus, de quibus *la. d. l. si stipulatus fuero. n. 3. ff. de verb. oblig. primo in iure eligendi, quod continet declarationem meram; secundo in facultate facti, quæ non respicit exequutionem iuris; tertio, quando non competit pro utilitate eligentis, sed tertii.* † Amplia; quia ius implendi præceptum testatoris factum heredi sub pena privationis, si heres decessit non facto implemento, quod facere potuit, priuatur, & non transit implementum ad heredem. *heredis. Bart. conf. 29. Proponitur quia, n. 2. ver. sed ius, & facultas, lib. 1. & repetit conf. 98. Testator, lib. 2.* † Limita; quia plus iuris quandoque confertur heredi, quam defuncto, *l. fin. C. de domest. & protell. lib. 12. vbi gl. & Bart. dicunt esse mirabiles quia mortuo protectore domesticus debetur salariū heredi, nedum pro anno cepto, sed etiam pro sequenti, quod non deberetur viventi.* † Extende; quia beneficiū legis & inuentarii facit, quod heres non tenetur actione personali, neque ultra vires, licet defunctus teneatur. *l. fin. Cod. de iur. delib. † Extende; quia heres potest non oblitante mala fide defuncti, incipere præscribere tanquam bonæ fidei, licet defunctus nunquam potuisset præscribere, glos. final. in l. an vitium. ff. de iur. & temporal. prescriptio. & licet in ver. quidam tamen, dicat aliquos tenere contrarium; est tamen communiter in hoc reprobata, ut dicit Alex. conf. 39. vbi n. 2. ver. nec obstat, lib. 2.* † Extende; quia defunctus, qui adiuit hereditatem sibi delatam, non potest agere petitione hereditatis ad rem, quam semel possedit; & tamen heres defuncti, qui nunquam possedit illam rem, potest pro ea intentare petitionem hereditatis iurando illam rem ad hereditatem spectare. *Alex. conf. 89. vbi puncto. in princ. lib. 2.*

Heres tenetur restituere ex tacito fideicommissio multis casibus. Concl. 70.

1 **H**eres si instituitur, & postea testator iubet, illum esse tacitum, & contentum centum, censetur grauatus restituere ex fideicommissio venientibus ab intestato, quando non adest alius coheres. *l. peto ff. de leg. 2. † Extende, ut procedat etiam, quando sunt duo pauperes heredes instituti, & testator iussit illos esse contentos vnde cum ante sit pro singulis; quia licet matri testator reliquerit vsumfructum, adhuc tamen debetur hereditas ex fideicommissio venientibus ab intestato, non autem matri; quia non est coheres, neque pauperibus; quia non sunt pauperes in genere instituti.* *Bald. conf. 468. Quidam Titius, per tot. lib. 1. † Et procedit extensio, etiam si essent dati exequutores in testamento ad prædicta exequenda. Bald. d. conf. 468. per tot. lib. 1. † Restringe, nisi ad essentiali coheredes instituti, quorum institutio non esset grauata, vel restricta; quia portio istorum coheredum per ius accrescendi spectaret alteri coheredi, non autem deberetur venientibus ab intestato. Bar. in d. l. peto. ff. de legat. 2. in pr. Bald. conf. 244. Gregorius in suo, lib. 2. circa prin. ver. sed contra hoc. & conf. 69. Quidam instituit, lib. 3. vbi loquitur in filia instituta iussu habere centum, quando alium heredem vniuersalem dedit; quia habebit filia legitimam, si centum non sufficiunt. † Restringe, quando heredes instituti essent in re certa; & tales, quod necessario debuerunt heredes institui; quia etiam si omnes sint instituti cum onere, quod non capiant, nisi certam summam tamen habentem ius accrescendi, nec restituunt venientibus ab intestato, ita videtur de mente Bald. conf. 466. in pr. ver. responde. lib. 1. † Si vero adest alius coheres etiam transuersalis, veluti si testator instituit suas filias, & filios masculos nascituros, ita quod nascente masculo femine habeant centum; & sint contentæ, non nascente vero masculo instituit heredes vniuersales patruos, videlicet A. & B. etiam isto casu filia habebunt solum centum; & si non sufficiant pro legitima, fiat suppletio. Bald. conf. 69. Quidam instituit, per tot. lib. 3. Vide, Institutum in re certa quando dicitur, vel non.*

Concl. 227. † Contrariū, quod imo filia sint heredes simul, sed restituant ex fideicommissio patruis id, quod eis est relictum ex institutione vniuersali supra summam taxatā, & sic deducant legitimam in qua imputant prelegatum, & Trebellianicam, tenet Bald. conf. 70. Premittendum est, lib. 3. circa prin. si tamen praelegatum, & Trebellianica ex reliquo excedant in tantum, quod non remaneat medietas patruis, deducendum erit ad filia, ut ibi videtur velle Bald. Vide, Fideicommissum, vel relictum quando tacite inducitur. Concl. 260.

Heres tenetur luere rem pignoratam legatam a testatore, & quando secus. Concl.

Vide Socin. reg. 4. **Heres rem legatam a testatore regulariter luere tenetur limitat tribus modis, quando pro facto legatarij, quando pro facto tertij esset pignoratā, & quando legatum esset vniuersale. Vide, Legatum simpliciter factum non restringitur ad ius testamentarij, & quando secus. Concl. 60. n. 5.**

Heredes plures agunt pro virili, & non in solidum. Concl. 71.

Plures heredes si sunt instituti, non potest quilibet agere pro toto, sed vnusquisque pro virili portione. † Et regula est, quod datis pluribus heredibus vnusquisque habet ratā suam actionum, tam actiuarum, quam passiuarum. *Abb. conf. 39. Duo sunt, in fin. lib. 1. vbi loquitur etiam in Hebraicis.* † Amplia; quia ex contractu ad hoc per tutorem nomine plurium pupillorum non potest vnus agere in totum ex illo instrumento linealis. *Bald. conf. 15. Omnis assessor. n. 2. ver. alia differentia, lib. 2.* † Extende in casu conuictio, quia liberatio facta per tutorem vnus heredis non præiudicat alijs actiones actiue, & passiuas ipso iure sunt diuise pro rata cuiuslibet heredis. *Abb. conf. 39. Duo sunt, in fin. lib. 1.* † Amplia; quia idem est in casu conuictio; quia heredes plures non possunt conueniri, nisi pro rata, quando obligatio est diuisa, secus si in diuisa. *Ang. conf. 230. Casus est, col. 3. in si. ver. Posito autem. Vide, Heredes duo non obligantur in solidum, sed pro rata. Concl. prox. seq. † Limita; quia non agunt omnes pro rata ad id, quod deducitur ex vna portione, sed illud solum accrescit alijs, quibus non fecit deductionem; exemplum, Testator instituit in sua hereditate A, B, & C, quolibet pro parte, præterquam quod ex tertia C. voluit deducti debere matrem. Num deductio dotiū spectabit solum A, & B, nec obstat, quod vnus esset heres, & deductio nihil operaretur, quin heres deductam dotem haberet; quia illud esset, ne testator decessat pro parte testatus, & pro parte intestatus, quod non est in casu nostro. Rom. pulchre conf. 49. n. 3. ver. quoad secundum, vbi apert. in ver. quatenus.*

Heredes duo non obligantur in solidum, sed pro rata circa mentem testatoris. Concl. 72.

Heredes si duo si sunt instituti sub conditione, quod donec soluerint certum quid, fructus hereditatis remaneant penes exequutores, non obligantur in solidum; ideo si vnus soluat dimidiam suam, debet consequi dimidiam hereditatis sibi debita; etiam si alius coheres non soluat partem suam. *Oldi. conf. 196. Ratio tale est, ver. secunda qua sitio. † Et quod creditores in actione personali non possint agere contra heredes plures, nisi pro rata hereditaria, est tex. in l. pro hereditariis. C. de hered. actio. † Amplia; ut procedat etiam in solutione onerum; quia si sunt plures heredes, vnusquisque tenetur pro portione sua tantum. *Bald. conf. 194. in nomine Domini Amen, lib. 4. † Amplia; quia regulare est, quod heredes plures tenentur pro rata hereditaria, non autem in solidum. Anch. conf. 250. Casus est, col. 3. ver. posito autem pro constanti. l. pro hereditariis. C. de hered. actio. l. cum aum. vbi glos. & Doct. C. de institut. & substitut. glos. Bald. alii in l. 2. §. si ff. de prator. stipul. Rom. conf. 49. Inspectu testamenti vbi, in princ. † Extende; quia propterea dicitur agi de modico pretiudicio, & ideo si tertius heres vellet compellere alios duos ad soluendam ratā ipsorum, non audiretur, sed sufficeret cautio iusto calis quod damnum non patietur. *Roman. d. conf. 49. Inspectu testamenti verbis, in princ. & sic loquitur, quando non potest vnus pro rata tertius grauari. † Extende, ut idem sit in heredibus fideicommissariis; quia pro rata obligantur. Ang. d. conf. 230. circa fin. ver. de statu dicendum. † Extende, ut procedat, etiam si in diuisione cōueniatur, quod vnus eorum soluat; quia creditor omnes potest pro rata conuenire. *l. plane. ff. fam. heres. † Restringe, nisi obligatio esset indiuisibilis; quia quilibet potest in solidum cōueniri. Ang. d. conf. 230. circa fin. in pr. ver. quoad refectionem pontis. Signor. conf. 42. n. 1. & n. 5. Vide, propter caria auocat possessionem, & quia veniant in hoc inducitur. Concl. 126. † Declarat; quia quoad actionē personalem plures heredes tenentur solidum pro rata ex obligatione defuncti; si vero agatur de obligatione reali, vnusquisque tenetur in solidum. *Sign. Homod. conf. 42. Amplius non potest n. 1. & n. 5. † Amplia; quia si sunt plures heredes non possunt agere singuli, nisi pro rata. Vide, Heredes plures agunt pro virili. Concl. 71.*****

procedat. Amplia in tantum heredes in personali teneri solent pro rata portione, ut si pater reliquit fundum unum ex hereditibus, non possit ille locum accipere, sed omnes equaliter in personali tenerentur. l. si tibi homo. §. si fundus ff. de leg. 1. Ripa in l. 4. §. Cato, n. 2. §. ff. de verb. oblig. vbi de magis communis. Extende quia non agit legatarius rei vendicatione ad rem legatam, quod non erat testatoris, sed heredis. Arcin. in d. l. 4. §. Cato, vbi Crot. in l. 1. §. ff. de verb. oblig. 7. Amplia etiam stante statuto, quod nedum debitor, sed heres illius capi possit pro debito ad instantiam creditoris, quia intelligitur primo liqui dato credito; item postquam heres adiuit; item si sunt plures, quilibet pro rata teneatur. Bald. in l. per duos, ff. de leg. 1. C. manda. Ang. in l. creditores. C. de pignor. Castr. in l. postulate. ff. ad Trebell. et ibi Alex. qui dicit hoc debere fieri, citata parte etiam quod statutum contrarium disponent, et idem vult conf. 188. col. 1. vol. 2. conf. 96. col. 1. lib. 4. Arcin. conf. 32. col. 1. Limitaigitur, quia plures heredes obligati dicuntur, et tenentur in solidum pro obligatione defuncti, quando creditor ageret hypothecaria. Signor. d. conf. 42. n. 5. ver. quarto pro suppono. Bald. in l. 1. C. si vnus ex pluribus. & probat text. in l. vnus ex multis. C. de distract. pignor. Vide, Hypothecarius creditor habet multa privilegia. Concl. 133. Ratio est; quia hypotheca afficit rem, & quemcumque possessorum, ad quem res transit, vt transeat cum suo onere reali; prout est hypotheca. l. pignoris. ff. de pignor. l. pignora. C. de l. eos. C. qui pot. in pignor. & quod sequatur fundum, & detur contra quemcumque possessorum fundi hypothecari, est text. in l. si fundus §. in vendicatione. ff. de pignor. Alex. in l. si filius familias. §. si vir in quinquennium. col. 2. ff. solut. matr. Et vbi cumque pignus, vel hypotheca intercedit, in solidum convenitur, qui habet rem, quam potest restituere. l. pro hereditaria. C. de heredit. actio. & ita loquitur text. in l. 3. §. si heres. §. commoda. secundum omnes in d. l. 4. §. Cato. ff. de verb. oblig. vbi Claud. Seyfel. n. 17. Bologn. n. 29. qui dicit magis communem. Paris. n. 27. Declara, nisi sit legatarius; quia licet habeat hypothecam pro legato; tenetur tamen illam exercere ad instar personalis pro virili. Bart. & Bald. per illum text. in l. 1. C. eomm. de legat. Negul. de pignor. in 4. membro octava pars. Vide Concl. prox. praeced.

Heres praesumitur ignorare testamentum defuncti, & quando fecus. Concl. 73.

Filius praesumitur ignorare testamentum patris, si non apparet cōiectura de scientia. Bald. conf. 392. Anno 1271. in princ. ver. si autem cōiectura, lib. 1. vel nisi probetur scientia. idē Bald. conf. 200. Bona. ciens. lib. 1. & conf. 399. Ioannes Simonem, in r. rine. quod est Ang. de Perus. & conf. 401. Quia dicitur cōsultor, lib. 3. infinitos allegat Crauer. conf. 193. vbi dicit communem; n. 6. licet dicat contrariam viorem ex cōiecturis; & declarat Alex. conf. 81. vbi n. 5. lib. 6. vbi dicit communem. Extende, vt procedat in dubio; quia praesumitur ignorantia testamenti patris in filio, etiam post aditam hereditatem. Bero. conf. 160. n. 11. & seq. lib. 2. vbi de communis, & magis communis attestatur. Ruin. conf. 46. n. 4. lib. 2. qui dicit communem, & fecus si admissit ex testamento. Alex. conf. 110. Circa primum, n. 8. ver. quia dicitur, lib. 3. Contrarium, quod imo filius praesumatur scire testamentum patris, maxime factum in domo, plene Bald. qui multa allegat hoc conf. 294. Petrus Lombardi, in princ. lib. 3. vbi respondet ad contraria, & inseritur consilium tenens hanc partem, licet ibi in fin. teneat contrarium, & confutetur consilium insertum, vide plurimos, quos pro vtraque parte allegat Crauer. d. conf. 193. n. 6. & seq. Declara, vt per Castr. conf. 94. Clar. in est, in princ. ver. in dubio autem, vbi, quod in filio in potestate tenent Doctor. nō praesumi scientia; quia est filius, & necessarius, per text. in l. eius, qui in provincia, in ff. si cert. per. qui text. nihil facit; quia loquitur in seculis, qui sunt necessarii ipso iure, & effectū, nō sic in filio hodie, qui habet beneficiū abstinendi; & ideo sicuti in extraneo praesumitur scientia; ita in filio; ad differtentia Bartol. in suo, vel extraneo nō est bona; quia quādo testamentum non est in scriptis, vtque scire praesumitur aequaliter. Alex. conf. 3. Viso processu, nu. 4. in fin. & nu. 5. lib. 3. ver. poterit etiam, vbi, quod sius statim est heres de iure; ideo nō praesumitur scire testamentum; & praesumitur in potestate patris, si contrarium non probetur, & idem Alex. conf. 81. vbi n. 2. & 3. ver. sed per amissionem, lib. 6. Declara, quia praesumitur ignorantia in suo herede, quādo immixtio est legalis tantū, fecus si est facti; & animi; quia tunc praesumitur scientia. Bald. conf. 294. col. 2. circa med. ver. non obstantibus allegationibus, lib. 3. Declara, quia post immixtionem praesumitur scientia in filio maiore; fecus in minore. Crauer. d. conf. 193. nu. 6. & seq. vbi dat multas declarationes, quādo erat notū; item quādo testamentum erat penes heredes; itē quādo erat in domo tempore testamētī; itē quādo testamenti fecit mentionem; item quādo soluit legatā in testamēto; quae qualiter procedat; quia nō semper vera sunt, 7 declarā idē Crauer. Amplia, vt multo magis praesumatur igno-

rare, quando cōcurrunt cōiecturae pro ignorantia, veluti quia filius erat in partibus remotis, vel absens. Bald. d. conf. 392. n. 1. ver. inter dum per cōiecturas, lib. 1. & conf. 399. n. 2. ver. hoc supposito, lib. 3. q. est Ang. de Perus. idē Bald. conf. 395. Pater familias, n. 2. & 3. ver. circa sciendum, lib. 3. Extende maxime praesumi ignorantiam testamenti in filio absente tempore mortis testatoris. Bald. d. conf. 399. maxime n. 3. & conf. seq. 401. per tot. lib. 3. vbi est casus, & conf. 295. nu. 3. lib. 3. Restrige, quando testamentum reperitur in hereditate iacente filii mortui; quia praesumitur habuisse de eo notitiam, ex quo erat penes eum. Abb. conf. 19. Ad huius, ver. sed is non obstantibus, col. 1. lib. 2. Restrige; quia imo praesumitur scientia, si apparet cōiecturae pro scientia, vt si filius erat in domo, & testamentum fuit factum in domo. Bald. d. conf. 392. in princ. lib. 1. & conf. 295. n. 2. & 3. lib. 3. Castr. conf. 247. in causa, quae vertitur, n. 5. ver. illud allegatur, lib. 1. vbi ponit plures cōiecturas scientiae. Imo quando testamentum est factum in domo coram septem testibus, & Notario, & filius heres erat in loco, nō autem absens, praesumitur habuisse notitiam. Abb. d. conf. 19. col. 2. in princ. lib. 2. Idem, si filius adiuit hereditatem ex testamento, vel cōfessus est se heredem ex testamento patris, praesumitur habuisse scientiam plenam testamenti. Bart. in l. qui Romae. §. duo fratres, in 3. quest. ff. de verb. oblig. Contrarium tenet Roman. conf. 403. Pro decisione, n. 14. ver. si is non obstantibus, vbi quod Bar. errauit, & probat triplici fundamēto; primo p. leius, qui in provincia. §. post aditam, ff. si cert. per. quia tunc praesumitur ignorantia contentorum in testamento patris in suis; secundo, quia potest filius ex testamento adire clauso testamento, l. si fratris. C. de iur. delib. tertio, quia in facto alieno praesumitur ignorantia, & apost. ad Rom. ibi. n. 15. in ver. aditam, citat Socin. lun. conf. 128. Presentis consultationis, n. 17. & 123. lib. 1. qui dicit communem, & alios citat cōcor. & Rom. etiā adducit plura; quia scientia specifica nō requiritur in herede aduente, sed generica etiam p. famam, & ex alieno dicto sufficit. Idem, si filius soluit legatā; quia praesumitur sciuisse testamentum post aditam hereditatem. Bald. conf. 434. Ad illud proponitur, circa si, ver. tertio casu, lib. 3. Alex. conf. 4. Videtur, n. 20. ver. idē, si apparet, lib. 2. Declara, nisi testamentum esset factum in scriptis, quia semper praesumitur ignorantia in filio, etiā si sit factum in domo, in qua erat filius. Bald. d. conf. 392. in princ. lib. 1. & conf. 295. n. 3. lib. 3. Restrige, quādo extaret masculus, & femina, cui pater legauit dotē, & filii fecit heredem; nam si filius totā hereditatē retinuit, praesumitur scientia testamenti ad tollendā vltimātionem, q. fecisset, si ignorasset testamentum. Abb. d. conf. 19. col. 2. ver. est & alia lib. 2. Restrige; quia etiā in filio herede, & in suo praesumitur scientia testamenti, quādo immiscuit se facto, & animo; quia cōfessus se heredē simpliciter, praesumitur scire testamentum; fecus est, si immixtio est legalis tantum. Bald. d. conf. 392. n. 3. ver. super tertio, lib. 1. & conf. 294. col. 2. circa med. ver. non obstantibus allegationibus, lib. 3. Alex. conf. 4. n. 20. ver. plus dicit, lib. 2. vbi declarat, quādo est heres per actū facti; fecus si legis ministerio. Restrige, quādo cōfiteatur ex testamento adiuisse; quia praesumitur scientia. Alex. d. conf. 4. n. 20. ver. si autē erat suus, lib. 2. Restrige, vt filius, vel alius heres repudiādo hereditatē praesumatur scire se heredē ex testamento; quia ad hoc, vt renunciatio valeat, requiritur scientia. Bald. d. conf. 392. in fin. ver. super quarto, lib. 1. Restrige, quādo fuit filius p. lens testamento. Alex. d. conf. 4. n. 20. ver. praesumitur etiā, lib. 2. Restrige; quia praesumitur scientia, quādo filius possidet legatum p. cipuum, quod cessante testamento esset alius cōmune. Bald. conf. 179. Quādo sapiens, n. 2. ver. item dicebat, lib. 4. vbi limitat, nisi probetur error in facto. Declara; quia debent dici praesumptiones inducētes scientiam probari. Alex. d. conf. 4. n. 20. in fin. ver. tamē ad euitandū, lib. 2. Amplia; quia heres negans testamentum praesumitur illud ignorare. Bald. d. conf. 451. Quid habeat probare, in princ. lib. 3. Amplia; quia multo magis praesumitur ignorantia testamenti ab eo, qui nō est heres, nisi probetur, q. fuerit praesens cōfectioni, vel quod alias sciat. Bald. conf. 407. Lucas Tranchesi, lib. 3. Amplia; quia ignorantia testamētī praesumitur Florentia ante solutionem taxae, quae soluitur opera; quia ante talē solutionem nō potest Notarius extendere testamentum, & ita seruatur. Amplia; quia ex cōtrauentione facta dispositis in testamento praesumitur ignorantia testamētī. Soc. lun. d. conf. 116. n. 19. lib. 1. Amplia; quia haec edes institui ob priuationem primi heredis, quatenus cōtrafaciat, praesumuntur ignorare testamentum, & disposita in eo; ideo si cōsentiant primo heredi, q. faciat aliquem actū, qui prohibetur a testatore, nō praesumuntur sibi iudicare; quia nō praesumuntur scire. Castr. conf. 259. Omnis difficultas, col. penul. n. 6. circa med. ver. & maxime, lib. 1. Extēde, vt procedat, etiā si in tali licetia, seu cōsensu praesito p. solemnitate sibi referuauerint iura cōpetentia ex testamento; quia nō praesumuntur scire omnia cōtenta in eo, ex quo nō adiuuunt. Castr. d. conf. 259. n. 6. ver. nec ex ea causa, lib. 1. Amplia; quia in omni herede secundo, & posteriori semper praesumitur ignorantia testamētī aut, vel paui, ex quo

quo non succedunt testatori immediate, sed mediate. Alex. conf. 5. *Viso processu n. 2. & seq. ver. & suppono, lib. 3.* vbi vult, qd secundus haeres, videlicet nepos, qui successit patri, qd fuit haeres aui testatoris, praesumitur ignorare fideicommissum aui, & alienando tanquam ignoraret, nō de iure, nisi ad pretium, p. l. final. §. final. ff. de legat. 2.

30 † Amplia; quia filia substituta filio fratri impuberi, si decesserit sine filiis, praesumitur ignorare substitutionē de se factā, ad effectū vt excusetur, si nō petiit tutorē pupillo. Bald. conf. 294. Petrus Lōbar-
di, per tot. lib. 3. vbi loquitur, quādo mater pupilli erat viua. † Exten-
de ampliatiōē, etiā si fuisset publica fama, quod pater fecerat tes-
tamentū, quia si nō est publica fama de substitutione facta ad fa-
uorem filiae, nō praesumitur scientia substitutionis ad effectū, vt
excludatur. Bald. d. conf. 294. ante fin. ver. non obstat, quod supra dicitur,
lib. 3. † Contrarium tenet Bald. conf. 295. Pater familias, n. 2. ver. circa
secundum, lib. 3. vbi dicit, qd filia excluditur, quia praesumitur sciuisse
in dubio testamentum patris factum in domo, nisi sit in scriptis.

33 † Limita; quia haeres adeundo hereditatem simpliciter nō expri-
mēdo, quo iure, praesumitur se immiscuisse scienter eo iure, quod
sibi competit, etiam si generalis sit confessio, quod sit haeres. Bald.
d. conf. 392. nu. 2. ver. circa secundum, lib. 1. † Extende limitationem, vt
procedat tam in extraneo, quam in suo haerede; quia p immixtio-
nem praesumitur scientia testamenti in quocunque, etiā si generali-
ter se immiscuerit. Bald. d. conf. 392. n. 3. ver. super tertio, lib. 1. vbi loqui-
tur, quando immixtus est facti, & animi. † Restringe, vt nō proce-
dat in legali additione, seu immixtione; quia nō praesumitur scientia.

36 Bald. d. conf. 392. n. 3. ver. super tertio, lib. 1. † Limita multis casibus, in
quibus praesumitur scientia, de quibus in ver. Diuisio an praedictet fidei-
commissum, & quādo secus. Concl. 543. n. 13. o. & multis seq. † Limita, quādo
simul habitant in eadē domo testator & haeres; quia praesumitur
scientia. Socin. conf. 264. n. 10. lib. 2. Crauer. conf. 123. n. 1. † Limita; quia
haeres praesumitur scire testamentū, & codicillos, & illorum teno-
rem in totū, quando scuit partem illorum. Bald. conf. 462. Scientia
testamentū, lib. 2. & conf. 399. n. 5. ver. imo probabiliter probatur, lib. 3. quod
est Ang. de Petris. & conf. 401. Quia dictus n. 1. in fi. ver. & habet scientia,
lib. 3. & Bald. conf. 484. Casus talis in fi. lib. 4. vbi, qd si filia, vel alius
percepit aliquid ex testamento, praesumitur scientia totius testame-
ti. † Limita in haerede, qui adiuuit cū beneficio legis & inuentarii;
quia praesumitur habuisse scientiam testamenti. Alex. conf. 39. Visio
scripturis, col. 2. ver. vnde probatur, lib. 2. p. notata à Bart. in l. qui Roma. §.
duo fratres, in 4. quest. & seq. ff. de verb. obl. idem Alex. conf. 113. Perspectus
40 iis, quae narratur, n. 22. vol. 5. & conf. 118. Visio instrumenti, n. 4. lib. 7. † Li-
mita in extraneo adeunte; quia cum non succederet ab intestato,
praesumitur, quod adeat ex testamento, & scientia testamenti. Bald.
conf. 399. n. 5. ver. nec etiam si dicitur, lib. 3. Abb. conf. 32. Videtur primo,
41 in pr. lib. 1. † Limita in haerede in testamento clauso; quia praesumitur
sciuisse testamentū, & tenorē illius. Castr. conf. 259. col. pen. n. 6. ver.
nec ea causa, lib. 1. † Declara; quia pcedit limitatio post publicationē
testamenti factā; secus si ante; quia praesumitur ignorantia, cū sit
clausum. Castr. conf. 94. col. 1. in fi. lib. 2. † Limita; quia filius praesumi-
tur scire testamentū nuncupatiuum, & ideo allegans ignorantia,
praesumitur in ignorantia crassa, maxime quando testamentū erat
notum, & allegans ignorantiam tractat de lucro captando. Bald.
44 conf. 484. in fi. lib. 4. Castr. conf. 94. in pr. lib. 2. ver. in dubio. † Ratio est;
quia testamēta nuncupatiua statim mortuo testatore publicantur.
Dec. in l. eius qui. §. qd si stipulatus, n. 11. in fi. ff. de cert. pet. & in l. qui in al-
terius, n. 3. ff. de reg. iur. Castr. d. conf. 94. col. 1. in fi. lib. 2. † Declara, vt
45 plene p Crauer. conf. 193. n. 6. & seq. vbi plenissime explicat, † Limi-
ta; quia haeres extraneus praesumitur habere scientia testamenti. Bart.
in d. l. qui Roma. §. duo fratres. ff. de verb. obl. n. 13. vbi Alex. n. 57. Ripa n.
* 52. * de cōmuni attestatur l. a. n. 36. & de eadem * cōmuni Crot. ibi
n. 50. Bar. & alii in l. eius, qd in pronuncia. ff. de cert. pet. Rimi. Jun. conf. 266.
n. 22. lib. 3. Rom. conf. 403. Pro decisione n. 9. ver. qd autem notitia. Alex.
conf. 4. Videtur inspectis, n. 20. ver. ultra qd, lib. 2. vbi apost. in ver. scientia,
47 dat cōcord. † Extēde; quia qui dicit se haerēdē, praesumitur, quod ha-
beat testamentū penes se, si extraneus est; ideo lex dicit, quod lega-
tarius nō tenetur dare copiam legati testatoris ipsi haerēdi; sed ē cō-
uerso haeres tenetur dare legatario editionē testamenti, qd habere
praesumitur. Bart. conf. 90. Dilecto domino n. 11. in fi. ver. ad declarationem,
48 lib. 1. † Imo is, qui dicit de erronea cōfessione testamenti ad fauorē
Titii extranei, & qui tenetur docere de errore, probādo negatiuā,
illā probat eo ipso, quod instat, vt haeres exhibeat testamentum, &
si nō exhibet, probatur negatiua, quod nō extat; quia si extaret, ef-
fet penes haerēdē. Bart. d. conf. 90. n. 12. ver. ex praedictis d. scēdo, lib. 1. vbi
49 apost. in ver. nō reperitur, dat cōcord. & n. 13. † Extēde, seu decla-
ra; quia si haeres negat esse aliquid legatū, debet probare p exten-
sionem testamēti, si legatarius dicat sibi legatū, & haeres negat, de-
betq; haeres exhibere testamentū propter praesumptionem, quod

testamentū est penes eum; si vero legatarius incertus est, an sit sibi
legatū, vel nō, petat edit testamentū ab haerēde, nā tenetur haeres
edere. Bart. conf. 90. in fi. n. 14. ver. ad solutionē ergo lib. 1. † Restringe;
quando haeres extraneus esset ab intestato successurus. d. scēdo. l. 1. n. 12. † Declara restrictionē, vt nō procedat, quando extraneus
successurus ab intestato adisset ex testamento; quia tunc scientia
praesumitur. Rim. Jun. conf. 266. n. 22. lib. 3. † Limita, quando haeres sol-
uit legata facta in testamento; quia praesumitur sciuisse testamentum.
Bar. in d. l. qui Roma. §. duo fratres, n. 13. ver. & quia soluit, vbi omnes
de verb. obl. Deci. conf. 226. n. 20. Alex. conf. 54. n. 2. lib. 2. Mandel.
58. n. 2. Crauer. conf. 198. n. 6. & seq. Bero. conf. 130. n. 17. lib. 2. de * co-
muni alios allegans. Rol. conf. 36. nu. 16. & seq. lib. 2. Thob. Nomen
conf. 41. n. 14. & seq. Anguill. conf. 18. n. 3. lib. 1. Burlat. conf. 64. n. 26. &
conf. 143. n. 71. lib. 2. Castr. conf. 94. col. 2. lib. 2. † Extēde; quia si haeres
habuit testamentum penes se, praesumitur sciuisse contenta in eo,
prout de eo, qui habuit penes se acta causae. Castr. conf. 94. Clar. lib.
col. 2. in pr. lib. 2. Vide, Fideicommissum quando censetur remissum, vbi
Concl. 286. Vide, scientia in quibus, & de quibus praesumatur. Concl. 14.

Haeredom mentio an de omnibus in perpetuum sit
intelligenda, & quando secus. Concl. 74.

CONTRACTVS, † & qualibet obligatio facta per aliquē per
se, & suos haerēdes comprehendit haerēdes omnes in perpetuum.
Alex. conf. 120. Super eo, quod, in pr. lib. 1. † Et idem est in casu con-
tractus, quando quis acquirit pro se, & suis haerēdibus; quia semper de
omnibus haerēdibus intelligitur, quando materia est indifferens,
quae possit transire ad omnes haerēdes, alias secus. Alex. conf. 120.
in pr. lib. 1. vbi apost. in ver. extranei, sic declarat, & dat cōcord. † Am-
plia; quia nomen haerēdis est nomen appellatiuū, & intelligitur de
omni haerēde, quādo nō apponitur nomen propriū haerēdis; quia
haeres haerēdis testatoris est haeres. Anch. conf. 130. Pro, & contra, in
pr. & dicit, qd istud procedit, quando à lege, vel homine profertur
in iis, quae sunt transmissibilia. † Extēde; quia si filia substituitur
haerēdi patrē testatoris, & si cōtingat pmo patrē substitutum,
substituitur haerēdes patris, cōtingit, quod pater praemortuus, reliquit
duabus filiabus, mortua testatrice, demū vna filia patris, quae reli-
quit duas filias, postea moritur haeres, succedit filia haeres patris
praedefuncti substituti vna cū filiabus alterius suae sororis; quia est
materia indifferens, & venit haeres haerēdis, nō primus haeres tes-
tatoris. Alex. conf. 36. Visio themate, per tot. vbi pro vtraq; parte, & hanc tenet
lib. 3. † Imo apost. ad Alex. d. conf. 36. in ver. bona lib. 3. dicit, quod
hoc casu venient etiā haeres extranei, & filia vna cū altera filia
superuiente, & proportionibus hereditariis, ita venient propor-
tionabiliter ad substitutum. † Amplia; quia dispositio loquens
de filiis, & haerēdibus, potest intelligi litiēte, & large, videlicet de
filiis, & haerēdibus simul, & etiam potest intelligi de filiis separa-
tim, & de haerēdibus separatim, qui nō sunt filii, & sic de extraneis
ita Alex. conf. 140. Visio dicto, num. 3. ver. nec obstat, lib. 6. ideo tunc
declarationem secundum mentem, & subiectam materiam
circumferendum, an materia sit fauorabilis, an penal, & obliuio, & et
coniecturis erit distinguendū, vt ibi plene. † Limita in vltima
& habitatione constitutis, vel venditis alicui pro se, & haerēdibus
illius; quia intelligitur de primo haerēde tantū, nō de aliis, ne pro-
prietas perpetuo reddatur inutilis. Ang. conf. 2. Ceterum est, n. 2. vbi
primito, & latius n. 13. ver. post hoc de nouo. † Limita in prohibitionibus
alienationis; quia de primo intelligitur, non de haerēde haerēdis.
Alex. d. conf. 36. n. 14. ver. ad cōfirmationem, lib. 3. † Limita; quia in sub-
stitutionibus, si verbis, haeres, profertur ab homine, intelligitur de
primo haerēde, si profertur à lege, intelligitur de omni haerēde.
Anch. d. conf. 130. n. 3. & seq. sed ista nō obstantibus, vbi reditatio-
nem; quia homo mouetur particulari affectione, lex secus. † Li-
mita, quando testator aliquid prohibuit filiis, & haerēdibus sub
pena; quia cum sit materia odiosa, restringitur ad filios haerēdes
primos, maxime, quando cōstat de mente, vt quia testator nomi-
natim filios, & haerēdes ostēdere voluit, tanquā de primis loqueretur.
Alex. plene d. conf. 140. Visio dicto, testamento, per tot. lib. 6. dat exemplū
restrictionis, nec ad penā, sed quia aderat dictio, dictus filius, &
lib. 1. sed restricta ad haerēdē nominatim, tunc restringitur ad no-
minatos. Alex. d. conf. 140. n. 6. ver. istud etiam videtur, lib. 6. Vide, lib. 1.
redi, & in haerēdis desuncti transir. Concl. 67. Vide Concl. pro d. q.

Haerēdes censentur nominati in omni dispositione ho-
minis simpliciter facta. Concl. 75.

PROVISTO † hominis simpliciter sibi ipsi facta intelligitur etiam
pro eius haerēdibus. l. final. & l. si patrum ff. de probat. Olet. conf. 124. lib.

- proferuntur; ideo eo casu contra eum interpretantur, ut de descen-
dentibus, & nō de extraneis cēsentur. Io. de Imol. d. conf. 21. n. 2. ver.
45 *si nō apparet*. † Declara, nisi ex loci consuetudine aliter interpre-
tanda eēnt; quia attendenda est cōsuetudo loci ante omnia. Ioan.
46 de Imol. d. conf. 21. n. 3. ver. *sed aduertendum*. † Declara secundo, nisi
adint cōiectura; quia cessante consuetudine, attendenda sunt cō-
47 iectura. Io. de Imol. d. conf. 21. n. 3. ver. *si autē*. † Amplia in testamen-
to, quando fit p modum contractus, seu liberationis; quia si pater
legat liberationem Titio pro eo, q. debet filio suo, si intra annum
dicto filio soluerit 300 aureos, si mortuo testatore etiā Titius de-
bitor moritur intra annum, ita quod nō est in mora; potest haeres
Titii soluere 300. & se liberare, licet de herede nō sit facta mētio.
Bart. conf. 16. Angelus Iacobi. lib. 1. vbi apōst. in ver. Angelus, dat cōcord.
48 an cōdictiones ex testamēto trāscant ad heredes. † Amplia in sen-
tentia, & laudo contra Titium; quia habet exequutionē contra om-
nes heredes Titii, etiā si non sint nominati. Io. de Ana. conf. 26.
49 n. 9. ver. *non obstat secundo*. † Amplia; quia heredes continentur in
dispositione hominis, etiā si non est facta de eis mentio, etiā si
adit taxatiua, prout in eo, q. se obligat pro dato, & facto suo tan-
tum; quia continetur etiā factum heredis. Bald. l. fin. circa fin. ver.
sed pone. C. de acti. empti. quia illa dictio taxatiua excludit solū perso-
nas extraneas. l. stipulatio ista, in princ. ff. de verb. oblig. Alex. d. conf. 18.
Attentis, col. fin. lib. 5. sequitur Ias. in l. 1. in princ. in 4. col. circa med. ff. si
quis ius dicenti non obtemper. & in l. si tribi. §. si quis. ff. de pact. & hac est ve-
* rior opinio, cū qua Dec. conf. 281. Viso puncto. col. 3. in 2. dubio. Areti.
§. actiōnem, col. 15. n. 3. ver. *quid si promissit de euictione pro suo dato, insti-*
de actiō. facit text. in l. 1. §. 1. iuncta rubr. ff. de eo, per quem factum erit. &
quia factum heredis reputatur factū defuncti. Ang. conf. 185. Bru-
nellus, & psona heredis reputatur psona defuncti. Socin. conf. 293.
Praefens cōsultatio col. 1. lib. 2. vbi sermo heredis dicitur sermo testato-
50 ris, vide infra n. 1. † Contrarium Ias. in d. stipulatio ista, in 4. not. ff. de
verb. oblig. vbi videtur dubitare. Limita, quādo adest dictio taxatiua
pro se tantum, & nō est facta mentio heredium. Bald. in l. qui se pa-
trius. n. 12. C. unde l. veri. sequitur Alex. conf. 13. n. 7. & 8. ver. *si etiam vel-*
51 *lemus. lib. 5.* † Contrarium dicit Alex. d. conf. 13. n. 8. & seq. lib. 5. quan-
do dixit simpliciter pro se; quia etiā heredes includit; imo etiā si
promissit pro dato, & facto suo tantū, & sic taxatiue, tenetur etiā
pro dato, & facto eius, cuius est haeres, plures citat Dec. conf. 233.
Visis ius. n. 6. Alex. conf. 18. n. 1. 4. & seq. lib. 5. vbi plura familia de obli-
gatione, & dato, & facto suo tantū, ut comprehendat etiā factum
heredium; vide tamen ibi apōst. ill. contraria. Becius conf. 52. n. 117.
vbi plures allegat, plenius Crauer. conf. 428. col. pen. & per tot. vide
52 supra n. 49. † Declara, ut per Gabriel. conf. 125. n. 12. vbi, quod si fu-
mus in renūciatione, vel promissione reciproca, aut pacto, vel cō-
uentione, semper heredes cēsentur inclusi, si in simplici renūcia-
53 * tione, videtur personalis actus. † Declara; quia licet sit cōmunis
opinio, q. promittens pro dato, & facto suo tantū, & sic taxatiue,
teneatur etiā pro dato, & facto authorum suorum; tamen apō-
st. ill. ad Alex. d. conf. 18. n. 15. lib. 5. in ver. haeres, dicit nullo iure probari,
sed immo excludit, ne teneatur pro facto authorum, quibus fuit
haeres, licet teneatur cedere omnia iura, q. habet ab eis, sed tene-
54 tur de facto, & dato eorū, quibus postea succedit post promissio-
nē; quia accedit factum promittentis, qui vult adire, vide eā; quia
citatur plures. † Limita in obligatione psonae, & bonorū, seu hypo-
theca; quia si quis obliget seipsum, & bona sua in cōtractu, talis obli-
gatio nō trāsit ad bona heredium, neq. ad personas heredium,
nisi ex verbis dubiis colligi possit fauore dotis. Ang. conf. 398. Quo-
55 dā d. Bilia, per tot. † Restringe, quando statutum concedit exequu-
tionem cōtra debitorem; quia habet locum contra heredē debi-
toris. Bald. conf. 374. Queritur, vtrū captura, vol. 5. Vide Bar. & omnes
in l. postulante, in princ. ff. ad Trebell. Alex. conf. 118. Attentis narratis. lib. 6.
quod procedit, si legitime constat eēse heredem. Alex. conf. 186.
56 Viso processu, lib. 2. n. 8. & conf. 62. In causa, & lite. n. 8. lib. 7. † Limita in
statuto, maxime odioso; quia si obligat patrem pro filio inseruien-
te in aliqua arte, non habet locum contra heredes patris; quia est
pēnale, & odiosum, & non facit mentionem de herede. Fulgos.
conf. 50. Quidam Ramondinus, in princ. vbi declarat, nisi pater viuens
57 fuisset conuentus; quia actio trāsfert ad heredes. † Extende; quia
statutum Lucanum disponens, quod socii reddant rationē toties,
quoties, etiā si pluries calculauerint, nō extenditur ad heredes.
Fulgos. conf. 156. Visi themate. n. 2. ver. tertia ratione. Vide Ant. Gabr.
lib. 6. tit. de statutis, Concl. 12. Statutum contra iuris regulas, vbi pro v-
58 traque parte. † Limita in compromissis; quia si nō est facta men-
tio heredū, mortuo compromittente ante laudum latum expirat
59 stas, in princ. lib. 3. & est text. in l. diē proferre. vbi gloss. ff. de arbit. † Ex-
tende, etiā si sunt plures pro vna parte, & vnus solus ex eis dece-

dat; quia si causa est indiuidua, extinguitur compromissum in to-
tum, alias secus, gloss. & Doct. d. l. diē proferre. §. 1. ff. de arbit. † Ex-
tende, vbi videm sit in eo, qui compromissit pro Titio; quia si non sit
mentionem de heredibus Titii, nō obligatur pro heredibus
mortuo Titio ante laudum. Bald. d. conf. 102. in princ. lib. 3.
† Extēde, etiā si moriatur arbitri, vel vnus ex eis; quia extingui-
tur compromissum, gloss. d. l. diē proferre. §. 1. ff. de arbit. † Restrin-
ge, ut non procedat lato laudo super tali compromisso; quia tunc
virtus, & impieumentum trāsit etiā ad heredes, licet de eis non
sit facta mentio. Bald. d. conf. 102. in princ. lib. 3. † Limita in pactis
personalibus, ut si est conuentū inter A. & B. quod neuter eorum
possit aliquid acquirere in territorio alterius; valet tamen permuta-
tio facta inter heredes eorum; quia pactū est personale, & non
trāsfert ad heredes. Bald. conf. 368. Quod permutatio facta lib. 3. per tot.
† Contrarium tenet idem Bald. conf. 491. in tres Marcbionis, in princ. lib. 5.
vbi loquitur in eodem themate, & dicit pactū non eēse perso-
nale; quia factū est in cōtractu de sui natura transitorio ad he-
redes. † Declara; quia si proprium nomen eēset exprellum, vel
quia dictū eēset, quod dicit Titius, & Scius diuidentes nō possint ac-
quirere; quia eēset pactum personale; secus si eēset dictum, quod dicit
partes, vel dicti cōtrahentes; quia tunc cēsetur appellatiuum ex-
prellum, ut importet realitatem, & sic heredes comprehendat.
Bald. d. conf. 491. in princ. per praeerea hac verba lib. 5. † Limita in vili-
tati, aut vili, & habitatione venditis, vel legatis, quia cēsentur ad
vitam usufructuarii tantum. Ang. conf. 2. Centum eē quid n. 2. † De-
clara, quia si usufructus est venditus, vel concessus Titio pro se, &
suis heredibus, restringitur ad primum heredem. Angel. d. conf. 2.
n. 2. ver. secundo pramitto, & latius n. 13. ver. post hoc de vna. † Limita in
societate; quia etiā si est facta mentio heredū, intelligitur quo-
ad effectum obligationis, non quod societas trāseat ad heredes.
Dec. conf. 213. n. 6. & seq. † Limita in mandato procuratoris, gloss. in d. l.
diē proferre §. 1. ff. de arbit. † Limita in iuramento; quia non trāsit
ad heredem pēna perituri; quia iuramentum est personale. Ang.
conf. 326. col. 2. ver. nec obstat, si dicatur. † Limita in precario, & com-
stituto facto ad fauorem creditoris nominati, vel vxoris quia non
facta mentione de heredibus dicitur personale, & non compre-
hendit heredes. Alex. conf. 153. Circa litem, in princ. lib. 6. allegatur
in l. cum heredes, in princ. ff. de acquir. hered. Corn. conf. 80. n. 8. lib. 2.
† Contrariū, † q. imo heredes veniant, licet non sint nominati,
postulat Alex. d. conf. 153. in princ. lib. 6. in ver. transiit, vbi dicit de hoc
eēse text. in l. cum precario, ff. de precar. † Limita, quia pēna nunquam
trāsit in heredes. l. pupilli. §. in heredes, ff. de regul. iur. vbi Dec. plene
declarat limitando quinq. modis. † Limita; quia renūciatio, vel
pactum hereditatis paternae factū fratribus per sortem, vel con-
fratē, dicitur personale; ideo mortuis fratribus, cui factū eēst
pactū, viuēt adhuc patre, extinguuntur; quia est personale. Bald. in pun-
cto conf. 437. Quadam puella, col. 2. ver. modo reuertendo, & conf. 215. ad
lib. 1. in princ. ver. in cōtrarium. † Limita; quia priuilegia personalia
trāseunt ad heredes, siue sint personalia respectu cōcedentis, &
personalia respectu eius, cui cōceduntur; quia nō trāseunt respectu
pctiue ad heredes. l. priuilegia, ff. de reg. iur. l. priuilegiū, de reg. iur. in 6. glo.
plene declarat, quando priuilegiū dicitur personale, & in dis-
tinguit, si persona est cōcessum, dicitur personale; reale vero co-
ceditur; si rebus, vel occasione rei cōceditur; & dicit ideo priuilegiū
minori laeso, & mulieri laesae ex Velleiano trānsire ad heredes quia
nō persona, sed laesioni est cōcessū; priuilegia vero, ne quis teneatur
vltis q. facere potest, personalia sunt, & ad heredes nō trāseunt.
l. iuris gentium. §. pactorū, ff. de pact. Bald. conf. 437. lib. 1. in princ. † Ex-
tende; quia priuilegia odiosa, & cōtraria iuri non trāseunt ad he-
redes, ita Fulgos. conf. 225. in fin. † Extēde; quia ius nō cōpetens
prout hereditas non delata, non potest ad heredes trāsmitti, &
omnis conuentio de eo facta, antequā spectet, vel pēctare possit,
non includit heredes. Oldrad. conf. 224. n. 2. o. ver. praeiudicium, quod
nō competit. Bald. conf. 131. Circa predicta, & conf. 132. lib. 2. maxime hoc
procedit, si disponit de eo, quod nō potest cōsequi, quia sit in
pax. Bald. conf. 69. Cum statutum cōmutatis, num. 2. lib. 2. & d. conf. 491.
Quadam puella, in princ. † Declara totam hanc materiam, quia
aliquid dicitur reale, vel personale, ut per Bald. conf. 15. Verale
cunt. n. 1. quia realitas & personalitas pactorum consistit in memo-
& mens probatur ratione. l. iuris gentium. §. pactorum. ff. de pact. &
restricō fit ad personā exprellam, si mens colligi potest, alius
secus. Vide, Haeres in quibus representet defunctum, vel non. Concl. 59.

Heredium mentio quando alteret cōtractum, vel non.
Conclus. 76.

HEREDVM † si fiat mētio in donatione, quae alias solummodo
causa mortis; quia in ea est facta mentio mortis donatoris per-

sumitur inter viuos propter mentionem heredum donatarii. Bald. in l. i. C. de donat. causa mort. ¶ Contrarium videtur veli Petri de Anchar. conf. 22. n. 6. ver. sed certe, vbi, quod adiectio heredum non alterat naturam contractus, quia si fiat mentio in iis, quae transeunt ad heredes, & subintelligitur, aut in iis, quae non transeunt, & subintelligitur. ¶ Declara, vt procedat, quod mentio heredum alterat naturam contractus, vel speciei, prout est quod donatio causa mortis transeat in donationem inter viuos; secus est in contractibus non habentibus similitudinem; quia mandat non transeat in donationem. Petri de Anch. d. conf. 22. nu. 8. & seq. ver. sed vnam dictū Bal. Vide, Similia de facili commutantur. Concl. 248. ¶ Amplius quia procurator contrahens, licet regulariter obligetur procuratorio nomine; tamen si adiciat, q. obligat & heredes suos, videtur obligari de suo proprio propter adiectionem heredum. Petri de Anch. d. conf. 22. n. 10. ver. id obstat. ¶ Limita, quando apponitur ex consuetudine Notariorum. Becc. conf. 52. n. 118. Vide, Donatio causa mortis quādo transeat in donationem inter viuos. Concl. 671.

Heredum appellatio intelligitur de vniuersalibus, non de particularibus, & quando secus. Concl. 77.

APPELLATIO ¶ heredium, vel heredis in dubio intelligitur de vniuersalibus, non de particularibus herede, l. quoniam. C. de hered. inst. Alex. conf. 124. Consideratio iis. col. pen. num. 6. ver. quia appellatio. lib. 5. C. de iur. iur. 186. Praesens consideratio, in prin. Corn. conf. 97. Primo consideratio. in prin. lib. 1. Alex. conf. 195. Ex themat. in prin. lib. 2. ¶ Amplia, vt id sit in successore; quia appellatio successoris intelligitur in dubio de vniuersali successore, non autem de particulari. L. quādo. §. nihil interest. ver. si autem. ff. de eden. vbi Iaf. n. 2. ver. secundo nota, & primo tenuit ibi Alex. in prin. Aegid. Bellam. conf. 25. in 2. dubio. Alex. d. conf. 193. in prin. lib. 2. Extende, ¶ quia appellatio successoris venit quicquid; extraneus, nisi cōset de mente proferentis. Aegid. d. conf. 25. in 2. dubio. & in 3. dub. n. 4. ¶ Amplia maxime in stipulatione & in cōtractibus; quia si pater recipit emphyteusim pro se & filiis suis, & heredibus, intelligitur de filiis heredibus vniuersalibus; ideo femina exclusa à statu, stantibus masculis, licet in re certa instituta sit, non venit ad talē emphyteusim. Bald. conf. 448. Primo consideratio. lib. 3. per tot. vbi quod proprie non est heres in re certa institutus. Alex. d. conf. 124. Consideratio iis. n. 6. lib. 5. vbi apostil. allegat concord. & iterū plena apostil. ad Alex. conf. 128. Consideratio iis. n. 8. lib. 1. in ver. in re certa, vbi citat conf. Bal. & multos cōcord. ¶ Contrariū tenet Alex. plene conf. 8. Vbi subintelligitur, in prin. n. 2. & seq. lib. 3. vbi quod emphyteusim Ecclesiastica cōcessa Titio pro se, filiis, & heredibus debet intelligi de descendentibus siue sint heredes vniuersales, siue in re certa, etiā in re certa dispares; quia in iis, quae non sunt transmissibilia ad extraneos, sed ad solos descendentes, heredis appellatio venit descendens in re certa. ¶ Declara secundū apostil. ad Alex. d. conf. 128. in fi. lib. 1. ver. in re certa. quia si extant plures filii habiles, & vniuersales, illi pferuntur filialib. feminis exclusis, licet sint in re particulari heredes; si vero non extant alii filii heredes vniuersales, sed in re certa instituti; tunc procedit contrariū; quia contemplatione descendentiū facta est acquisitio. ¶ Amplia in gratia, & reintegratioe facta p Principē ad fauorem heredū & successorū dammati etiā in crimine laesae maiestatis; quia heredes vniuersales habebunt vniuersalē hereditatē, particularēs vero habebunt particularē successione, & particularia legata, si non fuerint bona à testatore alienata; quia esset reuocaturū legatum. Alex. conf. 161. Vbi narratio, per tot. lib. 7. & pluribus confirmat conf. 95. eod. lib. vbi tollit contraria. ¶ Extendit Alex. d. conf. 161. & conf. 95. lib. 7. vt procedat, etiā si heredes vniuersales essent extranei instituti, & filia dammati esset particularis heres; quia adhuc restituitio facta p Principē sic intelligenda erit. ¶ Extende per plura similia; quia si est adita hereditas ab vniuersali herede; quia ob cōtrauentionem, vel alias priuatur, distributio hereditatis debet fieri substitutis vocatis ad vniuersam hereditatē primo loco. Auth. hoc amplius. C. de fideicom. Alex. d. conf. 161. in prin. lib. 7. ¶ Sic etiā exceditur in renouatione emphyteusim finitas; quia debet fieri renouatio heredibus; quia intelligitur de heredibus descendētib. quatenus sint instituti vniuersales, alias intelligitur de heredibus extraneis vniuersalibus. Alex. d. conf. 161. in prin. ver. confirmatur, lib. 7. vbi apostil. in ver. pferri, dat concord. ¶ Limita, quando essent adiecta verba, quibuscumque; quia intelligerentur de herede, & de successore tñ vniuersali, q. particulari. Iaf. d. l. quādo. §. nihil interest. n. 3. ver. limita quatuor modis. ff. de eden. Alex. ibidē in prin. vbi allegat pro hac opinione Bald. in cap. Imperialem, in prin. in penul. col. de prob. feud. alien. Dec. in rubr. de prob. n. 12. ver. secundo limitatur, vbi, quod etiā legatarius comprehenditur, vt verba aliquid operetur. ¶ Limita, quando verbum, heredibus proferatur de per se, vel verbū, successoribus, de per se; secus si simul profe-

rantur; quia dispositio loquens de heredibus, & successoribus, intelligi potest de singulari; quia illud verbum, successoribus, abundaret Alex. conf. 193. Ex themat. premisso, lib. 2. in prin. sequitur Purpur. in addit. ad Iaf. in d. l. quādo. §. nihil interest, in ver. cum aliter ver. ff. de eden. vbi allegat Curt. in tract. de feud. concl. 40. col. 9. Curt. lun. conf. 4. in fi. Socin. conf. 257. in fi. & conf. 266. n. 37. lib. 2. ¶ Contrariū tenet Iaf. in d. l. quādo. §. nihil interest. n. 4. in 2. limitat. ver. tenet cōtrariū. ff. de eden. quia imo intelligitur de vniuersali vtroq. casu, neq. verbum, successoribus, abundat; quia intelligitur, heredibus, qui succedent de iure civili, & successoribus, qui succedent de iure pratorio, vbi allegat Alex. idē tenentem ibi, & sibi contrariū in 1. mor. prout contrariū tenet, allegat Imol. in l. quod dicitur, la secunda in fi. ver. potest etiā dici. ff. de verb. obl. vbi sequitur hanc partē dicens, quod satis operatur verbum, successoribus, dum includit de iure pratorio successores vniuersales, sequitur Curt. Sen. conf. 45. Sape reuoluit, n. 23. ver. ad vltimum. Iaf. conf. 89. col. 3. ver. sexto beneficit. lib. 3. vbi in fi. ver. quarto dicitur, attestatur de cōmuni, à qua in iudicando non est recedendū, & pro hac parte Alex. conf. 110. n. 10. lib. 3. ¶ Declarat Alex. conf. 193. Ex themat. n. 3. ver. ex quib. lib. 2. vt si materia est fauorabilis, & lata prout in beneficio Principis, veniat singularis successor; si vero materia est stricta, secus est. ¶ Declarat Dec. conf. 171. n. 5. vt si procedat limitatio, q. intelligatur de singulari herede, intelligatur, dummodo non sit extraneus. ¶ Declara, quia materia est multū dubia, vt dicit Paris. qui allegat pro vtraq. parte conf. 71. n. 37. cū seq. lib. 3. Socin. lun. conf. 57. n. 6. ver. illa enim verba. lib. 2. ¶ Limita tertio, nisi eilemus in beneficio Principis, vel alia dispositione, quae lata reciperet interpretationem, & ita loquitur Alex. d. conf. 193. in prin. lib. 2. sequitur Iaf. d. l. quādo. §. nihil interest. n. 5. ver. tertio limita. ff. de eden. ¶ Restringe limitationē, nisi materia fauorabilis, & quae appellatur beneficio Principis, de sui natura excluderet, prout in feudo, ita Iaf. in d. l. quādo. §. nihil interest, in 3. limit. in fi. n. 5. ff. de eden. ¶ Limita quarto; quia singularis successor venit appellatione heredis, vel successoris quoad ius excipiedū; secus quoad ius agēdū, vel cōtrahēdū; quia ius excipiedū transit in singularem successorem. Alex. d. l. quādo. §. nihil interest, n. 3. ver. item intelligat, vbi Iaf. n. 6. ver. quarto limita. ff. de eden. Restringe, ¶ vt procedat in concessione reali; secus in personali; quia tunc neq. quoad excipiedū, neq. quoad agendum procedit limitatio, ita Iaf. conf. 89. in fin. lib. 3. ver. non obstat vltimum. ¶ Limita, quando cōstat de mente disponentis; quia intelligitur de herede particulari, veluti si quis donat, ppter nuptias certa bona, & dicit, q. post mortem donatarii filii donatarii sint heredes; quia intelligi debet de herede improprio, & particulari. Castr. conf. 348. col. 2. & n. 2. lib. 1. & idē, quando verba necessario ita debent intelligi. ¶ Ex- tendē; quia idē est heres, quod verbum, dominus. Castr. d. conf. 348. n. 2. lib. 1. & conf. 579. Primo videndū, in fi. lib. eod. vbi, q. filius dicitur heres patris viuēti improprie, sed exponitur dominus; quia filius quasi dominus dicitur bonorū patris. ¶ Extendē; quia heres sumitur a- liquando pro successore singulari. Castr. d. conf. 348. n. 2. lib. 1. ¶ Ex- tendē; quia secundū communem vsum loquendi homines grossi appellant heredem illū, qui succedit in aliquibus bonis particularibus. Castr. d. conf. 348. n. 2. lib. 1. ¶ Et liberi largo modo dicuntur heredes etiā viuente patre, licet non sint actus, sed habitus. Castr. conf. 411. Vbi factū, col. 2. circa med. ver. nec constat. lib. 1. ¶ Et nepotes ex filio praterito filio dicuntur heredes habitu, sed nō actu. Castr. d. conf. 411. col. 2. lib. 1. ver. nam ibi appellat. ¶ Et institutus in re certa, quando est de descendētib. testatoris, admittitur ad emphyteusim concessam pro se, filiis, & descendētib. & heredibus. Alex. conf. 9. Vbi, n. 3. ver. ad idē, & plenius n. 10. circa fin. ver. item, & tertio, lib. 2.

Heredum, & filiorum appellatio an de legitimis, & naturalibus, & de quibus intelligatur. Concl. 78.

SUBSTITUTIO ¶ facta filio heredi, si decedat sine herede, etiam nescit, si relinquat heres filii naturalem, quando extraneus erat substitutus, nisi cōiectura in contrariū appareat. Bald. conf. 319. Puncta, super quib. n. 3. ver. super tertio. lib. 4. ¶ Restringe, quando heres grauatus esset persona in dignitate cōstituta; quia tunc naturales non facerent deficere substitutionem, ex quo naturales in totum succedere nō possunt. Dyn. conf. 6. Ex testamento domini, n. 7. ver. tertio dubitatio. Vide, Substitutio facta decedenti quando intelligatur, si sine filio, vel non. Concl. 843. ¶ Amplia; quia appellatione filiorū veniunt naturales; & ideo si pater substituit filio decedenti sine filiis, si habet filios naturales, substitutio euanescit; quia appellatione filiorū illi cōprehenduntur. ¶ Restringe, quando ageretur de praeiudicio legitimatorū, vt quia pater priuaret legitimos facultate alienandi, vel disponendi, si filios habuerint; quia nō intelligitur de naturalibus. Bald. d. conf. 319. n. 8. ver. super octauo, vbi, in fi. lib. 4. Vide, Filiorum appellatio intelligitur de legitimis, & naturalibus, & quando secus. Concl. 573. Hære-

de liberis, ita declarat plene apost. ad Alex. conf. 120. in ver. extranei, li. 1. vbi citat pro vtraque parte, & ita conciliat allegando auctoritates vbi etiam idem tenet, q. requiratur vtrumq; copulatum, q. n. esset concessio restricta ad certum tempus, alias secus in dubio, & eodem modo declarat Alex. d. conf. 87. Accurate, n. 9. & 10. vbi dicit vtrumq; communē, sed n. 12. declarat, vt prima opinio procedat in materia indifferenti, contrariū in materia differēti. ¶ Videtur tamen eundem Alex. conf. 80. Viso, & opportune, n. 12. in fin. ver. & hoc procedunt, & n. 13. li. 1. vbi dicit, quod in emphyteusi Ecclesiastica, quae de iure communi, & de consuetudine secundum communē non transit ad heredes extraneos, sed ad omnes descendentes, verba pro sua liberis, intelliguntur vsq; ad trinepotem, & verba, & descendentes, intelliguntur vsq; ad sequentes omnes descendentes, quia copula cadens inter duo adiectiua non requirit respectu vnius substantiui concurrentium vtriusq; vbi apost. citat eundem Alex. conf. 25. col. 3. li. 7. ¶ Limita in non transitoria de sui natura ad heredes extraneos, quia appellatio heredium non veniunt heredes extranei Bar. & alii in l. Gallus. §. etiam si parente. ff. de liber. & posth. Curt. Sen. conf. 45. in fin. n. 23. ver. ad vlt. plene Alex. in l. quod dicitur post Imo. ibi col. pen. ff. de verb. oblig. vbi q. intelligitur de descendentes vel de masculis secundum subiectam materiam feudum vel emphyteusim. Vide, Emphyteusim concessa vni & heredib. suis ad quos transcat. Concl. 165. Vide, Feudum pro se, & heredib. de quib. intelligitur. Concl. 159. n. 9. & seq. ¶ Extende, vt procedat restrictio tam ex testamento, quam ab intestato, & per alienationē, Curt. lunn. conf. 4. n. 2. v. pr. emphyteusim tamē non obstat. li. 1. per tot. conf. vbi est casus. ¶ Declara extensionē, vt non procedat, q. vltimus moriens esset infans, quia non dicitur decedere intestatus, sed intestabilis. Bald. conf. 114. Quaedam moniales. li. 1. ¶ Restringe, q. esset dictum, pro se, & heredib. ut successores. quia intelligitur de extraneis, quia illud verbū, successores, abundaret. Alex. conf. 193. in pr. li. 2. Barth. Soc. conf. 257. Visu in iuris, n. 5. ver. vnde in proposito. vj. in fi. vbi loquitur in feudo, & idē Soc. conf. 266. In causa, quae vertitur n. 37. v. prateria, vbi loquitur in emphyteusi Ecclesiastica, li. 2. Curt. lunn. d. conf. 4. Super controuersia, in n. 23. ver. decimo, & vlt. vj. in fi. Cor. conf. 16. Aperta fronte, n. 11. & 12. ver. maxime quia subdit. li. 1. ¶ Cōtrariū tenet Io. de Im. in d. l. quod dicitur, la secunda. ff. de verb. oblig. circa fi. ver. potest etiam dici Alex. in l. quaedam. §. nihil, in pr. ff. de eden. vbi lach. 4. in 2. lim. Alex. conf. 10. Ponderat ibi circa fi. n. 10. li. 3. Dec. conf. 71. In causa venerabilis, n. 5. v. dum ergo dicitur, & conf. 208. n. 7. ver. si ergo feudum. Curt. Sen. conf. 45. in fin. n. 23. ver. ad vlt. lach. in conf. 89. In presenti consultatione, col. 3. ver. sexto beneficit. li. 3. vbi in fi. ver. quarto dicitur, dicit hanc esse communē opinionē, & qua in iudicando non est recedendū, & magis communē dicit Alex. conf. 28. n. 20. li. 5. quia illud verbū, successores, intelligi debet de iure pratorio, & ibi apost. quae dat cōcord. ¶ Declara, vt veniat heredes singulares, sed non extranei. Dec. conf. 171. n. 5. ver. & d. copulatiue, vbi adhuc inducit Alex. conf. 193. li. 1. ¶ Declara primo, vt prima opinio procedat, quod veniat extranei appellatio heredium, & successores, q. sumus in feudo irregulari, & secundum quid non a. in proprio feudo; cuius natura est excludere feminas, & extraneos. Soc. d. conf. 257. circa fi. ver. secundum quod proprie. li. 2. vbi loquitur in feudo censuali. Corn. conf. 16. Aperta fronte, n. 11. & 12. ver. & maxime quia, & n. 21. ver. non enim obstat. li. 1. ¶ Declara secundo, q. concessio emphyteusis Ecclesiastica, vel feudi, non est facta secundum naturā suā, & in perpetuū, quia tunc extranei heredes censentur vocati ex illis verbis, pro se, & heredib. & successorib. Soc. conf. 266. n. 37. ver. & maxime dicta opin. li. 2. ¶ Declara, vt appellatio heredu, & successores veniant extranei, q. emphyteusis Ecclesiastica est concessa alienabiliter per verba, & quib. dederis; quia tunc sine dubio heredes, & successores important extraneos. Curt. lunn. d. conf. 4. n. 9. & 10. v. quarto principaliter, sequitur Paris. conf. 40. & 41. v. & ideo in casu presenti, li. 3. vbi dicit hanc communē, & indubitatā. ¶ Declara, vt si dispositio cantat in heredes & successores cū prohibitione alienationis, debeat intelligi de herede vniuersali, non a. de particulari. Curt. Sen. conf. 45. in fin. n. 13. v. si aliquis opposuerit. vbi, q. satis operatur prohibitio; quia hereditas semper remanet vniata sub nomine testatoris apud vniuersales successores etiam extraneū. ¶ Declara multis casibus, vt in ver. heredium appellatio de quib. intelligatur, an de vniuersali, vel particulari, Concl. 77. quia quot limitationes ibi ponuntur, tot sunt declarationes in casu isto. ¶ Restringe limitationem, q. esset dictū, pro se, & heredib. cuiuslibet eorum, quia verba distributiuā faciunt, vt etiam extranei cōprehendantur. Paris. conf. 71. Simplex diuisio, n. 35. ver. vltimus, li. 3. & latus n. 42. ver. prateria diuidentes, vbi, q. perinde est, ac si esset dictū, pro se & heredib. & successoribus, quibus cumq; ¶ Restringe, q. esset dictū, pro se & heredibus, & successoribus quibus cumq; Paris. d. conf. 71. nu. 42. ver. prateria diuidentes, vbi dicit *

Tom. 4.

communem, li. 3. & allegat multos concor. quos vide. Soc. d. conf. 266. In causa, quae vertitur, n. 37. ver. prateria Bald. li. 2. sequitur Curt. lunn. d. conf. 4. in fi. vbi dicit communem. ¶ Restringe, q. concessio est facta pro heredib. & successoribus in perpetuum; quia si concessio est perpetua, transit etiam ad extraneos, ita Soc. d. conf. 266. n. 37. v. secundo pramissa confirmantur, li. 2. vbi loquitur in emphyteusi Ecclesiastica, sequitur Curt. lunn. d. conf. 4. in fi. ¶ Cōtrariū tenet Dec. 26 conf. 171. In causa venerabilium, n. 6. ver. non obstat successores. ¶ Restringe limitationē, q. esset dictū, pro se, & heredib. vel de descendentes, & quib. dederis; quia veniunt extranei, etiam in emphyteusi Ecclesiastica. Paris. d. conf. 71. num. 44. ver. & ideo Curt. li. 3. Soc. conf. 257. num. 5. li. 2. vbi loquitur vterq; in feudo. Curt. lunn. d. conf. 4. Super controuersia, in pr. vbi dicit communē. Vide, Clausula, & quib. dederis, quid operetur. Concl. 295. Vide, Feudum pro se, & heredib. de quibus intelligitur. Concl. 159. ¶ Limita in substitutionibus factis de Titio, & heredib. vt intelligantur de descendentes. Titii secundū communem vsū loquendi, & veriorē opinionem. Bald. conf. 325. Viso testamento, li. 4. Fulg. conf. 17. in pr. Bald. conf. 401. & seq. Proponitur, quod Manfredinus, li. 4. vbi, quod Doctores antiqui ita indistincte tenent, idem tenet Ang. conf. 306. Charissime frater. Cast. conf. 375. Primo videndum. ¶ Extende maxime, q. testator substituit duas filias feminas, & earum heredes; quia intelligitur de heredib. descendentes maxime, quia si vna filia superuiveret, alia v. filios non haberet, neq; reliquisset, sed extraneos institueret, certe iniquū esset q. extranei concurrerent cum filia ad substitutionem. Ang. d. conf. 306. per tot. vbi plene. ¶ Cōtrariū tenet Fulg. conf. 58. Paterfamilias, vbi, quod testator, qui sorores instituit, & earum heredes, intellexit de extraneis, maxime si sunt de eadem familia. ¶ Limita, quia heredium instituit filiu, & filius heredes, & si decedat sine filiis, instituit extraneos; quia prima institutio de filio, & heredib. intelligitur de filiis filii, non vt heredib. sed vt filiis ex plumpā mēte testatoris. Bald. conf. 389. Casus talis est, Petrus, li. 1. Vide, Filii quando vt filii sunt vocati non vt heredes. Concl. 371. ¶ Extende, vt procedat, vbi cūq; nomen heredis ponitur in pragmatia; quia intelligitur de descendentes, & de herede sanguinis, secus est in materia indifferenti, & ideo si testator iubet hereditatem suā deuenire ad heredes filiarum suarum, nō intelligitur de heredib. extraneis, seu fortuitis. Bald. conf. 283. Verba testamenti, n. 2. ver. sed si vltimus, li. 2. ¶ Idem, q. loquitur de heredib. masculinorum; quia de filiis eorū intelligitur. Bald. conf. 362. Citius iuncto, prope fi. v. nunc in proposito, li. 4. vbi, quod ad omnes liberos extenditur; q. absolute haec dispositio ponitur. ¶ Restringe, q. dictio opponeretur iuncta filiis, puta in substitutione facta de filiis, & heredib. fratris testatoris masculinis tū ad exclusionē propriæ filiae testatoris, quia illa dictio, & heredib. stat restrictiue, & qualificatiue ad filios solum, & ideo non extenditur ad nepotes ex fratre propter dictionē, tantum, & propter charitatem naturalem ad filias. Bald. d. conf. 362. circa fi. v. nunc in pr. postea, li. 4. ¶ Limita; quia vbi cūq; fit mentio de heredib. sub conditione, vel priuatiue, intelligitur de descendentes. Ang. conf. 110. Sanctissima, col. 2. in pr. ver. item pramitto. ¶ Extende, vt idē sit, q. heredes ponuntur in dispositione, quae est contra ius communē; quia de descendentes intelligi debet, Ang. d. conf. 110. col. 1. 2. v. aut ponitur nomen heredis dispositioni. ¶ Extende, vt idē sit, q. dispositio non est contra ius commune, sed transmissio, vt si ratione personae fit transmissio, & intelligitur de descendentes masculinis, non a. feminis, prout in feudo. Ang. d. conf. 110. col. 2. v. aut dictus actus principaliter. ¶ Restringe, q. dispositio & transmissio est secundum ius commune; quia tunc etiam extranei continentur. Ang. d. conf. 110. col. 2. post med. ver. si autē actum. ¶ Limita, vbi cūq; heredes ponuntur alternatiue in dispositione, ne facta ad fauorē cōsanguinei, veluti, si quis instituat, vel substituat fratrem, vel eiusdem fratris heredes; quia intelligitur de descendentes, non a. de extraneis. Bald. conf. 267. Proponitur, quod Manfredinus, in pr. li. 5. ¶ Restringe, vt nō procedat limitatio, q. extraneus institueretur, vel substitueretur sub alternatiua, quod ipse vel sui heredes succederent; quia de omni herede intelligitur eo casu, secundum Bald. d. conf. 267. n. 2. v. secus forte, li. 5. vbi tamē dicit, quod Spec. & antiqui tenent contrarium, quod semper vbi est alternatiua, intelligitur de descendentes. ¶ Contrarium Fulg. conf. 58. Sed tamen mouetur, quia illi extranei erant de parentela testatoris, & loquitur in duab. sororibus institutis, & earum heredib. vt vna mortua, instituto marito, ipse maritus admittatur, maxime si est de agnatione. ¶ Declara, & esse regulā colligit Ang. conf. 306. Charissime frater, quod in materia indifferenti appellatio heredium veniunt omnes heredes etiam extranei, in materia a. differenti veniunt soli heredes, quib. materia differens congruit secundum ipsā differentia Ale. conf. 36. n. 4. & seq. per tot. li. 3. ¶ Dicitur a. materia differens,

herede vniuersali, qui non velit adire. Alex. conf. 58. *Habita*, n. 3. ver.
 35 *tamen in casu nostro*, lib. 3. §. Declara, vt per Ruin. conf. 206. n. 22. li. 2.
 quia sola institutio in usufructu non facit heredem, quando dati
 sunt heredes vniuersales, nisi vno casu, quando heredes vniuersa-
 les non adirent, quia tunc heres in certa fit heres: si v. sunt in-
 stituti sub conditione, puta post mortem usufructuarii, adhuc est
 idem; quia stat hereditas in suspensio, donec sequatur conditio,
 & operatur institutio usufructuarii, vt capere possit propria au-
 thoritate, non expectata aditione, sub conditione, vel dabitur ipsa
 usufructuaria administratrix, cui debetur usufructus. Ruin. in
 simili conf. 97. n. 7. li. 2. quod etiam in terminis dicit Bald. conf. 456.
 li. 4. circa finem. *Isti qui instituantur*, vbi Bart. & alii, ff. de hered. insti-
 tut. cap. conf. 69. n. 14. & ita et plenius Ale. conf. 162. n. 2. & seq. li. 2. vbi
 quod imo erit interim usufructuaria heres, & dicit hanc magis
 communem, & sequendam in iudicando, n. 8. in fin. Vide, *Usufructu-
 rius quando heres, vel legatarius existat*. Concl. 307. per discursu. Vide,
 36 *usufructus simpliciter relictus vxori quid comprehendat*. Concl. 314. §. Vi-
 de. Castr. in l. filius a patre, ff. de lib. & posthum. vbi laf. n. 25. Alex. conf.
 58. *Habita*, n. 2. li. 3. laf. in l. extraneum, n. 5. ver. *tertia sui principalis*, C.
 37 *de hered. insti.* §. Declara; quia si testator relinquat usufructum
 vxori, vel filia, donec vixerit, & post obitum vxoris instituat her-
 edem filium, oritur perplexitas; quia heres est sub conditione post
 mortem vxoris, vxor non potest consequi legatum usufructus,
 nisi adita hereditate; sed quia constat de mente testatoris, quod
 voluit deberi legatum in vita, Bald. in d. l. extraneum, C. de hered. in-
 stit. saluat, quod hereditas non possit adiri, sed quod legatum tui-
 tionis peroris, vel iudicis officio debeatur. Castr. conf. 280. n. 3. li. 1. &
 conf. 281. eod. li. quod est Romani, vbi recitat opiniones, & hanc
 tunc, & est cōf. Romani 71. Imo plus dicit, quod si ex testatuti,
 quod tantis filiis masculis, si adierint, excludit filiam feminam, &
 si non adierint, seruetur ius commune, quod licet illa clausula in-
 stituit, dū dicit *si adierint*, tamen magis operatur expressas quia
 si moriatur heres, antequam adeat, non transmittit ad heredes, nisi
 rata sua, quā transmitteret, si cessaret p̄dicta verba. Castr. d. conf.
 280. in pr. li. 1. Amplias; quia vxor instituta heres, donec vita vi-
 dualis non seruetur, dicitur instituta ad tēpus. Bald. conf. 415. *Quod
 D. Cōfessio*, li. 5. §. Amplias; quia si pater instituat filium pro medietate,
 & vxorē, donec vixerit, pro alia medietate, & eisdē vxori, & fi-
 lio substituit fratres testatoris in omnib. bonis immobilib. tū, &
 vxor quoad mobilia censetur instituta simpliciter, & perpetuo,
 quia institutio ad tēpus efficitur perpetua, sublatō vitio tēporis.
 41 Bald. conf. 449. *Punctus talis est*, li. 4. per tot. §. Amplias; quia si cūti po-
 test institui posthumus nasciturus, ita et potest institui Hospitalis
 contruendū, sed differunt in duob. quia posthumus potest non
 nasci, in Hospitali v. secus est item nomine Hospitalis, antequam
 contruatur, non potest hereditas adiri, nec bonorū possessio peti,
 sed interim Episcopus, tanquā curator, non tanquā heres admi-
 nistrabit. Bald. conf. 319. *Premittendum est*, li. 5. vbi, an debeatur
 interim legata, vel nō. Vide, *Hospitalis construendum si heres instituitur*
 42 *qualiter, & per quē adatur hereditas*. Cōcl. 171. §. Amplias; quia si prius
 potest heres institui, cū legitimatus fuerit, quia sub conditione,
 & tēpus incertū est facta, secus si ad tēpus certum. Alex. conf. 223.
 43 *Causa talis est*, col. si. in pr. §. Quid si testator instituit vxorē, donec
 vidua fuerit, & filia instituit in dote, & pauperib. bona distribui
 iussit, si vxor nō seruat viduitatē, disputat Castr. conf. 276. *Puto
 sine*, li. 2. n. 2. & seq. q. nō sit heres vxor, quia est ad tēpus, nō filia;
 quia sub conditione, quā nō extitit, si nuberet, & dicit, quod vxor
 est heres, donec seruat viduitatē, & si nubat, restituit ex fideicō-
 missō pauperib.; quia licet Bar. op. sit cōtraria, amplectitur opi-
 nionē Bal. meliōrē in hoc, q. verba obliquantur, & valeat in vim
 44 fideicōmissi restitutio, nō aliter. §. Amplias; quia heredis institutio
 ad vitā suā, vel donec vixerit, vel durare ei vitā, dicitur pura &
 perpetua, qn nullus alius heres instituitur post mortem, & sic re-
 mouetur vitii tēporis. *Hereditas ex die*, ff. de hered. insti. vbi late Imo.
 & hāc esse communē opinionē habetur in l. quorū, & l. extraneum.
 C. de her. insti. vbi Corn. & est rex. in l. si quis ita heres institutus fuerit,
 excepto fundo ff. de hered. insti. arguendo de re ad tēpus, q. fieri potest.
 45 §. Extende, vt procedat, et si esset appositā dictio, tantū, veluti, in-
 stitui ad vitā suā tantum, vel donec vixerit tantum; quia si nō datur ali-
 46 quod heres post vitā, erit heres perpetuo, vt per Io. de Im. in l. heredit.
 col. 12. v. quid autē si testator ff. de her. insti. Corn. & alii in l. extraneum.
 C. de her. insti. Aret. in l. si mater ff. de vulg. & pupill. Ang. Aret. in l. heres &
 pure. Insti. de hered. insti. Petrus de Vbald. in repet. ca. Raynuitius, col.
 104. cum seq. de testam. §. Extende idē, si esset institutus heres vsq;
 ad decē annos tū, cum hoc, quod non possit esse heres vltra decē
 annos; quia si non est datus alius heres post decē annos, erit her-
 es perpetuo. Soc. conf. 14. *Sequendo ordinem*. Castr. conf. 241. li. 2.

Tom. 4.

vbi late. §. Extende, vt p̄dicta procedant etiā, quando testator in-
 stituit Titiam vxorē & Lucretiam heredes vniuersales pleno
 iure in vita earum tantū, & cuiusq; earū decedenti substituit
 alterā superiuentē, & non prouidit aliter de alio herede vni-
 uersali post earū mortē, sed fecit multa legata. An ambab. mor-
 tuis hereditas pertineat ad succedentes ab intestato testatoris, an
 v. ad heredes institutū in vita tū; quod videtur verius secūdu
 p̄dicta, vide de hoc plenissime Castr. d. conf. 241. li. 2. qui tenet con-
 trarium, quod teneatur restituere venientib. ab intestato, incipit,
 Super hoc puncto duo sunt videnda, idem tenet Ang. conf. 148. *Dominus
 Quintus*, col. 3. §. Contrarium, quod imo heres in vita sua tū, non
 dato alio herede vniuersali, sit heres perpetuo, & non teneatur
 heredib. testatoris ab intestato restituere, tenet Im. aperte in l. he-
 reditas, col. 6. n. 7. v. quid autē si testator ff. de hered. insti. Ang. in l. si sex
 fundo ff. eo. tit. qui idē dicit in instituto in fundo tū, qui non dato
 herede vniuersali nihil restituit. Corn. in d. l. extraneum, C. de hered.
 insti. Aret. in l. si mater ff. de vulg. & pupill. Ang. Aret. Insti. de hered. in-
 sti. d. §. heres & pure. Modern. Bononienses repetentes in l. re con-
 uncti, col. 12. ff. de leg. 3. Petrus de Vbald. in repet. ca. Raynuitius, col. 104.
 cum seq. de testam. & videtur casus in l. si ita quis heres institutus fuerit,
 excepto fundo ff. de her. insti. arguendo de re ad tēpus, quod est licitū:
 institutus ergo heres ad tēpus est heres perpetuo, & non teneatur
 restituere venientibus ab intestato, neq; coheredi, nisi qn datus
 fuit coheres post tēpus, veluti si quis est institutus heres ad tēpus,
 & post tēpus datus alius heres; primus erit heres perpetuo, & te-
 nebitur restituere heredi secundo per fideicōmissum, vt dicit p̄-
 fati Dd. in locis allegatis inf. nu. 53. & seq. §. Declarat plene Castr.
 conf. 241. per tot. li. 2. vbi recitat omnes opiniones, videlicet primo,
 quod talis institutio nō valeat facta ad vitā duorū institutorū tā-
 tū; quia hereditas ad tēpus dari nō potest certū, & dicitur certū;
 quia nō est dubiū, quod sunt morituri: secundo dicit videri, quod
 imo valeat; quia taxatiua inest tacite; quia si simpliciter institui-
 set, intelligeretur, donec vixerit, & in omnē casum reuocari cō-
 ditio, vel modus, qui vitiat institutionē, & propterea heres, ad tē-
 pus datus sepe est heres, & transmittit ad suos heredes, & hoc p̄-
 supposito pro vtro tertiā adducit opinionē Castr. n. 5. ver. *secundo loco
 dicendum*, quod Bart. & alii sunt imperfecte loquuti; quia dicunt
 verū, sed nō aperiunt, an heredes talis instituti ad vitā tū teneā-
 tur restituere ex tacito fideicōmissō venientib. ab intestato; idē
 eo dicit ipse, quod isti heredes censentur grauati ex tacito fideicō-
 missō restituere venientib. ab intestato, ne taxatiua sit frustratoria,
 allegat in simili Bald. in d. l. extraneum, C. de her. insti. & dicit Bal. *
 omnes sequi, & alleg. tex. in l. si. C. de legat. & in l. Titia cum testamen-
 to. §. si ff. de leg. 2. vbi ille, cui relinquatur ad certū tēp., cēsetur post
 tēpus grauatus restituere heredi, & idē dicit Castr. conf. 276. *Puto
 sine dubio*, n. 2. li. 2. vbi reprobatur Bar. & dicit Bal. melius loquutū, v-
 bi, quod talis institutio facta ad tēpus valeat, sed post tēpus resti-
 tuatur in vim fideicōmissi venientib. ab intestato, si alius heres
 datus nō sit, vel eisdē heredi dato sit restitutio per fideicōmissum,
 quā directo iure nō potest valere; ideo verba directa obliquantur.
 §. Declara; quia p̄cedens declaratio habebit locū, qn testator de-
 dit herede ad certū tēpus alio herede dato post tēpus, vel qn de-
 dit herede ad certū tēpus, nullo alio herede dato, sed adiunxit,
 quod heres datus post tēpus nō esset heres; quia tūc obliquatur,
 & restituitur per fideicōmissū, non a iure directo venientibus ab
 intestato. Castr. d. conf. 276. n. 2. v. nunc est videndum, li. 2. Et idē dicit
 Castr. esse, si testator instituat herede ex die, puta, hinc ad biennium
 post mortem testatoris; quia certe erit heres et mero iure a princi-
 pio, sed teneatur restituere venientib. ab intestato pro illo tēpore
 suspensio ex fideicōmissō; quia constat, quod nō voluit auferre ab
 eis, & sic ex mēte debet heres restituere pro illo tēpore, ita Castr.
 d. conf. 241. in fi. li. 2. §. Quid si datus est heres pure, & eidem sit
 datus simul heres sub conditione, an heres pure durante conditio-
 ne dicatur heres in totū; vide gloss. magnam in l. 2. ff. si pars her. per.
 §. Amplias; quia vxor heres instituta ad vitā (si post illius mortem
 instituitur alter) erit heres ad tēpus suae vitae, & perpetuo; quia
 53 semel heres nō potest desinere esse heres. Mart. Silymen. cum
 quo trāseunt Bald. Ang. Im. Castr. vt refert Alex. in d. l. extraneum,
 col. 3. C. de her. insti. qui dicunt, quod tempus appositū in institu-
 tione vxoris detrahitur, & sic erit heres perpetuo, sed rogata de
 restituendo hereditatē post mortem suā alteri heredi instituto,
 ita Imo. in l. hereditas ex die ff. de hered. insti. sequitur Aret. qui dicit
 verissimum in l. filius a patre ff. de lib. & posthum. & alios citat, vbi et
 Alex. Castr. in conf. 241. li. 2. & hanc partem videntur sequuti ad-
 uocati Florentini, & hāc sequitur Corn. in d. l. extraneum, C. de her.
 insti. vide plurimos supra n. 48. ver. contrarium, & hanc partem tenet
 Bald. in l. id quod pauperib. in 14. qu. C. de Episcop. & Cleric. Guido Pap.
 d. c. 5.

O 3

d. c. 5.

111. & per tot. vbi quod acquiritur heredi, si moriatur vxor, ante-
quam adita sit hereditas. † Declara; quia imo haeres non tenetur
soluere legatum factum etiam pro anima ad voluntatem & dispo-
sitionem certorum executorum, nisi ipsi vt testes prius depo-
nant mentem testatoris; quia possit dici capatoria. Bald. conf. 482.
¶ Quia deus auctus. circa fin. lib. 4. Vide, Executores ad pias causas quali-
ter, & quibus possint distribuere. Concl. 531.

**Haereditis institutio ex quibus deficiat, vel non. Con-
clus. 87.**

HAERES † institutus si moriatur ante testatorem, euaneſcit infi-
tutio, nec transmittit aliquid. Caltr. conf. 292. ¶ Quia in puncto, in
pr. sed dubium est. lib. 1. † Amplia; quia haeres institutus sub codici-
one casuali, si decedat post testatorem ante conditionis euentum, non
est haeres, neque transmittit aliquid ad suos. Bald. conf. 80. Punctus,
super quo petitur, in lib. 4. † Restringe in filio, q. debet habere legiti-
mam iure institutionis; quia reſcitur de legitima omnis codicio.
¶ Bald. conf. 80. in prin. lib. 4. † Restringe, nisi esset dari plures haere-
des; quia licet alii moriatur vno testatore; si tamē vnus superui-
uat, ille erit haeres in solidū per ius accrescendi. Bal. conf. 36. Proponi-
tur. n. 2. v. ex hoc supposito. lib. 3. † Amplia; quia si testator instituit so-
ros heredes, & si ea viuere filii sororis effecti fuerint maiores, fil-
ios substituit in hereditate, alias substituit Petri, mortua sorore,
viuente testatore, cuius filii non erant maiores, euaneſcit institutio so-
roris, & substitutio filiorum sororis, etiam si filii peruenissent ad ata-
tes potest mortis testatoris, sed Petrus ex vulgari erit haeres, qui
restituere tenetur ex fideicommissio filii sororis hereditibus institu-
tis in codicillis. Caltr. d. conf. 292. ¶ Quia in puncto, in pr. lib. 1. † Amplia;
quia si institutio fiat de fratribus Minoribus, qui nihil possunt habere,
non valet, de quo vide Ant. Gabriel. lib. 4. tit. de heret. inst. Concl. 1.
Institutio facta de fratribus Minoribus. Vide, Fratres Ordinis Minorum. Co-
d. lib. 4. vbi plenius posui. Vide, Substitutio an valeat facta haeredi de-
cedenti ante testatorem, & quando secus. Concl. 551.

**Haereditis institutio facta ad nutum non valet, & quan-
do secus, & quid si ad interrogationem. Concl. 88.**

HAERES † institutio facta ab eo, qui non potest loq. ex accide-
nti non valet, nisi scribat nomē heredis; ideo si ad interrogationē
Notarii annuat capite tantū, non valet. L. haeres palam, in prin. ff. de test.
¶ Caltr. conf. 369 alias 40. in pr. de testam. ¶ Extēde quia etiam inter libe-
ros non valet haereditis institutio ad nutū facta; Ang. conf. 258. Testator
¶ fecit in prin. ¶ Amplia; quia nec valet institutio haereditis facta ad in-
terrogationē alterius, Bald. conf. 174. Quidam D. Ribald. lib. 3. per Liu-
4. huius. C. de testam. ¶ Cōtrariū tenet Bal. quod imo valeat institutio
haereditis facta per testatorem ad interrogationē, quādo testator scri-
bat articulatē loqui, Bald. conf. 118. Super primo. n. 2. v. super secundo.
lib. 4. ¶ Extēde; quia valet institutio facta ad interrogationē Nota-
rii ab eo, qui scit loqui articulatē, etiam si extet statutu, quod Nota-
rius non scribat, nisi id, quod testator ore proprio dixerit circa haere-
dis institutionē; quia statutu intelligitur secundū ius cōmune.
¶ Bald. conf. 118. v. sed considerata forma lib. 4. ¶ Declara, vt aplatio nō
procedat fauore piae causae. Bald. d. conf. 174. in prin. lib. 3. ¶ Declara;
quia si testator potest articulatē loqui; quia nō est oppressus morte,
& si ad interrogationē affirmer, volo, sufficit; si vero esset oppressus
morte, nō sufficit, q. affirmer, nisi explicite dicat, volo, vel placet.
¶ ita quod cōstet eū intelligere, Aegid. conf. 1. n. 32. v. qd. ergo. ¶ Decla-
ra, vt plene per Menoch. conf. 45. per tot. vbi hoc plenissime expli-
cat, quādo valeat, vel nō. ¶ Amplia; & est regula, q. haereditis insti-
tutio nō valet facta in testamēto nūcupatio, nisi testator ore suo
nūcupet, hoc est, nōmet haereditē, si potest loqui, vel scribat. Aegid.
d. conf. 1. n. 32. v. circa secundum, vbi quod nominare debet corā testi-
bus audiētibz, & intelligētibz. ¶ Extēde in rāru, vt neq. sufficiat
testis, & illud legatur, & rogetur; quia ex quo nō nominauit haere-
ditē ore proprio nō valet. Aegid. d. conf. 1. n. 32. v. iuxta quod queritur.
¶ Vide omnino Menoch. lib. 4. pro sumpt. 19. vbi ponit tres opinio-
nes; prima est, quod nō valet haereditis institutio nutu, vel praeſu-
ptionibus; quia requiritur expressio, vt supra; secunda, quod imo
valeat; quia praesumptio est probatio manifesta; tertia est decla-
ratoria, quod valet, si ex scriptura oriatur praesumptio, alias fecus.
¶ Restringe tribus casibus, in milite, in patre inter filios, & fauore
piae causae; quia valet testamētū nutu, & institutio haereditis ex
praesumptionibus, vt idē Menoch. lib. 4. pro sumpt. 19. n. 10. & seq. ¶ Li-
mita, si adest clausula codicillaris; quia salte valebit in vim fidei-
commissi; quia nutu potest legari, & fideicommissū relinquī, ideo ve-

niētes ab intestato haeredes erūt, & restituēt ex fideicommissio huic
per nutū instituto. Cald. d. conf. 369 alias 40. de testā. Vides, Clausula
codicillaris operatur multa, & quando secus. Concl. 292. ¶ Cōtrariū tenet
Aegid. Bellā. d. conf. 1. n. 33. quod haec clausula nihil operatur, ex quo
nō est haeres nūcupatus, nec potest dici institutus; sed tamē argu-
mētū Bellā. cōfūditur; quia supra proxime, v. itē qd. si haereditē tenuit
valere nutū fideicommissū; ergo nō valet heredis institutio directā,
si nō est nominatus, sed obliqua secus. ¶ Limita in legato; quia va-
let legatū factū ad nutū, etiam ad interrogationē alterius. Bald. conf.
445. Super praedictis. n. 2. v. circa secundum. lib. 3. & conf. 118. Super primo.
n. 2. v. super secundo. lib. 4. Vide, Legatum nutu, & alia modis fieri potest.
Concl. 34. ¶ Extēde idē in fideicommissio; quia valet nutū factum, vel
ad interrogationē. Aegid. d. conf. 1. n. 32. v. itē qd. si haereditē. ¶ Limita; quā
institutio haereditis facta ad interrogationē valet, quādo facta est
per verba geminata, videlicet, voglio, chesia haereditale, & lui habbia
la mia heredita, id est, volo, vt talis sit haeres, & meam hereditatem habeat,
quia etiam si sit nulla institutio propter praeteritionē filiorum, vale-
bit vt fideicommissum Bald. conf. 174. per tot. lib. 3. ¶ Limita; quia valet
testamētum nūcupatiuum, licet nō nominetur haeres a testato-
re, si illum praesentē ostēdat, ita quod constet scēssisse de eo, Aegid.
d. conf. 1. n. 32. v. quod si probo. ¶ Limita; quia valet testamentum, &
haereditis institutio facta ad nutum, si interuenit scriptura eius, qui
testatur. Ang. conf. 258. per tot. ¶ Extēde, vt procedat, etiam si agatur
de reuocando primo testamento, in quo erat instituta pia causa;
& in quo erat clausula codicillaris, Ang. d. conf. 258. per tot. vbi est
casus. Vide, Mutus sine loquela potest multa, & quae non. Concl. 440.

**Haeres dicitur institutus in re certa, & quando efficia-
tur vniuersalis, & ad quā teneatur. Concl. 89.**

HAERES † institutus in re certa, vel habēs legatū rei particula-
ris iure institutionis, efficitur haeres per ius accrescendi, alio
haerede vniuersali non aduēte, quoties. §. si duo, ff. de heret. inst. vbi
Bar. & alii plenius in Lex sacra. la. seconda. ff. eod. Vide, Institutus in re
certa quādo qd. dicatur, vel nō. Cōd. 228. ¶ Amplia; quia imo filius haere-
dis institutus in re certa a patre cū clausula, pro portione hereditaria
eum tēgēte, licet instituat alios filios vniuersales; tamē pro rata est
haeres vniuersalis, & tenetur pro rata ad onera imposita personae
defuncti pro rebus Soc. pulchre conf. 243. in fi. v. postremo lib. 2. ¶ Am-
plia; quia haeres in re certa dicitur haeres vniuersalis, quādo alius
haeres vniuersalis nō est datus. Menoch. conf. 224. nu. 55. & n. 52. ¶
Amplia; quia haeres dicitur in re certa institutus in medietate bo-
norū stabiliū. Cūma. Cōf. 109. Testator instit. in pr. ¶ Amplia; quia si
testator instituit vnū haereditē in medietate bonorū stabiliū, & ali-
ū haereditē in alia medietate, nec nō & in bonis mobilibus, & me-
diatate stabiliū, & actionibus; quia vterque est institutus in re
certa; ideo quia non datur haeres vniuersalis, vterque est vniuersalis,
& pro rata tenetur ad debita, legata, & ad res alienum, Cūma.
d. conf. 109. in prin. ¶ Declara secus esse, si quota sit hereditatis, pu-
ta, tertia, quarta, vel alia quota; quia cum haereditas sit quid vni-
uersale, haeres in quota est haeres vniuersalis pro rata. Abb. in C.
Raynuius. n. 27. de testam. ¶ Amplia; quia nedum institutio in re cer-
ta, & in quātitate trahitur ad vniuersalem institutionem, sed etiam
substitutio facta verbis directis, secus si est facta per fidei cōmissū
substitutio; quia nunquā trahitur ad vniuersalē Bald. conf. 223. Sub-
stitutio facta lib. 4. ¶ Limita secus esse in filia, cui pater legatū fecit
pro dotes; quia si nō est iure institutionis, dicitur praeterita, & non
haberi ius accrescendi, haerede non aduēte ex legato dotis Bald. con-
109. Licet filia sit relictum. lib. 1. ¶ Limita in filia expressē exheredata
propter viā luxuriosā; quia licet pater in eodē testamēto relinquat
aliquid iure institutionis eidē exheredata; tamē erit simplex le-
gatum. Bald. conf. 253. Filiafamilias, circa. v. nec obstat. lib. 2. Vide, Le-
gatum an proprie dicatur factum filie institutae in certa quantitate. Concl.
143. ¶ Limita; quia imo haeres institutus in usufructu tantum, nō po-
test per ius accrescendi effici haeres vniuersalis; tum propter di-
ctionē, statum; tam etiam, quia natura usufructus nō patitur tāquā
institutus in re incerta, non autē in re certa; & quia cum pēdeat ad
proprietatem, potest ad se trahere proprietatem. Bald. plene conf. 273.
Factum sic habet, Titius. lib. 4. ¶ Restringe, quādo haeres in usufru-
ctu non habet haereditē alium, nec cohaereditē vniuersalem, nisi post
mortē, & dicitur grauatus fideicommissio post mortē. Menoch.
conf. 277. n. 63. vbi dicit veriorē, & magis communem, Restringe
limitationē, vt non procedat respectu taxatiue, quādo in re cer-
ta est institutus etiam taxatiue is, qui ex praeteritione poterat dicere
testamētum nullum; quia tunc non dato alio haerede vniuersali,
per ius accrescendi erit haeres vniuersalis. Bald. conf. 274. Ad euidentē
sciendum est. lib. 4. in prin. Vide, Ius accrescendi in quibus locum habeat, vel
non. Concl. 565. ¶ Restringe; quia imo legatarius usufructus in-

stitutus heres in usufructu dicitur in re certa, & perius accrescedi potest esse heres. Bald. conf. 272. in causa egregia. n. 3. & seq. lib. 5. Vide plenissime supra, heredis institutio quando possit fieri sub conditione. Concl. 84. Vide plenius, usufructuarius quando heres, vel legatarius existat. Concl. 307. Limita: quia substitutio verbi directis facta in re certa, vel etiam institutio, nunquam trahitur ad vniuersalem, quando sequeretur absurdum. Bald. d. conf. 223. lib. 4. per tot. Limita: quando heres institutus est in re certa, & iustus est, plus potest non posses, quia etiam si pramoriatur testatori heres vniuersalis, iste institutus in re certa non efficitur vniuersalis, sed ad causam intestati reducit voluntas, ut succedat heredes ab intestato. Bald. conf. 150. Faustum sic se habet. n. 3. v. secundum dubium, & conf. 151. in fi. v. ex hoc apparet. lib. 4. quod est responsum consilii praecedentis. Contrarium tenet Ang. conf. 168. Testator in omnibus. n. 4. v. si in fi. vbi, quod filia instituta in re particulari, & iusta plus potest non posse dari herede vniuersali prohibitione, ne possit alienare, & si alienabit, priuatus sit hereditate, tenet, quod accrescat filiae coheredi hoc casu: quia ex iure superuenienti non est iusta plus potest non posse, sed rebus stantibus. Heres in re certa non tenetur ad debita de functi, sed heres vniuersalis. Bald. conf. 126. Si testator lib. 3. Declaratio, nisi hereditas esset non soluendo: quia tenerentur concurrere. Bald. d. conf. 126. lib. 3. quod ego crederem verum, quando adiuisset heres vniuersalis cum beneficio, alias non. Declaratio, nisi heres particularis esset filius institutus in re certa pro sua portione hereditaria: quia tenebatur ad onera pro rata debita a defuncto patre, ita Socin. conf. 243. praesenti consultatione, in fin. lib. 2.

Heremita gaudet priuilegio clericali, & quando Concl. 90.

HEREMITA, qui non est alicuius ordinis approbatus per Sedem Apostolicam, gaudet priuilegio clericali. 16. qua. 1. cap. qui reu. vbi glossa. Io. & idem dicit Calder. conf. 121. in prin. v. pro hac parte, alias 7. de iudic. Anton. de Butt. conf. 19. n. 19. v. unde ex hoc satis. Amplias. quia habentes in oratorii etiam priuatis, & heremita, & alii in statu penitentium, prout sunt lesuati approbati ab Ecclesia, sunt suppositi Episcopo, & habentur pro Ecclesiasticis personis, & gaudent priuilegio fori Ecclesiastici, neque ad aliu superiorem compelli possunt, quia eorum caput est Christus: ideo Papa, Episcopus, & Parochianus sunt eorum superiores. Ant. de Butt. d. conf. 19. n. 19. v. unde est hoc satis. Vide, Beghine, & Fratres Tertii Ordinis an sint Ecclesiasticae personae, & eorum priuilegia. Concl. 32. Vide, Fratres Tertii Ordinis an sint Ecclesiastici, vel non. Concl. 470.

Haeresis quae dicatur, & in quibus cadat. Concl. 91.

HAERESIS, quae dicitur quasi diuisio ab unitate fidei, si duas. 5. ff. de excus. tur. Old. conf. 210. v. circa primum. Cald. conf. 125. in prin. alias 11. de iud. vbi, quod proprie Iudeus non est haereticus: quia non diuiditur ab vnione, sed punitur poena haeretici, & duplicatur conf. 489. alias 2. de Iudeis. Calder. conf. 496. alias 5. in prin. de haeretico. Gemin. conf. 53. in prin. v. tertio praemittit, vbi, quod dicitur quasi diuisio ab haerco, haeres, quasi nimium haeres suae opinioni. Idem dicitur haeresis quasi electus ab eligo, eligis, cum quis non sequutus doctrinam Christi, vel Apostolorum, vel Romanae Ecclesiae, eligit sibi nouam, & falsam credulitatem, contra quos Apostolus ad Galatas: Si Angelus de Caelo aliud euangelizauerit vobis, anathema sit. Oldr. conf. 210. in prin. v. circa primum, & idem repetit Gemin. conf. 54. tertio praemittit. Haeresis habet principium, & complementum: principium, videlicet errorem; complementum, videlicet pertinaciam. Oldrad. d. conf. 210. in prin. v. circa primum. Haeresis est maximum crimine, quia habet punitionem criminalem, & civilem, posteritatem haeretici infamat perpetuo, & in eo omnia cognitionum genera concurrunt. Oldrad. d. conf. 210. in prin. Manifestus haereticus dicitur is, qui haeresim manifestam exercet, prout si baptizat imaginem, si rebaptizat baptizatos, & alias abutatur sacramentis. Clar. in §. haeresis. num. 24. ver. sed his incidenter.

Haereticus ut quis dicatur, multa requiruntur, & quae. Concl. 92.

VIDETUR, & infideles, licet proprie haeretici dici non possint, & in eis non cadat haeresis: quia non diuiduntur ab vnione fidei, quam nunquam habuerunt; tamen poena haeretici possunt puniri. Calder. conf. 125. alias 11. de Iudeis. in prin. Et quod Iudei, pagani, & alii infideles, qui non sunt baptizati, non possint dici proprie haeretici, communis est opinio, de qua Clar. in §. haeresis. n. 2. Declaratio, nisi fuisset

baptizati, & postea abnegassent. Oldr. conf. 36. Infrascripti sunt. Secundum requiritur est, quod scilicet quis eret a fide Catholica approbato falsa pro veris, incerta pro certis, & e conuerso. Clar. d. §. haeresis. n. 2. vbi dicitur communis. Et ideo is, qui credens illud, quod credit Sancta Mater Ecclesia, & sic habens fidei impliciam, erraret etiam in iis, quae sunt fidei ex naturali ratione, prout si crederet patre maiore, vel priore filio, non est haereticus, si hunc errorem non defendat, ita Innocentius in cap. 1. in vltimis verbis, per illum res. de sum. Trinit. & fid. Cathol. quae refert Clar. d. §. haeresis. n. 2. vbi alios citat, vbi dicitur esse notanda verba. Tertium requiritur est, quia licet dicatur, quod dubius in fide est haereticus, debet tamen intelligi, modo in tali dubietate habuerit firmitatem animi, & pertinaciam, propter quam perseueret in illa dubitatione, alias secus. Clar. d. §. haeresis. n. 2. in fi. Quartum requiritur est, quod sponte, & non metu mortis, vel tormentorum, vel alia causa necessitatis quis neget fidem, Christum, & sacramenta, quia licet mortaliter peccet, & grauissime tamen non dicitur haereticus, licet sit recedendum. Cald. conf. 12. de haeretico. Clar. d. §. haeresis. n. 3. v. sed nunquid. Et tamen videtur, quod tempore fel. rec. Pii V. classe Turcarum a Christianis direpta, multique ad Vrbe captiuis adductis fuerunt nonnulli igne cremati, qui coacti fuerunt Christiani renegati, alii vero salui retentii eos, qui valde perstiterant in pugna, & cessante timore, ut Turci, passim se duci captiuis. Quintum requiritur est, quia occultus haereticus, qui nec verbis, nec scriptis, nec facto aliquid signum haeresis ostendit, licet corde solo sit haereticus, non iudicatur, neque incurrit poenam excommunicationis, neque alias poenas haeticorum: quia Ecclesia non iudicat de occultis, communem opinionem Theologorum dicit Clarus d. §. haeresis. n. 23. v. quero, an occultus, & in omnibus remitto me semper Sanctae Matri Ecclesiae.

Haereticus quis dicatur, vel non. Concl. 93.

HAETICUS, quae dicitur, quia falsas, & nouas opiniones gignit, secundum B. Augustinum 24. q. 3. cap. haereticus. Oldr. conf. 210. Argularis in prin. v. circa primum. Cald. conf. 49. alias 5. de haeretico in prin. vbi, quod haereticus est, qui alicuius temporalis commodi, gloriae, vel Principatus gratia nouas opiniones gignit, vel sequitur, idem tenet Gemin. conf. 54. in prin. v. tertio praemittit. Et qui male dogmatizat de fide, & articulis fidei, dicitur haereticus. Cald. conf. 489. in prin. alias 2. de Iudeis, quod duplicatur 125. alias 11. de for. coep. vel si male sentit de articulis fidei se ab Ecclesia diuidendo, proprie dicitur haereticus. Calder. conf. 496. alias 5. de haeretico in prin. v. tamen proprie vbi, quis proprie sit haereticus. Peior est haereticus, quam Iudeus, vel Sarracenus: quia priuatur dominio, & possessione bonorum ipsorum. Cald. conf. 281. n. 2. v. non obstat, si dicatur, alias 3. de loco. Et quis dicitur proprie haereticus, plene Iulius Clarus in §. haeresis. lib. 5. vbi, quod duobus modis tantum, primus est, quando scilicet de articulis fidei aliter, quam sentiat Romana Ecclesia, secutus, quando male sentit de sacramentis, ipse vero Clarus tenet, & dicitur communiter haereticus esse, qui habet peruersum dogma, & gignit opiniones nouas falsas, vel damnatas. Quae requiratur, ut quis dici possit haereticus, vide Clar. vbi supra, & vide supra, haereticus ut quis dicatur. Concl. 92. Amplias, quia haereticus celsus est, qui leni argumeto a fide Catholica deuia. l. 2. C. de haeretico. & Manich. Oldr. d. conf. 210. in prin. Et tunc qui propositione aliqua contra fidem proponit, vel dicitur praesumitur illa credere Cald. d. conf. 496. ante med. v. ex quibus vbi, alias 5. de haeretico. Amplias, quia haereticus est, & manifestus haereticus, si sapit inuocare demonia, preces nepharias eis emittere, immola sacrificia eis offerre, & in celebratione similium respo. n. exponere. Oldr. d. conf. 210. n. 2. v. sicut etiam addidit. Declaratio, quando praedicta per modum adorationis fieret, & per modum rententiae ad quaecumque finem, & etiam si sine adoratione, & per modum imperandi, ut responsum haberetur de eo, quod futurum esset, vel soli Deo conuenit, secus si per modum imperii ad finem tentandipudicitiam mulieris vel aliam tentationem: quia non esset haereticum; quia proprium diaboli est tentare, & exercens eum per modum imperii ad tentandum non est haereticus, licet peccet. Oldr. d. conf. 210. n. 3. v. sed circa hoc. Gemin. conf. 54. n. 4. v. vnde ad primum. Per totum, vbi, quod licet sortilegus proprie non sit haereticus, tamen secus est, quando in sortilegio attribuitur honor, vel potestas diabolo, quae conuenit Deo, ut si fiant ad sciendum futura, si ea credulitate fiant, quod diabolus possit mutare vnam speciem personae in aliam, vel si demoni adoraretur, scus si fiant sortilegia ea credulitate, quod possit suggerere, & tentare, & in amorem inducere: quia est merum sortilegium, non haeresis, maxime si haeretici sint, qui credunt in virtute demonum aliquid boni posse fieri.

11 fieri. Bald. c. 95. Regula iuris est. n. 2. v. illud certe. lib. 1. t. Extende; quia si demō innocatur ad p̄ficiēdū futura, hoc sapit manifestū h̄eresim quia tribuitur diabolo id, q̄ soli Deo cōuenit, scire scil. futu-
 12 r. Clar. d. s. h̄eresis. n. 25. v. succēssue. t. Et hinc potest sumi prohibitio artis diuinatori; quia qui crederet firmiter, peccaret vt h̄eretic⁹ p̄pter eādē rationē q̄a attribuit creaturæ id, q̄ cōpetit soli Deo.
 13 t. Restringē q̄a si diabolus inuocatur, & adhibetur, puta ad tentā-
 14 dā pudicitia alius uulueris, vel aliquid mali; tūc nō est h̄eresis; quia diabolus adhibetur ad id, q̄ maxime ei cōuenit. Clar. d. s. h̄eresis. n. 25. v. succēssue. vbi, quod isto casu cū nō sit h̄eresis, sed fortile-
 15 giū, quod est mixti fori, vt quæ iudex, Ecclesiasticus, & secularis potest procedere, cōmunē * dicit Clar. vbi supra, & dicit ita fuisse
 16 iudicatū in Romana Curia, & vide sup. n. 9. t. Cōtrariū consiluit Barba. conf. 5. lib. 1. vbi dixit, q̄ incantationes, & fortilegia, quæ sūt
 17 ad sciēdū cōmissa futura, sapiūt h̄eresim manifestā, & q̄ eorum co-
 18 gnitiō spectat ad inquisitorē. t. Dicit, quod t̄per, quod agitur de inuocatione dēmonū, spectat causā ad Ecclesiā, vt prius videat, ā
 19 adit h̄eresis, vel nō in tali delicto; q̄a vbi potest esse suspicio h̄eresis, t̄per cognitiō spectat ad dominos iudices inquisitores. c. vt
 20 inquisitionis. §. prohibemus. de her. lib. 6. & ita seruatur. Vide Iul. Clar.
 21 in d. s. h̄eresis. n. 25. t. Amplia, quod h̄eretici dicūt Iudæi baptiza-
 22 ti, & abnegantes, & alio cōfouētes, & receptātes, & tāquā h̄eretici,
 23 & de foro Ecclesiæ sūt puniēdi. Oldr. conf. 56. In scriptis. Iun. t. Ex-
 24 tēde, vt h̄eretici, licet nō possit dici Iudæus, & infidelis, qui nū-
 25 quā fuit baptizatus; quia nō patitur diuisionē ab vnione; tamē nō
 26 potest puniri p̄na h̄eretici. Cal. conf. 489. alias 2. de her. t. Amplia;
 27 quod h̄eretic⁹ est, qui tenet, quod homo in senectute sua cognō-
 28 scēs carnaliter matrē nō potest saluari. Oldr. c. 67. in pr. t. Amplia;
 29 vt h̄ereticus sitis, qui negat Romā nō dimitti peccata, sed ā solo
 30 Deo remitti posse. Oldr. d. conf. 271. v. secunda q. n. 2. t. Item, qui negat
 31 Roman. Ecclesiā nō esse caput, vel nō habere potestātē p̄cipiēdi,
 32 vel canones cōdēdi; quia dicitur h̄eretic⁹, qui talia credit, vel as-
 33 serit. Cald. conf. 492. circa pr. ver. secus si crederet, alias 2. de her. t. Am-
 34 plia, vt h̄ereticus dicatur, qui scripturā sacrā interpretatur aliter,
 35 quā facit Ecclesiā Rō. Oldr. c. 271. n. 2. & 3. vbi idē dicit in eo, q̄ ne-
 36 gat Ecclesiā Rō. nō esse datū priuilegiū primariū, maxime si per-
 37 tit in hoc, vel si interpretatur scripturā sacrā aliter, quā spiritus
 38 S. quia proprie est h̄ereticus. Cal. conf. 496. in pr. v. tamen proprie.
 39 alias 5. de her. t. Amplia, vt h̄eretici sit, qui de sacramētis aliter sē-
 40 tiunt, quā Rō. Ecclesiā. Oldr. d. conf. 271. n. 3. v. vniuersi enim. t. Itē h̄ere-
 41 ticus est, qui de fide, & sacramētis aliter sentit, quā Rō. Ecclesiā.
 42 Cald. conf. 493. in pr. v. de secundo, alias 2. de heret. t. Amplia, vt is, qui
 43 tuetur h̄ereticos, & defendit, si non vult se purgare corā ordina-
 44 riō, nō dicatur h̄ereticus. Oldr. d. conf. 271. in fi. t. Declara, quia h̄ereti-
 45 cus largo modo etiā dicitur, sed nō proprie simoniacus ex cōmū-
 46 nicatus, qui notā opinionē inuenit, qui priuilegiū Rō. Ecclesiæ
 47 infringit, qui eius p̄cepta transgreditur, qui cōtūmā est, & qui
 48 berit infidelis, vt per Host. in sum. de her. §. 1. Cald. conf. 496. in pr. alias
 49 5. de her. t. Amplia; quia h̄ereticus est, qui male dogmatizat de fi-
 50 de, & articulis eius. c. inter christiana. 24. q. 3. Cald. conf. 125. in pr. alias
 51 11. de iud. t. Extēde; quia is, qui errat in articulis fidei, & habet per-
 52 uertitū dogmā, vel diuersas gignit opinionēs discrepātes ā iudicio
 53 Ecclesiæ, est h̄ereticus. tex. & gl. in c. 1. de v. fur. Abb. conf. suo super Ba-
 54 sil. concil. in v. restat. col. 2. in fi. t. Amplia, vt blasphemās sciētē, & ap-
 55 p̄late dicatur sapere h̄eresim, & potest tanquā h̄ereticus puniri,
 56 etiā si sit Iudæus, & infidelis. Cal. d. conf. 125. in pr. alias 11. de re iud. &
 57 concl. prox. seq. n. 5. t. Et ideo qui dicit Deū nō esse Deū, dicitur prin-
 58 ceptis h̄ereticorū. Bald. conf. 95. Regula iuris est. n. 3. v. item non est dubi-
 59 um. lib. 1. t. Amplia; quia dicēs, & credēs vlturā esse licitā est h̄ereti-
 60 cus, quia Euāgelio cōtradicit; secus si diceret manifestū vlturariū
 61 posse testari; quia cū cōtradicit soli iuri Canonico posituo, non
 62 est h̄ereticus. Bald. conf. 334. Premittendū, in pr. lib. 2. t. Amplia; quia
 63 is, qui nō recipit canonē sanctiorū Patrū ex cōtēptu, dicitur h̄ere-
 64 ticus. gl. in c. de libellis. prope fi. 2. o. dist. & ratio est; quia videtur nega-
 65 re potestātē cōdēntiū; quo casu est clarus h̄ereticus. Abb. in d. con.
 66 in loco prad. t. Amplia; quia imo cōtūmācia dicitur h̄eresis. c. si qui
 67 presbyteri. 81. dist. Abb. d. conf. super concil. Basil. in 3. dubio. n. 9. t. Amplia;
 68 quia in tribus speciebus h̄eresis cōstituitur; prima species est, si ali-
 69 ter sentit de articulis fidei, quā sentiat S. Mater Ecclesiā; secunda
 70 species, si male sentit de sacramētis Ecclesiæ; tertia species magis
 71 generalis, si habet peruersū dogmā, vel gignit nouas opinionēs
 72 falsas, aut iā dānatas ab Ecclesiā, sequitur Clarus plene in d. s. h̄e-
 73 resis. in pr. t. Exēpla possunt poni in eo, qui diceret, & teneret sim-
 74 plicē fornicationē nō esse peccatū, vel periuriū nō esse peccatum
 75 mortale; quia esset h̄ereticus; quia licet nō sit cōtra articulos fi-
 76 dei, neq̄ cōtra sacramēta; est tamē dogmā peruersū, & contra il-
 77 lud, quod Ecclesiā vniuersalis tenet Clar. d. s. h̄eresis, in pr. vbi alios

citāt. t. Limita; quia h̄ereticus nō est is, qui de vlturis fuit cōdēna-
 37 tus, & tanquā de fide male sentiens fuit absolutus, iniuncta p̄nitē-
 38 tia, quā nō impleuit; quia licet is, qui nō implet p̄nitētiā, ad pri-
 39 stinū statū redeat; nō tamen ad pristinū peccatū. Cald. conf. 493.
 40 circa pri. v. de secundo, alias 2. de her. t. Limita; quia fortilegus simplex
 41 nō dicitur h̄ereticus; quia fortilegia simplicia nō sapiūt h̄eresim
 42 manifestā; quia ponūt vt crimina diuersa & diuersa imponun-
 43 tur p̄na; tot. tit. de fortileg. Oldr. conf. 210. n. 2. v. nunc ergo. Gemin. con-
 44 54. per tot. t. Limita; quia pr̄bens pocula amatoria nō dicitur ma-
 45 nifeste h̄ereticus. Oldr. d. conf. 210. v. nunc ergo. t. Limita etiā in eo, q̄
 46 q̄ propter cōscientiā hostiā non consecrata sumpsit, quia non est
 47 h̄ereticus. c. de homine. de celebr. Miss. Oldr. d. conf. 210. v. nunc ergo. t. 39
 48 Limita; quia h̄ereticus non est sacerdos, qui in Missa, neq̄ laicus,
 49 qui assumpsit in mortis articulo hostiā nō consecratā. Cal. conf. 495.
 50 alias 4. de heret. quod est lo. Andr. & lo. Cald. t. Limita, quod faci-
 51 ens aliquas imagines, vel alia superstitiosa ad prouocandū amorē
 52 mulierum nō dicitur h̄ereticus, sed magis superstitiosus. Angust.
 53 lib. 10. de Civ. Dei. Oldr. d. conf. 210. n. 2. v. imagines vero. Gemin. conf. 54.
 54 n. 4. v. de secundo, in quo dicitur. t. Limita, quod infatuus* amore mu-
 55 lieris, si aliqua faciat superstitiosa, vel per fortilegiū, aut inuocati-
 56 onem dēmonū ad finē libidinis exerceat, detrahatur de crimi-
 57 ne, vt h̄ereticus nō sit declarandus. Oldr. d. conf. 210. n. 4. v. tertia conf.
 58 Gemin. d. conf. 54. n. 4. v. vnde veniendo. t. Limita, quod ea, quæ pro-
 59 prie non sunt h̄eretice manifeste etiā in homine simplici magis
 60 excusantur; quia simplicitati militari aliquid dimittitur. Oldr. de
 61 hac materia loquens d. conf. 210. n. 3. v. secunda conf. d. t. Limita; quia
 62 collectio herbarū cū fortilegio & superstitione, non sapit h̄ere-
 63 sim, etiā si in eis scribatur cū sanguine, vel similia adhibeatur, quā-
 64 do ea intentione non fiant, quod credatur diabolū habere pote-
 65 statem, vel herbā ipsā hoc posse operari; quia vbi attribuitur crea-
 66 turis, quod propriū est creatoris, est h̄ereticū. Gemin. d. conf. 54.
 67 n. 5. ver. distinguendo, cum seq. Vide Concl. prox. seq.

Heretica dogmata quæ dicantur, vel non. Concl. 94.

A S S E R E N S t̄ animā simul cū corpore mori h̄ereticus est mani-
 festus, 23. quest. 3. cap. fin. verb. manib. Fed. de Sen. conf. 252. n. 1. t. 2
 Paradisū, & infernū negas est h̄ereticus, Fed. de Sen. d. conf. 252. n.
 3. v. tertia vero. t. Cōstellationes gubernare homines, & naturā af-
 3 firmās; quia negat gratiā, dicitur h̄eresim cōmittere. Fed. d. conf. 252.
 4 n. 2. v. secunda vero. t. Incestū dicens nō esse peccatū h̄ereticus
 5 est. tex. est cū gl. 35. q. 1. p. tot. Fed. de Sē. d. conf. 252. n. 3. v. quarta. t. Bla-
 6 sphemās sciētē, & app̄late, ac pluries in Deū, dicitur h̄eretic⁹,
 7 maxime Iudæus, qui licet non possit esse h̄ereticus, potest tamen
 8 puniri p̄na h̄eretici Cal. conf. 489. alias 2. de Iudæis, & Concl. prox.
 9 prac. n. 28. t. Negas primariū, & potestatem Ecclesiæ Rō. h̄eresim
 10 committit. Cal. conf. 493. circa pr. v. secus si crederet, alias 2. de her. t. At-
 11 tribuens dēmoni, vel creaturæ id, quod soli creatori conuenit,
 12 dicitur h̄ereticus, etiā si factus, in quo ista fuit, de se h̄eresim nō sa-
 13 piat, vt in fortilegio, in quo si adoratio, honor, & potestas dēmoni
 14 attribuitur, quā soli Deo conuenit, h̄ereticum est. Gemin. con-
 15 54. n. 4. v. de secundo, vsque in fi. t. Fornicationem simplicem non esse
 16 peccatum affirmans, h̄ereticus est. Capel. Tholof. decis. 346. item
 17 fuit decis. vbi Aufser. sequitur Clar. s. h̄eresis. in pr. t. Periuriū non
 18 esse mortale peccatū affirmans, dicitur h̄ereticus. Bello. conf. 78.
 19 n. 6. sequitur Clar. d. s. h̄eresis. in prin. Non t̄ credens, sacramētis,
 20 & articulis fidei, & aliis, quæ sunt de necessitate salutis, est h̄ere-
 21 ticus verus, & formalis.

Hæresis crimen est fori Ecclesiastici absolute, & quis sit iudex competens. Concl. 95.

C R I M E N t̄ h̄eresis est mere Ecclesiasticū. c. vt inquisitionis. §. pro-
 hibemus. de her. lib. 6. Rol. à Val. conf. 8. n. 5. lib. 3. plene Socin. in c.
 cum sit generale. n. 22. v. in eadem. gl. ibi, h̄eresis. de for. comp. vbi dicit in
 tātū esse Ecclesiasticū & fori ecclesiastici, vt etiam sit incapax
 laicus iudex, nec posset addere p̄nam maiorem; quia non est iurā
 2 iurisdictionis vllō modo. t. Extēde in tātū, quod iudex laicus ali-
 3 quo modo se intromittere non potest, cōmunem * dicit Clar. in s.
 4 h̄eresis. n. 4. v. hoc crimen, vbi, quod permissū Papæ in aliquibus locis
 5 seculares interueniūt, sed sine licētia Papæ non est licitū. Vide, Iu-
 6 dex Ecclesiasticus quas causas trahat ad forum suū etiā inter laicos. concl.
 7 446. n. 4. vbi extēditur etiā ad crimina cōnexa h̄eresi, vt solus Ec-
 8 clesiasticus sit iudex inter laicos. t. Amplia, vt nedū h̄eresis, sed
 9 omnia alia crimina ānexa h̄eresi sint Ecclesiastica, d. c. vt inquisi-
 10 tionis. §. phibemus. de her. in 6. Cald. conf. 125. in prin. alias 11. de iud. & foro
 11 comp. quod duplicatur 489. alias 2. de Iudæis. t. Amplia in tantū spe-
 12 ctare ad Ecclesiā solā, & iudices Ecclesiasticos priuatiue ad secula-
 13 res, vt si Ecclesiasticus tradat Curia seculari h̄ereticū, nō possit in
 14 aliquo cognoscere secularis, scil. an bene, vel male fuerit iudica-
 15 tum,

tum, sed tenetur exequi omnino. *Clar. d. §. heresis n. 5. v. & scias.* Limita t quoad capturam; quia potest iudex secularis capi facere hereticum, ut illi tradat Curia Ecclesiastica; & ita Mediolani servasse Senatū dicit idem *Clar. d. §. heresis n. 5. v. & scias.* t Iudex ordinarius in causa heresis est Episcopus loci, Delegati autem sunt inquisitores hereticæ pravitatis. *Clar. in d. §. heresis, nu. 6. v. sed quis.* Extēde; t quia uterque potest absoluerē de heresi accusatū, si vere nō est hereticus. & valet absolutio. *Clar. d. §. heresis, n. 6. v. sed quis.* vbi dicit * communem. t Restringe secus esse in condemnando; quia nō potest fieri cōdemnatio ab altero, sed debet ambo simul cōdenare. *Clar. d. §. heresis, n. 6. vbi dicit * communem.* t Condenatio autem, quæ fit contra hereticum de consuetudine, continet solam declarationem; quod sit hereticus, & traditur Curia seculari, qui facit eum mori, ita servari dicit idem *Clar. d. §. heresis, n. 7. v. scias tamen.* t Et statim, quod est facta declaratio, non est tradendus Curia seculari, sed monendus est pluris, & hortandus, vt velit conuerti, & si peniteat, potest commutari poena, nisi sit relapsus. *Clar. d. §. heresis, n. 12. v. vnum tamen.* Vide, iudex secularis nō prestat vtrahumulare Ecclesiastico sine causa cognitione, & quando secus. *Conclus. 143. n. 12. & seq.*

Hereticorum opera sunt prohibita, & qualiter. Conclusio 96.

HERETICO t damnato, etiam eius scripturæ sunt damnatæ; quia hereticus auctor est operum suorum iudicanda talia. *Gemin. conf. 93. n. 11. ver. quomodo ergo.* t Amplia, etiam si opera sua sint utilia; quia nihilominus non sunt recipienda. *Gemin. d. conf. 93. nu. 11.* vbi, quod iste est vnus casus, in quo vtile per inutile vitatur. t Amplia, vt etiam allegans auctoritatem, & opera heretici sit suspectus, & iudicandus fautor; igitur non sunt auctoritates sumendæ ex operibus hereticorum etiam utilibus. *Gemin. d. conf. 93. nu. 11. ver. caueant enim.*

Hereticus quomodo, & qualiter probetur. Conclusio 97.

Vide plene Mascard. *Concl. 855. vbi, quod probatur per testes, & qualiter.* Vide eundem *Conclusio. 856. An per testes singulares probetur.* Vide eundem *Conclusio. 857. An per testes inhabiles probetur.* Vide eundem Mascardum *Conclusio. 858. vbi, quo pacto probetur.* Vide eundem *Conclusio. 859. vbi, quomodo ex confessione probetur.* Vide eundem *Conclusio. sua 860. vbi, qualiter probetur per facti euidētiā.* Vide eundem *Conclusio. 861. vbi, quomodo probetur quis hereticus præsumptione, & indicis.* Vide deniq; eundem *Conclusio. 862. vbi, quo pacto probetur hereticus ex inuentione librorum hereticorum.*

Heretici indicia ad torturam quæ sufficiant. Conclusio 98.

Noviss vs t de heresi potest torqueri ex cōfessione socii heretici; quia speciale est, quod criminofus interrogetur, & probeat cōtra socios; & idē in eo, qui inquiritur de arte magica; quia isti possunt torqueri ex cōfessione criminofus. *Bald. conf. 95. Regula iuris est, in prin. lib. 1. t Amplia, vt arbitrariū sit iudici, an indicia sint sufficientia, puta ex confessione socii, vel ex mala conuersatione; itē ex magistro, vel similibus in crimine heresis, vel artis magicæ.* *Bald. conf. 95. in prin. lib. 1. & n. 6. v. Dominus Bar. vbi, quod ita cōmuniter tenent Doct. & quod non potest dari certa doctrina.* Vide, indicia quæ sufficiant ad torturam. *Conclus. 97.*

Heresis habet multa specialia. Conclusio 99.

SPECIALIA t multa habet heresis, inter alia, quod minores probationes sufficiunt in isto crimine ad effectum inquirēdi, quam in aliis. *Clar. d. §. heresis, n. 2. v. habet etiam, & in §. fin. q. 6. n. 7. v. ita scias.* t Idem etiam ad effectum probationis delicti; quia minores probationes sufficiunt. *Clar. d. §. heresis, n. 2. vbi dicit * cōmunē, & propterea non est verū, quod requiratur tres testes ad cōvincendū de heresi; quia duo sufficiunt secundū * communem,* vbi t Venia, & licentia requiritur, vt quis possit interuenire ad uocatus, vel procurator pro imputato de heresi. *Clar. d. §. heresis, n. 19. v. ulterius.* t Post mortē potest hereticus inquiri. *Clar. d. §. heresis, n. 21. v. item de crimine.* t Extēde; quia de heresi post mortem potest inquiri, ne dum hereticus, sed etiam suspectus de heresi. *Clar. d. §. heresis, n. 21. t Papalicer non possit deponi pro alio crimine; tamen pro heresi deponi potest.* *Clar. d. §. heresis, n. 22. v. item li-*

cet. Testis, t qui in primo examine dixit exculpado, in secundo accusando, probat in secundo. Vide Corrad. in *Breniar. tit. de heret. n. 11. vbi ponit alia specialia, quæ videas.*

Hereticus non damnatur, nisi ex plenis probationibus, & quando secus. Conclusio 100.

HERETICVS t non debet condemnari tanquā hereticus, nisi ex plenis probationibus crimen heresis sit probatū. *Oldrad. conf. 210. Regularis in prin. Calder. conf. 96. ante med. v. sed pro declaratione, alias 5. de heret. t Amplia in tantū, quod ex suspitione quamvis vehementi nō debeat quis cōdemnari, tanquā hereticus.* *Oldrad. conf. 210. in prin. t Contrariū, quod imo ex suspitione vehementi potest quis de heresi condemnari, veluti si receptator, & fautor esset hereticorū.* *Calder. conf. 496. circa med. v. sed pro declaratione, alias 4. de heret. t Amplia, vt testes deponētes inuicem similia per eundē casum, & discordes nō admittantur.* *Oldrad. conf. 210. n. 6. v. ante primum deponunt, vbi, etiam si sint religiosi, & prædicatores nō admittuntur, si sunt inimici.* t Amplia; quia nō admittuntur testes inimici in causa heresis. *Feder. de Sen. conf. 252. in fin. Calder. conf. 297. circa fin. alias 6. de heret. vbi, ex quo sunt accusatores, præsumitur esse inimici.* t Amplia, vt nec Iudeus baptizatus sit idoneus testis maxime facinorofus. *Oldrad. conf. 210. n. 8. v. ante secundam, t in ideo vnus testis nō probat aliquē hereticū.* *Calder. conf. 495. in fin. alias 4. de heret. t Et idē in teste nō iurato, & extrajudiciali, quiniā probat.* *Calder. conf. 497. alias 6. de heret. t Amplia, quia testes duo saltem, vel tres requirantur cōtestes, vt probeat, ita quod per testes singulares non probatur hereticus.* *Boer. plene den. 34. vbi pro vtraque parte arguit.* t Limita, vt per *Clar. in §. heresis, n. 20. vbi, quod est speciale in heresi, quod leuior probatio sufficit ad inquitendū, & cōdenandū, vbi ponit alia specialia.* t Contrariū, quod imo nō probatur delictū heresis per testes singulares, & tamā similia. *idem Clar. in §. fin. v. quiniā, vbi dicit * communem.* t Limita; quia admittitur in causa heresis testes extranei participes, penitus, in fames, & similes, dūmodo nō inimici. *Feder. de Sen. d. conf. 252. in fin. v. secunda quia.* t Limita; quia etiam ex vehementi præsumptione hereticus quis dānatur, & inquititur, vt si receptaret, & cōfiteretur hereticos, vel quid simile. *Calder. conf. 496. circa med. v. sed pro declaratione.* Vide, Testes in causa heresis quot requirantur. *Concl. 279.*

Hereticus priuatur ipso iure omnibus beneficiis Ecclesiasticis, & dignitatibus. Conclusio 101.

HERETICVS t declaratus priuatur omnibus beneficiis, & dignitatibus Ecclesiasticis, & excommunicatus. *credetes, de heret. Gemin. conf. 88. col. 1. v. nec obstat. c. ad abolendam §. 1. de heret. Clerici §. heresis, n. 16. v. item clericus. vbi dicit esse * cōmunem, quod nec t beneficio priuatur clericus, sed omnem potestatem Ecclesiasticā amittit.* t Amplia in tantum hereticū declaratum priuari omnibus beneficiis, vt neque petitorio, neque possessorio agere possit. *Gemin. d. conf. 88. col. 1. v. nec obstat.* t Amplia; quia imo etiam filii heretici priuatur omnibus beneficiis Ecclesiasticis obiectis a die commissi criminis, cōmunem * dicit *Clar. d. §. heresis, n. 16. v. item clericus.* t Restringe; quia de consuetudine ex pietate relaxatur beneficium filiis catholicis, & hanc opinionē tanquam mitiorem, & nā amplectitur idem *Clar. d. §. heresis, n. 16. in fin. Vide, Magistri de criminis pena multiplex, & quæ. Conclus. 12. Vide Conclusionē proximam sequentem, maxime num. 7. & seq.*

Hereticus qua poena puniatur. Conclusio 102.

HERETICVS t Clericus, vel religiosus omni prerogativa Ecclesiastici ordinis nudatur, ac omni beneficio, & officio Ecclesiastico priuatur, & seculari iudici traditur puniendus, nisi ipse se incōuēti corrigeret. *Oldrad. conf. 271. Quæstio talis est, n. 2. si de hoc.* t Declara; quia aliud est, quod quis sit hereticus, aliud quod sit de heresi suspectus; quia hereticus debet ab iuramento vel cōdenari; suspectus vero nō debet abiurare, sed debet perire. *Calder. conf. 496. per tot. alias 5. de heret. t Amplia; quia hereticus igne cōburitur, plene iul. Clar. in §. heresis, n. 8. & seq. quod iudicis telligit, quādo est impenitēs, & dicit, quod ita de generali consuetudine seruatur.* t Si vero esset penitēs, & sit paratus abiurare, cōdenatur in poenā vitæ secundū cōmunem; imo nec cōfiscatur bona, licet ipso iure fiat cōfiscatio secundum magis * cōmunem, nisi esset relapsus; quia tūc penitētia nō admittitur quoad poenā tēporalē. *Clar. d. §. heresis, n. 8. v. ceterum.* t Amplia; quia laicus hereticus nisi statim abiurauerit heresim, & debitam fecerit satisfactionem,

tionē, arbitrio iudicis secularis traditur. *Old. d. cōf. 271. n. 4. v. la-*
6. cū. ¶ Et q̄ pena ignis sit heretico imposita, quādo vel est impe-
nitens, vel relapsus. Clar. d. §. heres. n. 8. sed tamē n. 12. v. vnum tamē
scias, dicit, q̄ statim, q̄ est condemnatus, vel declaratus, non debet
tradi curie seculari, sed debet horari, & non vī plures, vt velit
7. poenitere, & conuerti. ¶ Amplia; quia hereticus omnibus bonis
ipso iur. priuatur, & est peior Iudæo & Sarazeno. Cald. cōf. 281.
alias, 3. de locato. n. 2. v. nec obstat, si dicatur, c. cum secundum leges, de heret.
* in 6. & est cōmunis opinio. Clar. d. §. heres. n. 13. v. item bona. ¶ Et i-
pso iure bona heretici sūt cōfiscata, & statim a die cōmissi crimi-
9. heret. in 6. Clar. vbi supra n. 13. ¶ Amplia; quia p̄na heretici afficit
etiā filios eiusdem, vt tanquā infames reiciantur ab omni officio
publico, & honore, quod ad solos filios natos post haresim re-
stringit Cald. cōf. 49. alias 3. de heret. secus in filiis natis ante ha-
10. resim, vbi multa pulchra deducit ad hoc, vt nō sit par ratio, licet l.
qui quicq. C. ad l. l. m. maist. loquatur indistincte de filiis, & vide pro
11. vtraq; parte Itl. Clar. in d. §. heres. n. 17. ¶ Restringe; q̄ filii heret-
12. ico sita demū sūt capaces, si p̄ctes heretici nō fuerūt S. Matri
13. Ecclesie, ac morte vniū, alias secus, c. statutum, de heret. lib. 6. ¶ Am-
14. plia; q̄ hereticus priuatur mediū bonis, sed iure patronatus. Lāb.
* tract. de iure patro. lib. 3. q. 3. princ. in secundo articulo, vbi n. 5. dicit * cō-
munis, & est ratio; quia cōmittit crimē lāe maiestatis diuinæ, &
15. sicut hereticus dotādo Ecclesiā nō potest consequi ius patrona-
16. tus, ita neq; retinet, plene Clar. d. §. heres. n. 16. ¶ Extēde; quia etiā
17. in filiis hęc p̄na trāsit, qui etiā priuatur. Clar. d. §. heres. n. 16. &
18. 13. seq. ¶ Declarā; quia ius patronatus non applicatur fisco, sed Eccle-
19. sia cōsequitur libertatē plenā. Io. de An. in cap. vergentis, n. 6. sequi-
20. tur Lābertin. d. de iure patronat. lib. 3. q. 8. art. 2. n. 2. ¶ Et quibus fiat
21. applicatio bonorū cōfiscatorū, vide Clar. d. §. heres. n. 13. & seq. v-
22. bi q̄ bona clerici beneficiati spectāt ad Ecclesiā, in qua est bene-
23. ficiatus, bona vero clerici nō beneficiati spectāt ad fisci Ecclesie
24. Cathedralis. ¶ Bona vero laici heretici cōfiscantur fisco seculari, c.
25. excommunicatus. S. dānati, de heret. & ita seruari in Hispania nō ob-
26. 1. stāte iure extrauag. Couar. variat. resol. lib. 2. c. 9. n. 12. Cōtrariū, ¶
27. quod hodie per extrauag. bona laici pro medietate applicentur fi-
28. sco Ecclesiastico, & pro medietate fisco seculari, tenet Felin. in c.
29. inreparabili. S. ceterum, num. 5. in fi. de offic. ordin. & ita seruari in statu
30. Mediolani dicit Clarus d. §. heres. n. 13. ita tamē, quod fisci secu-
31. 1. laris faciat liquidationē, & proclamata. ¶ Amplia; quia cōfiscatur
32. dos vocis heretici, quādo scies heretici cōtraxit matrimoniu
33. cū eo, alias secus. cap. decurrit, de heret. in 6. ¶ Amplia; quia fisci cler-
34. 1. icus priuatur ipso iure beneficio, & dignitate, si est hereticus; ita
35. Papa priuatur Papatu, Imperator Imperio, Reges Regno; quia in
36. iustis causis fidei nulla fit distinctio. Arnal. in repet. c. quoniam de her.
37. in 6. q. 15. n. 29. & seq. per totū. ¶ Amplia; quia cōfiscatio potest fieri
38. etiā post mortē heretici intra quadraginta annos de iure Cano-
39. nico, quod attēditur, licet de iure Ciuili solū intra quinquenniū,
40. plene Barbat. cōf. 7. o. nu. 46. & seq. lib. 4. vbi latissime pro vtraque
41. parte. ¶ Amplia; quia licet hereticus reuertatur ad penitentia; tamē
42. nō recuperat bona, vel ius patronatus semel cōfiscatū propter
43. heresim. Abb. in c. quia diligētia, de electio. in fin. n. 9. sequitur Roch.
44. de Curte in tract. iur. isopatr. in v. competēs. 10. q. qui dicit hęc * veriorē;
45. quia sequata sentētia a iure, vel ab homine nō recuperat per pen-
46. 1. itentia; & ita tenet Lābertin. qui omnes citat in d. tract. lib. 3. qu. 8.
47. artic. 2. n. 6. v. secundum mēbrum, & hęc partē tenet Dec. in d. c. quia di-
48. 1. ligentia. n. 8. vbi Io. de Im. & Zab. de elect. & Hēric. Boich. in c. ver-
49. 1. gentis. n. 3. de heret. citat ibi Ra. in summ. titul. de heret. Cōffred. & frat.
50. Io. in eadē summ. titul. de cōfiss. & Abb. antiq. in c. fin. de heret. & ita
51. tenet Ant. de Butr. in d. cap. vergentis. in 3. not. de heret. ¶ Cōtrarium,
52. quod imo recuperat ius patronatus ex sola peniten-ia, & bona,
53. tenet glo. in cap. maximum. l. q. 7. v. dignitate. glo. in d. c. quia dili-
54. 1. gentia. in gloss. fi. de elect. & ita tenere Io. & Vincē. dicit ibi Anton. de
55. Butr. in fi. & Henric. Boich. in d. c. vergentis, vbi, quod retinet bona,
56. si sūpote cōfiscatur ante sentētia, n. 3. de heret. Declarā; quia hęc
57. 1. reuerfus ad fidē recuperat ius patronatus, quādo cōtra eū
58. nō est lata sentētia super amissione, alias secus, Archid. in c. 1. col.
59. 1. v. sūpote compet. de iure patronat. in 6. allegat Laur. & Ioā. de Cremon.
60. Gem. ibi. n. 7. qd si patronus allegat Io. And. ita tenuisse in d. c. ma-
61. 1. ximum. l. q. 7. & ita tenet ibi glo. in v. dignitate, & ita Bernar. quem
62. citat Abb. in d. c. quia diligētia, in fi. de elect. & Brixien. quem citat,
63. & sequitur ibi Ant. de Butr. in fine. & Ioā. Andr. quem ibi citat Ioā.
64. de Imol. n. 5. ita tenet Calderin. cōf. 95. nu. 3. in fi. quod est primum
65. de treug. & pace. & pro hac parte videtur text. clarus in capitul. cum
66. secundum S. cōfiscationis, vbi Gemin. Franch. & alii de heret. in 6. vbi
67. hoc dicitur clare. Henric. Boich. d. c. vergentis, n. 3. de heret. vbi si ante
68. sententiam sponte confitetur, ex misericordia retinet bona, hanc

partem videtur tenere *Oldr. d. cōf. 171. in fin. n. 5. ¶ Declarā; quia si*
69. fiat cancellario banni, nō veniunt bona. Ioan. de Anan. in d. c. ver-
70. gentis, n. 8. de her. ¶ Restringe; quia si hereticus restituitur a Papa,
71. bene in restitutione plene recuperat ille perdita, ita Io. de Anan.
72. d. cap. vergentis, de heret. Dec. in d. c. quia intelligentia, nu. 8. de elect. vbi,
73. quod quādo adest dictio, plenam gratiam, includit bona & alia. ¶
74. Declarā; vt per Abb. d. c. quia intelligentia, nu. 8. in gl. fin. de elect. vbi,
75. quod infamia, quę oritur per excommunicationē, cessat per abso-
76. lutionē: facti vero infamia tollitur per contrarium factum, & bona
77. famā, sed infamia iuris nō tollitur, nisi per principē. ¶ Declarā;
78. quia hereticus quādo cūq; ante sentētia est paratus penite-
79. re, & abiurare, semper recuperat bona, nō obstante, quod ipso iur-
80. 1. e sint cōfiscata, etsi non est relapsus. Clar. d. §. heres. n. 8. in fin. vbi
81. dicit magis * cōmunem, allegat Paris. attestantē de magis cōmu-
82. 1. nicon. 2. n. 185. & seq. lib. 4. Vide Hereticus quādoque venia dignus est.
83. Concl. 104. n. 20. & seq. ¶ Imponitur tamē sibi p̄na carceris per-
84. 1. petui, nisi expresse per Papam, vel inquisitores esset remissa; quia
85. hodie etiā inquisitor potest p̄na carceris cōmutare, & remitte-
86. re, c. vt commissi, de her. in 6. ita Clar. d. §. heres. n. 8. v. ceterum. ¶ Am-
87. 1. plia; quia hereticus impenitens punitur p̄na ignis. Clar. d. §. he-
88. 1. res. n. 8. v. sed quero. ¶ Et dicitur impenitens ille, qui cōuictus de
89. 1. heresi est paratus desertari illā opinionē, tanquā hereticalem,
90. quādo nō faretur, prout cōuincitur se illam tenuisse; quia dicitur
91. per doli desertari; & ideo potest, & debet p̄na ignis comburi.
92. Rot. decis. 1. de her. in antiq. Accusatus de heresi, quā est in ordine 875.
93. & fuit Belgin. decis. 1. eod. tit. quā sequitur Rebuff. in prax. benefici-
94. 1. al. fol. 469. n. 20. & seq. vbi, quod vidit cōcremari vnum astatū ha-
95. 1. reticū ex ista opinione. ¶ Cōtrariū, quod imo sit opinio rigorosa,
96. dicit Clar. in d. §. heres. nu. 10. in fin. quia dicit ipse, non potest dici
97. hereticus, cū non sit pertinax, & allegat Boer. decis. 341. n. 4. vbi tamē
98. se remittit sanctę Matri Ecclesie. ¶ Extēde; quia etiā dicitur
99. 1. impenitens ille, qui nō vult facere penitentia sibi iniunctam, puta,
100. nō vult deferre habitellū in publico, & ita vlt. cōprobatū esse, at-
101. 1. testatur Milin. prax. crimin. fol. 110. n. 112. & fol. 148. n. 55. Simanch. de
102. 1. her. c. 47. n. 23. ¶ Cōtrariū cōsultuissē dicit Calder. in c. litteras de pra-
103. 1. sumpt. vbi, quod cōsultuit pro Senenē, qui per sex mēses nō po-
104. 1. terat ingredi ciuitatē ex penitentia, & licet non seruauerit, nō est
105. 1. tamen impenitens, & hanc opinionē tanquā mīorē tenet Clar.
106. d. §. heres. n. 11. cum rēperamento, nisi cōcurreret alia p̄sumptio
107. 1. impenitentia. Vide cōsiliū Cald. quod est 2. de heret. alias 493.
108. de quo in Conclusione proxima seq. ¶ Et hereticus impenitens
109. 1. non statim est tradendus Curie seculari, sed hortādos, & monen-
110. 1. dus, vt si fieri potest, cōuertatur ad fidē. Clar. d. §. heres. n. 12. v. vni-
111. 1. tamen. ¶ Amplia; quia bona omnia heretici cōfiscantur etiā in
112. 1. 34. p̄iudiciū filiorum catholicorum; quia hęc p̄na afficit etiā fi-
113. 1. lios, d. c. vergentis de heret. & idē etiā est dispositū de iure ciuili, Auth.
114. 1. Gazaro. C. de heret. & hanc * cōmunem & in practica seruari dicit *
115. 1. Clar. d. §. heres. n. 14. v. & scias. ¶ Et nulla reseruatur legitima filiis
116. 1. 35. hereticorū in bonis patris. Vide, Legitima an debeatur filiis, si bona
117. 1. patris cōfiscantur. Concl. 189. Imo etiā filii catholici ex heretico pa-
118. 1. tre priuatur omnibus beneficiis Ecclesiasticis, dic, vt, supra, Hē-
119. 1. ricus ipso iure priuatur omnibus beneficiis. Concl. 101. ¶ Extēde; quia
120. 1. 36. hęc priuatio filiorum habet locū nedum contra natos post häre-
121. 1. sim patris, sed etiā contra natos, antequam pater esset hereticus,
122. 1. cōmunē * dicit Clar. d. §. heres. n. 17. v. quero nunc, & hanc magis * *
123. 1. cōmunem, & seruari dicit Royas. ¶ Eandem, quod imo, filii nati,
124. 1. 37. antequam pater esset hereticus, etiā incurrant aliquas p̄nas,
125. 1. magis veram, & magis * communem dicit Royas in tract. de heret. *
126. 1. in 2. par. assertio. 44. n. 354. vbi, quod hęc seruatur, quia dilectū hoc
127. 1. non trahit originē a carne, sed hęc ratio non videtur tuta; quia
128. 1. puniuntur in odium delicti paterni, & soli masculi; quia conditio-
129. 1. nē patris sequuntur, non autē femina. Vnde videtur, quod ita in
130. 1. natis ante, vel post habeat locum; sed bene verum est, quod mul-
131. 1. ti tenent contrariam partē, quę a quior, & mīor videtur te-
132. 1. nenda, ex quo agitur, vt delictū vnius non noceat alteri. ¶ Con-
133. 1. 38. trariā magis a quā, & tenēda dicit Clar. d. §. heres. n. 17. v. quero,
134. 1. in fin. ¶ Alia p̄na est; quia fit separatio matrimonii etiā sine iu-
135. 1. 39. dicio Ecclesie, & potest vxor recedere a marito heretico, in tan-
136. 1. tum, quod si vxor iudicio Ecclesie fuit separata a viro, potest ipso
137. 1. inuito, etiā si peniteat, ingredi monasterium, & nolle reuerti
138. 1. cum eo, est cōmunis * opinio, vt per Abb. c. de illa, circa fin. de diuor.
139. 1. * & sequitur Clar. in d. §. heres. n. 15. v. item propter, vbi dicit * cōmu-
140. 1. nem. ¶ Alia p̄na est; quia hereticis non est seruanda fides a pri-
141. 1. uatis, magis * communem dicit Clar. in d. §. heres. n. 1. v. preterea. *
142. 1. ¶ Alia est p̄na; quia pro heretico nō potest quis esse aduocatus,
143. 1. neque procurator, quod intellige, quādo est hereticus; secus, si a-
144. 1. gatur de tuēdo eo q̄ti nō heretico; q̄a impetrata venia datur licētia
145. 1. ab in-

ab inquisitoribus. Clar. d. §. heresis. n. 19. v. lterius. Dicitur, quod requiritur licentia a superioribus, ut possit pro eo intervenire, & bene, quia si esset hereticus, & impenitens, non esset, qui possit tueri.

Hereticus relapsus quis dicatur, vel non. Conclusio 103.

- H**ERETICUS, qui post abiurationem reincident de nouo in heresim sine ulla audientia, vel penitentia, relinquitur iudicio seculari, & bona eius ipso iure sunt confiscata. Oldrad. conf. 271. n. 4.
- 1** circa si. c. ad abolendam de heret. Et quis dicatur relapsus, vide c. accusatus de heret. in 6. per tot. late Simanch. de cathol. inst. tit. 5. §. de relapsis, vbi, q. non dicitur relapsus, qui non abiurauit, licet pluries in eundem incidit errorē, & q. 18. dicit, quod relapsus forte non erit, qui post abiurationem reincident, si sponte venit ad confitendum, & disputat. Et licet Ecclesia nunquam claudat gremium reuertentibus; fallit tamen in heretico relapso quoad penam temporalem, secus quoad animam. Clar. in §. heresis. n. 8. v. ceterum, secus quoad temporalem, quia morti traditur. Simanch. vbi supra n. 11. & seq. Amplias, quia impenitens dicitur is, qui confessus heresim fuit absolutus, iniuncta penitentia, si repetitus negat se vnquam confessum tale crimen, neq. penitentiam iniunctam. Calder. conf. 493. n. 2. v. an autem possit, alias 2. de heret. vbi, quod potest ut hereticus damnari, nisi resipiscat, & confiteatur. Declara, quod iste non dicitur relapsus, quia imo inquisitor potest eidem misericordiam impartiri, si confiteatur, & non perseueret in negatione. Calder. d. conf. 493. in fin.
- 2** alias 2. de heret. Amplias, quia delictum reiteratum grauius est, ideo obtinens gratia a delicto non iuuat, si aliud delictum commisit, de quo mentionem non fecit Io. Anan. in c. ad abolendam. nu. 7. de heret. Limita in eo, qui abiurauit propter leuem suspensionem, quia relapsus non traditur Curie seculari, prout relapsus, qui abiurauit propter grauem suspensionem. Arnal. in repet. c. quoniam de heret. l. b. 6. q. 1. n. 53. & seq. Limita, quia etiam relapsus admittitur ad penitentiam in foro anime, licet secus sit in foro fori, quia morti traditur. Grilard. de heret. part. 2. quest. 5. in fi. Simanch. plene d. tract. de cath. inst. tit. 5. §. 1. par. 2. fol. 19. 4. n. 11. & seq. vbi late, & est tex. in c. super eo, de heret. in 6. vbi declarat, qualiter intelligatur illud, q. Ecclesia reuertenti non claudit gremium, quoniam quoad forum conscientie debet intelligi. Ambrosius de Vignate de heresi, quest. 1. in fi. d. cap. ad abolendam, §. illos de heret. vbi, quod denegatur audientia, & in cap. vergentis. eod. tit. vbi ad instar criminis lese maiestatis humanae puniri debet in pena vltimi supplicii, & confiscationis bonorum. Declara, quia si relapsus sponte, antequam accusetur, se ipsum accuset, forte non erit reputandus relapsus, & saltem poterit sibi pena etiam temporalis remitti. Simanch. vbi supra n. 18. & seq. vbi, quod de rigore iuris contrarium est verius, sed secus est de equitate, plene Boer. decis. 343. n. 6. & 4. vbi, quod d. c. ad abolendam in relapsis procedit. Vide, Ecclesiam nunquam claudat gremium penitentibus. Conclusio 4. Limita, quia secundum Concilium Tridentinum in foro conscientie Episcopus absoluit hereticum, sess. 24. cap. 6. de reform. in fin. sed tamen quod Concilium tollatur per bullam, in Causa Domini, dicit Simanch. de cathol. inst. tit. 1. de absoluit. Limita, quia licet relapsus non pareatur heretico, quia imo traditur curie seculari, tamen secus est, si Papa velit parcere relapso, quia potest, si vult, quia omnis pena relapsi quoad Papam est arbitraria. Arnal. in c. quoniam, q. 12. n. 9. vbi late. Limita, quia licet is, qui negligit facere penitentiam iniunctam, dicatur redire ad pristinum statum, non tamen redit ad pristinum peccatum, ideo hereticus absolutus imposita penitentia, si illam non expleuit, non propterea dicitur iterum heresim incurrisse. Calder. conf. 463. circa pri. v. secus si rederet, alias 2. de heret. & latius nu. 2. v. ad id, quod dicitur. Rot. in antiq. decis. 873. alias vnica de heret. in prin. v. item iste nunc. Vide Conclusionem proximam sequentem.
- 3** Confiscatio debet prius fieri per iudicem Ecclesiasticum, antequam iudex secularis exequatur aliquid super confiscatione, Oldrad. conf. 271. in fin. n. 5. ver. sed confiscationis, quia debet precedere declaratio iudicis Ecclesiastici, cap. cum secundum, §. condemnationis, de heret. in 6. vbi Gemin. Franch. & alii. Vide plene per Mascar. Concl. 863, qualia ponit circa hoc.

Hereticus quandoque venia dignus est, & quando secus. Conclusio 104.

- H**ERETICUS, & Apostata, qui etiam sacerdos contraxit matrimonium, licet de iure non mereatur misericordiam, tamen ex clementia potest Papa iuri penitentem remittere penam, & etiam dispensare ad ordines, licet non sit promouendus ad dignitates. Oldrad.

conf. 47. Pater sanctissime, vbi, q. ex misericordia circa remissionem penae alii incitatur, sed ex promotione ad dignitatem bonus sculpul Papa iniiceret, vbi pulchre laudat clementiam Principis, & maxime in Ecclesiastico. Amplias, quia inquisitor potest facere gratiam heretico venia petenti, & confitenti, ac detestanti heresim suam, quoad non est relapsus, etiam si primo negasset. Calder. conf. 493. in fi. v. ad id, quod queritur, alias 2. de heret. Amplias, quia hereticus sponte confitens, & reuertens ad Ecclesiam euitat penam mortis. Abb. post alios in c. ad abolendam. n. 11. de heret. Imo retinet bona, si sponte confitetur ante sententiam. Henric. Boich. in c. vergentis. n. 3. de heret. & est magis communis opinio. Clar. §. heresis. n. 8. in fin. Sponte dicitur confessus, qui incotinēti, & sponte fatetur, quod qualiter religatur, Abb. in d. c. ad abolendam. n. 6. & seq. de heret. vbi dicit, quod dicitur incotinēti, etiam antequam sit Curia seculari traditus, licet condemnatus, ibique remittit ad not. in cap. excommunicamus, §. condono, n. 10. eod. tit. vbi late hoc tenet, sequitur Io. de Anan. d. cap. ad abolendam. n. 10. & seq. Restringe, quia alie penae non remittuntur, per penitentiam. Abb. d. cap. ad abolendam. n. 5. in fi. de heret. plenius de Anan. in cap. penul. n. 3. & seq. de heret. vbi quod solum penam mortis euitat, non alias penas. Declara, quia aut sponte confitetur, antequam accusetur, vel deprehendatur, & tunc remittitur pena carceris perpetui, & vitae, alie penae non; si vero postquam fuerit condemnatus, vel accusatus, quia non praesumitur impenitens, confessio, detruditur in Monasterium perpetuo ad peragendam penitentiam. c. pen. de heret. potest tamen pena carceris perpetui mitigari, ut in cap. vi commissi. §. nec non facientes, eod. tit. l. b. 6. Io. de Anan. d. cap. penul. eod. tit. & videtur de mente Archid. in cap. accusatus, n. 7. eod. tit. in 6. Amplias, quia penitentia ante delictum voluntaria, ut quia non voluit delinquere, cui possit, inducit omnimodam impunitatem. Clar. in §. fin. quest. 60. n. 2. in fin. a. iniquum, vbi dicit communem. Amplia tempore gratiae, & misericordiae, quae datur Regnis quoadq. & omnibus confitentibus, ut de Regno Maioritarum in Hispania. Arnal. in cap. quoniam de heret. in 6. 12. n. 4. & seq. vbi allegat plures de hoc tempore gratiae, & misericordiae loquentes. Amplias, quia corrigibilis non deponitur, l. q. 3. 10. dixit Apostolus. Capistranus de auctoritate pape part. 2. pr. in materia, p. 47. In eo exhortandus, & alliciedus ad penitentiam, cap. uenientibus, v. item Petrus. l. q. 7. plura congerit Lapis postea, p. 17. stras, de donat. inter vir. & vxor. in allegatione in materia heresi, §. 4. n. vbi latissime, q. recipiendus est semper ad penitentiam. Extende quoque etiam pertinax hereticus si est paratus desistere a pertinacia, ibi paritur, clem. ad nostrum. §. fin. de heret. cap. penul. eod. tit. & dicitur pertinax, qui dicit se non reuocaturum opinionem suam. Arnal. Episcopus Pacte. tract. de agnosc. assertio. heret. quest. 30. n. 79. Imo non potest dici hereticus, vbi cunctis; recedat ab errore, glof. fin. in cap. de heret. fol. 24. quest. 3. vbi Apostolus, dat concord. Turrescreb. & alii. Ita tēde, vt procedat, siue ante capturam, siue post, siue ante condemnationem, siue post, dummodo ante exequutionem. Arnal. in repet. d. cap. quoniam, quest. 12. n. 9. de heret. in 6. Simanch. de cathol. inst. tit. 5. §. 1. par. 2. fol. 19. 4. n. 11. & seq. vbi latissime tollit contraria, vbi n. 40. dicit, quod ita est usus Ecclesiae, & dicit, quod contraria loquētia de spontanea conuersione loquuntur in clericis, & plene Zanch. de heret. cap. 16. vbi apostolus, plena, & est communis opinio. Burlac. conf. 14. n. 11. & communem Boer. decis. 243. n. 3. & 4. vide lib. 3. communis opinio, fol. 20. n. 13. & seq. plenissime Decian. vol. 1. crimin. lib. 5. cap. 39. n. 107. & sequenti quod reus etiam admittitur, si peniteat vere, dum ad ignem applicatur. Boer. decis. 343. per tot. vbi nu. 4. dicit vtiorem, & communem dicit idem Boer. decis. 343. nu. 3. & seq. vbi late, & summa, §. ueltr. ver. heresis. §. 1. questio 12. vbi reddit rationem, quia benignitas est opinio; & quia parcedi ratio est veritas conuersionis non tēte, vel post sententiam, vide omnino Bellam. in cap. conuenerunt, num. 4. & seq. 1. quest. 7. vbi allegat contraria, & soluit quatuor modis. Abb. in cap. excommunicamus, §. primo, num. 10. & in cap. excommunicamus, quod est penul. in fin. de heret. est text. in cap. v. officium, §. in prin. de heret. in 6. plenissime Carret. in prax. fol. 279. num. 7. & seq. vbi de communi. Bosl. tit. de heret. num. 20. plene Grilard. de heret. questio 5. num. 5. & per totam. Gundisal. eodem tract. quest. 26. Questio 5. num. 5. & per totam. Franc. Marci decis. 944. n. 2. & sequenti de in Papa, & quocumq. Principe, quia si est paratus se corrigere, vbi de Marcellino, quem synodus iudicare noluit, quia paratus erat se corrigere. Extende, quia opinio humani foras excedenda, vbi de Augustino d. heresibus, cap. 86. dicit Decian. d. tract. crim. vbi dicit, tit. 37. n. 47. Declara, dummodo habeatur bona spes, quod non fingat. Arnal. d. repet. cap. quoniam, de heret. in 6. q. 12. n. 10. & est text. in d. c. v. officium, in fi. prin. de heret. in 6. Item, quod si sit vera confessio, l. b. 6.

no lachrymosa, non faciosa, & fraudulenta. Simanc. de cathol. insti-
tut. c. 47. n. 27. & seq. per tot. maxime n. 48. & sequ. & nu. 51. & seq. di-
cis, quod debet esse lachrymosa, humilis, & vera. Postquam sunt
traditi Curie seculari, admittuntur, vt relapsi, ad penitentiam spi-
ritualtem, & non cremantur viui. Couar. lib. 2. var. c. 10. circa fin. vbi
de ritu Hispaniarum Chassan. de heret. quest. 20. f. Amplias, quia pen-
nitentia heretici admittitur, si statim post deprehensionem erro-
ris sponte redeat confitendo, & penitendo, non postea, comu-
nem dicit Clar. s. heresis. n. 9. vers. sed vsque. Imo quod admittatur
vbi, ad sententiam, est in obsequia in Hispania, vt attestatur Clar.
dist. s. heresis. n. 9. Arnald. in c. quoniam, quest. 12. in princ. & per tot.
dist. s. heresis. n. 9. Quod etiam admittatur hæc penitentia post senten-
tiam, & quando cūque, dicit Clar. d. s. heresis. n. 9. in fin. q. est mitior,
& magis communis opinio, & tenenda, quia Ecclesia nunquam
claudit gremium redeuntibus ad eam, nisi sint heretici relapsi, al-
legat Bertrand. conf. 212. lib. 2. in par. Boer. dec. 343. n. 3. & 4. & ita
seruari dicit Boff. de for. compet. n. 337. & tit. de heret. n. 20. f. Et peni-
tentia liberat, etiam à pena, nedum corporali, sed etiam confisca-
tionis bonorum secundum magis communem. Clar. d. s. heresis. n.
8. in fi. f. Et licet hereticus sit impoenitens & pertinax, non tamen
statim Curie seculari est tradendus, sed debet moneri, & horta-
ri, vt peniteat, non semel, sed pluries, ita Clar. d. s. heresis. n. 12. ver.
vnum tamen. f. Extende, quia hæc penitentia heretici admittitur,
sive ante capturam, sive post, sive ante sententiam, sive post dūmo-
do ante executionem. Arnald. in repet. d. c. quoniam, de heret. in 6. q.
12. n. 9. & seq. imo quod antequam comburatur, si reuersus peni-
teat, sit ei parcendum quoad penam mortis. Boer. dec. 343. n. 3.
& seq. vbi lausissime, f. Declarat melius idem Arnald. in d. repet. c. quo-
niam, de heret. in 6. q. 13. n. 2. 4. & seq. vbi facit quatuor casus. Primus
est, si Papa, vel Princeps, aut priuatus incidit in heresim nondum
damnatum, quæ tamē damnatur post, & si reuocat errorem, non
potest deponi. Secundus casus est, si incidit in heresim iam dāna-
tam, & ante deprehensionem, vel amotionem, si corrigat se, non
deponitur. Tercius casus est, quando incidit in heresim dāna-
tam, & est deprehensus, si corrigat se, parit ei quoad penam
ordinariam, sed datur penitentia, nec admittitur ad retentionem
dignitatis. Quartus casus est, si incorrigibilis est, vel relapsus,
quia non admittitur ad penitentiam. f. Hæc omnia procedunt in
Episcopo, & Inquisitore, in Papa vero omnia (quod admittatur
ad penitentiam reus, vel non) sunt arbitraria. Arnald. d. c. quoniam
de heret. q. 12. n. 9. lib. 6. in repet. f. Et quod Papa possit committere cō-
fessionem, vt absoluat secreto quemcunque hereticum, etiam con-
demnatum, & talis absolutio sit plenaria, & liberet absolutum,
ne possit vterius molestari, plene Dec. conf. 137. Diligenter, nu. 8. &
seq. per tot. sequitur Rebuff. de pacif. poss. nu. 196. Decian. vol. 1. crimin.
lib. 5. c. 37. nu. 43. Rot. in antiq. decis. bened. de heret. in vltimis verbis.
f. Amplias, quia sufficit penitentia cum confessione in genere, &
non requiritur detestatio erroris in specie. Boer. d. dec. 343. in princ.
vbi recitat iura, & opiniones pro vtraque, & hanc cōprobat, vt
veriorem. f. Amplias, quia protestatio facta in vita, q. quis velit vi-
uere catholicus, & mori secundum ritum Romanæ Ecclesiæ, execu-
tū, vt nō possit puniri post mortē. Boer. dec. 341. in fin. f. Qualitas
personarum regulat qualitatem penitentiarum iniungendæ. Decia.
d. lib. 5. c. 38. n. 19. f. Limita in heretico, qui Regem, aut Principem
hereticum facere tentauit, quia hic iungitur crimen heresis cum
crimine læsæ maiestatis humanæ, in quo non paritur, quia hos-
tili animo contra Principē, & Rempublicam inuadit. Simanch. de cathol.
insti. tit. 47. tit. de penit. & conuer. n. 68. & seq. p. 2. in 11. tom. part. 2. fol.
186. vbi idem in eo, qui vxorē, vel filios Regis à fide auertere co-
natur, f. Limita in heretico relapso, quia quoad penam temporā-
lem nō admittitur penitentia, sed bene quoad sacramenta, & sic
quoad animam, & sic intelligitur illud, quod Ecclesia nunquam
claudit gremium redeuntibus. Abb. d. c. a. ad abolendam, n. 12. in glof.
in ver. audientia, de heret. & ita declarat tex. clarus in c. Super eo, de hæ-
ret. in 6. vbi omnes. Clar. in s. heresis. n. 8. ver. ceterum, plene Decia. d.
1. vol. crimin. lib. 5. cap. 39. n. 3. & seq. Syluest. in ver. heresis, §. 1. q. 9. & q.
12. in fin. Alex. de Neuo in Apostillā Abb. c. excommunicamus, si se-
condo, de heret. ver. Sed dubium, vbi, quod non paritur relapsio, d. c. ad
abolendam, eodem tit. & quis dicatur relapsus, vel non, c. accusatus, de
heret. in 6. Carer. in prax. crimin. fol. 279. nu. 30. & sequ. Gundisal. eod.
tract. q. 20. n. 3. in fin. cum seq. Corrad. in breuiar. de heret. nu. 18. & seq.
fol. 346. Chassan. de heret. q. 20. f. Extende in accusatorib' falsis cō-
tra aliquē de heresi, quia istis non paritur in aliquo, licet peni-
teant, ita Clar. s. si. q. 60. n. 21. vbi, quod vidit igne cremari falsum
accusatorē, qui falso accusauerat quemdam, tanquā relapsum hæ-
reticum, f. Extende in heretico negatio, qui non vult penitere;
quia ipse non paritur. Arnald. in repet. c. quoniam, de heret. in 6. q. 1. n.
Tom. 4.

33. f. Restringe, quia relapsus non dicitur, qui leui suspicione re-
conciliatus ad heresim rediit. Syluest. in ver. heresis, §. 1. q. 9. c. accu-
satus, in prin. de heret. in 6. f. Restringe, quia relapsio nō paritur, qñ
conuincitur per confessionem, vel deprehenditur per euentia
facti, vel clare per testes, alias secus. Syluest. ver. heresis, §. 1. q. 13. in
fi. f. Et quis dicatur relapsus, plene, & relative Boff. tit. de heret. nu.
24. Gundisal. de heret. q. 20. n. 5. & seq. plenius Mascard. concluf. 863.
vbi qualiter, & quomodo pbetur. Chassan. de heret. q. 20. f. Limi-
ta, qñ penitentia est post delictū in delictis, quia quo ad penam
temporalem non excusat in aliquo, & communem dicit Clar. d. s. si.
q. 60. n. 21. in fi. vbi excipit crimē heresis, f. Limita in heretico hæ-
resiarcha, quia vti sediciofus, & euersores status publici mortui sunt
tradendi. Simanch. de cath. insti. tit. 47. nu. 66. par. 2. in 2. par. 11. tom.
fol. 186. vbi, quod mortui est tradendus, licet veniam petas, quia be-
ne paritur in foro animæ, non in foro temporali. f. Limita, quia
absolutio heretici in foro conscientia non liberat à pena tempo-
rali, sed solū à pena æterna. Zanch. de heret. c. 34. vbi ap. ostil. f. De-
clara, quia absolutio secreta ex cōmissione Papæ liberat in vtro-
que foro. Dec. d. conf. 137. n. 8. & seq.

Hermaphroditus quis dicatur, & in quem sexum iudi-
cetur. Concl. 105.

HERMAPHRODITVS est corpus humanum habens vtriusq;
generis, videlicet masculi & feminae, sexum. *l. cum queritur*,
ff. de stat. homin. f. Aliqui tamen sunt Hermaphroditi, qui sunt neu-
trius sexus, quia non habent sexum masculi, neque feminae, pro-
ut quando habent carniciem loco membri ad modum oui, pro-
ut habebat quidam Marchio Malaspina, vt per Bald. conf. 237. *Qui-*
dā magnificus. lib. 3. f. Masculus iudicatur hermaphroditus, qui
magis incalciscit in sexu masculi, *d. l. cum queritur*, *ff. de stat. homin.*
f. Amplias, quia isto casu succedit in feudo tanquā masculus. Bald.
dict. conf. 237. circa fi. ver. sed quantum ad feuda, lib. 3. Vide, *Feudum an*
transcat ad hermaphroditum. Concl. 167. f. Idem, quādo multū potest
in animo virili; quia licet sit inhabilis ad generandum propter
membrum ouatum, tamen succedit in feudo. Bald. d. conf. 237. circa
fin. ver. sed quantum ad feuda, lib. 3. f. Restringe, vt non procedat, quo-
ad feudorum successionem, quando non incalciscerit magis in vi-
no sexu, quam in alio; quia est casus omissus in inuestitura. Bald.
d. conf. 237. in fin. lib. 3. f. Amplias, quia etiam debet iudicari mascu-
lus, quando ex arte medicorum membrum confusum possit re-
ducī ad membrum virile. Bald. d. conf. 237. circa med. ver. *consideran-*
dum est, lib. 3. f. Amplias, quia quando esset æqualis in vtroq; sexu;
quia iudicari poterit masculus, si ipse ita elegerit esse, quia statuit
electioni suæ. Bald. d. conf. 237. ante med. ver. sed Dominus Hostiensis,
lib. 3. f. Limita, quando magis incalciscerit in sexu femineo, quia
femina reputatur. Bald. d. conf. 237. lib. 3.

Hierusalem est sub monarchia Imperii Christiani.
Concl. 106.

HIERUSALEM f. partes Terræ Sanctæ fuerunt sub Monar-
chia Imperii; ideo possunt licite occupari, & eripi de mani-
bus infidelium. Gemin. conf. 96. n. 8. & 9. vers. sed dicitur.

Hierosolymitani Equites sunt Ecclesiastici. Con-
cluf. 107.

MILITES seu Equites Hierosolymitani sunt religiosi, & ec-
clesiastici persone; ideo non possunt conueniri coram se-
culari, sicut neque alii Ecclesiastici, prout vere sunt isti. Gem. in c.
hoc consulti sumus, §. laici, de reb. Ecc. non alien. in 6. At b. in rubr. de regu-
lar. & in c. quamuis, de decim. & in c. cum deputati, de iudic. Felin. in c. 2. n.
10. de for. compet. Part. conf. 24. lib. 4. f. Amplias, quia quicquid acqui-
runt, acquirunt eorum religioni; prout alii professi. Auth. ingressi.
C. de Sacro. Eccles. not. in c. presentia, de probat.

Hierosolymitani Equites vnde ortum habeant, & eo-
rum priuilegia. Concl. 108.

MILITES f. S. Ioannis Hierosolymitani appellantur milites, &
fratres Sacti Sepulchri Domini, in quodā priuilegio Bene-
dicti Papæ 12. de quo per Fed. de Sen. conf. 138. in princ. f. Priuilegia
sunt, quia non sunt suppositi locorū ordinariis, sed exempti; tñ
tenentur soluere procuraciones, & subsidia Legatorum Sedis
Apostolicæ. Feder. de Sen. d. conf. 138. vbi, quod illa deputatio exe-
quutorum ad compellendum est de iure, vt soluant. f. In vacat. o.
P ns

ne prioratum ultra montes prouiso fit hoc modo; quia 12. fratres baiuli eligunt vnum in administratorem, cui alibi; alia confirmatione parendum est, donec magnus magister circa montes habuerit notitiam, & aliud non ordinaverit. *Gemin. conf. 15. nu. 5. ver. in quibus apparet.* Stabilimentum religionis disponunt, quod non natus de legitimo matrimonio non possit esse miles in mansione Hospitalis, si non esset filius Comitum, aut maioris Domini, quæ verba includunt ex quo est natura exceptionis, nisi est talis, quod si sequitur orationem negatiuam, affirmat. *Gemi. d. conf. 15. nu. 18. ver. super quinto.* Illegitimi etiam filii Comitum, & maiorum Dominorum, licet possint esse milites Hierosolymitani; tamen non possunt habere baiulias Confalonii, nec etiam de Capitulo generali citra mare, ita disponentibus eorum ordinamentis. *Gemin. d. conf. 15. n. 18. ver. deinde facit aliam regulam.* Concilium Constantinense, quod fuit super sedando schismate inter Benedictum Papam, & Gregorium, dum confirmauit gesta eorum vsque ad certum tempus, excepit, dummodo talia gesta non sint in præiudicium religionis Hierosolymitanæ. *Gemin. d. conf. 15. nu. 19. in fi. ver. & pro hoc facit.* Libri stabilimentorum dicte religionis, licet sint priuati; quia tamen communiter habentur pro stabilimentis, plene probant. *Gemin. d. conf. 15. n. 18. ver. quoad secundum.* Vide, *Scriptura priuata non probat, & quando secus. Concl. 76.* Hospitalis Sancti Ioannis, seu Prioratus Sancti Ioannis Venerarum est ordinis Hierosolymitanæ. & erat Nicolao de Vrsinis commendatum, cui Gregorius 6. & Innoc. 7. concesserunt exemptionem, ne teneatur ad subsidia ordinarij; quod priuilegium extenditur etiam ad particulas, & capellas, quas habet in Patavina diocesi, & alibi. *Cuman. conf. 101. v. s. tenore,* vbi, quod licet priuilegium derogans ordinariis strictè sit intelligendum; tamen quia dicit, quod totaliter sit exemptus prioratus, necessario includit omnia supposita.

Hierosolymitanus Cōuentus potest priuare Magnum Magistrum. Concl. 109

HIEROSOLYMITANVS. Conuentus habet potestatem priuandi magnum Magistrum illius ordinis. *Oldr. conf. 128. Quoniam ad inuestigationem, in princ. vbi ponit multa priuilegia dicti Conuentus, & exempla, quod priuauit alios Magistros.* Magnus Magister Hierosolymitanus statim, quod eligitur, ab alijs alia confirmatione administrat; quia habet nudum ministerium non inuitulatum. *Oldr. d. conf. 128. ver. circa quod est attendendum, n. 5. vbi in fin. dicti consilij dicit, quod est Magister domus d. Hospitalis, & loquitur de priuatione cuiusdam Falconi propter fœdus cum Turcis, & creatione alterius.* Vide, *Electus ante confirmationem non habet dignitatem. Concl. 94. cum tribus Concl. sibi proxima, seq.* Extendit, vt idem sit in alijs Prioratibus dicte religionis quia statim, quod sunt relecti, ministrant absque alia confirmatione. *Gemin. conf. 15. nu. 5. 6. 7. vbi dicit, hoc procedere in militibus, & quando laicis datur administratio, & idem dicit in Cisterciensibus.* Vocem vnicam habet magnus Magister, & nullam in hoc habet prerogatiuam, sed est, prout alius frater. *Oldr. d. conf. 128. col. 1. fin.*

Hypocrisis, & hypocrita tristes. Concl. 110.

HYPOCRITA. dicitur is, qui colore sanctitatis, & boni operis malum operatur, vt in Euangelio. *Matth. cap. 6. Cum autem ieiunatis, nolite fieri sicut hypocrite tristes, exterminant enim facies suas, vt appareant hominibus ieiunantes: Amen dico vobis: quia receperunt mercedem suam.* Sic fecit Abolon aduersus patrem Dauid, finxit se vellet vora explorare Deo in Hebron, & vere tendebat, vt eiceret patrem, vt *lib. 2. Reg. c. 15. Ithaias c. 29. Populus iste labium me honorat.* Sic Herodes finxit se magis velle iram ad adorandum Dominum nostrum Iesum natum in Bethleem, vt renuntiarent sibi illum repectum; cum tamen tenderet ad interficiendum eum, vt in Euangelio. *Matth. c. 2. & de istis Psalmista inquit, Moliri sunt sermones eorum super oleum, ipsi autem sunt iacula.* Amplius quia etiam pessima est Hypocrisis illa, quam aliqui prætextu charitatis exercent, dum ipsi trahem in oculis habentes volunt festucam de oculo proximi eruere, & contra tales inuehitur Dominus noster in Euangelio. *Matth. c. 7. incipit, nolite iudicare, & non iudicabimini, & quæ sequuntur, vbi dat cognitionem, dum inquit, attendite, quia veniunt in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces; A fructibus eorum cognoscetis eos.* Extenditur ista cognitio ex alijs causis, puta cum amant primos accubitus, volunt vocari Rabbi & magistri, cum foris apparent boni, intus mali, sicut sepulchra dealbata, cum ipsi grauiam, & insupportabilia imponunt alijs, ipsi autem neque digito tangere volunt larcinas, de quibus Lucas in Euangelio, *c. 11. circa fin. vers.*

Nunc vos Pharisei, vsque in fi. & plenius in Euangelio. *Matth. cap. 23. per tot. vbi alia similia scribuntur.* Sic etiam hypocrita dicitur, qui coram Deo ex bonis operibus, si quæ fecit, se iactat, vt in exemplo Pharisei, & publicani nos instruit Dominus noster Iesus Christus in Euangelio. *Luca c. 18. ibi; dixit autem ad quosdam, qui in se confidebant, tanquam iusti, & aspernabantur ceteros.* Sic etiam qui sermones Dei familiares, & dulces deducunt in musicam & avaritiam ad commodum proprium, vt inquit Ezechiel Propheta. *c. 33. in fi.* Et contra istos dat remedium Christus, *Matth. c. 6. Tu autem cum ieiunares, ne ge caput tuum, & faciem tuam lauas, ne videaris hominibus ieiunare, sed patris tuo, qui est in abscondito.* Et contra istos beatus Petrus in sua epistola. *c. 2. dat aliud remedium, vt deponant omnem malitiam, & omnem dolū, & simulationes, & inuidias, & detractiones, sicut modo geniti infantes lac concupiscite, sicut constat in hypocrita nihil boni esse posse, maxime, quando simulatio est circa religionem, & bonitatem vitæ, & hos appellat Christus hypocritas tristes.* Amplius quia omnis simulator, qui fingit vnum, aliud, potest largo modo dici hypocrita; quia proprie hypocrita est simulator persone, quæ non est eadem, quam fingit, quia aliud in ore, aliud in corde, vt inquit Calpurnius in *ver. hypocrita.* Et prodior dicitur, qui quadam arte verborum alium decipit, quia licet forma verborum sonet in bonum, effectus rei consilium detegit animi. *Bald. conf. 95. in princ. lib. 3. Contra istos doctos Cato inducit remedium per hos versūs,*

*Qui simulat verbis, nec corde est fidus amicus,
Tu quoque fac simile, si ars deludat arte.*

Amplius quia grauius est delictū, quod clypeo boni committitur, quam simplex delictū; ideo magis odiosus est ipseus ex inceptu sub velamine matrimonij nullius, quam sine matrimonio. *Caltr. conf. 467. col. penult. in princ. & fin. lib. 2. vbi plura allegat.* Vide, *Celtr. quæstus quid sit, & operetur. Concl. 496.* Vide, *Simulatio quid sit, & multiplici specie simulationis. Concl. 257.* Extendit, quia cōdicta avaritas duplex est iniquitas. *Bald. conf. 95. Factum tale. n. 3. lib. 1. Extendit, quia is, qui dolū committit, vel delinquit, sed contrarium protestatur, prout Valallus, qui sine consensu Domini alienat feudum, sileo iure, & consensu Domini, & illud etiā tradit emptorij, sileo iure Domini, non euitat caducitatem, quia est contraria factio, & dicitur bene cantare, & male rursare. *Bald. conf. 9. n. 1. in fin. lib. 1. quod duplicatur conf. 188. lib. 3. & dicit, quod non possunt fingentia ad excusandas excusationes in peccatis; Heu miseris qui perdunt animam, & corpus delinquant eodem tempore.* Vide, *Mendaces sicut qua pena puniuntur. Concl. 192.**

Hypotheca est actio realis, & mixta, & quid operetur, vel non. Concl. 111.

PRO hypotheca. tritor actio realis; quia ius in re dicitur habere habens hypothecam in re. *l. pignus. C. de pignori. Rom. conf. 388. In casu propostum. n. 9. vbi quod est in rem, & sequitur possessio rei.* Vide, *Actiones reales quæ esse dicuntur. Concl. 103.* Vide, *Actio mixta hypothecaria. Concl. 105.* Et propterea competit actio hypothecaria ad consequentem possessionem illius rei, donec libens fiat, iuxta notā in §. itē Seruiana. *Instit. de actio. & toto tit. ff. de pignori.* potest enim pignus prosequi. *l. persequutione. C. de pignori, vnde dicitur auocatoria possessionis. Rom. d. conf. 388. n. 9. Vide, Hypothecaria auocat possessionem. Concl. 126.* Et tam per viam agendi, quam per viam recipiendis quia cui cōpetit actio, multo magis exceptio, talis res hypothecata reperitur penes creditorem. *l. cui damus. ff. de reg. iur. Dec. conf. 232. col. 1. & conf. 40. Doctor in l. si in arca. ff. de iur. in deb. Vide, Exceptio datur facilius, quam actio. Concl. 374.* Et tributor satis fecerit totum debitum, pignora non liberantur. *l. pignora. C. de distr. act. pignori. l. qui pignori. ff. de pignori.* Et proinde contra creditorem integre satisfacto pignora liberantur. *l. si rem liberat. ff. de pignori. quibus modis pign. vel hypoth. soluit.* Et quod tributor hypothecatus in re, est text. in *l. pignori. C. de pignori.* Et quod auocet possessionem rei hypothecata, *l. si cum venditor. in princ. ff. de em. & c.* Et quod de retentionem rei hypothecata, si possessio est penes habentem hypothecam, est text. in *l. 1. C. etiam ob chirogr. pecun. Bart. & ceteri in l. si non sortem. §. si centum. ff. de cond. iudic. in deb. Alexand. consil. 1. vbi instrumentis. col. fi. lib. 3. vbi idem dicit in hypothecariis, & consil. 228. Ponderatis ff. n. 3. lib. 6. Vide, Hypothecarius creditur habere vtilitatem privilegia. *Concl. 133.* Et dicitur hypothecaria actio accessoria ad personalem; tñ potest separari a personali, & cumulari. *Vide, Actio mixta. Cōcl. 105.* Vide, Hypotheca dicitur accessoria ad personalem, & quæ sit. *Concl. 113.* Limita; quia hypotheca non cōpetit, neque potest operari contra creditorem anteriorem hypothecariū. *Alex. conf. 15. in casu.**

1 *causa, & lite, ad fin. lib. 2.* † Declara; quia non operatur directe, sed posterior creditor potest offerre priori, nisi prior sibi soluat. Vide, *offerte potest secundus creditor hypothecarius priori. Cōcl. 77.* † In quibus differant partes & hypotheca, vide plene Negul. in tract. de pign. & hypothec. parte 1. in primo membro. vbi, quod hypotheca est, quando non interuenit traditio rei hypothecate: pignus quando interuenit traditio, & magis efficax est hypotheca cum traditione, quam sine, vide aliquas differentias ibi per eum.

Hypotheca quatuorplex, & de singulis speciebus. Concl. 112.

1 *Hypotheca* † alia legalis. Vide, *Hypotheca acit. oritur a lege multis casibus. Concl. 118.* † Alia conventionalis. Vide, *Hypotheca in contractu operatur multa. Concl. 119.* † Alia pretoria, quae est, quae oritur pacto nudo; quia inuenta est a praetore. Ange. consil. 102. in questione. *to. in princ.* † Alia est simplex, & pura: simplex dicitur, quoniam non interuenit traditio, neque pignus: ideo obligatus idonee cauere non liberatur faciendo hypothecam bonorum simplicem. *Negul. de pign. & hypothec. parte 1. memb. 1. n. 6.* † Alia est condicionalis, & quod hypotheca accedat obligationi condicionali, vel in diem, est cō. in l. 1. §. de pign. Regid. Bellam. consil. 39. n. 17. in §. 1. n. 18. vbi, quod non nascitur, priusquam per conditionis existentiam sit personalis inducenda. d. l. 1. §. 1. vers. sed in condicionali, §. de pign. † Declara tamē quia si condicionalis obligatio personalis purificetur solum post mortem obligantis, & ipse non relinquit heredem ad eum tunc euanciscit utraque, & personalis, & hypotheca. l. quoniam, in §. de nonat. vbi Bart. dicit mentem tenendum. Regid. d. consil. 39. n. 17. in §. 1. Si tamen personalis condicionalis in extremo viret spiritui obligantis, non autem post mortem purificetur, tunc oritur hypotheca in vita, licet exercitium post mortem differatur. Regidus pulchre dicit. consil. 39. n. 18. 19. & seq. vbi late, per quae verba conditio in morte, vel post indicatur. † Rursus alia expressa, quae fit verbis expressis, & ista est eadem cum conventionali, de qua supra n. 2. Vide, *Hypotheca bona ex quibus verbis dicantur. Concl. 114.* † Alia tacita, de qua supra n. 1. † Alia est vniuersalis omnium, & singulorum bonorum, & ista est magis efficax, quam generalis: quia continet omnia, & singula, & sic habet vim specialem; ut dicit Crauer. consil. 381. n. 3. & 4. & plenius consil. 485. col. 2. vers. secundo confide. *ro. vbi ponit hanc maiorem efficaciam vniuersalis hypothecae.* † Alia generalis omnium bonorum, & ista comprehendit etiam non minima debitorum, & sic iura & actiones. l. 3. & ibi Bart. Bald. & Salyc. C. de hered. actio. l. si conuenit, in princ. §. de pign. actio. Barto. in l. 1. Quoniam, §. de aur. & argent. legat. l. nomen vbi Bart. Salyc. & alii. C. quae res pign. obligat. poss. Vide, *Nomina debitorum qualiter veniant in obligatione, & exigantur. Concl. 63.* † Extende; quia etiam fructus collecti ex bonis hypothecatis sunt hypothecati. Bart. in l. ad idem, C. qui pot. in pign. Vide, *Fructus rei hypothecatae veniunt in hypotheca. Cōcl. 488.* † Extende; quia vigore talis obligationis generalis orta est actio utilis hypothecaria contra debitorem dicti debitoris, ut per Bartol. & Salycet. in l. gerit, §. cum pignori, §. de pign. & in d. l. nomen, vbi Salyc. col. 2. Castr. in d. l. si conuenit, in princ. §. de pign. actio. † Si vero esset expressum, quod generaliter obligat bona mobilia, & immobilia, non veniunt iura, & actiones. Vide, *Bonorum appellatione quid veniat. Cōcl. 101.* † Et in hypotheca generali veniunt bona praesentia, & futura, l. si. C. quae res pign. obligat. poss. Negul. de pign. in 2. memb. 2. part. in princ. † Sed tamen hypotheca pro certa pensione non extenditur ad accessoria augmentata propter contumaciam, vel moram plene Rom. consil. 307. in casu, per tot. vbi apostill. in ver. obligatione, dat concordant. Vide omnino Negul. de pign. in 2. part. in princ. secundo membro, per tot. vbi latissime, quae veniant in hypotheca generali, & quae non, & quid de meritis de pecunia, de feudo, emphyteusi, & fideicommissis. † Alia est specialis, & de ista Crauer. consil. 381. n. 3. & 4. vbi, quod dicitur specialis, quae non est indistincta, sed continetur sub generali omnium, & singulorum bonorum. Vide, *Hypotheca specialis operatur multa, & quae dicatur specialis. Concl. 117.* † Declara; quia hypotheca specialis plus confert, quam generalis; quia mancipia, quae obligauimus in specie, non possumus manumittere; sed bene si hypotheca generalis est, & ideo bona Ecclesiarum possunt pro obseruantia locationis, & contractus obligari in genere sine traditione, sed non possunt obligari in specie, & tradi in pignus. Alex. consil. 118. in casu, n. 21. & seq. ver. quid respondeo, lib. 5. vbi dicit magis communem. † Et ista specialis hypotheca requirit, quod res specialiter hypothecata sit in bonis hypothecantis, ut valeat. Negul. de pign. in secunda parte princ. memb. 1. vbi ponit sex differentias inter hypothecam specialem, & generalem.

Tom. 4.

Hypotheca dicitur accessoria ad personalem, & qualiter. Concl. 113.

1 *Hypotheca* † dicitur accessoria ad personalem obligationem; ideo dubitatur, an extincta personali extinguatur etiam hypotheca: & facias regulam, quod non, quam ponit Negul. de pign. in 2. memb. 6. p. n. 5. & seq. ver. 3. queritur. vbi ponit tres ampliationes, & quatuor limitationes. Vide omnino Ioan. de Anan. consil. 10. vbi pro utraque parte disputat, & distinguit. † Extende igitur ultra Negul. quarto, quando locator habens hypothecata bona conductoris decessit sine heredibus, quia licet deficiat personalis, non definit tamen hypothecaria, pulchre Io. de Anan. d. consil. 10. Viso instrumentis vbi Bologn. in apostill. † Declara tamē quia si hypotheca esset condicionalis ad actionem personalem conditionale extinguendam post mortem obligantis, si decessit sine heredibus, tunc utraque extinguitur. Regid. Bellam. consil. 39. num. 17. in §. 1. Vide Conclusionem proximam precedentem, n. 5. ver. alia est condicionalis. † Extende; quia potest ceditus pignoris, vel hypothecae sine principali actione secundum communem opinionem, & praestat effectum actionis ad consequendam possessionem, & retentionis possessionis. Alex. consil. 47. Visis, n. 5. ver. similiter, lib. 3. vbi dicit * communem, & ibi apostill. relative declarat. † Restringe in tantum hypothecam accessoriā esse ad personalem obligationem, ut reuera personali cesset hypotheca, licet principalis, §. de regul. iur. late liberatur, §. quibus modis pign. vel hypothec. solu. Nat. consil. 416. n. 1. lib. 2. Vide, *Heres adeundo simpliciter confundit suas actiones. Concl. 52. in princ.* † Restringe, quando essemus in materia non transitoria ad heredes; quia tunc extincta personali extinguitur etiam hypothecaria, prout in emphyteusi Ecclesiastica locata per emphyteutam, sic videtur velle Ludouic. Bolognet. in addit. ad d. consil. Ioan. de Imol. 10. n. 7. vers. praeterea. † Hypotheca accessoria ad personalem fundatur in aequitate separata a suo principali, ut per Cyn. in l. 2. C. de liti. pign. & quia non est eadem aequitas, ut collante personali cesset hypothecaria; ideo utraque non extinguitur extincta personali. Regid. Bellam. d. consil. 39. n. 21. ver. in secundo. Vide, *Hypotheca est actio realis, & mixta. Concl. 111. n. 9.* † Hypothecaria, & realis actio potest competere contra obligatum personalem, prout contra obligatum, seu contra heredem debitoris, & etiam contra non obligatum personalem, prout est quilibet tertius possessor; ideo libellus contra heredem ad restituendum bona obligata, si negat conuentus se heredem, procedit tanquam in mera hypothecaria contra tertium possessorem non obligatum personalem actione. Castr. consil. 447. Ad primum, in princ. lib. 2. vbi videtur dicere, quod hypothecaria non datur tanquam contra obligatum, sed contra non obligatum; quia sunt actiones contrariae, & exceptio rei iudicata in vna procedit in alia. † Amplia; quia agens hypothecaria contra tertium possessorem debet narrare illam rem fuisse sibi hypothecata, tam a tali tempore, quo illam possidebat, & erat Dominus, & quod ille tertius possessor habuit causam ab ipso debitore post hypothecam, alias si simpliciter ageret contra tertium possessorem, libellus esset ineptus, & sententia super inepto libello est nulla. Alex. consil. 137. in causa, & lite, n. 2. & 3. ver. secundo ultra predicta, lib. 2. † Si vero agit creditor contra debitorem, qui hypothecauit, sufficit, quod probet possessionem debitoris, & non tenetur probare dominium debitoris, licet teneatur allegare dominium debitoris, Alexan. d. consil. 137. n. 5. vers. amo fletiam, lib. 2.

Hypothecata bona ex quibus verbis dicantur. Concl. 114.

1 *Bona* † designata a testatore, vel alio debitore alimentorum, ut super eis debeantur alimenta, sunt hypothecata per designationem. Bart. consil. 211. Quidam sibi filias, n. 4. vers. circa hypothecam, lib. 1. & infra n. 3. & seq. Vide, *Dictio, super, quid importet. Conclus. 383.* † Extende; quia imo annua praestatio vbi cunct; est debita pro alimentis ex certo corpore, vel fundo, fundus, vel corpus dicitur hypothecari. Bald. consil. 82. Casus talis est, n. 2. ver. tertio probatur lib. 5. Roman. consil. 388. In casu propositi thematis, in princ. vbi n. 3. dicit * communem. Vide, *Alimenta habent multa specialia & privilegia. Cōcl. 286.* Vide, *Pensio dicitur realis, & transit ad successores in beneficio, & quando secus. Concl. 263.* † Amplia; quia vbi cunct; aliquid conceditur super certo fundo, fundus dicitur hypothecatus; quia dictio, super, importat hypothecam. Bald. d. consil. 82. n. 2. ver. secundo, quia lib. 5. vbi loquitur in donatione Regis Cypri. Roma. d. consil. 388. in princip. & consil. 308. Praesens consultatio in princ. Castr. consil. 96. Circa ea, colum. pen. vers. amen, lib. 1. supra n. 1. Vide, *Legatum factum de certa summa in bonis, & super bonis. Conclus. 66.* † Extende; quia imo hypotheca ge-

P 2 neta-

neralis cōpetit super omnibus bonis eius, qui constituit affictum super bonis particularibus; quia specialis expressio bonorum, super quibus affictus constituitur, non fit ad effectum, ut non fiat alia hypotheca generalis, sed ne inducatur praesumptio vifura, si fiat super omnibus bonis. Chafflan. in tract. glorie mundi part. ult. confiderat. 99. ver. aduertet. tamen ad vnum, an hypotheca generalis. Vide eum; quia durus est sermo. Et an res, super qua sit legatus, possit alienari sine consensu legatarii. Iason in l. 2. in 7. q. ad si. C. de iur. emphyt. 6. Amplia; quia ex pacto ingrediendi propria auctoritate bona debitoris, si non soluat, oritur hypotheca. Francisc. Cremen. sing. 2. quid si feci, & dicitur pactum exequutiū hypothecae. Signor. Homod. conf. 4. Statuto Civitatis, in princ. & n. 12. ver. decimo, & ult. Bart. in l. credentes, in 4. q. uel. C. de pign. vbi Bald. in l. lect. ad si. per text. in l. 3. §. si. qui pot. in pign. & in l. si. C. que res pign. obligat. poss. infra n. 16. 7. Contrarium videntur velle cōmuniter Doctores* in dict. l. credentes, quod dicatur ius reale, & non personale. Vide, Pactum ingrediendi possessionem propria auctoritate quid operetur. Concl. 37. Amplia, ut idem sit, qn̄ data est facultas vendendi re datam in pignus; quia oritur hypotheca. Cremen. d. sing. 2. in fin. Amplia; quia ex pacto de retrovendendo oritur hypotheca. Crauet. conf. 120. Praeponitur in facto, in princ. lib. 1. Amplia ex simplici obligatione procuratoris, qn̄ praecedit mandatum, in quo Dominus promittit ratum habiturum omnia facta per procuratorem sub hypotheca omnium bonorum suorum. Fulgof. conf. 186. Pro determinatione, col. 3. ver. & pro hac quoque. Caltr. conf. 336. n. 2. lib. 2. Extende in casu notabili; quia si fuit datus procurator ad recipiendum pecunias mutuo, & expendendum pro mandatore obligatione bonorum de iis, quae gesserit procurator, si procurator accepit pecunias mutuo nomine suo, & expendit pro mandante, habet obligata bona mandantis, quasi a seipso mutuo accepit, licet non servata forma mandati; quia sufficit, qn̄ in utilitate conuertat. Caltr. conf. 336. 12. lib. 2. per tot. Amplia; quia hypotheca bonorum oritur, si debitor satisficere promittit per rerum suarum exactionem. Rom. d. cōf. 508. 13. n. 2. Amplia; quia dicto, de importat hypothecam; ideo filia, quae excluditur a statuto Florentino, habet hypothecam bona hereditatis, a qua excluditur; quia mandatur dotari de bonis, quae dicto importat hypothecam, rex. cū glof. in c. nisi essent, de preb. Bart. in l. 2. §. de alim. & cib. leg. Bar. & Iaf. in l. cum q. §. si vnus, ff. de test. an. aut. vbi cōmuniter omnes, & hoc obseruatur, & receptum est Florentia. Amplia; quia hypotheca oritur ex instrumento, qn̄ Notarius est solitus apponere in omnibus instrumentis; quia etiam si omiserit, potest supplere secundum stylū Iaf. in l. certi conditio, §. si nummos, ff. si cert. per. n. 24. & seq. Vide, Notarius quae possit addere, vel non in extensione instrumenti. Concl. 85. Amplia; quia illa verba, sub obligatione sui, & bonorum suorum, vel sub obligatione, & c. important hypothecam. Caltr. d. conf. 336. Dubium facit. n. 2. ver. nam hoc importat. 16. lib. 2. Amplia; quia pactū ingrediendi propria auctoritate inducit hypothecam, ut possit facta liquidatione intentari hypothecaria, vel Saluianū. Alexan. d. cōf. 83. Vifio processu in princ. lib. 6. vide plenius supra num. 6. Limita; quia promissio soluendi aliquid de introitibus Camerae Apostolicae non inducit hypothecam super introitibus, de quibus solutio est facienda. Caltr. conf. 96. Circa ea, in prim. lib. 1. Restringe, nisi promissio soluendi de certis redditibus esset per modū subrogationis in locū debiti hypothecarii; quia tunc censetur subrogatum cum eadem hypotheca. Caltr. d. conf. 96. col. pen. ver. constat autem, lib. 1. Vide, Alimenta habent multa specialia privilegia. Concl. 186. Vide, Dictio, super, quid importet. Cōcl. 383. Vide, Legatum factum de certa summa in bonis, & super bonis quale. Concl. 166.

Hypotheca in quibus cadat, vel non. Concl. 115.

BONA omnia possunt hypothecari, quae phibita non sunt, quae sunt in bonis hypothecantis: regula ponit Negul. de pign. part. 2. memb. 3. n. 4. & seq. vbi ponit multas quaestiones in vifuructu, & similibus, ampliat regulā lex modis, & limitat octo modis. Extende, etiā si sint aliena; quia licet res aliena non possit obligari in praedictū Domini. Negul. d. tract. de pign. par. 2. memb. 3. n. 52. & seq. tñ valet obligatio in praedictū hypothecantis, ne possit ipse inferre quaestione domini. Extende; quia possidens rem alienam potest quoad sui praedictū obligare. Negul. de pign. in 2. part. 3. memb. 4. n. 60. & seq. Amplia; quia in generali obligatione bonorum veniunt praesentia, & futura. Vide, Obligatio omnium bonorum in generali quid comprehendat. Concl. 35. Extende; quia veniunt nomina debitorum, Alexan. conf. 147. Vifio, in si. lib. 3. Alexan. conf. 112. Vifio quodam. n. 8. ver. rem sufficit. lib. 6. Extende; quia imo ius possidendi cadit in hypotheca generali, & ideo illud ius hypothecatum tribuit actionem hypothecariam, ut ex Saluiano possit auocari pos-

sessio obligata. Alex. d. conf. 112. Vifio quodam. num. 4. ver. tamen empha. disput. rationibus. li. 6. cum seq. Amplia; quia emphyteusis potest hypothecari respectu vtilis domini, cōmunem* dicit Clarin. §. emphyteusis. q. 18. in si. Extende; quia imo in generali obligatione, & hypotheca venit etiam emphyteusis. Clar. d. §. emphyteusis. q. 18. in si. Declara tamen; quia succedens non tenetur solvere ex hypotheca facta a suo praedecessore, nisi adierit illius hereditatem, de qn̄ est hereditaria absolute; si vero est hereditaria secundū quid, & ex providentia, si adierit cum beneficio, non potest conueniri. Clar. in §. feudum q. 43. vbi dicit* cōmunem, ad quam se remittit in §. emphyteusis. q. 40. Amplia; quia pecunia potest hypothecari, & per creditorem priorem hypothecarium auocari a secundo, cui est facta solutio, pecunia soluta. Rom. conf. 111. Vifio panis per tot. Amplia; quia hypotheca generalis bonorum, & iurium vniuersaliter comprehendit etiā officium iudicis; quia cedet potest. Bart. conf. 95. Ex themate, in princ. lib. 1. Limita in feudo; quia non potest hypothecari; quia prohibitum est per c. imperialem, de pign. lib. feud. alien. per Federic. Clar. in §. feudum q. 35. vbi* de cōmunem. Limita in re prohibita alienari, ut quia sit prohibitum cōmuni- cum rei, prout est res sacra, publica, & similia. Bart. in l. in quoniam ff. de pign. Negul. tract. de pign. p. 2. memb. 3. n. 69. Limita, quando res est prohibita alienari in vltima voluntate; sed in materia diola, quando commercium rei non est prohibitum. Negul. vbi sup. n. 70. & seq. Limita in fructibus beneficiorum Ecclesiasticorum; quia non possunt obligari, ex quo non sunt Rectoris, nisi ut stipendium, prout idem de milite armata militis; qui arma & stipendia obligare non potest. Abb. in c. de multa. a. 17. vbi apost. dat conc. de preben. Vide, Fructus beneficiorum Ecclesiasticorum solum succedunt. Concl. 55. Vide plene Negul. de pign. & hypothec. par. 1. memb. 1. n. 10. & seq. vbi, an hypotheca pro forte principali cōprehendat fructus, & accessoria, & distingue, vbi per eum.

Hypotheca non oritur ex apodissa, vel sententiā, & quando secus. Concl. 116.

HYPOTHECA non cōpetit ex apodissa; quia in ea non potest dari hypotheca bonorum, nisi sit trino teste subscripta, & sit scriptura legitima. Bald. conf. 149. Proponitur, q. ex causis in princ. lib. 1. & n. 3. ver. rem hypothecaria, de qua dixi in fin. l. scripturae, cum not. C. qui pot. in pign. Vide, Creditor hypothecarius praesertim non hypothecari. Concl. 1064. Vide, Scriptura priuata non conuenit cum instrumento, nisi & c. Concl. 79. Amplia; quia hypotheca non oritur ex sententiā inter alios lata; & ideo qui agit hypothecaria, & producit sententiā inter alios lata succumbere debet. Alex. conf. 108. Vifio processu in princ. lib. 5. vbi apost. in ver. sententia citat eundem Alexan. conf. 6. lib. 1. Ratione reddit; quia sententiā non cōtinet, nihil aliud, qd ex necessitate inferitur ex verbis, sed lata inter alios nihil inferitur cum non nominato in ea, & cū tertio; ergo. Alexan. d. conf. 108. in princ. lib. 7. lib. 4. Corn. conf. 55. in princ. lib. 3. vbi, q. requiritur condemnatio in sententiā, quod res sit obligata. Alex. conf. 11. lib. 6. Limita contra scribentem, vel illius heredem vniuersalem, vel quando scriptura aliter, quam trino teste subscripta probatur, ut per testes, vel alias probationes, & continet hypothecam.

Hypotheca specialis operatur multa, & quae dicantur specialis. Concl. 117.

HYPOTHECA specialis operatur, q. creditor habet hypothecam specialē in concursu cum alio creditore non potest agere contra alia bona, nisi prius hypothecaria egerit super re particulariter hypothecata, & non sufficiat, siue sit prior, siue posterior. C. de pign. Extende, ut procedat, etiam si habeat generalē, & specialē; quia non potest exercere generalē, nisi prius specialē exerceat. Crauet. conf. 77. n. 16. Cremen. sing. Obligati. vbi, q. generalis hypotheca dicitur condicionalis, si specialis non creditur, nisi prius exerceat specialē. Rom. conf. 187. in repraesentatione. ver. secundo quia, vbi apost. in verb. non possit, dat concord. rñ tenet Boer. de cōf. 332. vbi dicit* cōmunem; quia pactum non potest facere ius dotis deterius; ideo hypotheca tacita generalis non cessat, neque illi praedictatur per specialē expresse illam, vbi quod bene procedit respectu bonorum paraphernalium ex-
fio

fio. ¶ Restringes quia ille tex. in l. 2. c. de pignor. non habet locum si
 agatur contra tertium extraneum possessorem non habentem hypo-
 thecata bona debitoris; quia creditor habens specialem, & ge-
 neralis potest generalem exercere ante specialem. Socin. conf. 118.
 1. primo aspectus, in si. lib. 2. q. duplicatur lib. 4. conf. 75. sequitur Negul. de
 pigno. in 5. p. 2. memb. in si. & Soci. conf. 198. in fin. vbi q. exorbitat, &
 non extenditur illa lex. lib. 2. ¶ Contrarius tenet gl. in d. l. 2. c. de pi-
 gno. vbi Bart. in si. Caltr. quem allegat Socin. conf. 198. n. 2. ver. quin-
 7. ta. lib. 2. ¶ Declarat quia prima opinio procedit, qn non concurrat
 alius creditor habens hypothecam; si vero concurrat, tunc secus,
 & ita gl. debet intelligi. Negul. de pigno. in 8. part. 1. memb. n. 2. o. ver.
 8. nunc autem subtilis. Paris. conf. 50. n. 30. lib. 1. ¶ Declarat secundum, nisi
 ille tertius habet causam a debitore, qui vendidisset cu obligatione,
 prout moris est. Negul. de pigno. in 8. part. 1. memb. n. 2. o. ver.
 9. in si. Paris. conf. 50. n. 39. lib. 1. ¶ Restringit, vt non procedat, quan-
 do fieret refectionis; quia tunc non receditur a generali, si fiat sine
 preiudicio generali, ita videtur velle Boer. dec. 332. circa med.
 10. ver. secus est, vbi q. in si. ¶ Restringit, vt non procedat respectu princi-
 palis debitoris; quia ipse non potest hoc opponere. Bald. conf. 285.
 11. Casus con. in med. ver. item oppo. quod res specialiter lib. 2. ¶ Restrin-
 ges quia si primus habeat magis generale, in qua comprehenditur
 bona, quae non comprehenduntur in generali secundi creditoris,
 non tenetur primus agere ad bona, quae habet obligata, quae non
 habet secundus, sed potest agere contra omnia bona debitoris.
 Negul. de pigno. in 5. part. 2. memb. n. 5. ver. sed dubitatur, allegat
 Corne. conf. 247. Licet in presenti, col. pen. volum. 1. est 246. n. 13. &
 14. lib. 1. vbi, quod aequitas d. l. 2. c. de pignor. non loquitur hoc casu.
 ¶ Restringit, vt non procedat, qn habens speciale, & generale ha-
 bet etiam clausulam, ita quod specialis generalitati non deroget.
 15. Pareus dec. 38. die 12. Octobris lib. 1. ¶ Restringit, qn specialis & ge-
 neralis hypotheca esset in obligatione in forma Camerae; quia
 potest exercere generale, omnia specialia. Paris. conf. 103. n. 3. lib. 3.
 16. ¶ Amplias quia plus operatur specialis, quia generalis in casu licet
 C. qui pot. in pign. vt si quis emat ex pecunia mea, si fiat specialis hy-
 potheca rei emenda pro me, debet praferri omnibus etiam an-
 teriorum hypothecarum habentibus; secus si esset generalis, ita Bart.
 17. & alii, vbi fulgosit in d. licet. C. qui pot. in pign. ¶ Specialis hypotheca
 dicitur multis modis. Primo modo, qn vna res in specie est obli-
 gata, & non agitur contra alia bona, nisi excusla specialiter hypo-
 thecata. d. l. 2. c. de pign. ¶ Secundo modo dicitur specialis hypotheca,
 quae fit de bonis praesentibus dumtaxat, gl. in l. 1. & quae nondum. 5.
 17. quod dicitur, in ver. specialiter, ff. de pignor. ¶ Tercio dicitur specialis, v-
 bi cumque fit expressio, veluti quando bona mobilia, vel immobili-
 lia omnia, secus si omnia bona obligantur, ita Crane. conf. 38. n. 3.
 18. latius Natt. conf. 474. n. 14. & seq. ¶ Quarto modo dicitur specialis,
 qn eodem modo, & per eade verba fit obligatio, per quae fit con-
 tractus, quia si dono omnia bona mea praesentia & futura sit co-
 ditione, & promitto non alienare, & pro observatione obligo
 omnia bona mea praesentia, & futura; & qd exprimitur eode mo-
 do obligatio bonorum, quo fit donatio: ideo dicitur specialis hy-
 potheca, ita Ruin. conf. 180. n. 19. lib. 1. ¶ Declarat, quia aliquando hy-
 potheca dicitur generalis, vt si obligentur omnia bona praesentia
 & futura; aliquando est specialis, vt si obligentur omnia bona
 mea mobilia & immobilia; aliquando est singularis, vel specialis
 finis, vt si obliget talem rem specifice, ita Natt. pulchre d. conf. 474.
 n. 12. & seq. Crauet. d. conf. 38. n. 3. Vide, si hypotheca quoniamplex. Concluf.
 12. circa p. Vide plenius per Negul. de pign. & hypoth. part. 2. memb. 1.
 vbi ponit differentias inter generale m & speciale hypothecam,
 & memb. 3. ponit requisita ad specialem, in quibus cadat.

Hypotheca tacita oritur a lege multis casibus. Concluf. 118.

1. Vbi plurimos casus, quos connumerat plene Negul. de pign.
 in 4. memb. 2. p. vbi ponit 24. casus, in quibus tacita hypotheca
 2. datur a lege. ¶ Amplias quia hypotheca tacita a lege inducta habet
 dos, etiam si nihil sit dictum inter partes, quae praefertur omni alteri
 hypothecae tacitae etiam anteriori. Calder. conf. 176. alias 2. de donat.
 inter vir. & vxor. l. 1. §. C. de rei vxor. actio. & in §. fuerat, Instit. de action.
 3. vbi omnes. Vide, Dos habet tacitam hypothecam, quae praefertur alteri
 tacitae. Concluf. 745. ¶ Et quod dos pro matrimonio carnali habeat
 4. tacitam hypothecam, assiduis. C. qui pot. in pign. latissime Negul. de
 pignor. 2. parte, memb. 4. n. 24. & seq. vbi, ad quos transeat, vel non, &
 quando possit cedi, & quid in dote euicta, & an in bonis furiosi
 5. obligati dotate, ¶ Extendit pro augmento dotis. Negul. vbi supra.
 6. n. 40. item in donatione propter nuptias, nu. 65. & seq. ¶ Extendit
 in tertio dotante, in Hebraea vxore etiam contra minorem obli-

Tom. 4.

gatam, vide Negul. vbi sup. nu. 69. & seq. ¶ Extendit etiam in dote
 recepta iussu patris per filium. Negul. d. 2. par. memb. 4. n. 36. & seq.
 vbi declarat. ¶ Extendit quia procedit pro pretio rerum dotatu-
 7. per maritum alienatarum. Negul. d. 2. par. memb. 4. n. 57. & seq. ¶ Ex-
 tendit in dote spirituali; quia Ecclesia ¶ constructa, quae non debet
 9. esse sine dote, habet hypotheca bona prodote contra constructu-
 rem. Ioan. de Imol. conf. 50. In casu praemisso. num. 4. cum seq. & per tot.
 ¶ Extendit de idem in pia causa; quia dote aequiparatur. Tiraq. de pia
 10. causa priuileg. 138. ¶ Restringit in haeretica muliere; item in poena, ibi
 Negul. n. 68. & seq. ¶ Amplias quia usufructu bona sunt tacite hypo-
 12. thecata ei, cui debet fieri restitutio usufructum. Vide, ¶ usufructu bona
 an sint hypothecata pro usufructu restituendis. Concluf. 359. ¶ Contrarium di-
 13. cit Negul. de pign. in 2. parte, in 4. memb. n. 155. vbi de cōmuni. ¶ Am-
 14. plias quia praetati, & beneficiati male administrantes bona Eccle-
 siae tenentur de suis, & eorum bona patrimonialia sunt hypothe-
 cata Ecclesiae. Gemi. conf. 3. n. 8. ver. sed plenius est. plene Negul. de pign. 2.
 15. part. memb. 4. n. 120. & seq. ¶ Extendit in administratoribus Hospitalium,
 16. & locorum piorum. Negul. vbi sup. n. 123. ¶ Extendit in tutore, & aliis ad-
 17. ministratores bonorum pupillorum, vide infra n. 38. & seq. Vide,
 Administratoris bona qualiter sint obligata. Concluf. 207. ¶ Amplias quia
 fideiussor habet hypotheca bona condempnati ex maleficio a die co-
 demnationis secundum vtriusque opinionem, vt inquit Bald. conf. 40. nu.
 6. ver. sic dicitur, lib. 1. secus, si condemnatio sit facta ad fauorem pri-
 uati etiam ex maleficio; quia tunc non habet aliquam hypothe-
 ca. Caltr. conf. 68. In questione, ver. super altera lib. 1. plene Negul. de
 pignor. in 2. part. n. 114. & seq. memb. 4. vbi, quod habens fideiussorem
 hypotheca, si ex coactione, vel quia superior non recognoscit,
 ¶ declarat in condemnatione post sententiam, secus ante. Vide,
 18. Fideiussor habet multa priuilegia. Concluf. 383. ¶ Et quod fideiussor pari passu
 habulet cum dote. Negul. de pignor. part. 2. memb. 4. n. 108. & in ante-
 cedentibus de dote loquutus est deo vide priuilegia dotis, & ac-
 commoda fisco. Alex. conf. 104. Plura, in si. lib. 6. vbi, quod qui prior
 est, praefertur in tacita inter dote, & fideiussorem. ¶ Contrarium Alex.
 19. conf. 38. n. 5. lib. 7. vbi fideiussor non praefertur habenti tacitam antero-
 rem, etiam si sit fideiussor. ¶ Extendit quia si fideiussor habet hypotheca
 20. bona publicani, & etiam fructus, & pecunias per eum depositatas
 penes nummularium, quae si consumuntur sunt a nummulario, ipse
 tenetur fisco vt satisfactione, in quantum factus est locupletior. Bald.
 21. conf. 52. Ordo rei gestae, ante med. ver. publicanus postquam. lib. 3. Vide,
 Pecunia quando, & qualiter recipiatur hypothecam, vel non. Concluf. 201.
 ¶ Restringit quia Communitates inferiores, quae non habent fidei-
 22. scum, non habent hypotheca bona delinquentis, & furis; secus
 si est Communitas habens fideiussorem. Caltr. d. conf. 68. ver. super altera
 23. lib. 1. & quod Communitas non habeat tacitam hypothecam,
 est text. in l. 2. C. de iur. rep. lib. 1. Alex. d. conf. 104. in fin. lib. 6. vbi
 apostill. ¶ Restringit in curia Episcopali, vel contrahente cum Epi-
 scopo. Negul. vbi sup. n. 122. ¶ Declarat quia Communitates, siue
 24. habeant fideiussorem, siue non, non habent priuilegium tacitae hypo-
 thecae, prout Respublica Romanorum pro imprestitis, & oneribus
 imponendis; sed tamen Communitas Florentiae hoc priuilegium
 habet non iure communi, sed in vim particularis consti-
 tutionis factae de hoc, quod hypotheca sint omnia bona pro
 imprestantiis, quae constitutio cum non loquatur de habente iura
 cessa a fisco Florentiae, tale priuilegium non competit soluenti
 onera pro alio, plene Rom. conf. 111. Vso puncto, in princip. & per tot.
 vbi apostill. in ver. hypotheca. ¶ Amplias quia alimentandus habet
 25. hypotheca bona designata pro alimentis. Bartol. conf. 12. n. Qui-
 dam filios. num. 4. lib. 1. Bald. conf. 182. Casus talis est. nu. 2. ver. ter-
 tio probatur. lib. 5. Roman. conf. 388. In casu propositi themati. num. 3.
 vbi dicit * communem. Vide, Alimentarius habet multa specialia,
 26. & priuilegia. Conclufione 286. ¶ Et bona mariti sunt obligata
 vxori tacite pro alimentis, ad quae tenetur. Negul. de pignor.
 27. parte 2. membro 4. nu. 47. & sequent. vbi, quod non consideratur
 quantitas dotis, sed actio dotis. ¶ Contrarium, quod alimen-
 28. ta non habeant tacitam hypothecam; quia non reperitur iure
 cautum. Negul. de pignor. part. 2. membro 4. num. 164. ver. sic ego puto. vbi,
 quod Doctor. qui loquuntur in alimentis, loquuntur, quando
 aderat dictio, super, quod hoc operatur. ¶ Amplias quia onera,
 & praestantiae, & alia subsidia imposita a fisco, vel Communi-
 tate habente iura fiscalia, habent hypotheca bona, super quibus
 imponuntur. Angel. conf. 205. Inter ordinamenta, in princip.
 plene Negul. de pignoribus. part. 2. memb. 4. num. 125. ver. decimus
 casus, vbi loquitur in collectis, vide infra num. 48. & seq. ¶ Declarat
 quia si onera sunt ordinaria, habent hypothecam anteriorem,
 quae praefertur omnibus; si vero sunt extraordinaria, secus; quia
 a distributionis factae hypotheca procedit, vt per Soc. conf. 243.
 lib. 2. Alexand. conf. 78. num. 5. lib. 6. Corne. conf. 217. num. 8. lib. 2.

P 3

Dec.

non a die transumptionis, sed scripta partitæ ad librum. ¶ Statutum, & decretum Principis potest inducere tacitā hypothecā, imo si inducit hypothecā, ac si esset in instrumento publico, censetur inducitur expressa hypotheca per adæquationem. Alex. consil. 63. In causa mota, n. 5. & seq. prout ex ea dispositione lib. 7. ¶ Amplias, quia emptum ex pecunia pupilli remanet pupillo hypothecatum ex speciali privilegio, ita quod in re illa præfertur aliis etiam prioribus creditoribus. Paril. consil. 80. n. 17. & 18. lib. 2. Negul. de pignori in 2. parte princ. memb. 4. n. 163. ¶ Amplias, quia pignus prætorium inducit hypothecā, ut detur auocatio rei alienata post pignus. Castr. consil. 68. circa si. ver. dico ergo lib. 1. ¶ Amplias, quia mater transiens ad secunda vota dicitur hypothecare bona sua filiis primi matrimonii. Negul. d. tract. de pign. in 2. p. memb. 4. n. 20. & idem dicit in parte 66. n. 22. ¶ Amplias, quia decimæ, quæ soluntur Ecclesiæ, habent tacitam hypothecā. Negul. vbi sup. nu. 126. ver. vnde decimus. ¶ Amplias, quia annata, quæ soluntur Papæ, & Collegio Cardinalium, habent tacitam hypothecā ratione communione, sicut Augusta habet iura fisci, & Cæsaris privilegia. l. fisci in fi. vbi gl. in ver. privilegio. ff. de iure fisci. eo quia Collegium Card. participat privilegia cū Papæ, sicut Augusta cū Cæsare. Anchar. consil. 295. n. 6. & 8. vide plenam informationem, quam feci in hoc. ¶ Amplias, quia missus ex primo decreto in possessionem, si cecidit ab ea, habet ius in re, & sic pignus prætorium, & competit sibi hypothecaria. l. 2. c. de pact. pign. non est missus. ff. de pign. actio. quia potest offerre tertio possessori, & impedire cessionem iurium creditor in personali, postquam habuit a prætore sententiam iudicalem. Vide, Missio in possessionem vnus creditoris quando operetur missionem omnium, vel non. Concl. 282. Vide, Tenus, seu missio in possessionem ex primo decreto de facienda. Concl. 43. ¶ Extende, quia ex sententia non oritur hypotheca, sed solum actio personalis. Rip. in l. 1. si heres. ff. ad Trebell. Bero. consil. 62. n. 26. lib. 3. sed bene oritur hypotheca ex missione in possessionem, & sic in executione sententiæ, quia oritur pignus iudiciale, vel prætorium tam de iure cōmuni, quam ex forma statuti Florentiæ, Rota Florentina in motu die 1. Febr. 1534. incipit. In causâ donationis in solutum, vbi, q. si duo sint creditores in personali, & primus obtinuerit sententiā, postea secundus creditor pariter obtineat sententiā posteriorem, sed primo habuit executionem, præferri debet primo creditori in personali, licet primo obtinuerit sententiā. ¶ Amplias, quia bona virici sunt tacite hypothecata pro filiis primi matrimonii, quorum matrem desponsavit. Negul. d. tract. de pign. 2. parte, memb. 4. n. 156. versic. quartus decimus. ¶ Limita, quia tacita hypotheca non habet locum in casibus non expressis. Negul. de pign. par. 2. memb. 4. nu. 122. & plenius nu. 164. versic. puto, vbi, quod casus non expressus non includitur in tacita hypotheca. Alex. consil. 10. 4. Plur. a super. ff. in fin. lib. 6. vbi, q. Ecclesiæ, & Episcopatus non habet tacitam hypothecam, sicuti neque Civitas, ceteri text. in l. simile. ff. ad municip. per quem text. ita Bald. in rubric. C. de iur. iur. in princ. ¶ Limita, quia Civitas non habet tacitam hypothecam, l. simile. ff. ad municip. l. 2. C. de iure Rep. lib. 11. & quod nulla Communitas, vel civitas præter fiscum habeat tacitā hypothecam. Roman. consil. 508. n. 4. vbi apostil. in verb. præter fisci. ¶ Alex. d. consil. 10. 4. Plur. in fi. lib. 6. ¶ Idem in Episcopo Bald. d. rub. C. de iur. fisci. in fi. sequitur Negul. d. tract. p. 2. memb. 4. nu. 122. ¶ Idem in Ecclesiā, quia equiparatur Communitati, & civitati, non fisco; ideo non habet tacitam hypothecam. Alex. d. consil. 10. 4. in fin. lib. 6. vbi apostil. in ver. civitas, dat concord. ¶ Declara, nisi Civitates, & Episcopi, aut populi haberent merum & mixtum imperium ex privilegio, vel essent liberi. Negul. de pign. p. 2. in 4. memb. n. 114. ¶ Declara, quia canon, qui soluitur pro re emphyteutica Ecclesiæ, an habeat hypothecam, res est controuersa, vt per Negul. de pign. in 2. p. in 4. memb. n. 127. vbi dicit veriorē, quod non. Vide plenius per Negul. de pign. in 2. p. princ. in 4. memb. vbi, quod ista tacita hypotheca introducta à lege, vel statuto dicitur expressa, & ibi ponit casus 23, in quibus tacita legalis hypotheca inducitur, & singulosere casus declarat, ampliat, & limitat, vide eum omnino.

Hypotheca in contractu operatur multa. Concl. 119.

HYPOTHECA in locatione operatur, quod locatio non tumitur per venditionem rei locatæ, sed emptor tenetur stare locationi, qui non teneretur, cessante hypotheca. Vide, Locator, & successor quando teneatur præse stare locationi. Concl. 420. Vide, Emptor, excipit, & vitium iuribus venditoris per omnia. Concl. 131. ¶ Extende, quia inter creditores is, qui habet hypothecam priorem, præfertur non habenti etiam anteriori, vel etiam habenti posteriori. cap. qui prior & ibid. D. de reg. iur. lib. 6. ¶ Amplias, quia operatur, q. nō potest res donata alienari, & si alienetur, potest per hypotheca-

riam & retineri, & auocari. Ruin. consil. 180. n. 17. & seq. lib. 1. ¶ Amplias, quia hypotheca operatur, quod habens bona hypothecata potest eligere, quam rem velit alienari pro suo credito, & sic habet electionem bonorum. Alex. consil. 117. Visto titulo. n. 21. versic. non enim reperitur, lib. 6. vbi, quod propterea filius non eligit bona, in quibus velit legitimam; quia non habet hypothecam, sed arbitrio iudicis remittitur, vt de mediocribus eligat. Vide, Creditor habet electionem circa multa contra debitorem. Concl. 1069. Vide Concl. prox. præced. ¶ Amplias, quia hypotheca dat prælationem, & actionem ad rem hypothecatam, & retentionem. Vide plene per Negul. tract. de pign. in 5. par. princ. in 1. memb. n. 14. & seq. vbi, quando retrahatur, vel non. ¶ Amplias, vt supra, Hypotheca est realis actio, & operatur multa. Concl. 111. ¶ Limita, quia hypotheca posita in fine contractus, donationis, vel cessionis, aut alterius contractus, licet operetur quoad obseruantiam contractus, non tamen appositā censetur contractui præcedenti ideo quoad contractum tanquā accessoria non auget, neque alterat contractum, licet contra hypothecantem detur actio pro interesse, si contraueniat. Signor. consil. 217. n. 21. ver. non obstat, vsque in fin. ¶ Declara, nisi donatio esset sub conditione, vel sine traditione; quia ex quo dominiū bonorum donatorum est penes donantem, obligatio generalis comprehendit bona donata, & præfertur secundo donatario, vt per las. in l. quous. C. de rei vendic. Vide Negul. d. tract. de pignori. part. 3. princip. memb. 1. vbi tractat de pignore, & hypotheca conuentionali, & per quos possit fieri, vel non, & quis sit effectus habentis pignus, & quæ remedia possit intentare, vel non, & de multiplici pignore conuentionali prætorio, & iudiciali, Vide, Pignus conuentionale quomodo constituitur. Concl. 344. cum duabus Concl. ibi prox. seqq.

Hypotheca minor est, quam fideiussio, & pignus. Concl. 120.

HYPOTHECA minor est, quam fideiussio, & fideiussorem minus est, quam habere pignus, & consequenter melius est habere pignus, quam hypothecam. Oldrad. c. 68. vbi multa similia. ¶ Et ideo obligatus fideiubere, prout est vsuarius manifestus, volens testari, non liberatur, nec habilitatur, licet hypothecet omnia bona; quia debet dare fideiussorem, vel pignora cum effectu, alias non valet testamentum. Calderin. consil. 515. alias 17. de vsur. ¶ Limita, quia sicuti fideiussio dicitur accessoria ad principalem obligationem, & ideo non tenetur fideiussor ex augmento, quod fieret propter moram, vel contumaciam principalis; ita etiam hypotheca bonorum dicitur accessoria ad obligationem personalem; ideo si quis hypothecauit bona sua pro pensione locationis, licet augetur ex mora, vel contumacia, non erit locus hypothecæ quoad augmentum. Roman. plene cōsil. 507. in casu proposita, per tot. vbi, quod valet argumentum de fideiussione ad hypothecam, & contra, & apostil. ibi dat concord. Vide Negul. tract. de pign. & hypoth. par. 5. princip. memb. in princ. & n. 10. & seq. vbi an extendatur ad accessoria, & fructus. Vide, Fideiussor pro principali sorte non comprehendit accessoria, & quando secus. Concl. 324.

Hypotheca non cadit in re propria hypothecantis ad sui fauorem, & secus. Concl. 121.

RES mea non potest mihi esse hypothecata. l. neque pignus. ff. de reg. iur. Bald. consil. 453. Ad intelligentiam, n. 7. vers. prima quia, lib. 5. Lex sextante. §. Latinus. ff. de except. rei iud. Roman. consil. 416. Pro dilucidatione, in fin. ¶ Extende, quod dicitur de hypotheca, idem sit de pignore; quia dominiū superueniens creditori in re pignoratā confundit pignus. l. si rem alienam. ff. de pign. act. Roma. d. consil. 416. in fi. ¶ Amplias, quia res mea, cuius dominiū habeo, non potest retineri per me in pignus regulariter, & communiter. Dyn. consil. in fin. n. 14. ver. & si dicitur. ¶ Amplias, quia soluitur hypotheca, si res hypothecata efficiatur creditoris hypothecarii, siue ex legato, siue ex donato, vel alias; quia si res deuenit ad eū casum, a quo incipere non potest, vitatur. Dyn. consil. 30. Super quest. præmissa, in princip. ¶ Extende, quia offerens, & bona sua Hospitali, vel Monasterio, licet obliget dicta bona oblata Hospitali, vel Monasterio, tamen tenetur Hospitali, vel monasterio satisfacere creditoribus in personali; quia est successor vniuersalis, & quia hypotheca non potest stare in re propria. Rom. d. consil. 416. Pro dilucidatione, circa fin. vers. non autem, vsque in fin. ¶ Extende, vt procedat, etiam si aduersarius, contra quem hypothecatus præsentis agit, falsus esset hypothecam cōpetere; quia ignorauit dominiū fuisse acquisitū creditori; quia error iuris casualis ab errore facti non

- 7 nocet. Dynus *dict. conf. 30. n. 4. vers. tamen contra.* † Amplius quia in dubio quando legatum potest interpretari, ut importet proprietatem, & vsum fructum simul, vel vsum fructum tantum, si obligatur res legatario, non est legata proprietatem. Io. de Anan. *conf. 29. n. 2. ver. nec obstat.* lib. 1. Ang. *conf. 208. Andreus Signini in si. vers. contrarium credo.* Negul. in *tract. de pignori in 1. memb. 5. partis. n. 52. Bart. in l. debitor. ff. ad Trebell. late Affl. decif. 237. vbi explicat, plene Negul. de pign. in 4. memb. 5. partis. n. 4. vers. & non obstat.* Vide, Hypotheca an per emptionem rei hypothecate censetur remissa, vel non. *Concl. 136.* † Extende, quando res mea est aliquo respectu, non simpliciter. Bart. in *l. Iulianus. §. offerri. ver. oppo. de si. res. ff. de action. empti.* Negul. in 4. memb. 5. partis. n. 4. vers. & non obstat. Capic. *decif. 42. nu. 5. vers. non obstat.* † Extende, quando dominium non est irrevocabile, prout in fideicommissio inter vivos; quia si res reperitur penes grauatam, potest vendicari, & si fuit alienata, valet alienatio, ut late concludit Simon de Prædis de *concl. vlt. volum. lib. 3. fol. 1. fol. 35.* Nam tunc potest res obligari fideicommissio, & valet hypotheca, quæ inducit retentionem, vel prohibitionem, ne possit alienari. Vide, *Dominium an possit prohiberi transferri, & quando. Concl. 612.* † Extende generaliter, quando dominium non est plenum, neque irrevocabile penes eum, ad cuius commodum fit hypotheca. *lat. late in si. sic itaque n. 16. & seq. in l. de actio. Dec. in l. neg. pignus. ff. de regul. iur.* & ibi ponit *lat. ad materiam* quinquę limitationes, & totidem ponit Socin. in *regul. Dominus.* & tres ponit Felin. in *cap. inter dilectos. n. 17. de fide instrum.* Cagnol. *d. d. neque pignus. ff. de regul. iur. in princ.* † Extende, quia si res mihi & alteri obligata efficiatur mea, ut quia sum heres debitoris, hypotheca mea durat, etiam postquam res est effecta mea, ex quo ad est alia hypotheca, per quam posset res mea per hypothecariam alterius auferri a me, & sic sufficit, quod dominium meum non est liberum, ista fuit opinio Cyn. & aliorum, quæ aduersus Alexan. ruetur Negul. de pignori in 1. memb. 5. partis. n. 52. & seq. ver. & prædicta. unde con-
- 13 munem. † Primus, quia licet actio personalis extinguatur, quando creditor efficitur heres debitoris, non tamen extinguitur hypotheca. Negul. *d. tract. de pignori in 1. memb. 5. partis. nu. 53. vers. primus ergo.* † Secundus casus, quia si creditor efficitur per aditionem irrevocabilem Dominus rei hypothecate, soluitur hypotheca.
- 15 Negul. vbi supra *nu. 53. vers. secundus casus.* † Tertius casus, quia si habeo hypothecam in re mei debitoris, cui successi heres, si illa res possideretur a tertio, durat hypotheca, & contra possessorem possum agere hypothecaria; sed si ille tertius habet hypothecam suam a defuncto, cui successi, repellit me; quia teneor habere ratum; item quia quem de iure tener actio, &c. Negul. *d. 1. memb. nu. 53. ver. tertius casus.* † Quartus casus, quando heres est Dominus rei, quam hypothecauerat sibi defunctus, & tertius non a defuncto, sed a tertio habet eandem hypothecam in eadem re; quia tunc non cessat hypotheca heredis in re sua. Negul. *d. memb. 1. 5.*
- 17 *par. 8. princ. 35.* † Limita, quia fideicommissarius, cui facta est restitutio verbalis, licet sit Dominus; quia tamen non habet dominium plenum ante effectuale restitutionem, potest agere hypothecaria contra grauatum restituere; quia dominium rei non est plenum penes eum; secus, si esset facta plena, & realis restitutio; quia tunc non posset habere hypothecam, plene Negul. *d. de pign. in 4. memb. 5. partis. n. 4. & plenius in 3. memb. 8. partis. n. 4. sequitur*
- * Gabriel. *conf. 46. n. 3. lib. 1. vbi dicit ** communem Cagnol. in *d. l. neque pignus. ff. de regul. iur. in princ.* † Limita, quia si ego sum debitor Titii & ipsi hypothecavi omnia bona mea, & e converso ipse Titius pariter sit mihi debitor, & mihi pariter hypothecavi omnia bona mea, nomen debitoris Titii contra me erit mihi hypothecarium; quia licet respiciat mea bona quoad obligationem; tamen illud nomen dicitur esse in bonis Titii, ideo mihi erit obligatum.
- 21 Soci. *conf. 126. n. 3. lib. 1. ver. sed adhuc restat.* † Limita, quando prima causa domini est dubia; quia tunc potest exerceri hypothecaria, ut per Fel. *d. c. inter dilectos. n. 18. ver. tertio fallit. de fid. instr. qui loquitur in eisdem terminis, quod res mea ex vna causa non potest effici mea ex alia causa, si mea est; secus, quæ prima causa est dubia.*
- 22 Dec. in *d. l. neg. pignus. circa princ. ff. de regul. iur.* † Extradem, quando pinguis provideretur ex secunda causa, & sic ex hypotheca, quæ ex dominio, ita Felin. *d. c. inter dilectos. n. 18. vers. secundo fallit.* Vide, *Servitus in re propria esse non potest, & quando non valet. Concl. 230.*

Hypothecaria agens quid petere & concludere debeat. *Concl. 122.*

AGENS † hypothecaria debet concludere in libello declarari rem sibi obligatam restitui, sicut agens rei vindicatione concludit declarari se Dominum, & restitui. Bald. *conf. 256. v. q. peti-tione. ver. secundo est considerandum. lib. 5.* Vide Bart. in *l. rem alienam, vbi Castr. ff. de pignori. act.* † Et debet concludere quantitatem, pro qua bona sunt obligata, alias nulla est. Alex. *conf. 108. v. q. proest. nu. 2. lib. 5.* Negul. de pign. in 8. p. in 3. memb. n. 26. in si. idem Alex. *conf. 108. lib. 5.* † Et ex narratis in libello colligitur, quæ actio sit intentata. Bald. in *auth. ex causa. C. de Epis. & Cler. v. q. debet narrare rem sibi obligatam, & ad quam agit hypothecaria, fuisse in bonis, & domino directo, vel vtili obligantibus, alias libellus est ineptus, & debet dari absolutoria ab observatione iudicii. Alex. *conf. 187. v. q. actio. gent. in princ. lib. 6.* † Amplia in tantum esse verum, ut si in libello agens non deduxerit rem sibi obligatam declarari sibi restitui, de quod fuerit in bonis, vel in possessione debitoris tempore obligationis, vel post, non dicitur intentasse hypothecam, sed personalis, unde sententia lata in hypothecaria est nulla. Bald. *conf. 256. in si. vers. cum ergo lib. 5.* † Extende, quia si creditor hypothecarius fuit missus in possessionem bonorum debitoris ex inepto libello, non facta specificatione actionis hypothecaria, neque mentione de hypotheca, & aliis necessariis, de facto est anocanda talis possessio nulliter data. Bald. *conf. 329. Statuta Civitatis, per tot. lib. 5.* † Amplia, quia licet actio non sit exprimens in libello, tamen causa bene est exprimens, quæ concludat ad petita. Corne. *conf. 18. & conf. 55. lib. 3.* & conclusio est terminus libelli. Bald. *dict. au. hentic. ex causa. C. de Epis. & Cleric. Dec. conf. 28. & conf. 187.* Vide, *Libellus non procedit sine causa. Concl. 307.**

Hypothecaria actio ut competat, quæ debeant probari, & contra quos detur, vel non. *Concl. 123.*

HYPOTHECARIA † agens contra tertium possessorem debet plura probare, ut obtineat; nepe primo debet probare, suum creditum subsistere, secundo, quod res sit sibi hypothecata expresso, vel lege, tertio, quod ipsa res fuerit tempore obligationis in bonis debitoris. Bald. *conf. 336. Factum sic se habere videtur, in princ. lib. 1. & conf. 455. Factum sic se habere videtur, lib. 5.* quarto debet probare, quod conveniens hypothecaria possideat. Alexan. *conf. 337. In causa. & l. re. n. 18. & seq. vers. ultra prædicta. lib. 2.* † Probatio autem, quæ fuerit in bonis obligantis, debet esse, quod probetur Dominus directus, vel vtilis rei petite, vel quod habuerit aliquod ius in ea, prout quasi dominium, vel aliud, propter quod potuisset auocare rem a possessore, vel per exceptionem se tueri, & non sufficit possessio decem, vel viginti annorum bona fide sine titulo. Castr. *conf. 168. Vso puncto, in princ. lib. 2. & conf. 446. num. 2. lib. end. Alexan. d. conf. 137. In causa. & l. re. n. 20. & seq. vers. secundum verum. lib. 2.* † Contrarium, quod imo ad docendum, quod bona fuerant in bonis debitoris, sufficit actori agenti hypothecaria probare, quod debitor obligaverit bona omnia, & quod possideret bona fide dicta bona; quia ex quo omnis possessor præsumitur bone fidei, nisi probetur contrarium, vel de antiquiori possessione, & ex possessione cum bona fide probatur bona fuisse in bonis, ita plene Alexan. *conf. 112. Vso quodam. n. 6. & sequenti. vers. actum sufficit. lib. 6.* vbi apostill. in verb. possederit, citat eundem Alexan. *in eod. lib. 6.* vbi aliter distinguit Alexan. videlicet, si tertius possessor habet causam lucrativam a debitore, sint vera prædicta; si vero habet causam onerosam, debeat tunc probari plenus & de dominio, sed apostill. ibi *dict. conf. 115. lib. 6.* dicit, quod causa onerosa vel lucrativa non relevat; sed relevat, an tertius possessor habeat iustum titulum ab alio, vel nulliter. ut primo casu requiritur iustificatio tituli debitoris; secundo casu sufficit possessio antiquior debitoris. † Extende, ut procedat, etiam si res sit effecta de dominio heredis filii ipsius obligantis, ut quia possederat pro herede 10. vel 20. annis, vel etiam 30. annis; quia non propterea bona heredis efficiuntur hypothecata creditoribus. Item, etiam ita ut possint agere hypothecaria. *Paulus in princ. ff. de pign. ra. plene concludit Castr. d. conf. 168. colum. 1. in fin. & colum. 2. in princ. vers. nec obstat, si dicatur, lib. 2.* † Extende, quia bona fuisse in bonis debitoris, probatur ex diuisione facta per filios ipsius debitoris, in qua asserunt vel faterentur bona paternam. Ang. Arce. *conf. 68. Lancellottus, vers. sed clarum.* † Item debet specificare quantitatem sui crediti, ut reus possit solvere, vel rem relevare, alias non procedit libellus. Alexan. *conf. 108. num. 3. lib. 5.*

Et debet ante omnia agens hypothecaria probare hypothecam sibi constitutam. *L. ante omnia, vbi Bald. & Salyc. ff. de probat. Specul. in tit. de oblig. & solut. §. col. si in princ. Pract. Papien. in forma lib. in actione hypothecaria, ver. ex memoratis in princ.* quia obligatio est mater actionis, licet §. ea obligatio ff. de procur. & filia non nascitur sine matre. *¶* Et quia obligatio est quid facti, factum autem nō præsumitur, nisi probetur. *Contrahitur ff. de pigno. in l. i. in bello §. facta, ff. de capt. & post. & melius probat, l. i. C. de probat.* *¶* Et de duobus, quod agens hypothecaria debeat probare, q. bona fuerint hypothecata, & q. bona essent in bonis eius, qui fecit obligationem, tempore obligationis. *Bald. conf. 255. In causa super bonis, lib. 5. per tot. & Confil. 150. Casus actualiter, in princ. ver. si capio primū, lib. 2. & conf. 455. in princip. lib. 5. Castr. conf. 446. Ad primū quæstionē, lib. 2. ver. ad secundū, lib. 2.*
 Imo, q. agens hypothecaria contra tertium possessorē debeat probare in libello, & probare bona fuisse in dominio directo, vel vtrius obligantis, alias libellus dicitur ineptus. *Vide infra n. 13. ver. De dila. melius, cum seq. ¶* Declara; quia q. agit contra eundē, qui obligavit bona, sufficit docere de obligatione, & q. tempore obligationis, vel postea possederit, quia sufficit possessio debitoris. *Bald. conf. 256. V. si petitione, ver. si vero agitur, lib. 5. l. & que nondum. §. si ff. de pignor. Bart. in l. rem alienam, ff. de pigno. actio. col. 2. ver. quæro circa istā patrem. Alexan. conf. 138. in princ. lib. 2. Negul. tract. de pignor. in 8. part. & in 3. membr. n. 6.*
 Imo, quod etiā debeat probare, quod debitor tempore moti iudicii rem possideret. *Negul. de pigno. in 3. membr. 8. part. 13. princ. n. 6. si ¶* Declara melius, quia si agit contra eundē, qui obligavit rem, siquidē hypotheca est specialis, debet probare, quod tempore obligationis specialis possideret. *Negul. d. tract. de pignor. membr. 3. in 6. par. princ. n. 8. vbi, quod etiā debet probare, quod tempore moti iudicii possideret, ex quo actio est realis. ¶* Si vero agitur hypothecaria generali contra debitore, debent duo probari; primū, quod ipse possederit tempore obligationis, vel post; item q. tempore moti iudicii possideret, idē *Negul. d. 3. membr. 8. par. n. 6. ¶* Intelligas tamen, quod licet non teneatur isto casu probare dominium debitoris; quia præsumitur; tamen teneatur allegare ipsum dominium, alias si non allegaret, ex sola probatione possessionis succumberet. *Negul. d. membr. 3. par. 8. n. 6. vbi, q. eo casu debitor nō audiretur volens allegare se non Dominū, quia præsumitur. Alexan. conf. 137. In causa, & l. n. 5. ver. imo si fieri lib. 2. ¶* Differt autem obligatio generalis à speciali; quia nullo modo potest negare, neque probare debitore se non Dominū, quando obligatio est specialis, si vero est generalis, bene potest probare, licet si non probetur, præsumatur Dominus. *Negul. d. tract. membr. 3. in 8. par. nu. 6. ver. si illud autem. ¶* Extende prædicta omnia procedere, etiam quādo debitor obligavit rem illius, qui postea fuit hæres debitoris; & idē si obligavit eandē rem hæredi nomine hæredis promittendo de rato; quia si postea fuit hæres, cōuenit potest, prout principalis. *Negul. d. tract. de pign. in 3. membr. 8. par. nu. 7. vbi, q. si rem, quæ nō erat sua, sed hæredis, obligavit, an cōualidetur hypotheca hoc casu. ¶* Quando vero agitur contra tertium possessorē, vel singularem successore, qui habent causam à debitore post obligationem, cōmunis est cōclusio, & magis cōmunis, quod debet probare possessio, & dominium debitoris, & hoc, siue tertius habeat à debitore causam lucrativā, siue onerosā. *Negul. d. tract. in 3. membr. 8. par. n. 8. & 9. vbi, quod ita præcatur. Bart. in l. rem alienā, ff. de rei vendit. Alex. conf. 135. lib. 6. dicit idē in eo, qui habet causam onerosā sine dubio, licet sit aliqua controuersia in eo, qui habet causam lucrativā. ¶* Contrariū tenet. *Alex. conf. 138. Lancellottus, in princ. lib. 2. q. est Ang. Arret. vbi vult, quod agent contra tertium possessorē habentē causam à debitore, siue sit hæres vniuersalis, siue successor particularis, & siue sit ex causā onerosā, siue ex lucrativā, sufficit, q. probet ille in hypothecaria, quod debitor possidebat rem ipsā, tanquam suā, tempore obligationis; & nō requiritur probatio dominii ipsius debitoris hypothecantis; quia debitor non potest dicere creditori se nō fuisse dominū: ita neq. habens causam ab eo. ¶* Si vero ageret hypothecaria contra tertium possessorē, qui nullo modo habet causam ab ipso debitore mediare, vel immediate; & tunc bene debet probare, q. debitor; qui hypothecavit illā rem, esset Dominus dicta rei tempore hypothecæ, vel post hypothecā, quando erat generalis. *Alex. d. conf. 138. in princ. lib. 2. q. est Ang. Arret. ¶* Declara. *Alex. d. conf. 135. V. si processu, lib. 6. per tot. quod siue sit tertius possessor habēs causam à debitore ex causā onerosā, siue ex lucrativā, licet in lucrativā adfuit contradicōres, semper agens hypothecaria debet probare de dominio, vel quasi dominio debitoris, qui hypothecavit, & sic quod saltē possederit ipsam rem bona fide, & cū titulo habili ad translationē dominii; quia nō sequitur, emi à te, ergo fateor te fuisse Dominū, & dicit hanc cōmunē; si vero agit Saluiano, tunc bene sufficit pro-*

bare solā possessionē debitoris, qui hypothecavit, & ita etiam videntur tenere *Castr. conf. 168. lib. 2. Soci. conf. 112. lib. 4. & Corn. conf. 55. lib. 3. & Alex. iterum conf. 185. In causa, & l. n. 4. ver. imo etiā dico, lib. 6. & conf. 112. V. si quodā n. 6. & seq. ver. si sufficit, lib. 6. ¶* Declara. *apostill. ad Alex. d. conf. 115. lib. 6. in ver. probaret, quod nō sit differentia inter Saluianū, vel hypothecariam; itē nō sit differentia, an sit successor ex causā lucrativā, vel onerosā; sed sola differentia sit, an habeat tertius possessor causam à debitore; & tunc sufficit, quod probet suā hypothecā esse anteriore acquisitione tertii possessoris. *L. de rebus. C. de donat. antenupt. si vero tertius possessor nō habet causam à debitore, & tunc distinguitur, si tertius nō probat, nisi de sua possessione, sufficit, quod agens, pbet, quod debitor erat Dominus, vel quasi, & sic quod bona fide possideret tempore obligationis; sed si tertius pbaret, se habere titulum ab alio, quā à debitore, & bona fide possidere; tunc actor debet necessario probare de dominio debitoris tempore hypothecæ, addit apostill. in ep̄a rationē, nisi restringatur ad primū casum, q. tertius possessor nō habens causam à debitore nō docuit de titulo; quia tunc bene publiciana posset per debitore intentari, & creditor posset Saluiano agere, vide eā. ¶* Restringe, nisi tertius fuerit particeps fraudis in alienatione facta. *Negul. vbi sup. n. 9. ver. sed istis non obstantibus. ¶* Dic cas clarius, quod si agit hypothecaria cōtra tertium possessorē, plura sunt probanda, quæ supra, & quod ille tertius possideat, & quod tempore obligationis bona illa essent in bonis obligatis. *Angel. Arret. in §. i. de seruian. in fin. de actio. vbi, q. in practica sequitur fuit hanc opinionē, q. sequitur ibi *l. n. 89. ver. secundo casu princ. Alex. conf. 112. n. 7. lib. 6. Soci. conf. 134. l. i. plene. A. ff. de pign. §. 83. n. 4. ¶* Florentia autē vigore statuti, sub rub. 60. lib. 2. pbantur bona fuisse in bonis in hypothecaria, si probatur possessio decennalis continua debitoris, & suorum authorū, vel si possessor cōuentus habuit causam, & titulum à debitore, vel et successore, de quo statuto meminit *Negul. de pign. in 3. membr. 8. par. princ. n. 93. vbi dicit statutū non solū procedere in habente causam à debitore immediate, sed etiam mediate, & q. ita vidit seruari in practica, q. teneas mēti, & videtur etiā, pcedere de iure cōmuni. A. ff. de pign. §. 37. vbi plures allegat. ¶* Extēde; quia licet statutū loquatur de possessione decennali debitoris, pcedit etiā in possessione decennali testatoris legatū facientis, q. legatarius ageret hypothecaria. *Castr. conf. 446. m. 2. lib. 2. ¶* Declara plenius; quia agēs hypothecaria recta, vel vtili cōtra tertium ex hypothecā speciali debet probare, q. tempore hypothecæ res possideretur, & esset in bonis debitoris; si vero hypotheca est generalis omnium bonorum præsentium & futurorum, sufficit probare possessionē de functi, & re fuisse in bonis debitoris quādoque *Castr. d. conf. 446. num. 2. lib. 2. ¶* Et quod res aliena non possit hypothecari in præiudicium Domini; secus est in præiudicium obligantis. *Negul. de pignor. 2. part. tertio membr. n. 6. & sequent. & est text. in l. 1. §. 1. ff. de pignor. ¶* Contrarium, quod etiam si agatur contra illum, qui obligavit, non sufficiat probare solā possessionem, & obligationem, vt obtineat in hypothecaria; quia requiritur aliud, quod iunctum cum possessione sufficeret ad acquisitionem dominii. *Castr. conf. 168. col. 1. in fin. ver. licet quidam distinguant, lib. 2. allegat Bart. in l. rem alienam, ff. de pign. actio. ¶* Si vero agitur hypothecaria contra tertium possessorē, ultra præmissa debet etiam creditor probare, quod illa res tempore obligationis taliter erat in bonis debitoris, quod ipsi debitori competere vendicatio, vel publiciana, vel aliud simile remedium euincendæ possessionis, puta; remedium ex l. si coloni, C. de agricol. & censu. lib. 10. vel officium iudicis, vel quid simile. *Baldus conf. 36. in princ. ver. item est premitendum. lib. 1. quod consilium est per modum sententiæ, & est simile consil. Bald. 176. lib. 2. in princip. & consil. 455. circa med. ver. si item est premitendum. lib. 5. Angelus conf. 232. Punctus est talis per totum, vbi loquitur etiam in hypotheca pro dote. Cumanus conf. 150. Quamuis in præmissa quæstio nona. Bart. in d. l. rem alienam, & ibi communiter * Doctores ff. de pignor. actio. Afflict. de pign. §. 7. nu. 5. & de pign. §. 4. m. 2. & de pign. §. 8. Crauer. conf. 201. num. 4. Socin. conf. 112. in princ. lib. 4. Castr. conf. 168. lib. 2. Corne. conf. 55. lib. 3. plene Alexand. conf. 138. Lancellottus, lib. 2. & plenius consil. 115. V. si processu, in princip. lib. 6. vbi dicit * communem. Castr. conf. 168. lib. 2. Socinus conf. 12. lib. 4. Negul. in 3. membro 8. partis princip. lib. n. 8. & n. 10. & 22. de pignor. ¶* Vel dicas clarius secundum Ang. Arret. conf. 168. Lancellottus, in princ. ver. & quod ad primū, vbi quod agens hypothecaria cōtra tertium possessorē non habentē causam à debitore, neq. ab eius hærede debet probare id, q. probare debet debitor cōtra ipsum possessorē, vt obtineat, videlicet vbi sufficeret probare dominium, vel quasi dominium, vel possessionem, ita sufficiat creditori probare. *Angelus Arretinus dicto consil. 68. Lancellottus, in princip. ¶* Declara totam istam materiam; quia hypothe-**

caria

In C. de acqu. possess. quia si extat precarium, vel constitutum in instrumento obligatoris, non requiritur discussio contra principalem, & ibi apostilla in verb. precarium. Et datur contra quemcumque etiam extraneum, & tertium possessor bonorum hypothecatorum. Et extenditur, quia datur etiam contra filium, qui repudiavit hereditatem paternam, si quæ bona partis possideat; quia tanquam extraneus & tertius possessor reputatur. Bald. conf. 189. *Creditor cum filio, in prim. lib. 2.* Declara tñ; quia licet tertius possessor bonorum hypothecatorum non possit dici obligatus; tñ quia repræsentat debitor, in eo habet locum statutum, quod non possit molestari obligatus quoquomodo pro dote, nisi pater dotandæ fuerit cōuentus; quia nec prius potest agi contra tertium possessor. Anchar. cōf. 126. *Quod prædicta domina.* Limita tñ; quia regula est, qd pro debito non liquidato non datur missio etiam ex pacto de ingredientendo late Negul. qui loquitur contra tertium possessor, tract. de pigno. in 4. p. prin. per tot. vbi ponit ampliationes, & limitationes, seu restrictiones, late Castr. conf. 165. *V. ff. de ponderat. in princ. lib. 2.* Restrige, nisi ad sit constitutum; quia potest contra tertium possessor, negotio non liquidato, procedi ad executionem. Socin. conf. 82. vol. 3. Negul. tract. in 4. parte, nu. 21. in vndecima consil. vide, Constitutum operatur multa. Concl. 786.

Hypothecaria agens quando faciat aduersarium suum possessor. Concl. 125.

Agens tñ hypothecaria contra aliquem facit ipsam possessor rei hypothecate, & ideo quatenus ipse agēs fingeretur possidere, ita agendo censetur possessionem transferre in aduersarium. Bald. conf. 136. *Premissus duobus statutis, in prim. ver. solutio lib. 1.*

Hypothecaria auocat possessionem, & quæ veniant in hoc iudicio, vel non. Concl. 126.

Actio tñ hypothecaria auocat possessionem solā, sicut rei venditio. l. 1. C. de alien. iudic. mut. caus. iudic. Anchar. conf. 333. in fin. n. 7. *ver. nam contra ip. sam.* Angel. conf. 230. *Causa est, in si. ver. super ultimo.* Alex. conf. 17. *Requisitus in causa n. 5. lib. 1. si cum venditor, in princ. ff. de iust. Rom. conf. 388. in causa n. 9.* Vide, Actio mixta hypothecaria, & conuocatio quib. detur. Cōcl. 105. Et extenditur in tantum, ut si feratur sententia in iudicio actionis hypothecariæ, per quā dicat sententia, bona esse hypothecata, licet aliud nō dixerit, censetur tamen cōdemnasse ad restituendā possessionē bonorū hypothecatorum. Castr. conf. 79. n. 4. Et quæ possessionem habere dicatur possidens pignus, vel possidens ex hypotheca. Alexan. in l. 2. dno Pio, §. si super rebus, ff. de re iudic. Iason in l. sciendum, §. possessor, in si. ff. qui satisd. agm. Alex. in l. 3. §. ex contrario, ff. de acquir. poss. Negul. de pignori in 2. parte prim. membro 3. n. 72. & seq. vbi qd res data pignori remanet in bonis debitoris, & plenius Franciscus Balduin. in eod. tract. c. 15. vbi, quod habet solā naturā, & non præiudicat Domino. Amplia, & declara, ut licet auocet solam possessionem; tñ auocat etiam fructus, qui veniunt in sequela tanquā accessorii. Anchar. d. conf. 333. in si. ver. super sexto. Et ideo reus cōdemnatur ad relaxandam rem hypothecatam actori retinendam in causam pignoris, & donec sibi de credito satisfiat. Bartol. in l. si fundus, §. in venditione, ff. de pigno. Negul. de pignori in 8. parte, ver. tamen subdit. Amplia, quia donec sit præscriptum contra hypothecam, potest agi contra quoscumque possesores bonorum pro auocatione possessionis. Angel. conf. 230. in si. vbi reddit rationem; quia cum non reperitur possidens bona obligatus personaliter tradendo bona libera. tur. Amplia, quia creditor census super re hypothecata causat solutionē census, si debitor vult euitare auocationē possessionis rei hypothecate. Rom. cōf. 417. in casu proposito. n. 7. ver. in casu vero. Amplia, quia ex hypothecaria datur missio in possessionē bonorū debitoris hypothecatorum omnium, non autē pro mensura debiti. Cui qui res vbi gloss. in ver. in possessionem. C. de procur. Alexan. conf. 4. *Viderit in specul. col. 5. lib. 2. n. 8. ver. & non est dubium.* quia ex generali obligatione oritur obligatio omnium bonorum in solidum obligantis. l. 2. C. si unus ex plurib. heredib. Et extenditur, quia etiam pro modico credito vnus nummi datur retentio totius rei. l. quādiu. C. de distr. pigno. vbi gloss. Salyc. & Doctores, Et extenditur, quia actio hypothecaria est indiuidua; ideo si sunt duo heredes debitoris, alter laicus, alter clericus, & creditor agat cōtra laicum hypothecaria pro dimidia obligationis quantitatis dotis, nō potest obtinere; quia non potest diuidi. Bald. in l. 1. C. comun. de leg. Corn. conf. 237. lib. 3. Negul. de pignori in 8. parte, n. 6. & seq. ideo magis dignū trahit ad se minus dignū, & ratione indiuidui. Bart. in l. si comunem, & ibi Castr. ff. quemad. seru. amitt. Bartol. in l. 1. C. si in vna eademque

causa. Aret. conf. 25. Declara tñ; quia habens rem cōmunem cum alio, si obligat totā rem, vel simpliciter omnia bona, nō censetur obligatio continere plus, quā ipse hypothecans habet. Alex. conf. 83. *V. pro processu, circa si. n. 12. ver. vltimus lib. 6.* Et extenditur, quia etiam pro modico credito omnia bona complectitur, gloss. in l. Moschis, in ver. possessor omnē, & ibi Bart. ff. de iure fisci. & ideo creditor potest retinere rem hypothecatam magni valoris, p. modico credito; quia est in facultate debitoris soluere. l. vnica. C. etiā ob chirograph. pecun. l. si nō fortem, §. si centum, ff. de cond. indebit. vbi Doctores, quod etiam pro expensis, & melioramentis datur retentio in totū. Et extenditur, quia per satisfactionē partis debiti remanet adhuc integra hypotheca, prout ante solutionē. l. quādiu. C. de distr. pign. Socin. conf. 206. in present. col. 1. in si. lib. 2. si re alienam. §. omnis pecunia, ff. de pigno. actio. l. grege, §. etiam si, ff. de pigno. Socin. conf. 135. lib. 1. Rom. conf. 276. *V. si dubij, in princ. vbi,* quod particularis solutio non tollit effectū hypothecæ generalis. Et ideo si debitor, qui hypotheca uit bona sua creditori, relinquit plures heredes, & vnus soluit ratam suā debiti, nō liberat rem ab hypotheca pro sua rata, late Negul. de pignori in 2. memb. 5. part. ver. tertio ex prædictis contingit vltiter dubitari, qui loquitur etiam in casu contrario de debitorē hypothecario, qui soluit vni ex heredibus ratam suā, quia nō liberat in aliquo rem ab hypotheca. Declara, quia licet hypotheca sit indiuidua, qñ est defuncti; quia obligat omnes heredes in solidū; secus qñ causatur a legatis factis a defuncto; quia tñ tenentur heredes solū pro rata. Castr. conf. 94. in princ. lib. 1. Et extenditur, quia etiam agendo potest creditor hypothecarius pro modico debito agere contra omnia bona hypothecata, etiam si sint maioris valoris, quā sit creditū. l. 1. C. si vnus ex plurib. hered. Socin. d. conf. 135. *Supradicti col. si. lib. 1.* Negul. de pign. 1. memb. 8. par. prin. n. 28. Restrige, quia hypotheca pro sorte nō se extēdit ad fructus, vel interesse fortis. Negul. in 1. memb. 5. par. nu. 15. ver. 5. queritur. Bald. Nouel. tract. de dote, parte 6. prin. 7. ver. secundo casu. Contrariū, quod imo hypotheca pro sorte trahatur ad incrementū. Negul. in 1. memb. 2. par. n. 52. ver. decima conclusio, vbi allegat iura & auctoritates. Restrige, quia licet agens hypothecaria auocet omnia bona hypothecata, fallit, qñ mulier agat ad dorem constante matrimonio ob inopiā mariti; quia tunc auocat solū tot bona, quæ sufficiunt pro mētura dotis. Bart. in l. si constante, in tertia quest. quest. 4. princ. ff. solut. matrim. vbi Iason & alii. Negul. de pign. in 5. parte, in 1. memb. n. 33. Vide, Dotis fauore mulier potest retinere bona mariti. Concl. 744. ver. limita. vbi declaratur. Restrige tamen, qñ creditor vult capere in solutū bona vedita per debitorem vnico pretio; quia licet habeat electionē, quæ bona velit capere, & sibi adiudicari. Bald. in auth. hoc nisi. C. de solut. non tamen possit secundū Bald. ibi velle petas terrarū, & relinquere domū. Amplia, quia creditor hypothecarius potest agere cōtra bona hypothecata etiam possidā per tertium etiam post mortē debitoris. Socin. lun. conf. 48. n. 4. lib. 2. sequitur Cephal. conf. 228. n. 26. data tamen retentione dicto tertio possessori pro melioramentis, quæ nō dicuntur debitoris. Socin. conf. 15. col. 6. in si. vol. 1. sequitur Martil. singul. 321. in fin. Vide, Creditor habet electionē circa multa. Concl. 2069. Restrige, quia pro melioramentis, quia nō sunt debitoris, non potest molestari tertius possessor, sed retinere bona, nisi sibi soluitur, donec fuerit satisfactus. Socin. d. conf. 15. col. 6. in si. lib. 1. Imo tertius possessor, qui fecit melioramenta in re alteri obligata, potest estimationē rei, deductis suis melioramentis, soluendo re ipsam liberare, & sibi si vult retinere. Bart. in l. 2. in 3. nor. per illū text. C. de prædij. nautic. lib. 11. vbi Ang. sequitur Castr. in l. si conuenerit, §. si fundus ff. de pign. act. Negul. de pignori in 4. memb. quinta part. princ. n. 21. Socin. conf. 224. in si. lib. 2. Conar. lib. 1. variat. resol. c. 8. n. 2. vbi dicit cōmunem, & ita seruari in practica, licet adducat contrariū tenentes, quos videas ibi. Vide plura ad hoc in verb. Melioramenta dam retentionē rei, & quando secus. Concl. 382. Restrige in creditore sine hypotheca; quia nō sequitur fundū actio personalis; & ideo non potest agere cōtra tertium possessorē. l. actionū genera, ff. de action. & obligation. l. 1. §. si heres ex præcepto, ff. ad Trebellian. Bart. & alii in l. final. vbi gloss. ff. de contrahend. empr. Declara restrictionem; quia bene creditor non hypothecarius agit, & vincit tertium possessorē, quando in eum alienatio est facta in fraudem creditorum. Instruct. de actio. §. itaque in fraudem. Amplia, quia est in libertate creditoris hypothecarii agere cōtra omnes tertios possesores bonorum hypothecatorum, vel contra vnum solum. l. creditores, & ibi Bart. ff. de distr. pigno. & per eundē in l. Moschis, ff. de iure fisci. Corn. conf. 237. *V. si instrumento, num. 3. lib. 3.* Socin. conf. 135. ad fin. lib. 1. Roman. conf. 277. Non est dubium col. 3. num. 3. ver. horum autem, & consil. 128. ver. quarto & vltim. vbi pro vtraque parte, & ibi apostilla, tunc, quando ad est hypotheca, alias secus. Negul. plene de pignori par. 8. princip. memb. 1. num. 48. & sequ. vbi, quod procedit tam contra

- tra debitorem, quam contra heredem, & tertium possessorem.
- 27 **¶** Extende, ut procedat, etiam si creditor haberet aliqua bona debitoris penes se, ex quibus posset sibi satisfacere; quia per hoc non excluditur, quin possit petere sibi dimitti etiam alia bona iure pignoris, & hypothecae, donec sibi de suo credito sit satisfactum. l. *quamvis*. in princ. ff. de pignor. act. **¶** Nec potest sibi obici, quod sufficiat id, quod possidet, & quod vendat illa ad extinguendum debitum, ut per Bar. & Alex. in l. *a dno Pio*. §. *sed & illud*. ff. de re iud. & per Alex. in d. l.
- 28 **¶** C. si vnus ex plurib. hered. Vide, Retentio rei alienae datur multis casibus
- 29 **¶** inuito domino, & quando secus. Concl. 307. **¶** Extende, ut electio detur creditori nedum quoad bona debitoris hypothecata contra eum & eius heredes, sed etiam contra tertios possessores. Negul. de pignor. in 8. parte. membro 1. n. 48. & seq. vbi plura allegat. **¶** Declarat tñ in 6. par. princ. memb. 1. vbi dat 10. limit. sed in 5. n. 28. & 29. quia si ex re vna potest satisfieri, non vendit plures, & si ex viliori, & mino- ri, non vendit meliorem, alias esset in dolo. **¶** Restringit in hypo- theca, quae cõpetit p. legatis. Negul. in tract. de pignor. in 8. par. princ. memb. 1. n. 51. **¶** Restringe, quia antequam creditor hypothecarius agere possit contra tertium possessorem, debet prius egisse actione personali contra principale debitorem. gl. Bar. & alii in l. persequi- tione. C. de pignor. Alex. conf. 100. n. 10. lib. 5. vbi concordat allegat. Ne- gul. de pignor. in memb. 8. p. n. 9. & seq. vbi. q. necessariū est, q. primo egerit contra principale cum effectu, & fuerit cõdemnatus. **¶** De- clarat, quia Florentiae exstat statutum de reiecta excussio, & ideo none- rit necessaria hæc cõdemnatio, ex quo statutum etiam loquitur verbis amplis, & multum restringeretur, & est sub rubr. 59. lib. 2. de reiecta bonorum excussio. Vide, Statutum circa excussione faciendā, vel
- 34 **¶** non. Concl. 527. **¶** Contra declarationem, quod non obstante statu- to requiratur cõdemnatio principalis, antequam possit agi cõ- tra tertium possessorem, quia ex quo statutum est exorbitans, & cõrectorū iuris, & in specie non recipit hoc requisitum, quod d principalis primo sit cõdemnatus, nõ debet extendi, ut reiecta excussione etiā cõdemnatione reiectis præsumatur, ad not. in authen. quas actiones. C. de sacro sanct. Ecd. & in l. 1. & in l. si const. ante. ff. soluto marit. & in l. quicquid adstringenda. ff. de verb. oblig. **¶** Amplia; quia nedum auocat possessionem hypothecae, sed multo magis dat retentione possessionis. Alex. conf. 47. vbi in instrumentis. col. fin. lib. 3. qui loquitur in vili hypothecae, & conf. 228. Ponderatis iis. n. 3.
- 36 **¶** Declara tamen, quia in hypothecaria, & Saluino auocata possessione datur retentio, donec creditor fuerit satisfactus, & nõ vltra. Alex. conf. 83. vbi processu in princ. lib. 6. **¶** Amplia; quia cre- ditor prior hypothecarius auocat a secundo posteriori, quod sibi fuit solum in præiudicium primi, videlicet pecunia, vel aliud. Roman. conf. in. vbi. col. 2. & per tot.

Hypothecarius creditor prior præfertur non hypothecario etiam priori. Concl. 127.

- R**EGULA **¶** est, quod creditor habens hypothecā præferri de- bet creditori etiā anteriori non hypothecario. *Leos. C. qui pot. in pigno. Rom. conf. 47. 4. in casu, in fin. vbi apostol. dat. concord.* **¶** Ex- tende, etiam si creditor in personali sit priuilegiatus, quia nihilo- minus præfertur hypothecarius. Rip. in l. priuilegia, in fin. ff. de prin. credit. vbi declarat. **¶** Extende, ut procedat, siue agendo, siue exci- piendo; quia semper hypothecarius præfertur nõ hypothecario; quia sicuti posset ab eo auferre per viam actionis, ita etiā excludere per viam exceptionis. *Roma. d. conf. 47. 4. per tot.* **¶** Amplia; quia si duo sint creditores in personali, primus, & secundus, si secun- dus primo obtinet sententiam p. suo credito, & habeat execu- tionē, quia primo positus in possessione debet præferri; quia ac- quirat pignus iudiciale, vel prætorium, ex quo habet hypothecata bona. *Rota Florentina in motiuis sub die prima Februarii. 1534. In causa dationis in solutū, vbi extendit, etiā si primus obtinuit pri- mo sententiā; quia hypotheca nõ oritur ex sententiā, sed ex pos- sessione capta in executione.* **¶** Restringe, quia creditores in personali, licet egerint contra debitore, & fuerit vnus diligentior alio in obtinenda sententiā, adhuc tñ sunt pares; quia in persona- li prioritas nõ attenditur, & sententiā nõ inducit, nisi actionē per- sonalem, licet pro executione possit agi cõtra bona. *Rip. in l. 1. §. si heres. ff. ad Trebel. Bero. cõf. 62. n. 26. lib. 3.* **¶** In tantū procedit restri- ctio, ut si creditor habens sententiā in personali contra suum de- bitorē ageret hypothecaria, debet reus absolui ab obseruatione iudiciis, quia dicitur inepte agi, licet reportauerit sententiā ad sui fauorē. *Bald. in l. 1. ad si. C. de pignor. actio. sequitur Felin. in c. examina- 7. 14. col. fi. de iudic.* **¶** Amplia; quia hypothecarius creditor præfertur chirographario, seu non hypothecario etiā in bonis, quæ perue- niunt ad debitore à creditore non hypothecario. *l. procuratoris. §.*

*sed est questum. ver. quid tamen, & §. plane si in eadem. ff. de ritat. Casti. conf. 245. Videtur dicendum, in fin. lib. 1. vbi, quod in obligatione bo- norum veniunt bona post debitum cõtractum quæ sita, & etiam incorporalia iura. Vide, Creditor hypothecarius præfertur non hypothe- cario, & quando secus. Concl. 1064. **¶** Limita in actione personali, quia primus non præfertur secundo. Vide, Creditores in personali qui præferantur. Concl. 1065.*

Hypotheca præambula in venditione ad fauorem ter- tii facit eum potiorē in multis. Concl. 128.

SI **¶** venditor facit præambulam hypothecam rei vendendæ in ipso cõtractu venditionis ad fauorem tertii pro cõtuitate bo- norum, si quando ille tertius molestaretur, operatur, quod ille tertius in ipsa re vendita habet priora, & potiora iura, quam ha- beat emptor, vel habentes causam ab eo; & ite modus obligandi per præambulam hypothecam Florentiæ est in vlt. vt de vtroque Negul. de pignor. in 4. par. q. 4. n. 33. Strach. in tract. de mercat. fol. 131. de iterum Negul. d. tract. a. de pignor. in 5. p. membro 2. n. 17. ver. secunda. fol. 131. **¶** Extende; quia ille tertius habens præambulam hypothecam a præfetur in melioramentis factis per emptorē in ipsa re vendi- ta cum præambula hypotheca. *l. Paulus. §. domus. ff. de pignor. actio. Negul. in l. membro 3. partis princ. n. 18. Brun. in tract. de augment. conclus. 5. ver. quinto.* Vide, Conclus. præcedent. & conclus. proximam sequentem.

Hypothecarius creditor prior præfertur posteriori, & quando secus. Concl. 129.

CREDITOR **¶** hypothecarius prior præfertur posteriori. *Bald. conf. 327. Pridie enim. n. 10. ver. ego feci differentiam. lib. 1. 4. qui prius de regul. iuris. in 6. Negul. de pignorib. in quinta parte. memb. 2. an prin- cip. vbi ponit 20. ampliationes, & 20. limitationes. Alex. conf. 5. in causa, & lte. col. 3. ver. sic. conf. lat. etiā. lib. 2. Vide, Potior est iure, qui prius est tempore. Cõcl. 455. **¶** Amplia; quia habens hypothecam expressam a anteriore, siue sit principalis, siue cessionarius, præfertur etiā do- ti posteriori. *Bald. conf. 52. Obligatio prima. lib. 3. per tot. & conf. 248. Prehypothecandū est. eod. lib. 2. Amplia; vt procedat etiam contra tñ. 3. vel habentē causam a filio; quia præfertur prior creditor poste- riori, cui filius cessit iura sua tanquā creditor. Bald. cõf. 143. Illud in Dominis. lib. 1. **¶** Declara tamen, quia si filius accepisset possessionē rei sui debitoris, & illa donasset ex certa scientia alteri, qui pos- sedit bona fide longo tempore decem annorū, si verba sunt apta cõ- prehendere dominiū rei, præscribit posteriori spacio decem an- norum; si vero solum cessit iura crediti, secus. *Bald. d. cõf. 143. per tot. lib. 1. **¶** Amplia; vt procedat etiam respectu debitoris, qui licet non possit allegare cõtra secundum creditore hypothecam primi, tñ secus est, si primus inhiuit debitori, ne loquat secundo. Bald. conf. 327. n. 10. ver. ego feci differentiam. lib. 1. **¶** Amplia; etiam si hypotheca sit anterior solum in hora. *Bar. & omnes in l. si filius. ff. de marit. **¶** Amplia in casu notabili, etiam si adit statutum, quod ad bona fugitiui omnes creditores diuidat bona inter se cõpelli- te omni priuilegio; quia non tollitur prior hypotheca expressa. Bald. conf. 485. Statuto Ciuitatis. lib. 1. **¶** Amplia; etiam si prior credi- tor hypothecarius concurrat cum dote posteriori; quia prior ha- bens expressam præfertur, glossa magna in l. si filius. C. qui pot. in pign. vbi Bar. & Salycet. & cõmuniter scribentes. **¶** & ibi dicit Bar. tol. q. cõmunis cõsuetudo ita seruat. gl. in l. pen. ff. de reg. & iur. fun. Dyn. Bar. & Alberic. in d. l. 1. vbi Iason, & Socin. in fin. & Vinc. Hercula. n. 52. qui attestatur de cõmunis. ff. solu. marit. **¶** Et quod creditor habens expressam anteriore hypothecā præfertur do- ti. Bald. Nouel. tract. de dote in 10. par. col. 2. Ang. Aretin. in §. fuerat, in- stit. de actio. vbi dicit cõmuniter ita teneri. *Cornel. conf. 82. col. pen. in princ. lib. 1. incip. Circa primum, vbi dicit cõmunem, & q. ab ipso in iudicando nõ est recedendū. Negul. de pignor. in 4. membr. 2. par. n. 11. vbi responderet ad fundamenta cõtraria, & dicit cõmunem.* **¶** Contrarium, quod hypothecarius quantumcumq. anterior nõ a præfertur hypothecæ expressæ dotis posteriori, tenet Angel. in præfatur hypothecæ expressæ dotis posteriori, tenet Angel. in præfatur de equalitat. dot. §. si sequenter. collat. 7. vbi. quod ita seruat- tur de cõsuetudine, sequitur Bald. Nouell. in tract. de dote. par. 10. in limitat. 16. Aretinus in d. l. 1. ff. solu. marit. **¶** Amplia etiam in 8. ter. pla-****

ter plures dotes: quia prior praefertur in hypothecaria posteriori
dote. Bald. conf. 85. *Quidā nomine in si lib. 2. vide Negul. de pign. in 5.*
part. 3. memb. vbi quod secunda dote reservari debeant iura of-
ferendi primae dote, prout culibet posteriori cōpetit ius offerēdi.
14. ¶ Amplia, vt pcedat, et si prior creditor esset prior in hypotheca
condicionali casuali, & non potestatiua; quia si eueniat cōditio, pre-
fertur posteriori puro medio tempore inter conditionale obliga-
tionem, & conditionis euentū. l. qui balneū, §. eo amplius, & l. potior,
ver. videamus. ff. qui pot. in pign. q. paria sunt obligari pure sub con-
ditiōe, qñ euentus conditionis trahitur retro. Dyn. conf. 4. *Que-*
stio 1. dñs est, Titius per tot. maxime nu. 5. vers. praeerea bona. Bald. conf.
146. *Quia ex facto n. 1. ver. primo ergo videamus lib. 3. Sign. conf. 64. Que-*
stio si habet, vbi pro vtraq; parte multa allegat late Negul. de pign.
in 2. memb. §. p. n. 9. in ampliat. 16. ¶ Extendit, vt procedat, et si sit in po-
testate eiusdē debitoris facere purificacōe conditionē, prout in eo,
qui obligauit bona in euentū fracturacōe pacis; quia licet sit in po-
testate eiusdē frangere, & non frangere pacem; tñ si frangat, pferitur
obligatio & hypotheca pro fractura aliis, quibus bona sunt hypo-
thecata medio tempore pure, inter obligatiōe conditionalem,
& cōmissionem pene; quia qñ non est in potestate debitoris cō-
ditio, & prima obligatio, tunc prior condicionalis pferitur poste-
riori. Dynus d. conf. 4. per tot. in prin. vbi est casus. Vide, Pax si rumpat
tur, pma condicionalis commissi quibus praefertur, vel non. Concl. 185. ¶
Contrarium videtur velle Negul. de pign. in 2. memb. n. 9. in ampliat.
16. nisi forte extensio procedat, qñ potestas est in delinquendo, &
si sit in potestate circa prohibita. ¶ Extendit, vt idem sit, si hypothe-
ca esset condicionalis, puta in cōpromisso; quia sequitur laudo, li-
cet laudū sit post hypothecā medio tempore alteraquisitam; tñ
praefertur habens laudum, vel sententiā, si modo sit validum, alias
non prauidicaret. Bald. conf. 172. *Casus subiicitur lib. 3. ¶ Extendit eisdē*
in eo, qui promisit soluere id, qñ contigerit condemnari suum, p-
curatorē; quia si fiat cōdemnatio, hypotheca condicionalis prior
15. praefertur posteriori pure. Bald. d. conf. 146. n. 1. lib. 3. vbi late. ¶ Re-
stringit ampliatiōe, vt non procedat, qñ prima hypotheca esset
condicionalis sub conditione potestatis debitoris, vel mixta, debi-
toris & creditoris simul; quia pferitur secunda hypotheca pura,
ante conditionē purificatā facta per debitorē. Bald. d. conf. 146. n. 1.
in si lib. 3. ¶ Amplia, vt procedat nedum in creditore, sed etiā in ces-
sionario creditoris; quia pferitur posteriori creditori, et si dos sit
posterior. Bald. conf. 148. lib. 3. per tot. ¶ Declarat tamen, vt procedat,
licet sit facta vni tantum, vel si pluribus pferitur is, cui primo
cessio pure facta est; quia nisi semel possint iura cedi; si vero pri-
mo esset facta cessio condicionalis, secundo esset facta pure, expe-
danda est cōditio, vt possit cognosci, que praualat. Bald. conf. 148.
in si lib. 3. per tot. ¶ Amplia, qñ prior creditor habens
hypothecā expressam anteriorem praefertur et dote posteriori, in
bonis quaesitis per debitorē ante debitū dotale. Bald. conf. 189. *Do-*
ta. l. an. ff. in pr. lib. 3. ¶ Restringit, vt non procedat in bonis postea
21. *quaesitis; quia quoad bona quaesita post dotē, praefertur dos, si alter*
primus non est priuilegiatus in psonali vltra hypothecā. Bald. qui
recitat opiniones, & hanc veriorē dicit conf. 189. nu. 1. & seq. per si
autē bona sunt lib. 3. vbi etiā dicit, idem esse, qñ non apparet, qñ bona
22. *essent quaesita ante dotē. ¶ Amplia, quia pferitur primus secun-*
do, tam respectu sortis principalis, quā pro damnis, expensis, & in-
teresse. l. Lucius, qui pot. in pig. hab. cum ibi. not. vbi glo. idem dicit in vlti-
23. *mis. ¶ Declarat, quia licet fructus veniant sub obligatiōe, & hypo-*
theca rei, l. 2. c. in quib. cau. pign. tamen intelligitur de fructib. natu-
ralibus, vt per Bar. & Saly. in l. asiduis. C. qui pot. in pig. hab. Alex. in d.
l. 2. l. al. in l. item quia, ff. de pat. scūs in fructib. indutrialib. q. cedunt
pro cultura, & cura, & nō veniunt in obligatiōe, vt per Bar. in Lex
duero, ff. de rei vendi. vbi de legere, vino, oleo, & grano. Vide, Fructus
26. *pendentes rei venditi, & spectant ad emptorē, & quando secus. Conc. 495. ¶ Ex-*
tendit, vt procedat, etiā si hypotheca prior sit pro sorte; quia exten-
ditur et ad fructus & interesse. Neg. de pign. in 1. memb. 5. par. n. 13. ver.
quinto queritur. Bal. Nouel. tract. de dote. in 6. par. priuileg. 7. vers. secundo
27. *casu. ¶ Contra extensioē, qñ imo hypotheca pro sorte non exten-*
datur ad fructus, idem Negul. de pign. 1. memb. 2. par. n. 52. ver. decima
28. *conclus. vbi alios allegat. ¶ Declarat plene vt per Rip. in l. priuilegia.*
n. 9. & seq. ff. de priu. credit. vbi plene examinat, & videt omnino Ne-
29. *gul. in 4. memb. 2. par. de pig. n. 47. & seq. vbi dicit magis cōmē, quod*
etiā tacita hypotheca pro fructibus, & interesse extendatur ad fi-
deiussorē, & contra fideiussorē, vide eum. ¶ Declarat Rip. d. l. priuileg.
n. 15. ver. pro concord. ff. de priu. credit. quod si sumus in hypotheca ex-
pressa generali, res est clara, qñ hypotheca pro sorte habeat locum
pro fructib. & vfuris, aut hypotheca expressa est specialis, p. sorte,
vel taxatiue facta pro sorte, & non extenditur ad fructus, & vfuras;
si vero sumus in hypotheca tacita, sunt opiniones hinc inde, licet

Toni. 4.

magis sit cōis, quod extendatur sicut expressa; tñ Soc. conf. 41. in *
praesenti lib. 4. distinguit, quia si agitur de bonis debitoris tempore
hypothecae tacitae, extenditur ad fructus; aut de bonis postea que-
sitis, ex quo poterat debitor non incidere in morā, & non exten-
ditur; quia videntur accessiones debitoris sub conditione, si nō sit de-
bitor in morā; quo casu non habet locū tacita, quoad fructus sub
conditione debitoris, & pulchrā distinctionē dicit Rip. d. n. 15. qua-
tenus sit vera, & qñ dubitet, ¶ Restringit, vt non procedat respectu
30. pene; qñ secundus creditor, vel possessor tertius habet ex causā
onerosa, d. l. Lucius, ff. qui pot. in pig. hab. Spec. de obl. & sol. §. ante omnia
igitur, ver. illud etiā queritur, & in tit. de teste. §. nunc tractemus. Io. And.
in c. si propter de rescript. in 6. Affl. dec. 186. ¶ Amplia, vt procedat et in
31. habente hypothecā tacitā anteriore; quia pferitur habenti poste-
riorem expressā, prout in muliere, quae habet tacitā anteriorem
pro dote. Bald. conf. 268. *Super primo, circa med. ver. & postro, quod nō pra-*
sumeretur lib. 5. Fulg. conf. 132. Proponitur probatū in pr. vide infr. n. 39.
¶ Et pcedit ampliatio et respectu nominū debitorū, quia sicut in
expressa hypotheca bonorū generali veniunt iura, & nomina de-
bitorū, ita etiam in tacita hypotheca inducta à iure. l. si res, in si. ff. de
enit. Bar. Bal. & Sal. in l. hered. C. de her. act. Bar. in l. Iulian. in si. ff. de
ver. oblig. ¶ Extendit, vt procedat et respectu alimentorū dotaliū;
33. quia licet debeantur; hodie tñ mulier habet hypothecam pro ali-
mentis eodē tempore, quo habet hypothecā pro dote. Bald. d. conf.
268. n. 3. lib. 5. ¶ Idē in fideicomisso ex donatione causa mortis, vel
34. ex vltima voluntate, quia dato, qñ non valeret phibitio alienatio-
nis, tñ fideicommissarius, qui habet hypothecā legalem, praefertur
ei, cui bona fuerunt obligata per restituere debentē fideicomis-
sum. Cuna. conf. 190. in si. ¶ Extendit vt procedat, et si primus cre-
ditor habens tacitā hypothecā niteretur sola confessione, quā la-
psum est tempus excipiendi de non numerata pecunia; quia sicuti
excluditur debitor, ita et creditor debitoris. Fulg. conf. 132. n. 1. ver.
nec etiam officit. Vide, Exceptio non numerata pecunia potest opponi infra
biennium. Concl. 418. ¶ Idem, qñ dos est confestata post solutū ma-
36. trimoniū, videtur; quia locer se obligat restituere dotem, qñ dicit ha-
buille in tanta sumā; quia tunc exceptio non num. pec. non cōpe-
tit. Fulg. d. conf. 132. n. 1. vbi idem dicit, qñ constat de restitutione
partis, & qñ de residuo sit confessio, & obligatio de restituendo. Vi-
de, Confessio quando spe futura numerationis, censetur facta vel non. Concl.
657. ¶ Extendit, vt procedat, et si primus creditor habens tacitam,
37. probaret creditū solū cum duob. instrumētis, concurrentib. aliis
adminiculis, quae praeponderarent vni testi, prout liber priuatus,
geminata confessio, & interuentus viri magni, qui facit fidem; quia
pferitur posteriori habenti expressam per instrumentū. Fulg. conf.
132. *Proponitur probatū per tot. Vide, Scriptura priuata non concurrit cū*
38. *instrumento, nisi trino teste subscripta. Concl. 79. ¶ Extendit, quia creditor*
chirographarius, quia à die obtenta tenetur, & praxori pignoris,
acquirat hypothecā à lege; quia à die pñori pignoris concurrit cum
quocunq; creditore habente hypothecā, siue conuenionalē, etiā
expressā, siue tacitā, & qui prior est tempore, potior est iure. l. 3. C. vt
in possess. leg. Doct. in l. 2. C. qui pot. in pign. Bar. in l. si cū vnus. S. si. ver. ve-
39. *nio ad secundū. ff. de bon. aus. h. ind. poss. ¶ Extendit, quia tacita hypothe-*
ca anterior pferitur nedū tacitae posteriori, sed et expressae poste-
riori; quia pari pcedit cum expressa, ex text. in l. vn. C. rem alien ger.
vbi tutor habens bona tacite hypothecata; si illa vèdat, vel expref-
se obligat, non pñudicat tacite hypothecae prioris, quia res transit cū
suo onere, ita p illū text. tenet expresse Dyn. in c. qui prior. de reg. iur.
in 6. ver. si quidā expresse sequitur Bar. in l. si is qui. n. 1. ver. item dico. ff. de
iure fisci. Negul. de pig. in 5. part. pr. n. 18. allegat Cast. conf. 394. quē nō
reperi, licet eundē Cast. etiā alleget Rip. in l. priuileg. ff. de pr. cred. n. 4.
vide plene Fulg. qui idem dicit conf. 132. Proponitur, in pr. Alex. conf.
58. n. 5. lib. 7. plene Boet. in addit. ad Dyn. reg. qui prior. ver. adde, quod
ista reg. vbi plures alleg. nouissime Cou. var. res. lib. 1. c. 6. n. 2. ver. 4.
conclus. & Neg. in 2. p. in 4. memb. nu. 98. plene Cyn. in l. si fund. C. qui
pot. in pig. vbi Bald. vide sup. n. 31. ¶ Amplia, vt pcedat nedū in bonis
40. *debitoris acquisitis tempore hypothecae, sed et post hypothecas.*
Sig. conf. 64. per tot. ¶ Extendit, vt procedat, nedū si agatur hypothe-
caria contra debitorē, sed et si agatur contra tertium possessorē, qui
acquisiuit bona à debitore. Sig. d. conf. 64. per tot. vbi late pro vtraq;
parte, & hanc tenet. ¶ Amplia, quia hypothecarius creditor prior
41. *praefertur et cessionario in nomine debitoris obligato, vt potius*
creditori, quam cessionario sit soluendū. Alex. conf. 17. Requisitus in
causa. per tot. lib. 1. ¶ Amplia, quia legatarius in bonis testatoris pfer-
42. *tur creditorib. hypothecariis heredis p separationē bonorum. l.*
quoties, quae est pen. ff. de separat. Cast. conf. 313. Vñ puncto in pr. lib. 1. ¶
43. *Amplia, quia prior hypothecarius praefertur posteriori, et si poste-*
rior possideat bona hypothecata. l. prior. §. si. ff. qui pot. in pig. Neg. de
44. *pign. in 2. memb. 5. p. n. 5. & 6. ¶ Contrariū vide in verb. Retentio in qui-*
45. *bus dif-*

Q

- 46 *bus differat à petitione. Concl. 306.* ¶ Amplia, quia emptor rei, cum sit posterior, creditori hypothecario succubir, qm in re vendita præfertur anterior creditor in concursu. Negul. de pign. in 5. part. memb. 2. n. 17. v. secundo fallit. in fi. & ibi n. 3. extendit etiã, si mutuata sit pecunia ad rem emendã; & idem, qd creditor hypothecarius præferatur emptori, in 1. memb. quinta par. n. 2. 4. Vide, Onus & honor rei regulat. 47 *lariter transit cū ipsa re, & quando secus. Concl. 145.* ¶ Extende in mercatore vendente merces, qd licet extant, & emptor nō sit solvens, do, præferuntur priores creditores venditori, vt per las. qui dicitur cōem, & limitat, in 1. creditor. la. 1. ff. si cert. per. nu. 5. Negul. de pign. in 2. memb. 5. par. n. 9. ¶ Amplia, qd pcedit, qd primus creditor hypothecarius præfertur secundo, tam ex psona ipsius primi, qd ex persona vltimi, cui primus obligauit nomina debitorum. Sign. conf. 259. In questione vertete. in pr. ¶ Extende, quia prioritas cōsideratur ex persona primi authoris, à quo deducitur causa, non autē ex psona vltimi. Ang. Aret. conf. 37. *Quantiū ad primū n. 5. ver. sed tamen ius non ob-* 50 *stantibus.* ¶ Extende, et si primo fuisset satisfactū per debitorē, postquam ipse primus alteri obligauit generaliter omnia bona sua, & interuenisset vnū de tribus, de quibus in l. 3. C. de nouat. Signor. d. 51 *conf. 159 circa fi. v. præterea esto.* ¶ Restringe, quia si esset satisfactum ipsi primo creditori, anteq̃ vltimus habens generalē hypothecā à primo denunciasset, potuit debitor extinguere primā hypothecā, soluendo, & consequēter vltimus debitor, qui habebat obligata omnia bona prioris, remanet exclusus, ex quo nō denuncia- 52 *uit. Sign. pulchre conf. 259 per tot. vbi est casus.* ¶ Amplia, quia quod dicitur, priorem in hypotheca præferri posteriori, procedit, siue agat, & sic p viam actionis, siue excipiat, & per modū exceptionis, vel replicationis. l. qui prior. ff. qui potior. in pign. hab. Alex. conf. 58. In casu. n. 6. lib. 7. qui cōem * dicit. Ang. Aret. conf. 37. *Quod ad primū. nu. 5.* 53 *ver. sed tamen ius non obstantibus.* ¶ Extende idem, si p viā retentionis. 54 Ang. Aret. conf. 57. col. 4. v. ex hoc sequitur. ¶ Amplia, qd hypothecarius creditor habens pignus, non pot molestari à secundo posteriore, neq; priuati sua possessione pignoris. l. creditor. qui prior. ff. qui pot. in pign. hab. vbi, qd bene prior potest posteriorē priuare possessione pignoris. ¶ Restringe, qn secundus, & sic posterior solueret primo, vel offerret, aut deponeret id, qd primo debetur; quia tunc præfertur, & anocat possessionē pignoris, quia primus tenetur relaxare eo casu secundo. l. creditor. & l. 2. & l. prior. & l. diuersi. C. qui 56 *pot. in pign. hab.* ¶ Imo facta solutione, vel deposito p secundū creditore hypothecariū primo, condēnatur primus ad relaxandum possessionē rei hypothecate, vel pignus, & ad cedendū iura quæ cedi debent soluenti. l. mulier. ff. qui pot. in pign. l. creditor. ff. de distr. act. 57 *pignor.* ¶ Quin etiã si primus creditor non cedat iura secundo soluenti, vel deponēti, ipse secundus deponens, vel soluens succedit in locū primi, absq; alio pacto, vel alia cessione. glossa, & ibi Bart. in l. Aristo. ff. qui res pign. obl. & poss. Neg. de pign. in 3. memb. quinta par. 58 *tu. in pr.* ¶ Amplia, etiamsi primus habeat generalē hypothecā, secundus vero habeat specialē; quia adhuc primus præfertur, etiã in re specialiter hypothecata. Rom. conf. 240. *Vso themate nu. 2. ver. secundum quod prior creditor.* ¶ Amplia, quia dos primo cōstituta præfertur secunda. Vide, Dos habet iaciā hypothecam quæ præfertur alteri 59 *racite hypotheca. Concl. 745.* ¶ Restringe, qn mulier habens dotē anteriore esset hæres debitoris sine inuentario. Cast. conf. 374. *Vxor* 60 *istius v. sed nunc queritur. lib. 1.* ¶ Restringe, qn mulier habens primā dotem renunciasset illi, referuatis sibi alimentis, & certa quantitate simpliciter; qd pro referuatis nō habet priuilegia dotis. Cast. d. conf. 374. in princ. lib. 1. ¶ Limita 26. modis, de quibus per Rip. in l. priuilegia. ff. de priuileg. credit. Negul. de pign. in quinta parte, memb. 2. n. 63. & seq. vbi ponit 20. limitationes. ¶ Limita regulariter respectu debitoris, quia ipse non potest contra posteriorem creditore excipere de iure primi, & de hypotheca primi, quia qn cōcurrit ius actiuum cum iure passiuo, actiuum præfertur. Bald. conf. 327. n. 10. 64 *ver. ego sci. lib. 1.* ¶ Limita, quia prior creditor hypothecarius non præfertur posteriori possidenti, nisi fecerit excussionem bonorū contra principalē debitorem. Bald. conf. 278. per totū lib. 3. Vide, Exceptio dyscussionis quod prius conueniatur principalis. Concl. 403. ¶ Limita, quando secundus creditor hypothecarius offert primo. l. potior. §. fin. vbi Bartol. ff. qui pot. in pignor. Negul. de pign. in 3. memb. 5. par. in princ. maxime procedit Florentia, vbi statutum sub rub. 58. de præcept. de dis. gumb. vol. 2. hoc expresse disponit in ver. & si quis habuerit. 65 *Vide, Off. iure potest secundus creditor hypothecarius prioris creditori, &* 66 *quando secus. Concl. 77.* ¶ Limita, quando primus creditor esset creditor sub conditione potestatiua debitoris, quia tunc secundus pure creditor inter obligationem, & conditionem potestatiuam, præfertur. l. 1. & l. qui balneum. in princ. & l. potior. i. responsio. ff. qui pot. in pignor. ¶ Declara tamen, dumodo conditio sit taliter in potestate debitoris, vt possit, nedum accessoriam, sed etiam principalē ob-

ligationem cōditionalē in totum tollere, alias secus. Dynus conf. per tot. in pr. maxime n. 6. vers. mihi autē Dyno. ¶ Limita in credit. d. ribus rationum, seu societatum baneariarum, quia creditor vnus societatis prior cum hypotheca non præfertur posteriori alterius societatis; item neq; vxor socii præfertur posterioribus interuentis societatis. Vide, Creditores societatum baneariarum qualiter concurrant inter se. Concl. 1058. ¶ Limita, quando hypotheca primi esset cum fraude, & ipse participasset. las. in §. item si quis. n. 118. ff. de actio. Vide, Potior est iure, qui prior est tempore. Concl. 465. Vide etiam conclus. prox. seqq. ¶ Limita, quando maritus bonorum alienatorum pretium conuenisset deponi sub conditione, qd primo loco sit obligatū emptori pro euictione, quod si mulier illud vellet tanquam sibi hypothecatum, obligatur ad eandem conditionem. Becc. conf. 87. n. 17. lib. 2. Vide, Dos habet tacitam hypothecam, & quando præfertur. Concl. 745. ¶ Limita, quando prior creditor non interuenisset hypothecarius, sed actionem personalem; quia potest excludi per exceptionem à posteriore, habente hypothecam posteriorem, & qui possidet. Bald. conf. 278. In causa D. Amonei. lib. 2. Vide, Hypothecarius creditor quando præfertur priori. Concl. 131.

Hypothecarii creditores pares qualiter præferantur inter se. Concl. 130.

PLURES creditores hypothecarii equales tempore, debent videre bona pro rata; quia concurrunt, & non est melior conditio vnus, quā alterius, qn debitor non est solvendo. Ang. conf. 708. *Andreas Signini, in fi. versi. concludo igitur.* ¶ Et ideo agentis, eandem rem debent concurrere pro rata. Cast. in l. 7. n. 1. in fin. C. de priuileg. dot. vbi, quod index debeat eis referuare nisi offerendū; quia vnus potest alteri offerre, vt totā rem habeat. l. cum tibi. C. qui pot. in pign. ¶ Prout etiã in concurrentibus ad brauium. Vide, Inuentario, vbi d. dispositionem, & quando secus. Concl. 65. n. 41. & seq. ¶ Amplia, procedat etiã in eo, qui erat fideiussor debitoris, & soluit partem, obtenta iurium cessione, pro parte; quia in residuo cōcurrit cum creditore, respectu iuris sibi cessi. Ang. d. conf. 208. *circum. versi. contrarium puto.* vbi dicit, quod non recordatur iniquū videlicet hunc casum. ¶ Contrarium, quod imo præferatur fideiussor mulieri in dote, puta maritus creditor in mille, pro dote exegit 500. pro quibus dedit fideiussorem, postea confessus residuum, mortui maritus, & nō super sunt bona prodote, sed pro parte dotis, quæ mulier retinet pro pignore, & agit pro residuo 500. contra fideiussorem, qui opponit mulieri, quod sit paratus soluere, sed quod sibi cedat iura & relaxet bona, fuit iudicatum pro fideiussore, quod sit anterior, & mulier teneatur relaxare bona, & ita cōsultit. Otho Nicimignis Aduocatus Florentinus, per ea, quæ habentur in l. Stichum. §. pen. de solut. l. 2. C. de distr. act. pignor. quia mulier repellitur, nisi cedat, & si cedit, fideiussor est anterior. ¶ Et pro contrario fecit, quod fuit decisum in simili, quidam fideiussor pro fuit, 500. ad preces partis maritantis filia viro, cui fuit promissa dos mille, videlicet 500. intra quatuor menses, alios 500. intra annum, adueniente primo tertio maritus agit contra fideiussorem, qui alle- 6 rit se paratum soluere, facta cessione iurium per maritum, qui denegat in præiudiciū residui sue dotis; quia contra se ipsum non tenetur cedere, & fuit iudicatum, quod teneatur cedere iura simpliciter crediti, quod sibi soluitur contra personas pro eo obligatas, & res pro eo affectas, tum ex forma statuti, sub rub. de prescript. dis. gumb. quod limitat, & clare loquitur. versi. & si quis habuerit cum quia est de iure cōmuni. l. mulier. ff. de iur. dot. ibi, si complenda nominis cedere, & ibi glossa, & hoc est planū. ¶ Difficultas est, an potest fideiussor cessionarius possit opponere de iuribus cessionis contra maritū agentē pro residuo sue dotis, & aliqui dicebant, quod non; quia cessione intelligitur facta sine iudicio cedentis, & quatenus dicta iura non essent affecta pro residuo sue dotis, per gloss. in l. in creditore. ff. de euict. & quia de iure imo præferendus videtur maritus creditor, tanquam anterior, cum fideiussore de sui natura plūpponat principalem obligationem præcedere, & sic anterior. Vide infra n. 12. & seq. versi. limita. cum extensionibus. vbi pro alia parte, ¶ Amplia, quia hypothecarii pares creditores possunt in solidū totam rem hypothecam cōsequi; ita tamen, quod vnus nō impedit alterum, & ideo si pro eodem debito hypothecario creditore cessit partē crediti vnus, quia soluit sibi partem, licet quoad debitor cessit partē pro illa parte cessā agere hypothecaria ad totam rem, non tamen in præiudiciū creditoris, quem non potest impedire, ne concurret pro rata ad eandem tenentiam. Negul. de pign. in 2. memb. quinta part. n. 32. versi. tertio ex prædictis contingit vltimū d. 6 bitari. & ita in notabili casu, vbi citat plures, qui videntur velle, quod qui fuit primo missus, præferatur, sed nu. 34. ipse tenet contrarium, prout infra n. 10. aliqui contrarium tenent, & est verius quod

9 quod diuidant. ¶ Extendere quia si eadem res, eodem instati, & eadem verborum conceptione obligatur duobus in solidum, vel pro parte, seruanda est conventio. *l. si fundus. §. si duo. & ibi Doctores. ff. de pignori. si vero nihil sit dictum pro tota, vel parte, obligatio erit pro dimidia cuiuslibet. l. si debitor. ff. de pignori. & ambo in hypotheca condicuntur. Negul. de pign. d. 2. membro quinte partis prim. n. 13. ¶ Amplius quia creditores parē hypothecā habentes diuidunt inter se aequaliter, & vnus non est melioris conditionis quā alter, Phanuc. de inuent. parte 2, sub n. 143. & seq. vbi recitat opiniones, q. si alter fuit diligenter, & vnus non est, vt aequaliter seruet inter filios, & inter filias. 10 curunt. Negul. de pign. d. 2. membro quinte partis prim. n. 13. ¶ Amplius quia creditores parē hypothecā habentes diuidunt inter se aequaliter, & vnus non est melioris conditionis quā alter, Phanuc. de inuent. parte 2, sub n. 143. & seq. vbi recitat opiniones, q. si alter fuit diligenter, & vnus non est, vt aequaliter seruet inter filios, & inter filias. 11 ligentior, praefertur, & postea ipse tenet contrarium. ¶ Amplia in duabus dotibus constitutis in eodem instrumento a patre, quia sunt pares, & diuidunt inter se, etiā nō attento, quod vna primo sit nominata in dicto instrumento, quā alia, ex quo ordo scripturae non operatur, qm constat de mente praesumpta in contrariū, quod pater voluit prouidere aequaliter filiabus. l. 2. §. prius, vbi Bart. in fin. ff. de vulg. & pupil. Felin. in c. dilecti. a. ver. ordo scripturae, ver. declarata quinquemodis. de re scripta. Alexan. conf. 161. v. fin. n. 3. lib. 7. sed lex praesumit animum patris esse, vt aequaliter seruet inter filios, & inter filias. l. vt liberis. §. si. c. de collat. l. fin. c. comm. vtriusq. iud. l. cum pater. §. pater pluribus. ff. de leg. 2. Alexan. conf. 100. v. l. a parte, col. 1. ver. tertio, lib. 4. Aret. conf. 1. col. fin. plura l. a. conf. 175. ante ff. lib. 4. Socin. conf. 21. v. l. 10 tislamento. col. 3. n. 6. cum seq. lib. 3. ¶ Limita, quando debitor esset soluendo, & alter creditor aequalis possideret. Angel. conf. 208. in fin. 11 ¶ Extendere, quia imo creditor hypothecarius possessor excludit nedum posteriorem, sed etiā aequalem in hypotheca, est text. not. in l. si debitor. ff. de pignori. quod intelligitur, & loquitur, quando hypotheca aequalis ab eodem debitor procedit. Vide, Osse potest secundus creditor hypothecarius prioris creditoris, & qualiter, & quando fecerit. Concl. 77. Vide, Pares in concursu si sunt, quis praferri debeat. Concl. 83. ¶ Extendere, quia creditor habens iura aequalia non tenetur dimittere bona alteri creditori aequali, siue agat hypothecaria, siue Saluiano interdicto. l. si debitor. ff. de pign. l. 1. §. 1. ff. de Saluiano interdicto. & multo minus, quando possessor habet iura anteriora. l. creditor, l. 2. in pr. ff. qui pot. in pign. hab. ¶ Extendere, quia si creditor obtinuit dationem in solutum de bonis debitoris pro rata crediti sui, & pro residuo agat contra fideiussorem obligatū, non pro toto, sed pro certa rata, & ipse excipiat de cessione iurū cōtra bona, quae habet creditor, nō tenetur cedere, quia potuit creditor vti sua hypotheca ad sui comodum, & non datur regressus fideiussori, scēus si ad comodum alterius; quia ex quo est ad sui comodum dicitur extincta hypotheca. Castr. conf. 17. Certum est n. 3. ver. super secundum lib. 1. Vide, Pares in concursu si sunt quis praferri debeat. Concl. 83.*

Hypothecarius creditor posterior quando praefertur priori. Concl. 131.

1 SECVNDVS ¶ creditor hypothecarius praefertur priori in reem-
pta simpliciter a priore sine protestatione, quia cum res sua non possit sibi esse obligata, maxime qm habet plēnū dominium; ideo in ea re secundus creditor praefertur priori secundū Baldum. conf. 123. Quidam Alexandrum. lib. 1. vbi tenet vtrāq. partem, quia si dominium non sit plene translatum, ex quo res nō est liberata ab ipso priore, vide eum; quia multa dicit, & haec contraria, & vltima videtur verior, quia hypotheca tuerit tertium possessorē, vt idem Bald. conf. 149. in pr. lib. 1. ¶ Amplia in casu singulari per Abb. conf. 74. illud de iure per tot. lib. 2. vbi vult, quod communis Senarum habens capitale, puta 3000 illud cōcedit R. qui se obligat expresse restituere quinq; mille pro vsuris debitis, & obligat omnia bona sua, deinde dat fideiussorē pro restitutione triginta millium, euenit, quod R. decessit, & solum superfluit 30. mille, ex quibus Communitas vult deducere quinq; millia pro vsuris, debita per R. tāquam anterior creditum; dicit, quod nō potest, quia fideiussorē restituitens capitale 30. mille existens, prout promiserunt, nō potest Communitas praeferi in damnum fideiussorū; verum est quod mouetur principaliter, quia dominium triginta mille non transiuit in R. sed sola administratio, sed tamen adducit aliā rationem; quia fideiussorē se obligatū restituere dictū capitale; vnde cum exet, nō debet minui propter alia debita, sed restitui cum debitis eo modo, quo erat tempore fideiussionis, & licet expendit R. & posuerit alia pecunias in dicto capitali, nihil est; quia in vniuersis salibus pecunia succedit loco rei. ¶ Amplia, quia secundus creditor hypothecarius praefertur priori, qm prior ex dolo & fraudulento contractu habet hypothecam, ex alienatione sibi facta; quia confiso de fraude agit reuocatori, & quatenus sibi excipitur de hypotheca priori, replicare potest de dolo. Bald. conf. 149. Proponitur, quod ex causa in pr. ver. in contrarium. vbi qualiter praesumatur, & probetur dolo in hoc casu, lib. 1. ¶ Amplia, quando priorem hypothecam habens renunciaisset dictae prioritati solemniter; quia

Tom. 4.

tunc posterior creditor praefertur deberet. Bald. cōf. 52. Obligatio prima, circa pr. ver. si tamē habentes. lib. 3. ¶ Declara ampliacione, vt procedat, si renunciatio sit indistincta; si vero esset solū quoad certū creditorem, vel certa bona, nō praeiudicaretur cedenti, vel renuncianti quoad alia bona, & alios creditores. Bald. conf. 65. Pramittendum est in lib. 3. ¶ Amplia, quia dos posterior praefertur creditori priori, habenti hypothecā expresse anteriore, quoad bona quaesita per debitorem post creditū dotale. Bald. conf. 189. Dominus Lanfrancus in pr. lib. 3. ¶ Extendere ampliacionem, vt procedat etiam, qm dubiū est, an bona, de quibus agitur, essent quaesita ante, vel post; quia in dubio dos praefertur. Bald. d. conf. 189. n. 2. ver. quid si non appareat. lib. 3. ¶ Amplia, quia secundus praefertur primo, quando prius non potest cedere iura sua, vt quia prius alterum liberauit respectu bonorum, & si pro parte bonorum tantum, maxime si dolo malo. Bald. conf. 189. d. Lanfrancus. n. 3. & seq. ver. super secundo, v. que ad lib. 3. Vide, Exceptio cedendarum actionū quibus competat ad excludendum creditorem. Concl. 86. ¶ Amplia respectu fructuum, seu alimentorum; nam habens hypothecā anteriorem pro dote, licet alimenta debeantur hodie, & pro futuro; tamen praefertur etiam ratione alimentorū; quia trahuntur ad diem dotis. Bald. conf. 268. Super primo. nu. 3. lib. 5. ¶ Amplia, quia locator praefertur omnibus creditoribus priorem hypothecā habentibus pro pensione rei locatae, in fructibus natis & collectis ex re locata. Linpradis ff. quibus causis pign. tacit. contrah. ¶ Extendere, quia imo potest dominus prohibere conductorem, ne alportet fructus adhuc existentes in praedio locato, & illos retinere. Iac. in §. item Seruian. n. 36. Instit. de actio. ¶ Extendere, vt procedat tam in fructibus naturalibus, quā industrialibus natis in re locata, & in ea existentibus. Apof. ad Iac. d. §. item Seruiana. num. 37. ver. adde, quod Instit. de actio. Scita tenet Negul. de pign. in 4. mēb. 2. part. n. 148. vbi quod Iac. longe errauit tenēs contrarium. ¶ Contrariū tenet ibi Iac. in d. §. itē Seruiana. n. 37. quoad fructus industriales, allegat Bart. in l. asiduis. col. 2. ver. Quero, an habeat locum ista tacita. C. qui pot. in pign. ¶ Amplia, quia secundus praefertur primo, qm in loco extaret statutū, prout Brixia, q. fofensis nō sustinens onera in Comuni non possit habere etiā bona obligata, quia primus forensis non praefertur secundo, qui tāq. sustinens onera praefertur. Castr. conf. 54. per tot. lib. 2. ¶ Extendere, & restringere, vt per Castr. etiā si statutū reuocaretur, vt per eum. d. conf. 54. lib. 2. ¶ Amplia, quia is, qui dedit pecuniam ad rem emendā cum obligatione speciali rei emendae, praefertur anteriori hypothecae; quia si ipse non fecisset subministrationem, non esset res empta in bonis debitoris. l. licet. C. qui pot. in pign. vbi Bart. & alii. Negul. tract. de pign. in 5. part. mēb. 2. n. 17. & seq. ¶ Extendere, vt quod dicitur de emptore, habeat locum etiā in venditore. Negul. d. tract. de pign. par. 4. nu. 34. & seq. ¶ Extendere, vt etiā praefertur dote. Negul. d. tract. in 5. part. 2. mēb. n. 17. ¶ Extendere, vt procedat in emptore soluente pretium rei emptae, cum pacto, q. inuestiatur, & sit expresse obligatum per eum emptori; quia in eo alius prior nō praefertur. Negul. in 5. part. 2. mēb. n. 18. ver. & similiter. ¶ Restringe, si obligatio nō fieret ante traditionem, vel in traditione; quia si post, non releuaret. Negul. de pign. in 4. part. prim. n. 36. ¶ Restringe, si obligatio nō esset generalis tantum. Fulg. in d. licet. C. qui pot. in pign. ¶ Restringe, si ematur res simpliciter ex pecunia aliena; quia non est illi obligata, neq. praefertur aliis. d. licet. vbi omnes ita intelligunt. l. quamuis. C. in quib. causis pign. ¶ Restringe, quia mutuans pecuniam ad emendum praedium per debitorem nullā habet praerogatiuā, nisi sibi mutuans specialiter prospexerit in tali emptione; quia praedium transit in obligationem primi creditoris. l. licet. C. qui pot. in pign. hab. facit l. quamuis. C. de pign. Negul. de pign. in 4. mēb. 2. part. num. 163. Bald. in l. quamuis ex ea. C. de pign. vbi, quod solum habeat praerogatiuam in personali. ¶ Et propterea inoleuit practica ad hoc, vt mutuans ad emendum praedium praefertur omnibus, etiā anterioribus creditoribus ementis, quod venditor apponat praerambulā hypothecam bonis vendēdis, videlicet, quod prius sint bona obligata dicto mutuanti; quia tunc res transit affecta in emptorem. Vide, Hypotheca praerambula in venditione ad fauorem tertii. Concl. 128. ¶ Amplia in eo, qui mutuauit pro conseruatione apothecae, vel nauis, aut aedificii vrbani. l. interdum. vbi Bar. & alii. ff. qui pot. in pign. Negul. de pign. in 5. part. 2. mēb. nu. 15. & seq. vbi restringit multis modis. Rip. in l. 1. ff. in quibus causis pignus. Bar. in auth. de equal. dor. §. is consequens. Rip. in l. priuilegia. n. 35. ff. de priuileg. credit. Roma. conf. 40. in fin. Alex. conf. fin. n. 2. ver. nec ad hoc obstat. lib. 7. vbi declarat. ¶ Extendere etiam in quocumq; aedificio rustico vel alia re conseruata. Rip. in l. 1. ff. in quibus causis pign. n. 3. ¶ Extendere imo in conseruatione cuiuslibet rei, siue in alimentis familiae, siue vt societas, quae decoquebatur, sustineretur. Decian. conf. 109. n. 22. ver. 4. confiat. cum seq. lib. 2. vbi, quod praefertur in illa re. Castr. conf. 286. m. 2. lib. 1. ¶ Et quod alimentarius equus

Q 2 & ra-

iam possedit per constitutum. Alex. conf. 78. In causa & lite in si. ver. denig. etiam lib. 7. Amplia, quia resolutio iure hypothecatis, ex necessitate iuris resoluitur hypotheca, puta, si tibi obligati domum, quae emittitur a me obligante via iuris, ex necessitate hypotheca super domo resoluitur. Alex. conf. 45. In causa & lite, num. 3. rrr. vbiunque lib. 5. Vide, Resolutio iure datoris resoluitur iure acceptoris. Concl. 272. Restringe, vt non resoluitur, neq; extinguitur hypotheca super re, quando res emittitur facto obligantis, veluti si hypotheca incidit in penam, vel priuatione rei, quia non impleuit pro parte sua, vel delictum commisit. Alex. d. conf. 45. num. 3. & seq. lib. 5. vbi dat exempla in eo qui emit rem minori pretio ultra dimidiam, & illam hypothecaui, quia si emittitur ab eo, cum possit supplere pretium, non tollitur hypotheca, & pariter, si res donata fuit obligata, postea ob non infirmationem, quae erat in potestate obligantis, cuius tunc non tollitur hypotheca, idem in emphyteuta non soluente canonem. Contrarium tenet apost. ad Alex. conf. 45. n. 3. lib. 5. in verb. pignus. vbi quod ista est verior, & citat plurimos, quod imo extinguitur, etiam quando fuit sequuta euictio ob lationem ultra dimidia, vel non infirmationem. Declara, quia potest habens pignus, vel hypotheca in re, quae emittitur facto obligantis, pro conseruatione iuris sui offerre, & si non facit, sciens sibi praedictat, & soluitur hypotheca, & sic contrarium procedit; sed si ignorauit, habens hypothecam restituitur in integrum. Alex. d. conf. 45. n. 3. ver. modo ad propositum. lib. 5. vbi apost. in ver. verius. Limita, si Florentia sita sita, quia cessans, qui non potest se obligare in praedictum creditoris, qui fecit illum cessantem, si promittit restitutionem dotis, vel dotem constituitur, creditor in personali praefertur etiam doti habenti hypothecam, ita tenent Dominus Rota Florentia in motiui, die 19. Decemb. 1548. vbi quod ista opinio sit canonizata Florentia, quod statum generaliter loquens hoc casu, comprehendat casum dotis; quia dos non est specialiter in hoc privilegio, ita in puncto Dec. conf. 5. per tot. quem Rota sequitur ibi. Extende multo magis, si postquam effectus est cessans, obligasset & hypotheca esset alteri, quia statutum est clarum. Vide Conclusionem proxime sequentem.

Hypotheca quando remissa censetur ex consensu, vel non. Concl. 135.

CREDITOR, si consentiens venditioni, seu alienationi rei sibi hypothecata, censetur remittere hypothecam quam habet. Neg. de pign. ip. 6. par. 3. memb. n. 12. vbi ponit hoc per regulam cum 10. ampliat. & 11. limit. n. 12. & seq. lib. 1. si debitor, s. i. l. i. s. si voluntat. & s. illud, & s. non videtur vbi Bartol. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. sol. Declara, vt procedat, si sequatur venditio pignoris, vel rei hypothecatae, de qua data fuit licentia vendendi, alias si non est sequuta venditio, non astringitur hypotheca. l. si de pign. vacuam, & s. si debitor, ff. quib. mod. pign. vel hypoth. soluit. Roma. conf. 403. Pro ditione, in prin. Imo Roma. d. conf. 403. num. 2. dicit declarationem procedere, etiam si facta esset venditio post licentiam, sed esset nulla. Extende, vt procedat, etiam si creditor hypothecarius consensu suo debitoris, vt bona sibi hypothecata alteri obliget, quia censetur illa liberare ab hypotheca, & ius pignoris remittere. l. Lucius. & l. Paulus, ff. quib. mod. pign. vel hypoth. soluit. vbi sunt text. clari, & in lib. 1. de pign. & in l. i. & s. de remiss. pignori. Extende, si consensit, quod debitor satisfacta alteri de bonis sibi hypothecatis. l. creditor. la. secunda. s. si, qui pot. in pig. h. ab. Amplia in muliere renunciant hypotheca sua, marito alienante: quia sibi praedictat, quatenus maritus remanet soluendo, alias secus. Neg. de pig. in 6. par. 3. memb. n. 14. v. quando autem. Limita, quando creditor habens hypothecam non consensit alienationi rei hypothecatae simpliciter, sed cum ptestatione, quod saluum remaneat ius suum, Neg. de pig. 6. par. mem. 3. n. 26. v. tertio fallit. l. si fundum per fidei commissum, n. 17. & seq. ff. de legat. 1. Dec. in l. cred. ff. de reg. iur. est text. in l. si debitor. s. i. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. soluit. Restringe, quia non procedit limitatio, qn referuatio potest referri ad aliud, & non destruet consentium, quia omnis interpretatio fieri debet, si potest, q consentius non repugnet ptestationi. Rom. conf. 94. n. 7. ver. huic tamen obiect. Card. Zab. conf. 68. n. 2. Dec. in c. 2. requir. de appel. col. 2. ver. non debet. Limita, quia licet creditor hypothecarius consentiens venditioni rei sibi hypothecatae, remittat ius pignoris in illa re, non tñ ponit emptorem in locum suum, vt efficiatur prior alteri, qui est post consentientem. l. Paulus, ff. quib. mod. pign. vel hypoth. sol. Limita, qn simpliciter habens hypotheca in re vendita, sciret rem vendi, quia licet taceat, non perdit hypothecam. Socin. conf. 46. Eleganter, n. 18. lib. 4. quia sola scientia non praedictat. l. si quis, s. non videtur, ff. quib. mod. pign. vel hypoth. soluit. Contrarium, quod videatur imo sufficeret tacitus consensus, videtur probari in l. Titus, ff.

Tom. 4.

quib. mod. pign. vel hypoth. soluit. ibi si duo creditores, vnus tñ anterior altero, emant simul eundem fundum eis obligatū, videntur tacite inuicem consentire, & tñ tex. ibi inducit remissionē hypothecae. idem probat tex. in l. Lucius, ff. eod. vbi vxor habebat obligata bona mariti, quae dedit cum marito in dotem filiae cōmuni, & sibi praedictat in hypotheca, gloss. in c. ex ore, de iis, quae sunt a maior. parte cap. tex. & gloss. in cap. sollicitudinem. de appel. vbi Franch. Extende, quia praedicta procedunt non solum in hypotheca speciali, & certa rei, prout videntur loqui, l. Paul. & l. Tit. & l. Luc. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. soluit. sed etiam si bona omnia praesentia, & futura obligata sunt, vt loquitur tex. in d. l. fin. C. de remiss. pig. quia ratio diuersitatis non potest assignari, quia bona generaliter obligata quae a diuersis possidentur arbitrio creditoris, possunt molestari, l. creditores, ff. de distract. pig. Bart. in l. Moschis, ff. de iur. fidei. Extende, vt idem sit in praesenti, quia siue sciat, siue praesens sit venditioni rei sibi hypothecatae, & taceat, non censetur remittere hypotheca. l. si quis, s. non videtur, ff. quib. mod. pign. vel hypoth. sol. Bart. in l. si. C. de remiss. pign. Alex. conf. 20. n. 12. lib. 3. l. si in l. cum rem alienam. C. de leg. nu. 5. ante fin. Restringe in fisco, qn venderet re tanq sua, sciente habente hypothecam, quia sibi praedictat, secus si vendat ex certa causa, vel ignorante creditore hypothecario, vide multas declarationes p Socin. d. conf. 46. n. 19. & seq. lib. 4. Restringe, qn ultra scientia interuenit aliquis actus potius habentis hypotheca, quia tunc habetur p consensu. Abb. in c. cum virum. in 3. notab. de regular. tex. in Clem. 1. de procur. Abb. in c. non iniuste. de procur. Bart. in l. quo enim. s. i. ff. rem ratat. hab. & in l. si filius, ff. ad Maced. facit, quia dicitur expressus consensus, qui, dato quod verbis non exprimitur specificis, colligitur tamen ex aliis. Bart. in l. praeor. att. ff. de non. oper. nunc. vbi l. multa ponit in proposito. Nec tex. de materia loquentes videntur velle aliter, nisi quod creditor consentiat, vt dicit tex. in d. l. Paulus. ibi. Sempronium consentientem. Vide, Litteras recipiens contra se, & non contradicens quando videatur approbare, vel non. Concl. 374. Restringe, qn venditio, vel satisfactio in bonis hypothecatis fieret sciente creditore habente priorem hypothecam, quando praecesserunt bannimenta, l. si eo tempore, vbi Bald. & Salyc. C. de remiss. pign. Bart. in d. l. si quis, s. non videtur, ff. quibus mod. pign. vel hypoth. solu. Neg. de pign. in 3. memb. 6. par. pri. nu. 14. ver. Quinto restringitur. Vide, Scientia nocet in multis, & in quibus. Conclus. 68. Vide, Tacens, & praesens in fauorabilibus consentit, & quando secus. Concl. 2. & Conclusionem ibi proxima seq.

Hypotheca an per emptionem rei hypothecatae censetur remissa, vel non. Concl. 136.

CREDITOR, si habens hypothecata bona debitoris, & antiquior, si emat certa bona, & postea illa restituat, seu retro vendat debitori, & demum debitor ipsa bona det insolutum eidem priori creditori, an secundus creditor agens hypothecaria succumbat, vel non? dic, quod primus creditor praefertur. Bald. conf. 133. Quidam Alex. lib. 1. quia hypotheca non cessat, ex quo dominium stat in pendenti, si alius euinceret, concordat plenissime Signor. conf. 90. Ambrosius, vbi, quod datio in solutum, si est nulla, facta primo creditori, qui tertio vendidit, non extinguit hypothecam. Vide, Hypotheca non cadit in re propria hypothecatae, & quando secus. Concl. 121. Amplia, vt multo magis procedat, quando in datione insolutum creditor prior fuit protectus de hoc. Bart. in l. si debitor. s. si in venditione, ff. quib. mod. pign. vel hypoth. solu. Bald. d. conf. 123. lib. 1. Declara, quia resolutio primo contractu ex necessitate, non ex voluntate eius, qui postea obligauit rem praedicta, resoluitur hypotheca. Negul. in tract. de pign. in 5. par. primo memb. n. 42. & seq. Vide, Resolutio iure datoris resoluitur iure acceptoris, & quando secus. Conclus. 272. Limita, quia per dationem in solutum factam a debitore creditori habenti hypothecam, soluitur ipsa hypotheca, & cessat omnino. Bald. conf. 263. Initium contractus. lib. 1. quod est Francisci Domini Baldi, vbi quod secundus creditor habens hypothecam ante dationem insolutum praefertur isti, qui habuit dationem in solutum. Contrarium tenet Signor. d. conf. 90. vbi latissime tuetur, quia ex quo non valet datio, & non durat hypotheca, non cessat, neq; extinguitur, vbi n. 26. & seq. quod in dubio creditor, vendens rem sui debitoris, censetur vendere iure creditoris, non iure ordinario, etiam si promittat de euictione. Declara vt plenius in ver. Extinctum ius non reuiscit & quando secus. Concl. 676. Limita, quia emens rem sibi hypothecatae censetur remittere hypothecam. l. Titus, ff. quib. mod. pign. vel hypoth. soluit.

Hispani deuoti. Concl. 137.

HISPANI sunt multum deuoti, & libentius visitant limina Apostolorum Petri, & Pauli, quā Ecclesiam Sancti Iacobi. Old. conf. 62. col. si. ver. sed natione Hispanorū. Vide, Rex Hispania non recognoscit.

Q 3

2. *scilicet superiorum. Concl. 345.* Consuetudo est in Hispania, quod si meretrix petit matrimonio copulari cum damnato ad mortem, solet concedi gratia. *Clar. §. fin. q. 98. n. 6. vers. quare etiam.* Consuetudine etiam servatur, prout in multis locis, quod denegatur sacra Communio Reus damnatis, & certe cum Ecclesia hoc permittat, Religio tanti Regis Catholici deberet saltem petentibus gratificari, ut possent sanctissimum Sacramentum sumere ad salutem animarum eorundem. de hac rigorosa consuetudine in Hispania, & Francia attestatur *Clar. in §. fin. q. 98. n. 3. vers. sed quare.* ubi etiam attestatur de eadem consuetudine Mediolani, sed suo tempore potuit esse verum, nunc autem totum contrarium servatur, & bene, quia ut ipse *Clar.* dicit, laudabilis est consuetudo, quod hoc concedatur, & omnes Doctores in hanc pietatem conveniunt.

Hispani contrarii Imperio. *Concl. 138.*

1. **H**ISPANI non recipiunt leges Imperiales. *Oldr. conf. 69. n. 6.* Amplia in tantum, ut in Hispania addit lex, quod quicumque allegaverit legem Imperatoris in iudicio, capite puniatur. *Oldr. d. conf. 69. n. 6. vers. sed cum simpliciter.* sed hoc est falsum hodie, quia imo celeberrimi iuriconsulti, & interpretes legum imperialium sunt effecti Hispani. Bene verum est, quod habeant proprias leges Regni, de quibus Covarr. meminit, & interpretatur multis ex eis, sed tamen etiam servantur leges & ius commune, in defectum legum propriarum.

Historiarum libri, & Authores probant. *Concl. 139.*

1. **S**CRIPTURA & historiarum, seu chronicarum regulariter probant, eodem dicit *Præpof. Alex. in præm. decreti. in pr.* Extende etiam inter Ecclesiasticos, & regulares, quia statur chronicis antiquis, eodem dicit *Colleg. Paduan. conf. 2. post consilia Zabar. nu. 53.* Declarat *Socin. Reg. 21. libri seu scriptura. in 2. fallentia.* ut procedat, quando ab antiquis communiter est creditum iuxta historiam. Amplia, quia iudex potest decidere causam, moneri; ex libro historiarum ad credendum. *Bar. in l. 1. ff. si cert. pet. vbi alii. Felin. in cap. ex parte. n. 15. de rescript.* Vide, *Libri multi probant. Concl. 346. n. 16.* Vide, *Scriptura in marmore, vel lapidibus probat. & quando. Concl. 84.* Vide *Malcard. Concl. 1287. Chronicarum, & Historiarum scriptura probat.*

Historia, & eius statuta, consuetudines, & privilegia.

Concl. 140.

1. **I**N capite historia est consuetudo, quod tutores pupillorum lucrentur redditus, & fructus bonorum, & hereditatis, dummodo præstent de suo alimenta pupillis. *Castr. conf. 374. super istis, in prin.* 2. *Po. 2.* Extendit *Castr.* ut debeant habere, etiam si in domo aliena alimenta præstiterint, non in sua, puta, quia expediebat pupillos educari extra domum tutoris. *Castr. d. conf. 374. in fin. lib. 2.* Restringe, quia non habet locum in tutores, qui propter incontinentiam carnis, seu propter dilapidationem bonorum pupilli fuit remotionis, ita dictatur statuto loci, quod Statutum non extendatur, si ob alias causas, vel alia delicta remoueat, quin habeat pro tempore, pro quo fuit tutor, secus pro futuro. *Castr. d. conf. 374. n. 2. vers. circa secundum. lib. 2.*

Homicidium multiplex, & de singulis speciebus, videlicet necessitate, casu, culpa, vel dolo. *Concl. 141.*

1. **S**IMPLEX homicidium committitur vno de quatuor modis: necessitate, casu, culpa, dolo. *Clar. §. homicidium. in prin.* Extende, quod ad sui defensionem necessariam alium quis interficit. *Clar. d. §. homicidium. in pr.* & iste non potest puniri in aliquo secundum magis communem opinionem, de qua *Clar. d. §. homicidium. nu. 24.* 3. *ver. excusatur.* ubi dicit, quod etiam idem tenent Theologi. Extende, ut procedat etiam pro defensione proprii honoris, ideo si imineat iniuria, potest impune quis interficere, ut evitet iniuriam, & dicitur fecisse ad defensionem. *Clar. d. §. homicidium. n. 26. vbi de* 4. **communi.* Extende ut procedat, siue homicidium fiat ad defensionem personæ, siue ad defensionem rerum suarum, eodem etiam dicit *Clar. d. §. homicidium. n. 25. vers. hac autem.* Extende, ut procedat etiam pro defensione eorum, qui sunt sanguine coniuncti, communem dicit *Clar. d. §. homicidium. n. 27. vbi n. 28.* extendit etiam ad defensionem extranei cuiuslibet, & dicitur communem. Extende, ut in casibus prædictis liceat etiam occidere clericum sine pena, & officialem quemcumque. *Clar. d. §. homicidium. nu. 29. & seq.* vbi, quid contra principem possit insultatus. Vide eum. Restringe tamen in fure interfecto, quia de iure Canonico non est licitum interficere furem pro rebus conservandis, secundum communem, de qua *Felin. in c. 2. post n. 4. de homicid.* Declara ut per *Clar. d. §. homicidium. n. 47. vers. vltima est.* Vide, *Defensio qualiter probetur, vel presumatur. Concl. 134.* Vide Conclusionem proxime sequentem. Casu, quando sine culpa aliud facere cogitans. *Clar. d. §. bo-*

*micidium. vbi in prin. exemplificat in eo, qui proicit palum ferreum, cogitans neminem lædere, & læsit sine culpa, puta qui interfectus sibi casu factus est obuius, & de tali homicidio consilium Soc. conf. 16. lib. 1. Vide, *Homicida casualis quando puniatur, vel non. Castr. d. l. 144.* Culpa, quando non dolo, neque animo occidendi, sed in advertentiam alium occidit, & punitur mitius, videlicet pecunia, banno, triremibus ad tempus, est communis opinio. *Clar. d. §. homicidium. n. 3.* Et quod culpofum non puniatur pena ordinaria, sicut dolo sum, plene *Alex. conf. 140. v. idetur. n. 5. in fin. vers. vel potest responderi.* plenius *n. 10. vers. & quod non debeat. lib. 2. vbi apothila vers. culpabilis.* *Alex. conf. 65. Attenta. n. 8. vers. Bartolus vero,* & plenius *conf. 77. Vitis. n. 6. & seq. per tot. lib. 3.* Restringe, quando non interuenit lata culpa, sed levis, vel leuissima; tunc non puniatur criminaliter secundum communem. *Clar. §. homicidium. nu. 3. vers. hac autem conclusio.* Vide, *Homicidium culpofum multiplex, & quando dicitur. Concl. 145.* Exempla sunt in proiciente lapidem contra cuiusdam in architecto, qui ascendit machinam non beneligitam, quæ occidit, & alquem interfecit, item in portione, qui noluit leuare hominem, qui casu suffocatur in flumine. *Clar. d. §. homicidium. nu. 3. vers. huius autem.* Coniectura, quod sit culpofum, sine dignitate, ut ex genere armorum, puta cum baculo idem, si cum mania, & si habet enssem percutit eum pomo, vel roncham habens percutit hasta, vel proficiens contra canem, percutit hominem. *Clar. d. §. homicidium. n. 2.* Item qui vult occidere Titium, occidit Scium, sed in hoc *Clar. n. 5.* dicit, quod faceret decapitare talem, licet habita pace, non deberet relici gratia. Penam extraordinariam incurrit homicida non dolo, secundum communem, de qua *Clar. d. §. homicidium. n. 1. lib. 1. §. diu. ff. ad l. Cornel. de Sicar. l. diu. ff. de homicid. l. 20.* Et pena culpofum est arbitraria, considerata factio, & persona, & si extat consuetudo penæ, servetur, alias potest esse bannum, vel alia pena. *Alex. conf. 65. Attenta. nu. 11. vers. vbi autem. lib. 3.* Dolo sum homicidium, qui animo deliberato occidit, maxime ex interuallo post rixam, secus si incontinenti. *Clar. d. §. homicidium. n. 6. & seq. ver. dolo sum.* Vbi distinguit inter dolo sum, & ex proposito. Idem si ex insidiis. *Clar. d. §. homicidium. n. 8.* vbi, quod deliberatus, & ex insidiis non gaudeat in unitate Ecclesiæ, secundum communem, & n. 9. Coniectura animi deliberati sunt iniuria, mina, tractatus, prout si cum multitudine personarum occisor aggreditur alium, & occidit, item si sedato animo post longum tempus, secus si incontinenti. *Clar. in §. homicidium. n. 8.* Proditorie, quando sub specie amicitie quis alium interficit. *Clar. d. §. homicidium. n. 10.* Per assassinium, quando pecunia terrena. *Clar. d. §. homicidium. n. 11.* Publici iudicii est homicidium, l. 1. ff. de publ. iud. *Bart. q. 15. verb. contra. vers. secundo profic.* & quando agitur contra homicidam, agitur de publica iniuria vindicanda. *Bart. d. q. 15. in fin. prin. ver. nono quando.* Vide alios species Homicidiorum infra, *Homicidium voluntarium. Concl. 146.* Vide *Homicida quis dicatur, & de multiplicibus homicidiis. Concl. 147.**

Homicidium quando nullam penam mereatur. *Concl. 142.*

HOMICIDA qui fecit ad sui defensionem necessariam homicidium, non puniatur pena homicidii. *Clem. 1. de homicid. Bald. conf. 107. Qui morte alter. per tot. lib. 4.* vbi quod dicitur factum ad defensionem, & quæ requirantur, idem *Bal. conf. 312. Vitis actus, per tot. lib. 4.* vbi plenius, & quæ requirantur, ut dicatur, vel presumatur factum ad defensionem, & est eodem sententia Legistarum, & Theologorum. *Clar. in §. homicid. n. 24. vers. excusatur.* plenissime *Flores de S. Petro conf. 23. per tot. Alex. conf. 109. Vitis. col. 2. in fin. & col. 3. conf. sed is non obstantibus. lib. 1.* Extende, etiam si defensio necesse esset pro vita, & corpore, sed etiam pro rebus, communem. *Clar. d. §. homicid. nu. 25. vers. hac autem.* Extende, etiam si offendens sit clericus, *Clar. d. §. n. 29. vers. præterea.* vbi dicitur communem. Extende pro defensione honoris, communem. *Clar. d. §. homicidium. nu. 26. vers. idemque, & multo.* Extende, etiam pro defensione eorum, qui sunt sanguine coniuncti. *Clar. in d. §. homicidium. nu. 27. vers. item sanguine coniuncti.* Imo etiam pro defensione extranei, & est communis opinio. *Clar. vbi supra. nu. 28.* Extende, etiam si occidens sit Papa, vel Imperator, quod intelligas ut per *Clar. d. §. homicidium. nu. 30. vers. Quinimo ut sit verum.* quia Papa iniuste faciebat, ille non poterat saluari aliquo modo ab imminente morte. *Clar. d. §. homicidium. nu. 30.* Extende, quia possum etiam occidere non iniustitiam, & reuocari impune, quando aliter non possum me defendere ab insultante, quod est notandum, & est communis, ut per *Clar. d. §. homicidium. nu. 3. vers. adde, quod non solum.* Extende, etiam si aggressus posset fugere, & se saluare, quia non re-

* netur, quando ab æquiali aggredditur. * cōmūnem Iul. Clar. d. §. ho-
 10 mīd. n. 32. ver. arg. ad. ¶ Declara, quia licet dicatur nō teneri, si fa-
 ciat ad necessariā defensionem; nō tamen propterea tenetur pro-
 bare, quod esset necessaria defensio, sed sufficit probare, quod ad
 * defensionem fecit. Clar. d. §. homicidium, n. 33. v. sed quomodo vbi * de
 communitate statit pluries. Alex. conf. 109. Visis, n. 5. in fi. ver. nō obli-
 11 lib. 1. Vide, Defensio qualiter probetur, vel presumatur. Concl. 134. Exten-
 12 de multis modis per Ioan. Vinc. Honded. conf. 99. & si q. vbi quod
 faciens homicidium ad sui defensionem non punitur, ne dum pœna
 ordinaria, sed nec extraordinaria, vbi n. 13. & seq. quod eo ipso, quod
 13 insultatur, dicitur fecisse ad sui defensionem necessariā. ¶ Amplia;
 quia faciens homicidium ad sui defensionem necessariā, necdum
 nō punitur pœna ordinaria, sed neq; aliqua pœna extraordinaria,
 & imo debet absolui. Florian. à Sancto Petro d. conf. 23. per tot. maxi-
 me n. 8. & in fin. Alex. conf. 109. d. §. is, col. 2. post med. ver. dico igitur. lib. 1.
 14 Declara ¶ tamē quia si aggreffus excedit modū, non tenetur de
 homicidio, sed de excessu. Alex. conf. 109. colum. 3. in fin. n. 2. ver. & ad
 hoc allegat. lib. 1. & conf. 76. Vis inquisitione. in prin. ver. & ideo, cum seq.
 15 lib. 1. ¶ Imo; quod non attendatur excessus in eo, qui interfecit ag-
 gredientem cū armis. Alex. d. conf. 76. col. 1. v. fortius dico, lib. 1. ¶ Am-
 16 plia in tantū, quod non valeret statutu, quod homicida ad sui de-
 fensionem puniatur, quia est contra ius naturale. Florian. à Sancto
 Petro d. conf. 23. in prin. vbi quod homicida ad sui necessariā defensio-
 17 nē equiparatur furioso & pupillo, q. ex homicidio puniri nō pos-
 18 sunt. ¶ Extradē, etiā si testes deponent, quod aggreffus, si
 diffidit, fuisset liberatus, quia sufficit periculum nō vitæ, sed of-
 19 fense personalis secundū * cōmūnem, de qua Alex. d. conf. 75. col. 2.
 in fi. ver. nec obstat, quod testes lib. 1. ¶ Amplia, quia licet necessaria defensio
 20 probatur p testes nō simpliciter deponentes, q. fecit ad suā neces-
 sariā defensionē, sed bene, si addunt, factū vidisse, vt quia oculus
 21 eū insultabat cum gladio animo interficendi. Flor. d. conf. 23. n. 9.
 & seq. v. quod autē dicitur, vbi q. eodē exatē circumstantiis, qualitati-
 22 bus personarū aggreffura, & verisimilitudine, hoc elicitur, & pro-
 23 batur, allegat Barr. conf. 110. in fi. & per tot. lib. 1. Dec. conf. 54. n. 5. conf.
 24 272. n. 2. & Alex. conf. 109. col. 3. v. dico igitur, & col. 5. n. 6. & seq. ver. non
 25 obstat, lib. 1. Extradē, ¶ quia imo probata sola aggreffura, & q. ag-
 26 greffor admenabat cōtra aggreffum, videtur probata licita defen-
 27 sio. Flor. d. conf. 23. n. 11. & seq. v. nam cum dictum Tannum. Alex. d. conf.
 28 109. col. 3. post med. ver. dico igitur, lib. 1. ¶ Extradē, quia in dubio præ-
 sumitur defensio, qñ interficiens erat in vitæ periculo; quia inter-
 fecit cōtra eū admenabat, & erat robustior. Flor. d. conf. 23. n. 12. &
 29 si q. per tot. ¶ Extradē, quia imo defensio probatur p testes deponentes,
 Titius occidisse ad sui necessariā defensionem, si interrogati
 dicant, quia videntur. Barr. conf. 110. Quidā Mafiolus. in fi. lib. 1. vbi q.
 licet picipitur defensio mediante intellectu cū sensu proximo, ta-
 30 men hæc ratio sufficit, prout in vino dulci, & aceto, si dicat, quia
 gustant, sequitur Dec. conf. 54. n. 5. & conf. 272. n. 2. Alex. d. conf. 109.
 31 n. 6. & seq. lib. 1. maxime n. 8. v. nec obstat, quod ratio. ¶ Amplia, quia il-
 32 les, qui sine dolo interfecit, puta in ludo savorū pmissio, excusatur;
 33 Per. de Anch. cōf. 283. iure stricto, per tot. Alex. cōf. 8. n. 9. lib. 6. Vide, Sta-
 34 tutū circa homicidas puniendos non habet locum multis casibus. Concl. 566.
 35 ¶ Et maxime, qñ pœna homicidii imponitur à statuto: quia sem-
 per requiritur dolo, alias pœna nō habet locum. Beccius conf. 51.
 36 Viu. com. op. 823. Statutū emelat. tom. 1. com. opin. diuers. sub tit. de ll. &
 37 conf. princ. n. 259. ¶ Et quod homicidii sine dolo cōmissum non
 punitur, vel saltē de facili absoluitur, seu remittitur, late Crauet.
 38 conf. 6. n. 10. vbi infinitos citat. ¶ Extradē, quia homicidii, vel de-
 39 lictū in omittendo nō punitur ita severe. Vide, Delictū in omittendo
 40 leuius est quā in cōmittendo. Concl. 177. ¶ Amplia, quia is, qui facit rem
 licitā, puta, exequitor capiendo delinquentem, pater corrigendo
 41 filium, maritus uxorem, si nō patiuntur fieri actū licitum, & oriatur
 contentio, si exequutor interficiat capendum, pater filium, non
 42 psumitur dolo fecisse: & ideo nō tenetur de homicidio, ita Mar. in
 43 prax. §. aggreffor. n. 7. & seq. vbi ponit plura exempla, vbi tamē n. 82.
 44 dicit, quod defensio est de iure naturæ, & quod non est delictum.
 45 ¶ Amplia in eo, qui interfecit furem nocturnū, quia potest impune
 46 interfici. I. surr. noct. ff. ad l. Corn. de sicar. q. intelligit Clar. in §. homici-
 47 diū. n. 47. ver. vlt. defensio, quatuor concurrentibus primo, quod pro
 defensione sui, vel rerū suarū occidit; secundo, quod volens oc-
 cidere furem nocturnū clamet; tertio, quod cum non cognoscit,

& non habeat testes, qui recognoscant; quarto, q. capere eum non
 possit, vbi dicit * cōmūnem opinionem. Alex. conf. 140. Videtur in
 casu, in pr. ver. 4. non videtur. lib. 2. ¶ Extradē in fure diurno, qñ telo
 29 se defenderet secundū * cōmūnem. Clar. vbi supra, n. 47. qui dicit
 30 procedere, qñ quis potest dubitare, an venerit ad furandum, vel
 occidendū etiam. ¶ Idem, si fur defenderet se cū telo, ne caperetur
 noctu, vt est tex. in l. pignore §. fur. ff. de fur. quem ad hoc citat Alex.
 d. conf. 149. n. 7. v. supereff. videre, lib. 2. vbi, q. dicatur telo se defende-
 31 re, si se defendat, ens, vel ferro, vel lapide, vel alia quacūq; re apta
 nocere, vt in d. tex. ¶ Imo etiā si se non defendebat, potest interfici
 32 ille, qui de nocte ingressus est domū alienā, qñ dominus ignorat,
 an sit ingressus animo furandi vel occidendi: secus si sciret, quod
 animo furandi, quia non potest interfici, nisi telo telisat, ne capiat-
 33 tur. Alex. d. conf. 140. n. 7. v. aut se telo non defend. bat. lib. 2. vbi apost. in
 ver. dubitet. ¶ Et procedit, nedū si ingressus est animo offendendi
 34 dominū, sed etiā famulū domini, & quemcūq; de familia. Alex.
 d. conf. 140. n. 7. v. nō obstat, si diceretur. lib. 2. ¶ Idē, si repertus furarius
 35 fugiat cū rebus furatis, secundū * cōmūnem. Clar. vbi supra, qui
 hoc dicit verū, si nō potest aliter recuperare res suas, & cōmūnem
 * dicit Ias. in l. v. i. ff. de iust. & iur. n. 25. ¶ Restringe de iure Cano-
 36 nico: quia potius quis debet pati damnum in reb. q. interficere ho-
 minē. cap. suscepimus. de hom. Alex. cōf. 140. in prin. v. 4. nō videtur, lib. 2.
 37 & plenius n. 7. v. aut se telo nō defendebat, vbi apost. dat cōcor. ¶ Am-
 38 plia; quia adulter deprehensus p parrem vel maritū in adulterio cū
 filia, vel vxore, potest interficere vtrūque, q. qualiter procedat,
 plene Clar. in §. homicid. n. 48. v. dixi etiā, & n. 49. vbi late n. 50. & seq.
 an etiā possint interficere clericum, & an alteri mandare, quod in-
 39 terficiatur adulter. Vide, Adulteriū quando cōmittatur, & que sit pœna.
 Concl. 222. ¶ Amplia in bannitis diffidatis, stante statuto, q. impune
 possint interfici, quia valet tale statutū, plene Clar. in §. homicid. n.
 52. & seq. ver. plerūq;. Vide, Banniti possunt impune offendi, & quando.
 40 Concl. 19. ¶ Amplia, quia is, qui resistit Curia, ne capiat, si inter-
 41 ficatur, non punitur homicidii. Clar. d. §. homicidium, n. 73. ver. sunt
 42 etiā alii, & plenius in §. fin. q. 29. in pr. vbi ampliat siue captura esset
 iusta, siue non, quia non spectat ad satellites hoc perquirere. ¶ De-
 43 clara: quia debent abstinerē, si possunt capere viuum, ad effugien-
 dum tumultus, & malitias, quæ possunt adhiberi, & in omnem ca-
 44 sum requiritur, quod habeant exequutores mandatum de capien-
 do Seium. Clar. d. §. fin. quest. 29. in princip. Vide Concl. prox. seq.
 Vide, Delinquentes puniri non possunt, sed excusantur multis casibus. Con-
 45 clus. 188. Vide Conclusionem proximè præcedentem. nu. 2. & seq.

Homicidium ex quibus excusetur à pœna mortis.

Concl. 143.

HOMICIDIUM ¶ commissum in rixa non præsumitur ex dolo; 1
 & ideo minori pœna punitur. l. diuus, cum ibi not. & in l. fin. ff. ad
 l. Corn. de si. ar. Signorol. Homod. conf. 1. Statuto Civitatis, in prin. v. in
 oppositū. Sign. conf. 15. in pr. Bertaz. conf. 208. n. 8. & seq. plenius Flor.
 2 conf. 52. n. 31. & seq. vbi q. nec pœna mortis, neq; confiscationis bo-
 norū potest imponi. Vide, Homicida casualis quando punitur, vel non.
 3 Concl. prox. seq. ¶ Et generaliter in dubio homicidium nō præsumit-
 4 ur præmeditatum, plene Bertaz. conf. 85. per tot. vbi multas cōgerit
 præsumptiones, n. 11. & seq. vbi quod rixa tollit animū deliberatū,
 5 modica inimicitia, qualitas bona vulnerantis, locus, qualitas ar-
 morū, vulnere parviorum, & alia: quia in dubio minus delictum
 6 interpretatur. ¶ Secundo, qualitas instrumenti, cū quo est facta
 percussio, inducit psumptionem, q. non animo occidendi: & ideo
 7 percuteus cum tauolato nō videtur habere animum occidendi,
 quia nō est instrumentum ordinatū ad mortem. Sign. d. conf. 1. n. 2.
 8 ver. secundo probat. Alex. conf. 140. Videtur. n. 3. lib. 2. allegat cap. signifi-
 casti, l. secundo, ad fin. de homic. Apostill. ad Alex. conf. 15. n. 2. in ver. occi-
 9 dendū. lib. 1. ¶ Idem in eo, qui habebat lancem cū ferro, & percussit
 cum hasta, quia si ita de facili potuit percutere cū ferro, & nō per-
 10 cussit, excusatur ab animo deliberati homicidii. Bald. conf. 492. Di-
 11 citur, quod certi lib. 1. n. 2. ver. porro etiā. ¶ Idē in marito, qui percussit
 12 uxorem cū calce, quia licet mortua inde fuerit, nō tamen tenetur
 13 de homicidio, ex quo factū de sui natura non est ordinatū ad mor-
 tem. Sign. conf. 63. Titius calce, per tot. maxime n. 12. ¶ Et idem in eo,
 14 qui calce percutit aliū: quia non psumitur habuisse animum occi-
 15 dendū: ideo pœna ordinaria non tenetur. Alex. d. conf. 140. n. 3. lib. 2.
 16 ¶ Restringe vt nō procedat, qñ habito respectu ad debilitatē per-
 17 cussū, illa percussio in aliis nō mortalis, posset esse mortalis, quia si
 18 cōditio percussū debilis, est patēs, tenetur de homicidio; si nō est pa-
 19 tens, secus; quia psumitur ignorantia. Sig. conf. 63. per tot. maxime
 20 n. 12. ¶ Idē in eo, qui potuit percutere cū ensē, & percussit cū saxo.
 21 Caltr. conf. 255. v. i. supradicto in fin. lib. 1. vbi apost. allegat Corn. conf.
 22 57. Egrege. n. 8. lib. 4. ¶ Idē in eo, qui aggreffus pugnis, vel verbis in-
 iurio-

Toet. conf. suo, post confil. Antonii de Butrio, n. 17. quod si quis occidit
 Clericum, morte non punitur. ¶ Duodecimo, quod vulneratus per
 tres dies ambulans non curavit vulnus, quia vulnus non presumitur
 mortale, neque vulneratus tenetur de occiso. Clar. in §. homicid. n.
 44 circa p. vbi dicitur communem. Boer. dec. 323. n. 8. & plenius n. 12.
 ¶ Tractat materiam. ¶ Decimo tertio, quod si quis intulit vulnus, pro-
 bat, quod non ex vulnere perit illaro decessit, sed quia alius exina-
 niuit vulneratus, quia ille non tenetur de occiso. Clar. in §. homicid.
 n. 46. ver. sed quid si reus. Rom. singul. 158. Quidam fuit vulneratus. Boer.
 §. de dec. 323. n. 9. ¶ Et tunc, quia datur cautela, quod si vulneravit
 aliquem, & dubitat teneri de occiso, faciat illi palium interficere, &
 exinaniri, & non tenebitur, & hanc cautela dedit quidam aduoca-
 tus, quem Bald. dicit debere suspendi ex tali consilio, ita refert Clar.
 d. §. homicid. n. 46. ver. sed quid si reus, vbi, quod est pessima, & abomina-
 bilis cautela, & habuit Clarus ista omnia a Boer. dec. 323. n. 9. ¶ Et
 contra cautela tenet Clar. d. §. homicid. n. 46. v. primus casus, vbi, quod
 imo uterque tenetur tam is, qui exinanivit, quam is qui mandavit, &
 plenius exemplificat Boer. dec. 323. n. 9. quia tenetur de primo, &
 vulnerans de secundo, & mandans etiam tenetur, & consilens cautela,
 ¶ vbi, quod Bald. dicit aduocatum laqueum suspendendum esse. ¶ Restringe-
 re vulnus esset lethale, quia licet alius exinanivit, uterque tenetur
 de homicidio, id est, si non erat mortale, sed inferens vulnus man-
 davit per alium exinaniri vulneratum, communem dicit Clar. d. §.
 homicid. n. 46. vbi facit tres casus, scilicet, si vulnus non erat mortale, &
 alius sine culpa vulneratis exinanivit, quia non tenetur, nisi de vul-
 nere, & id est si erat dubium, an mortale, vel non. Boer. d. dec. 323. n. 9.
 ¶ Contra restrictionem tenet Boer. dec. 323. n. 9. ver. tamen hanc consili-
 onem, vbi si primum vulnus erat mortale, & alius exinanivit vulne-
 ratum sine iussu, & scientia primi vulnerantis, tenetur enim primus
 vulnerans solum de vulnere, non autem de occiso, & multa allegat.
 ¶ Et quod non tenetur de occiso is, qui vulneravit lethaliter, & ad
 mortem eius, quem alius sine culpa interemit, tenet Rom. sing. 243.
 ¶ Quidam fuit vulneratus. ¶ Declarat Capoll. cautel. 5, quia aut erat le-
 thaliter vulneratus, sed non erat certum, an esset mortuus; & quia
 ob bonam complexionem, vel curam optimi medici poterat euadere, &
 non tenetur de homicidio: aut nulla spes erat salutis, & tenetur, &
 ita videtur tenere Boer. d. dec. 323. n. 9. ver. quare Capoll. d. singul. vbi
 tamen n. 11. dicit hanc distinctionem esse contra communem. ¶ Deci-
 mo quarto excusatur ab homicidio quantum ad penam ordinariam
 famulus, qui de mandato domini inimicum domini lethaliter vulne-
 ratum interfecit, quia coeuit, quod iam erat lethaliter vulnera-
 tus, nec non etiam mandatum domini, sed quod extra ordinem tan-
 ti debeat puniri, tenet Dec. conf. 55. n. 4. sequitur Boer. dec. 323. n. 9.
 ver. sed hoc est intelligendum, vbi plures alleg. sed dicitur communem in co-
 trarium. ¶ Contrarium tenet Bart. in l. si quis mihi bona. §. iussu. ff. de
 acq. her. quem communiter sequuntur omnes. ¶ Doctor. vbi dicit Boer.
 vbi supra. ¶ Declara, quia seruitor, qui vulneravit non lethaliter, te-
 netur de auxilio tantum, dominus vero qui lethaliter primo vulne-
 rat, tenetur de occiso, vt per Boer. d. dec. 323. n. 10. in fi. ¶ Decimo
 quinto excusatur is, qui dum rixaretur cum alio, sine suo iussu super-
 uenit frater, vel amicus, & interfecit rixantem, quia non est in dolo.
 Boer. dec. 323. n. 9. v. pro quo d. ego. ¶ Decimo sexto, quod frater videt fra-
 trem in periculo inimicorum, quia potest armis illum defendere, &
 quatenus interficiat, non tenetur de homicidio, sed solum de excessu.
 Alex. conf. 2. v. si processus, n. 12. & seq. ver. denique videtur, lib. 7. vbi apost.
 in v. exco. 14. dat concord. ¶ Vide omnino Corrad. in suo Breuiario. tit. de
 hom. fil. 315. vbi enumerat 53. casus, quibus poena homicidii minu-
 tur, & Carrer. ponit in prax. fol. 225. §. 31. modos 45. videl. 14. na-
 turales, & 31. ciuiles. Martini l. 1. ff. de sicar. 25. ¶ Limita omnes excu-
 sationes praedictas non habere locum, quando statutum puniret homi-
 cidam quocumque modo interficiat, vel quoquo modo, aut qua-
 litercumque. Iacobi in l. 1. n. 25. ff. de legib. Menoch. de reprob. remed. 5. n. 63.
 ¶ Declara limitationem, vt per Crau. conf. 29. q. 2. quod licet ve-
 ta sit conclusio, tamen viageretur de poena vitae, non esset facien-
 da executio, si adesset causa iusta, prout defensus, vel aliud simi-
 le. ¶ Adde tamen, quod vbi corpus poena homicidii venit alleuiata
 arbitrio iudicis, non debet esse corporis afflictiva, l. si adulterii cum
 incestu. §. imperatores. ff. de adul. Dec. in cap. ex litteris. de consil. & in a-
 post. ad eum in l. consilii. ff. de reg. iur. Martini l. diuus Adrian. ff. ad l. Corn.
 de parricid. Vide Conclusionem prox. preced. Vide Concl. prox.
 seq. Vide, Excusatio a poena, & dolo ex quibus inducatur. Conclus. 468.

Homicida casualis quando puniatur, vel non.

Conclus. 144.

HOMICIDIVM ¶ casuale commissum ab eo, qui dabat operam rei
 licitae, non est punibile; ideo si fabricatur puteus, si quis illi qui
 sunt superius, immittant lapides per mastellum, committantque ho-

micidium, quia forte saxum ex mastello ceciderit, non tenetur,
 quando ipsis aliquid imputari non potest. Bald. conf. 222. v. si praedi-
 ctus, lib. 5. Vide, Animus, & intentio attrahitur. Concl. 334. ¶ Amplius quia
 non punitur quis criminaliter de homicidio, quando casu fortui-
 to causatum est homicidium, etiam si leuissima culpa adscribi possit
 de homicidio. Bald. conf. 222. in fi. lib. 5. Vide, Homicidium ex quibus ex-
 cusetur. Concl. 143. ¶ Amplius in marito, qui calce percussit uxorem,
 quae inde mortua est, quia non tenetur de homicidio; quia percus-
 sio cum pede non est ordinata ad mortem: ideo homicidium est casua-
 le, nisi debilitas mulieris patens fuisset talis, quod posset percussio
 dici ordinata ad mortem. Signor. conf. 63. Titus calce per tot. vbi apost.
 in fi. ¶ Amplius in eo, qui percussit mulierem pregnantem in rixa,
 quia licet faciat abortum, ex quo non apparebat praegnans; non te-
 netur de homicidio. Signor. conf. 1. per tot. ¶ Amplius in eo, qui ex sua
 sola confessione conuincitur de homicidio casuali, vt quia dicit, quod
 ludendo venit ad rixam cum colludente occiso, & quod cum spinxit,
 & cecidit super gladio, quia non tenetur de homicidio; quia spin-
 ctura non est ordinata ad homicidium. Ang. conf. 27. Quidam victor. n. 3.
 ¶ Amplius in eo, qui in ludo, consuetudine etiam & irrationabili per-
 misso interfecit coertantem. Petr. de Anch. conf. 283. iure stricto, per
 tot. Alex. conf. 8. n. 9. lib. 6. ¶ Amplius in eo, qui se defendens a cane
 mordace proiecit saxum contra canem, & percussit hominem, qui de-
 cessit, quia non punitur poena, quae excedat relegationem, etiam stante
 statuto, prout Papia, vbi euenit casus, quod puniatur homicida in
 aere, & corpore arbitrio potestatis. Sig. conf. 169. n. 53. ver. interdum ho-
 micidium, vbi ponit alia exempla, de iure communi, in eo, qui aborem
 putabat, vel reus si reficiebat. ¶ Amplius quia rixans cum alio, si percu-
 tit uxorem eius, contra quem rixatur, non tenetur de homicidio; quia
 praeter intentionem interfecit. Sig. conf. 155. In proc. ssu, in pr. & per tot.
 Vide, Homicidium multiplex, & de singulis speciebus. Conclus. 141. nu. 9.

Homicidium culposum, multiplex, & quando dicatur.

Conclus. 145.

HOMICIDIVM ¶ culposum duplex est. Aliud est culposum le-
 ui, vel leuissima culpa: & istud non potest criminaliter puniri,
 secundum communem. Clar. d. §. homicidium, n. 3. ver. quinimo, vbi quod
 homicida iste ex leui, vel leuissima dicitur potius casualis, quam cul-
 posus. ¶ Et dicitur culposum tertio modo, quod quis percussit animo
 interficiendi impune bannitum ob statutum, sed bannum erat nullum
 & iniustum, puta, si pro simplici vulnere erat datum bannum in poenam
 ultimi supplicii; quia de se manifeste est iniquum: vel si bannitus erat
 clericus, quia qui interficit tales, non facit diligenter, excusatur a do-
 lo ob publicam scripturam, sed non a culpa. Alex. conf. 65. n. 8. & seq.
 plenius conf. 77. v. si n. 6. & seq. per tot. lib. 3. & ibi n. 10. idem qui inter-
 fecit bannitum, qui soluerat, sed non erat deletus. ¶ Culposus vero ex
 lata culpa criminaliter puniri potest; quia lata culpa proxima est
 dolo, veluti si quis versus turbam hominum proiecit lapidem; quia non
 adest animus occidendi, & sic non adest dolus, sed tamen est in lata
 culpa: ideo poena extraordinaria puniatur, secundum qualitatem fa-
 cti, & arbitrium iudicis, puta vel in pecunia, vel banno, vel etiam
 tritremibus. Clar. d. §. homicid. n. 3. in fi. ver. huius autem, vbi dicitur com-
 munem. ¶ Item culposum dicitur homicidium, si architectus, qui
 ascendit machinam, & eam non bene legauerat, cecidit, & inter-
 fecit aliquem, quia cessat dolus, sed non culpa. Clar. d. §. homicid. n. 3.
 in fin. ¶ Item in custode portus, qui noluit aliquem recipere cum
 curribus & perierunt, super quo casu consuluit Crau. conf. 80.
 Clar. d. §. homicid. n. 3. in fin. ¶ Item culposum dicitur homicidium,
 quando citra animum occidendi interfecit, quod potest dignosci ex
 genere armorum, si cum baculo: ex genere percussionis, si habens
 ronciam percussit cum hasta, & plura exempla similia ponit Clar. d.
 §. homicid. n. 4. ver. dicitur etiam, vbi ponit plures, qui consulerunt, vel
 iudicarunt super homicidio culposo, & non dolo ex variis conie-
 cturis, & est text. in l. 1. §. diu ff. ad l. Cor. de sicar. vbi, quod claua per-
 cutiens non videtur animo dolo interficiendi. ¶ Item culposum,
 & non dolo sum dicitur homicidium, si volens quis interficere Seium,
 interfecit Sempronium, quia non adest dolus contra interfecitum. Alaba.
 conf. 30. in princ. vbi dicitur communem & plures alios citat Clar. §. ho-
 micid. n. 5. ver. dicunt etiam, & hanc in simili communem ¶ dicit Clar.
 §. fin. q. 77. n. 8. in eo, qui volens percutere laicum, percussit cle-
 ricum. ¶ Contrarium Bart. in l. respiciendum §. d. Iniquum, in fi. ff. de poen.
 & in simili Clar. in §. si q. 77. n. 8. ver. sed quid si aliquis vbi quod vo-
 lens percutere laicum si percussit clericum, tamen incidit in excom-
 municationem, quamuis dicatur communem esse in contrarium. ¶ De-
 clarat idem Clar. quod ipse teneret opinionem Bart. & faceret mor-
 tale interficientem vnum pro alio, quia licet cesset qualitas animi de-
 liberati, non tamen cessat dolus, & ego confirmo: quia dabat opera
 homicidio prohibito ex dolo: & ideo non excusatur, si alium pro
 alio

alio interficiat; primam partem tenere, quando vero non habebat animum interficiendi, sed vel se defendebat, vel aliter licitam rem faciebat, si tunc unum pro alio interficiat, dicitur culpofum, non dolofum homicidium, & exempli de eo, qui in rixa volebat unum interficere, qui cum offenderat, si alium interficiat, tunc efficit culpofum homicidium, ut dicit Clar. d. §. homicidium, nu. 5. in fin. ita fuisse per Senatū iudicatum. Item culpofum dicitur homicidium in eo, qui dormiens interfecit, si erat folitus, & non moriuit. Iaf. in l. 1. n. 17. & seq. ff. de legib. vbi idem in eo, qui volens interficere Seium, interfecit alium præter mentem, licet de hoc sint opiniones, num. 18. item in eo, qui proicit lapidem in aere, & interfecit contra intentionem suam, num. 21. item in eo, qui volens cuitare canem, proiecit lapidem contra canem, & interfecit, quia dicitur culpofum. Iaf. ibi num. 24. Item si aggreffus interficiat aggrefforem etiā fugientem, quia tenetur de culpofum, non de dolofum homicidio fecundum communem, de qua Hier. Tor. conf. suo post conf. Ant. de Butr. n. 17. Vide Homicidium multiplex. Cōcl. 141. n. 10. & seq.

Homicidium voluntarium quoruplex, & qualiter probetur. Concluf. 146.

Simplex homicidium quatuor modis committitur, necessitate, Casu, culpa, dolo, de quibus Clar. in §. homicidium, in princ. & ista quatuor species faciunt dici homicidium simplex. Deliberatum pariter quatuor modis committitur; primo ex proposito absq; alia qualitate, secundo ex infidiis; tertio proditorie; quarto per assassinium, Clar. d. §. homicidium, n. 7. & seq. Propriis manibus quis interficit, aliquando p aliu; quia mandat alteri, aliquando p modū auxilii, item seipsum interficiens, dans poculū amatoriu, vel aliquid mortiferum ad comedendum, vel bibendum; item dirigens aliquem ad locū, in quo interficiatur, vel falsum testimoniū dicens, per quod alius interficitur. Clar. d. §. homicidium, n. 12. v. pluribus autē cum seq. vbi late. Vide, v. enscius qua pena puniatur. Concl. 69. Item qui innocenter cōdemnavit, dicitur homicida, & puniatur de homicidio. Clar. d. §. homicidium, n. 15. ver. itē iudex. & itē si dedit iudex operā, quod falso aliquid reus confiteatur, per quod innocens fuit ad mortem damnatus; item, si excedat modū torquēdi, reusq; moriatur, ut ibi. Item si Medicus si malū medicamentū adhibeat, & scienter, infirmūq; mortuū, tenetur de homicidio, si vero nō animo interficiēdi, sed imperitia: tūc pœna extraordinaria tenetur. Clar. in d. §. homicidium, n. 17. v. itē medicus. vbi quod semper teneatur ad damna, & intercedit, an mortis causam præbeat. I. nihil interest. ff. ad l. Cornel. de sic. Dolofum homicidium dicitur, qñ quis fit in rixa, vel incontinenti calore iracundie, & non deliberate post rixā, vel inimicitia, aut iniuriā. Clar. d. §. homicidium, n. 6. ver. dolofum. Item quia dolofus dicitur etiam qñ quis volens ex dolo vnū interficere aliu interfecit. Clar. d. §. homicidium, n. 5. ver. fed certe. Animus occidēdi deprehenditur ex genere armorū, ex quibus inferuntur vulnera, apost. ad Alex. conf. 5. n. 2. in ver. occidēdi lib. 1. Operatur animus: quia de iure communi tenetur de homicidio, licet nō sequatur. I. si quis cū telo. C. ad l. Cor. de sic. Alex. conf. 15. n. 2. lib. 1. Vide cōclusionem proxime sequentem n. 7. Item quia idē est etiā in casu statuti, quando plures simul deliberare iuerunt ad faciendū homicidium: quia si vnus solus interficiat, omnes tenentur de homicidio, si constat quod eo animo iuerunt, alias secus. Apost. ad Alex. in d. conf. 15. n. 4. vers. si plures lib. 1. Contrarium Alex. d. conf. 15. nu. 4. lib. 1. vbi apost. ill. dat concord. in ver. si plures, & Alex. dicit communem opinionem. Declara: quia dolo cōmissum præsumitur homicidium, nisi contrariū doceatur: quia eo ipso, quod aliu quis interficit, ius præsumit, quod ex dolo faciat, nisi contrariū probetur, Bart. conf. 42. Statuto ciuitatis, in princ. lib. 2. Alex. conf. 77. v. ism. 8. lib. 3. vbi, quod naturaliter inest dolo in homicidio. Restringit, nisi quis insultatus, & infectus ab insultante cū armis interficiat insultantem, plene Ang. Aretin. conf. 85. Quomā, in princ. Qualificatū dicitur homicidium, qñ fit animo deliberato, vel ex infidiis, vel proditorie, aut p assassiniū. Clar. d. §. homicidium, n. 7. ver. deliberatum, & scias; quia in multis locis, prout Mediolani, nunquā fit gratia de homicidio de liberato. Clar. d. §. n. 8. Deliberatū igitur dicitur homicidium, & ex proposito, qñ quis aggreditur alium, præuia animi deliberatione ex interuallo præcedente, & illū interfecit. Clar. d. §. homicidium, n. 8. ver. ex proposito. Item quia etiā dicitur deliberatū homicidium, quando quis obuiat in amico suo, & circa cōmotus eum interfecit, si antea deliberasset illum interficere, & armatus incesisset eo animo. Clar. d. §. homicidium, n. 8. ver. ex proposito. Contrarium tenet Cafon. praxi fol. 13. n. 8. quod nisi in dultia, & infidia intercesserint, non dicitur deliberatū, & dicit omnes ita tenere. Declara, quia

ad hoc, ut homicidium dicitur animo deliberato, necesse est, quod animus deliberatus occidendi interueniat, videlicet post solutam iram, rixā, vel offensā; quia multum interest, quod homicidium sit voluntarium, ut quia quis omnino voluerit interficere, an vero deliberatum, quia voluntarium dicitur, quod fit in rixa, vel statim post rixā, dum durat calor iracundie; deliberatum vero, quod fit ex interuallo ex deliberato animo, ut dicitur, a sanguine frigido, id est, sanguine frigido. & nisi ista qualitas intercedat, non potest dici deliberatū, ita declarat plene Clar. in §. homicidium, n. 8. ver. ex proposito. Item ista qualitas deliberati animi coniecturis probatur ex cōgregatione armorum, ex qualitate armorum, ex vulnere in loco lethali, ex vulnerū multitudine, prout etiam ista qualitates arguunt animum occidendi, sed ut arguant animū deliberatum occidendi, est necesse, quod cesset ira, & calor iracundie rixalis, eo quod non sint facta ista incōtinenti. ita Clar. d. §. homicidium, n. 8. vbi late. Item tendit: quia cōiecturæ animi deliberati sunt multe, de quibus plures Doctores passim loquuntur, Mantua allegatur ponere multas conf. 152. & conf. 236. & conf. 294. n. 5. & seq. & conf. 314. n. 7. lib. 1. Conf. 173. lib. 2. cū aliis, quos allegat idē Clar. d. §. homicidium, n. 8. ver. pœna est. Item infidiis dicitur committi homicidium, quando aliquis ex peccato aliu, positus in loco, qui ab illo versimiliter prævidetur non poterat, animo ipsum interficiendi, & ipsum sic venientem ex improviso interfecit. Clar. d. §. homicidium, n. 9. ver. ex infidiis, & iste homicida, si confugiat ad ecclesiam, non gaudet immunitate, secundum Clar. vbi supra. Proditorie vero dicitur committi homicidium, quando aliquis nulla præcedente inimicitia aliu interfecit, puta socius itineris, vel in mēsa, vel stans simul sub fiducia & amicitia, vnus aliu interfecit, quia dicitur proditorie interficere, secundum communem, de qua Clar. d. §. homicidium, n. 10. ver. proditorie, vbi, quod talis proditor non gaudet immunitate Ecclesie. Per aliaffiniū dicitur committi homicidium, quando interuenit pecunia. Vide sup. in ver. Assassiniū quid sit, vel assassiniū. Concluf. 51.

Homicida quis dicatur, & de multiplicibus homicidiis & pœnis eorum. Concluf. 147.

Homicida formalis, & causalis dicitur ille, qui proprio animo, & propriis manibus aliquē occidit, & iste est proprius meloquēdo verus homicida, Bald. conf. 52. Casus talis est, Iam Cai. tatis, in pr. ver. quidam vero est lib. 1. & duplicatur lib. 5. conf. 384. Item tendit: quia formalis, & nō causalis homicida dicitur funialis, infans, vel alius nō capax doli, qui aliu occidit. Bald. conf. 52. circa med. ver. 3. modo, lib. 1. & conf. 384. lib. 5. Causalis, & nō formalis homicida dicitur mandans fieri homicidium, cuius mandatu ipsum homicidium fuit cōmissum, Bald. conf. 52. in pr. lib. 1. vbi quod nō est vere & proprie homicida secundū subtilitatem verborū, sed secundū effectū iuris & facti, est plūquā homicida, quia peccat in se & in aliu, quem corrumpit, & duplicatur lib. 5. conf. 384. Vide, Mandatum ad homicidium, vel delictum faciendū ex quibus probetur, vel nō. Concl. 34. Amplia, quia mandans fieri homicidium, licet ipse vere nō faciat, tamen dicitur princeps delicti, quia est causa causā, & est vere & proprie homicida. Bald. d. conf. 52. in pr. lib. 1. & conf. 384. lib. 5. Item etiā cōsulens, quia licet distingui solet, an is cui cōsiliū datur eratalias facturus, vel non, tamen in atrocioribus nō distinguitur, sed puniatur mādans, & cōsulens, prout is, qui fecit, Mar. sing. 66. Nisi me mea memoria. Item Amplia, quia veneficus mittens & parans venenū, & mittens ad interficiendū, puniri debet pœna mortis. Bald. conf. 211. Istud maleficium, lib. 4. Vide, Veneficus qua pena tenetur. Concl. 69. Item Amplia, & adde, quia secundū legem Corde fiantis puniatur de homicidio, qui homicidium nō cōmisit, qui ad actum proximum deuenit, puta quia percussit cū telo, vel animo interficiendi aggreffum fuit, sicut si homicidium cōmisisset, I. si quis cū telo. C. ad l. Corn. de sic. & istud de iure communi procedit, ut dicit Alex. conf. 15. Vifo processu, n. 2. lib. 1. & conf. 146. n. 2. lib. 2. & dicitur in l. si quis dignum. S. illi autē de hom. Alex. conf. 140. Videretur in casu, in princ. lib. 2. Bald. conf. 361. Quidā rumor, in fi. lib. 1. & conf. 356. Statuto placitū in contrarium, lib. 1. Ang. conf. 14. Nos Carol. n. 3. ver. de secundo Alex. conf. 15. n. 2. lib. 1. qui dicit nō sufficere animum occidēdi, & plenius conf. 140. Videretur in casu n. 2. ver. sed præmissa, lib. 2. vbi quod de cōsuetudine, & secundū statuta Italie nō puniatur animus occidēdi, cū deuenit ad actū proximū, pœna ordinaria, sequitur Dec. conf. 534. Vide, Conatus non puniatur, nisi sequatur effectus. Concl. 544. Item Declara, Alex. conf. 140. n. 5. ver. nō obstat etiā, lib. 2. quod text. homicidium quod qui habuit animum occidendi; si sequitur est homicidium quod qui habuit animum occidendi, in foro autē fori, secus est; quia is qui nō habuit animum occidēdi, nō puniatur pœna ordinaria, & n. 2. dicit, quod secundū statuta & cōsuetudinem Italie animus nō puniatur, ut in con-

10 in contrario. ¶ Extende cōtrarium, vt procedat, quod quis nō teneatur de homicidio in rixa, licet vulnerauerit, quando apparet, quoniam intulerit vulnus lethale, sed solum teneatur de vulnere, de iure cōmuni. Bald. d. conf. 361. per tot. lib. 1. & conf. 399. eod. lib. ¶ Extende, vt procedat maxime in pēnis statuti; quia nunquā habent locū, nisi cum effectu sit cōmissum homicidium. Bart. d. lib. 1. qui cum telo. C. ad l. Cor. de sicar. & ita seruari inquit Bald. d. conf. 361. in p. lib. 1. Alex. conf. 15. n. 15. m. 2. lib. 1. ¶ Declara, vt per apost. ad d. conf. Alex. 15. lib. 1. ver. statutorum, vbi pulchre distinguit. ¶ Restringe, cōtrarium vt nō procedat in assassinio, propter immanitatem criminis; quia si deuenit ad actū, quia iuit cum telo paratus, punitur pēna mortis. Ang. de Perus. conf. 14. Nos Nicolaus. n. 3. ver. praterea si diligēter. v. g. in fi. ¶ Idem in eo, qui dedit venenū, quia licet recipiens euomerit, tamē quia nō stetit p. dante, punitur pēna homicidii, apost. ad Alex. in d. conf. 15. in ver. statuti. lib. 1. Vide, Pēna veneficorum qualis, & quando habeat locū, cum, vel nō. Concl. 229. ¶ Restringe, qn ex circumstantiis aggravantibus aliter esset dicendum, puta si homicida non recessit, nisi postquā habuit vulneratū pro mortuo, qui tñ vixit, apost. ad Alex. d. conf. 15. in ver. statuti. lib. 1. Vide, Pēna mortis ob delictū nō consummatum quādo imponatur, vel nō. Concl. 229. ¶ Amplia, quia talis homicida mandans fieri homicidii debet puniri pēna statuti punientis homicidā ex iuris effectu, & subtilitate. Bald. d. conf. 52. lib. 1. per tot. maxime in fi. & conf. 184. lib. 5. Vide, Statuti circa homicidas puniendos nō habet locum mult. in cap. Concl. 566. ¶ Declara, quia statutu mandans nō potest aliquē puniri, nisi pro delictis a statuto expressis, si extat aliud statutum mandans, quod faciens homicidii puniatur pēna mortis, nō habet locū in mandante; quia nō est homicida, nisi interpretatiue. 18 Bald. conf. 385. Statutu cūctari. lib. 5. & dupliciter lib. 1. conf. 52. ¶ Limita; quia homicida nō dicitur, neq; pēna statuti habet locū contra eū, qui percū sit mulierem pręgnantē, quę fecit abortū, quia statuti puniens homicidas nō habet locū in nō natis. Signor. conf. 1. Statutu cūctari. per tot. maxime in fi. ver. ad solutiōē. ¶ Extēde, vt procedat limitatio etiā de iure cōmuni, qn mulier non erat pręgnans per 40. dies, quia tunc partus adhuc nō est formatus, Signor. d. conf. 1. circa fi. ver. secundo casu. ¶ Extēde de homicidio de iure cōmuni percutiens pręgnantē de occiso, si non apparebat pręgnans, licet esset etiam post 40. dies. Signor. d. conf. 1. in fi. ver. tertio casu. ¶ Si vero apparebat pręgnans, tunc attēduntur cōiecturę, & alię pręsumptiones, an animo interficiendi partum, vel non percussit. Signor. d. conf. 1. in fi. ver. secundo casu, videlicet. ¶ Et quod minori pēna puniatur interficiens partū non editum, licet animatum; quam partum editum, tenet Oñsc. decis. Pedem. 60. n. 7. & seq. ¶ Restringe limitationē; quia tenetur de homicidio de iure cōmuni percutiens mulierē pręgnantē post 40. dies pręgnationis, si animo interficiendi partum percussit. Signor. d. conf. 1. in fi. ver. secundo casu aut conf. 1. Vide, Statutu circa homicidas puniendos qualiter intelligatur. Cōcl. 565.

Homicidii pēna quotuplex, & quę sit. Concl. 148.

1 PRIMA pēna homicidii est pēna vltimi supplicii. l. i. ff. de sicar. Ang. de Perus. conf. 14. Nos Carolus. in princ. vbi quod de iure antiquo erat deportatio cum confiscatiōe bonorum, & ista est communis opinio, q. hodie est pēna mortis, licet alias esset solū pēna legis Cornelię, videlicet in homine nobili deportatio cū confiscatiōe bonorū. Iul. Clar. §. homic. n. 18. ver. sed quaro, vbi dicit cōmunem, Alex. conf. 119. v. i. p. p. conf. in pr. lib. 7. ¶ Extēde, quia procedit hac pēna mortis indistincte, tam contra nobilem, q. ignobilem, ¶ Clar. d. §. homic. n. 18. in fi. ¶ Restringe in decurionib. & alis hostiorib. quia deportantur, non autē morti traduntur, nisi acclamationib. populi ita fieri sit necesse. Ang. d. conf. 14. in pr. ¶ Restringe de iure Canonico, quia laicus p. homicidio excommunicatur, clericus deponitur & priuatur beneficiis, non tñ ipso iure, secundū cōmunem. Clar. §. homic. n. 20. & seq. vbi limitat, nisi esset deliberato animo cōmissum. ¶ Et quod Clericus nō sit ipso iure priuatus ob homicidii simplex, sed debeat priuari, secus si esset qualificatū. Clar. plenius §. fi. q. 73. n. 7. in fi. vbi dicit cōmunem; dicit tamen ibi in fi. quod si fiat priuatio, tenetur restituere fructus a die delicti, siue extēret, siue nō, licet habere debeat alimēta. Vide Homicida in quibus reddatur inhabilis. Concl. 150. & Concl. prox. seq. ¶ Homicidii crimen est atrocissimū. Ang. conf. 217. n. 6. in fi. ver. sū autē nō obstat. ¶ Declara, quia dolosum homicidii debet esse, vt sit locus pēnę ordinarię mortis naturalis, ita Cast. conf. 277. In causā incarcerationum, in pr. lib. 2. vbi apost. citat Alex. conf. 118. col. 1. lib. 2. vbi, q. est de iure cōmuni, & idē dicit Alex. conf. 119. v. i. p. p. conf. in pr. lib. 7. ¶ Extēde, vt idē sit, etiam si pēna homicidii imponatur de iure municipalis, & sic ex forma statuti homicida puniri debeat pēna mortis naturalis quia debet intelligi, qn homicidii dolo fuit cōmissum, secus si culpa etiam lata; ita Cast. d. conf. 277. in princ. ver. pramitten-

da sunt, lib. 2. vbi reddit rationem, quia statutum recipit passiuam interpretationem a iure cōmuni, vbi dicit hanc esse opinionem Barr. quam multi non intelligunt, & loquitur in statuto Mantuanō, & idem tenet Alex. d. conf. 119. n. 13. ver. restat. lib. 7. ¶ Imo etiam si non imponatur pēna mortis naturalis, sed alia pēna corporalis pro homicidio per statutum, licet de dolo nō faciat mentionem, tamen debet intelligi de homicidio doloso. Cast. d. conf. 277. circa pr. v. ex cuius verbis. lib. 2. ¶ Declara; quia licet aliqui tenuerint, quod statutū mandans simpliciter homicidam puniri pēna mortis, debeat simpliciter intelligi de quocunq; homicidio; quia in statutis inspicitur factū, non animus, & adducunt Barr. in l. i. §. diuus. & in l. fin. circa med. ff. ad l. Corn. de sicar. tamen dicit Cast. d. conf. 277. circa pr. ver. ex cuius verbis. lib. 2. quod errant, & more Iudæorum, verbis, & nō sensui inharere, alias homicida casualis puniretur pēna mortis, & verba Barr. quod in pēnis statutariis non inspicitur animus, sed factū, debent ita intelligi, quod solus animus nō sequito factū nō punitur. ¶ Imo Alex. d. conf. 119. v. i. p. p. conf. in pr. lib. 7. dicit, quod statutū in tantum recipit interpretationem passiuā a iure cōmuni, vt pēna homicidii intelligatur cū dolo, sicut de iure cōmuni, vt procedat, etiam si statutū reddatur elusorium, & nihil operetur, quia sine dolo habet locū. ¶ Amplia; quia nō valet statutū, quod pro homicidio imponatur pēna pecuniaria, cōmunem & magis communem dicit Clar. §. homicidum. n. 19. ver. sed nunquā valer. Clar. in §. si quęst. 32. n. 7. in fi. & relatiue q. 58. n. 17. in fi. ¶ Contrariū, quod valeat. Alber. in 2. par. statuti. q. 22. vbi, quod totus mūdus hanc seruauit, & etiā cōmunem. dicit Clar. d. §. homicidum. n. 19. ¶ Declarat idē Clar. hodie nō valere, & dicit quod si valeret, q. forentem interficiens, prout Perusius, puniatur pēna pecuniaria; nō tñ sequitur, q. si alibi Perusius interficiatur, occisor teneatur solum pēna pecuniaria; licet tale ius reddi debeat in d. §. homicidum. n. 19. ¶ Secunda pēna est, quia priuatur successione eius, quē interfecit, siue successio sit ex testamēto, siue ab intestato; quia bene succedit, sed fiscus aufert ab eo, cōmunem dicit Clar. d. §. homicidum. n. 22. ver. puniatur etiā, Butr. conf. 63. in pr. ¶ Extēde, vt procedat, etiam si occisor habeat filios; quia nō succedunt, sed fiscus, secundū magis cōmunem, alius daretur occasio delinquēdi. Clar. d. §. homicidum. n. 22. v. sed pone. ¶ Extēde in marito interficiente vxorē; quia secundū cōmunem, si ex pacto lucratur dotē, illud lucrū patit, & defertur hare dibus vxoris, si ex forma statuti, fiscus lucratur, ita Clar. d. §. homicidum. n. 22. v. sed quid si maritus, vbi tñ reprobatur hanc distinctionē, & q. semper hare dibus vxoris defertur. ¶ Extēde in fratre interficiente fratrem; quia fiscus pręfertur filiis occidentis. Clar. §. homicidum. n. 22. Tertia pēna est; quia homicida tenetur et ad interellē animę occisi, videlicet ad faciendū electionē synas, p. orationibus fiendis; itē ad mercedē, & expensās Medici, & medicinarum; item ad operas perditas, secundū cōmunem. Rol. conf. 39. per tot. lib. 2. Iul. Clar. d. §. homicidum. n. 23. v. tenetur. licet dicat male obseruari; quia fiscus rapit omnia. ¶ Declara tamen, quia nō debentur ista ab eo, qui læssus interfecit, vel iustam causam habuit, & in casibus, in quibus debetur, semper intelligitur quoad personas, quę alimentari debebant, nō quoad alios. Crau. conf. 119. n. 5. & seq. vbi late, quę debeatur, & quibus, vbi ponit casus plures, quibus nō debentur damna operari. Et tñ maxime is, qui dedit causam rixę, & homicidio, nō petit damna. Crauet. d. conf. 119. in fi.

Homicidium in rixa commissum quia pēna puniatur. Concl. 149.

1 HOMICIDIVM si est commissum in rixa, & constat quis intulerit primum vulnus lethale, ille solus tenetur de homicidio, & non alii, licet vulnera plura illata fuerint; quia pecuniaria, vel extraordinaria pēna alii puniri possunt. Bald. conf. 399. Pręsupposito quod in ciuitate, lib. 1. & conf. 361. Quidam rumor, per tot. lib. 1. vbi dicit hanc veriorē, & recitat varias opiniones, & conf. 492. p. tot. lib. 1. incipit, Dicitur quod certi, & idem cōsultentes tenent, Salve. Gaspar. Cald. & Anchar. inter conf. Anch. conf. 216. Nos Bartholomęus, ple. ne Menoeh. cas. 362. in pri. vbi, quod alii tenentur de vulnere. Alex. conf. 2. v. i. p. p. conf. in pr. lib. 7. ¶ Et idem in homicidio facto in insultu, vel in proiectione lapidis ex domo, in qua essent plures, Carter. in prax. fol. 213. §. 13. per tot. vbi, quod homicida incertus de certis puniatur extra ordinem, sed incertus de incertis non puniatur aliquo modo. ¶ Extēde hōc maxime procedere, cum vulnus eius, qui non tenetur de homicidio, est in loco non mortali, puta in pede, vel brachio. Bald. d. conf. 361. circa si. ver. alii dicunt, lib. 1. ¶ Extēde in casu contrario, si primi vulnerantes nō intulerunt mortalia; quia nō tenentur de homicidio, sed qui postea lethaliter vulnerauerit, Bolog. in addit. ad cōf. 10. de Anan. 59. n. 10. vbi distinguit multos casus. ¶ Amplia, vt procedat maxime in pēnis

in penis statutis, quia requiritur factus, & non sufficit animus in penis statutis. Bald. conf. 361. ver. *præterea*, in fin. ubi quod ita servatur
 6 lib. 1. Alex. conf. 15. n. 2. lib. 1. ¶ Extende, quia pena statuti non tenetur
 quis de homicidio, si dato pugno percussit cecidit in terram, &
 colloso capite super petram moritur; quia tunc non tenetur ad pen-
 nam homicidii ex statuto impositam. Aret. conf. 126. *visu consultat*
 7 tione, & *statuti*, n. 9. ¶ Declara extensionem, ut non procedat, nisi
 quando ageretur de pena statuti, & constaret, quod non animo
 interficiendi facta fuerit percussio, alias esset aperta via impunita-
 tis. apost. ad Alex. d. conf. 15. in ver. *statutorum*, lib. 1. qui irridet Italis
 8 in hærentibus cortici verborum nimis. ¶ Restringe, quia si constat
 de animo preparato, ut quia plures accesserunt ad faciendum ho-
 micidium, licet unus solus interficiat, omnes tenentur de homici-
 dio, etiam in casu statuti; secus si non constat de animo, ita apost. ad
 9 Alex. conf. 15. n. 4. in ver. *si plures*, lib. 1. ¶ Contrariū tenet Alex. d. conf.
 10 15. n. 4. lib. 1. ubi apostil. in ver. *si plures*, dat concord. ¶ Amplia, quia
 non punitur ultimo supplicio homicidium in rixa, neque; confilcan-
 11 tur bona, ita Plot. conf. 52. n. 3. & seq. ¶ Amplia, ut idem in homici-
 dio à pluribus commisso per insultum factum à pluribus in unū,
 quia qui vulnerat leuiter, & non mortaliter, non tenetur de homi-
 cidio, sed pena extraordinaria sunt puniendi; quia dicitur com-
 missum homicidium potius inadvertenter per insultum, q̄ præ-
 meditate, Bald. conf. 492. dicitur, q̄ certū, lib. 1. Anchar. d. conf. 216. per
 12 tot. ¶ Amplia, quia si est commissum homicidium à pluribus, & occi-
 sus habet plura vulnera, nec constat quis intulerit mortem, omnes
 tenentur pena extraordinaria de quasi homicidio, non autem tenen-
 tur proprie de homicidio. Dyn. d. conf. 41. n. 2. & hanc communem
 * dicit Alex. conf. 15. *visu processu*, n. 4. lib. 1. Anchar. d. conf. 216. per
 tot. ubi, q̄ omnes Doct. legentes Bononiæ ita tenent. Clar. d. §. *ho-*
 * *miciidii*, n. 37. ver. *alia etiam*, ubi dicitur communem, allegat Roland.
 * conf. 63. n. 10. lib. 2. attestant de * comuni, plenil. Alex. conf. 14. Pon-
 deratū, n. 7. & seq. ver. *non obstat etiam*, lib. 3. ubi tollit omnia contraria,
 & tuetur consilia Dyni, quia tunc puniuntur omnes, quod omnes
 13 vulnerarunt. ¶ Contrariū, quod omnes sunt absolviendi, ne inno-
 cens pro nocente cōdemnetur. Anchar. conf. 216. n. 3. Alex. conf. 15.
 lib. 1. & cōf. 14. lib. 3. & cōf. 2. in pr. lib. 7. Feli. in c. significasti. il. 2. n. 6. 7. de
 homicid. Marf. in l. si in rixa. n. 5. ff. ad l. Cornet. de fidei. & in rub. C. de prob.
 14 n. 4. 18. Gramm. de fidei. 42. n. 5. & seq. Boff. de homicid. n. 26. & seq. Vide,
 Absolvere in dubio nocente melius est, quā cōdemnare innocentem. Concl. 41.
 15 ¶ Et si sunt absolviendi à delicto favore innocentie, ergo eadē ra-
 16 tione à tortura debent esse immunes. Marf. sing. 217. Ter. vel quater.
 Reprobat ¶ apost. ad Alex. d. cōf. 14. n. 8. lib. 3. in ver. *absoluti*, ¶ Restrin-
 ge, quia auctor rixe tenetur de omni homicidio sequuto, etiam si
 inferatur ab adversariis in psona adherentis principali rixe. l. *quo-*
 * *niam multa*. C. ad l. Cornet. de vi publ. & ita pillū rex. Rol. à Vall. conf. 63.
 n. 3. lib. 2. & plura de auctore vide Moron. de pace q. 122. 123. Boff. de
 homicid. n. 25. ver. *rixa vero*, plene Menoch. casu 362. n. 23. p. octauus casus,
 ubi auctor p̄ homicidio in rixa puniri, si ignoratur à quo, plenil.
 Marf. sing. 403. *Superioribus*, ubi summe notandū, & plures adducit.
 17 Contrariū ¶ tamen dicit servari Clar. d. §. *homicidii*, n. 39. ubi quod
 ex homicidio in rixa nullus puniatur p̄ mortis, nisi constet, q̄
 18 animo deliberato fecerit; Declara, quia auctor rixe, & principalis
 tenetur de homicidio, licet ignoretur quis vulneraverit. Marf.
 19 sing. 403. *Superioribus*, ubi dicit summe notandū, & infinitos citat. ¶ Si
 vero non constat, quis fuerit principalis, non potest procedi contra
 auxiliares ad cōdemnationem. Alex. conf. 14. n. 7. ver. & *subdunt ipsi*
 lib. 3. & conf. 2. n. 4. ver. & *subdit etiam*, lib. 7. ubi allegat conf. Anch. &
 20 Salyc. & Cald. & alios, ¶ Declarat Roland. d. conf. 63. n. 17. & seq. q̄
 tenetur, quando aderat propositum occidendi, alias secus. ¶ Con-
 trarium, quod imo teneantur omnes de homicidio. l. item Mela. §. *si*
 * *plures*, l. ita vulneratus. §. *idemq̄*, est ff. ad l. Aquil. ita arguit Alex. conf. 15.
 * *visu processu*, in pr. lib. 1. & plenius col. 2. ver. *subdit etiam*, ubi quod præ-
 22 sumitur simul vulnerasse. Marf. sing. 217. ¶ Et in contrariū facit l. *si*
 * *vero*. §. *q̄ si ex mediano*, ff. de iis qui deiecer. vel effud. cum l. seq. ubi quod si
 quid proiectū est ex loco superiori, ubi plures sunt, omnes tenen-
 23 tur. ¶ Declara, quia si agitur civiliter de pena parti applicanda, in-
 certitudo operatur, q̄ pena non debeat, si agatur de pena pro fi-
 sco, siquidem est corporalis, nullus punitur, si pecuniaria, omnes
 24 puniuntur, & ita Clar. in §. *si q̄*, 47. n. 10. v. *sed hic quero*. ¶ Declara, quia
 * quādo agitur ad penā criminale, & homicidii, communis * est, q̄
 si non constat, quis intulerit vulnus lethale, neque; constat, q̄ omnes
 animo deliberato occidendi accesserint, quod pena ordinaria non
 est imponenda, maxime in penis statutis, secus si ageretur civiliter,
 vel constaret, quod omnes animo occidendi accesserint: ita Alex.
 d. conf. 15. n. 4. lib. 1. & etiam declarat ibi apost. in ver. *si plures*, & d. conf.
 Alex. exornat pulchre, Aurelius de Mutina inter conf. Alex. lib. 4.
 25 conf. 46. ¶ Declara, quia gl. in l. si in rixa. ff. ad l. Cornet. de fidei. quæ di-

cit omnes teneri, licet non constet, cuius ictu obierit; intelligitur com-
 munitur, * q̄ omnes teneantur pena pecuniaria, ita Anch. conf. 216.
 n. 6. Clar. d. §. *homicidii*, n. 37. ubi de * comuni. ¶ Declara, ut p̄ Rom.
 conf. 401. *Eo presupposito*, circa si ver. nec obstat. ubi si constat de initio,
 quia omnes percussissent, licet non constet de fine, videlicet cuius
 ictu mortuus sit, omnes tenentur, sed si non constat, neque; de initio,
 quis percussit, neque; de fine, fieri debet absolutio, & tollit l. *si non*.
 §. *q̄ si ex mediano*, ff. de iis qui deiecer. vel effud. quia loquitur in quali me-
 lechio, quod facilius committitur, q̄ maleficio. ¶ Limita, quia
 is, qui intulit vulnus etiam non lethale vulnerato lethaler, tenetur
 de occiso, Bart. in l. si in rixa. ff. de fidei. n. 10. Alex. d. cōf. 15. n. 4. lib. 1. ubi
 Bart. intelligit, q̄n agitur civiliter, & l. Aquila, secus si crimin-
 aliter, vide etiam Menoch. de arbit. cas. 362. in 3. & 6. casu, quia procedit,
 q̄n animo occidendi. ¶ Extēde, quia imo illi, qui non lethalia vulnera
 intulerunt, ante vulnus lethale possunt puniri, tanquā præsumunt
 auxilium ad homicidium. Alex. d. conf. 15. n. 1. ver. *fortius*, lib. 1. ubi dicit,
 eadem est pena cū homicidio, ¶ Declara, quando à principio
 aut casu interuenerunt, quia ut socii sint, & teneantur, oportet,
 comunicato consilio à principio accesserint, alias secus. Anch. d. cōf.
 216. n. 9. & ita etiam declarat Menoch. cas. 362. in 3. casu, ¶ Extēde, quia
 etiam si mortuus habet plura vulnera, & unū sit lethale, & non con-
 stat, quis p̄dictū vulnus lethale intulerit, p̄sumuntur omnes simul
 vulnerasse, & oēs tenentur de homicidio. Alex. d. cōf. 15. n. 1. in pr.
 subdit etiam, lib. 1. Marf. sing. 217. ¶ Contrariū tenet Alex. q̄n agitur ci-
 viliter, quia si non constat, quis intulerit vulnus mortale, omnes
 tenentur pena extraordinaria, quia constat de delicto, sed non con-
 stat, quis interfecerit, & hanc communem * dicit Alex. conf. 15. n. 4.
 * ubi apost. in v. *si plures*, lib. 1. licet hoc affirmet, nisi citaret, q̄ omnes
 animo occidendi vulneraverint, & ista pena extraordinaria debet
 esse pecuniaria, ubi hoc probat ratione, & auctoritate in y. *quis in*
 * *mouet*, & idē tenet Anch. conf. 216. per tot. q̄ est Salyc. Cald. & Anch.
 ¶ Declarat Menoch. d. cas. 362. in 3. & 6. casu, si primū vulnus omni-
 no lethale erit, ita quod omnino sit mortuus, tunc alii non tenen-
 tur, quia in eadē delinquit, nisi animo occidendi vulnus intule-
 rint, vide etiam. ¶ Declara, quia limitatio, & extensiones procedunt q̄n
 agitur civiliter, secus si ad penā capitale, & intelliguntur tenen-
 de homicidio, videlicet extra ordinem, non autem directe, & penā
 ordinaria, ita declarat Alex. d. conf. 15. n. 4. latius n. 8. v. *non obstat*, lib. 1.
 & ita omnes * tenere Bononiæ dicit Anch. conf. 216. n. 6. ¶ Declara,
 quia de iure Civilis, ubi agitur de pena corporali, nullus tenetur
 de iure Canonico, ubi agitur de irregularitate, oēs tenentur. Alex.
 conf. 2. n. 3. lib. 7. ¶ Declara totā hanc materiam, quia si homicidium fuit
 in rixa, vel in insultu non deliberato commissum à pluribus, & mor-
 tuus habet vnicū vulnus, & ignoratur, quis intulerit vulnus, nemo
 tenetur pena ordinaria, sed solū pena extraordinaria, & idē si ha-
 bet plura vulnera, sed non tot vulnera, quot persone erant contra
 mortuū, ita vt ignoretur, qui sunt, qui intulerunt, ex quo adiunt al-
 liqui, qui sunt innocentes, oēs tenentur pena extraordinaria, ut
 isto casu, & nullus potest puniri pena homicidii, ita Alex. d. cōf. 14.
 Ponderatū n. 7. per tot. lib. 3. ubi tollit contraria, & dicit, q̄ procedunt
 cōtraria, q̄n omnes vulnerarunt, sed ignoratur quis intulerit mor-
 tale, ubi q̄ ita consulerunt Dyn. & alii, & consilia sunt communiter
 * receptum, sequitur Alciat. reg. 3. *presump. 44*. n. 4. & seq. ubi Alex. d.
 conf. 14. lib. 3. n. 7. dicit, q̄ non possunt puniri de auxilio q̄n non constat
 de homicidio, & plenius Alex. conf. 15. lib. 1. ubi allegat rationē, quia
 ex presumptionibus non potest sequi cōdemnatio in pena ordina-
 ria, ubi * dicit communem, & d. cōf. Alex. 15. & subscipit d. Aurelius
 de Mutina, cuius est cōf. Alex. 46. *Copiosē*, lib. 4. ubi imo, q̄ neque; au-
 liantes tenentur, & dicit * communem, idē tenet Alex. cōf. 2. lib. 7. in pr.
 ubi repetit, q̄ conf. Dyn. sequuntur Salyc. & Anch. & Cald. & com-
 munitur tenetur n. 3. & 4. & q̄ ita fuit obtentū Mutina, & Patras.
 & tollit Bart. & cōtrarios, hanc communem * dicit Carrer. in pr. lib. 1.
 111. ubi citat plurimos. Bal. in l. itē Mela. §. *si plures*, in 2. l. itē f. ad l. Aquil.
 ubi dicit, p̄cedere, q̄n dubietas est circa factū, secus si circa effectū.
 Clar. d. §. *homicidii*, n. 37. v. *alia etiam*, allegat Nat. cōf. 240. n. 9. & etiam
 Clar. ubi sup. n. 38. Vide, *Incertitudo multi a operatur*, Consil. 65. ¶ Et ubi
 casu non possunt aliqui torqueri, et si mortuus dixerit se lethaler
 vulneratū à certo; quia non facit indicium ad torturā, sed benece-
 ditur mortuo ad excusandū, ita Alex. d. conf. 14. in pr. lib. 3. & sequitur
 Alciat. d. reg. 3. *pres. 44*. n. 4. & seq. ¶ Si vero tot sunt vulnera, vel plu-
 ra; q̄ homines rixæ, tunc quia oēs percussisse p̄sumuntur, & non
 subest causa innocentie, vel si omnes percussisse probentur, sed non
 constat ex quo vulnere decesserit, magis dubiū est, & est contra-
 tiola opinio, de qua Alex. d. conf. 14. n. 8. lib. 3. & cōf. 2. n. 4. ver. *per totā*
 lib. 7. ¶ Restringe, q̄n animo deliberato occidendi fuerit occisus vnicus
 vulnere, seu plurib. & ignoratur à quo, vel quib. quia sunt opinio-
 nes. Alex. cōf. 14. lib. 3. n. 8. dicit debere oēs absolui à pena extraordi-
 naria, sed

naria, sed apost. ibi in r. absolui. reprobatur. & repetit Alex. in conf. 2.
 39. vbi processu n. 3. vnde succedit doct. l. 7. Et quod pena extraordinaria
 debet puniri omnes, com. dicit Clar. in §. homic. num. 38.
 40. Mart. sing. 217. ter. vel quater. & in rub. C. de prob. n. 418. cum seq. Et
 hac pena extraordinaria debet esse pecuniaria & non personalis,
 quia ex præsumptionibus. Alex. conf. 15. in p. l. 7. vbi, quod debeat
 esse modica & conf. 46. Copiose. n. 3. l. 4. vbi dicit, q. omnes Doct.
 Bononienses ita teneant, & est consilium Aurelii de Mutina. Et
 quod sit minuenda pena, qñ ex præsumptionibus imponitur. Bald.
 conf. 360. Quia quasi. §. si a. n. 6. v. præterea lib. 3. Alex. conf. 15. n. 3. l. 3. cla-
 rius conf. 115. in fi. l. 1. vbi apost. dat concord. Contrarium, quod
 omnes teneantur de homicidio, apost. ad Alex. conf. 15. l. 1. in ver. si
 plures. vide etiam Mart. sin. 217. ter. vel quater. nu. 3. vbi plures adhuc
 citat. vide Caltr. conf. 333. Vbi & ponderata. l. 2. vbi pro vtraq; opin.
 41. Declara, quia sagatur ciuili ter, vel l. Aquil. vel pena extraordinaria
 potest sequi condemnationem, vel forte etiam ordinaria
 pena, inspecto iure cōmuni, sed inspecta cōsuetudine, quod non
 puniatur homicida, nisi sequito effectū, vel etiam si pena sit statu-
 ti, quod debet proprie intelligi, nō habet locū. Alex. d. conf. 15. n. 8.
 42. l. 1. Declara alio modo, quia si sunt illata plura vulnera, & certi
 sunt vulneratores, & certa vulnera a singulis illata, sed ignoratur,
 ex quo vulnerē sit mortuus, & tunc si omnia vulnera sunt mortua-
 lia, omnes tenentur de occiso, & in hoc casu nullus dubitat, secū-
 di Clar. in §. homic. n. 41. v. aut vero. Si v. aliqua sunt vulnera mortua-
 lia, aliqua non, & tunc illi, qui intulerunt lethalia, soli tenentur
 de occiso, alii vero de vulneribus tm, & hæc est communis opi-
 43. nio. Clar. d. §. homicidium. n. 41. ver. aut vero. vbi, quod vulneratores
 non mortaliter, tenentur et pena auxilii, arbitrio iudicis, & sic
 44. extraordinaria; & hoc, qñ sciri potest quilibet vulnerans. Si a.
 sunt certi vulneratores, sed ignoratur que vulnera a singulis illa-
 ta fuerint, & si omnia vulnera erant lethalia, omnes tenentur si-
 ne dubio de occiso, aut vnici vulnera erant lethalia, & alia non le-
 thalia, & quia ignoratur, quis intulit mortale, & omnes puniri
 debent pena extraordinaria, arbitrio iudicis, & hanc cōmunē
 45. dicit Clar. d. §. homicidium. n. 41. v. aut vero. vbi, & dicit cōmun.
 46. Et si plura sunt vulnera & vnus prius mortale, & aliud secundū
 mortale, si quid ex secundo moritur, statim ille secundus tene-
 tur de homicidio, primus de vulnere, si v. nō decessit ex secundo,
 sed post multos dies, ambo tenentur. Bar. in l. ita vulneratus. ff. ad l.
 Aquil. vbi Cuman. in fidicir, quod primus nunquā tenetur, qñ
 secundus exinaniuit, quia est impossibile docere tunc, quod pri-
 mus esset omnino lethale, & q. vterq; teneatur, qñ duo vulnera
 primū & secundū sunt lethalia, nec statim moritur. Zaf. l. 2. sing. in-
 tellect. ca. 6. & semper cū aliquali declaratione. Cou. in elem. si furio-
 47. sus. 2. in §. mort. ca. 3. n. 4. ver. est tamen aduertendum. Et vide omnino
 Menoch. de arbit. ca. 362. per totum, vbi distinguit per nouē casus,
 48. quos videas. Et Limita, quia si sunt illata plura vulnera, & semper
 de occiso tenentur omnes, licet ignoretur, a quo illa illata, qñ
 deliberato vulnerarunt, & animo occidendi. Bald. in l. item Meli.
 §. si plures, in secunda lect. in p. ff. ad l. Aquil. Bart. in l. si de scar. in p. v.
 49. alii Doctores, & n. 10. Si v. omnes percussissent simul, & possunt
 cōtēplari vulnera, vbi quis intulerit lethalia, quis nō lethalia, om-
 nes tenentur secundum vulnus pro facto suo, si non potest sciri,
 omnes de occiso tenentur. Bal. vbi sup. & idem si omnia vulnera
 sunt lethalia. Bar. in l. si de scar. n. 10. Flor. in l. item Meli. §. si plures.
 50. ff. ad l. Aquil. n. 5. ver. alio modo. Si vnus primus, alter post, & si secū-
 dus intulit mortale, primus nō mortale, & tenetur secundus: aut
 primū vulnus est mortale, secundū non, & vterq; tenetur de oc-
 ciso, quia videtur accelerasse. Bald. d. l. item Meli. §. si plures. in 2. le-
 51. tura. ff. ad l. Aquil. v. si verum. & ibi plenius Flor. nu. 5. ver. alio modo.
 52. Bar. in l. si n. 10. ff. ad l. Aquil. Limita, qñ cōstat, quis sit author ri-
 xæ, vel quis sit caporalis, quia ipse potest puniri pena homici-
 dii. Carret. in p. r. fol. 213. nu. 5. & plenius fol. 11. nu. 6. Rol. à Vall.
 conf. 63. n. 4. l. 2. plenius Mart. sing. 403. Superiorib. vbi citat infini-
 53. tos. Vide, author principalis dans causam delicto. Concl. 567. Et Limita,
 54. qñ extra rixā, sed deliberato animo fuit cōmiliū homicidiū, qñ
 ita de homicidio tenentur, qui interfecit, quam ille, qui affert o-
 pem & associat. Bald. conf. 361. in fi. l. 1. Clarus in §. homicidium. n.
 55. 17. ver. primus casus. vbi dicit cōmune, quod omnes tenean-
 tur, quia licet non omnes vulnerauerint, tamen de auxilio tene-
 tur alii. Anch. conf. 216. Nos Bartholomæus. n. 4. Rom. conf. 473. Crau.
 conf. 309. n. 6. ver. tertio ex alio. Grammat. decis. 25. n. 4. & multis seqq.
 Gomez. variat. resol. l. 3. c. 1. n. 48. Ang. de malef. ver. d. Andreas. n. 4. &
 in ver. dicto maleficio. n. 24. Boff. de homic. n. 22. & 23. Clar. §. fin. qu. 90.
 56. n. 8. Et Indicia scientie & tractatus sunt, si ante delictū interuenit
 secreta loquutio ad aures, vel alias inimicitia capitalis, & incon-
 57. tinenti sequatur homicidium. Iaf. in l. 1. ver. 5. nu. 3. C. de seru. fugi-
 Tom. 4.

Blanc. in repet. l. fin. ff. de qu. n. 232. Carr. in p. r. ver. viges. inditum. pag.
 mibi. 62. Et Declara, quia omnes tenentur, si omnes deliberato a-
 nimo accesserunt, alias si hoc non constat, non tenentur. Clarus
 d. §. homicidium. n. 37. v. puto tamen, & ita Menoch. de arbit. ca. 362. n.
 6. Et Declara, quia statutum, quod præstans opem homicidæ in-
 58. currat certam panam, debet intelligi de vero homicidæ, ideo nō
 habet locum, si sit quasi homicidæ, prout quando plures in rixa
 interuenerunt, & non confet, quo vulnere obicit, quia omnes
 tenentur quasi homicidæ, non autē proprie sunt homicidæ. Dyn.
 conf. 41. Questio talis est, continetur, per tot. sequitur Anch. conf. 216. n.
 4. quod est Salycet. Gaspar. Calde. & Anch. Et Restringe, quando
 59. dubiū, an deliberato animo fuerit commissum homicidiū, quia
 tunc omnes torquentur, & quatenus sustinent, quod non deli-
 berato animo fecerunt, pena extraordinaria tenentur. Clar. d. §.
 homicidium. n. 37. ver. secundus casus est. Et Restringe, quia tenentur de
 homicidio illi, qui sic adunati sunt vt præstarent auxiliū homici-
 dio, & adhuc finem aliterunt, quia de auxilio tenentur ex assi-
 stentia sola de homicidio, qñ percusserunt, sed qñ ad alium finem
 bonum, & non animo faciendi maleficiū cōuenerunt, non ten-
 60. entur, nisi de eo, quod fecerunt, quia assistentia fuit ordinata ad
 bonum, & licitum, si vero ad inantia fuit ad malum, prout quod
 violentia fieret, sed non ad homicidium, quod sequutū fuit, tunc
 ille, qui fecit homicidium, & etiam principalis tenetur de homi-
 cidio, alii vero non tenentur etiam de auxilio. Caltr. plene conf.
 335. Vbi & ponderata. per tot. l. 2. Et Limita, quando plures animo
 61. deliberato occidendi aggressi essent vulnerantes, quia si mortuus
 esset aggressus, tunc omnes tenentur, secus si in rixa. Anch. d. con-
 62. sil. 216. n. 7. ver. r. stat. Lancellot. Conrad. de homicid. n. 14. Et Limita,
 63. quia si vulneratus mortaliter, postea ab alio interimatur, primus
 vulnerans nō tenetur de occiso, sed solum de vulnere, sed is, qui
 exinaniuit, solus tenetur de homicidio, & est permittosa cautela,
 quod homicidæ, qui lethaliter vulnerauit, faciat ab alio exinani-
 re, plene Franc. Crem. sing. 56. Quidam malus, vbi plena apostilla.
 64. Contrarium, quod imo ambo teneantur, apostilla ad Crem. d. 62.
 singul. 56. in fin. allegat Andr. de Ifern. in consuet. regni. incip. Ter-
 minum vita. Rub. de hom. panien. in ver. aliter comprehendere. ver. secū-
 65. de illo. Et Limita, qñ omnia vulnera sunt lethalia, vel nullum lethale,
 sed omnia simul, quia omnes tenentur de homicidio. Bologn. in
 addit. ad l. de Anan. conf. 59. n. 10. Et Inquisitio a. qualiter fiat cōtra
 plures, qñ mortuus in rixa habet vnū cum vulnus, dic, quod si par
 pena est homicidii, & auxiliatoris, tunc vnus de occiso, alii de
 auxilio inquiruntur, si vero pena non sit æqualis, quia homici-
 da puniuntur pena mortis, auxiliatores pena pecuniaria, adhuc fa-
 ciunt idē iudices, licet forte male, quia si nō sunt certi, quis fece-
 rit homicidiū, potest errare iudex, & in cōscientia tenetur. Ang.
 in l. si ex rixa. n. 7. ff. de scar. Et Declara, quia quatenus sunt omnes
 contumaces, omnes condemnantur in penam ordinariam homi-
 cidii, quatenus vero comparēt omnes, vel torquentur, vel pena
 pecuniaria condemnantur. Clar. d. §. homicid. id. n. 40. v. sed hic in-
 66. cidenter. Vide, Absoluere in dubio sanctius, quam cond. minare, vbi latiss.
 Concl. 41. n. 17. & seq. Vide, incertitudo operatur multa. Concl. 62. Vide,
 Rixosum homicidium multiplex, & qualiter puniatur. Concl. 355.

Homicida in quibus reddatur inhabilis Concl. 150.

HOMICIDA potest priuari beneficiis obtentis per sententiā,
 sed tamen non est ipso iure priuatus, late Fel. in ca. ex parte, in
 r. per iurum, de rescript. vbi late, & an ex quo retinet beneficia, donec
 priuatur, possit sibi conferri beneficium, allegat pro vtraq; parte,
 vide eum, & quod possit conferri beneficium, & va. eat collatio
 facta homicidæ. Dec. in c. suscitatus. de rescript. num. 52. Et Quoad or-
 2. dines homicida voluntarius est irregularis, & nō potest promo-
 ueri, etiam si esset occultus, sine dispensatione Papæ, neq; potest
 in suscepris ministrare, & ministrando efficitur irregularis, secus
 si homicidium esset casuale, & occultum; quia peracta peniten-
 tia ministrat, & ex dispensatione Episcopi ascendit, prout etiā in
 aliis delictis extra homicidium, prout periurium, adulterium, &
 similes occultis, peracta penitentia possunt ministrare in susce-
 ptis, & adscendunt ad non susceptos sine dispensatione, vel sal-
 tem cum dispensatione Episcopi, vide text. in c. fin. de temp. ordin.
 vbi Abb. & alii, qui excepto homicidio, ponit regulam in aliis de-
 3. lictis occultis, vt peracta penitentia possint ministrare suscepris,
 & ita ordinari ad non susceptos. Et Extende, quia imo mandans
 verberari aliquem cum prohibitione, quod non occideret, si
 mandatarius occidit, quoad irregularitatem habetur pro homi-
 4. cidæ, licet non habuerit animum occidendi, ca. fin. de homicid. in 6.
 & ita declarat Alexand. conf. 140. Videtur in casu, in princip. ver. tertio
 R. pro

4 *pro hoc iuncto, n. 6. ver. non obstat etiam. lib. 2. † Declara, quia homicida voluntarius etiam occultus, non potest sine dispensatione obtinere beneficia, nec aliquos ordines, ideo requiritur, quod Papa dispenseret. Vide Conclusionem prox. seq.*

Homicida non est priuatus beneficio ipso iure, sed priuandus, & qualiter procedat. Concl. 151.

1 **H**OMICIDIVM † non remouet promotum a beneficio, si opponatur per viam exceptionis, sed si per viam actionis, seu accusationis. Rot. in *antiq. decis. 1. de exceptio alias 178. † Amplia*; quia homicida non est priuatus ipso iure beneficio Ecclesiastico, quod obtinet. Rot. in *non. decis. 14. vt lit. pend. alias 488. Besignet. decis. 5. de re iud. vbi quod requiritur priuatio per sententiam. † Extende in tantum verum, vt pendente inquisitione, vel accusatione super homicidio possit ante sententiam renunciare beneficium, & valet renunciatio etiam non facta mentione inquisitionis. Rot. in *antiq. decis. 5. de re iud. † Contra extensionem tenet Gemin. conf. 105. in prim. vbi, quod iudex procedat ad sententiam, & ab effectu si condemnatur, erit locus, vel obtinebit, qui impetrat per priuationem. † Declara, quia indistincte valet resignatio, vt supra. Besignet. decis. 5. de re iud. & ita Gomez in *reg. de annal. q. 42. nu. 3. ver. est tamen circa hoc. † Extende, quia homicida inquisitus potest renunciare beneficio, & valet renunciatio, etiam si Papa dedit litteras gratiosas, quod in euentu priuationis homicidae provideatur Titio de beneficiis homicidae, & cum decreto irritanti, quia nihilominus poterit renunciare, & valet renunciatio, quia expressit vnicuique modum vacandi per priuationem, ergo Papa non intelligit de alio modo vacandi. cap. susceptum. in *prim. de re iud. lib. 6. nec decretum operatur vltra intentionem Papae, nec vltra modum expressum, plene Anton. de Burrio conf. 43. in 1. ver. aduertendum. & n. 2. † Restringe, quando Papa mandasset prouideri Titio, siue per priuationem vacaret, siue alio quouis modo, cum decreto irritanti, quia tunc decretum ligaret ignorantes, & non valet resignatio contra decretum. Ant. de But. d. conf. 43. nu. 1. ver. aduertendum. & n. 2. † Restringe, quando Papa mandasset prouideri, quatenus priuaretur homicida cum decreto irritanti, quia si homicida sciuit huiusmodi litteras, non valet eo casu renunciatio in praedictu habentis litteras de prouidendo. Ant. de But. d. conf. 43. nu. 2. allegat cap. 2. de renunciat. lib. 6. † Contrarium tenet Rot. vt per Besignet. decis. 5. de re iudic. Gemin. d. reg. de annal. q. 42. n. 3. ver. est tamen circa hoc. † Declarat Gemin. d. conf. 105. in *prim. quod etiam si fiat, valet resignatio, quae tamen regulabitur ab euentu, quia si condemnaretur, non valet, alias sic. † Amplia, quia homicida etiam voluntarius dispensatur ab ordinibus, si velint ingredi religionem Papae. in *addit. ad decis. Rot. in non. primam, de bigam. Vide Conclusionem prox. praeced.******

Homicida sui ipsius qualiter puniatur. Concl. 152.

1 **S**E † ipsum interficiens propter delictum commissum, de quo fuit accusatus, puniatur poena, vt homicida, & bona eius confiscantur. l. 3. ff. de bon. eor. qui sibi mori. † Declara, vt procedat, quando delictum esset tale, per quod si esset probatum, confiscatio esset imposita, ita declarat ex mente aliorum Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. centur. 3. casu 284. n. 14. † Extende, quia publicatio bonorum fieri debet, etiam si non sit accusatus, neque inquisitus, quando delictum publicum commississet. Iason l. 1. c. qui testam. fac. poss. num. 8. † Amplia, quia de consuetudine semper bona confiscantur, siue sit co-ficius criminis, siue non, ita dicit Iulius Clarus in *praxi crim. §. final. questio. 68. n. 37. licet dicat apud nos in Italia talem consuetudinem non recipi, de qua Iodoc. per eum allegatus. † Amplia, & limita, vt per Menoch. plenissime in 284. casu, lib. 2. centur. 3. per Franc. Marc. dec. 8. 6. lib. 2. Couar. li. 2. variat. resol. cap. 1. † Amplia, quia interficiens seipsum co-ficius sceleris puniatur publicatione bonorum, etiam si haereditatem habeat. Bar. in l. 1. §. fin. ff. de bon. damnat. & in l. 1. ff. de bon. eorum. qui ante sent. mortem sibi consciu. † Extende, quia haec publicatio fit per sententiam, non ipso iure, & vltcrius puniatur, & suspenditur, ac si alium interfecisset, apostilla ad Clar. in §. 8. fin. questio. 68. n. 37. in verb. occidens. † Contrarium tamen, quod non puniatur in confiscatione bonorum, quando habet haereditatem, tenet plures, quos dicit apostilla ad Clar. d. q. 68. nu. 37. ver. occidens citat. † Extende, quia interficiens seipsum moritur intestabilis, quia rumpitur, & annullatur omne testamentum prius ab eo factum. * secundum communem, de qua Clar. in §. fin. q. 68. n. 37. ver. occidens, & apostilla lib. 1. † Extende, quia interficiens seipsum non lugetur,*

neque in eo seruantur leges de luctu, nec vxor portat vestes luctus, imo nec expectat annum ad se nubendum apostilla ad Clar. d. §. fin. questio. 68. nu. 37. ver. occidens, in fin. † Amplia, quia imo volens interficere se ipsum, licet non perficiat, quia fuit impeditus, puniatur poena capitis, ac si delictum consummasset. Clar. in §. fin. q. 68. n. 37. vbi de causa, licet ipse dubitet quoad poenam ordinariam imponendam, stante consuetudine, quod conatus non puniatur. † Declara tamen, quia procedit ampliatio, quando conficius criminis hoc fecisset, sed si tadio vitae & sine crimine, quia tunc non puniatur poena mortis, neque confiscationis bonorum, & ita communiter tenet Clar. d. §. fin. questio. 68. n. 37. in fin. vbi dat exemplum de eo, qui seipsum praecipitavit in puteum, de quo Decius in 438. Paris. conf. 155. lib. 4. Corne. conf. 195. li. 2. † Contra declarationem seruati dicit Iodoc. in *praxi crim. cap. 88. n. 6. vbi, quod etiam tales crimine puniuntur, & bona confiscantur de consuetudine, licet Clarus dicat non seruari apud eum. † Limita, quando de aliquo crimine, vel delicto non est accusatus, sed mortem sibi conficiit tadio vitae, fatuitate, vel quia erat oneratus delicto, vel alias. Decius conf. 438. Accurate, in princip. Menoch. d. casu 284. nu. 2. centur. 3. n. 16. † Extende, etiam si extaret statutum, quod bona conficiantis homicidii confiscari debeant. Decius d. conf. 438. nu. 2. & sequen. † Extende, quia in dubio non praesumitur pro delicto, quando non praecedat accusatio, neque suspitio futurae accusationis. Menoch. dict. casu 284. n. 17. Decius conf. 438. in *prim. † Limita in eo, qui in puteo est repertus, quia non praesumitur seipsum praecipitasse. Dec. conf. 438. in *prim. Menoch. d. casu 284. li. 2. centur. 3. n. 36.***

Homo liber non est dominus membrorum suorum. Concl. 153.

HOMO † liber non est dominus membrorum suorum. l. liber homo. la prima. ff. ad l. Aquili. l. 1. c. 2. & 3. c. si alius propter damnum. Bartol. in l. questione Lucana Civitatis. ver. de contra. n. 19. vt non probatur. † Extende, quia non valet obligatio facta de persona propria, & ad mutilationem membri suae persone, casu, quo non impleat aliquid, quia non est dominus membrorum suorum. Gemin. Pap. decis. 278. † Et condemnatus ad poenam mutilationis membris, etiam in sublidium, si non soluat intra certum terminum, non potest ratificatione, vel consensu suo validam facere sententiam, neque ut valeat tanquam pactum vel pactum contractus, sed remanet nulla, si est lata in absentem non citatum. Abb. conf. 92. Contra sententiam. n. 2. li. 1. † Contrarium videtur in 4. Duplex funiculus multa operatur. Concl. 810. vbi allegatur Contrarium. resol. ca. 3. n. 8. † Amplia, quia nemo potest obligari ad poenam corporalem. l. diuus ff. de custod. reorum. Bart. in l. questione. Lucane Civitatis. ver. de contra. in fin. n. 19. ver. non probatur sic. † Amplia, quia homo debet non potest dari in obfidem, vel in pignus, nisi causa publicae utilitatis. Vide Socin. reg. 7. Homo liber in obfidem dari non potest. Limitat duobus casibus. † Extende maxime in clerico, vel religioso, quia non possunt dari in obfidem, nisi per Papam, & causa publicae utilitatis, vide Soc. reg. 20. Monachi, vel clerici.

Honor debitus quid significet, & in quibus consistat. Concl. 154.

HONOR, † qui debetur superiori, est, quando in locum relationis superioris sunt ei honoraria, sicut sunt exenia, & riticia, seu blandicia, quae sunt pro ipso visitatio, vel missio, & familia, & huic honori pertinent omnes opere obsequiales, & reuerentiales, Bald. conf. 419. Ad eundem titulum, li. 1. in *prim.*

Honoris, & timoris causa multa specialia. Concl. 155.

HONORIS † causa, ac etiam ex iusto timore non obediens iudici Ecclesiastico, vel exequutori, non dicitur manifeste iuriam facere, & debet absolui cum cautione de parento. Olt. conf. 93. n. 4. & seq. vbi multa admittit propter timorem, & honorem. Vide Homicidium ex quibus excusatur a poena mortis. Concl. 145. Vide vbi quando repellere liceat. Concl. 213.

Honestas maior requiritur in muliere, quam in homine, & qualiter probetur, Concl. 156.

MAIOR † honestas, & castitas conuenit mulieribus quia hominibus, & sexui femineo, quam masculino, propter maiorem imbecillitatem. Alex. conf. 24. Anima aduersus num. 32. ver. & praesent. in l. 1. a. allegat.

allegat gloss. in *l. palam*. §. penult. in v. *secus est in masculo*. ff. de ritu nup. 1. Probatur honestas vite per testes singulares, deponentes de actibus honestatis, sicut inhonestas, facit *Alex. conf. 13*. Attentis, circa 3. lib. 7. Et e converso inhonestas vite probatur secundum *Alex. conf. 13*. Attentis, circa fin. n. 24. ver. unde cum in casu nostro, lib. 7. per testes singulares, & in genere; & sufficit, quod unus testis deponat de vno actu inhonesto, alius de alio, & dicitur communem. Item si probatur, quod mulier sola cum solo viro est, quod fuit de consuetudine, & passiva est se tangi inhoneste, si quis deponat se cum ea habuisse carnalem, si in lecto fuit vir cum iuvene, & testes socii criminis probant. *Alexand. conf. 13*, in fin. lib. 7. vbi quod fama multum relevat.

Hospitale non potest edificari sine licentia Episcopi, & quando secus, Concl. 157.

HOSPITALE non potest construi ab aliquo sine licentia Episcopi, ideo si laicus instituat heredem cum onere, quod intra annu teneat ut construat Hospitale ad die mortis testatoris, alias sit in potestate priuatus hereditate, non priuatur si non potest habere licentiam ab Episcopo, quia sine tali licentia non potest construi. Roma. conf. 409. Quod ad primam n. 10. v. quoad tertium. Declara, quia si Episcopus non vult dare licentiam, tenetur heres construere eo modo, quo potest, videlicet oratorio, & Hospitale prophanum, quia si non potest eo modo, quo testator voluit, tenetur tamen exequi eo modo quo potest. Roma. conf. 409. in fin. v. dico etiam, & erit prophana, si sine licentia Episcopi, & non habeat formam Ecclesie, & Amplia, quia non solum requiritur Episcopi consensus, & licentia in constructione Hospitalis, sed imo potest Episcopus commutare locum, in quo debet construi, contra mentem testatoris, & heres tenetur exequi in loco commutato ab Episcopo. Roma. conf. 409. n. 11. v. dico tamen. vbi apostillat in v. facere, dat concordantes. Declara tamen ampliationem, quia pena testatoris non est repetita in commutatione facta ab Episcopo de loco. Roma. conf. 409. n. 11. v. subdens notabiliter. Limita in Hospitali simplici, & prophano, quia quilibet potest illud ad placitum suum construere sine Episcopi licentia. Roma. plene conf. 477. In casu proposito n. 2. in prim. Extende, ut idem sit in oratorio priuato, quia sine licentia Episcopi potest a quocumque construi, ut in eo oretur, non autem ut in eo Missa celebraretur, quia hoc fieri non potest sine licentia Episcopi. Roma. conf. 477. n. 2. ver. quinimo & si sine. Vide, Ecclesia, & oratorium nouum quando edificari non possunt. Concl. 23. Vide, Hospitale ad vnum pauperum destinatum non est in potestate fundatoris. Concl. 167. Vide, Laicus qualiter construi facere possit locum pium, vel monasterium. Concl. 5. Vide, Oratorium in quibus differat ab Ecclesia, & quid sit. Concl. 176. Vide, Legatum factum Ecclesie certa vel incerta, quando valeat, vel non. Concl. 46.

Hospitale quando dicatur laicale, & quando Ecclesiasticum. Concl. 158.

HOSPITALE est de sui natura dicitur laicale, quando committitur in gubernium laicis, & aliis. Cald. conf. 65. per tot. alias vnicum de suppl. negl. prelat. Amplia, ut procedat, ut etiam dicatur laicale, & prophanum, licet committatur aliquando clericis, vel presbyteris vti bonis viris. Cald. conf. 65. circa med. v. & licet in casu nostro, alias 1. de suppl. negl. prelat. Amplia, quia Hospitale prophanum dicitur, quando non fuit fundatum auctoritate Episcopi, sed sine auctoritate, tunc nec nominatur Hospitale, sed est locus mere prophanus, non sunt perpetua nec capacia legatorum. Cald. conf. 352. alias 23. de test. & quod Hospitale sit prophanum, quando Episcopus non ponit primum lapidem, quia ad hoc, ut Canonium, & Ecclesiasticum sit, debet fundari auctoritate Episcopi, ideo Hospitalia, quae habentur in domibus laicorum, sunt prophana laicalia. Bald. conf. 319. Premittendum est, circa prim. v. debet ergo. lib. 5. Ang. conf. 117. An. Canonici. col. 2. v. sed dubitari potest, vbi quod si non sunt fundata auctoritate Episcopi ideo non sunt pialoca, sed prophana, & in dominio priuatorum. Castr. conf. 167. lib. 2. Adde Bald. conf. 5. Quidam dicit med. lib. 3. v. mecratione loci, vbi quod Hospitale dicitur prophanum, quando fuit constructum a laicis sine auctoritate Episcopi, & non habet altare, ideo non est publicum; tamen cum sit licitum, ei legari potest, & ita Zaba. conf. 121. Declara tamen, quia Hospitale dicitur locus pius, & Ecclesiasticus, non prophanus, quando accessit auctoritas Episcopi, & fuit reuerata administratio, & gubernium, acius patronatus illis de familia ex mente testatoris, tamen committitur laicis iuxta mentem testatoris per ordinarium loci, Bald. conf. 167. Factum super quo. lib. 4. vbi quod si ratione gratis patronus non est idoneus ad gubernium, vel alias, commissio debet alteri fieri, &

Tem. 4.

in dubio seniori est faciendum. Amplia, quia in tantum Hospitale non fundatum auctoritate Episcopi est prophanum, ut neque pius locus dici possit, neque sit sub cura Episcopi, neque sub gubernio illius. Ang. conf. 117. col. 2. v. sed dubitari, vbi quod in fin. vbi dicit contraria quae allegari possunt, loqui in Hospitalibus auctoritate Episcopi constructis, vel saltem a testatore dispositis, quia si Episcopus habet curam, & sunt prophana, id prouenit ratione testamenti disponentis, de conseruatione Hospitalis, cuius exequutio spectat ad Episcopum, Castr. conf. 351. in prim. lib. 1. Roma. conf. 477. In casu proposito n. 6. Contrarium, quod imo est locus pius, quia in eo exercentur opera pietatis, licet non sit Ecclesiasticus, Castr. conf. 167. n. 4. v. g. in fin. lib. 2. vbi quod ita debent intelligi tenentes contrarium. Extende, quia talia Hospitalia laicalia sine auctoritate Episcopi fundata non sunt Episcopo, & non debetur quarta Episcopo delegatis eis factis, quia non sunt de iurisdictione Episcopali. Zabar. conf. 121. per tot. maxime n. 2. Castr. conf. 351. Queritur lib. 1. Roma. conf. 477. n. 14. & seq. vbi latissime, vbi n. 15. inferit conf. Cald. 23. de testam. qui tenet idem, & coprobat Roma. in conf. 477. per sex fundamenta, & ibi apostillat in v. hospitalitatem. Extende, quia in hospitali laicali, & prophano non potest construi Ecclesia, neque campanile, neque cimiterium, neque altare, neque ibi celebrari, & si aliquid ex eis ibi esset, praesumeretur auctoritate Episcopi erectum. Castr. conf. 167. n. 4. lib. 2. plene etiam Roma. conf. 477. In casu proposito n. 2. & seq. & si aliquid de praedictis concurrat, praesumitur auctoritate Episcopi erectum. Extende, quia non gaudet immunitate ecclesiastica Hospitale prophanum. Roma. conf. 477. n. 2. in fin. cum seq. & plenius n. 6. v. vide id, vbi quod fugiens ad illud potest extrahi a iudice laico, secus si esset Hospitale ecclesiasticum. Extende, quia licet de iure civili in Hospitali prophano, & oratorio liceat mortuos sepelire, secus tamen est de iure Canonico. Roma. conf. 477. n. 3. Extende, quia non gaudet privilegio pie domus. Roma. conf. 12. 477. n. 6. v. tertio. Extende, quia praesidentes eidem non gaudet privilegio clericorum. Roma. conf. 477. n. 6. v. & ideo praesidentes. Et ideo etiam capella, & oratoria, quae communiter sunt in magnis palatiis, non dicuntur loca religiosa, Roma. conf. 477. n. 7. v. tertio ista. Extende, quia non sunt capacia legatorum ista Hospitalia laicalia, quia non Hospitalia, sed domus appellantur, ut tenet Cald. conf. 23. de testam. in fin. quod consilium inferuit Romanus suo con. 47. n. 15. & in fine hoc tenet, quod non acquiritur ipsi Hospitali prophano, sed laico patrono, vbi apostillat in v. ad hospitalitatem, dat concordantes. Extende, quia remanent sub dominio laicorum, & iurisdictione laicali, tam in civilibus, quam in criminalibus, & ex delicto possunt destrui. Bald. conf. 465. In civitate Brixiae. n. 3. v. aut iste vniuersitates lib. 1. Extende, quia si Hospitale non habet altare, neque formam ecclesiae, & non est fundatum cum auctoritate Episcopi, in tantum est locus prophanus, ut possit alienari, & Episcopus in eo nullam habet iurisdictionem, quia quilibet in domo sua potest construere Hospitalia prophana ad libitum suum. Zabar. conf. 121. n. 3. Extende, quia ista Hospitalia, & loca prophana erecta a laicis tanquam loca prophana possunt per erigere reuocari, Castr. conf. 351. Queritur in prim. lib. 1. & conf. 19. primo est sciendum in fin. lib. 1. Roma. conf. 477. n. 5. Imo possunt destrui, & bona alienari sine solemnitate. Castr. conf. 167. in fin. lib. 2. Roma. conf. 477. n. 5. Limita, si conferuntur in titulum clericis, quia tunc dicitur Ecclesiasticum, & in eo habent locum iura loquentia de beneficio Ecclesiastico. Cald. conf. 65. per tot. alias vnic. de suppl. negl. prelat. Limita, quia si ab Episcopo sunt administrata, sunt religiosa, & sub iurisdictione Episcopi, quia eius auctoritate praesumuntur erecta, & ideo rector talis Hospitalis, licet sit laicus, subest Episcopo in quatuor casibus; primo, si agitur de rebus Hospitalis; secundo, si agatur de respectante principaliter ad pauperes; tertio, si esset oblarus Hospitali; quarto, si miserabilis persona extra istos casus subest laico iudici. Castr. conf. 351. Queritur lib. 1. Vide conclusionem proxime sequentem.

Hospitalia quando subsint Episcopo, vel non, & quando Ecclesiastica sint, vel laicalia, iuris interpretatio. Concl. 159.

HOSPITALIA sunt erecta cum Ecclesia, vel altari, seu auctoritate Episcopi, & sunt loca religiosa, & subsint Episcopo, gloss. in Clem. quia contingit de relig. domib. in v. altaria. Lap. alleg. 4.2. in prim. ver. ad quorum, & in fin. v. ad tertium, dicit, quod Episcopus deputando Capellanum, qui infirmis ministrat sacramenta, poterit corrigere, & amovere, non tamen exigere aliquid ultra solitum. Fed. de Sen. conf. 111. Questio talis, in prim. & n. 2. allegat rex. in cap. si index latus, de sent. excom. in 6. Ant. de Butr. conf. 40. n. 2. v. quinimo, & per tot.

R 2

† Ex-

2. Extende; utimo etiam Hospitale edificatum a laico ea lege, quod non sit locus religiosus, neq. Episcopo subdit, tamen erit locus religiosus, & sub Episcopo, quia non potest laicus contra legem facere, ideo Episcopus compellet heredes defuncti ad exequendam mentem, & distribuendum ea, quæ ad hospitalitatem sunt ordinata. *Cald. conf. 417. alias 1. de relig. domib. vbi maxime hoc procedit, quando voluit, quod præficeretur illi sacerdos, & si intra duos menses non prouideretur de sacerdote; prouiso ad Episcopum deuoluatur.* Imo etiam si testator voluit, quod gubernium spectaret ad suos heredes masculos, vel alios; tamen Episcopus potest tale Hospitale visitare; & procurare, quod pia mēs exequatur, & si heredes non sunt habiles ad gubernium propter artem, vel alias, debet ordinarius alium gubernatorem deputare; & in dubio senior est dignior, & masculus debet præferri formina. *Bald. conf. 167. per tot. lib. 4. vbi, quod licet ius patronatus non possit violari per ordinarium, tamen potest gubernium ex causa denegari, quia æquiparatur commissio Hospitalis tutelæ, quia si legitimus non extat, deuenitur ad datum.* Extende; quia si priuatus faciat oratoriu in Ecclesia, in quo mandauit celebrari quotidie per sacerdotes deputandos per syndicos certæ fraternitatis, & deputauit certos redditus annuatim dandos per dictos syndicos, si Episcopus erexit in beneficium Ecclesiasticum perpetuum, non fecit contra mentem testatoris, quia ex quo est destinatum ad perpetuam celebrationem, & constructum in Ecclesia, est beneficium, & si repugnaret mens testatoris, non valeret. *Castr. conf. 359. Primo est sciendum, per tot. lib. 1.* Imo fortius dicit *Castr. d. conf. 359. col. 2. li. 1. ver. ad istam partem, quod si priuatus faciat oratorium, cui deputer perpetuum ministrum, qui ibi celebret, istud statim est sacrum, & in potestate Episcopi quoad institutionem, & procurationem presbyteri, quia videtur laicus sic ordinando oratorium ordinare in forma Ecclesiæ.* Aliqua sunt Hospitalia non subiecta Episcopo, qñ illius auctoritate non sunt erecta, prout qñ quis deputat domum suam, & res suas ad hospitalitatem pauperum; quod permittum est cuiusq. *Lap. alleg. 442. queritur de trib. n. 1. ver. aliquando non sunt.* Fed. de Sen. conf. 130. per tot. *Cald. conf. 352. in si. alias 23. de testam. Castr. conf. 351. lib. 1. Roma. conf. 477. In casu propostæ. Vide, Hospitale quando dicitur laicale. Concl. proxima præced.* Declara tamen, quod talia loca dicuntur prophana, & non vocantur Hospitalia, quando sine licentia Episcopi sunt deputata, imo non sunt perpetua, sed manualia, & non sunt capacia relictorum. *Cald. conf. 352. alias 23. de testam. imo in istis succedunt heredes tamquam in bonis hereditariis.* *Cald. conf. 417. in si. alias 1. de relig. domib. Castr. conf. 351. Queritur an laicus. li. 1. vbi etiam dicit, quod talia loca prophana destinata ad hospitalitatem possunt reuocari.* Differunt, quia Religiosa, & Ecclesiastica Hospitalia possunt habere altare, & Capellani, qui celebret continuo infirmis. *Lap. d. alleg. 42. in pr. ver. primo casu, vbi n. 2. v. & quod dixi, declarat prædicta competere ex privilegio, vel consuetudine; aut præscriptione, vel de consensu parochia; sub qua est.* & n. 3. *ver. si autem locus dicit, quod Episcopus etiam ex causa potest concedere, ut Capellanus ministraret sacramenta pauperibus, et inuito parochio.* Hospitalia prophana non possunt habere altare, neq. capellanos, qui celebret, sed potest Episcopus concedere in eo oratorium, etiam quod Capellanus in eo celebraret cum altari viatico, seu portatili, *Lap. alleg. 42. n. 2. v. 2. casu, vbi ponit differentiam inter oratoriu & Ecclesiā, iuxta not. in c. si de censib. & n. 3. ver. venio ad quesita, dicit, quod efficeretur religiosus locus, si ista concederetur, altare perpetuum, & Capellanus de consensu parochia; secus si altare viaticum, concord. Feder. de Sen. conf. 130. per tot. vbi ponit signa ad cognoscendum, quod sit prophanium, quando non habet altare, nec campanile, nec signa loci Ecclesiastici, nec apparet constructum de licentia ordinarii, & quod solum oratorium in Hospitali non faciat locum Ecclesiasticum, tener Fed. conf. 151. n. 5. vers. ad hoc. colu.*
10. pen. Item vltra signa loci ecclesiastici, quæ non habet, confert ad iudicandum, quod sit Hospitale prophanium, si rector apponitur, & remouetur per laicos sine Episcopo. *Rom. conf. 477. n. 8. v.*
11. quarto. Item, si pro bonis talis Hospitalis soluuntur collectæ, prout de aliis bonis laicorum. *Rom. d. conf. 477. n. 9. ver. item si ex bonis.*
12. Item si laicus rector deputatur, *Rom. d. conf. 477. n. 10. vers. item.*
13. si oratorium. Declara; quia Hospitale pauperum, quod non apparet, neq. religiosum, neq. prophanium, qualiter sit iudicandū, dic, quod si habet faciem loci ecclesiastici, iudicatur, & præsumitur ecclesiasticum; si vero non habet signa loci ecclesiastici, tunc iudicatur prophanium. *Fed. de Sen. conf. 111. Questio talu. in prim. vbi, quod ista procedunt, si auctoritate Episcopi, non apparet constructum; quia si constat, quod auctoritate Episcopi, tunc est ecclesiasticum, hoc est, locus religiosus.* Imo *Rom. d. conf. 477. nu.*

13. *ver. ut autem. & n. 14. dicit, quod concurrentibus, hinc inde signis, quod sit ecclesiasticum, & laicale, iudicari debet prout maior signa, seu plura signa conueniunt.* Et dicitur ecclesiasticum, si habet ecclesiā, & non ligatur statuti laicorum, & idē, si non habet ecclesiā, dummodo auctoritate Episcopi institutum, Ant. de Butr. conf. 40. n. 2. Et quod Hospitale dicatur laicale, quando non constat, quod auctoritate Episcopi, & non habet formam ecclesiæ. *Rom. conf. 409. quoad primum. in fin. n. 1. ver. dicitur.* Signa quod sit Hospitale ecclesiasticum, ponuntur per Fed. de Sen. d. conf. 111. in pr. v. si autem diceretur, vbi dicit, cognoscitur appellatur Hospitale, & habet altare, & campanile allegat ea paritibus, de priuileg. Arch. in c. nemo. de consecrat. dist. 1. & idem, quod dicitur ecclesiasticum si habet oratorium conuexum, a quo denominatur, etiam via mediante, & oratorium est religiosum, si habet Campanile super tecto cum campana, item si altare, quod deum, prout ecclesiæ habent; item si in eo celebratur Missa, & conflunt ad eam Christi fideles, quia ex iis præsumitur locus religiosus. *Cald. conf. 420. alias 4. de relig. domib. Rom. conf. 477. n. 12. vbi citat & Fed. & Cald. in dictis consiliis, vbi post. 2. in vna. ligio sum, dat concord.* Alia etiam signa adducit *Rom. conf. 477. n. 3. videlicet si ibi sepeliatur mortui, quia licet in loco prophano de iure civili possit induci sepultura, tamen secus est de iure Canonico, & repetit a contrario, n. 11. quia si ibi non est cimiteriu, est locus prophanus.* Item receptio primæ oblationum, & nus baptizandi, atq. sepeliendi, licet non faciant ecclesiā creatam, tamen constituunt locum ecclesiasticum & religiosum. *Roma. d. conf. 477. n. 12. ver. quæ unius enim.* Idem si Hospitali præficeretur sacerdos, vel si mādatur prouideri intra certum tempus, alius ad episcopum deuoluatur prouiso, quia tunc est ecclesiasticum, etiam si testator aliter ordinasset in fundatione. *Cald. conf. 417. alias 1. de relig. domib.* Idem, si subdit episcopo, quod licet non habeat signa loci ecclesiastici, tamen idē est; & idem episcopo soluit censum, quia videtur in signum subiectionis, præsumitur datum cum auctoritate Episcopi, ex quo soluit censum ita Ant. de Butr. conf. 19. n. 19. *ver. ad nouum.* Idem, si Hospitali habet ecclesiā, & campanile, & signa loci ecclesiastici; quia præsumitur datum auctoritate Episcopi, & ecclesiasticum, *Castr. conf. 1. Dicitur est n. 3. vers. nam Hospitale. li. 2. vbi post. in vers. Episcopi.* Idem, si habet aliquod ex signis prædictis, videlicet, vel altare, aut campanile, aut cimiteriu, quia præsumitur tunc auctoritate Episcopi erectum. *Castr. d. conf. 167. in si. h. 2. vbi quod dicitur, quæ conueniunt, de relig. domib. & quæ ibi not. in si. hoc probant, & idem etiam immutat Rom. conf. 477. n. 11. v. si ibidem.* Signa, quod sit locus prophanus, nec subdit episcopo, sunt, quando in Hospitali non est altare, nec campanile, nec alia signa loci ecclesiastici, nec apparet quod auctoritate Episcopi fuerit deputatus, nec extat mentio, quod Episcopus in eo iurisdictione exercuerit. *Fed. de Sen. conf. 130. Factum est tale, in pr. & per tot. vbi quod in aliquo non est Episcopo suppositum, eademmet signa recenset.* Ant. de Butr. conf. 19. nu. 19. *ad nouu.* vbi si non habet altare, neq. campanas publicas, vel aliud signū ecclesiæ, nec est ab episcopo collectu, & idē dicit *Castr. conf. 167. Præsupposita, n. 4. li. 2. eadem omnia signa ponit Cald. conf. 410. alias 4. de relig. domib. vbi addit, qñ soluitur collectæ laicales, item quando non habet oratorium, item quando institutio, & destitutio Hospitalari sine Episcopo spectat ad laicos, vel et si habet oratoriu, quod regitur per laicos, quod non habet altare. Itē prophanium dicitur Hospitale, quod non eo succedunt ab intestato heredes, prout in aliis pphaniis. *Cald. conf. 417. in si. alias 1. de relig. domib. Vide, Ecclesiæ, & Ecclesiasticum, & quæ sint. Cōcl. 21.* Amplia, et si episcopus de legatis suis ab ipso Hospitali prophano exegerit quartā, quia vltra quartā non exercebitur iurisdictione aliqua. *Fed. d. conf. 130. vbi etiam calos.* Declara; quia regulariter ista quarta non debetur episcopo ab Hospitali prophano. *Bal. conf. 5. Quidam cines. lib. 3.* Amplia in leprosis, qui possunt habere ecclesiā, & tamē eorū collegiū non est ecclesiasticū. *Fed. de Sen. conf. 151. n. 5. col. pen. circ. v. & facit quod vbi allegat Hostien. in c. 2. de eccles. adif. & dicit hanc verā opinionē, & tenet Gemin. conf. 5. in fin. vbi dicit hanc cōmunē, reprobo Innocent.* Itē Hospitalia prophana possunt habere rectores ad ecclesiasticos. *Cald. conf. 418. alias 2. de relig. dom. in si.* Declara, quia si causa requiritur, legitima ad destitutionē, erit index Episcopus, quia si Hospitali sit prophaniū. *Cald. conf. 418. alias 2. de relig. dom. in si.* Relegitur licet Hospitale cōmitti debeat certis personis ex mēte testatoris, qui sunt laici, tamē si non sunt idonei, cōmissio spectat ad episcopum, qui*

qui debet providere, & in hoc ex causa potest contravenire mēti
testatoris. Bald. d. conf. 167. per tot. l. 4. ¶ Limita extra Hospitalē
pauperum, quia sine licentia Episcopi non potest contrahi mo-
nasterium neq; Ecclesia, neq; locus Ecclesiasticus. Rom. conf. 177.
¶ Licet ipsi. not. in pr. ¶ Extende, quia Hospitalē sine licentia Episcopi
non potest, nisi esset laicale, videl. sine forma Ecclesię, contrahi.
¶ Rom. conf. 409. Quod ad primum. in 3. d. ubi. nu. 10. & si qu. Vide, Laicus
qualiter possit construere monasterium, vel locum pium. Concl. 5.

Hospitalia leproforum qualia, & in quibus subsint Epi-
scopo. Concl. 160.

HOSPITALIA leproforum, etiam si habeat Ecclesiam, dicitur
prophanum, & eius collegium nō est Ecclesiasticum. Host.
in c. 2. de ecl. adific. quem sequitur Fed. de Sen. conf. 151. col. pen. circa
fin. n. 5. ver. & facit. sequitur Romanus conf. 477. in casu. n. 28. ver. vlti-
mo ad hoc accedit. ubi apost. in ver. 45. quae dat concord. ubi quod
sunt prophana, quia sine auctoritate Episcopi fundata sunt, & id-
eo non tenentur ad quartam Episcopo debitam delegatis. ¶ Li-
mita, quia possunt visitari ab Episcopo, quia ad eum spectat, quod
bona ad vltus pios destinata distribuantur. Feder. de Sen. conf. 111.
¶ n. 2. ver. diceretur. ¶ Extende, quia omnia Hospitalia quantumq;
prophana, subsint Episcopo, vt possit quoad executionem pii
operis visitare, & providere bono & recto gubernio. Bald. conf.
167. factum super quo. l. 4. in pr. & per tot. ubi hoc ampliat, etiam li-
tator aliter ordinasset. Vide Conclusiones duas prox. seq. Vide,
Episcopus est exequutor legatorum, etiam in ceterorum pauperum. Concl. 5.

Hospitalia pauperum in quibus subsint Episcopo, vel
non Concl. 161.

HOSPITALIA pauperum omnia subsint Episcopo, in cuius
diocesi sunt sita, & Episcopus potest visitare illa, & curare,
quod teneantur ad eum vltus, ad quem sunt destinata. c. 3. & 4. de
relig. domib. Fed. de Sen. conf. 111. in pr. & n. 2. ubi loquitur de omnib.
Hospitalib. & locis piis. Cald. conf. 65. alias vltimo d. suppl. n. gl. v. pre-
lat. circa finem, ver. ideo licet testator, & conf. 417. alias 1. de suppl. neglig.
¶ pralat. Anch. conf. 129. Sup. primo. nu. 8. & seq. Vide, Episcopo subsint o-
mnia Monasteria, Ecclesie, & loca reli. iuxta haec. Concl. 245. ¶ Am-
plia, quia quando sunt Ecclesiastica, vel quali, vt quia fundata de
consensu Episcopi, vel quia habet faciem loci ecclesiastici, vel ha-
bent altare, & campanile, tunc Episcopus potest exigere procu-
rationem pro visitatione. Fed. de Sen. d. conf. 111. in pr. ¶ Et talia
casu, quando cum auctoritate Episcopi sunt fundata, dicuntur loca
religiosa, quia eo ipso, quod ad pios vltus sit aliquid cum consensu
& auctoritate Episcopi, dicitur locus religiosus, & patronus do-
tans habet praesentationem rectoris, & Episcopus habet institu-
tionem, & tunc ius patronatus laici dicitur ex gratia, & idē dicit,
quando dubitatur de auctoritate Episcopi, quia si extat signa lo-
ci Ecclesiastici, prout altare, campanile cum campana, & similia
signa, praesumitur auctoritas Episcopi. Abb. d. qu. 3. col. 9. circa fi. v.
¶ si vero Hospitalē est religiosum, ubi, quod elem. quia contingit, de relig. do-
mib. ad hanc distinctionem reducit. ¶ Amplia, vt quod dicitur
de visitatione Episcopi, habeat locum etiam in locis, & collegiis
leproforum, quia ad eum spectat disponere, & ordinare, quod
bona locorum piorum, & maxime, quae prouenerunt ex elemosy-
nis, distribuuntur in vltus destinatos. Fed. de Sen. d. conf. 111. n. 2. ver. & si di-
citur. ¶ Amplia, quia quantumcunq; exempta sint Hospitalia, &
loca Ecclesiastica, tamen Episcopus tanquā Sedis Apostolicae de-
legatus potest illa visitare, & alia facere, vt per Federicum conf. 130.
¶ circa fi. ver. si vero praesupponimus. ¶ Amplia, quia Episcopus est iudex
competens an sub tali legitima causa amouendi institutum ab Ho-
spitali prophano, in quo testator disposuit posse institutum amo-
uere ex legitima causa. Cald. conf. 418. in fi. alias 2. de relig. domib. ¶ Li-
mita, nisi sit Hospitalē prophanium sine altari, campanili, & sine
signis loci Ecclesiastici, quia si non apparet, quod auctoritate E-
piscopi sit fundatum; tunc Episcopo non subest in aliquo, etiam
Episcopus ab eo exegerit quartam legatorum; quia quoad quar-
tam tunc dicitur praescripsisse. Fed. de Sen. conf. 139. factum est tale, per
totum, & conf. 151. n. 5. ver. ad hoc facit, col. pen. circa fin. Bald. conf. 5. lib. 3.
¶ ubi quod nō subest in aliquo, nisi in quantum Episcopus potest pro-
videre, vt seruetur hospitalitas, & amouere administratores ex
causa, vt alii ponantur. Vide, Pius loca quae sint. Concl. 338. ¶ Declara-
tio, quia licet Episcopus non possit disponere de Hospitalib. prophani-
s, poterit providere, quod bona distribuuntur iuxta institutio-

Tom. 4.

ne, & seruetur hospitalitas, & alia debita exequatur. Cald. conf. 65.
in ca. fi. ver. ideo licet testator, alias 1. de suppl. neglig. pralat. & idem ten-
ner conf. 417. alias 1. de suppl. neglig. pralat. Bald. conf. 5. Quidam ciues,
in fin. l. 3. Anch. conf. 129. nu. 8. ver. descendit. ubi quod in casu negli-
gentiae potest, alias non. ¶ Declara plenius, vt per Abb. in sua dis-
put. 3. Sempronius, col. 8. n. 13. & seq. ver. ad tertium dubium, ubi allegat
pro vtraque parte, & distinguit, quod sunt duo genera Hospitali-
um prophanorum, primum est, quando quis viuens ordinat si-
ne licentia episcopi, quod in domo sua fiat Hospitalē prophanium,
& istud Hospitalē dicitur in libero dominio ordinantis, & mere
prophanum, & episcopus non potest visitare, neque aliquid exi-
gere, & ipse ordinans ponit rectorem, vel custodiam sua auctori-
tate, & potest illam amouere, imo Hospitalē destruere, & hanc
communem esse Innoc. & aliorum opinionem, & c. inter dile-
ctos, de donat. & ita Abbas d. qu. 3. col. 9. ver. condescendo, ubi quod lai-
cus fundans non dicitur patronus, sed absolute dominus. ¶ Se-
cundum genus Hospitalium prophanorum est, quando a laico sine
licentia Episcopi instituitur, sed in vltima voluntate, & licet pa-
riter ista Hospitalia sint mere prophana, & instituta sunt dominus,
& possit apponere rectorem, & ministrum sua auctoritate, & epi-
scopus non possit aliquid exigere, vel ordinare in dicto Hospitali
prophano; tamen potest tanquam exequutor vltimarum voluntatum
ad pias causas illud visitare, & dirigere secundum voluntatem
defuncti, & si reperit rectorem male administrare, poterit illum
amouere, & alium deputare, & instituere, pro illa vice, etiam si pa-
tronus, qui tale Hospitalē instituit, contrarium ordinasset, vt in
auth. de ecl. tit. 5. si quis adificationem, ita Abb. d. qu. 3. col. 9. ver. condescen-
do, & in fi. dicit, quod elem. quia contingit, & omnia iura de hac ma-
teria loquentia reducuntur ad hanc concordiam. ¶ Limita, quia
Hospitalia non fundata auctoritate episcopi, & mere prophana
non subsint episcopo, neq; possunt visitari, vel gubernari, neque
soliunt quartam delegatis. Ang. conf. 117. An canonica, per tot. maxi-
me col. 2. ver. sed dubitari, ubi, quod neq; sunt loca pia, sed prophana,
& in dominio priuatorum. ¶ Contrarium, quod sint loca pia,
& exempta ab oneribus laicorum, & episcopus in casu negligē-
tiae possit exigere mentem fundatoris. Anch. conf. 129. per tot. ubi la-
te, & loquitur in loco laicali sine episcopo fundato, cum pacto,
quod per laicos gubernetur. ¶ Declara tamen, quod talia Hospi-
talia subsint episcopo, quando sunt fundata, & dispositum est cir-
ca ea per testamentum, quia tunc episcopus potest illorum curā
habere ratione vltimae voluntatis. Ang. d. conf. 117. in fi. v. r. quidam
tamen. Vide Concl. prox. seq. Vide, Episcopus est exequutor legatorum.
Concl. 193. n. 11. & seq.

Hospitalia pauperum in quibus non subsint iuri com-
muni. Concl. 162.

CAP. quia propter, & c. ne pro defectu, de electio. non habet locum
in Hospitalibus. Fed. de Sen. conf. 1280. in fi. sub ver. forte, & hoc
ne diutius vacatio durer in eligendo rectore, intellige de colle-
giato, quia alias esset sine dubio & de electio; & intellige de Ho-
spitali, quod non conferretur in titulum. Cald. conf. 65. in pr. alias 1. de
suppl. neglig. pralat. ¶ Clem. 2. de etate, & qualitat. non habet locum
in Hospitalibus. Feder. de Sen. d. conf. 280. in fin. & intellige de
collegiato, & electio. Cald. conf. 65. alias 1. de suppl. neglig. pralat.
ubi quod non habet locum, quando non sunt conferenda in titulum,
sed quando committitur in regimen. ¶ Declara, quod li-
cet non habeat locum ista iura, tamen episcopus potest tanquam
exequutor pauperum, praecipere illis, ad quos spectat, vt prouideat,
alias ipse prouidebit ipsis negligentibus. Cald. conf. 65. in fin. ver. ad
praemissa igitur dico, quod est vltimo d. suppl. neglig. pralat. ¶ Cap.
2. de concess. praeben. & iura per quae deuoluitur prouitio beneficio-
rum ad superiorem ob negligentiam inferiorum, non habent lo-
cum in hospitalibus, quia non conferuntur in titulum; quia non
sunt beneficia. Cald. d. conf. 65. alias vltimo d. suppl. neglig. pralat. per
totum. Vide Concl. prox. seq.

Hospitalia pia loca dicuntur, & quae privilegia habeant.
Concl. 163.

HOSPITALIA dicuntur locus pius, & venerabilis locus, clem. 2.
& ibi Anchar. & alii de relig. domib. c. quidā. 12. q. 2. c. xenodochii,
de relig. domib. Bald. in Lophanotrophos, in fi. c. de episcop. & cleric. & in
aut. similiter. Cal. l. Falid. Alexand. conf. 120. Super eo quod queritur,
col. 1. & 2. l. 1. & conf. 151. Vltis dicto themate. Abb. post. Butrium in
cap. ex literis in 2. notab. de consuet. & conf. 14. col. 2. & conf. 32. col. final.
& conf. 102. col. 2. lib. 2. Bald. conf. 124. In ciuitate Brixia l. 3. Cor.
conf.

R 3

conf. 206. li. 1. & conf. 13. li. 3. Capr. conf. 4. colum. penul. plene Dec. conf. 488. In causa. in pr. qui loquitur in Hospitali Sanctae Mariae Nove de Hospitali nuncupato, Cipo Prati. Anch. conf. 129. Super primo de Hospitali Pistorii. Fel. in ca. de quarta. n. 12. ver. tertia declaratio, de pre-
 2 script. ¶ Extende. quod Hospitalis prophanum, & laicorum non fundatum auctoritate Episcopi sit locus pius, quia in eo opera pietatis exercentur, tenet Caltr. conf. 167. Praesupposita pro vera. prope si. ver. praeterea non est verum, li. 2. vbi apost. ad hoc citat Corn. conf. 308. n. 9. li. 3. & hanc partem admittit Rom. conf. 477. In casu. nu. 21. ver. vnum est, vbi, quod est pius locus, & ibi apost. in ver. locum pius, allegat Tirag. in tract. de pia causa. in pr. et. ver. it. reliquum Hospitali, qui
 3 pro vtraque allegat. ¶ Contrarium, quod Hospitalis prophanum non sit pius locus, tenent plures, quos citat Caltr. d. conf. 167. in pr. li. 2. & hanc veritatem dicit apost. ad Rom. d. conf. 477. nu. 21. in ver. locum pius, allegat Bald. conf. 465. In Civitate Brixie. lib. 1. & conf. 319. Praemitendum est, lib. 5. Ang. in tract. de testam. glof. 25. item in fin. in fin.
 4 Sec. conf. 15. col. penul. ver. postremo li. 4. ¶ Declarat idem Caltr. d. conf. 167. per totum, maxime in fin. lib. 2. quod Hospitalis laicorum non fundatum auctoritate Episcopi non est ecclesiasticum, sed pius, & ita debent contrarii tenentis intelligi, quia cum in laicali exercetur hospitalitas, dicitur pius locus; quia opera pietatis in eo exercentur. Vide plene per Anton. Gabr. li. 6. tit. de pia causa. Concl.
 5 2. Hospitalis an dicatur pius locus. ¶ Et quod non habeat privilegia pia domus. Rom. conf. 477. In casu, n. 6. vbi allegat Bal. in authen. hoc ius
 6 porrectu. C. de sacrosanct. Eccles. ¶ Declarat Alex. conf. 120. Super eo quod in pr. li. 1. vbi quod Hospitalis dicitur pius, & venerabilis locus, & equiparatur Ecclesiae, & disposita in Ecclesia procedunt in Hospitali, sed intelligitur de Hospitali fundato auctoritate Episcopi, secus est si non esset auctoritate Episcopi fundatum, ita Alexan. d. conf. 120. n. 3. ver. post. etiam respondendi, vbi apost. in ver. salus non. citat plurimos consilientes, & idem etiam tenet Alex. conf. 9. in pr. li. 2.
 7 late Fel. in ca. de quarta. nu. 9. ver. quoniam. de praescript. ¶ Contrarium videtur sentire ipsemet Alexan. conf. 1209. Statutus. in pr. li. 2. quod Hospitalis sit pius locus, & relictum factum pro anima Hospitali, sit pia causa, quia & Hospitalis est pius locus, & legatum pro anima est pia causa, & sic simpliciter loquitur de Hospitali, & idem in conf. 4. Viso processu. n. 5. ver. quod autem, li. 3. vbi, quod eadem solemnitas, quae requiritur in alienatione immobilium ecclesiae, requiritur in alienatione immobilium cuiuslibet Hospitalis, & pili
 8 ci. ¶ Extende, quia Hospitalia, pia loca gaudent privilegiis ecclesiasticum, & omnia privilegia, & ibi Bar. & alii C. de sacrosanct. eccles. tex. in auth. de ecclesiis. §. fin. & in c. ex litteris, vbi Abb. in 2. not. de consuet. Rom. conf. 389. Paucis agam. in pr. Abb. conf. 102. Circa personarum, col. fin. §. li. 2. Alex. plene conf. 9. Vitis dicto thomate, in pr. li. 2. ¶ Ideo in alienatione bonorum Hospitalis requiruntur solemnitates, quae in alienatione bonorum ecclesiae sunt necessariae. Bald. in aut. hoc ius porrectu. C. de sac. eccle. Canon. in c. nulla. de reb. eccl. Ant. de Butr. conf. 40. Nulla est dubitatio. Alex. conf. 4. Viso processu. inter 10. nu. 5. & seq. lib. 3. & per tot. & conf. 9. Vitis n. 12. ver. secundo principaliter. li. 2. Vide, Alienatio bonorum ecclesiae prohibita regulariter. Concl. 273. n. 21. & num. 39. & seq. in fin. ¶ Item potest Hospitalis restituiri in integrum, sicut ecclesia
 10 Io. Andr. in c. 2. de restitu. in integr. li. 6. Abbas in c. ex litteris, in 2. not. de consuetudine. ¶ Item emphyteusis concessa ab Hospitali dicitur ecclesiastica. Alex. conf. 9. in pr. li. 2. ¶ Declara, ut praefata procedant in Hospitali erecto, & fundato auctoritate Episcopi, alias non. Anchar. conf. 129. Caltr. conf. 167. lib. 2. Roman. conf. 477. In casu proposita, in pr. & nu. 6. ver. tertio probatur. Alex. conf. 120. Super eo quod. n. 3. lib. 1. vbi apost. in ver. alius adducit plures concord. ultra praefatos, videlicet Iaf. conf. 218. li. 2. Curr. lun. conf. 20. in pr. Alex. conf. 9. Vitis dicto thomate, vol. 2. in prin. late Fel. in ca. de quarta. nu. 9. ver. quia imo.
 13 de praescript. ¶ Declara, quia prophana mere non habent privilegium ecclesiae, quia imo possunt alienari. Vide, Alienatio bonorum ecclesiae prohibita. d. Concl. 273. ¶ Amplia, quia in favorabilibus veniunt in dispositione loquente de ecclesiis, locus in odiosis. Vide, Hospitalia an veniant a pellatione ecclesiarum. Concl. 166. ¶ Amplia, quia sicut donatio omnium bonorum presentium, & futurorum, valet facta ecclesiae, ita etiam facta Hospitali, prout Dec. conf. 488. n. 4. &
 16 5. Ruin. conf. 7. lib. 3. n. 16. Abb. conf. 102. in pr. li. 2. ¶ Extende, quia sicut dominium transfertur in ecclesiam solo titulo, ita in Hospitali, ideo praefertur ecclesiae, & Hospitali, cui primo est facta venditio, vel concessio, licet secundo sit tradita possessio. Ruin. conf. 7. n. 17. lib. 3. ¶ Extende, quia Hospitalia ecclesiastica gaudent privilegiis ecclesiarum, quia non sub iure potestati seculari, sed ecclesiae. Ant. de Butr. conf. 40. n. 2. ver. idem concludit, & conf. 62. n. 2. vbi
 18 plene apost. in verb. Hospitalis, dat concordant. ¶ Item gaudent plenam immunitatem ecclesiastica. Ant. de Butr. d. conf. 40. n. 2. ver. hinc

est, vbi, quod imo non subiacent missioni, prout ecclesiae. ¶ Idem quoad restitutionem in integrum, quae coepit ecclesiis. Ant. de Butr. d. conf. 40. n. 3. ¶ Idem quoad restitutionem spolia, quae coepit ecclesiae ex c. reintegranda. Ant. de Butr. conf. 62. n. 2. ¶ Amplia, in tantum vt conflictus contraria sit cassanda, prout de consuetudine Bononiae, quae sit cassanda, dicit Ant. de Butr. d. conf. 40. n. 3. ¶ Amplia, quia non valet statuta, quod non possit alienari ecclesiastica, vel Hospitali, seu pio loco, quia esset contra libertatem ecclesiasticam, quado in specie loquitur: quando v. in genere, quod alienari non possit non sustinenti onera, non comprehendit ecclesias, neq; Hospitalia, aut pia loca. Caltr. conf. 5. Dicendum est. li. 2. li. 2. ¶ Amplia, quia de legatis factis Hospitali, & pio loco, non detrahunt Trebellianicae, sicut neq; de legato Ecclesiae. Caltr. conf. 11. in fin. li. 2. ¶ Amplia, quia sicut Praelatus ecclesiae cum conventu, vel Capitulo non potest confiteri in iudicio sine consensu Ecclesiae, vel Capituli, ita neq; rector, vel rector Hospitalis habens conventum, vel Capitulum Rom. conf. 389. Paucis agam. per tot. ¶ Amplia, quia sicut Ecclesia non conficiens inuentarium, licet acceptum hereditatem, non obligatur ultra vires hereditarias, ita neq; Hospitalis. Abb. conf. 102. Circa personarum, col. fin. num. 4. in fin. ver. si autem Hospitalis. & n. 5. li. 2. ¶ Amplia, quia sicut confugiens ad ecclesiam habet immunitatem, vt sit tutus, ita etiam si aufugiat ad Hospitalis, fundatum auctoritate Episcopi. Alex. d. conf. 9. Vitis dicto thomate, in pr. li. 2. Vide Concl. prox. de q. Vide, Pia loca quae dicuntur. Concl. 338.

Hospitalia pauperum a quib. sunt exempta. Concl. 164.

HOSPITALIA pauperum, & alia loca deputata ad pauperum sunt exempta a quarta Episcopali, vel parochiali, debita a legatis factis occasione sepulturae. Federic. de Sen. conf. 101. Quoties talis est, n. 2. ver. & praedicta maxime procedunt. Bald. conf. 5. Quidam ciues, li. 3. per tot. Vide, Quarta debita Episcopo quando debetur, & a quib. Concl. 21. ¶ Contrariū, quod Episcopus exigit quartam legatorum ab Hospitalibus pauperum, tenet Federic. conf. 11. num. 3. verum quoad quartam, vbi quod Episcopus in praedictum succellit, nisi potest concedere exemptionem ab ita quarta, & conf. 10. in pr. vbi quod Episcopus ab Hospitali prophano exegit quartam, sed ibi est contingencia in facto, non a de iure. ¶ Excede, quia Episcopo debetur quarta a religiosis, quibus Hospitalis fundatum fuit, missum per testatorem in administrationem, si tamen Episcopus simpliciter consensit erectioni dicti Hospitalis, sibi praesentante in ipsa quarta. Bal. conf. 160. Quidam in morte, in fin. v. ad fundandum paratum, li. 5. ¶ Amplia, quia nec solum decimas papales, quia ab eis eximuntur per extravagantem Bonifacii VIII. de quap. sed de Senis d. conf. 10. in fin. ver. Et praedicta maxime sub n. 2. & conf. 11. in pr. ver. ad idem facit, & conf. 280. circa si. ¶ Declara, vt procedat, & reddituum necessarium, & qui consumuntur in pauperum alimonia, alias secus. Clem. si de decim. ita attestat Fed. de Sen. conf. 280. in apost. quae incipit, Hospitalia, quod vidit Bullam Bonifacii VIII. ¶ Amplia in locis, & Hospitalibus prophanis, quia sunt exempta quoad omnia ab Episcopo, nisi quatenus contra exequit quid praescripserit. Fed. de Sen. conf. 130. per tot. & conf. 11. num. 3. col. pen. circa si. ver. ad hoc facit, ¶ Declara tamen, quia exemptio ita non affert maius commodum locis edificatis sine Episcopo, quam habeant hospitalia cum consensu Episcopi, quia etiam de relictis Hospitalibus prophanis habet Episcopus quartam. Caltr. conf. 352. alias 23. de testa. ¶ Amplia, quia Hospitalarii deputati ad vitam, & custodiam Hospitalis sunt exempti a guardiis Civitatis. Bald. conf. 378. Gilus Andrucci, li. 2. ¶ Amplia, quia sunt exempta ab omnibus talibus & oneribus laicorum: Ideo si bona sunt allibata pro operibus & instituat Hospitalis, & locus pius cum auctoritate Episcopi, non tenebitur ad onera aliqua, non obstant statuta, quod etiam si bona transeant in exemptum, quod solvere debeant. Concl. 132. Casus quidam per tot. li. 3. vbi loquitur in casu statuti Pontificini. Vide tres Concl. prox. praeced.

Hospitalia diuersa Italiae, quae pia loca sunt. Concl. 165.

HOSPITALIA ¶ S. Mariae Novae Florentiae est locus pius, & gaudet privilegio Ecclesiae. Dec. conf. 488. in pr. Ruin. conf. 7. n. 17. & seq. li. 3. ¶ Prati extat Hospitalis, quod dicitur Cipus, quod est locus pius, vt per Anch. conf. 129. Super primo. ¶ Pistorii aliud Hospitalis, quod dicitur Cippus, qui est locus pius, vt per Fel. in ca. de quarta. n. 12. ver. tertia declaratio, de praescript. ¶ Pifarum Hospitalis est ecclesiasticum, quia non potuit priuari ob non residentiam, vel non

bb reddam rationem à Prioribus Pisarum; super quo Alex. conf. 1. lib. 7.

Hospitalia an veniant appellatione Ecclesiarum in reservationibus, & aliis dispositionibus. Concl. 166.

HOSPITALIA non veniunt regulariter in reservatione ecclesiarum, monasteriorum, & prioratus, facta per Papam; quia pia loca ponuntur tanquam diuersa ab Ecclesiis. Fed. de Sen. conf. 380. *Causa talis est, Felici.* Extendit; quia neque cadunt sub reservatione vacantium in Curia; quia non sunt beneficia. Zab. conf. 117. in pr. *Amplia*, quia Hospitalia, leprosalia, & similia loca non comprehenduntur in litteris Papae in prouisione aliquorum, cap. 2. de preb. in clem. 7. Extendit; quia appellatione beneficiorum non veniunt Hospitalia; ideo habens gratiam, vel collationem beneficiorum, quod sit Hospitalis, non capit illud; quia gratia est nulla. Zab. conf. 117. in pr. *Amplia*, ut neque comprehendantur in decima Papali imposita, ut in declaratione Bonifacii VIII. de qua Fed. de Sen. d. conf. 380. in fi. Declara tamen, ut decima non soluitur de eis, quae in vsum pauperum consumuntur. clem. si. de decim. & ita continetur declaratio Bonif. VIII. aliter Feder. in vlt. addit. quae est lo. Andr. ad d. conf. 380. incipit Ad Hospitalia. *Amplia*, etiam si litterae, & reservationes, ac prouisiones fierent motu proprio; quia non extenduntur ad Hospitalia, & leprosalia. Fed. de Sen. d. conf. 380. in fin. ver. non obstat, quod proprio motu Zab. conf. 117. per tot. vbi est casus *Amplia*; quia iura loquentia de beneficiis Ecclesiasticis non habent locum in Hospitalibus, quae in titulum non conferuntur, quia non sunt beneficia, etiam si committantur clericis quandoque, quia sunt loca prophana. Cald. conf. 65. alias vnde de suppl. negl. *Pract. Zab. d. conf. 117. in pr.* Et quod appellatione Ecclesiarum, & Clericorum non veniant Hospitalia, Bald. conf. 205. in causa quae vertitur, in pr. lib. 3. nisi confiter de mente. *Amplia*, quia litterae expectationis in forma pauperum non capiunt Hospitalia. Lap. alleg. 80. in n. in fi. ver. item in hac forma. Extendit, ut nec veniant in aliqua expectatione Hospitalia, etiam si solita assignari in beneficium, nisi de eis sit factum mentio. Gemin. conf. 107. in fi. ver. circa secundum. *Amplia*, quia Hospitalia veniunt sub comprehensiuo vocabulo Ecclesiarum, quando consistat de intentione disponentis, & alia Hospitalia fuerint inclusa ex usu interpretante. Bald. conf. 205. in pr. ver. primo praemissis, lib. 3. Extendit; quia Hospitalia regulantur in plurimis prout Ecclesiae; ideo sicut valet legatum annuum, vel vsum fructuum factum Ecclesiae ad centum annos; ita etiam factum Hospitali. Ioan. de Anan. conf. 39. in pr. vbi Bologn. in apost.

Hospitalia ad vsum pauperum destinatum non est in potestate fundatoris. Concl. 167.

HOSPITALIA fundata, & deputata ad vsum pauperum, definit esse in potestate fundatoris, ita vt statum dicti Hospitalis non possit mutare. Oldr. conf. 209. col. 2. n. 6. vt nec obstat, quod in contrarium. *Amplia*, quia non potest fundator facere, quod Episcopus non cogat heredes, & Praedictes Hospitalia ad distribuendum bona ad vsum pauperum; quia non potest quis ordinare, quod iura non habeant locum in suo testamento. Cald. conf. 65. circa fi. ver. ideo licet testator, quod est vnicum, de suppl. negl. praet. & idem tenet conf. 417. alias primo de relig. domib. *Amplia*, quia licet Rector debeat esse amouibilis ex fundatione testatoris; tamen potest Papa apponere Rectorem perpetuum, etiam si sit Hospitalis prophanium; quia Papa potest commutare voluntates omnes testatorum. Cald. conf. 419. alias 3. de relig. domib. *Amplia*, quia Hospitalia erectum, & fundatum a laico, est in potestate fundatoris in hoc, quia administratio, & regimen spectabit ad eum, vel ad eos, quibus fundator disposuit, etiam si ad religiosos spectare voluerit. Bald. conf. 160. Quidam in morte sua, lib. 5. Vide, Hospitalia non potest edificari sine licentia Episcopi, & quando secus. Concl. 157.

Hospitalia quibus committi possint. Concl. 168.

HOSPITALIA committi possunt secundum mentem fundatoris clericis, & laicis. clem. quia contingit, de relig. domib. *Amplia*, quia etiam religiosi possunt praefici gubernio, & administrationi Hospitalis fundati a laico, si hoc disposuit laicus in fundatione. Bal. conf. 160. Quidam in morte sua, lib. 5. Vide, Religiosus non potest obtinere beneficia Ecclesiastica secularia, & quando secus. Concl. 148.

Hospitalium magistri non habent titulum, & quid possint, & eorum priuilegia. Concl. 169.

HOSPITALIUM magistri proprie mariti non sunt, & titulum non habent, sed nudam administrationem temporaliu, non autem spiritualium. Oldr. conf. 128. Quoniam ad inuestigationem, circa fin. sexto videtur casus, num. 16. Acquirunt tamen Hospitali, prout tutor pupillo Magistri, & alii deputati Hospitalium. Bald. conf. 309. Propositum, quod Hospitalis de n. 3. ver. postquam scripsi, lib. 3. Alimenti debent Hospitalarii seruientes Hospitali, sicut quilibet alteri inseruiens, quia qui altari seruit, de altari viuere debet. Roma. conf. 440. Non est dubium, in pr. vbi quod appellatione victus, seu alimentorum venit vestitus, & alia necessaria, vbi apostill. in ver. viuere. *Amplia*, Alienare non possunt magistri, vel rectores Hospitalium bona Hospitalis sine consensu magistrum ipsius Hospitalis, ex laudabili consuetudine consona iuri communi. Ferrer. conf. 71. & c. 141. vbi n. 5. loquitur de operariis Ecclesiae in Tuscia, qui habent administrationem fructuum Ecclesiae pro fabrica deputatorum, & conf. 42. de patronis Ecclesiarum; qui possunt, licet laici, prouidere, ne bona Ecclesiae dissipentur, & conf. 123. & per omnia dicta consilia, quod laici possunt ex consuetudine colligere oblationes Ecclesiae, & in pios vsus conuerti, & idem et Dec. conf. 49. n. 3. Magon. dec. Florentia, 61. Vide, Fabrica & reparatio Ecclesiae a quibus facienda. Concl. 3. Extendit, quia eadem solemnitas requiritur in alienatione, vel obligatione Hospitalis, quae requiritur in alienatione, vel obligatione Ecclesiae; quia si Hospitalis habet rectorem, & capitulum, nihil potest sine Capitulo, sicut rector Ecclesiae. Rom. conf. 389. P. nunc agam per tot. Contrarium dicit Abb. conf. 104. Pro euidencia, in fi. lib. 1. quod rectores, & gubernatores Hospitalium aequiparantur tutoribus, & ideo sicut tutor obligat pupillum propter administrationem, ita rector obligat Hospitalis. Declara, quia si Hospitalis habet curam animarum, vel regitur a religiosis, aut saltem si est Ecclesiasticum, tunc habeat priuilegium Ecclesiae, & requiritur eadem solemnitas, quae in Ecclesia, Vide, Alienatio bonorum Ecclesiae prohibita regulariter. Concl. 273. n. 21. & n. 39. & seq. *Amplia*, Priuari non potest Hospitalarius ob non residentiam; vel non redditam rationem, nisi prius fuerit monitus. Alex. conf. 1. lib. 7. Administrationem habent hospitalarii, & possunt obligare Hospitalis, & successores pro debitis contractis pro ipso Hospitali, & successor tenetur soluere debita contracta sub nomine Hospitalis, etiam si non probentur conuersa habita in commodum Hospitalis. Rom. conf. 440. n. 4. ver. ex iis ergo, vbi dicitur communem. Contrarium, quod debeat probari verum in utilitatem Hospitalis, tenet gl. in l. 1. c. de vend. reb. iunctatis lib. 12. Declara, quia solum in trib. casib. debet probari verum in utilitatem, videlicet in mutuo, in deposito, & quia res Hospitalis, vel Ecclesiae venditur, in aliis casibus non requiritur, quod probetur verum in utilitatem. Rom. d. conf. 440. in fi. vbi apost. fin. in ver. tenetur, dat conxor. & dicit, mercatores, qui dederunt Abbati pannos pro vestiendis monachis, habere intentionem fundatam, licet Abbas non vestiuerit monachos. Vide, Praeterea contrahendo, vel confistendo quando obliget Ecclesiam, vel non. Cöel. 506. Vide, Successor in Ecclesia, vel Episcopatu, ad quae de iura praedecessoris tenetur, vel non. Concl. 875. Hospitalarii Hospitalium Ecclesiasticorum, si habitum Ecclesiasticum portant, sunt exempti, & gaudent omnibus priuilegiis Ecclesiasticis. Ant. de Butr. conf. 40. num. 3. Extendit, quia gaudent priuilegio c. si quis suaden. e. Ant. de Butr. d. conf. 40. n. 3. Extendit, quia consuetudo contraria est cassanda. Ant. de Butr. d. conf. 40. in fi. Declara, quia imo priores Hospitalium exemptorum non sunt ipsi exempti, nisi sint perpetuo oblati, & denoti Hospitalis exempti, & per exemptionem de priu. in 6. ita declarat Bart. conf. 96. in fi. lib. 1. quod duplicatur lib. 2. conf. 28. Reuerendo viro circa fi. sub n. 6. vbi dat exemplum de tribuno militum, qui non gaudet priuilegio militum, nisi sit miles, quia habentes solam curam non efficiuntur exempti.

Hospitalarii tenentur reddere rationem administrationis. Concl. 170.

HOSPITALARIi tenentur reddere rationem suae administrationis singulis annis, & sufficit, quod sint parati ea reddere, quando requiruntur. Ale. conf. 1. n. 4. lib. 1. Et ideo ob non redditam rationem priuari non possunt, nisi primo sint moniti, & requisiti, & recusauerint. Alex. d. conf. 1. in fi. lib. 7. Vide, Administratores omnes tenentur reddere rationem de administratis. Cöel. 203. cum duabus conclusionibus ibi proxime sequentibus.

Hospitale construendum, si haeres instituat, qualiter, & per quem adeatur hereditas. Concl. 171.

- H**OSPITALE ¶ construendum per exequutores datos, vel per Episcopum exequutorem legitimum, potest haeres institui exemplo posthumi nascituri, sed in hoc differt a posthumo; quia posthumus potest haeres non nasci; Hospitale construendum omnino debet construi; item hereditas nomine ventris, seu bonorum possessio potest adiri; sed in Hospitali; quia interim, donec construat, non potest adiri hereditas pro Hospitali construendo, neque potest peti bonorum possessio. Bald. conf. 319. *Premittendum est ad eundem in pr. li. 5. Vide, Haeres institutio quando, & quibus fieri possit. Concl. 84. ¶ Restringe; quia donec edificetur Hospitali, Episcopus tanquam curator hereditatis iacentis illam administrabit; quia aequiparatur curatori, qui ventris nomine possidet. Bald. conf. 319. circ. med. ver. si vero loquimur, lib. 5. Vide, Curator quibus dari possit, & quibus non. Concl. 110. ¶ Restringe respectu edificationis Hospitalis; quia interim exequutores de manu Episcopi obtinebunt subministrari pro aedificatione relicta omnia necessaria. 4. Bald. conf. 319. circ. pr. ver. quid ergo fiet, lib. 5. ¶ Amplia; quia interim, donec construat Hospitali, sicuti hereditas non potest adiri; ita etiam non potest legatarius petere legatum ante aditam hereditatem. Bald. conf. 319. post med. ver. si autem queratur, lib. 5. Vide, Legatum non debetur, nisi adita hereditate. Concl. 52. ¶ Restringe in legatis piis; quia debentur etiam ante aditam hereditatem. Bald. d. conf. 319. circ. pr. ver. si autem queratur, lib. 5. Vide; Legatum factum Ecclesiae certis, vel incertis quando valeat, vel non. Concl. 46. Vide, Pia causa habet multa privilegia. Concl. 334.*

Hospitalis destruci bona cui applicentur. Concl. 172.

- H**OSPITALIS ¶ si est diruptum, non tamen sententia Principis, potest, & debet reedificari; nec illius bona Ecclesiae sunt applicanda matri, donec subest spes reparationis; quia remanet habitus Hospitalis, licet non actu. Bald. conf. 368. *Nunc venio ad merita.* 2. in si. ver. super alio li. 1. ¶ Amplia; quia imo Hospitalitas est seruanda eo modo, quo potest, videlicet distribuendo fructus pauperibus extra Hospitali, vel conducendo domum, quae seruiat pro Hospitali. Bald. conf. 379. *Sequitur quod anno domini, li. 1. in si.* ¶ Imo si possibile est Hospitali reparari, debent fructus expendi in reparatione. 4. Hospitalis, secundum Bald. d. conf. 379. in si. li. 1. ¶ Amplia; quia si Hospitali est destructum chafinate, vel alias, si est spes reedificandi, retinet nomen, & actum Hospitalis, licet non habitum, & ex legatis acquiruntur Hospitali, vel sancto, sub cuius inuocatione est; & si applicatur post deuastationem alteri ordini, acquiruntur primo vel secundo ordini, prout est intentio legantis, ut circa prima legata acquiratur primo ordini, circa secunda post nouam applicationem acquiratur secundo. Bald. conf. 309. *Proponitur, quod Hospitali per totum maxime n. 3. li. 3. Vide, Destructio & demolitio rei quid faciat cessare rem ipsam. Concl. 228.*

Hostes fidei qui dicantur, & quando possunt praedari. Concl. 173.

- H**OSTES ¶ fidei possunt impune praedari a fidelibus. Bald. conf. 140. *Factum se habet, in si. lib. 4. vbi qui dicuntur hostes inter*

præsentantes factionem pro Ecclesia, & contra Ecclesiam, & dicit, quod sunt hostes, qui sunt contra Ecclesiam; sed tamen in tali casu inter Vi beutanos diuinos in partialitates dicit se nescire dicere.

Hostiam non consecratam sumens tamquam consecratam peccat, & punitur. Concl. 174.

SACERDOS ¶ sumens Hostiam non consecratam propter conscientiam, magis peccat, quam si consecratam sumeret. Cald. conf. 495. circ. med. alias 4. de heret. allegat. cap. de bonis de celebrat. Missarum. ¶ Laicus pariter sumens in articulo mortis Hostiam non consecratam, non propterea potest haereticus iudicari. Cald. d. conf. 495. alias 4. de heret.

Humilitas laudatur, superbia damnatur. Concl. 175.

HUMILITAS ¶ fursus, superbia in inferiora demergit, ca. quid. 1. 10. distinct. plura Rom. conf. 522. *Beatissimus, nu. 2. & per totum n. 4. ibi ponit exempla.* Sic & CHRIS TVS Dominus nostris humilauit semetipsum, factus obediens vltq; ad mortem, mortem autem Crucis, propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod est supra omne nomen, &c. Sic Beata Maria De genitricis immaculata, annunciata ab Angelo: *Eccce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* Luca cap. 1. & ibi: *Quia respicit humilitatem ancille suae, &c. enim ex hoc beatam me dicunt omnes gentes.* Sic B. Ioannes Baptista, vt in Euangelio Ioannis ca. 1. Et conf. sus est, & non negauit, quia ego non sum CHRIS TVS, ego baptizo in aqua, medius autem vestrum stetit, quem vos nescitis, ipse se qui post me venturus est, qui ante me factus est, cuius ego non sum dignus, vt solam coram me calceamentum eius, &c. reliqua. ¶ Amplia; quia humilitas est claus, quae aperit Regnum Caelorum, & refertur mysterium scripturarum, & qui virtutes sine humilitate congregat, quasi puluerem in ventum iactat, secundum Gregor. Rom. d. sermone in Concilio Basiliensi, n. 30. ¶ Habet tres gradus; primus, subdere se maiori, & non posse se aequali; secundus, subdere se aequali, non praefere se minori; tertius, subdere se minori, & hac superabundans, vt dicit B. in sermone habito in Concilio Basiliensi, n. 30. ¶ Amplia; quia neque mo viuificatur, nisi per humilitatem, quae est caput virtutum omnium, vbi, quod Dominus noster IESVS CHRIS TVS particulariter dicit: *Disce a me humilitatem; quia mitis sum, & humilis corde.* Mat. ca. 23. se. 2. qu. 6. Rom. d. sermone, n. 30. Et alibi docet: *Cum inuitatus iura ad nuptias, non discumbas in primo loco, &c.* Luc. ca. 14.

Humorenfis Ecclesiae consuetudo, & privilegia. Concl. 176.

CANONICVS ¶ nouus secundum consuetudinem Ecclesiae S. Andreae Humoren. iuratum, & confirmatum a Legato Apostolico, per primos quatuor annos defunctus non habet fructus, qui applicantur Ecclesiae, neque distributiones, quae applicantur Canonici sequentibus. Oldr. conf. 220. qui dicit talem consuetudinem non valere, per extraneas. Ioannis XXII. *Suscepit regimini.*

I.

IANVÆ CIVITAS, STATVTA, CON-
suetudines, & privilegia. Concl. 1.

- I**ANVENSIS ¶ Archiepiscopus habet privilegia concordata in Concilio Constantiensis sub Martino Papa V. vt sibi non obstat reservationes Papae de beneficiis ecclesiasticis, nisi quoad reservationes, quae sunt in Corpore Iuris. Gemin. conf. 36. *Quod collatio, per totum.* vbi, quod extenduntur talia concordata ad alios collatores in diocesi Ianuensi, & latius conf. 36. per totum, vbi, quod reservatio Papae contraria non derogat prouisioni ordinariae Archiepiscopi Ianuensis, & dicit, quod habet eadem privilegia, quae habent Germani, quibus concordata sunt concessa; quia pro extentione ad Ciuitatem Ianuæ omnia censentur concessa. ¶ Ciuitas Ianuæ

fuit domina Cypri, vbi tenebat Admiratum, & alios officiales, per Bald. conf. 378. *Semper saluo iuniori, li. 5. vbi est casus, qui incipit, Casus praesentis questionis, in quo narratur, quod de anno 1351 alii de Regibus Cypri recognoscit imperium, & aliqua facta de Regno. Concl. 497.* ¶ Expeditione quarundam pecuniarum debitarum Ianuensis, fuit capta Rex Cypri ab ipsis Ianuensibus, qui pro liberatione sua dedit Communi Ianuæ liberam ciuitatem Famangula. Bald. conf. 382. *Cypralis est, li. 5.* ¶ Guerram habuit cum Pisanis, & fecerunt treugas per multos annos, cum obligatione, quod Pisani non possent capitare bannitos Ianuensium. Ang. conf. 261. *Punctum est, in anno vbi, quod non trahitur dispositio ad bannitos post pacem, & obligationem.* ¶ Item guerram habuit cum Venetis, & fecerunt pacem, & inter alia cōuentum fuit, quod Ianuenses cum navibus armatis non possent navigare in gulpho Venerotorum, sed solum promerctis, & bona fide, neque Veneti ultra portum Pisani. Angel. conf. 290. *Thema est tale, per totum.* vbi, quod non possunt Veneti impedire